

جلد
نامی منوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله فاتح آيات المعاني * بتأليف آيات الجدل الثاني * جاعل كلمات اولياته المصاحب الروحاني * لاضاءة اولوب
الانسان * والضاوة على نبيه محمد الداعي الى جواره بالايات القرآني * والدينات القرآني * وعلى آله واصحابه الذين
اتصفوا باوصاف الالهية * وتخلقوا باخلاق الرباني * بعد حمد الله عز وجل بوقته برزلي بعد شرح ايات السفر الاول
مشتربان علم وحكمي اقل * ومنازع وسلعة معرفتي بين الاخوان كساد * ومتبذل * بولده وقول خلق جبهاني
دخ بوجاهه ميل ومحبت من مغفل ومقل * مشاهده قبلدقه ما به شوق تحرير * ونصفه نقصان وخلل كآوب خاطر
فاتر بوطول املدن نجه مدت فارغ اولدي * بيت * جذب سمعت ازكسي راخوش ايست * كرمي وحدم علم از صيست
كربودي كوشاي غيبك * وحی ناوردی ز گردون يك بشير * پس بعد زمان بعض بارانك فتح ايات سفر ثاني به شه رغبت
وميلاني ظهوره كآوب بوقته ك * بال برملالي در حال مقالي حامد الله المتعالي تالي اولوب ديد كه الحمد لله على الاله
الا لا تخزن * فان متاع الحكمة لا تكد * وطلب متاع المعرفة لا يفسد * ولو كان فيما بين الناس طالبوا احدا يعدل
لا كاف * ولو كان في الصورة حقير بعد من الاشراق * پس بونلش رغبت وسيلاني جان وجناني غبار فتور * وبوانيدن
بالك ايدوب شرح ايات سفر ثاني به مجد جلاله لا بلدي اميد در كه فوقي الهی قرين وعنايت رباني معين اولوب انماي
ميسر واختتاي سهواته * مقدراوله * ورنه افتريناوين قومنا باحق وانت خير العالمين * وامن يارب العالمين * بيان
بعض از حكمت ناخير اين مجلد دوم * بوابكجي مجلدك تاخير اولوسنك حكمتك نلندن بعض سنك سالتدود روايت
اولور كه جلد اول تمام اولد قد نصكره حضرت خداوند كار برايكي سه مقداري كوه رتار اولوب مشوي
بيورديدلر سبب ناخير وحكمته تقدردن بعض سنكه ضمير منبر لر سه لايحه اولدر راجعا لودي ساجده قدس طير
وخرير بيورويدير لر * كه اگر جلله حكمت الهی بنده را معلوم شود * كه اگر حكم الهية نك جلله سي قوله معلوم اولسه
(دروغ اولد ان كار بنده ازان كار فرما نده) اول كارك فائده نلنده قول اول كارد عاجز فالور (وحكمته في بيان حق ادراكه
اورا وبران كنند) وحق تعالينك حكمت في باباني آلمك اندرا كني وبران ايلر (بدان كار نبردازد) حال حيرتدن بنده اول
كاره دو زلز يعني مشغول اولمز (پس حق تعالی شدة ازان حكمت في بيان مهاريتي اوسازد) پس حق تعالی
بر شه في اول حكمت في بيانندن اول قولك بورتته يولازد ووزر يعني اول كارك بعض تقعي وحكمته في بنده به روشن ايلر
حق آلمك فلي اول كار باول تقع واسطه سيله مائل ومغذب اولور (واور ايلدن كار كشد) اول قول اول بر حتمه سيله
اول عمله چكر * كه اگر ازان فائده هيج خبر نكنند * كه اول قوله اول كارك فائده سندن هيج خبر ايلرسد (هيج شجبند) هيج
اول قول بر كارو حرك ايدوب مباشرت ايتز (زير اجنباتنده زهر هاي آدميانست) زير اجتر لادرون ودواي و تاشاي

بدون آید سبیل بهره وفادار شدن او فریاد کند که از هر آن مصلحت کنم که اول بهره وفادار شدن او بر من مصلحت آید هرگز نمی
 بماند کند دخی نسخه در (و اگر حکمت این روی فروریزد) و اگر بکار حکمی و سری اول قول او بر نه منصب
 اولوب بالکلیه دو کلو رسد یعنی جعلا کا معلوم اولورسه (هم تواند چندین) هم نه اول کار کلمه حرکت قادر اولور
 (چنانکه اگر در پی شش شهر نبود) مثالی آنکه کسی که اگر دونه نکرده و لا اولورسه (برود) طوری بولد کیده من
 (و اگر سخت بزرگ بود هم فروخشد) و اگر اول بولار قتی بول اولورسه مثلاً خرقا الی بطنان زنجیردن بر بولاری اولورسه
 هم شش باور بولد کیده من تم که الله تبارک و تعالی سورة حجره سورور که (و ان من شیء) اننی ایچوندر من زانمدر
 تا کیدیلیمون ای ما من شیء من الاشیاء المکنه (الاعتدنا خزائنه) الاول مثل خزانه لری بزم عند من دده در یعنی اول
 شغلر ایجاد و تکریمه قادر بوضرب مثلدر جناب عزت کمال قدرته که مقدورات الهی اشیا بخزونه تنسیه
 اولندی انرا ج و ایجاد نده کافت و زحمت احتیاج اولدیغنی مشعردر (و ما نتره) بزاو شغلری خزنه قدرندن تنزیل
 ایچرز (البقدر معلوم) الامقدار معینه ملتبس اولدیغنی حاله تنزیل ایدر که اختصای قدرت و استعدادی مشیت
 و حکمت اودر پس حضرت مولانا سورور که (خالق آب کلوخ نشود) طایق صومر کریم اولور بوم و جود ایتسر
 خالک کلوخ اولور بوجه او زره خالک آیه مضاعفدر (و چون آب بسیار بود هم کلوخ نشود) و چون که صوحوق اوله
 هم نه کریم اولور فاسد اولور پس هر شیده عدالت لازم در اکتویه و عدالت اولسه انتظام اشیا و انوری نه تم حتی
 تعالی سورور من دده سورور (و السماء رفعها و وضع المیزان) حتی تعالی معای مرفوع قیلدی محلا و نه شول حیثیند که
 مضاعف احکام واقضیه و منزل او امر و محل ملائکه قیلدی و دخی وضع میزان ایلدی و عدله شروع ایلدی هر حتی مستحقه
 و هر شیئی مستعدنه ایصال ایچمکه حتی امور عالم انتظام بولوب احوال اشیا مستقیم اولدی کا قال عم (بالعدل
 قامت السموات و الارض) پس بویانه استنهاد سورور قدر که (عیزان دده هر چیز بیانی حساب دی
 میزان) امدی الله تعالی هر شیئی بر چیزی عدله و میزانله و بر حسابس و میزانسز مقتضای عقلدن خارج و بر من
 الاکافی که از عالم خلق مبدل شده اند (حساب و میزانسز کسبه بر شیئی و بر ذیعدن سوال لازم کدیکه اولیا و انبیاء
 دخی بومثال اولور و معیدرس انلری که معالیندن استثنای سورور دیر که الا شول کسه لزم میزانله و بر من که انرا عالم
 خلقدن و من شش بر تدبیر مبدل اولمشدر (و بر من من بشا عیبر حساب کشته اند) والله تعالی دیکه بر من رزق و بر
 بفر حساب و انکمال قولنک مظهری اولمشدر (و من لیدقلم ایدر) و هر شول کسه که بوسری طاقدی بیلزم مادام که
 بر کسه بر مرتبه واصل اولیه اول مرتبه صاحبان نل احوالک مطلع اوله من اگرچه علماء ایدر سورور دده حالیه من
 بوعنایه تمثیل قورور بریت سورور که (رسید یکی که عاشق چیست) صوری بر کسه بکا که ای مولانا عاشق ندر
 کتم که جو من شوی بذاتی دیدم که چون بتم کی اوله سن بیورس عشق و محبت فی حسابست عشقه محبت فی نهاییه
 فی حسابدر بعض نسخهده عشقه محبت ما بیننده و او عاظمه بوقدر و تقدیر اوزره معنی عشق حسابسز محبتدر
 (جهت آنکه گفته اند صفت حقیقت تحقیق) اول جهتد که دیمدر در عشق و محبت صفت حقددر حقیقتده و عشق
 و محبت نهاییه بوقدر که حتی تعالینک صفتدن و اوصاف حقدایه نهاییه بوقدر (و نسبت اویه بنده مجازست) و او
 محبتنک نسبتی قوله مجازادر حقیقتده محبت حقددر زیرا کنت کما اختلفا فاجبت ان اعرف سوروری محبت حقد
 صفت قدیمه سیدر (بهم تمامست و محبونه کدامت) یعنی الله تعالی بومو منزه محبت ایدر کلاهی نام و کافیدر
 و حقیقتدر هم مقدمدر و محبونه و منزل الله محبت ایدر رفته در یعنی اصل محبت قولر نه ابتدا حقددر پس
 بعد محبت حتی قوله محبت ظهور ایدر حقد استده حتی عبده محبت انرا دن اول عبده محبت ایلک ممکن و قابل دگادر
 پس عدلک حقه اولان محبتی مجاز و اعتباری اولور بویا آب سورور مادمدر آوی بودر (یا ایا الذین آمنوا) ای الهلک
 و خدا آیتنه تصدیق ایدر (من بر تمنکم عن دینه) شول کسه که سرزدن دیندن بوجع ایدوب من د اولور آب
 که بمقبل الوقوع غیبت حالی اخبار ایدر محصل کلام بودر که بعد وفات النبی عم مریدین بر نیجه کرده من د اولدی
 مسئله الکذاب و طلحه من خلد بکی که بی اسد قبیله سندن ایدی بونزل نداشتنه نیجه کرده جع اولوب نوشته اعتراف
 ایدر بیلر الله تعالی خبر و بر سورور هر کد نند من تد اولورسه (فسوف بان الله بقوم عن قرب) الله تعالی کشور
 بر قوی بونلری هلاک ایلد کدنصکره (بهمیم) اوله قومه که الله بونلر محبت ایلر (و محبونه) و بونلر الله محبت ایدر
 بهمیم و محبونه جمله سلف ایدر ان محلی مجرور و قومه صفتدر عالینک بهمیم و محبونه دما قابل کثیره سی وارد علما ظاهر
 و بعض متکلمین بویا کذا هاب اولمشدر که المحبة تمیل النفس الی شیء یکمال ادر لذه فی و دخی دیر که محبت برون ادر ادر
 و غلبی ارادت حوادث و احسانه و خدمت و طاعت منافعه اولور بویا خسته ذات و صفات حقه تعالی بخالدردخی

در آنکه قول خدا بحی انعام واحسانه و خدمت و طاعت و غفرانه محبت در خدایتان بنده بحی اتصال
خبر و منعندر اما بولام محققین قنده ضعیف در زیر ارباب تحقیق قنده محبت حق قدیم و محبت بنده محبت ندر
و در آنکه فان محبة العبد لله افتاء الناسوتی فی بقاء اللاهوتیة و محبة الله العبد ابقاء اللاهوتیة فی فناء الناسوتیة
اگر بصیرت و دیدة سیرتة نظر اولیة جله امر آیدن هر مرتبه ده حضرت حقدن غیری محبت و محبوب بود *
یت * بیجهم و محبوبه چه کثرت است * درون برده مکر خویش و آخری است * ما حاصل یوجبت خصومند
مباحثه کثیره و ارد و یجتمعه در کزری قایل دکادر * اذلة علی المؤمنین * اذلة جمع ذلیلدر یعنی اولیة قوم که در حاد
متذللین و مواضعین در مؤمنان اوزره * اعززه علی الکفارین * کافر را اوزر * شدادرت ملین در اولیة الله اعلم بحقایق کلامه
(اول ایسان المنوی) مدتی این منوی تا خیر شد * مهانی بایست تا خون شیر شد * بر نجه زمان بومنیوی باز آمدن
و رشتة تحریر و تقریر در یکلدن تا خیر اولدی و باعث تا خیر فی الحقیقه مؤثر لک تجلی و تأثیریدر که اول الالهت اسماء
حسناسندن بر اسمی مؤثر در وهوالدی و اثر الاشیا بعضها عن بعض فی الوجود و الزمان و بعضها فی مواضعها علی
مقتضی الحکمة الباقیة فاستحق التقديم و ما استحق التأخیر آخره پس جناب حقدن مؤخر اسمی هر بر شتی مدت
و وقتند دلتا تا خیر ایدر و مقتضای عقل و ادراک منع ایدوب حکمت با لقه اوزره تدبیر و تأثیر ایدر که حضرت یغیر
صلح و حیل ظهوری ابرمسی کون من ادا بیوب مشرک اول حضرت تدن روحی و اصحاب کهنی و اسکندری سؤال
البلد کانه ساختیم که غدا بیوردی و جناب حق اول وحی نیجه مدت تا خیر ایدر کزری کاروی عن ابن عباس رضه قال
ان الوحی تأخر عن النبی ع اما حی قال المشرکون ان محمدا و عهده و قلاء قزلبت ما و عده و کلام و ما فی پس حضرت
یغیر ع م متوجع اضیاف و مودة عنه جمیع اولیاد و وارث کامل اولدر که اول حضرت نک بر آیدن حصه دار اوله پس
حضرت مولانا کل و زوئی محمد به در نه که حضرت یغیردن مع الواسطه اولان وحی نیجه مدت تا خیر اولدی
حضرت مولانا دین دخی بلا واسطه اولان وحی قلی نیجه مدت تا خیر قیلندی تا که مشبوعه تابع ما یبینه و موروثه
وارث ما یبینه و مشابیه تا فاته و مشابیه کلامه بولندی معنی مصرع ثانی اولدر که هر نوع اذلة علت منزله سنده اولور
زیر ابرمهلت کرد که تا خون شیر اولد یکدر جناب حضرت جلت قدرته و علت هر شی ایچون بر ایدر و مدت تعیین
بیورمشد بر خوی الامور و هون باوقا تها هر امر و کالیه ظهور و بطوری بر وقت معنی هر هون و بر مقتضای
حدث (ولکن شی عند الله اجل مسجی) هر شینک حصول و زوئی بر ایدر و مقرون در که (فاذا اجابوا لطلعه لا یستأخرون
ساعة و لا یستقدمون) قوی بومعنا به و هون قدرته که طعامک خون اولسی برمهلت موقوف و مقرون در که
خونک این صورت کلسی نیجه مدت ظهور ولده هر یو طومر هوند رنه که یوردر (منوی) تا زاید بخت و فرزندن
خون نکرد و شیر بر خوش شوی * ای طالب این منوی تا که شینک مادر بختن بر یکی و لامعونی طوغریه عروق
جائده خون کبی بطون اولان علم لدنی شیر بر بر کبی اولز و پستان لسانه کلوب صورت کلات موزونه ده ظهور قیلز
خوش دکله و انوا کلاه این صورت کلب حصولند اصح اولان قول بودر که اشیا ما کوله متبعضه نل اجزاء لطیفه سندن
متولد اولان دمک بعض اجزاسندن حاصل اولور خلافا لکلی کزری عیساندابی صالح عن ابن عباس قال ان الحیوان
اذا اعتلف و انطبع العلف فی کرشه کان اسفه فرنا و واسطه لبنا و اعلا ده ما یوسوز اگر هیچ ابن عباس حضرت تری شینک
اولور به تاویل اولور یعنی اوسطی ماده این و اعلا سی ماده بدن اولور دیک اولور زیر کرش حیوانند بدن و این اولز پس
قول اصح حضرت مولانا نل و محقق اولان علمایک قولیدر که لن بعض اجزای دمندن حاصل اولور و اصل اشیدای
ظهور دم بدن اولدر که جن حیوان غدا سی تناول ایسه اول غدا نل کرشده هضم و منطبخ اولسه هضم اولده ایکی
قسم اولور بغایت اعلا و لطیف جکره کیدر و اسفل و کثیفی امعایه نزول ایدر اندن سکره اول کیدده اولان منطبخ
اولوب و هضم ثانی مرتبه سن بولوب دم اولور مخلوط مع الصفراء و السوداء و فضله الماء اصغر امر اده به کیدر یعنی اوده
و سودا طعنه کیدر یعنی طلاع و زاده ما به بولکه کیدوب اندن مثانه به نزول ایدر و دم صرف کیددن بجاری عرفه
جزایان ایدر و هضم ثالث حاصل اولور پس کیددن شرع متصل اولن ان عروقدن کلوب شرع منصب اولور پس
ولد ظهوره کلامه که اول شرع ادم اولان دم محل این علم ایض رخوه داخل اولدند و هضم رابع بولدند در حال باذن
الله صورت دمندن صورت لبینه منقلب اولور * خون شیر اولور این صورت کلوب ظهوری بولکه اولور اما غدا ی روح اولان
لین معنوی که علوم و معارف الهیه در که حروف جان و جنان هر سید دم کبی مضمره و مستور بودر بولکه دخی ظهور
و بروزی تولد و قدسیه به متوقدر و فرزند قلی دید کزری شول وجود در صفی و قوت علیه در که مشتی عملدن
و جاذب کلات حضرت حق طلبان قلبد به قوت روحانی تولد ایسه هر سید اشتیاسی مقداری جلب لطایف فهم

و جذب معارف و علوم البرومری اولوب مکمل اولدقده ملکوت سماوی و حقایق و باطن اشیا به داخل اولور ما بولادیت
نامه حاصل اولسه بود که اولتاندن محروم کالور کمال عیسی علیه السلام (ان یبلغ ملکوت السعاسین بولود) مرتین
مننوی چون ضیاء الحق حسام الدین عنان یاز کردانید اوج آسمان چون معراج حقایق رفتن بود که بی هاش
غصهها تشکفته بود حضرت مولانا حسام الدین چلی به ضیاء الحق تعبیر یورمرانده اول حضرت نیک طبعیت
وغوثیت و شمیمینه و سائر اولیایک تبعیت و عرضیت و فقر بنه اشارت یورر زراعیما با بالذاته درلر نوردن
اقوی در نورالعرضه درلر ضیادن ضه قدر سه حق تعالی شمس نیر بالذات و غری نیر بالعرض قلوب یوردی اهو
الذی جعل الشمس ضیاء القمر نوراً حق باطل اولان معدومک ضدیدر و شول موجود حق قبله احمد برکه وجودی
دائمنا محققدر و نایند اما سائر موجوداتکی حقدانها ممکنه اولدیغی حقیقتندن وجود و شوق یوقدر کمال علیه
السلام (اصدیق کلمه شعر العرب الاکل شیء ما خلا الله باطل) بس حسام الدین چلیبک ضیاء الحق اولمرانده نکتہ
بودر که دائم ذات خدادن جداد کلدور و جناب حقدن قضی اول بلا واسطه کلوب زامنده اولان سائر اولیایک ابدن استفاده
و استناره ایدر لر دیک اولور کمال مرتبه الغوث الاعظم مثل مرتبه الشمس و مرتبه سائر الاولیاء مرتبه القمر
و الکواکب کلهم یستفدون منه مثل استفاده القمر من الشمس بیت فانه نحن فضل هم کواکبهم و یظهرون
انوارها للناس فی الظلم و حسام سیف قاطعه دبرلر دین طاعت و انقیاد و عادت بر اولر حضرت حسام الدین
کنکبی اهل دینک سیف صامری بی دین اولان اهل کفر و عصیانک قاطعی و عادت بدعتک قاطعی
اولدیغی یوندر سه کم حضرت رسول حقدن کعب بن زهریددی بیت ان الرسول لیسف بفسطه به به مهندمن
سیوف الله معلول آسمانندن مراد یوراده آسمان اعیان نامه در که حقایق اشیا ابدن عبارتدر سه کم کت ناندره
اولان معراج حقایق و اوج آسمانی مفسر در معراج اسم اکتدر عرضدن نردیاه درلر وسند لیل المعراج حقایق
حقیقتک جمعیدر مد ادر شیک ماهی و با خود مننویک ماهیانکی و حقایق اوله که اهل حقایق اشیا الله یبندر
و هم ابرار بندر حسام الدین چلیبک ربع صف اولان توجه و حیاض اولان همتندن و غصهها استعار بندر
انکار معانی و اسرار و نهانیدن و تقدر معنی یتین شریفین اولدر که یورر چونکم حقل ضیای اولان حسام
الدین عنان توجه و عزتک کبر و ندردی ذروه آسمان معنویدن ارشاد نامه و نظم مننوی بهر اچونکم مرتب
حقایق کونه و معارج اسماء الهیه و اعیان مشاهده سنه کش ایدن آلم بهار هفت حیات کرار
و لطافت شعار سزمعانی و حقیق غنچه لر باغ دلده آچلمش و مننوی شرای اندن اول ایچلمش ایدر که آلم با راقضا
و ارادیدر غنچههای حقایق و معانی کشاده و آماده ایلن (مننوی) چون زدر سوسی ساحل بار کشت و جنت
شعر مننوی با سار کشت و دیار مرتبه احدیتدن و عالم الوهیتدن عبارتدر که (والله بكل شیء بحیطه) خواصه
جسم افواج انبائی و امواج اشیائی بحیطه و غار قدر مرتبه احدیتده سوسی و غار بوق و مرتبه الوهیتده ماسوی و اغیار
امواج بخار کسیدر و الا بنیو بحر حقیقت یوله در عند اهل الله کمال الخند بیت البحر یجر علی ما کان فی قدم
ان الحوادث امواج و انهار لا یجئک امواج تغایرها عن شکل ضیاء هی استار یو و عالم صورت و بشریت
عالم وحدته نسبتله بر و ساحل کسیدر و بر مقتضای (لقد کرمنا نای آدم و جلساهم فی البر والبحر) فی آمدن مکرم
ولیا و انبای سوسی و بحر و برده سائر اولر قیاسدر زیر اهری و ولینک ایکی حالی و ابر بری مع الله حالیکه اکمل مقرب و بی
مرسل صغیر یوحده نبوت و رسالت و ارشاد انام و تبلیغ احکام اولر و بر حال دخی نبوت و رسالت و مقتضای بشریت
اولیدر کذلک هر ولی به علی طریق الولائی وراثتی قدرای یوایکی حال مقرر در که درای وحدته مشغول و مستغرق
اولوب و محو و فنا هم سن یولوب غیر سوسی قیادن در سوسی و بموجب صیدندن مراد و معراج اولور که ساحل
بشریت کلوب و تربیه آت ز قلوب عاشقانه کلکات لطیفه لر به سلوت و لطافت و برلر و نفوس مشتاقانه انقاس
تفسیرله راحت ابر کورلر بس یوحده دن اول مقتدای مشایخ کزین و بدشوی اصحاب ممکن اولان چلی حسام
الدین حضرت تدریک زمان شربلر نده محو و فنا حقیق غلبه ایدر دریای وحدته مستغرق اولمراندر و غیر مننوی
و تقریر کلام معنویدن فراغت قیلساردی چونکم دریای وحدته مستغرق اولی طلندن ساحل کفره و بر بشریت
کبر و دوندی مسره لقدومه الشریف و فرحه لر جوعه الماطیف چنک شعر مننوی با سار اولدی یعنی دوزلدی
و معانی و معارف منظومه استیفا ازلدی یونیدن معلوم اولان اولدر که باعث تأخیر مننوی اول حضرتان محو
و مستغرق اولسی و بادی تجر بر و تقریری آلم عقل و محو کسیدر که وجودش بقدری کلاعت غایبه و سبب واکت
سندله ایلندر (مننوی) مننوی که صیقل ارواح بود بار گفتش رزنا فتتاح بود مننوی که شول منظر حقایق

آیه اولان کلمات منقولہ و مرآت اسرار ربانی و نسکات قرآنی و لانا آیات موزونہ و مسطورہ دین عبارتہ کہ نفسندہ
مصیق ارواح سالکین و منقہ اشباح طالب بند آیت باز کشتی یعنی بعد نظم السفر الاول و قائمہ کمال فراغ حاصل
اولدند نصبر و حسام الدین چلی معراج حقایقہ عروج تبارک نصبر کہ نہ عالم صورت و ساحل کثرت رجعت بیوردی
کونک ابتدا کوئی منقہ دخی باز کشت و آیت و افتاح ایدی استفتاح افتتاح معنسانہ در نہ کم استفتحت النور
دبر افتتاح معنسان و برر رچوق کسندہ روز استفتاح روز معراجدن روز معراج ایدوب غلط انبیلدر و بکشد
سویلتدر دم عوام میندہ یو کلام مشہور در کہ مادر جبک اول جمعی کیجہ سنہ الی حذف ایلوب استفتاح
کیجہ سی جمعی کی گونہ استفتاح کوئی دبر و لکن بوافظک اول کونہ الطلاق ضعفدن خالی دکار زرافعت
حسبہ دلالت ایلدی کی معلوم و مشہور و متعارف اولان کتب احاد شدہ دخی اول کونہ استفتاح و دینلسی ثابت
اولمندر کرسان ناسدہ او کونہ استفتاح الطلاق ایلدکاری جائز کوربور سہ معنی منقہ مصیق ارواح اولدی
نذر رجوعی و جب آیتک اول جمعی کی کوئی اولدی دیکل اولوب لکن اولی اولان معنی منقہ یونک باز کشت و عودتی
روز افتتاح عودت و رجعت حسام الدین چلی اولدی دیکل اولور فافهم (منوی) و طلع تاریخ این سودا و سود
سال اندر شص و شص و دو بودیم و سودا و سودک تاریخک مطعی سودا بوندیم و شرع معنسانہ در سود رج و فاندہ
معنسانہ در یعنی بوجملع و شرای معنوی و فواند و حافی ردی اولان جلد تائینک تاریخک انسداسی سال الی
بوز آتش ایلکدہ ایدی یعنی هجرت نبوئک الی یوز آتش ایکتی سنہ سنندہ بوجلد شریفک نظم دلیقنہ شروع
قیلندی مناقبہ مسطور در کہ حضرت خزانہ کارک ولادت شریفہ لری بلشہر تہ هجرت نبوئک الی یوز در دخی
سنہ سنندہ بیس الاول آیتک انشی کوئی واقع اولمندر پس بوجلد شریفہ لالی سکر باشندہ ایکن آیتدہ انیش
اولور مناقب افلا کیدہ و نقیحات مولانا جاسید و فائزک اربعی بودر کہ یازلمشدر فوفی قدس الله روحه وقت
غروب الشمس خامس جمادی الآخرہ سنہ اثنین و سبعین و ستمائہ پس بوجلدن منقہ شریفہ آخر اولنہ بہ دلک اون
سبل حیاتدہ اولش اولور بر سروری و شعی بوندہ شیخ سعدی و مولانا حافظک تاریخین ایراد ایدوب شیخ سعدنک
ذاتی کلامنہ غاب و مولانا حافظک کلامی ذاتہ غاب و حضرت مولانک ذاتی کلامیہ برابر در بملری محلہ مناسب
اولین کلامی مٹ شریفک معنسانہ انعام رادخال ایلدکار ندن ماعدا ہجرت دلسان نامدن مسعود اولان کلامہ
اعتبار ایلشدر در برابر کسہ نذاتی بیلک یاری الہی بہ و یا کشف ربانی بہ موقوہ در بی و یا کشف بر کسہ نذ
ذاتی بیلک محالدر اگر کلامدن استدلال اولور سہ (کلامندن اولور معلوم کشتنک کذری مقداری بیوردی
قول اوزرہ مثلا حافظک دخی کلامی ذاتہ غاب ایلز زیر اعند المحققن کلام متکلم صقیدر کہ انک ذالہ قائمدر
و یو خارجدہ اولان الفاظ اول ذالہ قائم اولان صفات جیدہ بہ دلالت ایلر پس ذاتی کلامنہ غاب و کلامی ذاتہ غاب
و یا خود کلامیہ ذاتی برابر در دیک مشرب تحقیقندن بعد کلام عوام کالہ و سہ شاہ و شربیدر (منوی) بلیلی
زینہ برت و بار کشت و بر صید این معانی باز کشت) بر بیلر و اردن کندی و طوغان اولدی یومعنائک صیدندن
اوتری یو عالم رجوع ایلدی مدمرغ اولدہ و مصرع تائیدہ اولان باز کشتلردہ باز طوغان معنسانہ اولوق رجوع ایلک
معنسانہ دخی اولوق ایکسندہ یلہ جائز اولور یعنی بر بیلر کھر احسام الدین اقتدیر یو عالم صورتدن عالم معانی
و حقایقہ کندی و کھر یو عالم صورہ رجوع ابتدی یومعنائی شریفہ نک صیدندن اوتری باز اولدی
و یو کونہ اسرار و علوی شکار قیلدی دیکل اولور (منوی) ساعدہ مسکن ابن بابادک الدین بخلق این دیار ایراد
یو یازلمشکنی شاہک سعدی اولسون یو باب خلق اوزرہ تائیدی کشادہ اولسون شاهدن مراد حضرت
حقدر و ساعد شہدن مراد مرتبہ قوت و قدرت و نصرت محصل صفات الہیہ مر تبہ سیدر کہ
حضرت حقہ نسبت اول مرتبہ و ساعد کبیر یازدن مراد حسام الدین افندی و این دزدن مرتبہ و منقوی
شریفہ و سیدر و تقدیر کلام اولر کہ با شہ حقیقینک مرتبہ صفاتی یو باز معنوی اولان شیخ حسام الدینک
بقای اولسون تائب الابد یو باب منقوی و در معنوی خلق اوزرہ مکشوف و کشادہ اولسون (منوی)
آفت این درخوا و شہ و سفت و زینہ انجما شربت اندر شربت) یو باب آفت و ضرری هوا و شہ و تدر و خشم
بوندہ شربت انجندہ شربت و اردر یعنی یو عالم منقہ یو باب الہی و در علوم ریاسد یونک آفتی هوا و شہوت
نفساندر یو خشم یو مرتبہ دشر و شربت و اردر و کرہا و شہوت اولسہ یو کاشمتل اولان کسہ لذت
ندر لذت و حلاوت ایچرہ حلاوت یونق مقرر و یو باب سنویدن وصال الہی بہ منظر ایلوق محقق ایدی (منوی) این
دخان بر بند تائین عیان و چشم یدن جہان خلق و دھان و بودہانی باغلہ ناعیان کور من یعنی یونک آغزی اکل

و شرب نفسا ندن و غذای جسمانیدن سدا یلیوب صائم اول ریاضت و مجاهده به اشتغال قبل تا کم اول در الهیده
اولان و عالم با ملحدن ظاهر کلا شربت اندر شریقی عینا کورده سن و دهان و وحی اکا بر کورده سن اول جهان
معنوی نیک چشم ندی حلقی و دهاندر بونیکه با غلبه سن بصر بصیرت کندن چشم ندی زائل اولوب اول جهانی عینا
کوردر سن (منشوی) ای دهان نو خود زیاده دوزخی و وی جهان نو بر مثال برزخی و نورانی بولوی دنیای دون شیر
صافی بولوی جویهای خون و اول جهان حقیقت و حلقی و دهان چشم بنیدر دید کد نکند دهان و دهانه علی
طریق الاتفات خطاب ایدوب بیورور که ای دهان سن خود زیاده دوزخ سن یعنی دوزخ نفسا لایکی سن هر قدر
غذا یسک نه طویوب (هل من مزید) نعره مسندن خالی دکلسن و ای جهان مندی بین الوجوب و الا سکان
برخط فاضل و شالنده سکنه صافی معدوم و نه صافی موجود سن بلکه بین العدم و الوجود و امکان و الوجوب
بر حاجز و حائل سن برانخ قتی قیو قدر کمی صوری و کمی معنوی در برزخ صوری مثلا بین البحرین اولان برزخ کمی
و برزخ معنوی بین الاجساد الکشفیه و الارواح اللطیفه و بین الدنیا و الاخره اولان برزخ کمی دخی نور الهی الیه دنیای دون
و وجودیه اعمده شوله خون مایه شده اولان برزخ ترکیبی سه کم و برزخ معنوی به اشارت ایدوب بیورور نور بایک ذرات
وصفات الهیه دن عبارتدر بونیای دونک پهلوسنده درک بونیا و مافها کا مظاهر در مع هذا بنم مایه برزخ
لایفیاندر (نیرا بومکن الوجود در حقیقتده معدومدر وارل واجب الوجود در پس ممکن واجب اولر و معدوم
حقیقی موجود حقیقی اولر که قلب حقایق قابل دکلدر کذلک شری صافی (من بین فرث و ثمننا خاصا و افشا لشرابین)
آینک غوا سنجیه خون ارمقار مثل پهلوسنده در حال بوک بنم مایه در خط حائل معنوی مقرر در که بری بر نه قرین
اصل برزخ جامع وجود انساندر که بین الوجوب و الا سکان بالربوبه و العبودیه و الروحانیه و النفسانیه بر خط مستقیم
کمی واقع اولمشدر مثلا روحانی طرفی باین کیدر پس انسان هر تقدیر که لاین روحانیت طرفه مائل اولر به ضرر و بر
خون نفسانی روحانیته مبدل اولور و هر بار که خون نفسانیت جانبته میل ایله دکل و احتیاط و اتم کا لازمه در
تاخذ الهیدن تجاوز اتیمه و نفسانیت جانبته اتیمه سه کم بیورور (منشوی) چون در دو سگای زنی فی حیات
شیر نو خون می شود از اختلاط و چون کم اول خون نفسانیت طرفه بر آتی قیاس و بر آدم اوره بن بلا حیات
ولا انجم در حال شیر روحانیت نفسانیت مبدل اولور و خون هر به سن بولور اختلاط دن یعنی خط نفس در ثمن
و لذت جسمانی به مختلط و شغل اولقندن دیک اولور (منشوی) یک قدم رد آدم اندر ذرق نفس و شد در نفس
جنت طوف نفس و حضرت آدم علیه السلام نفسنک ذرق ایچره بر قدم آوردی یعنی اکل کنکند می داری
جنت صدرنک فرای نفسنه طوق اولدی و مدت عمری قدر انا افترا قنده قالدی (منشوی) هجور دیواری فرشته
می ریخت و جهرا بی چند اب چشم ریخت و اول ذلت سبیل فرشته اول آدمدن شیطان دن قاجد یعنی کبی قاجری
بر ناندن اوتری تقدیر کونایشی دو کدی یعنی اولقدر اعلد بکه چهره مبارک فری آب دیده شق ایلد بکندن ماعدا سر تدب
و اد بلندن جاری اولوب کوزی باشندن قرینل و بعض نبات بندیکی حدشله ثابت اولمشدر (منشوی) اگر چه بکمو
بد کنه گو جسمه بود ایله آن مودر دیده رسته بود و اگر چه بر قیل ایدی کنه که اول آدم دیش ایدی یعنی حضرت
آدمک می ادا ایلد یکی کتا و اگر چه بر قیل قدر حق ایدی لیکن اوموی ایکی کوزده بخش ایدی پس قیل کوزده سه
عظیم ضرر در کذلک اگر چه اولقدر که سائر اعضا ماتدی اولان انسانده سه ضرر و بر سن اکن ماتدیده اولان
انسان کلامه نسبت ضرر و بر پس اول قدر زلت آدمه نسبت ضرر و بردی (منشوی) بود آدم دیده نور قدیم موی
در دیده بود کوه عظیم و حضرت آدم نور قدیمک دینمی ایدی بکه هر ی نور قدیم انسان الهین منزله سنده در دیده ده
موی اولوطاغ اولور پس کلامک وجود نده ایدی می سه خطا و زلت عظیم معصیت عدا و انوارا ماسا خلقه اضافت
اوانسه اولر سه ضرر و بر سن (منشوی) کردان آدم بگردی مشورت در پشمانی نکفی و عذرت و کر حضرت
آدم علیه السلام اولر خط نفسی مقتضای اوزره اکل خطه ایلمکده ملائکه الیه مشورت ایلدیه اندی پشیمانقده
معذرت دیندی یعنی نجه زمان غم و الم یوب (ربنا علما) دیوا اعتقاد ایزدی بونده تنبیه بود که انسان که و دن عاقل
و سه جهتنر کد و دن اعلا اولان کسه را مشورت ایلدیه تا انزل را یله کند و رانی قوت بولوب خطا اوزلر بری
او (منشوی) زانکه با عقلی جوع عقلی جفت شد و مانع شد فعلی و بد گفت شد و زرا که چون کم بر عقل بر عقل جفت اولدی
بود عقلانک و بد گفتنک یعنی بر ارض ایشن و بر ارض سوزنک مانی اولدی و کم ایش ایشلکدن و قییم سوزنک بیلکدن آت دفع
قیادی منشوی) نفس بانفس دگر چون بار شد و عقل جزوی عاقل و یکار شد نفس بر غرقه سه چون کم بار ایلدی عقل
جزوی عاقل و یکار اولدی و علمدن و کار خیردن معطل قالدی (منشوی) چون زنه نانی نو نو میدی شوی و فرسایه اید

خورشیدی شوی) چون تمام القدر سن بر تو میدکبی اوله سن لازم اولان اولدر که خورشید حقیقه منفوب اولان نارنگ
 سامیسی الشده اوله سن یعنی بر می شد هر بی خدمت قبله سن و آنک محبتته و ارادته و اصل اوله سن دبل اولور
 منوی) رنجیو یا رجد ای را تو زود چون چنان کردی خدایار تو بود * یوری سن خدای تعالی به منسوب یا راسته
 بچتوقف چونکم انجیلن ایلیه سن خدای تعالی سنک نارنگ اولدی (منوی) آنکدر خلوت نظر بر دخت * آخر
 ابراهیم زیار اموختست * یویت سوال مقدره جواب اولور کان برکسه در که خدایه منسوب اولان یاری طالب ایلک
 نه لا زمدر چوق کهسه و اورد که خلوت اختیار ایلوب نظر برین ماسودن دیکمشر و خلقتن منقطع اولوب حضرت خله
 آشنائی ایشلر شدی کدو باشه خلوت اختیار ایلوب بی زحمت مرشد نظر م ماسودن دیکسم اوزمزی جواب
 یورر اولر کهسه که خلوتنه نظری ماسودن دیکمش و حضرت حقه دیدگی کشاده ایشلدر آخر اقی هم باردن
 اوگرمشدر یعنی نظری ماسودن قطع ایلوب حق چاینه کشاده ایلکی بر بار خدایی و مرشد ریائیدن اوگرمشدر یوخسه
 مجردی مرشد خلوت اختیار ایتکله برکسه ماسودن خلاص اولوب واصل حق اولور که یونله وسیله دیور پس
 ایسه واصل حق اولور برولینک روحا قننک هدایت و معاونتیه واصل حق اولور که یونله وسیله دیور پس
 یار خداییدن جدا اولوب خلوت اختیار ایلکه عندالاولیه رضا و جواز یوقدر (منوی) خلوت از اغیار باید نه زیار
 بوستن هر دی آمدنی چهار * خلوت اغیاردن کلن باردن کرکز کورک قیشدن اوزری کدی بهاردن اوزری کدی
 اولیا که خلوتنه کشلرم بد لرین خلوت اختیار ایتکه ترغیب و تحریص ایشلر بحر دغا یاردن خلاص اولغه
 وسیله دن اوتیرد پس خلوت موضوعی اغیاردن اجتناب ایلک ایچوندر نه کم بوستن قیش ایچون موضوع اولش
 و مناسب کلشدر پس یاردن خلوت ایلک مذمومدر و نقصان دینه و ضلالت باعشدر (منوی) عقل یا عقل ذکر
 دوتا شود * نورا حزن کنت و ره یداشود * عقل بر غیر عقل اید و تا اولور و قوت یولور ایل مقارنت و مصاحبتدن نور
 افزون اولدی و طریق الهی سدا اولور و سالک قوت قبله عیسا سالک قیلور (منوی) نفس باش ذکر خندان شود
 قلمت افزون کنت و ره پنهان شود * اما نفس آخر فله خندان اوله و قارنت قیله اول مقارنتدن خلوت زیاده اولدی
 و راه الهی پنهان اولور (منوی) یارب چشم تستای می دشکاره از خس و ناش * اورو باید دار * اریه می مرشد هدایت
 کدر دارای مرشد شکار سنک کوزل کیدر آتی خس و ناش کدن بال طوط یعنی ای شکار اری مرشد
 کامل سنک چشم حقیقت منزله سنده و در که آتق قلبی رنجیده ایلک خس و ناش کدن بال طوط سن (منوی)
 هین بیچاره زیار کردی مکن * چشم را از خس ره آوردی مکن * آگاه اولد بل سوره که سیله بر غیار ایله چشمه
 خشدن بره اورد ایله یعنی چشم منزله سنده اولان باره خس و خار کی دل خراش کدن * غیب اریغدن کتورمه و آنک
 قلبی ایتکلم مرسته سوره (منوی) چون که مؤمن آینه مؤمن بود * روی اوز اولدی * این بود چونک
 مؤمن مؤمنک آینه سیدر * کما قال علیه السلام المؤمن مرآة المؤمن * آنک یوزی آلوده لکدن با کدر اول سیدن
 سنک شکل باطنی و صورت جانکی سکا کوستر (منوی) آرا آینه ست جانر ادر حزن * درخ آینه ای جان دم سزن
 بار حزن و غمده جانک آینه سیدو ای جان آینه نل یوزنه نفس ادرمه و کسنا خلق ایلد با کس قابل طوره تاسنک
 فعلکدن و قوا کدن رنجیده اولیه و روی قلبی ستر قلیه نه کم یوررلر (منوی) تابو شد روی خود ادر دم
 دم فرو خوردن * باید هر دم * تا که دردم یعنی علی الفور سکا کندو یوزنی اورتیه پس هر دم سکا خاموش اولق
 کر کدر دردم یونده علی الفور دیکدر بعض استخذه از دم و واقع اولشدر سنک سوز کدن دیک اولور (منوی)
 کم رنجا یوزن چو کی ایا یافت * از بهاری صد هزار انا یافت * خا کدن کم میسن یعنی کم دگدن چونکه برنک
 بهار منسوب اولاندن بار بولدی صد هزار از بهار بولدی بهاری ده یا نسبت ایچو و اولور سه معا بود و بهار منسوب
 اولاندن مراد باد و باران اولور بوده جائز اولور که یا نسبت ایچو و اولیه یوقدر بر اوزره معنی خا کدن کم دگدن چونک
 خانه بر بهاردن بار بولدی صد هزار شکوفه و از بهار بولدی (منوی) آن درختی کشود بار بار جفت * آرزوای خوش
 ترسنا با شکفت * اول بردخت که باره جفت و قرین اوله لطیف هوادن باشند آباغه دل آجادی و اورو و انمارله
 مزین اولدی (منوی) درختان چون دید اویار خلاف * در کشید و اورو سر زیر طاف * خزان و قنده چونک
 اودرخت بار مخالف کوردی اول درخت یوزنی و باشی یوزغان آینه جکدی یعنی استرا ایلوب برل و یاری اخضا
 ایلدی پس سالک اولنره یونده تنبیه و اشارت اولور که اشعار ذوی العقول دن دکل ایکن بار موافق بولدری
 و قنده از بهار و انمارق و باطن سنک اسرارق ظهوره کتوروب شاد و خندان اولور و بار بخلاف کورد کندن
 اخضا و امتنا و اولور پس سالک دخی و صفتنه متصف اولق لازمدر (منوی) گفت یارب بلا امتنقتست * چونکه

در پاست سوی مشرق روان * سنک شپ بره مثابه سنده اولان حس ظاهرک مغرب جائینه بلجدر سنک در شار
 ایدیحی حسک مشرق جائینه کیدجیدر یعنی حواس خمسۀ ظاهرک مانند خفاش مشرق اوار الهی اولان روح
 طرقتدن قرار ایدوب مغرب کی اولان محسوسانه بلجدر ومدركات باطنک هر بری در پاش معارفدر که مشرق اوار
 الهی اولان روح جائینه روان اولجیدر (منشوی) راه حس راه خراستای سوار * ای خزان افراسی شرم دار
 حس ظاهر بوی خزلق اولیدرای سوار زیرا حس ظاهر خزلده دخی واردرای خزلده سن انارک حواس سنده من احسن
 شرم طوط یعنی ای هوا اسبنه سوار اولان مرسته حواس ظاهره ده استیابیت و خزلق بوی ترک ایت مر تبۀ حواس
 ظاهره مدقلان سن اسرعدا شهوت اولقده خزلده از دسام و بریحی سن بومذموم اولان مقتدن استیابیت و خزلق بوی
 ترک ایت حرر بولنه کت (منشوی) پنج حسی هست جز این پنج حس * آن جوز سرخ وین حسها چومس بوظاهری
 اولان بش حسدن غیری برش حس دخی وارد که اول حس حس مشترک وقوة واهمه وقوة متفکره وقوة خیالیه
 وقوة حافظه در اول حواس باطنه قرمز التون کیدر و حواس خمسۀ ظاهره بقر کیدر (منشوی) اندران باآر
 کامل محشرد * حس مس راجون حس زکی خزند اول بازار ده که محشدر لاهلی در زر مراد اصحاب آخرت و ارباب
 حقیقت در زر که بونزه اهل محشدر بنور مس مثابه سنده اولان حس ظاهری زرک کی لطیف اولان حس باطن
 کی جن صانق اولور یعنی اهل محشدر لقتنده حواس ظاهره به اعتبار یوقدر انارک قننده مقبول اولان حواس
 باطنه در که انسانک حیواندن تمیزی آنکه در معارف و اسرار و لطافت اول حواس باطنه اید حاصل اولور که
 یوحواس ظاهره دخی اسباب علمند لرکن مطلق دکل بلکه انسان و عاقل اولدینی اعتبار ایدر (منشوی) حس
 ابدان قوت ظلت می خورد * حس جان آفاقی می خرد بدنارک حس ظلت از غنی بر یعنی قلبه ظلت و کدورت
 و بر که باعث اولان قوت و غدای بر اما جان حس بر آفتابدن و تار آفتابدن مراد آفتاب حقیقه دینی جائک ادراکی
 آفتاب حقیقه دن فض اولور و غدا اولور دکل اولور (منشوی) ای بیرده رخت حسها حوی غیب بدست چون موسی
 برون اور زحیب) ای حواس مدرکات عالم غیبه و مقام لایز به البتن سالک (واضح بدک فی جیبک قنوج بیضاء من
 غیر سوره) اینک مضمونی اوزره موسی وارد ست افکار کی حیب قلبیدن عشره کتور تا نور معرفتله بیضاء بر اوار
 کور سن و عالمه ضیا کستر اوله سن (منشوی) ای صفات آفتاب معرفت و اوصاف برج بشیدین صفت * کاه
 خورشید و کبھی دریا شوی * کاه کوه قاف و کوه عنقا شوی * ای رخت حوامی غیبت هویت الهیه جائینه ایصال ابدن
 عارف معرفت کونشی اولو کاه صفتدر و یوحسخت آفتابی بر صفتک بند و مقیددر که اول منیر لکدن انجی ظلت
 محسوسه بی ازاله ایدر اما ای آفتاب معرفت اولان عارف سن جمیع اوصاف الهیه ایدل متصف سن کاه خورشید
 اولور سن خلایق اوار الهی و معارف و اسرار بیاتله منور قیلدینک حقیقتدن و کاه در اولور سن امواج حقایق
 اشیا بی محیط اولدینک جهتدن اسکر (ومن مطلق نور البسیط کلعه * ومن مشرقی بحر المحيط قطرة
 قونی در سگ شاکه لا بقدر و کاه کال رسوخ و شاتده کوه قاف اولور سن حقایق عالمی احاطه قیلدینک اعتباریه
 و کاهی موجودا لامع و مدهوم المسی عنقا اولور سن قاف حقیقت انسانیه فی مقر و مظهر قیامور سن عنقا هویت
 الهیه و ظهور بیانه دن عبارتدر و قاف حقیقت انسانیه دن عبارتدر که مظهر و مقر ظهور الهیدر قاف اولوسی
 مظهر هویت الهی اولدینی اعتباریه در و عنقا اولوسی کشدینی قافی قیلدینی اعتباریه در (منشوی) قوه آن باشی
 نماین در ذات خورش * ای فزون از همه اوزیش بیش) ای عارف بر جهتدن هر نه اسلمه مسی اولسک لایق زیرا کون
 جامع و وسیع اعظم سن وحد ذاتده نوسن و نه اوسن یعنی نه خورشید و نه دریا و نه قاف و نه عنقا سن ای سن اوهام
 و قوئلک ادرا کندن فزون سن و زیاده لکدن دخی زیاده سن محصل عقول و اوهام سنک ادرا کند قاصر در
 و حقیقتک حقایق عوالمی حاصره در (منشوی) روح باعلست و باعلست بار روح ربابانازی و ترکی چه کاره امر
 الهی اولان روح انسانی علم و عقله یاردر و نفعه ربانی اولان و روح عربی و فارسی و ترکی بملکه و لغات و القاطه
 میل ایتمکله نه کاری وارد بر نور روح حیوانی و عقل جزو سنک یاری و محبوبیدر اما روح الهیه نیکبار و محبوبی فی ربی سنی
 بملک و اوصاف نقیض قیلدیر عقل بر نور الهیدر که روحک یار مشر و مدبری و علمک منبع و شجر کی کیدر کاهال
 انزالی فی الاحیاء العقل منبع العلم و مطالعه و العلم یجری منه مجری الثمر من الشجر و النور من الشمس و القمر
 و الزویه من البصر (منشوی) از قوی فی نقش باچندین صور هم موجود هم مشبه خود هم * حضرت خداوند کار
 جناب پرورد کارک اسرار بجزئی و کار بوقولی مشاهد سنده سائر و اوج معانی و حقایق شئون الهیه طاهر
 و مشکافه شجلی افعال و صفات ذات احدیده سائر اولوب کمال اشتیاق و غایت استغراقندن مرآت روح مدمرقی و غایبان

اولان چنانچه خطاب ایدوب نور وجودت علیه سی واسطه سیه در حال مظهر درن ظاهره و می آید ناظره انتقال یوروب
خطاب اعلیٰ المحبوب الحقیقی دربر که سندن ای ذاتی به نقی و بی زلفا اولان محبوب حقیقی بود در صورت کثیره و اوصاف
واسعاه مشعوره الله مشبه اولان وهم توحید و تنزیه قیلان خیره سر در موحدا حیران اولسی جمال مطلق هر آت
مستقیمه مشاهده قیلان قری و قنده اولور و مشبه حریف تنزیه و توحید و اطلاق و عدم تقدیر و حنه غالب اولاده اولور
نه کم یوروب را از نوای نقی یعنی سندن ای نقی و بی زلف اولان بادشاه با جندن صور بود در تصاویر کثیره
و تمایل فی نظره الله وهم موحدا اولان نوادی معرفتده حیران و فیافی مشاهده خیره سرواله و سرگردان در زلف
و نقی سندن هر اذات احد سندر زرا وجود من حیث هو هو غیر وجود ذهنی و خارجی یعنی لا بشرطی اطلاق و
و تقدیر و کلی و جزئی و عام و خاص و تشبیه و تنزیه و مبرادر بوجهی بحسب مراتب و مقامات لازمه ذاتدر
و جندن صور درن مراد اسماء و صفات و شؤانات و تجلیات متنوعه در بود قدر تعینات و تکررات و تشخصات و تمیلات که
محسوس و غیر یدر جلوه می ایای مظاهر اسماء و صفاتدر پس کثرات اسماء و صفات و تجلیاتدر کثرات مظاهر لازم
کاب بود قدر نقوش و شؤن حاصل اولدی مشبه ابی قسدر بری صوری و بری معنیدر مشبه صوری جناب حقه
جسم اطلاق ایدندر در کجی جوهر در در بر و کجی عرض در در بر و کجی متشابهاتدر اولان آیتله ظاهره معنیه اعتقاد
ایدوب (یدالله فوق ایدیم) و خلقت یدنی (الرحمن علی العرش استوی) و یولورمانالی آیتله ظاهره اعتقاد ایدوب
حققه جوهر ارج و اعضا و مکان اثبات ایدر نعوذ بالله و امام مشبه معنوی اولدر که حق بحسب الظاهر قواله تنزیه ایدر لکن
بحسب الباطن یقینی اولدی یغندن جناب حق و اشاءدن با خارج اکثر و یا داخل و عرش و کرسیده اعتقاد ایدوب
باطلدرن و اسفادن و وارندن تنزیه ایدوب پس اعتقاددر نه مناسب الیه مجعول قیلان قیلندر مشبه معنوی اولدر در
اما موحدا آندر در که جمیع اشیا فی مظاهر و مجالی حق یلوب هیچ وجود مطلقدر غیر بر شئی کورمز (مشنوی
که مشبه راموحدی یکنده که موحدا را صورتی یکنده اول محبوب حقیقی هر باز که تجلی و وحدت مطلقه الله قلوب
مشبهنه تجلی الیه مشبهی موحدا یلور هرگاه که من حیث المظاهر و الصورة قلوب موحده شه تجلی الیه تجلی فیه
اولان صورته انک یولور او را که اطلاق و تنزیهدن غافل قیلورسه والا فلا تعبیر حرکت که اولدر که اول محبوب حقیقی جمال
و وحدت نقیاب کثرت و تمیاتی رفع ایدوب تجلی الیه قلوب مشبهنه تجلی قیلر پس هر مشبه بود هر مشبه الیه
عین موحدا اولور که اولور قلوب موحده من حیث المظاهر و الصورة الظاهر تجلی قلوب و اشاءدن ظاهره استرا قنده
موحد مرتبه تنزیهدن در و اورورسه صورت انک یولور او را و لهذا قال عبد الطائفة (الجمع لا یفرقه زندقه
والتفرقه لا یجمع تعطیل و الجمع مع التفرقه توحید) پس صورتک یولور و موحدا وجود مطلق مظاهر در مرتبه مقید
قلوب جمیع اشیا و مظاهره مشاهده قیلان قیلندر دور اولقد در نه کم مناقب حضرت شمس الدین تبریزده مسطور در که
بر کون و احداندرن کرمانی فی کور و سوال ایلد بلکه درجه کاری گفت ماه و ادر طشت بی یم گفت در کردن آنکر ذیل
نداری برادر آسمان نه یعنی اوحد الدین کرمانی حضرت ثلث مشرفی شاهد باز و پا کازانه مشهور ایدر حضرت
شمس نور الله با نواره سوال ایلد بلکه نه مقام و نه مرتبه من جواب و بر دیر که ماه حقیقی و شاه احد بی طشت
وجود مهر و یانده و مطلع طلعت محبوبانده مشاهده قیلورم حضرت شمس ییورد بلکه آنکر کردن چانکده من وجه
من معنوی اولیدی ماه حقیقی فی آسمانی جمیع موجوداتده مشاهده قیلور دیک اما بومر نه الله اعلم حضرت
اوحد الدین اوائل حالی اولقد در حضرت مولانا مقید مراتب اولدر ایچون ییوردر بی یت های برادر فی نهایت
در که یت بر هر آنچه میرسی بالله مشیت (مشنوی) که ترا کویدنستی بوالحسن با صغیر السن با رطب البدن
حضرت مولانا ییوردر که ای محبوب حقیقت وای مرغوب و مطلوب اهل محبت کاه اولور که کمال مستلکندن
سکاد برای بوالحسن اولان مولانا با صغیر السن دیر یعنی ای سی کو بجلل با رطب البدن وای بدنی نازه محبوب دیر
ابوالحسن کویله قایلیدر و ابوالحسنندن مراد حضرت مولانا کتیدر و دلیل و برهان بودر که یور تمام غزلدر که
دیوان شریفانده مسطور در بنامه اول غزل بودر بی یت با غزالیین غزلان العین و انت عینی انت روحی فی البدن
با صغیر السن با رطب البدن یا قریب العهد من شرب اللبن صعد الغداس فی عاشق غیر ان لم یعرف فواضلی من
روحیه روحی و روحیه من رآی روحین عاشق فی البدن قطعوا و صلی و ان شئت صلا و کل شی منکم عندی حسین
یوسفی الوجه ترکی القفا و دلی الخدر و فی الدقن اما حضرتک کند و ره ابوالحسن کنن مشهور کادری با بخور
ابوالحسن دیمکدن مراد حسن حسام الدین جلینک نامیدر و حضرت خداندکارا کاب حقیقی دیر و ییورد بلکه
کند و ره ابوالحسن ییورد یار و له و با خور دافو الحسن دیک صاحب الفعل الحسن و با عقل الحسن و با عین الحسن دیک

اولا ما بر شایع بوعتبا مطلع عیسی ای طالب اسرار الهی وی راغب در صورتی استماعی اکابر اولیا و سلاطین اصفیا
 جمال با کمال حق یکی قسم اعتبارا بجلش در بری جمال مطلق در اول جمال وحدت ذاتی در من حیث هی می و عارف
 جمال مطلق فتای الله و بقا بالله حالده مشاهده فیرو بری در خیال مقید و جمال مقید اولدر که محبوب حقیقی
 منظار روحانی و مجازی و برائی جسمانند تجلی قیل قدح موجد اول جمالی آینه اشیا ده مشاهده قیل قدح عین جمال
 مطلق انوار بر توین مشاهده رتبه کم این قارض بیورر بیت «وکل ملیح حسنه من جماله» معارله بدین حسن کل
 ملحه پس هر تقدیر در ملاحظه کردار و مهوش صاحب آثار و ارایه اول محبوب حقیقتیک جمال با کالند
 مستعار در پس موجد کاه جمال مطلق بلا قیل قدح و اطلاق مشاهده ایدر لوز کاه بحسب المظاهر و الجمالی مشاهده
 ایدر رتبه کم سلطان الموحدين ابوزید البسطامی بیورر انا کالم الله وانا اسمع منه منذ ثلثین سنة و الناس یظنون انی
 اکلمهم هر بار که بویاره انوار لا هوت غالب و اسرار جبروت طالع و لامع اوه ظاهر و مظهر و نور و چشم شود بنه واحد
 اولوب انبیت و غیرت مرتفع اولور پس ظاهر و خطاب ایلد لر مراد لر اول مظهر ده تجلی اولندر لیکن خلق عالم
 بوسری فهم ایدم من رتبه کم این قارض بیورر بیت «واوهمت صهی ان شرب شرابهم» به سر سری فی اقتضای
 بنظره معاذ الله که بوسلاطینک محاطیه و معامله سی سائر محجوبان بشریت و محجوبان صحن طبیعت و شهور
 کبی اوله حفظ الله وایا کم نسوه الخواطر الی اکابر زبیرا بومفهوم اول علم مکتون و سر مخزنند در که حضرت
 حبیب خلق بیجون بوعا ملاحظت بیورر ان من العالم که بیئتة المکتون و لا یعلم الا الاله بالله و لا یکره الا ذل انما قوا به
 الا اهل الوحده حضرت حسن بن علی در مرید که بیورر مشرب بیت «ووب جوهر علم الوحده» (لقبل لی انت هم بعد
 الوحده) پس بر کسه که بوعلم حقیقتنه و اقتضای اول علم اهل البینه انکار یا نزد کادرنه که بویوت برهان سالم و نص
 فاطمدر (لا یقتضی مالس الله بوعلم السمع و البصر و الفؤاد کل اولیک کان عنه مسؤول) قال البضاوی و لا تتبع عالم
 یثقی به علم تقلید ا کردات انسانند تجلی حق بحال کور نور سه بوجا جواب بودر که جمیع علماء مفسرین و اولیا
 موحدين معتقد در که حضرت موسای تجلی شجره عنابدن و بارشجر اخضر در اولشدر رتبه کم آیه مذکور در که
 بیورر که (فلما اتوا نوحی من شاطی الوادى الایمن فی البقعة المبارکة من الشجرة ان ایا موسی فی ان الله رب العالمین
 پس شلی حق احسن اشیا دن ظاهر و اید یحک اشرف اشیا کد انساندر و اقد کرنا کرایه علم و عز و سکریم) و اقد خلقنا
 الانسان فی احسن تقویم) نشر بقیله مشرف و مفعول اولشدر پس بطریق الاولی فی حق انساندن ظاهر و اید
 بوجهلده تحقیقک نهایت بودن و ادم او قدر له اکثافا اولندی احترامنا عن التطویل (منوی) کاه نقش خود خوش بران
 می کند) از فی تنزیه جانان می کند) کاه اولور که جانانک تنزیه و تقدیر بستدن او تر اولی اهل الوالحسن کند و نقش طاهرین و اوان
 اوصاف باطن و بران ایدر که کمال تنزیه الهی افشای ظاهر و باطنده و بنور و مع بقیة الوجود کمال تنزیه موجود اولور
 فافهم تعبیر آخر کاه اولور که اول الوالحسن کندی وجودی نقش بران ایدر وجودی و بران ایلدی جانانک تنزیه بدن
 او تریدر مادام که نقش وجود موهومی و بران اولدیغه تشبیه بدن و تقدیر بدن خالی اولور پس عارف محقق و کامل مدقق
 نه صرف متر و نه صافی مشابه اولور بلکه عارف بالله اولدر که تنزیی و تشبیعی جمع ایدوب مخلصه تنزیه و مخلصه تشبیه
 ایدم که حضرت شیخ اکبر بیورر بیت «فان قلت بالتزیه کنت مقیدا و ان قلت بالتشبه کنت محذرا و ان قلت
 بالامرین کنت مستدرا و کنت اماما فی المعارف سیدا» هر عارف که تشبیه و تنزیی جمع قیل معارفه سید و امام اولدر
 نه که بویوت کریمه تشبیه ایدر تنزیی جمع اولشدر (لیس کله شی) تنزیدر زیر اجمیع اشیا کله شایع و غایبی من کل
 الوجود فی ایلدی (و هو الیجمع الالیم) تنزیدر زیر حقیقه و غیره به هم جمع و هم علیم دیور (منوی) چشم حس را
 هست مذهبه اعتزال «بدیهه قلقت سنی در وصال» حس ظاهر و جشمتک مذهبه اعتزال در عقلا کوزی وصال
 و مشاهده سیدر یعنی معتزله طائفه سی که رؤیت الهی به منکر در کذلک ظاهر کوزی و اسیر حس اولان کسه که
 حالام معتزله مشرب شده در که رؤیت الهی به و مشاهده حقه قادر اوله من اعاقل معاد کوزی وصال الهی و مشاهده
 رایا بدسیدر که رؤیت حقه اگر نباده و اگر آترنده منکر دکلدر زرا عقل کوزی حق تعالی بی مشاهده بکام ممنوع
 و محال دکلدر که کم حضرت عمر (رایت بری بقلی) و حضرت علیک لا اعبد رب الا اله یورهلمری بوعضوی
 مؤید اولور (منوی) حضرة حسنه اهل اعتزال «خوش راسنی غایب از ضلال» اعتزال اهل حس ظاهر لوزون
 و مغایر لیدر لیکن کد در بری سنی کوسر تر از ضلالتن در یعنی معتزله طائفه سی کد بر اوله منعت و اصحاب عزالت
 اصل بر زود اعدا بیلور و اهل سته طائفه مجبوره دیوسو بیلور جهالتن در کد لر سنی کوسر تر لیکن منعت
 و طریق عدالتن در خارج اولوب اسیر حس فالتن در زیر کتاب و منعت رؤیت حقه دلالت و شهادت ایلر جو کمن انرا کتاب

و سنده رویت حقه دلالت ایلین آیات و اخباری تأویل ایدوب رویت الهی انشکار ایدرلر پس کند باری سنی
کوستناری خلالت وجهالت نیدن اولوروزون واسیر حس اوله نلر نه دخی مذخیری شهادت قیلور (مننوی) هر که
در حس ماند او معتزلیست هر چه کو بدستی ام از جاهلیست هر که که حس ظاهر ده اوله معتزلیدر کمال اسیر
حس اولان کسه سنی پی دیرسه جاهلگند ندر زیر ایدوب سنی اولدر که حق تعالی تک رویتی و مشاهده سنی مقر
و معتقددر (مننوی) هر که بیرون شد حس سنی و بست و اهل بیت چشم عقل خوش بست و هر شول کسه که
حس قید نیدن بیرون اولدی و بصیر بصیرت نه جناب حق مشاهده قیلدی سنی اولدر اهل بیت خوش بی اولان عقل
چشمیدر یعنی اهل مشاهده خوش روشل و لطیف سکیدر شل اولان عقل سننک چشمیدر که مشاهده حق مقر
و معتقددر (مننوی) کربدیدی حس حیوان شاه راه پس بدیدی کاورتر الله راه کاورنک حس شاهی کوریدی
حیوانک حس نیدن مراد بوحس ظاهر در که رفته حیوان الهی مشترکدر یعنی اگر بوحس حیوانی بادشاه حقیقی
مشاهده قیلیدی پس کاورتر الهی کوریدی کاورتر حضرت حق کورمک خود محالدر مننوی (کربودی حس دیگر
مر راه جز حس حیوان ز بیرون هوا یا کرسنک بوحس ظاهر دن غیری حلال اولمیددی هوا و هو سک طشره سنندن
حس حیواندن غیری یعنی هوا و هو سک خارجندن اولان حس حیواندن ماعداسنجکون بر آکر حس دخی
اولمیددی بویتمه هر هوندلر (مننوی) پس بی آدم مکریم کی بدی و کی بحس مشترک محرم ندی پس بی آدم بحق مکریم
اولوریدی بحق حیوان الهی مشترک اولان حس سبیلله محرم اولوریدی یعنی اگر بی آدمک حواس باطنی سی اولمیددی و آنکله
ادرائله معانی و حقایق قیلیددی مکریم اولوریدی و میگرد حیوان الهی مشترک اولان حس سبیلله محرمیت مرتبه سن
بولوریدی بومصر عده اولان حس مشترکدن مراد حیوان حسبله مشترکد دیکدر انسانده اولان حس مشترک مراد
دکدر و بحس مشترک بحق محرم اولوریدی دیکل دخی معنی دکادر (مننوی) نامصویرا بصور کفنت باطل اسدی
ز صورت رفقت نامصویرا بصور پیش اوست و کوهه مغزست و بیرون شد ز پوست و اولکی مصورون نایفه الهی
و نایفی مصور قنقنده ابکی نقطه سی اولان یا الهی در نامصوردن مراد حقیقه احدیت یعنی ذات بخت الهیدر که تصور
و تصور اولوریدی حیثندن نامصوردن بلکه من حیث هی هی اطلاق و تقییددن مراد تعریف و توصیفدن مراد و متزه
اولوریدی جهندن نامصورتعبیری تعجب اولور و مصوردن مراد حقیقه واحدیت در کذات الهی بومر شده جمع
ایضا و صفات الهی متصف و مصوردن و جناب حقه صورت اطلاق عندالمناسخ الصوفیه و الکلامیه سائر ناشر نه کر
لسان شرعده دخی وارد زقال علیه السلام ان الله خلق آدم علی صورته ای علی اسمائه و صفاته دیکدر یا خود
نامصوردن مراد جناب حق اوله مشهود معین اولوریدی حیثندن و مصوردن مراد انبیا و اولیا اوله یا خود
صورت جمیع اشیا اوله پس معنی دیکل اولور که ای سالک سنک نامصور اولان ذاتن و یا خود مصور اولان اسما
و صفاتن و یا خود نامصور اولان ذات خدادن و مصور اولان انبیا و اولیا دن و سائر اشیا دن سو بلکلک باطل کادی
ولی معنی و بی حاصل اولدی صورتدن نکمکسر و کند یکی بشریت و حیوانیتدن خلاص ایتمکسن مصور اولان ذات
ربانی و یا خود مصور اولان اسماء و صفات الهی و انبیا و اولیا و اشیا نامتناهی اول کسه تک عللن او کند و شوم و دقلبنک
نظرنده در که اول کسه لب لباب معنوی مرتبه سن بولمش و قشور عقول جری دوست فهم و ادراک صورتدن منسلخ
اولمشدر و صورتدن معنای کدر قیلشدر و علم و عرفانی حقدن آلمشدر (مننوی) کرف کوری نیست بر اعی حرج
و نه رو کالبر مفتاح القرب و اگر سن ای اسیر حس اولان کسه مشاهده الهیدن کورایسک (لیس علی الاعنی حرج
متنفسا سبجه اعمی اوزره حرج و تکلف بوقدر و اگر کوردر کل ایسک بوری صبرایه که صبر فرجک مفتاحیدر
و نصبر ضیاعها و اخیه صبرایه قلب ضیا و مصباحیدر (مننوی) بردهای دیده و ارادوری صبر هم بسوزدهم
بنازد شرح صدره کوزل برده لری صبر داروسی هم باقر هم صدرلک شرحی دوزر یعنی دیده دلک برد لری که آندن
مراد غفلت وجهالت و محبت دبا و میل ماسوادر صبر قلیق و نفسی آرزو سنندن منع ایلمک داوردی اول برده لری
باقر و هم انشراح صدر و فصحت قلب دوزر بحق سینه انسانی منشخ و متفسخ اوله علامتی اولدر که صاف غروردن
متباعدا اولور و دارس و راه ثابت قیلور و موت کلزیدن اول کامتنی اولور (مننوی) آینه دل چون شود صافی و پاک
نقشه ای بیرون از آب و خاله کوکل آینه سی چونکه محبت ماسو با سنندن صافی و پاک اوله آینه دلده آب
و خاکدن خارج نقش کورسن یعنی عالم غیبک صور و اشکالی مرآت قلبده ظاهر اولوب کانظر ارکوردن (مننوی
هم بی نقی و هم نقاشی راه فرس دولت راو هم فراس راه هم نقشی و هم نقاشی کورسن دیکل فرشت و هم آک
فرشتی مشاهده قیلور سن فرشتدن مراد بر موجب و الارض فرشتا فتم الماهدون حق تعالیدر و فرشت داندن

مر ابرار الصلوات و جنت و باطن حقیقت در که اکامال مثال دخی در بر (مثنوی) چون خلیل آمد خیال یار من «صورتش
 بت معنی او بت شکن» خلیل دوسته و صدیقه در در و نه و تلبه متخلل اولد یغندن او تری خلیل تشبیه اولندی
 کمال الشاعر بیت «قد تقلبت مسلک الروح حسی» و به سخی الخلیل خلیلا «و یوحده معنی صدیق اولسده جان زور
 لکن معنی متخلل اولسده دخی اعلا در تقدیر معنی چون کم بن درون و باطنه متخلل کلدی حق و ولده اولان یار کم خیالی
 اول خیال صوری بت و معنای بت شکند رویا خود اول یار صوری بت در بخندوم و مطمح نظر اولد بتی حیثیتدن
 و معنای بت شکندر جمیع اصنام صوری و معنوی بی نی و ازاله ادب و اثبات توحید حقانی بلدی یکی جهتدن یعنی دین
 محمدیه یار ولده اولان شیخ و لایت شعار کم صوری مخدوم و معظم و محبوب اولد بتی جهتدن (اقتضا و
 احیایم و رهبانم اربابان دون الله) آیتک مقوا سجد الله غیری خذ اولان به و نه نوحه ماشابه اولور لکن
 یوزن من دون الله اولان ارباب اصنام کبی اصنام دکاندر بلکه یوزن کم حضرت خلیل کبی ارباب متفرقه بی
 کسر لیدی و اصنام متفرقه بی نی اید محمد روی و نه اولان خدمت و عبودیت عین خدا هد (مثنوی) شکر
 یردنا که چون ارشدیدید در خیالش جان خیال خود دیدید «تعظیم و ثنا اول الله که چون کم اول یار حقیقی بدید
 و ظاهر اولدی آتک خیالندن جان کندی خیالی و جمال کوردی یعنی اول کمال جمال و کمال خیالی چون کم
 مرآت با کده بدید اروا آشکار اولدی بر موجب حدیث (المؤمن من آة المؤمن) جامان اول حضرت کمال آینه خاند کدی
 جمال با کالت خیالی مشاهده قیلد که اولیامیزن خدا آینه عیالی در که هر کس کندی مقداری بیلک استسه
 آنکه مزایایه یلور (مثنوی) خالدر کاهت دلم رای فریفت «خالک بروی کوزنا کت می شکفت» غائبن محاطیه
 التفات یوروب در لک ای یار حقیقی سنک در کاه و لا بیناهک خا کی بمن قلبی فریفته ایلدی طبراق اول کسه نل
 او زینسه اولسونکه خا ککدن تعجب ایلدی یعنی کنده منی خا ککدن زیاده بکندی و با خود سنک خا ککدن ظهور
 ایلدی یونید یار حقیقی اولان من شده کال تعظیم و تعظیم لازم اولد یقینه تنبیه بیوردر (مثنوی) کتم ابرو میزدیم
 اس اوزر و نه خود خندید بر من رست رو محاطیدن متکلمه التفات ادب بیوردر کندی کنده بدیم که
 اگر بن نفسده و محدثانده محبوب اسم یوز فریفته لکی و خالک در کاهنه اولان شفته لکی قبول ایدم اول یار
 حقیقیدن و اگر بوم سه فریفته لکی قبول ایتیم خود بمن اوزر به ککوز نشتر و زرشتر و بر کسبه که کوله
 نه و وجهه خو بر اولور (مثنوی) چاره آن باشد که خود را بیکدم ورنه او خندد مران چون خرم «او جلیست و
 محب العیال» کی جوان نوکر بندیر زال (ترکسه کندی کندی به یار حقیقی محبت و آتک قنده کدن بکمل محب بلکل
 بلکه چاره اولدر که کندی به نظر ایلد اگر کنده یار حقیقی به کمال میل و محبت کورسه بیلد که یار دخی کاکال میل
 و محبتی وارد کرد که محبت محبتی محب و کلمه اولان محبتدن حاصلدر و لهذا قال علیه السلام (من کان محبا بن یلم منزله
 عند الله فله نظر منزله عند الله فان الله یزل العبد من حیث اتره العبد من نفسه) انکون حضرت مولانا بیوردر
 چاره اولدر که بن کنده نظر ایلد اگر بن اول یار کالیه محب اسم اول دخی بکا کالیه محب و اگر دکل اسم اول بکا
 کولر و استیز ایلر بن آتی نبه اوزم که بن زشتک صفتیه که عدم میل و محبتد موسوم اولش اولور پس خوب زشتی
 سوملک و ملج فیه محبت ایلک عاده الله مشهور و موجود اولمشد و لهذا قال علیه السلام (ان الله جیل محب
 الجمال منی محب الصفا جواد محب الخواص انتظیف محب النظافة) رواء ابو سعید و الجمال یقع علی الصور و المعانی
 والمعنی ای جیل الافعال و کامل الاوصاف محب جیل الافعال و کامل الاوصاف پس ان الله طیب لا یقبل الاطیبا
 حدیث دخی یومعنا به دلیل و الجلس الی الجلس یمل قوی دخی برهان جلیلدر و حسبت علیه الفخام اولور مثلا
 کورمز منس بن بر ناز جوان بر قوجه قری بی آکوب اکاجبت و التیام فیلوری زیرا عدم جدیت علت مایاندر
 بیت «کنده هر جنس با هم جنس پرواز» کبوتر با کبوتر با پایازه کاکال الله تعالی فی کاه الین (النبیات للنبین
 و النبیون للنبیات و الطیبات للطیبین و الطیبون للطیبات) بآیت کره اگرچه حضرت عائشه حقهده و اوده
 اولمشد و لکن مثل مجرانه جاریه در که هر طیب طیب و خبیث خبیثه لکم مقارن و متادمی ایچون ضرب مثل
 اولور (مثنوی) خوب خوبی را کند جذب این بدان «طیبات الطیبین بروی بچوان» خوب خوب یعنی جذب ایلد
 اگر یار وحدت ایچون اولور سه خوب اولان بر خوبی جذب ایلر بوی بی یعنی ذاتده محبوب اولان کندی کبی
 بر محبوبی صید ایلر و کامل فیلور و معناه اتر اتر ایل اگر کوا دلیل استرسک (الطیبات للطیبین) آیتی یونلنا اوزر نه
 اوقو که طیب طیبی جذب ایلد بکنه یوشاهدو یدر (مثنوی) در جهان هر چیز چیزی جذب کرد «کرم کرمی را کشید
 و سدر سدر» جهاده رسته بر نسنه بی جذب ایلدی انکچون که ما یلنر نه قدر مشترک البته بر جفت اولدی ای

ای بی و صوفی صوفی چندی زیر احرار حرارت جانی و کذلک برودت برودت جسد پس هر جنس جنسی
 کندی یا چنانچه جذب اید (منشوی) قسم باطل باطل را می کشند باقیان از باقیان هم سرخوشند باطل فسی
 باطل را جگر و کذلک حق و باقی و باقی اولان در هم سرخوشند بر باقیان سراد صالحاندر هر ندن
 اولور سه اولسون کمال الله تعالی (والباقیات الصالحات) (منشوی) ناریان سر ناریان از اند به وریان سر ناریان
 طالبند به ناریان ناریی جذب اید جیلدر یعنی ناره منسوب اولان ندارند وجوده کلان طاقت جسنی حسیله
 بری برلی یا بد نور برلم نور برلی طالب بری یعنی نوره منسوب اولان نورند ظهوره کلان قوم هم بری برلی
 طالب بری نور بریدن مراد انبیا و اولیا و ملائکه و صلحا و مؤمنین اولور (منشوی) چشم چون بسی ترا تاسه کرم نور
 چشم از نور روزن کی شکفت چشم چون بسی ترا جان کندیست چشم را از نور روزن صبریست تاسه نور جذب
 نور چشم بود به تاسه یوند دینور روزن و بواسطه شرفی جنسیت علت ضم اولد یغنه و هر شئی کندی جنسی
 جذب و ضمیر یغنه مثال یورور که متلا چون کم کوز کی بغلیه سن تاسه و غم طور زرا فور چشم نور روزن
 یغنه صبر ایلر کوز کی چونکم بغلیه سن سکا جان کندی غم یعنی کمال اضطراب و الم وارد زرا جشکل نور روزن صبری
 نوردر پس و تاسه وظلت مغارقت جفسدن حاصل اولور و سنک تاسه کاذب نور چشم اولور تا کم علی الفور
 کندی جنسی اولان نور روز اوله شور معلوم اولد بکه جنسیت علت ضم و عدم جنسیت علت تاسه و غم اولی مقرر در
 (منشوی) چشم باز از تاسه کدر می ترا دانکه چشم دل به بسی برکشا ان تقاضای و چشم دل شناس کوه می
 چوید ضیائی بی تاسه اگر کوز لاجن ابکن سن تاسه طور تره بلکه کوز کی بغلیه سن تاسه و غم اولد یغنه و هر شئی کندی جنسی
 خلاص اوله سن کو کلامه اولان اول تاسه و اضطرابی غلبه ابکی کوز سنک تقاضای کلامه اول دیده دل ضیائی
 بی تاسه طلب ایلر کلامه اول نور خدا اولدم که دیده دل آتی یغنه ظلت محمد آزاد اولور (منشوی) چون مراقب دور
 بی ثبات تاسه آورد کندی چشمهات چونکم و ابکی بی ثبات اولان نور لغزاف یعنی نور چشم و نور روزن
 اخراقی سکا ساه و انقباض کتوردی ضریا غیوب کوز لاجن (منشوی) پس فراق آن دور یاریدار تاسه می آرد
 مرار تاسه دور پس آمدی اول ابکی باید اولان نور لغزاف یعنی تاسه کتور تحقیق آتی حفظ طوط مراد غلبه ابکی
 کوز سنک نورید و اول ابکی کوزدن مراد بری دیده عقل و بری دیده قلبدر که کابصیرت بر لیس دیده عقل و دیده قلب
 نور لیس سالک حفظ ایلک لازم اولان در ندر تالک زواله ظلت دائمیه مبتلا اولم و اندر تاسه و غم اولد یغنه و هر شئی کندی جنسی
 (منشوی) او حوی خواند مران نکره لائق جذب و باید سکره اول محبوب حقیقی چونکم بی دعوت ایلر تاسه که
 والله بدعوالی دار السلام و بدی والله بدعوالی غفر لکم آتیلر سنک خواستجه اول جمع بنده لری دار سلامه و مغفرت
 و قرب مرته منده دعوت ایلر نظر ایلیم آنک جذبیه لایقیم و باخود نالایق بد سکره اول حضرت
 دعوتی جمع عبادنه عامدر لکن آنک جذبیه و قربیه لایق و مستعد اولین کسره لیه نیت اول دعوت معنی استعزاء
 و تمکدر (منشوی) کر لطیفی زشت رادری کندی تسخیری باشد که ابوابی کندی مثلا اگر بر لطیف محبوب زشتی
 ارد نه ایلیم و دار سعادت نه کل سنی خوان و صلاطه و یلم دیوسو یلم بر مسخره ملق و استعزاء اولور که اول محبوب اول
 زشت و قبیحه ایلر ای دعوت حقه مدعو اولان کسره کر کدر که اول کندی یوزی کور من ملیح الیه میسن و باخود
 قبح الشکل میسن مقدم کندی امتحان ایلیم بر خوشه کور (منشوی) کی بیسم رری خود را ای عجب
 تاجر درکم همی روزم با جوش ای عجب کندی یوزی فراق کور برم تا که درکم روز کی میم و باخود شب ظلماتی کبی
 میم یوشیده المحاض نصیح ایلک ایچون کندی برین محل نصحه ادخال ادب علی قاعده اسلوب الحکیم غیر بدعه مض
 مراد بر (منشوی) نقش جان خویشی جسم منی همی می خود تقسم از کسی کندی جانک نقش و صورتی
 جو خلق طلب ایلد تار کس نه مرآت وجود منده مشاهده ایلیم بر کس نه نکاه می جانک نقش کوریدی (منشوی)
 کتم آینه از هر جیب تابد اندر کسی کوی جیب کست کندیه ایلد آینه ندن از بریدر یعنی آینه
 نودن از بریدر تاهر بر کس کوره کوفه شیدر وحد دانده کجدر (منشوی) آینه آخن برای و ستم است آینه
 سبای جان سنکی به ستم آینه آهندن اولان آینه و زجاجه دن اولان مرآت و ستردن و ظاهره اولان صورت دردن
 از بریدر اما جان سبای سنک آینه سنی علامی یعنی کوسرن آینه سنکین به الودر یعنی زاده ذی قیمت و آفرم الودر که
 بغایت کیا بدر (منشوی) آینه جان نیست از روی آینه که ما شدان دایر جانک آینه سنی دگدر الا اول
 یوزیدر که هر کس اشکال باطنی صفات جانی اتده مان اولور اول بر ایلر یوزی که اول بار اول دارند اوله و حقیقت
 شهریه تسلیب قیله (منشوی) کتم ای دل آینه کلی بچو و و بدیای کار بر ناید زجو حضرت خداوند کار ناپ

شریفانه خطاب برور که دیدم کندی قلمه که ای کوکل آینه کلی طلب اله آینه کادن مر ادا سم ذات مستجمع
جمع صفات اولان اسم الله الاعظم آینه بی اولان کامل انسانند که حضرت حق آینه جمع اسماء و اوصافه و عا
اولاند و کوکل بحر محیط اسرار و فضائل و سائر اشیاء نو کانتب انهار و جد اول کیدور پس دله دیدم که بحر
زخار اسرار خدایه کشای دل انهار کی اولاند که کار حاصل اولمز اولاند سالک مر ادکی بولمز (منشوی) آینه کلی طلب
بند بگوئی نور سید در مر را بجز ما من کشید و آینه کلی طلب ایستدکن و بحر اسرار جانبته کجشدن ای
مر شدنیکوئی و بعد پیر جوی سنک کوی کل بویکه بشدی سه کورد مر می خرما آتخانه جعدی کذلک
درد نه ظهوری و دل روحانی بر خوی (فایده ها) الخاص الی جذع الخله) سن نخله ربانیک خلق جانبته کوردی بودن
مر اد با حضرت شمس الدین تبریزی و یا خود برهان الدین محقق ترمذی اوله یا خود حضرت خداوند کاره مر ات اولوب
بحال با کارنی انزل مر ات وجود دارند کورد که ملامه اله حضرت صلاح الدین و یا خود حسام الدین اولسه دخی
قابلدور (منشوی) دیده چون دلم را دیده شد این دل نایده عرق دیده شد ای بار بسندیده و ای دلدار برزیده
چونکم سنک دیده لذیم کوکله دیده اولدی یعنی سنک رؤیت یقینک و مشاهده افعال اولدمده که بنم قلمه کادی
و قلم دیده منزله سنده اولدی بولدی بصیرت سراسر عرق عن رؤیت اولدی (منشوی) آینه کلی ترادیدم اید دیدم
اندر چشم من نقش خود ای بار حقیقی آینه کلی یعنی مظهر جمع اسماء و صفات الهی سنی کورد مر ایدی و ازل
و ابدی آینه کلی روح محمدی پس اول روح اعظم هر در دره بر وارث اکی آینه کلید رای آینه شامل و انسان
کامل بن سنک عینکده کندی نقشی کورد مر و صورت حقیقی مشاهده قیلدم (منشوی) کتم آخر خوش راسن
یاهم در و چشمش را روشن یاهم و گفت و هم کان خیال نست هان ذات خود را ز خیال خود دیدان اولد که
سنک عینکده احسن التوفیر اولان صورت اصلیه می کورد دیدم که آخر حقیقته کندی و ذاتی بن بولدم و اول
بار لایکی خود نه بن راه روشن بولدم یعنی اول بار لعن قوت علیه و علیه سنده و یا خود عن ظاهر و باطنه راه
روشن و طریق معین اولان صراط مستقیم بولدم دیدم پس قوت و هم در حال غلط انداز اولوب و دغدغه و غلطه
و روبر دید که آگاه اولد که کورد یک صورت سنک حقیقت ذاتک دکادور یک خیال کدر کندی ذاتکی خیال کدن
کبر و یل ذات اصلیه کی خیال کدن غیر قیل بویته تمیبه وارد قوت و هاهمه نك انسان کمال مغلطه سندن وزاده
حکومت و سلطنت دین زیر انسان هر قدر کامل العقل اولسه نه مغلطه و همدن خلاص ممکن دکادور کمال الشیخ
الا کبر (عالم الوهم هو السلطان الاعظم فی هذه العالمات) انسانیه و لایدان بحکم علی العقل فان العقل یولع فی عقله
کالا لا یخلص عن احکام الوهم علیه (منشوی) نقش من از چشم نو آواز داد که منم نونقش در اتحاد کادر بن
چشم منبری روال از حقایق راه کی باید خیال اولد که قوت و هاهمه بکایو معارضه فی قلبی بنم نقش اصلیه
و صورت از لیدم ای بار حقیقی سنک مر ات عینکدن بکایو آواز و یری و علی طریق التقویة و الایة خبر ابر کورد یک
صقین مغلطه و هاهمه باقه و کندی نار تفرقه به باقه که سن بن سن اتحادده مغایرت و انشیت و فو قدر و عالم
و حد نه اتحاد عند الکلامیه شی مغایرتک بر اولسنه در لر و عند المشایخ الصوفیه شی واحد و زه اعتبارات
و هاهمه و خیالیه اله حاصله اولان مغایرتک مر قع اولوب شی واحد و حدی ظهوره کلسنه در لر پس بعد ظهور
کمال الاتحاد الازلیه فی مر ات ذات الالهیه بو عین منبری زوال و لایزاله حقایق اسماء و صفات و هم و خیال نیجه بول
بولور و مکس و هم و خیال رضای آسمان اعیانه نوجهله پرواز قیام مر ات ذات انسان کاملده مر فی اولان صورت
اصلیه حقیقتدر فاطمیه لا تقاب خواستجه بجز قوت و هاهمه نك منقلب و متغیر بولدم البته متغیر و حال
و خیال کی محمول و متبدل اولمز (منشوی) درد و چشم عینم نونقش خود که عینی ان خیالی دان و در زانکه
سرمه نسق دری کشد به باد ارتقو بر شیطان می چند اول بار حقیقی بکایدیکه ای رفیق طریق وای شفیق
شقیق اگر نقش از لیه و صورت اصلیه کی بنم ایکی کوزمندن غیریده کور سنک یعنی عین قوت علیه و علیه دن غیریده
و یا خود عن ظاهر و عین باطندن غیریده مشاهده قیلدک و بدن غیریده ایکی عینی سکسنک نقش و صورتکی
کوسر سه رواندن سکا خبر بر سه رآی خیال و مر دودیل انکچون که انزل هر بری عن وجود لر نه و قتل سرمه سنی
و فایه منسوب اشیا نکل میل و محبتی کفنی جکر و دهان دلالی بادی فی تصور بر شیطندن ایچر پس کمال نوا ینتله منور
اولین چشم بر آفات و نصایف صفوت و جلایه مصفا و مجلا اولین مر ات بر نقشی کما هو حقه نیجه کورد و نوجهله
کوسر و بوزن کور و مک استن آینه مجلا ده کور و بحال کور و مک استن دیده دنیا به کوسر تا فایه هه نکات
الشریفة و لا تغفل عن اسرارها (اللطیفه منشوی) چشمشان خانه خیال و عدم نیستار هاهمست یند لاجرم

آنکه کوزی عیدمک و خیال خانه سیدر لاجرم و جلدن و تفری وار کورر یعنی دنیا و مافیها به فوق منزلت شده در
 وار کورر و آخری و مافیای فوق کورر چشم نای مقام خیال و عدم اولان کسه لرل شانی بود (منشوی) چشم من
 چون سرمه دیدن از دل جلال خانه هشتین خانه خیل اما بن چشم ذوالجلالین سرمه کورری پس وجود
 و قیاس خانه سیدر خیال خانه سی کادر (منشوی) تا یکی سواست از فویش چشم در خیال کورری باشد چو بنم
 مادامکه ماسودن سنک چشمک اوکنده بر روی رله سنک خیال کنده بر کورر بنم کی اولور یعنی معنای جوهر کی
 ذی قیوت اولان شی سکادون و حقیر کورر نور (منشوی) بنم را نکه شناسی از کورر که خیال خود کی کلی عبر
 یعنی کورر دین اول وقت کورر سن یعنی ایوی کدن اول زمانده فرق ایلیسن که کندی خیال کدن تا چشم عبور و گذار
 ایلیسن (منشوی) یک حکایت بنشوی کورر شناس تا بدانی نوعی از قیاس و خصوصه ای کورر شناس
 بر حکایت ایست و اندن حصه پذیرا و لو آب آنکله آبش آب تاسن عینی قیاسدن بیله سن و مشاهدی مقایسه دن فرق
 و غیر از ایلیسن اول حکایت بود (هلال) شدشن آن شخص در عهد عمر رضی الله عنه خیال را (منشوی) ماه روزه
 کشت در عهد عمر بر سر کوهی دیدند آن نفر حضرت عمر از زمان شریفنده رمضان آبی اولدی بر طاعن باشی اوزره
 اول زمانده اولان نفر بلر و صومعه دایلدی (منشوی) تا هلال روزه را کیرند قال آن یکی گفت ای عمر اینک هلال
 تا رمضان شریفک هلالی قال طوطی لر یعنی تین و غیر لایوب ماه رختله مسرور اولر لر کر سنه حضرت عمر خطاب
 ادیوب ایندی ای عمر هلال شته (منشوی) چون عمر بر آسمان مبراندید گفت کین مه از خیال نودید چو تکم
 حضرت عمر آسمان جابنه نظر ایلدی آسمان اوزره ماهی کورمدی حضرت عمر اول کسبه دیدی که بومه سنک
 خیال کندن ظاهر اولدی (منشوی) ورنه سن بنارم افلاک را چون غمی دیم هلال باندا یو خسه بن افلاک سنندن
 زیاده کورری بیانه اولان هلالی بن نیچون کوررم (منشوی) گفت ترک دست و برابر و مال آنکه کنن و بر کور
 سوی هلال حضرت عمر اول کسبه ایلی الک باشی اولد و قاشک اوزره سوراند نص کره سن هلال جابنه نظر ایله
 (منشوی) چونکه اوزر کدر برمه ندید گفت ای شه نیست ممشد نابدید چونکه اول کسه قاشی باش ایلدی یعنی
 پرمغیله سیدی ماهی کورمه مدی اول کسه حضرت عمر ایلی ای شاه ماهی بود و نابدید اولدی (منشوی) گفت اری
 موی ابروشه کان سوی فوایکند تیری از کان حضرت عمر ایلی بی قاشک قیبل کان اولدی سنک جابنه کان
 کاندن بر خیال تیری براقدی (منشوی) چون یکی مو کشد او را را زد نابدید عوی لاف دیدی ماه زده چونکه
 برا کر قیل اول کسه به اوزن اولدی وافی غلطه براقدی تا کدر عوایله ماهک کورمه سی لافتی اوردی (منشوی)
 موی کز چون پرده کرون بود چون همه اجزات کز شد چون بود برا کر قیل چونکم طرح کزدونه پرده اوله
 چونکه سنک جمیع اجزای کر ایله نیجه اولور یعنی جمیع اعضا و افعالند مستقیم اولیسن نه هر سه بلاف دعه و ایله
 مغرور اولور سن و هر سه مشاهده و معانی لافن اوزر سن فواید قیاس ایله (منشوی) راست کن اجزات را از راستان
 سر کش ای راست روزان آستان جزئی را راست لردن راست ایله یعنی ای مدی اولان اعل ضلالت جمیع اجزا
 و اعضا کی طریق حقه راست و صادق اولان صاحب لردن راست و مستقیم ایله طوعری و بری اول آستاندن باش
 حکمه یعنی راست لردن کاندن معروض اوله تا کمر راست اولیسن و استقامت هر سه سن بولاسن (منشوی)
 هم ترازو و ترازو راست کردیم هم ترازو را ترازو کشت کردیم هم ترازوی ترازو راست ایلی هم ترازوی ترازو ناقص
 ایلی یعنی یقین بر ترازو صحیح وزن و کامل العیار اوله و خلق صحیح الوزن اولیسنه اعتقاد قیله بر ناقص اولان
 ترازوی کسور ب المنک سنک و قیسه سیله راست ایلدن بعض زمانده بر صحیح الوزن و کامل العیار اولان ناقص میرا
 بر آرمی زنی وزن ایلدن و آمل ناقص اولان رقیه و سنک بلافجه به اعتقاد بدیوب حالی اوزره قورر اول قیاس اولان
 ترازو ناقص قالور و موثال اولور شول کسه لر حقه که بر کامل و مکمله راست کله و انک اعمال و احوالیه کندی
 وزن قیله انرا لاهم اولدی دخی کامل اولور شول کسه که بر ناقص کسبه راست کله و کندی انکله وزن قیله و کامل اولان
 و اصل اولغه بدل همت قیله آسرا لاهم اولدی دخی ناقص قالور (منشوی) هر سه که بانار آستان هم سنک شد
 در کی افتاد و عقاش دنک شد هر شول کسه که نارا ستله هم سنک اولدی یعنی صادق و مستقیم اولیان ناقص لره
 کندی سنی وزن قیله و انرا مقارن و صاحب اولدی اول کسه کلکه و ناقص لره دوشدی و انک عقل دنک و حیران
 اولوب شاشدی (منشوی) روا شده علی الکفار باش خاله بردلارای اعتیار باش قوری کفار اوزره ادا اول اغیارا
 دوستی و دلدارانی اوزره خاله صاحب اصحاب رسول حقه سورده خنده اولان نوبت کرعه به اشارت سوردر (قال الله
 تعالی محمد رسول الله والذین آمنوا معاه شد علی الکفار جاه بنیم) محمد که الاله رسول دوشول کسه که الله

و رسولنه ایمان کتوردیلر و آنکه سیه درلر و نوز کاترل اوزره شدید و علیقلردر یعنی کافرله ترجلری و قودر کندیلر
اورتاسلنده یعنی بری برنه ترحم ایدیمیلردر پس سندخی بارصادق اولنله رحم و شفقت اول و اغیار و ناخرم اولوب
سکاد و ملحق و محبت قیلینلرله و مستغنه طهر اقی صاحب اولنردن معرض اول و انلار اوزره شدت و غفلت قیل
(منشی) بر سر اغیار چون شمشیر باش «هنر مکن رو با غیباری شیر باش» اغیارلک باشی اوزره شمشیر کی اول اغیاردن
مر ادموشن و موحد اولمشدر و طاعت حق قبول قیلینلرله و کاه اول تلک و کاه ابله یعنی اغیار مر ته سنده اولان
طاعت نهک بعضی شلرله و دوستقلرله طمع ایلوب انله غفلتی و نصیص قیلله شیر اولانلر اوزره نه مهیب و دلیر
اول (منشی) نازعترت انفرقارنلر سکند «زانکه آن خاران عدوای کلند» تا کم غیر نلرندن یاران سندن منقطع اولمشدر
یاراندن مر اهل حق و صلحا در کجقن اهل طریقتدن برکسی فی اهل نفس و اهل صورت اولان کسه لره «مقارنت
ایله و صاحب و ملائحت قیلر کورسه (غیر نلرندن اول کسه فی ترک ایدوب اندن منقطع اولورلر زیرا اول نازلر و کلاک
دخترلدر یعنی اول خار طبعیت اولان اغیار و کل باغ حقیقت اولان بارلرک دشمنلدر و اولادن و نزلرک مشرب
شریفی دخی اول اغیار سیرت اولان اهل صورته خالطه و مصاحب ایلان اهل طریقتدن منقطع اولوب نفرت ایدرلر
(منشی) آتش اندرزن بکرکان چون سینه زانکه آن کرکان عدو یوسفند «قوردره آتش اور سندی آتسه
اورد بفلک کی زیرا که اول قوردر یوسفک دخترلدر یوسفند مر اجدال باطن صاحبیلری اولان صاخر و سالکلردر
و کرکاندن مر اجدال حسد و مصاحب بغض و عداوت اولان اهل نفس و اهل صورت کسه لر در پس سالک لازم اولان
اولدر که اجدال حسد و مصاحب عداوت اولان حیوان طبعیله آتش ترکی اوره و آنلرندن مفارقت قیلله و کرک سیرت
و درنده طبعیت اولان اهل نفس و اهل صورتلر سالکان طریقتله اولان مکر و خدعهن بیان ایللکه شروع ایدوب
بیورور (منشی) جان بابا کویدت ابلیس هین «تایدم بفرسیدت دیولم» ای طالب حق اولان و بارصادقه خدمت
و مصاحب قیلان کسه آکا اول سالک ابلیس ای بابانک جانی دیرو سنک بعضی حالکه ترحم ایدوب تنگبون غم بر نالغین
شیطان خنی سوزاله اذله و خنی بوکونه کلمات عو هله ایه فریفته ایلله (منشی) اینچین تلپس بابانک کرد «ادی را
این سیه رخ مات کرد» و تجلیل جله فی سنک بابا که ایلدی آدمی و قاره و زولوش شیطان مات ایلدی وین سیه باصلدرم
دو حضرت آده لیه جوابه دوستقلر عرض ایلدوب قهقهه قیلوب انلری مغرور ایلوب آخرا لامر کورکه انله یلیدی
و شیطان جنک اولیاسی اولان شیطاین انس مکر و حیلله اندن دخی اشددرلر و نوزلرک برنکا ناع و معر باژ
دیلمرله دخی اعتماد ایلک جائ اولنلرندن دکادر (منشی) بر سر شطریح چیست این غراب «فوسین بازی
بچشم نیم خواب» شطریح باشی اوزره و غراب چیست درس آنک با زبسته نیم خواب چشمه نظر ابله یعنی عالم
شطرنجهنده و غراب کی اولان شیطان خنی چیست و حیلله با زبسته آنک او فو ته غفلت خوابه آلوده اولمش کوزا لیه بافته
بلیکه کوزلرک رخوشه آج و آنک مکر و حیلله سندن استعاده ایدوب حق چاینه قاج (منشی) زانکه فریز بندها
دا ندبسی «دبگیرد دکاوت چون خسی» زیرا که اول لعین چوق فریز بندلر یلور که بر خسی کی سنک و غراز کده
طو تلور فریز بند شطریح باز ما یبندده بر او یوندر که اهل اولان آقی یلور اما یوندر یاده حیلله و خدعهن عبادت اولور
و خسدن مر اده اندوک بویتلرده ظهوره کاور (منشی) در کوما ند خس اوسالها «چیس آن خس مهر جاه
وما لها» اول ایلدیک خسی نیجه یلور و غازده قانور اول خس ندرمه نصیبک و ماللرک محبتلدر (منشی) مال خس باشد
چو هست ای فی بات «در کماوت مانع آب حیات» مال فی المثل خسر ای راه طاعتده فی بات اولان کسه چونکم
سنک جائک و غازنده اول خس وارد مانع آب حیاتدر چو هست لفظی سهوات معنیدن اوزری مسرع نایه مصر فو
اولور بعضی نسخه ده ای فی بات برنه آن فی بات واقع اولمشدر و قودر اوزره معنی مال فی الحقیقه حسدو چونکم
اول فی باتدر سنک جائک و غازنده مانع آب حیاتدر دیک اولور (منشی) کربرد مات عدو برقی «ره زنی را برده
باشدره زنی» اگر سنک مالکی بر برغن عدو بافته و بر حیلله کرمارق آقی سرقه ایددی فی المثل بر ره زنی بر ره زنی ایش اولور
و بر قاطع طریق بر آختر قاطع طریق اخلا ایدوب کان قتل ایش اولور پس عاقل اولان کسه و زهن اولان مالک مسروق
و مصوب اولسی ایچون نه فراد و فرغ قیلور (در زیدن مار کیری ماری را زمار کیر دیگر (منشی) دزدکی
از مار کیری مار دره و زاهلی اتراعتیم فی سحرده «بر سر مزجک بر مار کیردن مارا تلدی یعنی اتمک ما یغ سرقه ایددی
اول خسر زاله لکندن آقی غنیمت صابیدی (منشی) وارهید آن مار کیر از زخم مار «مار کشت آن دزد و از زار زار
اومار کیر مارک مسروق اولمشده زخم ماردن قورتلدی مارا و اول مار کیرک دزد فی زهر لوب زار زار دله دی (منشی)
مار کیرش دیدیسن بشناختش» گفت ازجان مارمن برداختش «اول دزد ماروی مسوم و مقتول کوردی پس آقی

آکادی دیدی جاسیدن بنم مارم آتی برداخت ابلدی یعنی اول مار کرجان و دلدن دیدی بنم مارم اول سارقی غام ابلدی و آتی هلاک ابلدی (مثنوی) در دعا میخواستی جانم ازو کش بیا مآدب تا آمو ازو * دعا بدیم جم اسمت دردی اول خدادن که اول سارق ماری و بولم ماری آندن الم (مثنوی) شکر حق را کان دعا مرد شد بنم زبان بند آشت آن سود شد حق تعالی به شکر اول و سون اول دعا مرد دود اولدی مقبول اولدی بر دعا مکر مرد دود اولستی زبان قیاس ابلدم اول سود اولدی (مثنوی) بس دعاها کان زیانست و هلاک * و زکرمی نشود بر دان باله جوق دعا که اول صاحبته زبان و هلا کرد و کرمندن بر دان باله اول دعا قیاس قبول ایاز اول دعا که معنایب هلاک و باعث زبان و عات اولور و تفر بر بروره جقاری حکایتدن معلوم اولور (التماس کردن همراه عیسی علیه السلام زنده کردن استخوانها از عیسی علیه السلام) (مثنوی) گشت با عیسی یکی ابله رفیق * استخوانها دیددر حفره عین * بر ابله حضرت عیسی ابله رفیق اولدی بر در یک چقور دعا اول ابله استخوانم کوردی (مثنوی) گفت ای همراه آن نام منی که بدان نومر ده زنده میکنی * اول ابله حضرت عیسی ابله رفیق ای همراه اول عالی اسمی که اول نام منی ابله بن مرده ی زنده ای بر سن (مثنوی) مر مرا آموز تا احسان کنم * استخوانها را بدان با جان کنم * اول اسم اعظمی بکاه علم ابله تا احسان ایلیم اول اسم اعظم ابله استخوانی جانوا ایلیم (مثنوی) گفت خاموش کن که آن کار تو نیست * لایق انفاص و گفتار تو نیست * حضرت عیسی اول ابله * ابلدی ایسم اول که اول سنک کارلک دکدر سنک انفاص و گفتار که لایق دکدر (مثنوی) کان نفس خواهد زیاران بالتر * و زفر شسته در روش درالتر * که اول اسم اعظم باراندن با کتر نفس استر و روش و عله ملاکه دن زاده ادراک ابلدی یعنی انک نفسی حرامله ملوث اوله و فرشته کی عصیان * قبله اول نام اعظم بولم برکسه استر (مثنوی) عمرها باست تادم بالشد * تا منم محزن افلاک شد * عمر کر کرد تادم باله اوله تا اولاک محزن ته امین اوله یعنی مدت مدیده و عمر و بنعیده می و را ابلک کر کرد که برکسه ملک نفسی باله اوله و دعا می مستجاب اولم می * بنم بولم حق تعالی اول که بی بخانن افلاک که امین قبله و اول که استنا الله بدن اوله (مثنوی) خود کفری این عصا در دست راست * دست را درستان موسی از بکاست * مثلاً فرض ایدم خود بو عصای انکه در دست و حکم طو تدا اوله حضرت موسی سالت قصه سی قنده در یعنی فی المثل حضرت موسی سالت از او را یکی عصای سن السکه طو سنک مادام که سنده قوت موسی ابله * اول عصای سن آذر ابله که قادر اولور سن و فرضی آذر اوله * بنعیده وادر دکلسن پس مجرد اول عصای موسی سالت که سنده فائده اولدی و کذلک فسون عیسی برکسه بعینه حفظ وضبط ابله ماده مادام که اول حضرت و اولان طهارت و زراعت اول که سده اولدی بنم تقدیر جعفر فسون عیسی از برانم یکدن آگاه منفعت ظهوره کادی (مثنوی) گفتا کرم بنم اسرار خوان * عم تو بر خوان نام را بر استخوان * اول ابله حضرت عیسی ابله درین اسرار چیست * میل این ابله درین سکار چیست * حضرت عیسی نجب ادب و دیدی باری بوس اسرار ودر بولبل و جنت و جده الهی ندر لایق اولان بولاید که مجادله فی ترل ایدوب نصیحت ذبر اولدی کندی نفسنک اصلا حتمه میل قیلیدی (مثنوی) چون غم خود نیست این بیار را * چون غم جان نیست این مر داریا * بولاره * چون کندی غمی یوقدر الهی بو خبیت و مر داره بیچون کندی جاننک غمی یوقدر کرلاید که کندی جاننک غمی بیدید بوی اصلاح و احیا ایدید (مثنوی) مرده خود را را کرد ست او * مرده بیکانه را جوید رو * اول ابله کندی مرده سی رها و ترل ابلشدی سکا که اولان مرده به نامم اقر یعنی کندی سنک جهل و غفلت مرده و معصیت و ضلالتله پرم مرده اولش نفسی و قلبی احیا ابلدی که ترل ایدوب اول اشرفین غیر کسی که مرده سی احیا ابلک استر بونه ج * قدر و نه غفلت وجهالتد دیدی و قصه دن حصه اولدر که جوق احقر بر عیسی نفس مر شد حدات بخشنه واصل اولور و آنک مصاحبتنه بول بولور لکن کندی نفس و قلبنک احیا و اصلاحی فراموش ایدوب آندن مشتهیات نفسانیه سنک و لازم دنیو به سنک حدات بولستی و ظهوره کلستی غمی قبولور چونکم حضرت حق تعالی به بونو کونه مت جات ابلدی حق سبحانه و تعالی دخی آنک قلب شریفه بطریق الوحی بونو نه سورلیدی (مثنوی) گفت حق ادبار کر ادبار جوسف * خار جرمه شده جزای گشت اوست * حق تعالی حضرت عیسی حضرت تلمش دیدی یا عیسی ادبار کر یعنی ادبار ایدید بدبخت ادبار دیدید و سعادت جابتنه فوجا به تحب شقاوت و بدبختنک سخته میل البیجدر آنک ایدیدی قضا کترای بنش خار در یعنی مقدمه اشد بیک عمل محضولی حال ظهوره کلش شقاوت و ادبار دیدی پس حضرت خداوند کار بومنا سخته هر کس نه که آتر آنک محصول و جزائی بولم مقرر اولد یقینه (و می رعل مثقال ذره شراره) مفه و صبه اشارت ادب و بیورل (مثنوی) آنکه ختم خار کرد در جهان * هان و هان او را جوید و در گلستان * اول

کسکه که جهانه خار تخمی اگر کا اول کا آئی کاسته است یعنی بدکار و بیخ کردار اوله دواجت میسر اولز
 بلکه کالابن اولان سقر صدر (منثوی) که کز کید بکف خاری شود و سوسی باری رد ماری شود و بر ارا که اول
 بدخت اندک بر کل طوع خارا و لوروا کر بر ایا نه کیده اول بار غل نکبت و بد بختلکی سیدیه کابر مار اولور
 شکم حضرت عباسه رفیق اولان بد بخت کبی که حضرت عیسی یوبه سعادت کردار ایاکن اول صاحب ادبانه
 عاقبت بر مار کبی اولدی (منثوی) کبیای زهر مارست ان شی * برخلاف کبیای منی * یوشی زهر مار کبیای سیدر
 متعین کبیای سنک خلایق اوزره کید نلک خاصیت و شانی اولدر که بر شیخ مغیر و سیدله اوله پس حقیر دینی اولان
 شیخ شریف و عالی قدر ایلمنه کبیای برر زکا اولور که یونک عکس و نقیضه دخی استعمال ایدر لجن بر شی شریف
 و عالی قدر اولان شیخ حقیر دون ایلمه نه که یوبنده واقع اولشدر ز بر اشی اولر زهر مار و هلاک ایدر کبیای سیدر که
 یونک ضدیدر که انزلیجه حقیر ز شریف زنجیه بد بختلری اهل سعادت ایدوب تریه و ارشاد ایلار ز تشریف ایدر
 شکم خلایق منی اولنلک زهر مار کبی اولان کبیای سنک بیاتنه یو حکایتله تنبیه ایدوب یوردر (اندر ز کردن صوفی
 خادمه ادر یارداشتن پیچ و لا حول و لا قوه دجه سنک بیاتنه در لا حول و لا قوه کله سنک تفسیری عن قرب معلوم
 اولور اندرز وصیت انجکه در لخدمت مشایخ صوفیه میاتنه فقر انک خدمت پیچون نصب اولانان کسیه در لخدمت (منثوی
 صوفی می کشت در در افق ناشی در خاتهای شدتی * بر صوفی دور افتاده یعنی اطراف عالم سیر و سیاحت ایلدی
 نابریجه بر ناقصه قونی اولدی و اقامت قیلدی (منثوی) یک پیچ داشت در آخر نیست * اوبصد رصفه بابان
 نیست بر حیوان طور دی آکرده آتی بغدادی اوصوفی صدر صفه ارااله اوزدی (منثوی) چون مرآب کشت
 بابان خوب * بد قری باشد حضور بارخویش * یعنی اول صفة خانقاها اقامت یث قیاب صوفی چونک
 مرآب اولدی کندی بابانله حصیقه دله متوجه اولوب وحی جانبیه انتظار قبول حق هر حاله ناظر یونک و انکله
 معادله قیافه یعنی کندی بابانله مرآب اولدی زیر ایدر کبی اولدی بارلک اولشدر یونک در اوزره معنی اول صوفی
 اولقی حضور پیش یار یقین برنده در بعضی نسخه ده پس مرآب کشت واقع اولشدر یونک در اوزره معنی اول صوفی
 صدر صفه ده اوزدی عکره کندی بابانله مرآبیه واردی بارلک حضوری صوفیک تشنه در قدرت در دیک اولور
 (منثوی) دفتر صوفی سواد حرف نیست * جز دل اسید هم چون برف نیست * زاده تشنه آمار دلم * زاد صوفی
 چیست آمار قدم * صوفیک دفتر حرف سواد دکلدر یعنی طریق تصوفه ذهاب اولان صوفیک دفتر باصوایی
 سواد کتاب حروف و کلمات بر ارباب دکلدر برف کبی بیاض و صافی اولان دلدن غیری کبابی یونک در اوزر کتاب دلی قوم
 اغیار و سوادن و نقوش دنیا و مافی ادن برای قبول فیوضات الهی ساده و صافی ایدوب غل و غشدر بری و عاری
 قیلشدر (بیت) خاطر کت رقم فیض پذیرد همیان * سکر از نقش بر آکنده دلت ساده کنی * دانشند دوعلم و عقلمدن
 بهر مند اولنلک زاد و ذخیره می آمار قلم و محصولات خطوط و ریزدر وزاد و ذخیره صوفی در آمار و محصولات
 قدم در قدم کسر فافها و تشنه دخی یازدر زبیرا کبریکار صوفیه نلک آمار از ایه زاد و غدا سیدر لکن فتح فافله قرأت اولقی
 اولی در سیاق و سباق مناسبت اولدی بیچون و نفس نده زاد صوفی آمار دسلولنلک زبیرا اصول و صوفی یونک و قواعد و عقایدی
 بیاتنک بالاست * اریک طریقه ممکن اولوبیاطر بق فکر و مطالعه کتب و رسائل حاصل اولور یونک برین علماء کلامیه
 و حکام مشایخ نلک اولدر که یونلک زاد و ذخیره می آمار قلم و حروف و کلمات حاصل اولان حکم در باخود بطریق
 ریاضت و تصفیه دل حاصل اولور یونک برین حکماء اشراقیه و مشایخ صوفیه نلک یولیدر و یونلک زاد و غدا می آمار روش
 طریق الهی و انوار اسرارناستاهیدر (مثل القمر بین ککالاعی و الاصل و البصر و السمع هل یستویان مثلا
 افلا نه کرون) زیر اطرین اولک اساسی ظن و قیاس و استدلال عقلی اوزره در (وما شیخ اکثرهم الا ظن ان الظن لا یغنی
 من الحق شیئا) اطرین تصوف سالکری و مذهب فخرک مالکری دلائل عقلیه و براهن نقلیه به محتاج دکلدر
 آنکچو نکه هر ری عقل کل باغنده کالدر یونلک اول طائفه علیه در کدما کوششلی علوم ری حکم خدا اوزره و روشلری
 آمار قدم صوفی اوزره در کدما کوششلی علوم در نه کم یوردر (منثوی) هیچ و صیادی سوی اشکار شد * کام
 اهودیدر آمار شد * چند کاش کام اهودر خورست * بعد از ان خود ناف اهودر برست * و مثلاً صوفی شول صیاد
 کیدر که شکار چاینه کندی و آهونک اربی کوردی و آنک اناری اوزره سلوک ابتدی یعنی صوفی صفوت شعاع
 شکار معارف اسرار بیچون توجه قیلده صحرای هویت اولان بی مختارک علایم و آثار کوروب و سلف مشایخ

کارگاه اثری که در بخت و جود ایدر چند کاما کا آهوی حقیقتک اردنجه تک درخورد و لاقدنار نصدکره ناف
 آهوا کاره بر دنا کند و ذاته دل یعنی بعد السلوک علی الرانی علیه السلام و علا تقدم الولی والوصول الی فایحه
 مسک علمه و رایحه سلمه ترشده رایحه علمه علیه السلام الی حقیقت و توکل الی ذاته (منشی) چونکه شکر کام در کوره
 برید * لاجرم نان کام در کاه می رسیده * رفتن بمنزلی بر وی * ناف * بهتر و صدمنزل و کام طواف * انار قدم بی بجای
 و سنت سنیه حضرت مصطفی علیه السلام فی الحقیقه تسال که نعمت عظمی و سه دت کبری در حق سالک بونهعت
 شکری ادا قبله یعنی قلبا و عا بالاطریق حقه سالک اولوب ولی قطع ایلنه (لن شکرتم لازیدکم) آبتک موجب
 لاجرم اول روش رکادن مراد و مرامته بتشور و دلدار و دلارامنه بتشور (من عمل باعلم و ترکه الله علم مالم یعلم)
 حد ببتک مضعونجه یاد یکی علمه وارث اولور بر منزل نافه رایحه سی اوزره کجک یعنی نافه کی محل مسک علم لدی
 اولان و اینک رایحه فایحه سی ایچون بر منزل سفر آبتک بهتر و صدمنزلدن و کامدن که طواف ایچون اوله زبر اطواف
 و حج عبادت علدر (و العلم افضل من العمل و خیر من العبادت) حدیثک موجب علم طواف جدد فضلیتی
 زیاده در کروح علدر (منشی) ان لدی کو مطلع مهتا جاست * بر عارف فتح ابواب است * شور و کول که
 مهتا بیلک مطلعیدر یعنی شول بر کول که الله تبارک و تعالی بک اسما و صفاتی مهتا بیلک مظهر و مطلعیدر
 عارف بالله ایچون اول ابواب جنت حقایقک فتوح اولسیدر هر بر اسم الهی جانب حقه بر در کیدر که عارف
 ابواب اسماء الهیه دن جنت حقیقی مشاهده ایدر (منشی) باق و برست و ایشان درست * باق و سنک و باق و بران
 کوه مرست * عارفان دین ایلن سکانسته اول مطلع اخبار اسماء الهی اولان کو کل دیوار در که اشجق جسد کوررسن
 اول عارفله در در که اول بادن جمال با کمال صفات الهیه فی مشاهده ایدر و سکا نسبتله سنک فی رهنگ و عزیزه
 نسبتله کوهی بر افوردر (منشی) آنچه دودر آینه یعنی عیان * بر ایدر خشت بیندیش ازان * اول نسبه فی کس
 آینه ده عیان کوررسن بر بر آتی که بجد اندر زیاده کوردر یعنی شول اموری که سن آینه وجوده ظهور کلوب
 صورت کوسترده عیان کوررسن لکن بر لاتی هر تبه تراده و عالم نایده کوردر و نه صورت بغلیه جفن یلوردر
 پس بومقام صاحب اولان کلدرداتی توضیح و تفسیر وروردر (منشی) بر ایشاند کین عالم نبود * جنان ایشان
 بود در برای جود * بر ایدر که بوعالم بوق ایدی انزل جانی جود و کرم در ایشاند ایدی یعنی جود و کرم دریایی اولان
 حق تعالی نکلن نموده موجود اولش لدری (منشی) پیش ازین عمرها گذاشنده * بیشتر از کشت بربر داشتند *
 بودند اول عمر کجور دیر و عیش و صفار سوردیلر زراعت از کزده مقدم محصول قالدردیلر یعنی اول صاحب
 سعادتلر ایلار و اوی بوعالم اشباحه کلزیدن اول و تن لباسه ملبس اولزیدن مقدم اعیان ثابته هر تبه سنده و عالم
 ایدر ایدر نجه عمر و صفار سوردیلر و بدنیا به عمل تخمین اکزیدن و خدمت و طاعت غرامن اکزیدن مقدم
 بو ندر و معصوم کو ترنار یعنی بونلر و وجود نده اولان دولت و سعادت عبادت و طاعت بر کثرتی و عمری دکل
 بلکه (ان الذین سبق لهم مثال الحسی) آیت کرمه سنک مقتضای سنج بونلر حقه سبقت ایلن عبادت ازایه نک اثری
 و غیر دیرس بونلر اول نفع و عمری بوعالم کلزیدن و من رعه دیناره زراعت قبلزیدن اول حاصل ایلش اولوردر (منشی)
 یا شتر از نقش جان در فتماند * بیشتر از بچر درها سفته اند * تن نقشندن اولر لجان قبول ایلنلر نه انکه انزل جانی
 بدنلر بیه ظهوره کادی خلا فالا لافه که انلر روح بدنه بیه خلق اولور و بدن موجود اولدند و نصدکره حق تعالی
 اکار و شیخ فیلوردر بونلر بادن اولر لدر لدر لدر بادن مراد صور موجودات اولور یعنی بچر موجودات
 حلق اولزیدن اول بوسط انلر ارواحی هر تبه اعیانده معانی ددر لدر لدر و جواهر اسرار و اواصل اولنلر
 و کثر مخفی هر تبه سنده قرار قبلش لدری (حکایت مشهورت کردن خدای تعالی بافرشته مکان در ایجاد خلق) (منشی)
 مشهورت می رفته و ایجاد خلق * جانندان در بصر قدرت تا بخلق * چون ملائک مانع آن می شده بر ملائک خفیه
 خبیه می زدند * بیورمشلر دیکه بر ایدر که بوعالم بوغیکن انزل جانی دریای جود الهیه ده موجود ایدی و بتندن اول
 خلق الهیه الیه عمر کجورمشلردی و اعمال برین اکزیدن اول محصول قالدردمشلردی و نوشتن نندن مقدم حیات
 حقیقیه فی قبول * بتجاری و بوجور وجود خارجیدن اول در مقاصدیش لدر لدر یعنی هر قدر سعادت فائز و عارف
 اولد برسه اولده اولش لدری پس بوقاملرک موجوداتی اولد یعنی جناب حق ملائکه سنده بدمر و یوب (و اذ قال ربک
 للملائکه انی جاعل فی الارض خلیفه) آبتک مقتضای سنج خلق اجشاد خلقا حقه بونلر له مشاوره ایدر یاقان
 صاحب المادرات فی تفسیر هذه الایه و انما اخرهم تعالی بک لعلهم طرق المشارة فی امورهم قبل ان یقدموا علیها
 و هو غنی بعلمه و حکمته البالغة عن المشارة و خلقا و اولیا بک سائری بچر قدرت الهیه ده بوغاز نه دلد مستغرق

ایدی چونک ملائکه (النجعل فیما ینفسد فیها و یسفک الدماء) آیتک خواستند ایجاد خلقها مانع اولد بمرسئ
اعیان نباشند در هر یک کمال عین لسان علم و استعدادله ملائکه تک و تعریفنه خفیه خبثت جالیدار یعنی
آغاز او تدریج خبثت اصلق جالغه در بر و نونر بوله دیدکاری بیحیون استیز اولوم مراد ایدر ور خبثت لفظنک حمله
قطع عینی زنده دینه روحی نطفه خلل کلزیدی بس خبثت لفظنی ایراد ایلارنده نکته و در که خبثت بلا ترکیب حروف
و کلام معنای استیزانی متعین بر بسط صوت در بس مکالمه اعیان و ارواح و ملائکه کندیمی ته می لرند حروف
و کلمات سقوط ظله اهل کل ایدکنه اشارت بیور و یو بیان تا آخر نه دل و نونر هر حال ازی اولد یغنه اشارت در و یو محله
مناسب اولان تفصیلی شرح خبره میجانبان فارضه و قصیده تا به نیکوخی و اوائله قریب و منیتی فی سبب روحی
بنیتی یمنده ذکر ایشتر طلب فیما (منشوی) مطلع بر نش حرکت شد بایش ازانکه نفس کل بایست
هر شول کسه نک نفسی اوزره که وار اولدی بونر مطلع اولدی اندن مقدمه که نفس کل بایست اولدی نفس کل
عرش و عرشک در و تدم اولان تقدرشنی و اربسه آتک نفسیدر یعنی جمیع اشیا تک وجود خارجی بی وجوده کلزیدن
قول و آتایق بظنیوب وجودی سه بنده مقید اولزیدن مقدمه بوحقیقت بیر نونر روح بر نفاری جله نقوش کاتاتک
اسرار سه مطلع اولشتر و حقایق مشاهده قیلشدری (منشوی) بیشتر افلاک کیوان دیده اند * بیشتر از انهمان
دیده اند * بونر فلا کن مقدمه کیوان کورد بیکر کیوان زحل یازنه در بر می اقبل وجود افلاک زحل حقیقتی
و خاصیت و آتاری کورد یلدرم اولور دانه لرند مقدمه لسان کور شد در یعنی دانه لرند حاصل اوله حق نتایج
نظر ابر کور شد در محصل هر شیک اصلنده فرعی مشاهده قیلشدر ما هیات اشیا به عالم اولوب اندن ظهوره که یکی
بیلشدر (منشوی) دماغ دل پر از فکر ت بندد * بی سباه و جنگ بر نصرت زنده دماغ و قلب و فکر تندن
بر ایدر عسکر سز و جنگس کندی نصرت اوزره اورد بیری حق تعالی تک نصرت و معاونه ازاده کندی برنی
مقارن قیلد بیلر (منشوی) آن عیان نسبت بایشان فکر تست هوره خود نسبت بایشان از دست * بیت سؤال مقدره
جواب اولور بی دماغ دل پر از فکر ت بندد بیکر کی * ککی کان بر سائل در که فکر ت خود صورت ذهینه و ترتیب
مقدمان عقیده در یو خود البته دماغ و دله محتاج بدری دماغ و دل فکر حاصل اولی ممکن کاد در بس بونر بی دماغ
و دل فکر تندن نیز بر اولور جواب بیور بر اعیان نباشه می سه بنده اولان بونر لند ذوق مشاهده ایلد بیکر اول عیان
بونر نسبت کو با فکر تدرسه که فکر ت صورت ذهینه در نونر اول مر تبده ما سه بنه فکر ت تعبیر اولنشی ایلد کاری
صورت عیالیه در بس می تدم دماغ مناسبت و لند بیحیون و نونر دماغ سه بنه فکر ت تعبیر اولنشی اوزره که کو ایلد عیان
انزل مر سه بنه نسبت فکر ت کی اولور و انزل عظم شانی و کمال عنوانی یان قیلور و خسه بونر نسبت خود
رؤشدر یعنی بونر عالمه نسبت اول فکر ت تعبیر اولنشی عیان رؤشدر خلاصه کلام اول صاحب سعادت لرل
مر سه بنه نسبت اول فکر ت دید بیکر عیان رؤشدر بیکر اولدی انزل عظم شانی اشعار دن اوتری و خسه انزلدن ماعد اولان
خلاصه نسبت اول فکر ت دید بیکر عیان رؤشدر بیکر اولور (منشوی) فکر ت از ماضی و مستقبل بود * چون کزین
دورست مشکل حل شود * زیرا فکر ت ماضی و مستقبلدن اولور چونک عیان و اهل عیان بوندن دور دور ماضی
و مستقبل قیدندن مجبور در مشکل حل اولور زیرا ارواح مجرده تک ماضی و مستقبلدن و فکر ت دور اولارنده
شبهه و اشکال و قدر (منشوی) دیده چون بی کیف هر با کیف را * دیده بیش از کان هیچ و زبهار * هر کیفه
اولای بی کیف کی کور متدر یعنی هر طالع متصفه اولان اشیا بی قبل الظهور بی کیف بی کلام معناده
مشاهده قیلشدر معدن اول هیچ و زنی کور شد در محض اصل فطر تندن مقدمه نونر ایدر کور شد در
(منشوی) در دل انکور می رانده اند * در دغای محض نمی رانده اند * انکور لند و تدمه می کور شد در دغای
و عدمه می کور شد در یعنی هر شیک نتایج و آثار سه قبل الظهور عالم اولشدر و محض عالم عدمه بیکر و وجودی
مشاهده قیلشدر دل انکرده می کور لند محض فئاده بیکر شبهه نظر ابر کور لند بود کز انسان معنادن عبارت
اولور (منشوی) بیشتر از خلقت انکور ها * خورده میا و غوده شوره ها * انکور لرل خلقتدن مقدمه لیمیلر
ایچمکرو شور و مستلک کور ستر شد در ته که این فارضه استاده خبر میسی و معنایه دلالت ایدر لیمیت * شرشا
علی ذکر الحبيب مدامه * سکر تاها من قبل ان یخلق الکرم (منشوی) در غور کرمی یمنده می * در شعار شمس
می یمنده می * عیوزده شانی کور لرل آتایک شعاع عدمه میا کور لدر یعنی هر شیک وجودنده آنک ضد می مشاهده
قیلور لکر چه عقلا وجود خارجیه اولدی بقدر جرمه مانع الجمعد را ما سه بنه عقله تجزده شانی کور لند
و شعاع نفس ایمیر وظله نظر ابر کور لند بونر لند اولان اضدادی بر برده مشاهده قیل می مانع الجمع کاند بیکر بونر لرل

علمه نسبت بگونه علوم غریبه قیاسه (مثنوی) این فایده در ویرایشان جرعه نوش * آفتاب از جودشان
 زینت نوش * آسمان انزل کورنده جرعه نوش در حق انزل فیضش بقیه و فضلش نوش ایچید و آفتاب انزل
 جود و کرمند زینت کجید و یعنی یوز بقی کی اولان شعاع و نوری آفتاب انزل جود فیضی واسطه سبیل
 بولشدر پس بولشدر عالم ارواحه اولان مرتبه لای بیان بکند نصکره عالم اجساد و اولان مرتبه لای و اتحاد لای
 بیاتمه شروع ایوب بیورلر (مثنوی) چون از ایشان مجتمع بی دوار * هم یکی باشند و هم شصدهزار * چونکه
 انزلن ایکی باری برده مجتمع کورده سن هم بر اولور و هم آئی یوزیک اولور یعنی یوزیکان طرفت و دلبران میدان
 حقیقت اولان صاحب دولتدن ایکی باری بره نزلده مجتمع اولش کورسک و ایکیسی حقیقت لای نه نظر اولاند بی
 جهتدن محقق نفس واحد حکمنده اولور و قوت لای نه و قدر لای نه نظر اولاند بی جنبیدن نیچ یوزیک اولور
 واحد کاش بولور حقیقتده شور و بوللای بر نه رجل بعدل الالف دینسه لایق اولور (مثنوی) بر مثال موجها
 اعد دش * در عدد آورده باشد بادیان * انزل ظاهر اولان عدد لای دیالک موجس * کالی اوزره دیار اولری
 عدده کنورسش اولور یعنی دیالک اواجی باده متعدد معین بادیکی کی اهل وحدت اولان بر لای صور ظاهره سی
 یاد اراده الهی و تغیر ربانی و نفس و روحانی متعدد دو معین الیحد و لکن فی الحقیقه عین واحد اولقدن خالی دکادر
 و ظاهرده اولان تعدد و تکثر لای بایطنده اولان اتحاد لای نه خلل و بر نه که تعدد اواجدن بحد تعدد اولسی لازم
 کلر بی اتفق مشایخ کلین بولن اوزر نه در که حقیقت ارواح بر در که اول روح اعظم و حقیقه الحقائق و حقیقت
 محمدیه دید کایدن پس ارواح متعدد اولسی هر کسک تعین و بدنتک متعدد اولسی اعتبار لای در و اواصل
 و حقیقتنه نظر اولسنه حقیقت واحد در تنه که بومعانی بی تفهیم ایچون ضرب مثل ایوب بوی بی مثل
 موفنده ابرادیلر (مثنوی) متفرق شد آفتاب چاهها در درین روزن ابدانها * مثلاً جانلر آفتاب متفرق اولدی
 جانلر آفتابدن مراد حقیقه الحقایق و روح الارواح اولان حقیقت محمدیه در بیعت آفتاب ارواح متفرق و متعدد اولدی
 بد لای روزنک ایچنده یعنی قرص آفتاب روائن بیونلر لای شعاع! ثلث اعتبار لای متفرق و متعدد اولوب لکن من
 سبب الحقیقه ذات واحد اولقدن خالی اولدی بیکی حقیقه الحقایق دخی بد لای روزنک در بیعت لای نوراً تمکله
 و تنبیر رخانه بدن قیقله حد داننده متفرق اولسی مستلزم الیزلای که فی الحقیقه عین واحد و تعدد و کثرات اشقی صورت
 ظاهرده اولی لازم کاور (مثنوی) چون نظر در قرص داری خود بیکس * و آنکه شد مجبوب بدان در شکست *
 چونکم قرص آفتاب نظر طوطه سن آفتاب خود بر در و اول که سکه ابدانک مجموعی اولدی زیاده شده در بیعت ظاهر
 ندر دایده نظر ایبن کسه ارواحک حقیقتک بر اولسنده شک و شبهه دن خالی دکادر (مثنوی) تفرقه در روح
 حیوانی بود * نفس واحد روح انسانی بود * تفرقه و تعدد روح حیوانیه اولور ارواح انسانی نفس واحد اولور
 و انسان هر سه سینه داخل اولان کشدی وجود نه حقیقت واحد بی بولور پس جمیع ارواح متحد و حقیقت واحد
 اولدی بی انسانیت من سه سینه بر کسه واصل اولدنده مشاهده قبولور بویه مناسب تحقیقات چوق کسد کر کدر
 بر قدر دخی در دخی جلده اوللنه قریب (الغالمؤمنون اخوة) شرحنده بیان اولشدر (مثنوی) چونکه حق
 رش علیم نور * متفرق هرگز نکرد نور او * چونک حق تعالی حضرت بی ارواح اوزره نوری صادقی اول خدا نل
 نوری هرگز متفرق و پراکنده اولوز و وحدت شریفه اشارت بیورلر (قال علیه السلام ان الله خالق الخلق فی ظلمة ثم رش
 علیم من نورهم من اصباحه من ذلك النور اهتدی من اخطاه ففضل) و وحدت بر شریف شری جاد اولده حکایت
 بادشاه جهودیکر سر خنده و آن شارفور را وافته خنده مر و وابستدی (مثنوی) یکن زمان بکدای هر مهلال *
 تا کوم وصف خالی زان جمال * در بیان ناید جمال خال او * هر دوعالم چیست عکس خال او * چونکه من ارخال
 خورش دم زخم * بنطق مجواه که بشکافت تم * هیچ و موری اندون خرمن خوشم * ناهزون را خوش باری می کشم
 بیورشاردیکه سغم علیه السلام بیوردیکه حق تعالی ارواح اوزره کشدی نوری رش ایلدی و صادقی نور هوش
 الهیه خود من حیث الحقیقه هرگز متفرق اولوز مثلاً نقطه خال کی اولی اواجی بر زمان ای رفیق و همزه ملائت
 و شامتی تر لای ناول جمال حقیقیدن برخالت وصفی سکاسو بلیم مع خدایانه کز و مقاله صغیر اوجوب محب خالک
 جو لبا کالی هر دو عالم ندر بر سنا ول حضرتک خالک عکسیدر خالک من اندیشه وحدت مطلقه و هویت ذاتیه
 شهید در که دنیا و آخرت و ظاهر و باطن انک نقطه ذاتک عکسی و بر قیادرا کتر تحقیق هویت الهیه فی خاله و کونی
 خد و خساره تشبیه ایوب بیورلر (یت) الکنون خذقه بدامن خاه * و نقد تجلی خاله من خده * و وضاحتی بر عکس
 تشبیه ایوب کون بر خال کیدر انک وجهه ذاتنده دیشلر (کافال المغربی علی العکس) (یت) الکنون خال قد بدامن

خنده) و نقد تجلی خدای من خاله) پس حضرت مولانا علی یوردقاری اولی مذهب کوره دروخی یوردر چونکه بن اول
محبوبان خال خوب شدن دم او دم وحدت مطلقه شدند سوز و یلم نطق استر که نیم قتی باره و باره ابله زیرا که
وحدت مطلقه نفعی تعین و کثرت اقتضای در پس تن که موجب تعین و کثرت در نقطه وحدتند دم او رمی تعین و کثرت
از الهی اقتضای در جمع حبوبات اسما و صفات و ذوات کائنات اولاد بی اعتبار ابله اول نقطه هویت بر خرمه مناهد که
هر کس که مورچوی بدن دانه کش و بر کوه تجلی الهه خوشتر انگیون یوردر که بر مورچی بن بوخرن هویت
الهه ده خوشم حتی کنیدی وجود بشری نعم زیاد و مقدار بدن افزون یا امانتی جگر م نالو خرمن الوهیتن خوش
اولدیم همت کثرتی ادالیدم (بسته شدن تقریر معانی حکایت بسبب میل مستقیم با جماع صورت ظاهر حکایت
مثنوی) کی گذارد آنکه رسل و شریفیت * تا بگویم آنکه فرض گفتنیست * بجز کف بدش ارد و سدی کندي *
جر کند و بعد جرمی کندي * معنی است اجتماع معانی و حقایق حکایه عدم رغبتی ایچون و تقریر صورت حکایه
میل و محبتی اولدی ایچون تقریر معانی حکایت بسته اولوب نصیر صورت حکایه بواجدن شروع قیلدی پس
بویتلری بویانه علت ایوب یوردر زیر این قوربی اول محبوب که چله و شل کک رشکی و مقبوطه در تاسو یلم
اول معانی و حقایق که فرض گفتند و سوز و یلمی لازم و واجبدر یعنی جمع انوار لغبوط و مطاولی اولان حکیم
مطلق روا کورمن و ایلیا اولیاسنه اجازت یوردر که مستعین و مسترشد بنق فهم و عقولندن و استعداد و قبولندن
خارج و مستحوز سوز و یلمه تقریر بر ابله انگیون حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم و ناسنه امر ایوب
بیوردر (نگاه) الناس علی قدر عقولهم لای قدر عقولکم) و بر حدیث محصوره دخی یوردر (نحن معشر الانبیاء
امرنا ان نزل الناس منازلهم و نکلم الناس علی قدر عقولهم) زیرا بجز حکمت بالغه الهی البتة بوعا دخی
مقتضیدر که امر با و استعداد مرعایت اولنه اگر می نه و استعداد ادناس صورتدن سو بلغان استر سه صورتدن سو یلمه
وا کر معنادن تقریر بلغان اقتضا ابله سه معنادن تقریر ابله و سکونت اقتضای در سه سکونت ابله و کلام اقتضای در سه
کلام سو یلمه نه که بجز کاه اولور که کنی ایلری و اوکنه کثرت و سوز و یلمه و حجاب ایلر و کاه اولور که کنی جری ابله بجز و چکر
و یوزن ابله که نه مدایدی اول کفی ساحله چکر کذلک بجز وحدانیت خدای متعال امواج افواج اعیان و متوجه
و متجلیه در کاف صورت نقوش اشیا فی ظم ایلدی بوی وحدانیت حجاب و سد ایلر و کاه بجز اسم القاضی و الباطن
آقای باطن عالمه جرایلر و کاه بجزک الباعث و الباسط آقی مدایدی بجز اخراج ایلر پس بویکل مظهر لری اولان انبیا
و اولیای دخی احوال و کوه در که نون ابله بجز قلی کاه اولور که کف الفاظ و حکایتی ایلر و کثرت و بوی معانی
سد برده ایلر و کاه اول کف الفاظ و کلماتی درونه جرایلر و وجه بجز معانی کوسرتر و کاهی نه مد و اخراج ایلر
صورت کثرت (کاه انصر کهذا) و معلوم اولدیسه (مثنوی) این زمان بشوچه مانع شد مکرر مستغیر رافت
دل جای در که بوزمان دکاه که تقریر معنای بسته اولیسه باعث و نصیر حقایق و معارف مانع نه اولدی مکرر مستغیر
قلی اجتماع معانی بلیکدن بر غیری محله کدر قیلدی که اول قتی اولان صوفینک حکایه سید برس لازم کادیکه بومقادن
رجوع ایلر صورت افسانه تقریر اولنه (مثنوی) خاطر شد سوز صوفی قتی * اندران سودا فرود شد تا عنقی
مستعمل خاطری خانقاده قتی اولان صوفینک قصه سی جاننه کنیدی اول ذکر و سودا ده غشقه دکن آشفه کنیدی
مثنوی) لازم آمد باز قریب زین مقال * سوزی آن افسانه پیر وصف حال * بومقادن کبر و تکلف لازم کادی اول قصه
جانبه صوفینک حانی وصف ایلکدن او یوری (مثنوی) صوفی آن صورت سبندارای عز بر * هیچو طفلان تا کی
از جوی و مور * ای عز بر صوفیدن مراد اول صورت صانع یعنی هر صوفی کینی و صوفی با سبیل سبیل سبیل اولانی
بجز در صورت صوفیده اولقه صوفی ظن ابله او غلغل ککلی جوز و مورذن تا خلقه دل یعنی صورت جسمانه که
جوز و مور زمانه سنده در آن زمانه دل بویورتن خطا اله سن و طفولیت می نه سندن گذر ایلر و باطن بین
اولیسن (مثنوی) جسم ما جوز و ویرست ای پسر * کوه مردی نزن دوجیز اندر کدی ای پسر بر جمعه فی المثل
جوز و مور زرا کرس مراد سبیل و ابکی نسنه دکن کج یعنی جوز و مور زمانه سنده اولان صورتدن و جسمدن فراغت
ایله یعنی بونله مقید اولقندن و صورت و جسم اهلیه دخی مخالطه قیلقندن فراغت ابله (مثنوی) و رفو اندر کذوری
اکرام حق * بگذراند می ترانه طبع * واکرس صورت و جسم قیدندن کجیمه سن حتی ابله اکرام و عنایتی سنی
طوقر فلکدن بجز و رسل کچانکه وحدت و صفوت شرای ایچور (مثنوی) بشنوا کنون صورت افسانه رای
لیک هین از که جدا کن دانه رای امدی شدی صورت افسانه فی ابشت و صوفینک قصه سنک ظاهر فی صکوش ابشت
و لیکن آکا اول دانه فی صاندن جدا و غیر ابله یعنی قصه دکن حصه اولوب صورت حکایه دکن دانه معنای آله کور

(الترجم) کردن خادم تعهد بهجه را و مختلف نمودن (مثنوی) حلقه آن صوفیان مستفید * چون نادر وجد
 و طرب از رسید * اول مستفید اولان صوفی را حلقه و سماعی چون که وجد و طرب ده آخر ابر شدی (مثنوی) خوان
 و یاد دند بهر مهمان * از به چه یاد کرد او آن زمان * اول مهمان اولان صوفیان او تری خوان و طعام کشور دبل اول
 زمان بهجه ند یاد کرد و ری یعنی هر کبی نذر ابلدی (مثنوی) گفت خادم را که در آخر بر * راست گن بهر ۴۴
 سگار جو * گفت لا حول این چه افزون گفتی * از قدیم این کارها کاره نیست * اول خانقا به مهمان اولان
 صوفی خدمت قرا بچون نصب اولان خادمه دید که آخره پوری راست و سهیله اول حیواندن او تری کا و جوری خادم
 و متخادم و خادم من و زکارد ذکر اولندی و مجلده اولان خادمه خادم من و زکارد که متنبه مبطلد که صورت خادم
 و معنا خادم رس اول خادم کذاب اول صوفی محنت ما به دید که لا حول و لا قوه یونیه چوقس و یلک ککدر یعنی
 نه زائد سوز در قدس و نگویند کارل بن کارمدر و مجلده صورتها و معنا طریق نصوفی و ادب فقرانی بیان ایدر صورتها
 بیان ابلدی که خادم استادن صوفی مهمان نه ادب نصوفی تعلیم در که بچن بر اهل طریق بر خانقاهه کلد کیده و انک خادم
 و شیخ خالص و صافی اعتقاد قیلد قدس بهجه نفسی انلر سبایش قیلوب مالا بعیدن و کثرت کلامدن خاموش اولغه
 و مؤت نفس فراموش قیلغمه سی قبله و تسبیح و تهلله مشغول اوله و معنایان ایسی اولدر که بچن صوفی بر خانقاهه
 کلسه و انک خادم و بخنده و زور و نلیس * کورسه بهجه نفس تریه و اصلاح ایچون انلر تسلی قبله و مداهنه
 و زور بر لیه مقرر اولدی بلکه لوازم نفس کدی مقید اولقدن خالی ایله ناکم طریق حقه ذاب اولد قدس صوفی
 مفتونک لا حول خود اولان هر کبی کی خابط و ساقط اولیه و افتان و خیزان کتبه (مثنوی) گفت ترک آن جوش را
 از خفت * کان خزل نیست و دند انماش سست * صوفی خادمه ابتد اولی صیکل اریه سنی اولدن یاش ایلد زرا
 او رخیز فوجده و انک دیشلری سست و ضعیفدر (مثنوی) گفت لا حول این چه میگوئی * ها از من آموزندان
 ترینما * خادم صوفی به ابتد لا حول و لا قوه ای اولیونیه نه درس غیر کسه لر و تباری بند او کز نورل (مثنوی) گفت
 بالانش فرو نه بشیش * داری منیل نه بر پشت دریش * صوفی ابتد اول خرنالالا تری آشفه قوزیاده مقدم بیش
 لفظن مکرر اولسی تا کیدرافاده ایدر و ایکسی بهیه فارسی ایلد اولق اولی اولور اگر چه سکره کی بیش با عریله
 زیاده معنائه اولوب مصرع ثانی به مصرع اولسه دخی جائز اولور و تقدیر زاده داروی منیل قو انک بشت
 روشی اوزره یعنی اول صیکل اگر اولان ارقه سی اوزره قوی داروی منیل اگر چه معاند تبدیل معنائه در ما یونده
 قوی و بریدن فاقعه میجی دارود یکدن استعاره اولور (مثنوی) گفت لا حول احران حکمت کذاب و جنس و بهجه
 آمد سر هزاره خادم صوفی به ابتد لا حول و لا قوه ای حکمت کذاب یعنی ای حکمت سوبلیجی و اکثر کلام بلجی
 بکاستن جنسک و زیوت مهمان کلدی (مثنوی) جمله را ضی رفته اند از بیش ما * هست مهمان جان ما و خوش ما
 چه بی بزم فمزدن وانی کشلدر مهمان بزم جافزدر و اقربا مندر (مثنوی) گفت آیش ده و لیکن سیر کرم *
 گفت لا حول از توام بکرفت شرم * صوفی در دمنده اول کذاب و منافق صادق ظن ایلوب تریه بهجه ایچون احتیاط
 برله سوبلیوب دید که اولی صیکه صور و لیکن صوق و برمه زیاده البیجی و برکه ضعیف المزاجه ما یارد برامزدر
 بونقد برجه سر یونده زیاده معنائه اولور یا خود معنی صوفی خادمه ابتد حاره صور و اما غامط و بجه و برمه بونقد بر
 اوزره کرم غمام معنائه اولوب معنی غمام طوبیجه صور و یک اولور پس خادم مکار و غدار دید که لا حول و لا قوه
 الابانه ای مهمان بن سندن شرم طو ترم از یونکر قتم شرم تقدیر ندهد یا خود معنائه سندن بی شرم طو تریه یعنی نکا
 اعتماد ایتوب بوقدر اه تمام و برام و الحاح ایدیکندن شره نده اولدم (مثنوی) گفت اندر جو تو کتر کاه کن * گفت
 لا حول این سخن کوتاه کن * صوفی خادمه ابتد سن اریه ایچنه صفای آرزولایه خادم صوفی به ابتد لا حول و لا قوه
 بوسری قصه ایلد زرا کاسو بلک لازم دکدر لا حول و لا قوه الا الله قولک معنای لاکره و لا قوه الا بمشئ الله
 دکدر زرا حال الشخص بحول در لری بچن تحزل ایله پس حول بوراده حرکت معنائه سندر (وقال الشيخ الا کل
 فی شرح المشارق قبل معنا لا حول فی دفع شر الا بمشئ الله و لا استطاعه فی جلب خیر الا بمعاونه الله و عن
 ابن سعود رضی الله عنه قال علیه السلام الا خبرک بتعبیر لا حول و لا قوه الا بالیه قال علیه السلام لا حول عن
 معصیه الله الا بمعصیه الله و لا قوه علی طاعة الله الا بوزن الله فکذا اخبرنی جبرائیل (مثنوی) گفت جایش رابرب
 از منک و شک * و درود تر بر زری خالت خشت * گفت لا حول ای پدر لا حول کن * با رسول اهل کتر کو سخن *
 احتیاط را عیاله جار نه ذکر ایدید که اولی صیکل جانی سو بر سکت ویشکدن اگر آتی یاش اولور سه دوله انک اوزره
 خالت خشتکن پس خادم غدار نه تسکیر ایدید که لا حول ای پدر اشروی سندن خی لا حول ای و اهل اولان رسول

صوفیدرس جنس جنبه میل ایلک و وفا ایلک مقتضای طریقت ایدی پس یونک سری له اوله دیونمکره دوشدی
(منشوی) بازی گفت ادی بالطف وجوده کی بران ایلین جوری کرده بود که کیر و کدی و به دیدی اطفاله وجوده اولان
حضرت آدم علیه السلام اول ایلین اوزره جن بر جور ایلدی حال بوکه ایلین بر تلبیس اول آمده و قدر خیانت
واہانت قبیله (منشوی) ادی مرمار و کرم را چه کرد که کوهمی خواهد سر ازارم که و درم که آدم اوغلی مار
و عقرمه نه خراب ایلدی که اول مار و عقرم بنی آدمه مر لوز در ایدستروانک هلاکته قصه ایلر (منشوی) کر لوز آخرد
طبع و خود بدید نیست و این حسد در خلق آخر روشنست و قور لک طبعیت و خاصیتی خود بر بقدر آخر بود در
خلقده روشندرس احتمالدر که اول خادم بدنه اد خیانت حلیله سنک مقتضای اوزره بن اسکالار بک و عظیم
واحسن مقابله سنده و بکا اساعت قیلش اوله دیدی (منشوی) بازی گفت این کان بد خطاست و برادر اید بن نظم
براست و صوفی کیر و کدی سنده ایدی انک حقدده بوکان بد خطا و بوکونه سوظن (ان بعض الظن اثم) غوا سخته و بال
و اغر بر آدم اوزره بنی بو تخمین نظم نیچوندر که اذ انکنت فلا تحقق یوراشدیر (منشوی) بازی گفتی حرم سوء الظن
نسب هر که بدظن نیست کی ناند درست که کیر و ایدی حرم سنک سو تنکدر کا قال علیه السلام الحزم سو اوائین
هر شول کسمه بدظن کادر جن درست قالور یعنی شول انسانکه اکثر بخلدده سوء الظن قبیله و بدکان اولید اول
اعد شرندن نیجه امین اولور و دیگر و خدیعت خلقدن نیجه له سلامت و نجات بولور (منشوی) صوفی اندر وسوسه
وان خرجنان که دشنام ادا جزای دشمنان و صوفی وسوسه و افکارده و اول خراجیل یعنی بلا و محنت ایچره آج
و بختیج که دشنامک جزای ایلجین اولسون (منشوی) آن خرمسکین میان خاک و سنک که کشده بالان دریده
باہلک و اول مسکین خرافه و سنک ایلجیده بالانی صرندن آکلیش و قوصوفی بر تیش ایدی (منشوی) کشته
اوزره جله شیبی علف که در جان کندن و که در تلف و بولدن دوکلی کبیج صباچه دلنی علف اولش کاغی جان
چکنکده و کاغی تلف و هلا کده یعنی بول زخندن و جله شیبی علف کا جان چکنکده و کاغی تلف مرتب سنده
اولمشیدی (منشوی) خر همته شید کرمی کردای الهه جو رہا کرم کم ازین مش کا مسکین خردو کلی کبیج
صباحه دلنک حاللدر کا ایلوب دید بکای الوای دوکلی مخلوقه ملجا و ناء آریه بیرها ایلدم و قوم بر اوج سعادت
اکل یوقی بو مصرع ساعده صبح سکوت افاده ایلان استقام و اغله و ابغش افطلق تقدیر بانه که بو نوری اسلوب
کلام اقتضای در تقدیر کلام خدایا و بر تکریم باری که ازین مش کابده یا بعبش دعل اولور یا خود بولده بدیندخی
چار در خردو کلی کبیج زبان حالله ذکر ایلدی بولده دیو که ای اله آریه بی قودم و آریه دن و آز کلم بر اوج سعادت کرمیم
منشوی) بازیان حال می گفت ای شیوخ و رحمتی که سو ختم زین خام شیوخ و زبان حاللدر بردی ای شیخ بر رحمت
ایله که اوادین ساز ندن اندرم (منشوی) آنچه آن خردید از شیخ و عذاب و مرغ خاک کیندا اندر سبیل آب و شیخ
و عابدن اول نسبه سیکه اول خردو بردی سبیل صوفی ایچره خاک کمنسوب اولان قوش کورری یعنی سیلاب ایچره مرغ
خاک نه مرغ عذاب کوررمه اول خراول کیده اوله عذاب کوردی (منشوی) پس بپلوکت آن شب تا صحر که آن خر
یچره از جوع البقر و اول کیده صحر دلنی بپلو سبیله دوندی و بوالندی اول بیچاره خر بقر آچلغندن جوع البقر
بر مردن که انسان اکسبتلا اولسه طویع بلز (منشوی) روز شد خادم یامد یامداد و زود بالان جست بر پیش
تپا و روز اولدی خادم صبح و قنده کادی علی القور خرنک بالانی استدی و آن ارقه سی اوزره قودی (منشوی) خر
هر شب دوسه زینش زد که در باخرا ایچره زان سنک می سزد و خادم اول خره خره و شرکی ایکی اوج زخم اوردی خره
اول نسبه بی ایلدیکه اول کلدن لایق اولور (منشوی) خرجهانده کشت از تیری بیش و کوزبان تاخره و بد حال
دریش و نیش حدت و تر لکندن خرافه قبیله اولدی قتی زبان و گفتار تاخر کسندونک حالی سوبله کان بردن
کاروان که چه صوفی ریچورست (منشوی) چونکه صوفی بر نشت و شدروان و رود افتادن گرفت او هر زمان
چونکه صوفی جاری اوزره او قوردی و بولهر واته اولدی اول چار هر زمان قوزی اوزره دوشکه با ملدی (منشوی)
هر زمان خلق بر میداشتند و جله و نیمه رش همی میداشتند و هر زمان خلق اول جاری قالدورلردی جوع کاروان
حلی آتی خسته صانورلردی (منشوی) آن بی کوشش همی بعبید محبت و وان ذکر در بر رکاش جست نشت و اول
برسی اول جارلک و لاغلی محکم بوردی و اوربسی اول خرنک دماغی السند مایه و قورلردی یعنی نیایله که آن اولمشیدر
(منشوی) وان ذکر در نعل اوی جست سنک و وان ذکر در چشم ازی دیدنک و اول برسی خرنک نعل آکندده و ش
قورلردی آنک دوشی بلکه آغینه ماش باقمه دندر دیو و اوربسی جارلک جسته دماغی اوربسی یعنی چار کوزنه و ش
قورلردی آنک کوزنه کی سی و اورمیدر دیو (منشوی) بازی گفتند ای شیخ این زنجست که دی غمی گفتی که شکر این

خروفت و بولداشری که وایتد برای شیخ بوئدر دوند عجزی اید که حضرت خدایه شکر اولسون بوئدر ویدر
 (منثوی) گفت آن خرکوشب لاجول خورد و جیزین شیوه نداندره کرد و چونکه قوت ترش لاجول بود و شب
 مسیح بود و روزاندر جیورد و پس صوفی باراته دید که اول خرکه کجده ده لاجول سیه و شیوه دند غیری را با غلک بیلز
 چونکه خرک قوت و غنای کجده اید لاجول اولدی کجده مسیح اولدی و کوند جیورده و ووزی اوزرده و شکده اولدی
 اعلم یاخی حضرت منثور تک اصغر مخفی رموز کائنات و ایما و اشارتد بوئدرده دخی کثایت و اشارتی وارد صوفی
 لساندن شول خرکه که بودنا کجده سنده برمن وور کذابل لاجول سن سیه یعنی بالا ترسه نفس و لا تغدیه روح اسقاط
 اضافات ایدوب حرکات و سکنات خدایک متبینه استاد ایدوب و جبر و تله کجسی قبول ایلیمه و ابل بوگونه و جیدنه
 و بلا عمل اولان تسبیحه فرشته اولسه خط و سقوط شیوه مسندن غیری روزاخر تده کار بیلز و دوشمکدن و سور
 بجکدن خانی اولزیمکا علی وجهه جیورده اول زمان ایدوب بل صراطه یوزی اوزره کیدر (منثوی) آدمی خواند
 اغلب مردمان از سلام علیکشان کم جو امان و بیعت و یونک مانعندده اولان آیات تادیر زمین مردمان خانه مکن
 متنه کجیه دیک قصه دن حصه در یعنی اکثر خلق جهان و اغلب مردمان خادم غدار کی آدمی خوار لر در یونک
 ظاهر اسلام سئل اوزر شاه اولسون دیمارندن و سکا لسان الله دعا و نانا ایلرندن آر امان دله که انزل الله السلام علیک سی
 خادمک لاجول سی کیدر (منثوی) خانه دوست دلهای همه که یز بر اوزر دمدمه و جیعتنک کوکلی
 شیطان اویدر انسان شیطاندن دمدمه قبول ایلر بر طاهر الاف و کراف ایدر و باطن مکر و خدعت جیمته کیدر لر
 (منثوی) اوزر دیوانکه اول لاجول خورد و همخوان خرد سر ایدر تیرد و شیطانک نفسندن اول کسه که اول
 لاجول ایدی یعنی شیطان سرت اولان کسه نلک اغزندن ظاهر ایلن و یحید و تسبیحه اعتماد ایلوب ایلن سوزن قبول
 ایلدی اول خرکی باشی اوزره کاور جکده یعنی صوفیک اول لاجول خورد و می کی بوله عزیمت ایلد کده باشی
 اوزره تیه افشان و خیزان اولدیه شیطان سیرت اولان آدمدن دخی حیلله آسیر اولان سوزی قبول ایلن نفس
 و شیطانک جک ایلک و قنده باشی اوزره دوشمک مقرر اولور (منثوی) هر که در دنیا خورد تلبیس دیو و زعد و دوست و
 تعظیم دیو و هر کجکه دنیاده ایلنک تلبیس سیه دوست و روان عدودن تعظیم و حیلله قبول ایلد (منثوی) اوزره
 اسلام بر یول صراط و در سیر ایلیمو آن خراز خباط اسلام بولنده و صراط کور یوس اوزره اول خرکی ضعف
 و سراسیمه مکدن دپسی اوزره کور (منثوی) عشوهای یارید منبوش هین دام بین این مرو بر زمین آگاه اول
 برامن بارش مکر اوزره عشوه لر فی استماع ایلر بر اوزره این و روم طوزاق کور یعنی بر یوزنده زیاده بصیرت و احتیاط
 اوزره اول زرا که نفس و شیطانک و انسان شکنده اولان حیوانک حیلله و خدعه سی و دام مکر و غدری قتی چوقدر
 تاسی دمه دوشر میله (منثوی) صدهزار ایلن لاجول آریسن آتما ایلن رادرمارین یوزن لاجول کتور یی
 ایلن کورای آدم ایلنسی مارا یچنده کور و مشهور حکایتد که جنتک دریای مار ایدی و لکن اول زمانده قتی خوب
 صورت و ملیح الشکل ایدی شیطان کشدی صورتله جنته داخل و حضرت آدمه مقارن اوله میوب اول مار له اشفاق
 ایدوب ایلک وجودنه حلول ایلدی دهده ایلک شکنده جنته داخل اولدی حضرت آدمه مقارنت قبول ایل کل کندمه
 تخر بهس و ترغیب ایلدی حضرت آدم ایلک شیطان ایدو کتی یله میوب ایل کندمه میل قیلدی پس آخر الامر حق
 تعالی اول ماری و شکل کجیه مسیح ایلدی کذلک نیمه مار سیرت و شیطان طبیعت بارلر وارد که صور الطیف و ملیح
 برانساند لرکن باطن اول مار و شیطاندر پس ای آدم اوغلی ایلنسی اول مار سیرت اولان انسانده کور (منثوی)
 دم دهد کور ایدی جان دوست و تاج و قصابی کسند از دوست و سکا ای جان وای دوست دیو دم و بر زار
 قصاب کی دوستندن دوستی جکه یعنی بر شیطان سیرت انسان سکا خوش آسده سوز سولسی قصابک و نه نفیخ
 ایلسی و آغا غمناش قومه سی کیدر ایلک مادی قوتندن دوستی چیه قاره قدر کذلک و شیطان سیرت دخی دوستی
 اضلال ایلوب دین و دنیاده نام و مخدول قلددر (منثوی) دم دهد تاوست برین کشد وای او سکدر دشمنان
 اذین جند سکادم و بر تاسنک و سکی طره جکه وای اول کسه که دشمنان دین اذین داد و اذوق اید جک
 کسه بر خرکسبه کالید دوستلن اظمار ایدوب کار لطیف کفدر و تفریح طبعه و قوت دهنه سیدر و یاف و یوفی مدح
 ایلیمه رکدن با خصوصه که قوتند صکره عدس مقداری عک کجک دخی تجویز وارد دیو سولیه رکدن آقی مال
 اهل کیف ایلر بعد شیطان بر کسه ای آرد بر دوستلانی آندن کسدیکی کی اول صورت دوست و باطن دشمن اولان
 دخی آندن دوستلنی قطع ایلر اول بیچاره مدت عمر نه اسیر کیف اولوب مشرب انسانیتدن چیه بوم میله دهنده
 بر عجب دام بلایه و رفتار اولور پس استاده که رفایق دوست ایلنه دمالک لندن افیون یکدن حذر ایلناک معصوم

معنوی اولیه سن (مثنوی) سرتهد بر پای فو صاب وارده دم دهد تا خونت بر دزار زار به اول شیطان سیرت اولان
انسان سنک آتافته علق و جالب و لایق ایدوب باش خور تصاب کی سکادم و بر و مقرر و می نیمه سینه ایر کور تا کم
زار زار عاقبت الا سنک فانی دو که (مثنوی) همجو و شری صید خود را خویش کن و ترک عشو ااجنی و خویش کن
بر اسلان کی کنیدی شکافی کند لایق ااجنی و خصم عشو و خوش آمدنی ترک لایق (مثنوی) همجو خادم دان
مراعات خسان بهی کسی چهر عشو تا کسان و ادافی و خسر لایق مراعاتی خاندن مراعاتی کی میل ناکسر لایق
عشو و حمله سندن بی کلف بکدر زار انزل خوش آمدی و ریختند فائده اولد بقندن ما عباد انچه مضرت
و خسارت مقرر اولور (مثنوی) در زمین مردمان خانه مکن کار خود کن کار بیکانه مکن هم در ملک برنده خانه
ایله زار را غیری کس لرزنده خانه و مکان انجا اذای بسک سیوا فقری حبسه هستی اندن انراج ایدوب الم واضع اولد
فالور سن بود یازد که زمین مردمان می ادود و لایق یعنی و دیاده خانه و مکان انجا ایدوب بولنا هله معاشرت
و مصاحبت قبله کنیدی ایست لایق بیکانه نلک ایش ایله بس بیکانه می اذکم لیدیکن بیان یورور (مثنوی) تا تو تر
چرب و شیرین می دهی همجو خود را بینی قریبی هم تا کهن تنکه چرب و شیرین و بر من کنیدی جوهری کی قریه
کوردی من بهی روی قوی و عظیم و نورانی بولور سن (مثنوی) کر بیان سنک تن را با شو و یورور من کنده
سید اشود و اگر نه سنک ایچنده بر او بر کسه آتی سنک و غیر ایچره پرورش قبله اولان کوی امان هر دار
و رایحه می سدا اولور (مثنوی) مسک را بر تن مرد بدل مال و سنک چه بود نام و لذو الحلال و مشکین تا اوزره اوزره
کو کل اوزره سور یعنی لطیف رایحه لاله جسم معطر قبله بلکه قلبی معطر و بمسک لایق مشکندر ذوالحلال اولان
الایک نام آید که قلب و روح الله تعالی سنک نام شریفه و ذکر لایق لایق همک و به طر اولور (مثنوی) آن منافق سنک
بر تن می نه روح را در مغز کلغن می نه اول منافق مسکی تن اوزره قور ما عبادنده اولان بیت فونده اولان ایهای
تفسیر ایلور و چی کلغن کفر نه قور (مثنوی) بر زبان نام حق و در جان او کنده اها زکری بی ایمان اول منافق زبانی
اوزره نام حق وارد و مال جانی اوزره اولان منافق ایتمس فکرندن قبیح رایحه و وار در بس نام الهی و ذکر بایک
مسک در و ندر منافق ای جسم اوزره قور و ب لاسنده اظهار و جاری ایلر لکن جانی اوزره کفر و معصیت رایحه لرندن
خبیث و قبیح رایحه و وار در (مثنوی) ذکر ایا و همجو سبزه کلغنست و بر سر میز کاست و سوسفت و اول منافق
ذکر انه کلغن سبزی کبیده و سبزه لایق اینه او سنده کل و سوسن کبیده یعنی منافق کلغن و انچه کبیده نام الهی
سبزه و کل و سوسن کبیده چون که انک وجود نده به کلغنده و سبزه بن کل و سوسن کی اولور (مثنوی) آن نبات
الحق بقین عاریست بجای آن کل مجلسست و عشرتست و اول نبات اند بی شک عاریتدر اول کل بری مجلسدر
و عشرتدر کل نام الهی منافق دهاتده عارضی و عاریتدر آنک محلی اصل خالص و مجلس اولان کسدر لایق مجلس قلبی
و روضه درویندر (مثنوی) طبیب آید بسوی طبیب و لایقین الخیثاتست هن و زرا طبیبات طبیب جانیه کاور
(و انصیبات لطیبین و الطیبون لطیبات) غوا سی اوزره بال و طیب اولن در چی طبیبات و طاهرات اولان اشیا بی
بولور خبیثین ایچون خبیثات وارد را کاه اول کاهال الله تعالی (الخبیثات لطیبین و الخبیثون لطیبات) (بس هر خبیث
اولان کسدر لایق جدوری و فعل و عملی در چی کندی باره مناسب اولور و خویش و خصم لایق نفس خبیثات مقرر لایق
کوره ظهور قبولور (مثنوی) کین مدار انا که از کین کور هند کورشان پهلوی کین داران نهند کین طومعه اول کسدر
که کیندن کراعه در یعنی حقوق او انلره و بر مومنه کین طومعه نلر غیر انلر قبری کیندار قبولور کینسته
قور و روضه و حوسود اولان طاقیه کین طومعه نلر کرا اولان کسدر لایق الحاق قبولور زرا جنسیت علت انضمام
اولور در کینه صاحبی کیندار لایق منزله سده دخول قبولور (مثنوی) اصل کینه دوزخست و کین قور عزوان کاست
خصم در قور و کینه نلک اصلی دوزخ و دوزخ کینکل اول کلک جزو در سنک دینکل دشتند یعنی انسانده اولان
کیر صفتی و عهده بر جزو در سنک دین و ایمان کلک عدو و سدر و عاقبت الامر (کل شیخ بر جمع ای اصله) غوا صخه اول
صفتی کنیدی اصل اولان دوزخ جانیه حکم مقرر اولور (مثنوی) چون تو جزو در چی بس هوشدار و جزو بسوی
کل خود کیر در قور و چون کم سن دوزخ جزو سن بس هوش طوط جزو سنک کلی جانیه در طوطر بس اول
کیر صفتی سنی ای کیندار عاقبت و عهده آخر (مثنوی) جزو جزو چی ای نامدار عین و یافند زنجت ایدار و و کرس
جنت جزو بسک ای نامدار یعنی کیندار اولیوب نلک کردار و صلاح شعرا و اولور سنک عیشک جنتدن بایدار
اولور (مثنوی) تلخ با لایق ایقن حلق شود و کی دم باطل قرین حق شود ایقن بود که آجیلر حلق اولور یعنی
خبیث و بد خو اولان تلخ بایکته کنیدی جنسی اولان خبیث و تلخ و حلق اولوب دارا اهل خبیثات اولان و عهده دخول

قبول رخن باطل سوز و قیج علی اعلی حقه قرین اولور زیرا حقه باطل ضد در ابکی ضد بر بر جمع اولسی قابل دکلدر
ولهذا قال الله تعالی (وقل یا اهل ذریه ان الباطل کان زهواً) (مثنوی) ای برادر تو همان آندیشه «ما بقی
و استخوان و ریشه» ای برادر من همان آندیشه من سنک باقی اولان سنک استخوان و ریشه در یعنی ای انسان سن
همان محل آندیشه اولان نفس باطله من دیکدر پس ذکر حال و اراده محل قبیلندن اولور ذکر مسبب اراده مسبب
دیسه و دخی ذکر مزاج و اراده لازم قبیلندن در دینله ده جائز در زیرا اصل انسان همان حیوان ناقل قدر پس
همان سن آندیشه من دیو تعبیر میورد قدرندن نکته بود که آندیشه اثر نفس باطله و صورت قوسمدر که در پس حقیقت
انسانه نلک اولکنلک و کم لکنلک فیلغسی صورت عقلیه سندن و اثر نفسیه سندن معلوم اولور که آندیشه اولی در
حقیقت انسانلک میسه و مداری معلوم اولور (مثنوی) که کلست آندیشه نو کلستی «و بودناری
توجه کلغی» هر کل ایسه آندیشه لظفر ایله کور کلشن سن و آندیشه لشار دل آزار ایسه سن کلغته منسوب
اوطون سنکه فکر المیه فیه دغشدر مراد بود که بالذکر و لطیف نیت اولان کسه نلک کلغی دخی کلشن جنت
اولور و نیت و قیج فکر اولان کسه نلک مقرر کلشن سقر اولور (مثنوی) که کلای بر سر جیت زنده و رفو چون
بولی بر زنده افکند «اگر کلای ایسلستی جیلک باقی اوزره اورور و اگر سن بول کی ایسلستی طشره بر اغور» یعنی
اگر لطیف الحاصل و جیل فعال کلای رایحه طویه صاحبی ایسلستی مقبول ایدر و اگر بول کی خبیث و نالک
ایسلستی منع خبیثه آتزل (مثنوی) طبله ادریش عطاران بین «جنس و بابا جنس خود گرفته رین» مثلاً
عطار لر لک اکنده طبله لری کور عطار لر جنسی کنده «جنسه قرین و قرب ایلش» (مثنوی) جنس با جنس با جنسه
قرین مجناسی زبانی آنکشته «جنس لری جنسه لره و شدرمش بوخاندن بر زیت سدا ایلش یعنی بر شتی بر شته
جنسی ایلک جهنندن بر زیت اظهار ایلش» (مثنوی) کردار مزید عدس باشکرتش «بر کندیلک از بیکدر کش
انصر عدس عطارل شکرتش قرشه عطار بر آری او بر آ خرندن اورند بلر و غیره ایلر» (مثنوی) طبله با سنکست
و جباه رخنند «نیل و بد در همدر آجنشد» طبله صندی و جانر دو کد بلر یعنی اروح طبله لری منسوب میسه
اورا حدن جانر بو عا لاشیاحه دو کد بلر او و راض بو عا لمره بری بر نه قرشد بلر (مثنوی) حق فرستاد انبیای باور
تا که بدان دانه ابر طبق «اندنصکره حق نعلای ورقله انبیا کوندردی و رفتن سن کتاب الهی در تا که بوانسان
دانه لرین طبق عالم اوزره اورند بلدی مؤمنی کافرون و موافقی منافقندن غیر ایلدی» (مثنوی) پیش ازین مامت
و احدیدیم «کس ندانستی که ما نیک و بدیم» «بودن اول بر امت و احده ایدل» یعنی بر طاقه ایدل کسه بمیزدیکه بر او بر
و او خود بر ارض لر (مثنوی) قلب و سیکه و در جهان بودی رزان «چون همه شب بود و ما چون شب روان» «چه دانه قلب
و او روان ایدی و زو فله نقد خالص برابر ایدی چونکم دو کلی کجه کی ایدی و بر کجه کید کی کسه لر کی ایدل» (مثنوی)
تا بر آمد آفتاب انبیا «گفت ای غش دور شو صافی جا» تا که انبیای عظامل وجودی آفتابی ظهوره کلدی و طلوع
قیدری آفتاب وجود انبیا خلقی غیر ایدوب غش میسه سنده اولمره ای غش سن دور اول و صافی میسه سنده اولمره
ای صافی ایلر و کل دیدی (مثنوی) چشم داند فرق کردن رنگ را «چشم داند لعل را و سنک را» رنگی فرق و غیر ایلمکی
چشم باور اعلی و سنکی چشم باور چشم مراد انبیا عظامدرو آنره وارث اولان اولیای کرامدر که بونلر انسان
العین منزله سنده پس هر کل رنگ باطنی فرق ایلمکی انبیا و اولیا باور و ایوی کنودن بونلر تمیز قیامور (مثنوی)
چشم داند کوهر و خاشاک را «چشم رازان می خلدن خاشاکها» کوهر و خاشاک چشم باور چشمه خاشاک لر اول
سیدن تا تاری یعنی انبیا عظام و اولیای کرام که چشم منزله سنده در کوهر و خاشاک چشم باور کوهر میسه سنده اولمره رعایت
قیلده لری و خاشاک میسه سنده اولان کفر و غیره متحققر و اهانت ایدلکاری ایدلن بونلر انصر خشن و خاشاک
منزله سنده اولان کفر و غیره اذ اوجه ایدر لر و خاشاک کوزه با و بر مجیده قیلدی کی بونلر دخی اول صاحب
سهادندری و مجیده قیامور (مثنوی) دین روزن دین فلا بکان «عاشق روزن آرزهای کان» و قلاب چکلر روزن
دشمنیدر اول کامل التو نلری روزن عاشق ایدر که کاندن مراد می و اهل نقای اولان مزور در که روزی منور عالم
اولسه دخی جائزید (مثنوی) زانکه روزست «منه تعریف و اوستا» تا بیند اشرفی شرف و اوستا زیرا که اول قلاب چکلر
تعریفنک آینه سی روزن و دشمنی روزگانه راجع اولسه دخی جائزید یعنی زیرا که اول روز کان کی اولان کان خالص
آینه تعریفی روزن در تا که اشرفی اولان کسه اول روزن اشرفی کوره یعنی اشرفه منسوب اولان اول روزن مشابه سنده
اولان میسه شد تعریف و تکریم ایلمستی مشاهده قیلد (مثنوی) حق قیامت را شب ران روز کرد و روز نماید جلال سرخ

وزرد حق تعالی حضرت تباری قیامت اول سجدن روز آفتاب ایلدی و یوم قیامت دوسو یلدی ذی راوز سرخ وزرد لاجانی
 کوستر کذلک یوم قیامت دخی هر کسک امر لاری (یوم تلی السرائر) خوا سجدن و ره کتوروب تمیز ایلر (مثنوی)
 پس حقیقت روز سر اولیاست و روز پیش ماه شان چون ساعت پس حقیقت روز اولیاست و زوایایانک سریدر که انزل شمع
 منیر لیک روشن الکیلیک بد فراق اولور و روز انزل ماهی قنده سایه لک کسیدر یعنی یوزده اولان روز انزل ماه
 باطنه نسبت کولکه (مثابه سنده در) (مثنوی) عکس راز سر دخی دایند روز و عکس سر ریش شام چشم دوزخ
 روزی مرد حقیق راز نیک عکسی و بر روی سلکزی یعنی یوز و روزوشن مرد کاملک باطنده اولان راز نیک عکس و اثریدر
 اول مرد حقیق سترار کذلک عکسی چشم دوز اولان یعنی کوز اور تیجی اولان شیدر نه کم یونک حقیقی یویدن دخی
 معلومک اولور (مثنوی) راز سبب فرمود رازان والضحی و الضحی و تر شمع مصطفی «حق تعالی حضرت تباری و سجدن
 قرآن عظیمده والضحی یوردی حقیقتده والضحی حضرت مصطفایک علیه السلام روشن شمع نیک یوردی نه کم حق
 تعالی سورر (الضحی واللیل اذانیه) ای اقسام وقت ارتفاع الشمس و تخصیصه لان النهار بقوی فیه یعنی ضعی
 حقیقون که وقت ارتفاع شمسدر و ضعی به قسمک تخصیصی اول و قنده نهار قوی اولد یغندن اوتیرد و لیل
 حقیقون اهل ساکن اولوب اولایک ظلامی را کد اوله بی البصر بجوادر بر لقی امواسا کن اولسه ماو عک
 ریک و ما فی (جواب قسمدرای ما قطعک قطع المودع یعنی سنی ریک نزل ایلدی با حجه و ما فی دخی سکا یغنده ایلدی
 معقولی بخود قدر رعایه لقا صله تقدیری و ما نیک دیکدر و تفسیر ظاهر در امانده اکتیق قید کد سادته سعی
 غیر جائزدر پس مضاف مقدر اوله تقدیر کلام و رب الضحی دیکدر و با خود ضعی من در اودر باطن مصطفی و لیلدن
 مرد حجه ظاهر محمد مجتبی اوله تقدیر کلام اوار باطنه مصطفی حقیقون و جسد ستره محمد مجتبی حقیقون که قوی
 جسد انبیا ساکن وراد کد اولوب هر سه اطمینانه شمسدر پس حضرت خداوند کار و عجله ارباب ظاهر کد کلامن
 اصحاب تحقیقک مرانته یوقی یوروب در کد جناب برورد کار کونور و شب تاره ضعی و اودر علی قصد المبالغة
 نغذاه الشان رسول الله کان جناب خدا یورور که ای بنم جیدم بنم ضعیه فیم سنک نوریا که مشایخی و ایلده قسم تن
 تابا که عائلتی اولد یغندن اوتیرد و خسه فانی اولان اشیا سنک بنم یا نمده منقسم به اولغه لیاقتی و ادر امدی
 سنک نور که من وجهه سایه اولنه و یله قسم ایدجیک نور که تعظیم و ذاکه تکریم هر سه ایلد یعنی خلق یوند منقسم اوله
 (مثنوی) قول دیکر کن خفا خواست دوست هم برای آنکه این هم عکس اوست و قول دیکر که دوست و یوخی
 دلدی یعنی اهل تفسیر کد لکری قول که حق تعالی بوضوری اولان ضعی بی دلدی و یو «که» قسم ایلدی
 هم نکوندر که یو ضعی صوری هم ایلد عکسیدر یعنی حضرت مصطفایک شمعنده اولان نور اهلینک بر ویدر
 (مثنوی) و ربه بر فانی قسم گفتن خطاست خود فتاحه لایق گفت خداست و خسه فانی اوزره فانیکنک قسم
 دیمی خطا در اما کدی نور نیک عکس و اثری اولد بی اعتباره قسم ایلک رواد رفنا خود خدای تعالیکنک کلامنه
 و قسم ایلمنه نه لایق قدر (مثنوی) از خلیلی لا احب الاقلین پس فتاحون خواست رب العالمین بر خلیلدن
 لا احب الاقلین (یعنی حضرت ابراهیم بن اقل و زائل اولنری سومر مذک ما در اولدی پس عالمک ربی و مالکی
 فتاحی نیجه استدی و کانه و جهه تعظیم ایدوب قسم ایلدی (مثنوی) لا احب الاقلین گفت آن خلیل که فی دنیا خواهد
 از رب جلیل اول خلیل (لا احب الاقلین) دلدی و زائل و فانی اولنره محبت و تعظیم ایلدی رب جلیل و یو حجه
 حق فتاحی ایدر یعنی حضرت حق تبارک و تعالی و فانی اولان شینه قسم ایلمی یا کند نیک صفات علیه سته مظهر
 اولد بی ملبسه سله و با خود من وجهه آکاشیا حق اولد بی مناسبتله در و الاجلیل و عظیم اولان بادشاه مجرد فانی
 اولان شته قسم قلمی برنده اولن (مثنوی) بازو الیست شاری او و ان تن ما فی زنگاری او کبر و الیل لک
 مسنار اکسیدر و اول حضرت کد خاک اولان تن زنگاری سیدر یعنی کبر و الضحی دیو قسم ایلد کد نصکره و الیل
 دوسم ایلمی اول حضرت کد خاک کیده سترار لکی مراد اولور و اول سترار اولان ایلدن مراد اول حضرت کد زنگ مسبوب
 اولان خاک که مسبوب اولان بدن شریفیدر که فی المثل ایلده سایه ایدر اوله جسدنک باطننک نورانی ستر ایدجی و روح
 بر اوارنی اوتیریدر (مثنوی) آفتابش چون بر آمدن ذلک ناش تن گفت هب ماو عک اول رسولک آفتاب
 چونکه فلکدن لوری کدی آتک آفتابی تن شینه ایدتی آکا مول خدا سنی ترک ایلدی یعنی بسمیر علیه السلام
 وجود شریفه خاک و رب اولان آفتاب حقیقی چونکم فلک الهیه دن فواری کدی یعنی طلوع و ظهر و قیلدی پس
 سنسبه الهیه و عادت رانیه یونک اوزر نه در که (ان کانت الشمس طالعه فالنهار یكون موجودا واللیل غایب امزواک)
 پس اوده اولسه دیده اغیار اول حضرت کد شب تنی من وجهه شمس حقیقتدن معبود و سترار کوروب (ان مجد اودعه

ربه وتلاه دید یار سه آفتاب حقیقت محمدی یعنی عین ثابته اجوری اول حضرت تک جسم شریفه تسلیه و ربوب کنندی
 نورش و آن تک جسم رجحونه قسم ایتمکله دیدیکه آگاه اولمکه مافطعل ربک قطع المودع یعنی مائر تک اصکرس
 در سنک که حضرت رب العالمین (جانبندن تا خبر وحی مبین حین امتحان الاعداء المتکبرین انکسار و خجالت اقتضای الدیر
 بوالیسه عین بلا نوبه عاقله در جواب بود که یوردر (مثنوی) وصل سدا کنت ازعین بلا یوزان حلاوت شد عبارت
 مافلا عین بلا دن وصل سدا اولدی مانی اول حلاوت دن عبارت اولدی یعنی وصل معنوف عین بلا عاشق دن سدا
 اولدی و محب صادق بجای یار مبردن ظهوره مکندی اولد اولیجی اول عین بلا و جفادن حاصل اولان وصل
 حلاوت دن مافلا عبارت اولدی زیراتقن بر معنی (ما بفضک ربک تاخیر الوحی عنک عند امتحان الکفار بل ابتلاک
 ما قطع اباما لتجد بعد انقطع لذة الوصال وحلاوة الوجدان بعد الفقدان) (مثنوی) هر عبارت خود نشان حالتیست
 حال چون دست و عبارت آنست * آلت زکر بدست گفتنکر * جمعیه دانه کشت کرده رین در * مافلا بعد
 انقطع اولان وصل حلاوت دن عبارت اولدی یعنی مقرر اولدیسه قرآن عظیمه خود هر عبارت بر حالتی وصفه
 نشاند حال و معنا مثل اهل کبی و عبارت لفظ اکالت کیدو پس هر حاله و معنایه مناسب و لایق بر عبارت وارد
 هر استاده مناسب و مطابق بر آت اولدی کی قویمینک آلتی بشمعینک اندمه مشاوقه مدله کلش دانه کیدر که
 محی دکادر کذلک عبارت قرآینه دن هر عبارت که بر سالتیه و بر معنایه آلت اولمشدر اکراول عبارت لایق اولین معنایه
 آلت قیلست عدم مناسبی قرآینه معلوم اولور (ولو کان بحسب اللغات مناسبه مثل) (جبره) و سندن ناشره الی رها
 ناظر) آیتند که ناظره لفظی اهل اعتزال منتظر دیو تاویل قیلد بر یونک امثالی آیات و اخباری مناسب اولان
 مخلنده غیری به صارف اولدی (مثنوی) و آلت اسکاف پیش بر زکر * پیش سنک که و اختوان در پیش خر * پس آلت
 اسکاف بر زکرا و کنده و صمان سنک او کنده و اختوان خرا و کنده در یعنی یونلر نه می تبیه بی مناسب اولور سه اول عبارت
 عقلا و شرعاً مناسب اولین معنایه صرف ایلک بود کراولان غنیانه دوزر بی هر عبارت بر معنی ایچون موضوع
 اولوب اول معناده استه مال اولند قدسه مناسب و مقبول و آلتدن غیره استعمال اولند قدسه نامناسب و نامعقول
 اولدی کی هر کسی دخی بر شیه اهل اولمشدر بی اول شی! کراهلندن صادر اولور سه مناسب و مقبولدر و اهلنک
 غیرین صادر اولور سه نامناسب و نامقبولدر سه کم و معنایه تحقیق ادب و یونلری مثل معنوده ایرادی و ورور
 (مثنوی) بودا الحق در لب منصور نور بودا الله در لب فرعون زور مثلانا الحق دیکل منصور لاندنده نور اولدی
 زیر امتص و اول کلام سر نه اهل ایدی و مادی تنسک کال فنانسندن و حقیقتک ظهور دن اعلام ایلک ایدی
 اما الله سوریه فرعونک لبند کذب اولدی زیر فرعون الله اولی ممکن دکل و آلتک بوسوزدن مادی مجرد کنندی
 خود بیلکندن و قدن و سلطنت مجازی به مغرور اولدیغندن الوهیت دعوائی ایدی (مثنوی) شد عصا اندر کف
 موسی کوا به شد عصا اندر کف ساحر هبا * مثال آخر حضرت موسی الله عصا ایلک صدقته شاهده اولدی اما ساحر
 الله عصاها اولدی و آلت کذبه شهادت قیادی (مثنوی) زین سبب عیسی بدان همرا خود دیارموزید آن اسم
 صمد بوییدن حضرت عیسی کندی سنک اول اولد الله یعنی نا اهل و نامستحق اولدی سیدن عیسی حضرت تباری اول
 کندی به مقارن اولان ابله به قصه می عنقریب ذکر اولندی حضرت محمد اول اسم اعظمی کا علم ایلدی
 (مثنوی) کونه اند نقص بر آلت نه * سنک بر کل زن و آتش کی جهده انکیون او کرمده که اول الله اسم اعظمک عظم
 شائن بیلز نقص آلت اوزره و نور یعنی اکراول اسمی هر ادی اوزره بر شیه اوقوسه و اول شی حاصل اولمشه و ظهوره
 کله اول اسمکه بر آلتدر کافض قور و عدم تأثیری کنندی نقصا سندن بیلیوب آندن بطور واقعی مهم قیور حال بود که
 کندی سنک اول اسم اعظمه اهلجی اولدیغندن مراد حاصل اولز مثل اس سنکی کل اوزره اورقن آتش سحرار یعنی
 اکراطی بالجمله اورسن ابیکسنک انضامندن آتش اولز مثل اسک بالجمله و کذلک باجلی سنکی آتش ظاهر و زدن
 اتری اهل دکادر بلکه و خصوصه سنک آهه اهلدر بی طریقه اولان کلمات و حالاتی دخی بود که کوره قیاس ایل
 مادام که بر کسه بر شیه اهل اولیه و اول شیه مالک اوله کا آندن فائده حاصل اولز (مثنوی) دست و آلت همجوسنک
 و آهست * جفت باید جفت شرط زانست * ال و آلت فی مثل سنک و آهن کیدر محصل جفت کرله زیر جفت
 طوغنک شرطیدر یعنی آهن سنکله جفت اولوب آندن شراره طوغدنی کی بر کسه نک دخی الله آلت جفت اولی
 کرله تا آلت الله اول آلت میاندن بر شیه ظهوره کله مادامکه بر آکت بر استاذ الله جفت ولایت اولیه اول الله الدن
 بر شیه حاصل اولز (مثنوی) آنکه بی جفت و بی آلت یکیس * در عدد شکست و آن یک شکست * اولکه
 بی جفت و بی آلتدر بر در که می ادوا حد حقیقی اولان خود در عدد مشک و اورد و اولی فی شکدر که ایلک وحدانیستدر رب

و شمس و یوقدر (منشی) آنکه دو کف و سه کف و بیش ازین مستحق باشند و واحد یقین و احوالی چون دفعه شمس یکسان شوند به دوسه گویان هم یکی گویان شوند * یوقدر سؤالی مقدر جواب دگر که اول سؤال است اولی از اول و زرا یوقدر شد بد که اول که بی جفت و بی اکثر بر دگر که شمس و نظری یوقدر عدد که جمله ستمش و اول بر که واحد حقیقه یوقدر انده شمس یوقدر پس سؤال لازم که اول که عقلا در جوی کسه و وحدت الهیه ده شمس بل و یوقد یکی اوج و یکی دخی زیاده یوقد مشرک اوله بل نه که یکدیگر در تفریق ایدوب جناب حق حضرت عیسیا خطاب ایدوب یورور (واذ قال الله عیسی بن مریم انا قلت للناس اتخذونی و ایمی الهین من دون الله قال سجنان ما یفکون لی ان اقول مالس لی بحدی) و اوج در سکر (ان الله ثالث ثلاثة) دینلدر و دخی زیاده دینلدر برین الله و الملائکه ذات الله دینلدر عباد نه یوقدر ایدخال ایدلدر پس اول واحد حقیقه شمس یوقدر دیک فوجه عکس اولور یورور که اول کسه که ایک دیدی و اوج دیدی و یوقدر زیاده دیدی شکسر واحدده متفق اولور یعنی اول کسه عیسی و مریم الهین دیدیلر و اخود شو به بزدا و اهرمن دیوانی اله اعتقاد ایدیلر و دخی انلر که (ان الله ثالث ثلاثة) دیدیلر و اول کسه لکه یوقدر نلدر زیاده یوقد ملائکه و اصنامی دخی معبود اتخاذ ایدیلر عاقه الامر و وجهه لی متفق اولور اول واحد لوحه ستمه شمس یکی ایدلدر به یقینا زرا اول و قنده بصیرتدن چونکه دوشمک و مقتضای احوالیت اولی بل یقینلی دفع اولدی انسان نوحید الهیه یکسان اولور دوسه کسه و بان هیکل کوی اولفده اتفاق قیلورلر یعنی ایک اوج دینیلر یوقدر بر دینی اولور پس یوقدر لکه جمله شمس و وحدانیتش و قوی تحقیق اولدی یعنی اعتبار له الان اول واحد حقیقه شمس یوقدر دینسه جائزدر (منشی) کر یکی کوی یوقدریدن اوج کر بر سکر ددر چوکان اوج یوقدره تجسس وارد یعنی اگر من بر دینی موحدا یسک اوله مبدل میدان عبادتده و اخود طوب کی ایسک دیکده جائز دینلر چوکان امریک اطراف و طولان (منشی) کوی آنکه راست و بی نقصان شود * کوز زخم دست سه ریه سان شود * زرا طوب اول زمانده کامل و بی نقصان اولور و کمال مر تسمه سان و اولر که اوبادشاه حقیقت چوکان قضاسنل زخمند فضای علامه یوان و دوان اوله و هر وجهه راضی اولوب شکر لقبه (منشی) کوش دار ای احوال اینها را پیش * داری دیده بکش از راه کوش * ای احوال یوسوزره دوش ای کوش طوب کوز بد که کوش یوقندن علاج چک یعنی چشم باطنکه یوقفلت یانیندن علاج اله مراد اولدر که یوقنه کلمات ضمایحش استماع اله تا کوشکدن جان برهوشکه داخل اولوب دید چنانکه ضایر یورره و بصیرت برکی روبر و مشاهد مر تسمه سانه ابر کوره دیک زور (منشی) ایس کلام اندر دلهای کور * بی نیایدی رود تاصل نور * پس باطل ظاهر اولان کلام کور اولان دللرده کلز و قرا قیلز نور له اصلنه دکن کیدر پس اگر قلمبه کلمات طبعیه نل قرار قیلست استرسل قبلک کوزنی کل معرفه یقینا لیه کور تا قبلک منور اوله و کلام طبعیه انده قرار قیل (منشی) وان فسون دودر دلهای کر * ی رود چون نقش کر دیای کر * و شمس طایف اول مکرر فی کوی کر زبانیال کولکلر ایچنه کیدر و آند قرار ایلر اگر ایاقی اگر شمس ایچنه کندی یکی (منشی) کرچه حکمت با شکر اراوری * چون تو ناهلی شود از تو بری * اگر چه سن حکمتی تکراره کورده سن و حفظ اهلک مر تسمه یورده سن چونکم سن حکمته ناهل اوله سن اول حکمت سندن بری اولور (منشی) و رچه نویسی نشانشی کی * و رچه لی لانی نشانشی کی * و اگر چه اول حکمتی بازه سن و آتی خاطر نشان ایلیمه سن و اگر چه لاف اورده سن اول حکمتی بیان ایلیمه سن (منشی) اوزور ددر کندی بر ستر * بنده را نکند روزی کر * ای بر ستر اول حکمت سندن یوزنی سکر و استوار و استخفا ایلر بندری قیام و سندن قرار ایلر کر * کتد تقر رنده اولور یعنی بر که نل که حکمت الهیه به استعداد و اهلیتی ایلیمه لکن آتی قیلر قال اله اوله اول حکمت آنکله قرار قیلز بلکه عاقبت آندن قرار ایلر دیک اولور (منشی) و رختوانی و بیند سوزره علم باشد مرغ دست آموز * و ایدیش هر ماوستا * و عجمو طووسی * بچانه روستا * و کمرن علم حکمتدن بر سنه اوقومیه سن و اولع سنده محبت و سوز * کوره علم سنک مرغ دست آموز اولور اول علم هر ماوستا دسک اولکده کلز و دستا یسک خانه سنده طایس قرار ایدیک کی بعض نسخهده و رختوانی و بیند سوز و واقع ایش یعنی اگر علم اوقومیه سن و لاف و دعوا * عیوب و سوز و کد از حاصل ایدیمه سن اول علم سنک سوزر که کورده سن قرار ایش یعنی مرغ دست آموز لای اولور دیک اولور (باقی بادشاه باز ایچنه کیمیزن (منشی) علم بازی ستم کورده ستم کیمت * سوی آن کیمر کوی اردیخت * علم شول بازی دکلدر که اول شاهدن قاجدی اول کیمر جانیمه که اول دن اردی اردی یخت تقر رنده در بعض نسخهده صمیرع اولی چو آن بازیست کورانه کر یخت واقع اولشدر و تقر رازره معنی علم اول طوعان کی دکلدر که اول بادشاهدن قاجدی و اون الهین کویلو قار سنک جایته اوجدی

بعض نسخه ده علم آن بازست که او زنده گریخت واقع اولش یعنی اول علم بازه بزرگتر که شاهدن فاجدی دیکه اولور
 منتهی تا که تاج پیرداد اولاد را دید آن باز خوش خوش زاد را تا که کبیر فرزندی ایچون بر تاج خوش و در اول خوش
 زاد اولان خوش طوغانی کوردی یعنی کویلو و آریسی اول اصل لطیف اولان و یا خود غدا سی خوش اولان خوش
 طوغانه نظر ایر کوردی (منتهی) یا بکش بست و برش کوتاه کرده ناخنش برید و فوش گاه کرده طوغانی طوندی انا
 آتاعی بقلدی و برقی قصه ابدلی انا طوغانی کسیدی و انا آرخنی صمان ابدلی (منتهی) گفت نا اهلان کزدنت
 بساز * هر فرد از حد و ناخن شد در زاره اول کبیر طوغانه خطاب ایدوب ایدنی نا اهلان سی سازه انا ایدر بیهی
 سنی دوزم که زیت قبلدیلر قنادلر حدن زیاده اولدی و طوغانک اولوزن اولدی (منتهی) دست هر نا اهل بجاوت
 کند * سوی مادرا که تجارت کند * هر نا اهل ای سنی بیار و خراب ایدر مادرا جایتنه کل که سکا بیار ایدر پس قصه دن
 حصه به اشوات ایدوب بیورر (منتهی) * هر جاهل را چنین دان ای رفیق * زانکه دایم گزروست او در طریق *
 ای رفیق جاهلک محنتی و بی دلیل فرادایم جاهل طریقه ایدر کوی بیورر بیدر یعنی جاهل که سکا * همه ملک کو مستر
 عاقبت جاهل لکندن سکا زخم او در یعنی سکا نفع قصدا بلر کن کلی ضرر او در (منتهی) روزنه در چست و جو
 سکا نه سوی آن کبیر و آن خر کاه شد * فرار ایدر انا طوبنده شاهلک کوی بیگاه اولدی یعنی پادشاه آتی وافر طلب
 ایدوب اشخام ایر شدی بالضر وری اول کبیر لونا نک خر کاهی جایتنه کندی (منتهی) دید نا که باز ایدر دود و کرد
 شه بر بکر بست زار و فوج کرده پادشاه نا کاه کند بسندن فرار ایدر بازی دود و کرد ایچنده کوردی شاه انا نک
 او زره وافر اعلدی و فوج ابدلی (منتهی) * گفت هر چند این جزای کارنت * که نباشی در فوای ماردست *
 پادشاه بازه ایدنی هر قدر رایسه و حالت سنک کار کلر از اسیدر زیر ایزم و فامنه ثابت و درست اولزسن (منتهی)
 چون کئی از خلدن دوزخ قرار * غافل از لایستوی اصحاب ناره * و دره حشر ده و آتیه تلج بیورر که (ولا کونوا
 کاذبین) جناب عزت بیورر که ای مؤمنلر اولد شول کسه رکبی (نساء الله) اللهم افری و عهدی او توبلر
 (فانهم اقسام) ای بجهلم ناسن لیا حق لم یسه و اما بقصه و لم یضلع و اما بجمع یعنی حق تعالی بولره نفسایق
 او تودری حق نفسلر نه نافع اولانی اجتماع ایدر دوزخ نفسلر نه خالص اولان علی ایشدیلر اولنک هم انفساقون
 ای الکسلون فی الفسق (لایستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة) یعنی شول کسه لکه تکمیل نفوس ایدوب معارف
 و علوم ایدر جنه استحقاق و تحصیل ایدر بر ایدر کلدن شول کسه لکه عصیان و خطایه ناره مستحق اولر (اصحاب
 الجنة هم القائلون) همان اصحاب جنتدر نفهم و لذات عظیمه فائز و حائر اولنر معنی * میت چون کئی از خلدن
 دوزخ قرار باز خطایه و بازدن مراد طریق اولیاده نصیه ذوق و شوق و مرته تحصیل ایدر کلدن کفر و هوای نفسانیه
 و وسوسه شیطانیه سبیلده مقتضای تنه مستغفل و منهک اولان سالکدر پس حضرت خداوند کارونلری اول
 شهباز نصیه ایدر که پادشاهک باز وسوسه ساکن اوله بعد اول دولنک قدرین بیلوب اول شاه عاقلدارلر
 خد متندن فرار ایدوب خانه دینده بیزن نفس سکاره گرفتار اوله پس بیورر که ای باز طریقت نیچون خلدن
 فرار ایدوب دوزخده قرار بیزن مکر و غافل سن (لایستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة) آتندن امدی کمال میت بعد
 الانقامه ادر تدادن و بعد الحور کوردن استعاده لازمه در تنه کم حضرت علیه السلام استعاده ایدر دوزبکه اللهم افری اعوذ
 بک من الحور بعد الکور) وجه آخر و موجدله بازدن مراد شول عالم کار ساز اولق دخی و جهرده که منع راز اولان شاه
 ممتازدن قرار و خانه دینیه کذار ایدر کده بیزن نفس و هوا به گرفتار اولوب پس نفس بیدر دارا نک بریوال با کالین
 قطع ایدوب مقصود الجناح و مخصوص الجناح اولد کلدن کفر و شاه عالی جناب اکاعتاب آن خطایه قیلد کلدن کفر
 مع الابتن و الاضر اعاده و اتوبه و الایمانه اعاده الی العتابة الالهیه و بیامین الرحمة السابقه الالیه دعا و زاری ایدوب
 دیرک (منتهی) این سزای آنکه از شاه خیره خیره بکر ریخته کنده پیر و فوجا و اهانت اول کسه لکه بقدر که خبر
 شاهدن فوش بیوررک خانه سته عبت بره قیر خیره بونده بیوده معاشنه اولور (منتهی) بازی مالد بر مردست
 شاه بی زبان سی * گفت من کردم گاه باز قباحتی بیلوب قنادی شاهلک ای او زره سوروی زانسن زیدی بن کاه
 ایدم یعنی زبان حاله جرمنه معترف اولوب اعتذاری موهم تذلل و غفلت قیلدی (منتهی) پس بخار زار کنا نالدم *
 کون بیدری بیزن لای کرم * پس لایم اولان کسه قنده زار بلق و قنده ناله ایدر اکسن ای کرم پادشاه او دن
 غصه بی قبول ایزلرک (منتهی) اطفق شه جانا اجنا بنحو * کند * زانکه شه هر زشت ایتیکر کند * پادشاهک
 لطیف جانی جناب طلب ایدر بیار یعنی عدلک جایتک کاهه میل ایلدی پادشاهک عین لطیف واسطه سله در زرا که
 شاه هر زشت و کناکاری اوایلر و جنابین عقول ایدوب (ان الله یغفر الذنوب جمیعاً) خواستجه جمع ذنوب مغفرت

قیلور اکثر بنده نجات کند چنانچه اولی لطف و معفرت حق تعالی و اولدیی واسطه ابد در پس لطف حق
 اعتماد ابد و ب جرم و عصیان ایلمکی و طریقه نهی اید و ب دور (منشی) روزگار زشتی که نیکوهای ما * زشت آمد
 پیش آن زیبا ما * پوری زشتک و سیات ایله که بزم حسنا غزل بزم زیبا اولان محو بمنزله حضورنده زشت و مبته
 کلاهی (منشی) خدمت خود را سازا نداشتی * نولوی جرم از آن افراشتی * کندی خدمت و طاعتی اول زیبا اولان
 حضره لایق سزاظر ایلمدن سن جرم اولواسنی اول سبدن و جلدت (منشی) چون ترا ذکر کرده است و ترشد * زان
 دعا کردن دلت مغرور شد * چونکم سکا ذکر کرده است و ترشد و لایق حق تعالی سکا ذکر کرده است ایلمکی مبر
 قیلدی اول دعا ایلمدن سنک کوکله مقرو اولدی (منشی) هم سخن دیدی تو خود را با خدا * ای بسا کس زین
 کان افتد جدا * پس کند یکی حضرت خدا ایله هم و صاحب کوردلای جوق کسه که او بگو کونه کاندن حدای
 آهالی دن جدا و شر (منشی) اگر چه شه باو نشیند بر زمین * خویشین بشناس نیکو را نشین * اگر چه باد شاه منکله
 زمینده و تره کردنن حکم صا حجت تنزل ایله کند یکی ا کله و ایورک او قورماد اولدر که اگر باد شاه حقیقت ای
 بند منکله شه که کال کردنن تنزل قیلده و تقرب ایله کندی حد و طور کی یل و بیفایت ادب اوزره اولور اول
 حضرت ک سقا کفری کندی است و داد کن بیایم سن بلکه اهل لطف و کردنن یلوب * کسا خانه وضع قیلده سن
 (منشی) باز گفت ای شه پشیمان می شوم * توبه کردم تو مسلمان می شوم * باز باد شاه ایادی ای باد شاه فعل فیجده ن
 پشیمان اولورم و توبه ایلمد یک مسلمان اولورم یعنی اشد یکم فعلدن رجوع ایلمد اگر کانر اولامسده تکرار اسلامه
 داخل اولورم دیدی (منشی) آنکه تو مستثنی کنی و شیر * کز زمستی کرود عذرش بیز * او کسه که سن آتی مست
 و شر کبر ایلمن اول کسه مست کندن آن کی کدرسه اهل عذری قبول ایله (منشی) اگر چه ناخن رفت چون
 باخی سرا * برکنم من جرم خورشید را * اگر چه ناخن کشیده چونکم بنم ایچون اولام سن ویکا التفات قیلده سن
 بن خورشید یک برمی تو برمی یعنی بر مرسته قوت و قدرته واصل اولورم که خورشیدک شعاعی فرصندن آبرمه
 قادر اولورم برچم دیده اولان صاحب دیر یونده خورشیدک شعاعدن عبارت اولور و آنک برمی تو برمی
 کال مرسته تصرف و قدرندن کایت اولور (منشی) و برجه بر رف چون بوازم * برخ باز که کندن باز *
 و کرجه قتادم کندی چونکم بن او خشنه سن برخ بن حرکت قنده لعین ناقص ایلمدی بنم کابل اولان کارم نسبت
 آنک کاری ناقص اولور و یعنی که فتح کاف عربله اولدی و اوزره در ضم کاف فارسیله اولسه دخی جا زدر تو قهر اوزره
 معنی برخ بنم لعب و حرکت قنده کندی لعب و حرکتی که وضایع ایلمر یوله بر لعب و حرکت مالک اولورم دیک اولور
 (منشی) اگر کر بخشیم که را بر * کردی کاسکی عاها بشکنم * اگر بکا کر بقتلده سن طای تو برم
 اگر بکا بر قلم و مرمن علاری صرم یعنی اگر بنم میامه قوت و بر سنک بر زو و اولورم که طاعاری برندن تو برم و اگر
 بنم ایله که قدرت و بر سنک نیمه عسکر لری صرم و منم ز قیلورم دیک اولور (منشی) آخر زیننه که باشد *
 ملک غروری بپرهم زیم * آخر بنم بنم پشه دن ناقص و ضعیف دکانر غر و ده منسوب اولان ملکی قتادمه بری بریه
 اوررم و خراب قیلورم مراد اولدر که هر قدر ضعیف ایسم الهی چونکم بن ضعیفه قوت و قدرت و بر و بر و بر
 و منصور ایلمه سن غر و ده منشا به سنده اولان نفس و شیطانک ملکتن بلکه غر و ده سیت اولان ضایع و باغیله
 ملکتن شراب ایلمکه قادر اولورم و سنک عنا یکله هر قدر غالب و قاهر اولسه آنک اوزر نه غلبه قیلورم (منشی)
 در ضعیفی تو مرا بیل گیر هر یکی خصم مرا چون یل گیره ضعیف کند ده بنی فی الملل ایبیل قوشی طوط بنم
 بر خصمی یل کی طوط (منشی) قدر قدری آفتم شدی خریق * شدیم در فعل صد چون معنی * شدی اول
 پشیدن اولان قدر قدر و یرقی ثانی بنم الباء و الدال البندقی الذی برمی به یعنی مدور اربوب تو فکندن آیین قدر قدر
 نر بن خامه ایله اولور و برمی و خامه ایله اولور و برمی با فیهی معنایه اولور پس قدر کلام الهی و سینی فرضی
 کان ضعیف سن بنی طربا بیل کی طوط و هر خصمی یل کی طوط قدر قدری با فیهی و یا خود بر بنی قدر
 اگر ول خصم اوزره بر اغمی شدیم فعلده و تأثیره و فز معنی قدر فعل ایدر دیک اولور قدر حجه آفتم شد خریق شد
 (منشی) اگر چه سنم هست مقدار خود و لیک در هیاه سر مانده خود * اگر چه سنم آتد بنم طرش خود مقدار
 ایسمه ملکن چنکده باش و نه تو غلغه و خور خود و غلغه به دیر مراد ایبیل تو شک قنده شد اشرار و بعضی
 ضعیفد ایبیل کی ایسم و اعدا اوزره می ایلمد یکم جیلان خود مقدار می شک ایسمه چونکم سنک ارا نیکه
 ایلم بنم دشمن اصحاب خیال کی قوی اولسده اول خود قدر سنک آنرا نیکه باش و نه جمه و غلغه سن قدر لیک
 آنکری باره را یلب هلاک ایلدیملک اولور (منشی) موسی آمد دروغا نیکه عیاش * زبران فرعون و بر شمشیر خاش

مثلا حضرت موسی علیه السلام و نایب عیسی کندی بی اول فرعون و آنکشمیری اوزره اوردی یعنی ذوالاوتاد اولان فرعون یوقدر عساکر به عنایت قتلزون ایلدی (منشوی) هر رسول یکنه کان دوزست بر همه آفاق تباریزست هر رسول بالکر که اول قبو یقمنشدر جمیع آفاق اوزره کندیستی تنها اوزرشدربون سری ودر که عون الهی آنلر هر بر نه معاون اولمشدر (منشوی) لوح چون شمیرد خواجهدارو موج طوفان کشت از شمیر خو حضرت نوح علیه السلام چونکم اول خدادن قومک هلال اولسی ایچون شمیرد یلدی طوفان موسی حضرت خدادن شمیر خو یلواولدی یعنی حضرت نوحه معاون اولوب انک اعداسی هلاکتیلدی (منشوی) اجد اخو دگست اسماه زمین ماء بر بر رخ و بشکافش جین بیوتک ماقبله مناصدی بوجوهله اولر که حضرت اجد هم حق تعالی دن نصرت وقوت طلب یادی حق تعالی چابیدن کاد یلدی ای اجد برک جنودی کیدر یعنی بر یوزنده اولان عسکر نه شیدر فلک اوزر اولان ماهه نظر الیه و انک آلتی یاری یعنی حق سبحانه و تعالی اول حضرت نه یرکه یوزنده اولان خلایق و عساکر سکا مغلوب و مسخر اولتی شیدرای بنم حیدم سکا اولانکه اولان اشیا بی دخی مسخر قیلدم جرح اوزره ماهی کوراسکراسترنک آق شیا به کسکا بومرته قوت و قدرت ویرشم دیدی و فی الحقیقه اول حضرت یلک اشارت قری دویم قیلدی سه کم یوآبت کریمه یو معنایه شاهد اولدی (افترت الساعة و انشای الفجر) یونک تفسیری جلد اولده ضبافت تاویل رکیک مکس سرخنک ماقبلده هر وایلدی (منشوی) تابنده معدونکس بی خبره دورتست این دوزی دورقر تا کم یخبر اولان معدونکس اعلیکه مراد منضم در یله دور دور سنک دور کردی دوزی دکلر اگرچه حضرت نبی علیه السلام دور کردی ظهور یلدی لکن انک حکم و تأثیری اول حضرتک تصرف و تأثیر نه معدوم اولد یغندن اوزریدر اول دور دور واحدی دینک عتداهل القهوم ثابت اولمشدر خلافا لاهل النجوم دوری قره اسناد ایلک اول زمانه جمیع اولورد بکه قرک اول حضرتک وجود نه حکم و تأثیری اولدی چونکم اول حضرتک حکم و تأثیری قرک وجود نه ظاهر اولدی پس اول دوره دور احدی دینک شاسب کادی (منشوی) دورتست ایرا که موسی کلیم ازوی برز درتست سیک دور کردی زرا که موسی کلیم سنک بود دور کردن ایان آرزو یلدری قییم یونده دایم معناسند (منشوی) چونکه موسی رونق دور یوزید کادر وضع یخولی میسید چونکه حضرت موسی سنک دور زمانک رونقی و طافتنی کوردی که اول دوره صبح یخولی زان وصفات ظاهر اولدی (منشوی) کت یارب آن چه دور رحمتستان گذشت از رحمت انجازه نیست حضرت موسی ایادی ارب اول نه عجب دور رحمتد و نه غریب عصر سعادتد اول دور رحمتدن یکلدی اول دوره رؤیت وارد یعنی اول دور احدی مرسته رحمتدن یلر و کجوب کال فریت مرسته ابردی که انده رؤیت و مشاهده حاصل اولوب اول حضرت سنک جلال با کالکی کوردی واکارث کامل اولنر دخی بحسب استعداد هم یوعان و شهود مرسته ابردی (منشوی) غوطه ده موسی خود ادر بخار از میان دور ابرار الهی گندی موسی که بخار ایچره غوطه ویر یعنی بخار عالمده بی طالادر و حضرت اجد دوری میاندن بی ظهوره کتور پس جناب حق اول حضرت جواب ویروب یوردی (منشوی) کت ای موسی بدان بوردت رمان خلوت بدان بکشودت کوزان دوری دیر دورای کلیم یا بکش زبدر از ست این کلیم جناب خدادید که موسی سکا آنلر فضلانی وایل درو شرفی یادرسنک سید اول دوری کوسترم اول خلوت اسرار و یخزن اولرک یونی سکا انک عزتی و رفعتی اعلام ایلک واسطه سیدل اجدم یوخهستی اول دوره کتور مکدن اوزری کوسترم اچدم زبدراسن اول دوردن دور ویدسن بودوده ای کلیم این چل و وامیدی قطع الیه زیرا که یو کلیم دور احدی اوزرند یعنی اول دوره مدت سیده و عهد دوسده و وارد عرازیه ده سکا اول دوره کت مسیرد کلدی یلک اولور قتال موسی علیه السلام اللهم اجمعانی من امته ولذا قال علیه السلام لو کان موسی حیما و سعه الاتساعی (منشوی) من کریم نان تمام شده را یا بکر یا ند طمع آن زند را بن کریم شده منان کوسترم و آق امید و ازلیم طامع و امید اول زندی اغلام (منشوی) بی غافل بالدمادری تا شود یرار و واجید خوری مثلا برمارد بر طلاف یورنی اووار تا طفل خرابدن یراراره و طعام اوستیه (منشوی) گو کرسنه خفته باشد بی خبر و آن دوستان بی خلد زهره ودر اول طفل که بی خبر آج او پیش اوله واول ایکی همه بی اول آنا ن سولده یحیی صغیر سهر در لغفته مضافر در رانک تشدید بی سدر و مدعناستنه در فارسی اولوب در سهر تقدیر نه اولدی دخی چاژر یوقدر اوزره معنی آندان اول ایکی پستان ولده محبت ایلکدن صغیر دیک اولور یعنی ای کلیم بن شول کریم کبیده لر به استعداد لر نه مناسب بر خدا و مراد کوسترم تا کم اوصی اده طمع ایلوب بنم جناحه کریمه و فطر عا یلمیه فی الملل بنم عطا و سوب هم و الله متشفه نک

دستارده اولان لیل کعبه درین آنک طغی آنک پستانده اولان ایلدن غافل اولسه و خوابه اشتغال قیلسه
 آتی ایشاق ایلر تا کم آنک لیلندن غافل بر او له اکر اول طفل ایاغسه و طالب ابن اولسه مادرک دستارده اولان لیل
 طفله محبت جهندن پستانه صبر و تقاضا ایلر کندک بتم دخی عطا و فیض بندن ظهور ایلوب بندمه واصل اولدی
 ایچون بکاتقاضا ایلر (مننوی) کنت کنز راجه حقیه * فایضت امة مهدیه * وحدت قدسی به اشارت سیورلر
 جناب عزت سیورلر که کنت کنز انضیابن کنه غبیده و مرثیه عماده برکتیچنی ایدم عبارت در جوهر عظیمه الحدوری
 اولان اسماء ذاتیه دن که غیب مکنون و سر مخزون و ابطن کل بطور فاحشیت ان اعرف بس محبت ایلدم که یلیم
 محبت ذاتیه سنه اشارت در که خفاده اولان کنزله ظهورنه سیدر خلقت الخلق لاعرف بس بن خلق خلق ایلدم
 بیلیم کندن اولری خلقت الخلق اول کنز مخفی و سر غیبیک مفعلا ظهور بندن عبارت در معنی "بیت کنت کنز جناب
 عزت اساتندن حضرت خداوند کار مخرج اولوب سیورلر که بن برکت ایدم رجه حقیه عن رجه حقیه ایدم فایضت
 بس بن اسماء ایلدم یعنی کون دردم امة مهدیه بر امشکه هدايت بخشدر بو بنده نکته بودر که اول کنز محبتیک ظهورنه
 علت مستقلا اول امت مهدیه در که امت محرم المصفا در بعثت و ابتعثت بمعنی واحد کذا فی الصحاح بو معادنی
 جائز اولور که بویت حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه و سلم اساتندن اول و لکن سابق و سابقه مناسبتی حق تعالی نل
 اساتندن نقل قیلة له اولور یعنی حق تعالی کلینه اول حضرتک اساتندن دیر که باموسی حضرت احد شول
 صاحب سعادتمر که دیر بن مخفی رجه خیر نهیسی ایدم بس هدايت و انوش اتمه کوندر لدم بو قدر اوزره ابتعثت
 فعل لازم اولور بس بو بنده و معنا اوزره و وحدیته اشارت واردر (کافا علیه السلام انما انا رجه مهدا فی امة
 مهدیه و قال علیه السلام کنت رجه حقیه فایضت الی امة مهدیه (مننوی) هر کرمانی که می جوی بجان
 "و غودت تا طمع کردی دران) هر کرمانی که جائه ایسترسن سکا آتی اول خدا کوستردی تا که اول کرمانه طمع ایلدک
 بس هر شول کسی که بر مراده طالب اولور و آنک حصوله جد و سعی فیلور آتی حق تعالی اکا کوسترشدر
 تا کم آنک طالبی اولوب اول کار اندن ظهوره کله (مننوی) چند بیت بشکست اجد در جهان * تا که یارب کوی
 کشند استان * حضرت اجد جهانده نیجه بیت صدی و نیجه مجاهده ایدم بت پرستری هلاک ایلدی تا کم ابدل
 یاری دیتی اولاب بار و اعلامه کلوب وحدت حق انوار قیلد ایلر (مننوی) کز بودی کوشش اجد و هم می پرستیدی
 چو اجدان صم * اکر اجدان اظهار دین مین ایچون کوشش و مجاهده می اولیدی سندی اجدان کبی
 به طبع دل و سبک باشک تلمه صدها شکند کیچور تلدی تا کم اول حضرتک استرا اوزره اولان حقنی یله سن و آنک
 ثناء و شکر فی ادا قیلسن (مننوی) کز بگوئی شکر این دین بگو * کربت باطن همت برهاند او * اکر و بلسک
 بو خلاص و بجاتک شکر فی سوله یعنی اکر بر سوز سوز بک لازم کاورسه اول سوزک بر نه بو تلدن خلاص
 اولدن شکر فی سوله که اول حضرت حق باطن یتندن دخی خلاص ایلده اول حضرت چو تکم منک باشکی بتردن
 قور زدی و سکا ایمان و اسلام قوتی عطا قیلدی اول قوت سبیل سن قلبکی باطن بشارندن کبر و قور (مننوی) سر
 زشکر دین ازان بر نافتی * کز دیر سراف مفتش یافتی * دین شکرندن باشکی اول سبیدن دوندردک که دیر کندن آتی
 اوجرز و مفت میراث بولد یعنی دین محمدیک حد ذاتیه بر نعمت عظمادر سن اول نعمت عظمایک شکر فی قیلدک
 آنکیون معرض اولدک که آباء اجدان آتی مفت میراث بولدک و اجدان اول دین نعمت منک قننده قدر و قی
 فالدی (مننوی) هر دیرانی چه داند قدر مال * رستمی جان کند و بجان یافت زال * میراثه منسوب اولان کسیه
 مال قدر فی نه یلور یعنی میراث خوردن اولان کسیه مال قدر فی بیلر زیرا آنک تحصیلند عزت و مشقت چکمدی
 رستم جمع مال ایچون جان چکشدی و زال اول مالی مفت و بجانا بولدی زال رستمک دیردیر یعنی رستم زور بازو ایلده
 نیجه زمان اموال و ارزاق جعنده مجاهده و کوشش ایلوب و اقرا اموال و ارزاقه مالک اولدند نصره قیو به در شوب
 قیو بجره هلاک اولدند نصره بابایی زال آنک میراثی مفت بولدی و بوسوزلسان خلقده ضرب مثل اولدی بو گونه
 محالدره رستم در تحصیل اموال بیان باخت و زال آرا را بیکان یافت در لر قصه می شاهنامه ده مفصلا بطور در
 (مننوی) چون دگر بایم بچوشدر رستم * آن خرو شده * و شد نعمتم * چونکم بر بنده می اغلدم بتم رستم جوشه کارور
 اول صکر به و خروش ایلدی بتم نعمتم بر (مننوی) کز خواهم داد خود تا میبش * جوشا کردم بسته دل
 بکاشم * اکر بر بنده مرادی و برمل ایستمه سم اکا اول مرادک طلب و آرزوسی کوسترتم چونکه اول
 بنده بسته دل ایلیم یعنی قلبی قبض و مضایقه به راغب و مخزون قلم آنک قلبی فتح ایلدم (مننوی) رستم موقوف آن
 خوش کریم است * چون کربت زبیر رستم موج غایت * بتم رستم اول خوش و لطیف کریمه موقوفدر چونکم

بنده اعلی رحمت دیاستند موج فاعلی عبدک گری می در بای رحمت الهیست موج ایلمسته باعث اولور سه کم
 و حکایه یوسفی توضیح و تبیین خیلور (حلو آخرین شیخ احمد خضر و به جهت غریبان باللهام حق تعالی (منشوی)
 بود شیخ داغدا و امدا را و از جو اوردی که بود آن نامدار بر شیخ وار ایلمکه داغدا اول شیخ و امدا و مدون ایدی
 جواغ داکندن و امدا را ایدی زیرا که او چود و صفاهم شهر و نامدار ایدی (منشوی) ده هزاران وام کردی از بهمان
 خرج کردی بر قهرمان جهان * بهمان و اغنیان حدین زیاده بوج ایلردی ده هزاران پچده لایله بعدی کدن عبارت در
 بوخسه اولتر دیرعل کاکدر جهانک فقیر لری اوزره خرج ایلردی (منشوی) هم بوام و خانقاها ی ساخته * جان
 و مال و خانقه دریاخته * هم اول شیخ بوج ایلر بر خانقاه دوزنش و جان و مال و خانقاها ی حق بولنده اویشامش و فدا
 ایلش ایدی (منشوی) و ام او را حق زهر جاسکیز اید * کرد حق بهر خلیل آن ریاک اید * حق تعالی شهنک بوجنی
 هر بردن او در دیکه (من کان الله کان الله له) دینکلسدر حق تعالی خلیلان اوتری قومدن اون ایلدی یعنی شهنک
 بوجنی حق تعالی هر جابدن ادا ایلدیکنی تقب ایلر * زرا جناب حق دوستی ابراهیم خضر نازندن اوتری ربکی
 اون ایلدی بونک قصه سی و ولده در رفاه جمله کاور چونکه حق تعالی خلیل ایچون قومدن اون ایلر بر آخر
 بنده سنک دوخنی عقلن و قیاس ایلد یکی بردن ادا ایلمه عجب دکلدر سه کم (ومن بق الله یجعل له مخرجاً و رزقاً
 من حیث یندا یحبس) آیت کرمی می بوعنا به شهادت ایلر (منشوی) گفت یغبر که در بار اید * دوفرشته
 میکند ایدرعا * حضرت یغبر علیه السلام یوردیکه بازار دما یکی فرشته دعا ایلر دما ایلمه یوردی دما غامعنا سنده در
 (منشوی) کای خدا او متفقن اده خلف وی خدا او همکار اده تلف * بولر دیکه ای خدا حسن متفق اولنله
 خلف و بر یعنی انزل نازل اید یکی شهنک مقابل سنده اضعاف و مضاعف عوض و برای خدا حسن همکاره تلف و بر یعنی
 خلیل اولنله ثانی هلالا اید (کافال علیه السلام مامن يوم الاملکان بزلان و یقولان اللهم اعط کل منفق خلفاً
 یجیل اولنله ثانی هلالا اید) بوجدیت شریفک شرعی جلد اولده منادی کردن دوفرشته هر روز در بازارها سر خنده
 مر و را بلندلر (منشوی) خاصه آن متفق که جان اتفاق کرد * خلق خود قریبانی * خصوصاً اول متفق که
 جانی اتفاق ایلدی کندی یوغازی خلایق قریبانی و لقمه منسوب ایلدی (منشوی) خلق پیش آورد اسمعیل وار *
 کار در خلقش یار کرد کار اسمعیل یغبر کی یوغازی ایلر و کتوردی یعنی کندی تسلیم و رضامه سه سته یوردی
 اگر چه اول بنده یوغازی ایلر و کتوردی لیکن کار ادا ناک خلق اوزره کار و تأثیر ایلر یعنی بیجا ایلک یوغازنه کار کار اولنر
 (منشوی) پس شهیدان زنده زین و زیند خوش * بودان قالب منکر کبروش * پس شهیدلر بوسه بیدن زندهلر
 و خوشلر دین اول مقتول اولان قالد کافر کی نظر ایلر (منشوی) چون خلف دادستان جان بقا * جان امین
 ازیم و ریح و شفا * چونکه حق تعالی اول شهیدلر جان بقای عوض و بر مشدرا و ایلر جان بقا کونج و شفا و تمدن
 ایندیر یعنی حق تعالی اگر چه شهیدلر لروح حیوانی سی هلالا ایلدی لکن انلر بر جان و ریدیکه اول جان غدن
 و ریح و المدن و شفا و ضلالتدن ایندیر پس نه حصه سیانندن قصه به رجوع ایدوب شهنک حالی تقریر یوردر
 (منشوی) شیخ وای سالها آن کار کرد * می سندی داد و همچون پای مرد * شیخ وای نیجه سیلر یوایشی ایلدی
 پای مرد کی ایدی و بردی یعنی اول و امه منسوب اولان شیخ احمد خضر و به نیجه زمان بو خلقدن استقراض ایلدیوب
 و راه مقده بزل ایلک کارنی ایشلدی سه کم بر قومک و کیلی و قیوی خلقدن انچه بی کوب انلر خدمتیچون ادا ایلر
 پای مرد بوندر بر قومک و کیلی و قیوی معنا سنده اولور (منشوی) تخمهای کاشت تاور زحل * تاور دوزجل سراجل
 اجل کوشه دکن تخمرا کدی تا اجل و موت کوفی اولور بک اوله یعنی حالت نزعده العیاشان و غیر بیلدن بک اوله
 (منشوی) چونکه عمر شیخ در آخر رسید * در وجود خودن مرلند * چونکه شهنک عمری آخره ایشدی کندی
 خاندن موفک شافنی کوردی (منشوی) و امدا اولان گردا و بنسبت جمع * شیخ بر خود خوش کدازان همجو شمع *
 و امدا را لک جوهر سنده جمع اولوب او نور مشرق شیخ کندی اوزره شمع * کی ارجی ایدی یعنی تدبیر حله فانی و ایلی
 ایدی (منشوی) و امدا ران کشته و سید و ترش * در دلهلار نارشد با در دشت * و امدا لر یعنی بوج صاحب لری ماللر نندن
 نا امید و ترش روی اولمشدردی انلر کو کاکلر نکلدردی جگر بیلدردی اوزره بار اولدی یعنی دردی اوزره در دوزیاده
 اولدی (منشوی) شیخ گفت ایزد یکا نارا نکر * نیست حق را چار صد دینار زر * شیخ اول مال صاحب لری نکل
 ترش و بیلغنی کوروب کندی خبر بنده دیدی بود کان اولنله نظر ایلر حق تعالی کدن بوز زود شاری یویدر زور
 مطلقاً جنس ذبدر کک مسکون اولسون کر که غیر مسکون اولسون دینار مسکون اولان اولنله مامه متعال
 اولور پس تقدیر بر معنی حق تعالی نکل الشون جسنندن درت بوز که لیش التوفی یوقیدر دیرعل اولور (منشوی)

کوهی که لوازم بیرون بیاورد * لاف حلوایر اسید دانک زد * بر غفل طشره من حلوایر بیاورد حلوایر افنی دانک
 اسیدی اوزره اوردی یعنی بر او غلغلی اول حشده حلوایر آلا ندو چا غروب بر قاج اسیدی اوزره حلوایر افنی اوزره
 یعنی مثلاً لایق حلوایر اشیرین حلوایر مودح ایلدی و کونه لاف سوبلدی (مثنوی) شیخ اشارت کرد خادم را بر سر *
 که بران جله حلوایر باغچ * شیخ حضرت تری خادمه باشیله اشارت ایلدی بولدو که دور و اول جله حلوایر مستون ال
 (مثنوی) تاغیر مان چونکه ان حلوایر خوردند * بگز مانی نظیر من تکرند * تاغیر مری چونکه اول حلوایر سیر
 بر زمان آجیقله تکلفار ایلار (مثنوی) در زمان خادم بیرون آمد بدو * تاخردا و جله حلوایر از بستر * اول زمانده
 خادم چو جانبیه طشره کستدی تا اول بپردن خادم اوجله حلوایر آله بعض نسخه ده تاخرد اوجله
 حلوایر ابر و اتم اولشدر معناسی تا اول جله حلوایر التونه آله دعل اولور (مثنوی) گفت اورا کورت و حلوایر بخند *
 گفت کودلنیم دینار و اندن * خادم حلوایر و ش کوز که بوطیله ایچنده اولان کورت و حلوایر ایچیه بهیدی کودل ایلدی یارم
 التون و اندن در اندن اوچدن او نه و اوجیه بهیدک استعمال اولنور که عدد مهمه در بر یعنی برم التونه و بر قاج ایچیه
 دخیزاده به در دعل اولور بعض نسخه ده گفت اورا کین همه حلوایر بخند و اتم اولشدر اما اصبح اولان اولکی نسخه
 اوزره ترکی افقله واقع اولشدر کان خادمک ترکسی اولسی ایام ایلدر (مثنوی) گفت فی انصوفیان از من بچو * یم
 دینار تدم دیگر مکو * خادم کودل ایلدی یوق یعنی اول باچو قد صوفیلردن زیاده ایسته سکارم اکنون و بر
 غیری سوبله (مثنوی) او طبق بنهاد اندر پیش شیخ * یومین اسرار اسرارندیش شیخ * اول کودل طبق شغل اوکنده
 قودی سن سر که ایدیشی خیف اسرار فی کور که افک عاقبتی نه اولسه کرک و نه ظهوره کسه کرک (مثنوی) کرد اشارت
 باعریان کین نوال * ملک بمل خوش خورید این راحلال * شیخ غریبه اشارت ایلدی شوم عنائی مشعر که
 یونوال اشته تر کک خوش یکن بوی حلال اول و ناخود حلالدر دعل اولور (مثنوی) چون طبق خالی شد ان
 کودل سندن * گفت دینار بده ای باخرد * چونکه طبق حلوایر خالی اولدی اول کودل طبق ایلدی شصه ایلدی ای
 بر غفل بکاد یاری و بر (مثنوی) شیخ گفتا زبکا آرم درم * و آمدار می روم سوی عدم * شیخ کودل ایلدی درمی
 قندن کنورم بوج طوتم عدم جابته کیدرم یعنی بوطرافه اولان کسه له نصیه ناز دین اولد بقدن ماعدا
 حق تعالی بهدشی بران بوج و اورو طبق جابته دخی کیدرم پس سکارم یوق که بجای حلوایر اندن روم
 دیدی (مثنوی) کودل ازغرم در طبق بار زمین * ناله و کر به بر اوردو حنین * کودل چونکه بخندن بوسونی اشدی
 بخندن طبق بر ماوردی ناله و کور به وحین کنوردی (مثنوی) می کربستان زغب کودل غنای های * کای مر ابکشنه
 بودی بر دیای * کودل غنبدن های های ایدوب اغلدی بولدو که ای کاشکی بنم * رایکی آیم شش اولیدی
 (مثنوی) کاشکی من کرد کلخن کشتی * بردارین خانقه نکذ شتی * کاشکی بن کلخن جور سه طولاندم
 و خانقاها کتوبی اوزره کجیمیدم پس دم ولومه باشیوب دیدی (مثنوی) صوفیان طبله خوار لقمه جوی
 سکلان و همجو کره روی شوی * لقمه و طعام طلب ایدیشی مفت بیجی صوفیلر طبله خوار مفت خور دیکدر کلب
 کو کولور روکدی کبی یوزلی و بیجیلردر یعنی قلبی کلاب و ذیاب کبی عقور و درنده و ظاهری صلاح و وضو ایل
 آراسته و من سندر (مثنوی) ازغرم کودل انجا خبر و شر * کرد آمد کشت بر کودل حشر * کودل غرو و فریادند
 اول بر دماهل خبر و اهل شرجع کادی و کودل اوزره حشر و جمعیت اولدی (مثنوی) یدش شیخ آسده ای شیخ
 درشت * یوقین دانگمه اسناد کشت * کودل حلوایر و ش شغل حضوره کلوب ایلدی ای ترش روید خوش شیخ من
 یقین ال کبی اوستادم ده لدی یعنی دو کله بی اوستادم اولدرم ماضیه قعیر اولغنی و قوی متحقق اولغنی
 ای بلمدن اوتردیدر (مثنوی) کرورم من یدش اودست نمی * او مرا بکشد اجازت می دهی * اکرین اوستادمک
 اوکه ای بوش کیدم ایچیه رسن اجازت و بر مریمسن (مثنوی) و ان غریبان هم بانسار و بخود * و شیخ آورده کین
 باری چه بود * و اول غریبان هم انکار و بخود چه بود زیاده انکار معنایه در و ابکیسی بیله الفاظ مزاد فده در که
 تا که افاده ایدر یعنی اول مال صاحبی زیاده انکار له یوزلی شصه کورتدیلر بولدو که بوظلم بازی نه ایدیکه بکودل
 ایلدر (مثنوی) مال ما خوردی نظامی بری * ازجه بود این ظلم دیگر بر سیری * برم مالزی ریلد آخر نه مظه
 ایلنور من بوظلم دیگر نه سیدن بر سر اولدی یعنی بکودل اولان ظلم نه جبهدن ارتقله بر ظلم اولدی بر سر و
 اور تاسنه قودلری نسه بهر دلر براده آرتقله نه باو به نقل ایدی یکدن کله اولور (مثنوی) تاغیر دیکر ان کودل
 کربست * شیخ ندیده بست و بروی تکر بست * اول کودل ایلدی یکدن نماز نه دعلدی شیخ چشتی بومدی اول
 کودل نظر و التفات ایلدی (مثنوی) شیخ فارغ از جفا و از خلاف * در کبیده روی چون مده لطف * شیخ انده

اولنزل کندی به اولان حقا و خلافتدن فارغ اولمش و ماه کی یوزنی لحاف ایینه چکش یعنی یوزخانه روی مبارکی
اورمش (منشوی) بازل خوش باجل خوش شاد کام * فارغ از تشیع و گفت خاص و عام * اجله خوش و از لاله
خوش شاد کام خاص سوزندن و تشیعندن فارغ یعنی یوزنل هر حالندن فارغ البال اولمشدی (منشوی) آنکه
جان در روی او خشنود و جوقسد از ترش روی خاخش چه کردند * اول کسه نل که جان نل یوزنه قندی کوراکا
خلفک ترش رو بکلندن نه ضرر (منشوی) آنکه جان یوسه دهد بر چشم او * کی خورد غم از فک و زخمش او اول
نل که جان آن نل کوزی اوزره یوسه ووردی یعنی جان آن نل کوزی او به مراد بانه محبوب اولمشندن کایا اولور فلکدن
و آن نل خشنودن چن غم بر روی غم یز (منشوی) در شب هتاب به وایر سالک از سکان و عوایشان چه بال * مثلا
آی آیدین که ده سال اوزره ماهه کلبدن و آنل عووندن به بال (منشوی) سنک و طلیعه خود بجای آورد * مه و طلیعه
خود بر خی کستر * سنک کندی و طلیعه و عادی بر نه کستر و رماه کندی سنک و طلیعه سی رخبله دوشر یعنی
عذارى و امطه سیله زمین او توری دوشر دیک اولور (منشوی) کارل خود می ندارد هر کسی * آب نکدر ارضا
هر کسی * هر بر که کندی نل ایشی کزی ادا ایلر بر خیدن اوتری آب صفاسی نل ایلز (منشوی) خس خسانه
ی رود بر روی آب * آب صفای ی رودی اضطراب و خاوش آب یوزی اوزره خسانه و خسانه کیدر صفای آب
خاوش خیدن اضطراب کیدر مراد صفای دل اولر صاف و اوزره کیدر و خن کی ردیل ودی اولنلر دنات
ور ذات جلیله لری اوزره سیر ایلر دیک اولور (منشوی) مصطفی می شکافندیم شب * زاری خایندز کینه اولوب
حضرت رسول نصف بلبلده هیزه ماهی ایکی باره ایلر اولوب کینه شدن هرزه جیر یعنی هر صرست قردر
بودی معنی سو برلر تم (اقرب الساعه و انشئ القمر) آیتنک تفسیری جلد اولده ضایف تاویل و سکین
مکس سر خنده مقدم بیان اولوب تحقیق قیلشدر (منشوی) بالک سنل هرگز مد کوش ماه خاص ماهی
کودن خاص * کلک آوازی هرگز ماهلن قولعه ایرشری علی الخصوص شول بر ماه کدر اول حق تعالی نل خاص
و مقبول اوله انبیا و اولیا کی (منشوی) می خوردش بر لب جوتا صر در جماع از بانک چغزان بی خبر
مثلا بادشاه پای کارنده صاحب دیک شراب ایجر جماع و ذوقده قوربقرل صید استندن ی خبر اولدی حالده
یعنی بچلسک صفا شدن و ساعک ذوق و لذتندن قوربقرله آوازی آنک قولاغنه کیرمن (منشوی) هم شدی
توزیع کورل دالک چند * همت شیخ آن صغارا کردند * هم اول کورل بر جاع دالک توبی ایلوردی یعنی شخت
اطرافنده اولان غیر اول حوافروش اولان کورل اقه سی کندی به قوزیم ادیب بانلندن آتی اول کورل
ادالید اول طفلک نقلتی دفع ایلک قابل ایلوردی لکن شخت همتی آنلک اول سخاسی شد ایلدی تاحق
تعالیک حکمی و کندی نل کراسی ظهور که (منشوی) آ کس ندهد بکودک هیچ چیز قوت بران ازی بیشتر
نیزه تار که کورل * هیچ برسنه و بریمه بیلر قوت و تصرفی یوندن دخی زیاده در که قلوب قبض و بسطه مالکدر
(منشوی) شد نازد بگرامد خای وین طبی رکف زیدش حامی * ایکندی نغازی اولدیکه ناکاه طشره در
بر خادم کادی بر حاکم قنشدن الی اوزره بر طبق و ارحام یونده معنی معناسنهد (منشوی) صاحب مالی و حافی
یش بیره هدی بفرستاد کزوی بد خیر * بر حال و مال صاحب کسه شخت قنه هدی کوندردیک شخت حالندن
خبر یایدی (منشوی) چارصد بنار بر کوشه طبق * نیم دیاری و کاندروزی * دیت یوزنل بر طبق کوشه سی
اوزره یازم دیاردخی کاغذ ایخنده قویش (منشوی) خادم آمد شیخ را کرام کرد * و آن طبق نهادیش شیخ در * خادم
کادی شخته تعظیم ایلدی خادم اول طبق فردی نظر اولان شخت اوکته قودی (منشوی) چون طبق را از غطا
و کدر در * خلق دیدند آن کرامت اوزره چونک طبق شیخ سر پوشیدن یوزنی آجدی یعنی بر روی طبق یوزندن
رفع ایلدی خلق شختن اول کرامتی کور دیر بعضی سخته مصرع اولده و اگر دوا واقع اولمشدر که معنایی
بود چونک طبقن طبق بوئی قالدردی (منشوی) آموافغان از همه بر خاست زود * کای سر شخان و شاهان
این چه بود * دو کلی حضور بنده اولان کس بیلر دن خوری آه و افغان حاصل اولدی یوله دیو که ای شختلر و شاهان
طریقنل رسی یونده (منشوی) این چه سرست این چه سلطان است باز * ای خداوند خد او ندان راز * یونه عظیم
سر در کور و یونه سلطان تقدیرای راز خداوندلر نل خداوندی (منشوی) ما ندانستیم ما را عفو کن * پس را کندی
که رفت از ما سخن * بز سنک حقیقت حالکی بیلر خطا ایلدی بری عفو ایلر * که یزدن جوق بر کندی سوز واقع
اولدی (منشوی) ما که کورانه عصاهای زیم * لاجرم قند بلهار ایتکیم * بز که کورل کی عصا اولور و زلجرم
قند بلاری صیر یعنی بز حائل شول کورلر بکزر که مسجد ایجره کیروب علی العمیا عصارنی اطراف او رنده نیجه

فقد بلاری شکست ایدر (منشوی) ماچو کران ناستودنک خطاب * هرزه کو ان از قیاس خود جواب * بر صاغر لر
کی بر خطاب ایسته شش اربکن کند یزیم و قیاس * زدن نامعقول و هرزه جواب سو بلاییدرز (منشوی) ماچو موسی * شد
تکریم کو * کشت * اولان کاخضری زردروز * باچان چشمتکه * بالایی شتافت * نور چشم آسمانی شکافت *
کرد با شتافت نصب موسای * احقاق چشم موسی (آسیا) غریبان شیخ احمد خضری و بدین ظهور کران علیه داول
حضره ان قرار بر اعذار قبول و کند بلای لوم * تحکمه بلا ختم شده معترف اولوب دید بلکه ای شیخ زین وای مرشد
کرین بر حضرت موساد * بند طوق و مشنبه اولد فکه اول حضرت که انکارندن زرد روز منده اولدی با خصوص
اولد بر کوزایله که اول کوز هر شینک بالاسنه اوردی یعنی منتهاسنه بقدری انک نور چشمی آت * فی برادی مع هدایه
فعل خضره انکار ایلدی (اقتلت نفسا زکیه) دودور ویر و سو بلدی پس سنک کوزیکه ای موسای زمان و وارث
یغمه بران تعصب ایلدی حیات و بلا هندن دیند کر سنک موشنک کوزی پس موشان دنیادن اولان انکار و تعصب
محل نمک دکلدر تعصبک معنایی نشید ایلک و محکم بغلقدر (منشوی) شیخ فرمودن همه گفتار وقال * من یجمل
کردم * ران حلال * شیخ یوردی اول دوکلی گفتار و قال بن حلال ایلد * سزا اول حلال اولسون * پس سالک لازم
اولان اولدر که عوام ناسدن * کندی حقدده یو کونه کلات مودیه استماع ایلرسه تحمل ایلدوب اندر حلاله
(واسع تلمی مقابله منده لطف و احسان الله معامله و سکا له ایلیمه) (منشوی) سران آن بود که حق خواستم * لا جرم * د
راه راست * یو نلسری اول ایدیکه حضرت حقدن استقدم لاجرم حضرت حق بکاطوغری بولی کوس * ستردی یعنی
یوسرنا حقیقته هدایت قیلدی (منشوی) گفت اندینار * کجه اندکست * بلیک موقوف غری * کسودکست
حضرت حق بکاله امر طریقه دیدی اول دینار * کجه اندکدر لیکن حلوا فروش کوز کل غری و کجه سنه موقوف
(منشوی) تا تکدر کوز کل حلوا فروش * بچرخ رحمتی آید بچوش * تا که حلوا صابنی کوز کل اعلمیه رحمت
در بابی جوشه کلز پس قصه دن حصه بیانه شروع ایدوب یوردر (منشوی) ای برادر طفل چشم تست *
کام خود موقوف زاری دان درست * ای برادر طفل سنک * شعل طفله بر یعنی طفلدن میرا دسکن کوز کدر کندی
مرا دنی درست زاری و فغان ایلکه موقوف ییل (منشوی) کره می خواهی * دهان خلعت رسد * پس بگریان
طفل دیده برچسد * اگر استر سنک کسکا اول خلعت بنه پس سنک اوزره کوز طفانی اغلب (ترساندن شخصی
زاهدی را که کم کری تا کوز نشوی) (منشوی) زاهدی را گفت باری در عمل * کم کری تا چشم راناید خل * بر زاهده کار
و عماره کا بار اولان برکسه دیدی آراغله تا چشمکه خلل و ضرر کلیه (منشوی) گفت زاهد از دیورین نیست حال *
چشم بنده ایان سنک جمال * زاهد اول بارنه دیدی حال ایکیدن خارج دکلدر بنم کوزم اول جمال حق کوره
و یارد کوریمیه (منشوی) کریمیند نور حق راجه نمست * در وصال حق دودیده چه کست * اگر بنم کوزم نور
حق کوره انخلدن و ضرر * نمکدن کاله غم و اردر حق تعالی سنک وصال و مشاهده سنده ایکی کوزه آرد یعنی انک
وصد انخلقه میسر اولورسه ایکی کوز * انک بولنده حق آرزیدر (منشوی) ورنخواهد دید حق را کور و * انجین
چشم حق کوز کور و * و اگر حق تعالی کورمک ایتمزه یعنی میسر اولرزه اکا کیت دی یعنی اول ایکی کوز
کسودن دی یونک کی بر چشم حق کورا اولسون (منشوی) غم بخور از دیده کان عسی راست * جبم و ناچشدت
دو چشم راست * دیده دن اوزری غم بیه زرا اول عسی سنک ایچوند رسول طرفه کجه تاسکا ایکی صاغ کوز طفلیه
یعنی حق بولنده کران اولوب دیده دی که ضرر کلکدن غم بیه زرا که عیسی حقیقت سنکله حله داول ابروسنی
احد بلیک * قادر و ضلالت و معصیت طرفه کجه تاسکا راست کور بی ایکی باطن کوزی بخش ایلیمه (منشوی)
عسی روح یوناق حاضرست * نصرت اوزی خواه کوز خوش ناصرست * سنک روح عیسی سنکله حاضر در
هر حصه صده نصرتی اندن ایسته که اول عیسی روح خوش ناصر در (منشوی) ایلیک سیکارن پراستخوان * بر دل
عیسی منه و هر زمان * ولیکن پراستخوان اولان سنک سیکارنی یعنی جنک و جیومنی هر زمان سن عیساک کولکی
اوزر * توه یعنی روح عیسی اوزر * حیا * نمکی و انک * مقتضای حق حاضر ایلکی تکلیف و تحمیل ایلیمه (منشوی)
همه و آله که اندر داستان * د کرا کردیم بهر راستان * مثلا اول ایلیمه * کسکی که داستانه راستلردن اوزری آتی
ذکر بلانک * نه که عقر بیهر و ایلدی (منشوی) زندی * تن مجو از عیسی آن * کام فرعونی بخواه از موسی آن *
کندی عسی کدن تنک حیاتی طلب ایلیمه موسی کدن فرعونه مغسوب میرا ایسته بولنده عسی موساد
میرا انسا نکل کندی روحی و عقلی اولور یعنی روح کدن و عقل کدن نفسک مغسوب اولان میرا ایسته
دین اولور (منشوی) بر دل خود که نه اندیشه معاش * عین کم ناید برادر کاماش * کندی کوز کل اوزره معاش

فکری قومه عیش اکسک کلرسن درگاه اوزره اول یعنی سگام عاش اکسک اوازسن همان درگاه حقه ملازمت قبل
(مثنوی) این بدن خراک اندر روح را باطل کشی مروح را بودن فی المثل روح خراکی کاخی خراکه تیره
او در بر این بدن روحه نسبت خراک کنی قرار اید جل مقام اولدی باوق سمع عبد السلام ایون بر کشی کیدر
(مثنوی) ترک چون باشد خراکی خاصه چون باشد عز بر در کوی ترک چونکم موجودا له برتر کا بودر
علی المصنوع چونکه درگاه حقه منسوب بر زاده کار بقرا اکسک اولان معاش و لباس اکاحی جابندن
اکسک کلر دیک اولور (فی قصه زند شدن استخوانها دعای عیسی علیه السلام) (مثنوی) خواند عیسی نام حق
بر استخوان و از برای انقباس آن جوان حضرت عیسی علیه السلام استخوان اوزره حقت اسم برحق اوقودی اول
چوانک انما شدن اوتری (مثنوی) حکم زدن ازین ان خم مرد صورت آن استخوان ازنده کرد حکم الهی اول
خام و اید مردن اوتری اول استخوانک صورتی زنده ایلدی (مثنوی) از میان بر جسته یک شریسه باغ بغه زدر
نقشش را نه ناکه اول اور تادن بر سیاه ارسلان صیحه دی بر بجه اوردی اول ابلهک نقشش خراب و تده ایلدی
(مثنوی) که اسیر کند مغزش و سخت زود مغز جوزی کادر و مغزی بود چنانک کاسنی قور بردی و آنک نهیبی
فوری دور کردی بر جوزی مغزی قدر اول ابلهه بر مغز فوق ایلدی یعنی اول ابلهک باشد بر جوزی ای قدر بنیسی
فوغری (مثنوی) کرور اسغزی بدی اشک نقش خود و نقیص الابریش اگر اول ابلهک بر مغزی اولیدی
کاه فقلل خود نقیص اولزری ازانک فی اوزره یعنی آنک اگر برای و بر برای اولیدی کا دلالت اولی نقصان
و بر مردی سکر کفش فی اوزره نقصان و بریدی دیک اولور (مثنوی) گفت عیسی چون شتابش کوفی گفت ران
رود و زو افوی حضرت عیسی علیه السلام ارسلانه ایلدی اول جوانی ایچون بچه اید دو کدک و هلاک ایلر
ارسلان ایلدی اول جهه نکسن اندن بر شان اولدک فی ازل زمانده کسک حضور زنده بوهلاک اولان ابله کتا
خلق ایلدی سید لسن بر شان خاطر اولدی پس حق تعالی خلق اید یی بوی هلاک ایلان ایچون پس بوی هلاک
ایسوی سنک خاطر کنی بونن آسوده یاردم دیدی (مثنوی) گفت عیسی چون بخودی خون مردی گفت در دست
و دم زور خورد عیسی علیه السلام ایلدی بوهلاک ایلد یکم مردل فی ایچون ابجدد ارسلان ایلدی قسمه
بر رزق اولدی زیر اوزر تمام اولیجه بر ذی روح اولور دیدن آخره نقل قیام دیدی (مثنوی) ای بسا کس
چو ان شید بر زبان صبر خود ناخورده رفته زجهان ای جوق کسه اول ققان ارسلان کبی کدک سنک شکاری
عیش ایکن جهانن کمشوریدی جوق کسه کسب ایلد یکی اموال و ازانی بکه در اوله میوب دیدن آخره
رسخت ابجدد (مثنوی) قدش کاخی به و حرمش چو کوه رجعتی زکره محبت و جوه اول کسک فلک قسمی
بر زبان و دکل و آنک حسی کوه کید در حق قنده وزن و قدر اما تحصیل وجوه ایش و جوه من ادا اموال
دارق اولر یعنی خلق قنده وجوه تحصیل ایش اما حق قنده وجهی و قدر دیک اولور پس مناجاه و عرض حاجاه
باشد یوب صوره چو ان اولاره و کونه دعا ایکن تعلیم یوردر (مثنوی) ای میسر کرده بر ما درجهان صخره بیکار
ما را و رخان ای جهانده برده صخره بیکاری میسر باشد خدایزی انلرن کبر و قورتر صخره مفت ایش بیکار کار میزلق
و معنادی جا ندر کدینه ای جهانده برده معسر اولدی میسر ایش مفت ایشدن و بیکار و بی نقعدن بری کبر و قورتر
(مثنوی) طعمه بخورده بران بود مست الخیدن بجا اتر که هست طعمه کورتمش را اول شست ایش یعنی
چنانده نیجه شی ترطه ظاهر اطعام کورتمش وارل معنایزده دام اولمشد الهی بر آقی الخیدن کوسر که حقیقه قنده اول
راورد و ایدد و الله انما ملق حقه اوزرنا اشاعه اللهم انما نالما بل باطل و اوزرنا اجتهابه اللهم خلصنا من الاشتغال
بالمالای اللهم انما خلقنا ابدا کما ی دیکل معنا شند (مثنوی) کت آن شیری بجهان شکار بود خاص
بر برای اعتدال ارسلان ایلدی ای صدا و شکار صافی اعتدال اوردن اوتری اولدی یعنی روح الله کوه فی هلاک
بود بیکم محض خلقه عبرت الوند ایچوندر و خسه بیگانه اولی ایچون دکلدر دیدی (مثنوی) کرم اوزری
بدی اندرجهان خود چه کارستی مایام دکان اگر جهانده بزم رزق و نصیب اولیدی بزم خود مردل نه ایش
وزلیدی یعنی رزق اولان مرده قریش و جهانده نصیب اولان اولور و مو تادن اولور (مثنوی) این سزای آنکه اید اید
صاف صحره و مرد جو بزم از کراف و اول کسه نالاقیدر آب صافی اولور ترکی کز جهنم بن ارمغه بول
ایله یعنی بگونه هلاک ایلدی اول کسه نالاقی اولور که آب صافی کبی بر مرشد کابی و مری فاضلی بوله و آنک قدری
بیطوب حمار کبی خدائیهک حضور فی ملرت ایله (مثنوی) کزنده هفت آن جوی تریح اوجای پانده
در جوی مرید کز نرال ارمغک قدری و فیتنی ایلدی اول حمار ارمغه ایاق رسته تیر زردی (مثنوی) اولیاید

الذبحان یغمیری * میرایی زندگانی بروری * اول ابله اختیارین * غمیر بوله اولیه یغمیر که زندگانی یسلیمی آب حیات
 اندری (مثنوی) چون غمیر پیش او کز سر کن * انامیر آب ماران زنده کن * بچون اول یغمیر که اولی که اولی که اولی که
 امر کردن ای آب حیات امیری بری زنده ابله یعنی اول ابله بوله بر یغمیر بوله که اولیه یغمیر که آب حیات امیری بوله
 و حقیقت زندگانی کنی تر به ایدیی اوله بیون اول حضرت اولی که اولیه و قرض و نیاز نیلایه بوله بوله که ای آب
 حیات مالکی و امیری اراحت الهی و امیری و ایدیی بری زنده نیل و مرده اولان روح و مغزی نفس حیات بخش که
 احیای اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که
 اول سنک نفسک کابی دری ایله که زرا ان سنک کابین با کلک دین لردی زرا اول کابین نفس چوق زماندن سنک
 بیا نکت دیندیر (مثنوی) ناک بر سر استخوانی را نه آن * مانع این سنک بود ارضید جان * خاک اولسون اول
 استخوانی باقی اندزه که اول استخوان جان شکار ابله کن * ن بولیم مانع اوله استخوانه ن مراد ندر رسکدن مراد نفس
 اماره در که بواستخوان مشابه سنده اولان تن نفس اماره سکنی صبر روح ایکلیدن و روح ذوقی و حنفی اله
 کدور مکن مانع اولور (مثنوی) سنک نه بر استخوان چون عاشقی * بدو چو وارانچه بر شون عاشقی * کاب دکل ایسن
 استخوان اوزره بچون عاشق سنک سولوا * صبی * فان یحکم اوزره نه سیدن عاشقین یعنی اگر سبعت اولیه
 حظوظ بدینه به عاشقی اولور مبدل و دو چو طبیعت اولیه دلم مشابه سنده اولان حرامی کل قبولور مبدل پس تنه
 عاشق اولان سنک سبعت اولان که دلالت بر کل حرم قیام لدو چو مایه مت اولدی که شهادت ایلدی اولور (مثنوی)
 آن چه جسمت است که بنا پیش نیست * زاهدانم اجز که رویش نیست * اول نه کوزدر از سکه انک با شافی بودر
 انک نازیدن کار سوا بلقدن غیر نیست * فو قدر یعنی کوزد کار از انکه انک کورده سی اولیه و آقی * اخصان
 ابله کل کردن انک عیبی ظهوره کلوب رسوا بلقدن غیر * کانه منی حاصل اولور کذلک انسان دکار اول کسه که ابله
 بصیرت اولیه و حقی باطلدن فرق و تمیز قیامه اولی که استخوان اولندده رسوا بلقدن غیر شی بودر دین
 اولور (مثنوی) سو باشد ظنم ارا که کاهه این چه ظنست آن که کور آمد ز راه * ظنره کاهه * سهو و خطا اولور بونه
 نظر برو که بولدن کور کادی ظن ظاهر شک مایندره بر اعتقاد در که ترکیه صنودید کاریدر بوبت شول کساره
 زهر بخشد که اندرین ظن خوش بوطن غالبز بودر در بر حال بو که طریق مستقیم و صراط قوی کورم حضرت
 سوا با نازدن ظنی سلطه ایدوب و انرا لظن مر سنده اولدی قری تحقیق ایدوب و یورر ظن اولدر که کثر زمانده
 اصابت ایلر که کاهه سو قبولور بونه ظن در که اول اصلا اصابت قیامه و طریق حقی کورمه و سو و خطا ظن عالی اولیه
 پس بولکلن دینر * بلکه مطلقا کدیر در بولکلن صاحبانه دخی سنک تغییر ایدر (مثنوی) دیده بردی کن بوجه
 کرک * مدنی باشن و بر خود میگری * دیده آده آفتلی امر حاشر دکل معناسه و حرف ندانده قدر درای دیده کل
 معناسه بقدر کلام ای دیده غیر ایلر اوزره فوچه کرس کل برمدت او فو کدردی اوزره که اغله آفتنک معناسه مصرع
 ثانیه * مصروف اولدی سهولت معناسه بچون یعنی ای دیده مر سنده اولان انسان غیر بر اچون غافله دن و غمی بکدن
 فانی اولوب کندی بلکه شغول اول و کندن اچون ناله و کربه قیل دینک اولور (مثنوی) زار بر کین شیخ سبز تر شود *
 زانه * مع از کربه روشن تر شود * زرا کربه ایدیی بلوتدن بوداتی سبز نازه اولور و اخبار و ازهار طاعت و نبرات اولور
 زرا مع کرمدن روشن زرا اولور (مثنوی) هر کجا بوجه کشد انجا نشین * زرا که نو اولی بری ندر دین * هر قدر بوجه
 وفور * ابرار بسن انده او فو زرا کسن حنین و کربه ده اولعه اولی ترسن و کندی نفس ایدوبون کربه قیامه حری ترسن
 (مثنوی) زانکه ایشان در قافای اند * غاف از لعل بقای کافی نده * زرا که اول نوحه کر قافای اولن شایک فرانده
 در * دیش کسب نرندن او تری و اضائع اولش نیست نرندن او تری نوحه ایدر که مفسود اولان باقی علادن
 غافر در یعنی معدن حقیقت مخصوص اولان جوهر باقیدن ساحل در اهل باقیدن مر ادیان و اسلام و عرفان
 و این * بلکه (والباقیات الصالحات) آیتنک لغوا صخه جمع صالحات لعل باقی و جوهر دائم * کسبدر که معدن
 حقیقت مفسود اهل ضرورت باقیات صالحه تدن غافل در انک بون فانی اولان شایک محبته شاغلدر (مثنوی)
 زانکه بر دل نقش تقلید سنده و دیوایب چشم بدش را نرند * بوبت * زانکه نو اولی بری ندر دین * هر قدر بوجه
 یعنی انک بون اولی ترسن سن حنین بلکه که کورکل اوزره غیره تقلید ابله نقش بندید در وار کوزا باشد
 انک بر بندید زندگانی یعنی از لعل قیل برنده امر حاشر در نرندیدن قانن * معناسه و تقلید معناسه علی تفصیل
 چند اوله غمیری و حقیقت دین صالحه * تنک آخر نده شرح اولان سندی قلیب فیه (مثنوی) زرا که اول
 هر کویست که بود تقلید اگر کوه بوبت * زرا که تقلید هر کس یکسکت بنی جمع بوبت * آفت و نرندیدن

تقلید همان اولور اکرچه کوه کی قوی ایسه ده (مثنوی) کرش بری لست و تیز خشم * کوشت بارش دان
چو اورا یست چشم * اکر بر کوراری کوده لو و زیاده غضب ایسه اول شر بری ان بارشی * یل چون که انک چشمی
یوقدر (مثنوی) کرختن کوبید زموار بکتر * ان سرش رازان سخن بود خبرا * مقلد قبلدن ایچه سوز و بلیه
یعنی اسرار طریقه مشعل دقیق نکته نقل ایلیه آنک اول سر نه یعنی قلبه و روحه اول سوزدن خبر اولی بلکه اول
سوزانچق آنک اساتذند (مثنوی) همتی * آرد ز گفت خود و ایک * برزوی تا پی رهاست نیل * اول مقلد
کند نیل سوزندن مستطال طور ولیکن آنک قندن میبه دل بر او یول وارد و بعضی آنک مرسته سندن مست اوله جی
شراب مرسته سندن دل مسافه بعیده و فراسخ کثیره وارد (مثنوی) هجو جو یست اوئه اوایی خورد * آب
ازور آب خواران بکدر در * وعظ و سدا یلین و دقیق سوزن بیلین مقلد فی المثل ایرمق کیدر ایرمق بر ایچم صویحه
آب ایرمقند آب نوش ایچمیل اوزره بکر * کذلک مقلد وجودنده آب معانی و معارف و نصایح و لطائف
قرار قیلوب و مقدار آندن مستغدا و ابلیس اساتذدن خلق اوزره جاری اولوب ناسدن هر کس تهده ایسه آنک کلامی
نوش ایدر (مثنوی) آب در جوزان نمی کیدر قرار * آنکه آن جو یست نشسته و آب خوار * آب ایرمقده اول سیددن
قرار طوق زبانه اول ایرمق سوز و آب نوش ایدمی دکادر (مثنوی) هجو نانی ناله وزاری کند * ایک سکار
خریداری کند * مقلد اکرچه بر نای کی ناله و زاریل * ایل و زانین و حشیل * ابله خلقه سوز و سوزیلکن بر خریدارل * سکار
ایلر بعضی بر مشقیدن اوتری جنگل یلیوب فریاد ایلر بعضی مقلد وعظ و فتنه اولان جوش و خروش و جریحه * هجمنک
جهندن و کندی به تحسین و آفرین ایلرندن اوتیردر (مثنوی) نوحه کراشد مقلد در حدیث * جز طمع نبود مراد آن
حذیب * مقلد سوز و سوزیلکده بعضی خلقه وعظ و نصیحت ایلر و لیکن الله دکادر بلکه اول خبیثک مرادی مستعین غیری
اولر بعضی اکرچه سوز و سوزیلر و خلقه بند و نصیحت ایلر ولیکن الله دکادر بلکه اول خبیثک مرادی مستعین غیری
جلب دنیا و جمع احباب قیلین دین الناس سشار الیه اولی و نبات شاه شہرت یوقدر (مثنوی) نوحه ک * کویید
حدیث سوزنل * لیک کوسوزدل و دامن بالند * کره و نوحه ایدمی اکرچه سوزنلک و شوقنلک سوز سوزیلر لیکن
مقلده سوزدل و نالک دامن قی دامن با کدن مراد تلوات نفسانیه دن طاهر اولی و محرماتدن اجتناب قیلدر
(مثنوی) از محقق تا مقلد فرق یست * کین جو داوست وان دیکر صداست * محققند مقلد کین فرق اولر وارد زبانه
بوداد کیدر و اوصدا کیدر بعضی محقق فی المثل حضرت داود یغمیر کیدر و مقلد کوه کی و کوهدن
صدور ایلین صدا کیدر که طالع صدادن نیجه خبری یوق ایسه مقلد دخی سوزیلدی سوزلک حقیقتندن اول
خبری یوقدر (مثنوی) تسبیح گهزارین سوری بود * وان مقلد کهنه آموزی بود * و محقق سوزنلک منعی سوز
و اخلاصه منسوبدر و اول قلد بر کهنه آموزدر بعضی مقلد سلفه اولان اسکی سوزلری اوکرنی و خلقه آتی نقل
ایلی اولور که اول سوزر کند نیل حسب حال دکادر بلکه آتی خلقه سو یاسکدن اوتری حفظ ایلند لیکن محقق
سوزی سوزدر و ندن حاصل اولور و اخلاص و بشیله ظهوره کاور (مثنوی) هین مشوغر میدان گفت حزن * بار
بر کاوست و برگردن حنین * کا اول مقلد اول حزن سوزنه مغرور اوله مثلاً یولک و کوز اوزره و عرب
اوزره حنین وارد و یومصرع مشدر شول کسه لر حقد که بارکش اولوب اظهار ایلمه و دخی شول کسه لر حقد که
باروزجت حکم زابکن ناله و فریاد ایسه یس محقق ابله مقلد دخی نوک مکرر زبانه محقق اولر یوقدر بار طاعات و نقل
ریاضاتی جکرلر مع هداهت و سکوت اوزره درلر امام مقلد بار طاعات و تحمیل ریاضاتدن بری ابلر ناله لری
اطراف طور (مثنوی) هم مقلد نیست محرم از لوب * نوحه کراشد باشددر حساب * مقلد هم یوایدن خالی
و محرم دکادر نوحه کرا اولنده حسابده من داوور بعضی اجرتله نوحه قیلند یوم حساب و روز جزا دماجر و واب و بر بولر
شکر دایر عیده بر کسه نلک سیتی اوله اجرتله بعضی نوحه کرا طور کراول اول مبتل اوزر نه تقلیده نوحه و فریاد لر
ایدلر بعضه آنلک من دخی و اجرتی هر نه ایسه و بر بر بس تقلید ایل وعظ و نصیحتده نوحه ایلین کسه دخی آخرنده
من در یوایدن محرم اولر (مثنوی) کافر و مؤمن خدا کو نیلک در میان هر دو فرق هست نیلک کافر و مؤمن
اکرچه خدا دیر و لیکن هر ایدکستلک اوزر ناسنده بر او فرق وارد بعضی وائین صائتم من خلق السموات والارض
لیقولن الله * آنک فواسی اوزره اکر کافر ره سوال اولنسه و جماعات و ارشی کیم خلق ایلدی انلری خالی ایلدی
دیر کذلک مؤمن ره سوال اولنسه انلر دخی دیر و لیکن کافر ابله مؤمنک الله دیمستک ما بینده هر خصوصه فرق
عظیم وارد که کافر الله دیمستک یله مؤمنک الله دیمستی بر دکادر کذلک مقلد الله دیمستک محققن الله دیمستی
برابر دکادر (مثنوی) آنک اکرید خدا از بهر ان * متقی کوبید خدا از عن جان * مثلاً اول کداتادن اوتری الله

دیده حق خالص وجه الله عین باشدن الله دیر پس بواجب است که الله دینش را مانند تفاوت کثرت و ادر (منشوی)
 گردانندی کذا از گفت خویش و بیش چشم او نه کم مادی نه بیش و اگر کذا کند نیک اول سوزنی بلیدی یعنی الله
 لفظنک عظم شامه عالم اولدی اول کذا نیک کوزی و کونده آرزو حق تاوردی بلکه جله می مضحل و متلاشی
 اولوردی و انان جانی خلقه فقر و احتیاج عرض ایستادن قور تلوب غشای قلبی پوروردی (منشوی) سالها گوید
 خدا انان خوله و همچو تر محض کشد از هر کام و اول نان طلب ایلی بی سائل نیجه بلر خدادیر ملاخرکی بهماندن
 اوژی و محض چکر کنه کم احباب بود و قورانی او قور بوب لکن اشکله عمل ایستادن رسته با حق تعالی انری کتاب
 کورن حاره تشبیه ایلی و بوبور (مثل الذین حملوا التوریه ثم لم یحملوها کثل الحمار یحمل اسفارا) پس نان و خوان
 همچون محض کورن و کتاب چکن که لرخی بوقیلدن اولور (منشوی) کریدل در نافی گفت ابش و ذره ذره کشته
 بودی فالیش و انک لیس سوزی که مراد لفظه الله در انک قلبه بلدر اسیدی و بر تو صالیدی انک فالی ذره ذره
 اولش اولوردی (منشوی) نام بودی بر در دساری و تو بنام حق بشتری می ری و ای الهی نامی حطام دنیا همچون
 ذکر دیلان و کدابر شیطان نامی بول قطع ایلسا هر کجده کالیه تا نایره قیاس حق سبحانه و تعالی نامیده بر منقر
 ابلیس و منوعی بردنش بایله اولدی اوزره در ا کرفتنه بایله اولور سه معنا بود که بر بول نامی سار کیده بول ابلیس
 و ساری مقصوده ایر کور رسن حقل نامیده بر بیش از اوزرس بونه دون همتل و نه مر شتی معرفت کدر نام حق ادنی
 شی ایچون ذکر ایستاده تعریض اولور (خاریدن روستای شیر در انری بطن انکه کاواست (منشوی) روستای کاو
 دوا تر یست و شیر کاوش خورد و بر جایش نشست و بر کویلو کاوی آخره بغدلی انفاق اسلان آنک صغری فیدی
 و صغر لریزه او قوردی (منشوی) روستای شد و داسر سوی کاو و کارهای جنت شب انک کاو و روستای آخره
 کاری جایبه کشدی و اول حق صغر کجه ایله او کوزنی طلب ایلمدی بومصر اعده اولان کچ کارا فلقنده بر قاج معنی
 جائزدر اولان کاو کاف فارس به صغر معناسنه اولدی اوزره سه کشر اولندی تا با کاف عربیله دیر معناسنه دخی
 کلور و تقدیر اوزره معنا اول قوی احق کجه ایله کارنی استدی دیک اولور و ابی وجه اوزره سه کجه لفظی کاف
 عز یش کسری و انک سکونه ایله دیکدر کالو صغری اولور اما بعض نسخه ده کچ کاف ذنیل و ونون ساکنه ایله واقع
 اولشدر و تقدیر اوزره بوجی معناسنه در و کالو کایدن لفظندن فازی معناسنه اولور کچ کاو بوجی فازی دیک
 اولور معنی اول بوجی فازی کجه ایله کاوی استدی دیک اولور اما عقل سلیم و طبع مستقیم صاحب نظر ظاهر در کجه
 ملازم و مناسب دیکدر الله اعلم نسخه ناضک سهوندن دسروی افندی بومعنائی اختیار ایستدر لکن اولکیلری
 اولیدر (منشوی) دست می عالی بر اعضای شیر و پست و پهلو کاه بالا کاو بر روستای شیر و اعضای اوزره ال
 سوزدی آتی کشدی کاوی قیاس ایلمد بکندن آرمه سنه و پهلو سنه کاهی یوقاری و کاهی اشغ (منشوی) شیر گفت
 اوزروشی افزون شدی و زهره اش بدردی و دل خون شدی و اسلان لسان حالله ایلمدی اگر و شت زیاده اولیدی
 روستا یشک زهره سی بر تلوردی و انک کویلی بر خون اولوردی یعنی خوقندن زهره سی چال اولوب قلبی فان اولوردی
 (منشوی) اینچنین گستاخان می خاردم و کورین شب کاری بنداردم و اول سبیدن بی یونجیلن گستاخ و بی باله
 فاشور که اول روستای بوجیه خی کشدی کاوی صاف و مقصود حضرت حق تعالی انک نام شر فتنه و کلام با طیفن
 عظم شامه واقف اولین مقلد در که روستای کجه ایله شری کشدی صغری صاوب بی خوف و بی خشت اسکاال
 سوزدی کبی اول مقدار لرخی بودیا کجه سنده غلت و غفله محبوب اولوب حضرت حقل نامنک و کلامنک
 قدرن بلیوب بی باله اسلانی اوزره اجرا ایدر لر معنادم تعظیم حسته کیدر (منشوی) حق همی گوید که ای
 مقدر کور بی زانم بار باره کشت طور بی حق جهان و تعالی انک کشدی کلام شریفی و نام لطیفه عظم شامدن فی خبر
 کوه کسار مدیر کاهی مغرور و کور طور طایع بن نامدن بار باره اولدی و برندن متعلق اولوب رقص و حرکت قیادی
 کوه طور حق سبحانه و تعالی انک تحلیله طاق کتور میوب مذکوره و متلاشی اولدی نه که سوره اعراف (فلما تجل
 و به الجبل جعله کما) آینه بومعنا به اشارت قیادی بوانک تفسیری و تحقیقی جلد اولد و اولد قرب طور مست و غیر
 موسی صفا بینده می و اولدی بوند نامدن مراد اوراق اوزره مکتوب و لسان الله مملوظ اولان اسم دیکدر بلکه
 بونظاره اولان اسم مسامدیر که اول صفت الهیه در مع الفات که مشایخ اصل اکاسم دیر و بوملفوظ اولان اسم
 اسمک تعبیر ایدر پس کوه طور لکجه ایلمدی نام بونظاره اولان نامک مسامسک تجل سندن دیر (منشوی)
 که لوارنا کما الجبل) انقصع ثم انقطع ثم انجمل) سوره حشر ده اولان آیت که به اشارت در (لوارنا هذا القرآن علی
 جبل یعنی قرآن عظیم شامدن و قرآن کرمک بر هاتند که اگر انسان کبی جباه عقل و غیره و راسه و زانرا ایست

بوقرانی طاعل درین بر طاعت او زمره (را) شمع شمع متصد عامن خشیه الله (س) اول جلی کوریدلای رانی اولان که
 شمع و متذل و مستقر و باره باره کوریدلای الله (س) قور قور سندن (ت) نالک الاشمال فصرها الناس و و ملواری برضرب
 ادیب مبین ایلر ناسه (لعلهم یثکرون) نالو نالو فکر ایدر و یو آتیده یو یخ و تفریع وارد و ناسالک عدم نقشی سنه
 عند تلاده القرآن و قسوت قلبه عند کراهه الله اللان معنی یث که اگر بر تو کتاب عظیم الشانی بر طاعت فرضی
 ایشیدر لک اول طاع باره باره اولیدی صکره بری برندن منقطع اولیدی دخی صکره برندن بر آخر بر ریحال و انتقال
 قیلیدی (م) ایمن ارکوه احد واقف شیدی باره کشی و دلش بر خون شیدی حضرت مسیح الله سور که اگر برندن
 کوه احد واقف اولیدی باره باره اولوردی و نالک کوکلی بر خون اولوردی (منشوی) ازیدر و ما در این بنشیده *
 لاجرم غافل درین بنشیده * یو پی پدر و مادر صکدن انشمن سن یعنی حضرت حق نام شریف و کلام لطیف پدر
 و مادر کدن کوشا پیش سن اول سیدن بو کاغفل و پی خبر صارلش سن و قدر و شرفن بلیوب کاسا ر مخلوقن
 اکرمی کبی معامله فیلس سن (منشوی) کر یو پی تقطیل دازو واقف شوی بی نشان از لطیف چون هانتف شوی
 کلام سوبلن و آواز ایلن کبی سندی بن نشان اولوردن لکند یکی انک او ازندن محو قیلوردن و مرسته فائز فنا
 و بقا اندر بقیای یو لوردن بعضی نسخه مد مصرع ثانی یوله واقع اولشد بی نشان بی جای چون هانتف شوی یعنی
 هانتف کبی نشانسن مکنسن اولوردن (منشوی) بشنوبان قصه بی تهدید یا نادانی آت تقلید را * یو قصه بی
 تهدید و فحوقدن اوتری اجتماع الله تا تقلید آفتنی یله سن و مقلد اولن لک تقلید الله ذکر قیلن لک سو خاتمه سنه
 واقف اوله سن که اول قصه دودر (فرختن صوفیان هجته مسافر راجعت حجاج (منشوی) صوفی در خاتمه
 از در سید هر یک خود برد و آر کشید بر صوفی ولدن خاتما ه ایر شدی کند سنک مر کبی ایلندی و آخره
 چکدی (منشوی) انکسن داد و علف از دست خویش بی جنان صوفی کما کفتم بش کند سنک لندن کا علف
 و صر جفر و بری انکده کاف تصغیر اچو ندر اول صوفی کبی دکل که یوند مقدم بر آتی دیدنک و نالک احوالی
 و اهلانی با دایلدن (منشوی) احتیاطش کرد از سهو و خطا * چون فضایل چه دوست احتیاط * صوفی اول
 هر یک اچون سهو و خطا دن احتیاط ایلدی یعنی سهو و خطا واقع اولسون دیوا احتیاط و اهتمام ایلوب سر بکنن
 لوازمی بالکلیه کوردی و حاضر ایلدی لیکن چون تم فضا که احتیاط نه قائمسی واردن کمال علیه السلام اذایا
 القدر عی البصر و قال علیه السلام ایضا اذایا القدر بطل الحذر (منشوی) صوفیان قصص بودند و فقیر * کاد فقر
 ان بی کفر ابر * کاد الفقر ان یکن کفر * حدیثنه اشارتدر یعنی فقر قریب اولدی فقر قریب اولدی و اوسلی عجز
 و قصور دن فقر الحال اولان کشته کمری مستخرم شیده از کتاب استفسیر کا قال الحذر قریب الناس الی الکفر
 ذو حاجه لاصبره نه کم صوفیل فقر و بی صبر و برتقصیر اولد قارندن هجته مسافری فروخت ایشیدر حضرت مولانا
 یو در که اول صوفیل فقر و برتقصیر ایلدر بس مقرر و تحقیق کلامدر که کاد فقر قریب اولدی ان بی کفر ان قری
 وای و شامل و صافی اولغه سیرا و یله کفر که اباره و اهلا لایدر بی کمال خبریدر و عا بعدن یعنی بشمل و کفر اضعولیت
 او زمره منصوبدر و سیرا بار سیردن کفر انک صفتدر یعنی جهل (منشوی) ای تو انکر هین و سمری بخند بر کرکی ان
 فقیر در مند * ای غنی سنکه طوق سن که اول کوله اول در مند فقیر لک کر بلیکی او زمره زراغنی فقیر لک خالی بیلر
 و طوق آج اولن لک نه چکد بکندن خیر اولر که اولور که فقیر اولان ضرورت حبیله برنام عقول و نام شروع شی
 اختصار ایلرنته کم و صوفیل خرف و شکر اختیار ایلدر (منشوی) از سر تقصیران صوفی مره * فقر خرفی در کوند
 آن چه * عجز و تقصیر جهندن اول صوفی بلوک او چله سی خرف و شلق طو تیلدر یعنی مهمان اولان صوفینک
 خرفی صامتغلی الاتفاقی نت ایشیدر (منشوی) ضرورت هست مرادی مباح * بس فسادی کر ضرورت
 شد صلاح * یو کار صوفیلدن عجب و مستبعد کادر زرا ضرورتدن بر مر در مباح اولدی کا قیل الضرورت
 تبع المظهورات زیاده جوق فساد که ضرورتلار صلاح اولدی و شرع آتی قبول قیلدی مثلاً بر کسه محل مخصوصه
 و ارمه و ضرورت طایفه ایره واته یامته و ایدم مسفوح و یا خود لیم خنجر کبره و یو نلرند میوب اولسه آم اولور
 واکر برسه کاهدن بری اولور (کا قال الله تعالی فی سورة البقرة اما احرم علیکم المبه و المم و لم الخنزیر و ما اهل لغیر
 الله به من اضطر غریبا و لا عاده فلا تم علیهن) یو آیت صکر عینک تفسیری و یومعانه مناسب اولان کلامک تفسیری
 یو جلدن آخره قریب بقیه طعنیه زدن آن مرد سیکانه بر شیخ سرخنده کاور (منشوی) هم در آن دم آن ترک
 یفر و خند * لوت آوردند و شرع افرو خند * اول دمه اول خر * کزری صا تیلدر و نالک با سیه لوت کتوردلر

و شمع شعله اندر دیر (منشوی) ولوله افتد اندر خانه که کا شنبان لوت و سماعت و شمره که خاشاکه ایچره صوفیلر
 میانه ولوله و غنچه و شوی بویه دیکه بوکیه لر لوت و سماع و حرس و اشها و اردر یعنی بوکیه لر لوت و شمره
 و کاشکته اشها و اردر آتی سوب ذوله سماع ایلر (منشوی) چند ازین صبورین سه روزه چند و چند ازین زنبیل این
 در یوزه چند و صبورین نیجه دلو و اوج کون صومدن نیجه دلو یعنی طعامه و قشر صبر قیاق و ایام نشد فی بری بری
 عشقه صام اولوق و نیجه کونلر آج قاتی نیجه دلو نوزیلدن و نیجه دلو سزالدن یعنی ایچر زنبیل اولوب دیر
 زنبیل که ردان اولوق و در یوزه قیاق نیجه دلو بر مقدار استراحت قیاق لم و وقت ورا بکان طعامه واصل اوله ایدیلر
 (منشوی) ماهم از خلیقم جان دارم ما دولت امنب میهمان دارم ما برزخی خلقتن و برزخی جان طو تار زرنه
 بوکیه دولتدر زرنه میهمان طو تار زرنه فی الحقیقه میهمان خانه به و خاشاکه عین دولت و محضار کثرتدر (منشوی) تخم
 باطل را ازان می کشند که آنکه آن جان نیست جان نداشتند باطل تخم انرا اول سبدن اکر بار که اول نسه که
 فی الحقیقه جان دکلدر جان صاندیلر و برزخی خلق کی جان طو تار زیدیلر (منشوی) و آن مسافر نیز از راه دراز به خسته
 بود و دید آن اقبال و ناز و اول مسافر دخی اوزاق تولدن خسته و شکسته ایدی اول اقبال و نازی که کوردی
 و گندی به اولان کرام و التفاتدن عظیم حظ الهی (منشوی) صوفیا نشیک بیک نواخند و نوزیدمتهای خوش
 می باخند و صوفیلر بر راقی و اخشاد بر یعنی هر بری کا تعظیم و رعایت ایلدیلر خوش خستدن زنی او سادیلر
 یعنی کا طیف خدمتدلر و رعایت تراوی او سادیلر نه کما کثراهل زمانک رعایت و خدمتی بو قیله ندر اکر برکسه دن
 نفس سیک مرادی اوزره برشی مصلی اول صوفی یله لرا دندن نافرو کران اولور پس عاقل اولان بوکونه کسه لر
 و یبختند نه مغرور اولمکن (منشوی) گفت چون ی دیدم میلان نشان بوی که کرطرب امنب بخورم که دکی چونکه
 اول صوفی مقلد صوفیان شایسته نشیک نوازش و میلان کند یه کوردی دیدیکه اکر طوطی بوکیه ایچک استرس
 یچن ایچک استرم کی خواهم کرد تقدیر نده در (منشوی) لوت خوردند و سماع آغاز کرد و خاشاکه تا سقف شد بر در کرد
 لوت دیلر و صوفیلر سماعه آغاز ایلدیلر خاشاکه و نولر و آهصدن سقینه دکن بر درود و کرد اولدی (منشوی) دود
 مطیع کردان یا کوفتن زناشتیاق و وجد نشان اشوقت که دست افشان قدم می کوفتن که سجده همه راهی رفتند
 مطیع دود و نوز ایلدی اول آیت دو کککک اشتیاق و وجدندن انلر یعنی لوت جسمانی به اشتیاق نندن و حفظ نفسانی
 یولدن نندن متغیر و قرمش اولدیلر کول فاعلی یا کوفتن اولور و مصرع ثانی یوندن بدل اولور و باخود و او عطف
 مقدار اولوب یا کوفتن اوزره معطوف اولور یعنی مطیع دود ایلدی اول آیت دو کککک دخی اشتیاق و وجدندن متغیر
 اولمقلق دیک اولور و بومعنی دخی ممکن اولور که معطوف دودی و آنلر کوجد و اشتیاقدن آیت دو کککک کردی
 آشوقت شد یعنی قرشعلی اولدی شوت نندن کاهی لمرین صاحب رق آقیرین زینسه دو کدیلر که اولدیکه یوزله صفت
 خانقاهی سپور دیلر کان عشاق الاهی فی السماع من فرط الاشتیاق و وجدان الاذواق برقصون و یغیرون صابرن
 اقدام هم علی الارض (منشوی) در یابده صوفی آزارور کار و آن سبب و فی بود بسیمار خوار و صوفی روز کاردن
 حرس و مرادی کیچ یولور صوفی اول سبدن حوق بیی اولور (منشوی) بریمکر آن صوفی که نوز حق و سیر خورد
 افکار عست ازینک دق و مکر اول برصوفی دکل که حق تعالی نیک نوزندن ملو نیجه ایدی اوصوفی دق باب ایلک و سوال
 قبلی عارندن فارغدر (منشوی) از هزاران اندکی زین صوفیند و یاقین دود دولت اوی زید و نیجه سیکدن آری
 بو صوفیلر قیله ندر نلر باقیلر آنک و لند و در یولور یعنی آنک خرمسته حریق اولور و بین الناس کا دخی تشبه قیالده
 و خلقی آنلری صوفی محقق صغله خوش زند کا ککک فی لور (منشوی) چون سماع آمد زاول تا کان و مطرب آغازید
 یل شرب کران و خربرف و خربرف آغاز کرد و زین حرا ره جلد را آناز کرد و چون سماع صوفیان اولندن تا آخر نه
 کلدی مطرب یلر آنلر بر ضرب کرانه واصل و نفعی به باشدی و اول آواز اله خربرف و خربرف قوئه آغاز ایلوب
 بوکرشدن جللی کند و به آناز و دمساز ایلدی پس سماع محققین خربرفدن خالی و همه نفسا نیک زوالی حمید و هو حق
 اناردر که سماع خربرف معنائی نده دکلدر یولور و مطرب حقیقی اولنرک یوتوانه تحقیقا و واقف اولور لر کن
 عقد اولان صوفی که چنانلر تقلیده یوقول معاذا که اولور لکن حقیقته عالم دکلدر بلکه بعد الطلب نلر
 کند بکه حقیقه واقف اولدند بکمره محققینک قوئیک معنائسه چارف اولور (منشوی) زین حرا ره پای کوبان
 تا بحر که کف زمان خروقت و خربرف ای پسر و حرا ره و نرا دندن صباحه دکن و قص ایدیلر کف اوردی
 اولدندری حالد ای پسر خربرف و خربرف دیو (منشوی) از ره تقلید آن صوفی همین خربرف آغاز کرد اندر حین
 اول صوفی دخی تقلید یولندن و ییچان همین یوندد و ییچان معنائسه دینونک اوزره اودخی خربرف کلامنه شرو ع

ایلدی یعنی اول مسافر صوفی و نوره تقلید ایدوب بونلر کجی خبر رفت دیمکه باشلدی ولیکن بونلر معناسنلر
حقیقه سندن غافل ایدی و بخجلده کجی چه شارحدر حراره لفظنی جای حطی الیه کسبت معناسنه طوعتمار اهل
طبع بکری خزاره شاه مجبیه الیه اولوب اوز معناسنه در دیش زیر ترجان القعه ده خیر آواز آب و خزاره چشمه
آوازیدر دیش ایدوب اولسه و بخجلده مولانا حضرت تلی معنای لازمی مراد اید بخش دیو یازمش تأمل اولنه (منشوی)
چون گذشت آن نوش و جوش و ان سماع روز کشت و جله کفتند الواداع چونک اول جوش و نوش و سماع بکدی
صباح اولدی جله صوفیلر اول مسافر صوفی به الواداع دیدلر و برآکنده اولدیلر (منشوی) خاتقه خالی شد و صوفی جامده
گرد از رخبت آن مسافری فشانده خاتقاه صوفیلردن خالی اولدی و مسافر صوفی فالدی اول مسافر صوفی ایساندن
نوزی سلکدی ناوله ککه منی اوله (منشوی) رخبت از جهره برون اورداو * تا بخر برسدن دان همراه جو * اول
مسافر صوفی جهره دن اسبابین طشره کتوردی تا خری اوزره بونکله اول بولاش طلب اید بی (منشوی) تا ورسد
در هم همان اوی شتافت * رفت در آخر خود ریافت * اول صوفی انودی و بجمله ایلدی تا بولاشلر نه
ا برسه آخره کتدی کند نلخری بولدی (منشوی) گفت آن خادم بایش برده است * زانکه خردوس آب
کتر خورده است * کند نیسه ایلدی اول خادم خری صویه یا لیتشدر زیر که خردون کجه صوفی آرا بچیشدر (منشوی)
خادم آمد گفت صوفی خرم کاست * گفت خادم ویش بین جنگی بخت * صوفی چونک خری آخرد و بولایوب
بولایوب خادم صویه کتوردی و همنده ابی ککن خادم کلوب صوفی اکایدیکه خرتند و خادم دید بکه زهی الیه
صفائی کور بوسوز و صفاه و دشمنی پس جنگ ایتمک کمال قدی مایتنزده عرف ناسده صفال کوردیمک تخمیت
و نسیه ایتمکدن کایه در پس بونلر جنگی مباحنه شرعیه اوزره اولوب جدال ایلدیلر (منشوی) گفت من خرا
برو ببردیم * من ترابر خرمو کل کرده ام * اول صوفی دید بکه ای خادم بختی شرعیه قوجه و بخت شرعی ابراز الیه بن
خری سکاتسلم ایلمش من بنی خرا و زهرمو کل ایلمش اوله اولد بسه الکله الیغش شی نه صاحبیه ورمک لازم کلور
(کافال علیه السلام) از عزم غارم یعنی الکفیل ضامن (منشوی) یازس ده آخیم من دادم جو * بازده انجه
فرستادم * برو سندن استرم اول نسنه بی که بن سکالوردم کبر و بر اول نسنه بی که کسا کوندرم یعنی سکالیه و بر دیکم
امانی کبر و بکار بر که ان الله بأمرکم ان نزلوا الامانات الی اهلها (غوا سنجیه امانتی اهلنه سبارش الیه (منشوی)
بخت ما قوجه ککن بخت مبارک * آخیم من ببردیم واپس سبار * بختی قوجه الیه و شرعیه و فوئق ایدیلر
سویه خلاف شرع بخت کتوردم اول نسنه بی که بن سکاتسلم ایلمش من آتی کبر و تسلیم الیه (منشوی) گفت سقابر که
دشت هر چه برد * بایش در عاقبت واپس سپرد * حضرت یقبر علیه السلام دیدی سندن الک هرنه بی که ایلندی
و هر نه بکه اخذ ایلدی عاقبتده آتی کبر و تسلیم ایلمک کافال علیه السلام الاخذ ضامن و از عزم غارم (منشوی)
ورنه از سر کشتی راضی بدین * نلک من و خانه قاضی بدین * و کمر کشله کدن بکه راضی دکل ایسکاشته بن و سن دین
قاضی سندن خانه من واره و دعوا مزای ائک اوکنده * و رمل (منشوی) گفت من مغلوب بودم صوفیان *
جله آورد و بودیم جان * خادم صوفی دید بکه ای صوفی من نم آتی بکامانت و بردلر لکن بن مغلوب و سکره ایدم
صوفیلر بکا جلله کتودیلر بکا جان خوئی اولدی یعنی صوفیلر بکا غلبه ایدوب اگر اهل ایلدیلر بس بالضروری جام
فور قوسندن انلر و بیلیم مدم و خری اتلردن خلاص ایلیم مدم زیرا لک خرب انلر بکا جلله ایلدیلر شدخی جام
فور قوسندن دفعه قادر اوله مغلوب کره ایل خری سندن ایلدیلر پس موقتیه ضحان لازم کلر (کافال علیه السلام
لا ضمان علی المؤمنین) زیرا من دیدم تقله اختیار قاسد اولور و تقدیر جهم کره ضحان لازم کلر نه کتب قفسه ایدن باب
کرا هده بوسه شله مفصل مسطور در فایه طلب فیها (منشوی) قوجکر بندی میان کر بکان * اندراندازی و جوی
زان نشان * ای صوفی سن بر جکر بندی صکره به اور تاسنه آرسن و آندن نشان طلب ایلر سن (منشوی) در میان
صد کر نه کرده * بیش صد ککر کره * بر مرده * مثلاً و زاج کسه نلک اور تاسنه بر کردنی آرسن زده کافک کسر لیه
اولورسه ائتمک معناسنه اما کافک تعبیلده خی اولسه جا را اولور و تقدیر اوزره بکرلک معناسی و بر بلور و زکلیک اوکنه
بر کره * بر مرده و ضعیفی آرسن بونلک معناسی * اولده اولان اندراندازی لفظنلک معنوم منده داخل اولور پس
نوشا قاهر ضرورت تعبیلده آتی بیع ایدوب بدیلر بخت بود که سکا تفر بر ایلدم دیدی (منشوی) گفت کیم کر
نوشا بایستدند * قاسد بخون من مسکن شدند * صوفی دیدی که عد ایدیم * کمدن نلک ایلدیلر بن مسکن
قائم قسده اید بی اولدیلر (منشوی) قویانی و نکوی هر مره که خرت رای بر ندای فی نوا * سن بوحاله واقف
اولوب کلیه من و سن دیمه من گهای قفیر صوفیلر سندن خری ایلر و ریهی آتی صاعقه قصد ایلدیلر (منشوی)

تا خراهر **ص** بدمن و آخرم * ورنه یوزی کشدایشان زرم * تاخری هر کیده اوله بن کیر و اکم واکری انلردن
 آله منیم آتاریم تنوغی که خرنک جهاسیدر بر یوزیع ایدولر (منشوی) صد تدارک بود چون حاضر بند * این زمان
 هر یک باغلی شمدند * و الحاصل یوز تدارک و ارایدی چونکم صوفیل حاضر ایدلر اما یوزمان هر برسی بر اقلیه
 کشدیلر (منشوی) من کرا کیرم کرافاشی برم * این قضا خود از آمد بر سرم * بن کی بولیم و شمدی کی
 قاضی بایله نیم یوقضا خود بنیم یا شیم اوزر مسندن کادی و سن مباب اولدک (منشوی) چون ییی ونگویای عرب
 پیش آمد باغینن ظلی مهیب * نیچون کلیه سن و دیمه سن ای غریب اذکوه یونجیلن مهیب بر ظلم کلدی آگاه
 اول و تدارک قبل (منشوی) گفت والله امد من بارها * تا اواف کتم زین کارها * خادم صوفی به ابدی و الله بن نبیه
 کرا کدم تاسی یوایشلردن آگاه و اوق و خبر دار ایدم (منشوی) و همی گفتم که خرفشای بسر از همه کورند کان
 با ذوق تره لیکن سن غیری صوفیلر کی خرفشای اوغل در دلد جمع خرف و دیجلدن زیاده و قله (منشوی)
 بازمی کشتم که او خود وافت * زین قضا راضاست مر عارفست * کبر و دوندم بول دلوک یو خود
 حسب حاله و اقتدر یوقضا در اضدر مر عارفدر اکر حسب حاله و اوق ایلیددی و قضا هر رضا و بریدی یونلره
 هم زبان اولوب خرف و دریمیدی دیدم یو جهتدن رجوع ایدوب سی آگاه ایلدم دیدی (منشوی) لغت اراجله
 یی کشند خوش * هر مرهم ذوق امد گفتن * خر صاچی اولان صوفی خادمه ایلدی اول خرف و سوزنی حله سی
 خوش دیدلر تحقیقا بکاهم اول سوزی دیکه ذوق کلدی (منشوی) هر مر تقلیدشان بر داد که دوسم لغت
 بر آن تقلید بازمی تحقیقا انا تقلید ایلک بن یلر دیکه اول تقلید اوزره ایکی یوز لغت اولون (منشوی) خاصه تقلید
 جینر بی حاصلان * کبر و رازر کشد انهر زمان * خصوصاً یونجیلن بی حاصللر تقلیدیکه نالیدن اتری یوز صوفی
 دو کدیلر یعنی تقلید حد ذاتده مقبول شی دکادر علی الخصوص اول بی حاصل اولان باطل صوفیلر تقلید ایلک
 مذکور در انلر نالیدن اتری آب رویلرین دو کدر و حرص و شره نالیدن اباحت و ضلالت سخته میل ایدلر بعض
 تسخده مصرع ثانی (همعوا ابراهیم بکذرا فلان) واقع ایلشدر معنی حضرت ابراهیم کی آغل اوللردن کچ دیلک
 اولور بی حاصل اولان صوفیلر آغل و غارب منزله سنه تنزیل ایلش اولورلر بعض تسخده ده سی خشم ابراهیم
 یار افلان واقع ایلشدر یوقدر یوزره معنی آغلار اوزره حضرت ابراهیمک خشمیلر دیلک اولور پس کلامله
 اختصار اواق لازم کاور که آغلار اوزره که مر ادا ندن بی حاصل اولان صوفیلر ابراهیمک خشمیلر خشم ایلده
 یعنی حضرت ابراهیم بنحومه نظر یابیوب انلر اقول و غریبی کوردکده (لا احب الا خلین) دیو اوللردن اعراض
 ایلدی سندی اول آغل بی حاصل اولان صوفیلرین اعراض ایلدیکه اولور و خشم ابراهیمک خشمیلر اولور و خشم
 اولور یوسنه تکلفدن خالی ایلدیفشه بیاضه یقدر زرا باخشم ابراهیم بر آغلان تقدیر نده اولور و خشم کلفلی
 دخی * و اولو لازم کلور و حاصل تکلفدن خالی اولز (منشوی) عکس ذوق آن جماعت بی زدی * وین دلم زین عکس
 ذوق بی شد * اول جماعتک ذوقک عکسی بکاوردی و یوبنم * کواکم اول عکسدن ذوقه منسوب اولدی پس
 حضرت مولانا قصه دن حصه بشرع ایدوب مبتدی اوللره تقلید مرته سینه و انلره نهجهت بیور (منشوی)
 عکس چندان باید از باران خوش * که شوی بی عکس از بحر آبکش * لطیف و خوش باران عکس اول قدر کرلکه
 عکس در ایدن صوچکی اوله سن یعنی محقق اولان باران و عاشق صادق اولان اخواندن ای طالب الهی سکا عکس
 و اثر اول قدر کدر که حتی عکوس و ناردن استغنا قله سن و غیر حقیقتدن بی واسطه باران آب حیات معانی
 اخذ بای اوله سن و محقق مرته بی بولسن دیلک اولور (منشوی) عکس کاد زرد توان تقلید داب * چون بیانی
 شد و تحقیق آن * عکس که اول اوردی سن آتی تقلید ییل یعنی ابتدای حالده بعض بارانک اجتهتی واسطه سیه
 و یا خود هم اوزار اولوب ذراته یاتلری و یا خود جماع وصفه ییللری ملا به سیه برکسه ملک قلنبه بر حالت منعکس
 اوله دل تقلید دراکتفر و رالمق کرلکه چونکم اول ذوق بیانی اولدی یعنی مر بعد تاخری آکر باران واسطه سیه
 واکر بلا واسطه علی التوالی کادی اول تحقیق اولور و کونه که به محقق دینور (منشوی) تا ناسد تحقیق
 از باران مر عارف مکمل تکنت آن قطره در * مادامکه عکس تحقیق اولیه بارانندن منقطع اوله صدقندن
 کلمه هنوز زاول قطره در اولدی یعنی تریه مر شدند و صحبت بارانندن جدا ایلکه که هنوز اول سنلک درونکده
 اولان صفر ثباران کی اولان ذوق کدر تحقیق اولدی و کمال مرته سن بولدی (منشوی) صاف خوائی چشم و عقل
 و معنی بردارن و بردهای طمع را * چشمکی و عقلکی و کمال صاف اولاق استمرک و صمیم و بصیر و عقلکده نور
 و صفای اولق دیرلک سن طمع برده لر بی برت و حرص و آزم صفتلری ترک ایت (منشوی) تا ناسد آن تقلید صوفی از طمع *

عقل او بر پست از نور و بلع زیرا که صوفی که اول طمع جهنم در اولان تقلیدی نور و بعدن انک علفانی بغلدی و آتی
 حقیقت حاکم راهب اولقدن کور و بادی و لهذا قال علیه السلام استعینوا من الطمع فانه یهدی الی الطمع
 (مثنوی) طمع کورت و طمع آن ذوق و شمع مانع آمد عقل او را از اطلاع و چون طمع اول ذوق و شمع طمع اول
 صوفی که عقله حقیقت حاله اطلاع مانع کادی و اول صوفی بولیک حاضرده اولان عیشنه طمع قاید بغلدن
 عاقبت الاخری بودند ضرره مبتلا اولدی (مثنوی) که طمع در آینه بر طبعی در رقاق آن آینه چون ماسی * اگر
 فی المثل آینه او زهره طمع قاله تقلیدی یعنی آینه ملک وجود نده طمع اولوب بر شیشه اول سائر طمع کارگر بی طمع قاید بی
 پس اول آینه نفعافده بر جلین اولوردی یعنی طمع ندن حقیقت حالی کو ستر میوب طمع کار اولان انسان کی
 امشافی اولوردی (مثنوی) که تراز و را طمع و دی جمال و است کی کفی تراز و وصف حال * اگر تراز ملک ماه طمع
 اولدی ترازی وصف حالی حق راست دیردی پس معلوم اولدی که هر آن و تراز ملک راستگوی و راست نمای اولدی
 طمع مدن صافی و ملک اولدی بغیر ندر (مثنوی) هر یک گرفت با قوم از صفای من مخوام هر مدیعام از شفا * هر بر بی
 کند می قومنه صدق و صفای و تدن دیدی بر سزدن بیغام و رسالتک مر فی استعزم (که قال الله تعالی و با قوم لا اسئلكم
 علیه ما لان اجری الاعلی الله (مثنوی) من دلیم حق شمار استقری و داد حق دلایم هر دوسری * هر یغمبر
 و غیر یغمبر و ارفی بولیدر که من دلیم و حق تعالی سز مشتریدر حق تعالی بکارهای کجا نیست دلالاتی و ردی یعنی هم
 با حق و هم مشتری جابندن کالذلق اجر من و ردی پس امر معروف و نهی منکر اباین علم ادبی کی تبلیغ احکام
 ایام کدر بی عرض اولتی لا زمر که ناحق تعالیدن مر و جزا بولدی (مثنوی) چیست مر د کارمن دینا ربار * کچه
 خود بوی که بخشد چل هر از چل هر از او نباشد مر دمن * کی شود شبهه در عدن * هر کی که دعوت است قیلش در
 (لا اسئلكم علیه اجران اجری الاعلی الذی فطرنی) که عشر در جناب حق آنلر حقیقت (انما المرسلین ابعوا من
 لا اسئلكم اجر او هم مهتدون) یوم شلدر در نه که سلطان انبیال سالتدن دعوت بلا جبر اباد کرفی تقر بر یور و زراول
 حضرت در لکه ندویم کار ملک اجری بارک دیدار دیرا کچه خود بوی که ترقی یک فلوری من مجتهد بخش ابر سه ده
 نه انک چل هر از دیناری بنم سزدن اولمز برادر عدن که اول لقای الیهیدر شبهه حق سنا به اولوز (که قال فی المشکاة نوری
 ان ابانکر الصدیق انفعی الیهی القید شاری حب الیهی علیه السلام حتی لم یبق له شیء ولم یخرج من الدار ثلثة ایام لما لم
 یجد ما یستر عورته (مثنوی) یک حکایت گویت بشنو بوش * آبادانی که طمع شدید کوش * سکا بر حکایت
 دبیب آتی هوش و عقله اید تا به شمع که طمع کوشک ندی اولدی (مثنوی) هر کار باشد طمع الفکن شود
 با طمع کی چشم و دل روشن شود * هر یک که طمع اولی الکن اولوز کوشک کوزی طمع له حق روشن اولوز الکن
 آنکند در آنکست لسانده اولان نقلته دیر لکه ترکیه بثلث دید کار دیر که حسن اداه مالک دکار بوراده حتی ادا
 با طمع کدر عارت اولورده در معنی هر یک که طمع اولی الکن لسانی کلام حق ادا الیکه فاد اولمز بر طمع اولوز کوشک
 کوزی حق روشن اولوز یعنی روشن اولوز بلکه کور اولوز حقیقت حال نماید بکن کور معنی (مثنوی) پیش چشم
 او خیال جاه و زور * همیسان باشد که موی اندر بصر * طمع کار کوزی او کند منصب و زرخالی انجلین اولوز که
 بصر دهموی اولوز یعنی بصر دهموی اولوز و ریشه مانع اولدی بکی بصیرتده دخی خیال جاه و مال
 سوی کبی برده اولوز حقیقت حالی شاهده قیلقدن منبع ابلی (مثنوی) بر مکر مستی که از حق برود * کچه
 بدی که کچه او حیر بود مکر شول بر مستدن غیر که حقدن بر او له یعنی شول مست الیهینک مال و زر کوزنده
 سوی کبی اولوز و مع شاهده قیلار که اول حب الیهیدن بر او له اگر کچه کا خزینه و وره من او را بولدی یعنی خزائن
 و کوزه اسیر اولیوب خیال مال و پیاددن آزاد اولدی (مثنوی) هر که از دیدار برخورد ارشد با این جهان
 در چشم او می در آید * هر یک که دیدار الیهیدن برخوردار و مستم اولدی انک چشمند بوجهان مر دار اولدی یعنی
 مادام که بر کسه دیدار الیهی و شاهد فریاددن برخوردار اولیه بوجهان انک چشم قلبند مر دار اولوز اول
 کسه حرص و طمع نجات بولز دین اولوز (مثنوی) لیکن آن صوفی منستی دور بود بلا جرم در حرص او شکیور بود
 ولیکن اول صوفی مست شراب الیهی اولتدن دور بودی اول سبدن حرصه دهموی صوفی شکیور اید شکیور کچه
 کور معنی شاهده در یعنی اول صوفی کچه کور معنی کسه کی انلر مر ادنی و کدی به اولان ضرر زری کور مدنی
 (مثنوی) صد حکایت بشنود من هوش حرص در * بد نکند در کوش حرص * هر صل مست و مد هوش اولان
 کسه بوی حکایت این در حرص صاحبک قوافله بر نکند کلز و اهل حرص نهی بوی حکایت اینسته انک قوافله
 کرمیوب منتفع ایلز کوش حرص اهل حرص دیک تقد برنده در مصاف مقدرا اولورته کم بوی حکایت بدن طمع

و در صفت قباحی نه می رسیده اند یکی ظهوره کاور (تعریف کردن منادیان قاضی مفسلی و ادگر کرد شهر (منشوی)
 بود شخصی مفسلی بی خانان * مانده در زندان و بنی آمان * خانما نسز زیاده مفسر بر شخص وارد زندان
 و آمان نسز شده و المندی (منشوی) الله زندان خورده کراف * بر دل خلق از طمع چون کوه قاف * زندان ملک
 لقمه سنی کز قاف یعنی بی سبب و بی واسطه بردی طمعند خلق کو کلی اوزره قاف طغی کی ابدی یعنی طمع کار
 اولد یغندن خلق قلبه قاف طغی کی قبل کشدی (می) زهره قی کس را که اقمه نان خورده زانکه آن اقمه را
 کاش برده * که سنک زهره و قدردی قوی لید بکه بر لقمه اتمک * به زرا که اولقمه نل اوچی قیباردی کاواوج معنساندر
 (منشوی) هر که دور از دعوت رحمان بود * اوکدا چشمه است اگر سلطان بود * هر که حضرت خدا نل دعوت
 و ضب افتند دوری نصیب اوله اهل که کدا چشمه در فضا کر سلطان اوله یعنی حص و طه مدن نجات یوز و قمر
 و احتیاجدن خلاص اولز هر شول که کفیش الهیدن دور و کز لایقی دن محبوب اوله (منشوی) او مر و تر
 نهاده زربا * کشته زندان دور و خی زان نان ربا * اول مفسلی مروی آغی آتینه قومش ابدی زندان اول نان
 قابیجیدن اهل زندان * بروزخ اولمشدی (منشوی) کر کبری بر امید راحی * زان طرف هم بدست ایداقی * هیچ کبی
 بی دردی دم نیست * بر بخلو تکاه حق آرام نیست * اگر زندان دنیا ایچره راحت امیددی اوزره بر طرفه قاجاسک
 اول طرف مدن هم سنک اوکه بر آفت کاو بود نیاده مدسر و دامسز هیچ بر یوچی بود قدر محصل خلوت تکاه حقندن غیری
 یرده آرام یوقدر (منشوی) کین زندان جهان نا کیر * نسبت بی باعد ولی ذق الحصر * ناچار و بی زهار اولان
 جهان زندانیک هر یوچی اجرت قدس و زندان ضری بیسز کادر ذق او رمغه در لر حصر حبس خانه به درلر (کافال
 الله تعالی و جعلنا جهنم للکافین حصیرا) ای محبایس (الذین یحین المؤمنین) و غواضیه یوزندن جهاننده مؤمن
 هر قنی کوشه به کتسه و هرنه توشه به میل ایتسه البته انده دق زندانی بولور و زخم جهانیه مبتلا اولور زیرا بوجهان
 نا کیر برلر بر یوچی شرب الحصر سز کلدور نه کم یوزور (منشوی) والله ارسواخ موخی دروزی * مبتلا کر به
 چنکالی شوی * یعنی والله الاله ذات وسفات جلیله سنه قسدر هیچ شک یوقدر که کرموش دلکنه
 و کار ایتسه دخی کینسک بر کبه بچه لونک زخمه مبتلا اولور سن نه کم حضرت رسول بوجدنلری دخی بومعانی
 مؤید اولور طبرانی اوسعه و مینی شعب ایمانه بوجدنی انس حضرت تارندن روایت ایدرلر (کاهل علیه السلام
 لوکان المؤمن فی جحر حطب لقیض الله لمن یؤذیه) و نسا فی نه انس حضرت تارندن روایت ادبوی بر اخر وجه اوزره
 روایت ایدرلر که سور سحر (لوکان المؤمن علی قصبه فی الصر لقیض له من یؤذیه (منشوی) آدمی را فریبی
 هست از خیال * کر خیالانش بود صاحب جمال * آدمینک فریه لکی خیالاندرا کراول آدمینک خیالاری
 جمال صاحبی اوله (منشوی) و رخیالانش نماید ناخوشی * بی کدارد هموم ازانسی * او کر آدمینک خیالاری
 ناخوشی حک و ستره شع زیاده آتسرن اریذیکی کبی اولی که ابر و الحاصل برکسنک قلبنده اولان خیال اگر
 لطیف رجیل ایتسه اتمک جسنمه قوت و لطافت و بررحی قلبنده اولان خیالک لطافتی بشره سفنده ظاهر اولور
 و برکسنه نل قاینده اولان خیال اگر ناخوش و مول ایتسه آغی غم و المده ایدر و جسنمه دیوتنک اضطراری تأثیر ایدر
 (منشوی) در میان مار و کزدم کرنا * با خیالات خوشان دار خندا * مار و عقرب ایچندما کرسنی خدای تعالی
 خوشتر از خیالاته طوبه یعنی حق قنده خوش و لطیف اولان شیشلر خیالاته عقارب و حیات ماینده حق
 تعالی سنک قلبکی خوش ایتله (منشوی) مار و کزدم صر تارنس بود * کان خیالت کجیای مس بود * مار و عقرب
 سکاموش و حافظ اولور که اوسنک خیالت مسک کجیای * کان خیالات فرج یش آمدست * صبر که نفسنده قلندر
 قبولد (منشوی) صبر شیرین از خیال خوش شدست * کان خیالات فرج یش آمدست * صبر که نفسنده قلندر
 خیال خوشدن شیرین اولور اول جهت که تمدن قور تلقی و متفرج اولق خیالاتی ایدر و کلدور پس تمدن خلاص
 اولق خیالاته صبره صبر ایتسی شیرین اولور یش یا صبره اولوب معنی یوبه اولسه دخی یا زرد صبر خیال خوشدن
 شیرین ایدر زیرا که اول تمدن خلاص اولق خیالاتی زیاد موغالب کلدور و عین اولور بعض نسخه ده (کان خیالاتش
 فرج بخش آمدست) واقع اولمشدر معنی زیرا که آتمک اول خیالاتی فرج بغشلی کلدور و عین اولور بعض نسخه ده
 فرج بر سه فرج واقع اولمشدر (منشوی) آن فرج ایدر ایمان در شعیب و ضعف ایمان ناسیدی و رحیم * ضعیفه خاطر اول
 فرج * ایدن کار و ایمانک ضعیف ناسیدلک و زحدر یعنی زندان دنیاه ایمانی قوی اولان مؤمن بر لا و غمه مبتلا
 اولسه حق تعالی اول بلا و غمک * به ستمه دنیاه و آخر نه نیجه نعمت و سعادت و بره چکنه و عسر لکنشده ابکی

بسر حاصل اوله جفنا ایمان و باقی وارد پس قوت ایمان البته فرج و فرجی مستلزم اولور لکن ضعف ایمان باس
 قنوطی و یورله آغری بلری اختضا خیلور زیرا ایمان ضعیف اولان کسه نلک باشنه بر بلا کسه مالک دنیا ده و آخرت ده اولان
 حسن براسی بیلر (و نشر الصابرن الذین اذاصابهم مصیبه) آیتند مالک دنیا شدنن کا مالور (انما فی الصابرون
 اجرهم بغير حساب) آیتند مالک ابروی حسابی دخی اقرار قیلر پس ایمانک ضعیف کا انامالک و درد درون ایرات
 ایلر (مثنوی) صبر از ایمان یابدر کله * حیث لا صبر فلا ایمان * کت سیغمر خدای ایمان نداد * هر کاز صبری
 نداشتد بنهاد * صبر از ایمان سر کله و یور سر کله باش ناچدی مکندر یعنی صبر ایمان دن ماش ناچی یولور و ایمان صبره
 فی المثلک تاج سر کی اولور شول برده که صبر و قدوس انکیون ایمان و قدور (واهد اقال علیه السلام الصبر رأس ایمان
 و قال فی حدیث آخر الصبر نصف ایمان) حضرت سیغمر علیه السلام دیدی حق تعالی او کسه ایمان و برمدی
 هر شول کسه نلک که نداد و قلیتند بر صبر اولمه (کا قال علیه السلام لا صبره فلا ایمان له) (مثنوی) آن یکی
 در چشم و یاشد جومار * هم می اندر چشم آن دیگر نکار * بویست صبرک بعض کسه جیل و ملیج و بعض کسه
 کمر به قیج کلید کنه مثال موقعنده واقع اولشدر کان یورورلا کرسن دیرسک که صبر اگر ناسک کوزته خار
 و مار کی زنت کشد و پس فوجله صبر و مر نه احسن و لطیف اولشدر مثال ایلدوب جواب یورورلر نم
 صبر اهل تشنه کوره مار اولر لکن اهل حقه کوره لطیف و نکار دره شلا اول بر کسه سنک چشمنده مار کی اولور یعنی
 بر کسه فی سوسمک اول کسه سکامار کی کور شوروم اهل کسه اول بر غیری کسه نلک کوزنده نکار و خوب کردار
 کوزندی و عجب دکلدر که شخص واحد بر نه وشت و بر نه مار نکو اوله (مثنوی) زانکه در شعت خیال کفر اوست *
 وان خیال * و دخی در چشم دوست * فی راسنک چشمکده ازل مار و قیج کورن کسه نلک کفر و قاحتی خیالی وارد
 و اول دوستک چشمنده اول مونسک خیالی وارد عز برلر دن بر نه ایتد برلرسن مالی سورمه سن دیدیکه لایذی برلرسن
 دیدیکه (المال حیه) حدیثک فواضعه مال بنم فتنده ماردر ویر آخر عز بر نه دخی ایتد برلرسن مالی سورمه سن دیدی نم
 دید برلر فوجله دیدی حضرت (نعم المال الصالح للرجل الصالح) یور شلدر مال صالح بنم محبوب و بر دیدی پس
 مالک اول کسه ضرور مار کی اولد یعنی جابه بقوب بعض ایلدی و بومالک مالک اوصالح کی اولد یعنی جابه بقوب
 محبت قیلدی حضرت شیخ فتوحانده باب مرافقه ده دنیای آخرت اوزره بر فاج و چوله ترجیح بخند رالده ناها ام
 ر قوب یور شلدر اولاد فی غایله کوزد بیجی و سلیمی و بریه ایلدی و بدیدر لکن بو خلقک اکثری ام و برلر نلک حق
 بیلیوب کا عاق اولور و لک فتنده عیب و مذمت قیلور لکن بوک (حضرت بی علی علیه السلام الحنه تحت اقدام
 الاسنان) یور شلدر پس دنیا دخی انانکهای کیدر دجشدر نظر ایلدوب دنیا اکثر نلک فتنده مذموم ایکن شیخ
 حضرت ندی نه جابنه نظر ایلشدر (مثنوی) کا تدیرنک شخص هر دو فعل هست * کاماهی باشد او کاه شست * زبرا
 یور شغصده هر ایکی فعل وارد و انک نفسی کفران اوزره و روحی ایمان و عز قان اوزره و ایلک مکندر و فتنده برجه اول کسه
 کاماهی اولور غلبه روحا نیت زمانده و کاهی شست اولور غلبه نفسا نیت جهنمده شست بونده اولته معاشانه در
 (مثنوی) نیم او مؤمن بود نیم کبره نیم او حرص آدری نیم صبره مالک بر نفسی مؤمن مالک بر نفسی کبرد رانک بر نفسی
 حرص آدرلک مالک بر نفسی صبرد پس شخص واحد لکنی مؤمن دینی کافر اولق و حیثیندن اولور و نفسی حرص آدر
 و نفسی صبر قیاق بو جهنم دروا و یورسته کم بوایت کرعه دخی بو معنایه دلالت قیلور که فتنمه کتور و پیا استنهاد یورور
 (مثنوی) کت برداننک خنکم مؤمن * باز منکم کافر و کبر کهن * سنک برداننک کتفدر فتنکم مؤمن کبر و منکم
 کافر که کبر کهن دوسر و تقابنده جناب حق یورورلر که (هو الذی خلقکم فتنکم کافر و منکم مؤمن یعنی اول الله در که
 ای انسان سزی خلق و ایجاد ایلدی عدمدن پس سزدن بعضیکر الله خلق ایلد بکنه کافر و بعضیکر انک
 خالقیتنه مؤمن و مقرر در فتنه که خطای جنس انسانه اولوب اذن بعضیسی مؤمن بعضیسی کافر اولد یعنی
 مشعر اولوب و موجه مناسب اولان وود کادر بکنه و موجه مناسب اولان کافر و مؤمن شخص واحد اولشدر و بومعانی
 مؤید اولان تفسیر جابل تفسیریدر (کا قال الزیج معناه فتنکم کافر فی السرمؤمن فی العلایة کالناقتین و منکم
 مؤمن فی السرم کافر فی العلایة کعه ارفیل انها و الا ایمان و عن الضلال مناسبا لها لخل فتنکم کافر بالله مؤمن
 بالکوا کب و منکم مؤمن بالله کافر بالاصنام کذای جمع الیمان) پس بو منته کت بر نه مضاف اولشده جازئدر نه کم
 اول فتنر براوزره یعنی و برلری دخی سنک بر نه انک فتنکم کافر دیدی دخی جازئدر و کبر کهن کافر لفظنک صفی اولور
 یعنی ایلد کافر که کبر کهن در دیک اولور (مثنوی) همو کاری نیتد جیش سیاه * نیتد دیگر سیدی همو ماده *
 منلار کوا کی انک صولک بانجام نفسی سیاه و لصف آخر که مراد دن صاغ جابدر ماه کی زاده سید اوله سیاه

[illegible]

اولمندان وندامت قبل از نیدن فریاد و غریب الیه لرزیدن (مثنوی) که بد رویشی کنم تهدیدشان به که برف و خال
 بندم دیدشان به که فرو خفته الیه بونری تهدید و تقوی فایلم نه که حق تعالی آنکس را ندانم کلام مجیدند (الشیطان
 بعدم که انقصر و یامر که بالفتنه) دیو حکایه یوردری کجای مجبور بلک زلف خالی الیه انزلک جحشچی بغلیم
 (مثنوی) قوت ایمانی درین زندان کشت و آنکه هست از قصد این سنگ درخت ایمانه منسوب اولان قوت
 فوزندان نداده آرد و اولکه وارد بود کلک سوخته شدن و خود در خم فتنه اضطراب و زلزله معناسنه اولور
 یعنی شول کسیرک که وجود نده بقیه ایمان موجود در انرشیطاطک مکر و فسادندن اضطراب و زلزله در در
 دیک اولور (مثنوی) از نماز و صوم و صد بیکاری قوت ذوق آید بر دیگر کاری و نماز و صوم و صد بیکاری
 بپاره و کسند ذوق قوی و شوق غدای کلور بر او غور در اول عدوانی ابلتور یعنی صوم و صلات و حج و زکات
 و نیجه یوزیک عباداتندن بر نده مطیع که قوت روحانی و قوت ایمانی حاصل اولور اول لعن آتی مکر و اغوا الیه برآمده
 از راه قیلور (می) استغنی الله من شیطان که قد هلك امن طغیانه بن الله صفورم اللهک شیطانندن شیطانده
 اولان صبر و لطفه الله بر اجد و شیطانک شیعه اضافتی حضرت حق آتی خالق اولدی یعنی و اول الله مخلوق اولدی
 ملا یسه الله در تحقیق این هلاک اولدی که اول شیطانک طغیانتدن که نیجه کسیرک و اغوا الیه طریق حقدن
 چیقروب هلاک ابلشدر (مثنوی) یکسکت و در هزاران میروید هر که دروی رفت او ایستوده حقیقتده بر یک
 در نیجه یک کسینه به کسیرک کسبه که کندی او شیطان او که اولور یعنی شیطان فی الحقیقه بر کسیرک
 اول حضرت آدم علیه السلام ایوب انا خیر منه در سائر شیاطین یونک فروری و نفعیانی کسیرک و نولر شیطان
 عشقه نسبت لبس بشی حکمده و اولجندن یکسکت یوردر پس اول شیطان بر کسیرک هزاران کسینه نل
 وجود نده سران ابلر هر کس نل که وجود نده کیده اول شیطان آنکس نفسی کی اولور و آنکس عرفه نده مجرسانده
 جریان قیلور کا قال علیه السلام الشیطان یجری من ابن آدم مجری الدم فسیق و امجرا باطوع و بالعطش مثلاً
 بر کسبه نل باطننه داخل و نلی فتنده یامر اولور با کافه خواطر و افکار ایلد که مقزی اولین کسبه اول خواطر
 و افکاری کندی نل خاطر لری و فکر لری زعم ایلر حال بو که او باطننه داخل اولان شیطانک مکر نلندر
 (مثنوی) هر که سر دت کرد میدان کوروست و دیو بهان کشته اندر زیر پوست هر شول کسبه کسفی طاعت
 حقدن سر دایدی یل که اول شیطان نده در اول کسبه انسان صورت نده شیطان در نل پوستی آکنده و صورتی
 ایچنده شیطان بهان اولمشدر انسان که شیطان آنکس پوستی آکنده و صورتی انسان شیطان جن شیطان نل اغوا
 و اضلال ایلد که زیاده مؤثر در پس بونلندن اجتناب لازم در (مثنوی) چون باید صورت ایدر خیال
 تا کشاند آن خیال در و بال که چونکه صورت ولیه خیاله کلور ناسخی خیال و قسیرک جانندن و باله حکم
 یعنی شیطان انسان شکنده کندی به مستعد بر ابلس معرفت کسفی استرکس آنکس حوزنه و قولنه اعتماد الیه سن
 اگر بو گونه کسفی یولور سه سی آنک صورت نندن کلور اضلال ایلر و اگر بو یلر کسبه و امره و آنک صورت نده داخل
 اوله من شیخیه کلور تا کسفی او خیال جهندن و بال و عصیان به حکم یعنی بعضی نسخه نده نیاید بر نه نیاید و اتم
 اولمشدر بو تقدیر اوزورده معنی چونک صورت کلیه خیاله کلور دیک اولور (مثنوی) که خیال فرجه و کاهی دکان
 که خیال علم و کاهی خامان که خیال فقرجه و کاهی کلر علم خیالنه و کاهی خامان خیالنه حکم بویت
 یت اولده اولان تا کشاند لفظک مفهوم نده داخل اولور و اولجندن کشاند لفظی بویت نده دخی مقدر اولور یعنی
 یولور و لری (مثنوی) همان بکولاحول اندر زمان از زبان تپانه بلکه از عین بیان که اول لاحول رسوبی
 هر زمانه الکرز نلندن کلر بلکه عین جاندن دی لاحول و لاقوتک معناسی عن تربیمر و اولدی و یول لاحول
 و لاقوتن مراد حول و قوتی الله استناد ایلد کدر و ابسه عین فوحددر پس کلمه فوحد که لاحول و لاقوت الا بالله
 و یاخود لا اله الا الله در شمس شیطان کسیرک که لاحول و لاقوت کلمه سنه مشغول اولسه و یاخود کلمه فوحدیه
 اشتغال قلبه تیغ لایه شیطان قتل ایلر لکن اشتقاق معنی یونک اوزر ندر که مجر لفظک شیطانک وجود نده
 تأثیری یوقدر بلکه بونی درین عین جاندن یلک لازمدر که شیطان قتل ایلیه و عین جاندن دیمه نل معناسی بیان
 فوحد خدا بمنظر اولین کرک و سر لاحول و لاقوتی یونک کرک لاقوت یاند اولان معناسی دلالت فیه و کلمه لاحول
 و لاقوت یاند اولان معناده ظهوره کلام دیک اولور (تفه قصه مفلس) (مثنوی) گفت قاضی مفلسی را را غما گفت
 آنک اهل زندان کوا قاضی اول مفلسه ایستی مفلسکی که کو ستر مفلس قاضی به ایستی اشته سکا اهل زندان
 شاهدر (مثنوی) گفت ایشان ستم باشند چون می کر نند از وی کسیرک شد خون قاضی مفلسه ایستی

انتم هم اولور چونکه سندن بحر زمان اخلور پس شهادتاری مقبوله اولمز زیرا که غرضی وار شهادتده خلوص شرطند (منشی) و زوئی خود اشد هم تاوارند برین فرض باطل کواهی میدهند و هم اهل زمان استراکه ناسندن قورولار پس فرغندن باطل شهادتایدور (منشی) جه اهل حکمه که گفته ما هم برادار ور افلاش کواهی حکمه حقیقت جه می آید بر دخی اهل دیار و افلاشه شاهدی (منشی) هرگز برسد قاضی سالار و گفت مولای من منس بشو قاضی هر کجه که اول مقلد حالی صورتی اول که ایدی ای اقدی بومقلسدن او (منشی) گفته قاضی کشر بگرداند قاضی کرد شهران منس است و پس فلاش قاضی آید بکه اول مقلس طولا درک قاضی و آسکارا شهر لاطرافتی و مقلسد و زیاده فلاشود و (منشی) کو بکو اور اسنادی زید و طیل افلاش عیان هر جائزید و محله محله اهل ایچون نذر اوریکر اهل افلاش طیلن هر مرد عیان اوریکر اهل حله و تزویری خلقه بان قیلکتر (منشی) هیچ کس نسیه نفر و شد برو فرض ندهد هیچ کس اورا سو هیچ کسه کارور مینسنه صاعه هیچ کسه کار بر منقر فرض و بر میه (منشی) هر که دعوی اردش اینجا بنش میش زندانش نخواهم کردم هر کجه آقی و درایه بن حضور من و حیله می سبیلده عوایه کتور بن اقی ارتق زنده ایتک استعزم عش و نه دیار بر ارتق معانسه اولور (منشی) میش من افلاس او ثابت شدست نقد و کلا نیستش چیزی بخت زیرا اول مقلد افلاش بن او که ثابت اولشدر اول مقلد کتده تقد و متاعدن بر نسنه بودر (منشی) آدی در نقد دینازان بود تا بود افلاس او ثابت شود حکم شری بودر که مدوون افلاش ثابت اولفیه دلک جسد ممکتی لازم و واجبد اما بعد ثبوت افلاس جسدن خلاص لازم اولور مقلس او که در که اصلا در هم و دیناری و متاع و ملکی اولیه کذلک جنس آدی جنس خانه دنده اول جلدن محبوس اولور که تاوه کاهک افلاش ثابت اوله یعنی کتده در هم و دیناری و متاع و ملکی اولدنی تحقیقا یله العبد و مالیکه لولاه سر لوط و و کندی حقیقه هر شیدن فقر و مقلس و له و تقد برجه قاضی حقیقت اقی حبس خانه دینان آرد ایدیلور و اتسار حارری و اولور و اما ان الله مساکن اولور و من بعد بر دخی حبس جائز اولور (منشی) اقلدی دوار بر دان ما هم متادی کرد در قرآن ما برزم بر دنا غم شیطا ک مقلس لکنی هم برزم بر آفر زده ندا ایلدی یعنی بر متعلق اولان قرآن عظیمه بر من خدا من شیطا ک افلاش یان قیلدی (منشی) گونا و مقلس است و بد من هر چه باوشرکت و سوداکن و کاهل شیطان حله کار و مقلس بد کردار و بد گفتار در هر آنکه شرکت و سودا و شر اولیه دنا حله کار و سودا و نه بد و شر معانسه در (منشی) اور که اقی او را بهانه آوری مقلس است او صرغه ازوی کی بری و او را کتله و شر اولیه من مکره بهانه کوروسن او ایلدی مقلسدان دن حق صرفه و فائده ایلنور سن و حضرت ختدن و عتاب و خطابه مستحق اولور سن که سیور (العهده الیکم یای آدم ان لاتعبوا الشیطان انه لکم عدو مبین) پس حصه بیاتندن نه قصه ساخته شروع ایلد و بیور (منشی) حاضر اورند چون فتنه فروخت اشتر کرد بکه هیزم ی فروخت مصرع اولده فروخت فعل ماضیدر متعدی و لازم اولتی جائز در متعدی اولدنی تقدیر او زوره فتنه شعله لندردی و الکلندردی دیک اولور تقدیر معنی و یله دیک اولور چونکه اول مقلس فتنه شعله لندردی خلق شهر حاضر کتور دیر بر کردل اشترقی که اول هیزم صارتی مصرع نایند اولان فروخت صافتی معانسه در بودنی فعل ماضی در مصرع اولده تقدیر وارد تقدیر کلام دیک اولور که چونکه فتنه شعله لندی یعنی فروخت لازم اولدنی اوزر معنی فتنه شعله لندی و تقدیر اوزر دیک اولور که چونکه فتنه شعله لندی یعنی مقلد فتنه می افلاش ظاهر و آسکارا اولدی حاضر کتور دیر بر کردل اشترقی که اول هیزم صارتی (منشی) کرد بجاوه بسی فراد کرد هم مکرر ایلد انکی شاد کرد و بیچاره کوفه و آکالک دوجوق فریاد ایلدی هم دومی الفه مکرر اولی بر دنا کتله تسلیم و شاد ایلدی (منشی) اشترقی بر دنا کتله شکام چاشت و تابش و افغانا سودی نقاشی اهل دوسی قوشن و قشندن انشمنه دیک اولد و ایلد و بار و اهل اتفاق فائده طوعدی (می) بر شرفستان خط قران صاحب اشترقی اشتر و ان اول خط قران اشتر اوزر و او بودی اشتر صاحبی اشتر لار دجه فی ایدی تا کم اشترقی ضایع اولیه (منشی) سوسو و کو بکوی تاختند و نامه شهرش عیان بشناختند طرف بطرف محله جایدل تا بهیج شهر خلق اول مقلس عیان و آسکارا کلا دیر و یله دیر (منشی) میش هر جام و هر بار بار که کرد مردم بکه و شکستن نکه هر جامک و بازار او کتده که بهیج ناسد برجه مردم آک شکسته ناکه قتلدی و ناظر اولوب نشان ایلدی (منشی) احساندیکه بلند آوازبان و ترک و کردور و میان و تازیان و واون مشادیکه بلند آواز بزدن یعنی آوازی بلند اولان کسندردن ترک و کردور و میله و عمر یله و یولدن ماعد ابارسی و هندی و غرنک و تاجیک و یونانی و عبری لسانی

اوزره ندا ایلدیر تا هر قوم آنک افلاسی کندی منادا اسندن فهم قیلوب عذربطرف اول پس هر منادی کندی
 لسانی اوزره اوکونه ند ایلدیر که (می) مفلسست این و ندارد هیچ چیزه ترس تا ندید کهس اوریان پیش) یوسفدر
 هیچ بر چنین طوطی تا کهسه اکابر اول فرض ورمیه (منشوی) ظاهر و باطن ندارد چه * مفلسی قلبی دعا بی دبه *
 زیر اظاهر و باطن برجه طوطی یعنی برشته مالند کلدور بر مقل برقلب بردنایر دبه در دبه باغ بردانسته درلر یونده
 بردانسته قافی و حبله بردانید در عک اولور (منشوی) هان وهان یا از سرینی کم کندی * چونکه کار آرد که حکم
 کندی * مناد بیرندا ایلدیر که ای عباد الله اکاه اولان آنکله حرفی آرزایی چونکه سر زبیه سح آنک
 ایچون کاو کتوره اول کاو مقیدو کرهی حکم الی که اول سارق سر قنده شویله اوستاددر که تا نایانه دزد دزد درلر و اول کسه نک
 ایستدیکنی نه اوغر لر فس قنده اسکی مثلدر که فلان کس اگر ترا کاو آرد که حکم کن تا نایانه دزد دزد درلر و اول کسه نک
 خرمنز قنده بغایت حست و چابک اولد یفتدن کاه ایدرلر و یوشلک اصلی اولو اولدیر که ایکی خرمن بری بری الیه بحث
 ایلدیر که سر قنده سنی اوستاد سن خوشه بنی پس و نلر بر اوستاد خرمنی * کندی بلیتک عیسی ایچون حکم
 نصب ایلدیر اول اوستاد نو نره دید بکه بین السراق اوستاد اول کسه در که بر او کوزی بر کسه صانه سناول کون
 اوغریله پس یو کانتغیزک قادر در بری بن قادر کام دیدی بری بن قادر کام قدوم دین سارقلر بر او کوزی
 وار ایلدی در حال آنی بر چغیتی به بیع ایلدی پس اول چغیتی دخی بر آسرا و کوزله آنی چغت ایدوب صنه مق ایچون
 حفت سورمه * کندی پس اول بایم بقر اولان سارق اول بر و قتی آلوب چغیتیک ترلاسنه قمر ببا اولد قده
 اکادیر که بن یو کینده کر تبه سن وار چغیتیک مقابله سنده بر اراق برده نجب نجب دو چاغر و یوندن غیری
 سورن محبوب همان بود و باغ دیدی پس اول خرمن بر محله واروب نجب دو چاغر معقه باشلدی پس اول چغیتی
 استماع ایدرلر کندی به دید بکه یونده بر سر و بر حکمت واردر که کوشتی دانم ایدرلر نجب دو چاغر واروب اکا و نجب
 ایلدی بکی عیسی بدن خبر آکه دیو یفتدن قویوب اکامتو حه اولدی کیدر کن کینده اولان سارق چقوب کاری
 چکوب در حال آنی ایچینه قاچدی پس چغیتی اول نجب دینه کلدی و دید بکه ای آدم صاحب دن بری
 نجب بر سن محل نجب نه در اول کسه دید بکه یوندن نجب نه اولور که سن بر یالکز اوکونه حفت سورن پس
 چغیتی آرد نه باغوب کوردی فی الواقع او کوز بر قاشلر کوزک چغیتی دردمند نجب دیکه باشلدی سارقا کا دید بکه
 اشته بنه نجب ایلدیر که یو در دیدی پس اول زماندن بر وضرب مثل اولدیر که فلان کس اگر ترا کاو آرد که حکم کن
 تا نایانه دزد درلر و اول کسه نک اوستاد خرمن وار ایلد یفتدن کاه ایدرلر (منشوی) یو یو کیمه آدم بدین بر مرده را *
 من مشو هم گردندان مرده را * و کربو یقور دن صوشتی حکمه کتوره سنر و بنم حکمه کتوره سنر من مرده می زندان *
 حبس ایلک استقرم (منشوی) خوش دست او کوکوش پس فراخ * باشا ارئود نار شاخ شاخ * و امفلس خوش دمدر
 و آنک یوغازی زیاده و اسعدر یعنی شر بن سوزلو و مطنو اولدو بر کسه در و چوق بیجسدر یکی شادله ایلند تازی باره
 باره در نارنج قفنه و شعار اوست قفنه درلر یعنی ایلان ایچنده کید بکی ایس کهنه و باره باره در و اوستنده اولان
 لباسی یکی و لطیفدر زیرا مقلس حبله کار لرک صفتدر که ظاهر فی مزین و مقلس ایدوب فاسه لطیف ادالر و خوش
 آینه سوزلر سو یلیوب آنلری یو نلر افته فریفته ایدرلر (منشوی) کر بوشد هر * کران جامه را * عاریه ست
 آن تا فرید عامه را * اکر اول مقلس مکرو خدعه دن اوتری اول نوجامه فی کیه اول جامه عار شد تا عوای الاله
 (منشوی) حرف حکمت بر زبان ناکحیم * سلهای عاریت دن ای سلیم * حکیم اولین کسه نلر زبانی اوزره حکمت
 کله سی ای سلیم عاریتی اولان لاسر بل یعنی علیه عامل اولیان اولیا اصفافیه اتصاف قیلان کسه لرک لاسنده
 حکمت متعلق اولان القاط و عبارات و اسرار و معرفته متعلق اولان اصطلاحات عاریتدر کندی نلک حسب حال
 و سلک و مالی دکلدر مثلا بر کسه نک بر خواجه دن عاریتی لباسلر آلوب کیدر که ابلیس اولوب و ابلیس
 سیرت اولان بر تلیمسدر خنی صورت صلاحدن کلوب علم و عمل لباسی کندی باره عاریه قیلوب ساده دل اولان کسدری
 و تکرار فریفته ایدرلر (منشوی) کر جید دزدی حله * و شیده است * دست و چون کیدر دان بریده دست * اگر چه
 بر خرمن بر حله فی کشد اول قطع ایش دزد سنلک دستکی نیجه طور و سکا و نیجه معاونت ایلر بریده دست
 دیلن باعتبار ما یول ایلدر که شرع اشرس نلک دستکی قطع اوقای لازم اولدینی مقرر اولیق آنی مقطوع ایلدمنزه سنه
 تنزیل باش اولور اول اولی * کسبیه حبله دیلن دخی چا زدر پس سارقان کلمات اعل طریق و قاطعان راه اصحاب
 شریعت اولان مفلسلر که هر خدایع ایس مکره متلبس اولنلدر اندر بر کسبیه نیجه دستکیر اولور و و جهله
 معاونت قیلورلر یسلکه آنی فرشته ایدوب مالک اولدینی شیخی ایلدن لغمه سی قیلورلر (منشوی) چون شبانه اشرار آمد

وری جان جانینه تابع و ناظر اولدنی کی کمال علیه السلام ان الروح اذا قبض بقیه البصر یعنی روح
 انسانی قبض اولندقد کوراً کانبع اولور و انک اردخه نظر قیور سسندخی ای چاره جو اولان کسه مرده چاتک
 اردخه تکران اولدنی کی لامکان جانینه کوزتو یوب چاره و درمان ایشو منتظر اول دیک اولور (منثوی)
 این جهان ازی جهت سیداشست * که زنی جانی چاهرا باشدست * بوجهان بی جهت عالمندن سید
 اولشد که بی جالب کدن جهاته های اولشد یعنی بجهان صوری بی جهان اولان عالم لامکاندن سید اولشد
 و مر سید اعیانندن ظهوره کلسد که بی مکانلونی محال مری ته سسندن بوجهانه مقام مستقر اولشد و زرا
 بوجهان لامکان اولان حقه قائمدر (منثوی) باز کرد از هست سوی نسبی * طالب بی ریا نسبی * ای سالک
 چاره جور جوع اله و اوائی عالمندن و توفی جانینه که مر اعدم اضافیدر طالب رب ایدل و دخی ربه منسوب ایدل
 بعضی صحنه مر مصرع ثانی کزو ازبان طالب مولیسی واقع اولشد معنی اگر من جان و دلدن مولای طلب
 اید بی ایدل دیک اولور (منثوی) جای دخلست این عدم ازوی مر * جای خرجهت این وجودیش و کم * و عدم
 محمول بریدر اندن فقرت ایله و نوزاده و ناقص وجود شرح بریدر یعنی عدم که مر اعدم اضافی و عالم معنویدر اول
 محل حصول و بوجمل زیاده و نقصان اولان وجود شرح بریدر عالم معنادن بوجهان کورسره شرح اوائی
 مقرر در لکن عالم معنادم اولان و عالم معنیه کیدن شرح اولور (منثوی) کار کا صانع حق چون یسقیست *
 جز معطل در جهان هست کیست * چونکه حقت صانعک کار کا می یوقلدر یعنی عدم اضافیدر اوله اویجی
 معطلدن غیری شکلا و اولان جهانه کجدر یعنی معطل وی سیکار اقدن غیری یوصورتا و اولان جهانه کسه
 یوقدر و بر کار و در عمل اولان جهان فی الحقیقه عالم باطندر (منثوی) یادده مارا سجنهای دقیق * که تراحم آوردان
 آفریق * و تا کم کار کا صانع حق یوقلدر در و و و اولان جهاندن غیری معطل کم وارد یوردر یسره و و و کلام
 من حیث الحقیقه ارق مقالات و ادق کلمات اولدیه انکی و که هر کس بوعالم معطل اولسی و عالم باطنک دائما
 بنده کل فیلسفی ادراک ایدیه منس بومناستله کلمات دقیقه تک افهام واذ کاری ایچون جنب حقه تضرع ایدوب
 دیر که لری دقیق اولان سوزلی ای رفیق صاحبی علمای جدل دقایق کی سکار کم کثوره اول دقیق اولان سوز
 زری برن با دیر و بریزه اگر در علمای جدل دقایق کی مورث بعضی و غضب اوله بلکه اول دقایق و رواقی سوز
 مر حبت و جالبه رافت و رفعت اوله (می) هم دعا از نوا جابت هم ز نو * یعنی انو مهابت هم ز نو * خدا ای هم عاقدن
 اجابت هم سسنددر یعنی دعا ایلکی بنده که موقوف اولی و مسکره آفی اجابت قیلق سسنددر اعتلک سسنددر
 مهابت هم سسنددر یعنی که امیده لریکی خوف و سزندن این قیلمن و کا می جلال و عظمتله تجلی ایدوب اتاره
 مهابت و دهشتی براغورسن (منثوی) گر خطا کتیم اصلاحش تو کن * مصلی قوی و سلطان حسن * اگر خطا
 دیدلک اید اول خطای من اصلاح اله معطی منسن ای خداسوزلک ساطا نیسن یعنی جمع شیداری اصلاح اید بی
 منسن و کلامک برهانی هم منسن سلطان بنده برهان معناسنه اولی روشندر غالب و مساط معناسنه اولدده
 جاز کرد که معنی ای سن سوز او زره مساط و غالب دیک اولور (می) کی یاداری که بدیش کی * که چه جوی خون
 بدیش کی * خدا با قدرت کیامنی طوئارسن که اول خطای تبدیل ایلرسن * که چه اول خطای فی المثل
 قان ابرمی اوله آفی بل ایلرسن و آفی آب سلیل قیلرسن ته که اکثر بنده یکج سنای حتمانه تبدیل ایلوب اندر
 حقتدر (و انک سید الله سناتهم حسنان) یورلدک (منثوی) ایچنین مینا کریم کار نیت * ایچنینا کی برها
 اسرار نیت * یو یو یو یو مینا کریم سنک کار کردر یعنی یونک کی بدیلات و تحویلات سنک صنع و کردار کدر یونک
 کی ای که برلرسنک اسرار کردر یعنی یونک کی لطف و عنایت کیلاری سن پادشاهک اسراریدر که نیجه حقیری
 شریف و نیجه کشفی لطیف ایلکه قادرسن (منثوی) آب و اوائلک زار برهم زدی * زاب وکل نقش سن آدم زدی *
 الهی سن شول قادر پادشاهسن که آب و خاک بری برسنه اورلدک و آفی تخمیر و ترکیب ایدوب بد قدرله یو غورلدک آب
 و کلدن آدمک حق قشقی اورلدک و آنک جسد فی احیاء کلدک (منثوی) نسبتش دادی و جفت و خال و عجم * باهزار
 آندیشه رشادی و عجم * اول آدمه نسبت ووردک و جفت و خال و عجم ووردک هزار فکر و سرور اله و غم که آدمک
 یوز کران اولدنه نسبی و ارد و یونلردن ماعدا نیجه احوال و اوصافه دخی اتسانی و ارد (منثوی) باز بعضی را
 زدهای دانه * زین غم و رشادی جسد ای داد * کیرو بعضی بنده که خلاص و برمش سن و آزادله مری ته سسنه
 اتلری ایر کورش سن و غم و رشادین جسد ای و برمش سن و جمعه مخصوص اولان سرور و المذن بری قیاش سن
 (منثوی) بردها خوش و یونلدر سرشت * کرده در چشم او هر خوب و زشت * چاندی کنید سسندن و اقو با سندن

و طبعه نغدن ایلمش سن یعنی خلاص ایتمش سن هر خوب و زیبای آنک چشمه زشت و قبح ایلمش سن و محسوسات دن
 فارغ و آزاد قیلمش سن (منشوی) هر چه محسوس است آورد میکند و آنچه ناپسند است مستند میکند عشق او پیدا
 و معشوقش نهان میاید بیرون قنیه او در جهان پس عبد الباطن اولوب هر نه که اول محسوس و ظاهر در آن قرار
 اول نسته که باطن و نه ناپسند را می معنی در بعض نسخه ده مستند بر نه و او کد واقع اولش در معنی اکا عرض
 احتیاج ایلمش را قی طلب اولور و بیک اولور آنک عشق و محبت پیدا و معشوق نهاند زیرا خدا اکا سم باطنه بجلی
 ایلمش را نکون یا بیرونی و دلدار ظاهر ایلمش قنیه سیدر چه اند (اما عارف بالله و مظهر اسم الله اولان عارف
 قنیه بوله دکلر بومی نه عبد الباطن اولان طاقه مک عبد الله اولان کاسلارک مر ته سسته کوره نقصای
 اولدیفیخون بونلرک مشرب و مذهبی ترک ایلمک امر ایلیوب سوردلر (منشوی) اینرها کن عشقههای ضروری *
 نسبت بر صورت نه بر روی سنی * آنچه معشوقست صورت نسبت آن * خواه عشق این جهان خواه آن جهان *
 یعنی و عبد الباطن اولوب و ظاهر ده اولان محایب و معاشیق معشوق حقیقیدن غیری زعم ایلمش طاقه مک مذهب
 و مشرب ترک ایلمه زیرا اعتدال ال کمال صورت منسوب اولان عشق را مجرد صورت اوزره دکلر و مطلقا ملصقه و جلیه
 اولان سبتلر رقی اوزره ده دکلر زیرا اول نسته که فی الحقیقه معشوق در صورت دکلر خواه جهان ظاهر نلک
 و کر که جهان باطنیک عشق اوسون زیرا ظاهر باطن معشوق حقیقه ایکی مر آن * کسیدر هم اندوهم
 بوند و محبتی اولان اولدر (یت) جهان مرآت حسن شاهد است و قشایر وجهه بی کل ذات (یت) کسیدر هم اولدر
 هو الا که هو الظاهر هو الباطن) بجز باع و یامن هو در کجری غیباخ (منشوی) آنچه بر صورت نواختن کشته *
 چون برون سیدر جابرس هنته * اول نسته که من صورت اوزره عاشق اولش سن چونکه آنک جانی نلندن طشره
 کندی آتی بیچون قوس سن و ترک ایلمش سن پس معلوم اولد که مجرد صورت عاشق دکل ایتمش سن بلکه صورت
 سیدله ظهور ایلن معنایه عاشق اولش سن لکن و معنای درست فهم ایلمش سن (منشوی) صورتش بر جاست این
 سری ز حبیب * عاشق افواج که معشوق نو کست * اول معشوق اولان کسه نلک روحی کتد کد نکره صورت
 بر ندر و بوطولق نلندر و بولات و سامت نه چهند حاصلدای عاشق کیه و ایسته که سنک معشوق کجدر یعنی
 تحصیل معرفت ایلمش تا سنک فی الحقیقه معشوق ککم ایلمش حکام معلوم و روشن اوله (منشوی) آنچه محسوسست
 که معشوقه است * عاشقنی هر که او را حس هست * اول نسته که محسوس در که معشوقه در عاشق اولور دکل هر شول
 کسه به کانت حسی وارد یعنی اول نسته که محسوس در ظاهر صورت در که اول معشوقه اولیدی سن عاشق
 اولور دکل هر شول کسه به کانت حسی و صورتی وارد پس هر حسی و صورتی اولانه معشوق کتد کد نکره محبت
 ایلمد بیکدن معلوم اولور که معشوق مجرد حسی و صورتی اولان دکل ایتمش بلکه اول حسی و صورتی آینه سنند سکا
 بوز * کوترن معشوق معنوی ایتمش (منشوی) چون وفای عشق افزون میکند * زفا صورت ذکر کون
 میکند * بویته ایکی وجه اوزره معنی صحیح اولور اولایکی مصرعه سله واقع اولان و فار کتد کله نلک مغفولی
 اوله مصرع اولده فاعل آن عشق و مصرع نایده صورت اولور و بوقته در اوزره معنی چونک اول عشق حقیقی وفائی
 زیاده ایلمه صورت وفائی فن ذکر * کون ایلمد ک اولور یعنی عاشق و فاسنی صورت تبدیل و تغییره قادر اولور دکل
 اولور یعنی عاشق وجود دکل اول عشق حقیقی وفادار الی و حقیقت اوزره محبت قیلنی زیاده ایلمه صورت عاشق
 و فاسنی متغیر و سبتلر ایلمز و فاسنی و فاسنه رخن اولوب مانع اولز ترک معشوق حقیقی اکا صورته تجلی ایلمسون
 و کر که صورت دن خالی تجلی ایلمسون محصل اول عاشق و فاسنی صورت تبدیل و تغییره قادر اولور دکل اولور
 و وجهه نانی اولدر که ایکی مصرعه سله و فاعل اول و فار فاعل اولدر مصرع اولده آن عشق را قنیه نلند اولوب آنک
 مغفولی اوله و مصرع نایده اولان صورت الی مغفولی اوله بوقته در اوزره معنی چونک و فاعل عشق افزون ایلمه
 و فاصورتی فن ذکر * کون ایلمد یعنی عاشق و فاسنی و صدق و صفای اول عشق حقیقی معشوق حقیقی به زیاده
 ایلمه و فاصورتی فن ذکر کون اولور یعنی مادام که عاشق و فاعل اول و اول و فاعش حقیقی معشوق حقیقی جانبیه
 زیاده اول و فاعل من بعد صورتی متغیر و شکلی دیگر کون اولور که کسه معشوق اول عاشق صورت تجلی اوسون
 و کر که اول صورتی نلایلمسون اما چونک وفادار الی وجود عاشقده عشق حقیقی افزون ایلمه و عاشق معشوق
 حقیقی جانبیه عاشق وفادار اولسه معشوق حقیقتا نلند اولان صورت دن اول تجلی کیدوب صورت دن اندن خالی
 فالدقه و وفادای صورت شکلی ذکر کون ایلمد یعنی وقایه خلل کلور متلا اکثر اهل صورت اولان عشاقی بجاای فن
 بر صورت دن ملات و لطافت کسه انلک وفای دخی صورت و شکل ذکر کون ایلمد بوز یا لور کوننده بر سوال لازم

کاروسه که اول سوال بود و فاعلی نجه زیاده ایلر که عشق کسی دکلر جواب اولدر که نم عشق کسی دکلر بلکه معشوق حقیقینک شدنی سومنه موقوفدر چونک معشوق حقیقی برنده سنی سوسه الشته اول بندر یسنه عاشق اولق مقرر اولور پس حق تعالیلک عیده محبت ایلسنه وفا و صدق و صفایسیدرسته کم یوحیدیت و معنایه دلالت ایلر (قال صلی الله علیه و سلم) کا عن ربه لایزال العبد یقرب الی بالنوافل حتی احبه فاذا احبته الی آخر) اهل تحقیق دیشلر که عید و نوافل ایلر حق تعالی به تقرب ایلر حتی حق تعالی اول بندر به محبت ایلر پس حقیق بندر به محبت بندر نیک حضرت حق به محبت ایلسنی مستلزم اولور پس حقیق بندر به محبتی پس نوافل که صفت وفادار عبدلک حضرت حق اولان عشق و محبتنه سبب اولمش اولور پس عشق و محبت دخی من وجه وهی ومن وجه کسی اولمش اولور (فلینأمل ولا تعبد بقول من قال العشق لیس بکسی (منشوی) بر تو خورشید بر دیوار ناف و تابش عاریبی دیوار ناف و یونیت صورتده اولان معشوقلرلک حضرت معشوق حقیقی به مرات و مظهر اولدنی طالبه تفهیم ایچون مثل موقعده واقع اولشدر مثلا کونشک بر روی دیوار اوزره بلدر ادا دیوار عاریبی تابش اولدی کذلک معشوق حقیقی و ظاهرده اولان معشوقلرلک صورتی اوزره تجلی قیلدی و تابان اولدی ایلر بر تو لطافتنی و معشوقلرلک دیوار وجودی عاریبی اولدی دیوارلر بر روی کندیدن اولدنی کسی معشوقان صورتلک دخی حسن و لطافتی کندیلر دن دکلر (منشوی) بر کلوخی دل چه بندی ای سلیم و اطلب اصلی که اوتاید مقیم ای ساهدل بر کلوخ اوزره که کول بغرس و نه محبت ایلرس شول بر اصلی کبر و طلب ایلر که اوتایدیلر اربعی کر و کسل کبی اولان جسدلر اوزره که کول بغرس شول اصلی طلب ایلر که اول اجداد و صورتده دائماً تابان اولور و صورتده ظهور قیلور (منشوی) ای که تو هم عاشق بر عقل خویش و خویش بر صورت پرستان دیده بیش بر تو عقلت آن بر حق و عاریب میدان ذهب بر من تو و وقتا کم صورت برست اولنلر و محسوساتده کالنه بر کلوخی دل چه بندی ای سلیم و اطلب اصلی که اوتاید مقیم و دو تو بیخ و تفریع ایلدیلر سه کندی عقلنه عاشق اولنلر کندیلر یو کر و هدن مستلزام و صورتده عاشق اولنلر دن اعلا و رعنا زعم ایللری مقرر اولدیه ائره دخی برضا و تقریر و سورلر کای شول که کس نم هم عاشقسن کندی عقللک اوزره اول سیدن کندی صورت برستانلر اوزره زیاده و عانی کوروش سن بر تو عقل کلدرا اول سنلک عقللک چال و کالی سنلک حسلک اوزره سنلک حسلک اوزره اولان ذهی عاریبی یل یعنی عقل و ادراک که مس کیدر ایلک اوزره اولان ذهب علم و معرفت عقل کلک بر تو یو ایلر اویقین عاشق فرع بر تو اولقده اهل صورت ایلر مشترک اولمش اولور سن پس نوجه کندی کلدرا دن افضل یلور سن دیک اولور (منشوی) چون زیاده دست خوئی در بشر و نه چون شدشاهد تو بر خیر و بشرده اولان حسن و خوبلی زیاده و کیدر نوحه سنلک شاهدلک ایچون بر خرا اولوردی یعنی بشرده اولان لطافت بر ایلر اوستنه آکتون صواب بالذرا بلذرا کلدی بالذرا کیدر یقین اول بالذرا کسه باقر ظاهر اولدنی کبی اول لطافت کتده دشر دخی زشت دیر بر خیر کای اولور کر بشرده اولان حسن و لطافت عاریبی ایلیددی سنلک محبوبک بر خیر کبی زشت و قبیح اولور میدی (منشوی) چون فرشته بود همیون دوشده کان ملاحت اندر و عاریبه بد اول محبوبک فرشته کسی لطف ایلدی صکره دیو کبی اولدی زیرا اول حسن و ملاحت اول محبوبده عاریبی ایلدی (منشوی) اندلک اندلکی مستند آن حال و اندلک اندلک خشنکی گردن نهال و حق تعالی اول جالی آرزو تر در بیجیلر اولونا ک اول حسندن بر نواز قانزته که نهال آهسته آهسته تدریجیه خشک اولور (منشوی) رونغمه نیکه بخوان و دل طلب کن دل بند بر استخوان و سور و یس ده و آیت کریمه یا شاریت یورور که (ومن نعمه شکس فی الخلق) ای من نطول عمره و قلبه فی الخلق فلا یزال متزایدا انقص قواه عکس ما کان علیه بد امر یعنی شول کسه نیک که عمری بر تپور یل ایدموز تنکس و تقلیب ایدموز زحمتقلته آتی پس دائماً ضعی متزاید اولوب قوا سی منتقص اولور و حال عالم مستاد و اولان حالته رجوع ایدر و حاصل عقل و ادراککنه نقصان و فهم و فراستنه نسیان طاری اولوب مانند صیابی فی امعان و فی اذعان اولور (اغلا بقانون) ای من قدر علی ذلک قدر علی المسح و الطمس یعنی احسن تقویدن ازل عمره شکس ایلن الله قادر در که و اسلک کوزلر نطمس ایدوب صورتلری مسح ایدوب پس یو کتا ایچون تعقل ایتزلر پس حضرت خداوند کا بر یوحده یورور که صقن جمال صورتی به و محبوب بجا یزی به کرتنا راقده زیرا ایلر ایلدر دکلر (ومن نعمه تنکس) نصندن بهر دار و بخیر دار اوله کور و نزلک با نانی نیجه خوار و زار اولور و همان طلب حضرت برود کار اوله کور معنای یث و از نعمه تنکس که آیتن اوفو طالب دل اول ای صورت عاشق کول قومه استخوان و پوست اوزر یعنی کولک حسن و جالی طلب ایلر یول باعتبار ایلر الیه استخوان و نالک اوله جغه کولک درمه

و با خود الان استخوان و لحم و پوست و اولان اجدامه فرشته اولوب انك زویر عارتمه كوكل قومه ديك اولور
 (منشی) كان چ دل دل جمال باقیست دولتش از آب حیوان سابقست خودم را باقیست و هم ساقی و مست
 هر سبك شد چون طلسم تو شكست آن بكي را تو دانی از قیاس بندي كن از كنهاتنا شناس و بر املظهر حق
 اولان كوكلك جمالی جمال باقیدرك زوال پذیر اولور اول كوكلك دولتی آب حیات حقیقین ساقیدرك
 اول حبابی و معرفت بر آید بعض نسخه ده دوش محله دوايش واقع اولمشدر و تقدیر اوزرمعنی قلبك ايكی
 لی آب حیاتند ساقیدرك اولور خودم او ایدر و هم ساقی و مستدر چونك سنك طلسمك صندی جمع اوج
 الحیاة اولدینی اعتبار له و مانی اولان بر آید در مفيض الحیاة و معنی راحت و مسرات اولدینی جهندن و مست اولان
 انساندر ظهور و اسكایی حبیبندن و معنی مذهب خلاصه به مخالفدر زرا انرا فاعل شی قابل شی اولور در لر و اشایی
 حقیقه سوا و غرض ایدر و و سر وحدت مطلقه نك ظهوره كلسی طلسم وجودك شكست اولسنه موقوف
 اولدینجون بیور لر كه هر اوج بر اولدی چونك سنك طلسم انا سنك موت اختاری اله شكست بودی یعنی چن
 موت اختار له فانی اولسك و تو حید حقیق مر تهن بولسك باده و ساقی و مستی و قائل بی و السی بر كور ردك
 اكورونده سلوكه و معنی میسر اولسه عاقبة الامر وجود طلسمی صنوب موت اضطراری واقع اولدند فسكره
 وحدت مطلقه ظهوره كاور و هر كس آتی معاینه دیاور كن موحد مر تهن بولوب محروم قالوزن اول اوجك
 انحصار و تركی قیاسندن بیلزن یعنی وحدت مطلقه بی سن قیاسندن و ترتیب مقدمات و تصورات و تفكر اتندن
 بیلزن سن زیا و وحدت الهی مقابل كثرت اولان وحدت مخلوقه كبی دكلدر كه حتی قیاس و عقلا به یلزن و عند اهل
 الحقیقه مقابل شركت اولان وحدت دخی دكلدر كه حتی نفی شركت انكمله آتی بولسن بلکه (كان الله لم يكن معه
 شی الا نك كان) غرضه بروحدت مطلقه در كه اوصاف صفات منكوره اله ظهور قیلشدر محبوب اولور آتی غیر
 و سوی ظن البیوب و وحدت كثرتدن آبرو قیاس ایدر لر (كما قال ابن الفارض) عت اذا ما زال السر لم تر غيره
 و لم یبق الا الاشكال الاشكال ربه و فو حیدك غلبینك طریق قیاس و فكرت دكلدر بلکه عبودیتله نصیبه حاصل
 اولوب نور الهی به یلكدر انكیون در لر قولتی اله تا نصیبه حاصل اوله و هر زعمه و فاعل مقول سوزشده یافهم
 زرا و سر قیل و قال و حید و حید اله اولور (منشی) معنی موصورت و عاریت بر ماسادی و بر عاریت
 معنی ان باشد كه بستاند تر بی نیاز از نقش گرداند تر ایه مقدمه ایاكی طائفه فو یوج و تقریر بیور مشدر كه بری عاشق
 محسوسان و بری دخی عاشق معقولاندر و انكیسی یله فرعه مستلكده بر و برستلكده مشرك عد انكشدری
 پس عاشق صورت اولنادر دل طلب ككن دل منه بر استخوان دونصحت بیور دیر و معقولانی معنی ادعا دیوب
 كند بری صورت بر مارتدن ممتاز و مستننا زعم ایدنره دخی علی طریق التوینغ ز علیر ندر ایدوب بیور لر كه ای علوم
 عقلیه و نقلیه فی نظر به بی و معارف و حسیه و صوریه بی معاد در ندر و بر صورت عاشقندن ممتاز و مستننا بر دوزعم
 اباسنر بوسر لمعنی زعم ایدك بكنر معنی دكلدر سنك معنك صورت و عاریتدر مشابیه اوزره شادسن و قافیه
 اوزره شادسن لغتده برشی بر شیشه تابع اواسه قافیه بر لر تقدیر كلام سنك معنك صورت و عاریتدر سن معنیه
 مناسب و مشابه اولان اوزره شادسن و تابعیت اوزره مسرورسن و بدخی وجهدر كندی مناسبتك اوزره و تابع
 و موافقك اوزره شادسن معنی فی الحقیقه اولدر كه سنی سنككدن آكه و انانیت قییدندن خلاص قیله نقش
 و صورتندن سنی مستغنی فی نیاز ابلیه كرداند نو لك كبی محملدره كند معنانه استعمال و انور و الاسیر نقش اولان
 معنی صورت حكمنده در (منشی) معنی ان بود كه كور و كركند مر در بر نقش عاشق كند حقیقه
 معنی اول دكلدر كور و صاغر ایدر مردی نقش و صورت اوزره طالب و عاشق لر ایدر (منشی) كور را فست خیال
 غمخاست و فست چشم این خیالات فست و كور لر لر لحظ و نصیبی بان ایدوب بیور لر كه كورك فست
 و نصیبی غم زاده ایدوبی خیال در اول جهند كه بر شینك حقیقت و صورت ماهیت كورمیدكندن خفیات فاسده
 آتی غمناك ایدر دیده و اولان چشمك فستی بو خیالات محسوسه و فایده در بعض نسخه ده فست چشم بر نه هره
 چشم واقع اولمشدر معنی دیک اولشدر كه چشمك بهره و نصیبی بو خیالات فساد كه چشم اك حقیقت ادر اك ایدكده
 فرختر و تر خرد اولور (منشی) حرف قرآن راضر بران معدن اند نه خیه بیند و بالان یزند انكر كور لر حرف
 قرآنه و انقاط فرقاته معدن اولشدر و كلات و آتانی حفظ قیلندر لككن اشكی كورمزن را بالان در كور لر مصرع
 استعاره تمثیلیه اولتی اوزره كایتدر یعنی معنایی كورمزن را القاطلی دكر لر و همان آتی حفظ ایدوب او كور لر دكندن

عبارت در ظاهر قرآنی بیان معنی هر ایدن غافل اولان و کشیدی بی انبوی بود در عالم زعم قیلان کور دلره بونده
 نفریض وارد و یوحلمد که بعضی کسبه سو مخاطره اولورسه و قلبته بود غنغه کاورسه که معنای قرآنه ترا طلاق
 ابلک و الفاظنه بالان دو سو بلکده نوعاً متعبر وارد و متعبر قرآن خطا و کفر در پس جواب اندر جواب اولدر که بجن
 قرآنی برکسه برشع محقره تنسبه ایدوب متعبر هر ایدالسه کفر در کر متعبر مراد انبوی تفهیم هر ایدالدرسه
 سوء ایدر ایدادات تشبیه دکر اولعقب علی طریق الاستعارات التنبیه کایه تبلیسه کفر لازم کلمه سوء ادب دخی
 اولز پس یوحلمد یولدر که عرف نامیده مشهوره ملدر که اشکن کورضی بالان دو کور در بر یولی مراد و مقصوده
 واصل و واقع دکل بنهوه و بی محل یره سی ایدر یکدن کایه ایدر (منوی) چون یونانی فی خرره جست
 چند بالان دوزی ای بالان برست * یوحیت دخی کالاول کایه در شو معنادنکه یوردر چونکه سن یناسن خرک
 آردنجه کنکه خرصی ادر و کشیدی ای بالان برست بالان دوزانی نیجه بدک یعنی چونکم سن ینادال ابلک و بصیر
 صاحب ابلک صرف معنایک یننه و طریقه کنکه اول الفاظ و حروف و قیدنده صیغه دی و خلاص اولدی نیجه بر الفاظ
 و عبارت دوزین ای بالان دوزینی دیک اولور (منوی) خرچوست اید یقین بالان ترا که نکردد نان جوابا شد
 جان ترا * بنست خرک دکان مال و نکست و درقلبت مایه صد فالبت * چونکه خرک وارد مقرر سکا سکر کاور
 یعنی مقصود بالانکه معنادر چونکم سکا حاصل اوله یقین بودر که الفاظ و عبارت دخی سکا حاصل کاور ته کنان
 اکسک اولز چونکم جان سنک اوله بعضی نسخه ده که نکردد برینه که نباید واقع اولشدر معنی نانا اکسک کاز
 چونکم جانک اوله دیک اولور ا کسوال وارد اولورسه که المعنی مایه صد فاضل اللفظ پس اقلض معنی نیجه میسر اولور
 ولفظ ترک اولسه معنی نوجه اله کاور جواب اولدر که یولفظدن هر ایدنم شریف دکادر بلکه نغم شریفه متعلق
 اولان اندر سه ثلاثه صرف و اشتقاق و اعراب و بیان و بدیع و لفاظت که احباب کرام معنایی قریب و بونره مشتعل
 اولوب عمری صانع ایدیلر نام صید معنایک چونک هر برندن مال اندمنه تحصیل قیلان لازمدر که یوقدر عتد
 اهل تحقیق مذکور دکادر بلکه مذموم اولان معنایک عمل یلقندن بری و الفاظ و عبارات تحصیلته دائماً بحد
 و جری اولقد رکعها لاسوم چند بالان دوزی ای بالان برست یولدر بعضی اولور ویت ثانیته معنایی خرک ظهیری
 دکان مال و محل ککیدا اگر مال عطفه اوقنورسه دکان سبب مال و محل کسب ایدمشدر در سنک قلیل دری فوز
 قرآن عنایت ظهیرندن و الفاظندن که اکثرناس آتی دکان و سبب مال و محل کسب ایدمشدر در سنک قلیل دری فوز
 قایلک بهامایه سیدر که هر ایدمعنای قرآنی در سر مایه صد فالبت و صد ضرورتدا کرمی و همت ایدرک ا کایه
 بعضی نسخه ده دیت ثانیته مصرع ثانیسی در جان سرمایه صد فالبت واقع اولشدر معنی جان دری یوز قایلک
 سرمایه سیدر دیک اولور (منوی) خررهنه برنشین ای بو الفضول * خررهنه بی که را کب شد رسول * النبی قد
 رکب معرویا * النبی قیل سافر مایه ترا و زهره عریان او فوری زیاده / صاحبی حضرت رسول علیه السلام جلیق جماره
 سوار اولدی اخبار صحیحهم الله مبتکر که بی علیه السلام می ککه را کب کلدی معرویا یعنی حضرت رسول
 تحقیق جماره سوار اولدی عاری اولدی بی جالده ته که این سعد سجزه بن عبد الله بن عتبہ دن روایت ایدوب یوردر کان
 النبی علیه السلام رکب الحمار عاری الیس علیه شی و روی ابن عباس کرعن ای ابوب قال کان النبی صلی الله علیه وسلم
 رکب الحمار و یخفف النعل و یرقع القیمص و یلبس الصوف و یقول من رغب عن سنتی فلیس فی اعرویت القرس
 در بر قین برکسه فرسه عریانسه و دخی دنگدیک حضرت بی علیه السلام مسافرت ایلدی ماشیه ای یعنی یالجه
 یو مشدر دخی کایه وارد شو معنایک که مشتغل الفاظ و عبارات اولدر در که صرف معنای را کب و سوار اولدی
 بو الفضول تا که پی حق وصول اید کوروم میسن حضرت رسول علیه السلام و احباب رسول غول صرف معنای
 قرآنه سوار اولوب طریق حقه انکه کتد بلدی پس سندخی صحیح تابع رسول ابلک آتک روشی و احبابک کیدیشی
 اوزر کبت تا میندع اوله سنکه و الفاظ و عباراته و لغات و استعاراته مشتغال علوم دینیه دن دکادر بلکه آتک علوم
 دینیه ایدر یچون معتبر در (منوی) شد خر نفس یوز یجیش شد * چند بکر برتر ککار و بار چند * سنک
 خرمشاه سنده اولان تفکک خدای تعالی هر ایدن قرآن ایلدی آتی بر حقه باغله شد بونده بمعنی رفت در یعنی سنک
 خرفه لک کشیدی و طریق الهدین قیاد ایلدی اول قرآنک حکمی مخنه و امری فارغنه بغله تاحیل الله مقید
 اولان مؤمن هر مینس و لو سن و اختیه می اطرافنه طوائف فرس کی اوله سن (کاتبه رسول الله صلی الله علیه وسلم
 قال مثل المؤمن مثل الفرس فی اختیه یحول و یرجع الی اختیه ای المؤمن یسهو و یحول الی القرآن و یرجع الی ایمان
 کالفرس القیدی اختیه) پس نیجه بر قی سنک خرفه لک کاز شریعت و باراماتی ارتکاب و قحطل ابلکدن (منوی)

با صبر و شکر او را بردیست * خواهد در صدا و خواهی بی و مست * هیچ و از روز غری بر نداشت * هیچ کس
 ندرد تا چیزی نکاشت * نفس خرنه صبر و شکر و کنی التل لازم در آمدن مر اطاعت حق صبر و مست حق بی شکر
 اعتد که اول نفسه آتی محله التل و اجدر استراحت و یز سله و استرحت او تو ز و یکری سله یعنی با طاعت
 چکنک حد و غایتی و تدر مادام که جان ننده در بر غوای (و اعبد و یک حتی یا تیک التیقین) موت کتابه دك اول
 باری چکنک لازم در کار و یز سله عمل اولسه و یز سله چکنس و اگر یکری و یا او تو ز اولوره یکری و او تو ز یز
 کور تر سن محصل و لا تر و از روز و زرا انری مقتضایه هیچ بر که کار بر غری که کنی و یز سله و از ر که کار و زرا که
 معنا سنه در پس هیچ بر حاصل جل اخرا حاصل اولز دیکدر که قال فی الصالح معنا قوله و لا تر و از روز و زرا انری
 لا تحمل حمله جل انری هیچ کس بهمدی مادام که بر نسنه اکدی من ضیع ایام حراسته ندیم فی وقت حصاده
 حدیثی و معناه دلیدر (منثوی) طمع خامست آن خور خام ای پسر * خام خوردن علت ارد بر سر * کان
 فلا فی یافت کنی تا کهان * همان خواهم چه کار و چه دکان) اول کیوب چکنک خام طمع داری ای پسر خام به
 زیر خام بلی شنه درد و علت کتور و یا خود اول خام طمع بود که اول بر فلان کسه نا کهان بر خرنه سله و اولی بن هم
 آتی استرم و کار و کسب و زراعت و دکان استرم بلکه بلاسی و کسب و لا اجتهاد اول کافی بولم نه کارونه دکانه بولم
 لازم دکلدر یسن و دخی کر فسادن بنم سعادت مثبت انسه عل قیلعت نه ضرر ایدر و اگر بن خیت و خسرا نم لوح
 محفوظه مقرر و تحقیق ابسه عل و کار با نکه نه فائده یابد و طمع خام یسن باطل و عاقل اولور سن و منافق صفا یله
 اتصاف قبول یسن کیم و مال بولنی بخت و دولت اینیدر و اول هم نادر در و نادر و زره حکم جائز دکلدر بهر حال
 کسب با تلک کر که مادام که من فادر در (منثوی) کسب کردن کیم را مانع کست * یا مکش از کاران خود در دست *
 کسب با تلک کیم و مال و یلغه حق مانعدر کاردن باقی چکنه اول کنی بولنی خود تلک عقیده در که هر کسک بولدی
 کندی کسب و معنی که بر سیدر (که قال الله تعالی و ان یس للانسان الا ما سی) (منثوی) تا نکدری تو کر فترا کر
 کها کر این کر دی یا آن کر که کر کر کفن رسول با وفاق * منع کر دو کت هست آن از نفاق * تا سن اکر دیک
 کر فترا اولمه سن که اول کر بونی بلیم با اول بر انری دیکدر زیرا اگر دیکلکدن رسول با وفاق منع ایلدی و دیدیک
 واکر دیک نفاقدن ایلدی واکر بن منافق هر یسن سن بولدی (کاروی عن انس بن مالت قال قال علیه السلام
 یا کم و کله و فانهما سن کلام المتأقیق و عن ابی هریر رضی الله عنه قال قال علیه السلام المؤمن القوی احب الی الله
 من المؤمن الضعیف و کل خیر امر من علی ما یشتغل و استعن بالله و لا تعجز و ان اصالحک شیء فلاق للوفی فقلت کذا
 کان کذا و کذا و لکن قل قد ار الله و ما شافعل فان لو تغن عن الشیطان کذا و رد فی صحیح مسلم و فی المصایح
 و المناری (منثوی) کان منافق دوا کر که منی بدمد و زرا کر که منی بجز حسرت نبرد زیرا اول منافق کر دیکده اولدی
 یعنی اگر خدای تعالی بنم ایمانی و اعمال صالحه قیلیم مراد ایلیدی بن مؤمن اولوردم و عمل صالح قبولوردم
 دوا اولدی واکر دیکدن اول منافق دینادن آخر نه حسرت و ندامتدن غیری اتندی پس بوا کر دیک فی نفع و فی معنی
 اولدیفته بر تخیل ابرار ایدوب بیوردر مثل (می) یا غری نه ای جنت از شتاب * دوستی بردش سوی نه خراب *
 بر غریب شتاب و استعجال و تندن بر نه طلب ایلدی بر دوستی آتی بر تراب او جانبته ایلندی (منثوی) گفت او این را
 اگر سقی بدی * پهلوی من مر تر استسکن شدی * اول دوست اول غریبه اینیدی بونا نه تلنا کر بر سقی اولیدی
 سکنیم یا نعمد * سکن اولوردی (منثوی) هم عیال تو یاسودی * کر در میان دشتی بجز در * هم مشک عیال
 آسوده اولوردی * کر اول خانه اوره سنده بر غری بجزه طوئیدی (منثوی) گفت آری پهلوی باران خوشست * لک
 ای جان دوا کر تر و ان نشست * اول غریب جو نکر دوستندن و سوزی اینشدی * اکا بادی بی باران با نده و جوازنده
 اولنی خوشد و لیکن ای جان کرده او تو رتی ممکن دکلدر یعنی بنم جانم * کر رلفظدر که اول کسبه مقام و سکن
 اولز و آئده او تر می و در اوقیق کسبه قابل دکلدریدی (منثوی) این همه عالم طلیکار خوشند * و ز خوش ترور
 اندر انشد * بود و کلی عالم خوش شغل طلیکاریدر (زیر اولان خوش شغلدن و یا خود معنی ترور لک خوش شغلندن
 آتشده در زور در مراد بود دنیا و بود نیاده اولان حظوظ نفسانیدی یعنی خلق عالم جلشی خوش خلق طلب
 اید بجا یارد و ضرر اولان خوش شغلدن آتش غی و بلاده در زور و زور اولان دنیا ک خوش شغلنی و غنائی اله * کتوره لم
 دوا نازحت و عناده در زور (می) طالب زور کشته جله بیرو خام * لک خلب از زور نده چشم عام * جله بیرو خام طالب
 زرا و لمر در لکن عامل جشی قلی التو ندن بیلز یعنی هر بر و جوان سیم و زو طلب اید بی او لمر و لیکن عوالم
 کلهوا ملک چشم عقل قلی خالص التو ندن بیلز بود یاسیم و زری قلب مشابه سنده در و اعمال صالحه بازار آخرت ایجون

(مثنوی) کوهری چه بلکه در پانی شوی * آفتاب رخ پیمانی شوی * بر کوهر ندر یعنی کوهر کوهرم نذر بلکه من
 عین درایه منسوب اولورسن فلکی دور و سیر اید بی بر آفتاب اولورسن و نتیجه مرتبه عالمه و درجه سابعه بولورسن
 (مثنوی) کارکن در کار که مانند نهان * نور بود کار که میش عیان * کار چون بر کار کن برده تبتد * خارج آن کار
 تروانش دبد * کار کن یعنی فاعل حقیقی کار که مشاهده یعنی محل کار و عله نهان اولدی یعنی مرتبه عمال که محل
 کار الیه در جناب صانع اصل اول مرتبه دله اولدی یعنی انصار خلقدن نهان اولدی (کامل شل الاعرابی عن النبی
 صلی الله علیه و سلم قال یسأل الله علیه السلام فی الدعاء ما فوقه هوا و لا تحته هواء و لا تحتها هواء الا ان الله
 نقش الغصوص) فلیطلب فیه من یورئ ای سالت انبیا اوزره اول حضرت کار که ادهه یعنی مرتبه عوام اعیان نمش ادهه
 الیه اگر چه اول حضرت مکاندن مژده که اعیان اسکان کبی دکلدر بلکه بومعنی مکانت حسیده در و روتدن
 می ادر وقت علیدر بومعنی بیت ثانی انش اسمعی اوزره برده اوردی و طوقدی اول کار کنی کاردن خارج کوهر که قادر
 اوزر سن یعنی کار و افعال چونکم کارکن اولان فاعل حقیقی اوزره برده طوقدی یعنی بوافعال ظاهر افعال ازماسه
 حجاب اولدی و مشاهده فاعلن کبر و قادی اول کار و افعال خارجنده یعنی بر مکان مسنده محسوسا آنی کوهر که
 قادر اوزر سن بلکه باطن کاره قلب کوزله نظر الله تا کوهر سن که جمیع کار فی الحقیقه انکدر (مثنوی) کار که چون
 جای باش عاملست * آنکه بیرون است از وی غافلست * پس در آدر کار که یعنی عدم * تا بیستی صنع و صانع را بهم *
 کار که چون جای روشن دیده گبست * پس برون کار که پوشیده گبست * کار که چونکه عمل اید چینی محل و مکان ندر
 کار که یعنی محل کار که می ادا عیان باشد در که جای باش عاملدر یعنی فاعل حقیق شنل مرتبه سیدر اول کسه که
 کار که دن خارجدر عمل اید چینی غافل و بی خبر در یعنی اول کسه که بیرون و بیرون می شدن و خارجدر و کار که ای ادر
 و مشاهده دن اول کسه فاعلن غافلدر فاذا کان کذلک یولیه اولدی پس ای سالت کار که اهل اینچه که یعنی عدمه که
 می ادا عدم اضافیدر که اعیان باشد در که اعیان باشد به مشایخک عدم تعبیری وجود خارجی و عینی نسبتبه عدم
 اولدی یعنی در و بیو که عدم اضافی در بر و عدم مطلق شریک بایزدر که تمنع الوجود در پس اعیان باشد که وجودنه
 کل تا کم صنع و صانع جمع کوهر سن صنعله صانع بر صکر و رمک و بوجه اولور که صنع و صانع و صانعدر و علم
 مرتبه احد بنده عین الدار و اولدی به صنع علی ما هو علیه کان صانعک علمندن و کندن منفک و دور دکلدر بلکه
 صانعی صنعله و صنی دخی صانع الیه کوهر سن والهی اشیا بلدی یک کبی اشیا بی دخی الاله یلورسن کار که که می ادا
 اعیان باشد در چونکه دید می روشن اولور که مشاهده حق قیلنر محل و مرتبه سیدر پس خارج کار که ادهه
 مستوراتی و غیر بل و غلط انداز که ایدر که محجوب و غافل یقن بر کسه دن بر فعلی کوهره ای فاعل حقیق شنل
 ارادن و فعلندن غیر صورتور که طبعه موافق ایسه اهلک جذب و جلبنه سی ایلر و اگر مخالف ایسه اکانسکار
 و اعتراض ایدوب دفع و ردنه کوش قیلر نه کم فرعون لعین اعیان باشد دن غافل و وجود بجای می مائل اولدی بی ایچون
 قضا و قدر دن کوهر اولوب حضرت موسی به معارضه و مقابله قیاب و دفعنه و عدم ظهورنه سی ایلدی کا قائل سلطان
 العارفة (مثنوی) رو بستی داشت فرعون عنوده * لاجرم از کار کاهش کوهر بود * لاجرم می خواست تبدیل قدر *
 ناقضا و باز گرداند زدر * خود قضا بر سبب آن حله مند * زیر لب می گردهر دم ریش خند * یعنی کوهر می سنکه
 زیاده عناد اید بی فرعون یوزنی وارلق جابنه و انانیت منته طوئدی لاید اول حقل کار کاهندن کوهر اولدی یعنی منبع
 قضا و قدر که اعیان باشد و کار کاه الیه بی کوهر مکن دور اولدی و قضا و قدر بری برندن فرقی جلد اوله و از غل
 هده معارضه می یابنده می و راستی لاجرم یعنی لاید و لا محاله اول فرعون کوهر اولدی یعنی قدر الهی بی تبدیل
 اهلک استدی احکم حتی قیوسندن کبر و و ندره خود قضا الیه اول حله مند اولان فرعونک سبب غروری اوزره
 زیر بندن یعنی خفته هر دم بریش خند ایلدی یعنی استر و غشیز ایلدی و کواید یکای الیه ظاهر اولان قوه و قدرنه
 ضرور اولد و باطن کار الیه بی خبر فاعل زهی حاکم و عجب بلا هتدر (مثنوی) صده هزاران طفل کشت اوی کا
 تا بکدر حکم تقدیر الیه اول فرعون کاهسر نیچه یوزیک طفل قتل ایلدی تا کم حق تعالی حکم و تقدیری
 دونه و کندن مری ظهوره کله (مثنوی) تا کم موسای بی ناید برون * کرد در کردن هزاران ظلم و خون * تا کم موسی
 یغیر مظهره کلبه و ظهور و تبلیه کند بیک پوشنده نیچه یوزیک ظلم و خون ایلدی یعنی بغیر حق سفلن ما ایلدی
 و نیچه یوزیک منطالی بوینه الدی (مثنوی) آن همه خون کرد موسی زاده شد و برای قهر او آماده شد * اول
 دو کای فانی ایلدی و موسی حضرت تالی طوغش اولدی و فرعونک قهر و هلا کندن اوتری حاضر و مهیا اولدی (مثنوی)
 کربیدی کار کالارال * دست و پایش خشک گشتی * ز احتیال * اگر فرعون کار کالارال کوهریدی و محل صنع

حقه نظر را کردیدی حبله ایلمکدن فرعونک الی وانی توری اولوردی (منثوی) اندرون شاه شام موسی معاف *
 ویر برون یی کشت طفلارا کراف * فرعونک شاه سی ایچنده حضرت موسی معاف بی بال و طهره مدن اول فرعون
 اطفال عبت و بهموده بدلدی پس حصه سانه شروع ایدوب سورور (منثوی) هجیو صاحب نفس کوتی برورد *
 پرد کر کس نطن صدقیدی بریدی صاحب نفس کیکه اول صاحب نفس تنی سیرغیری کسه اوزره برحقه نطن ایلنور
 یعنی غیره کسک * کذبسه عدو و کین دارا ولسی نطن ایلر بولده دو (منثوی) کین عدو وان حوسودن بختست *
 خود حوسودن دشمن اولان تنست * که وکسه عدو و اول کسه بکاد نمندار ملک حوسودی و دشمنی خود اول تنبدر
 کا قال علیه السلام اعدی عدو کسک نفسک الی بین جنیتک (منثوی) او جو موسی و تنش فرعون او و اویرون یی دود که
 گوعدو * صاحب نفس فرعون کی انک تنی اکعدو اولدینی جهندن موسی کیدرتی موسایه شبهه بجز دزد
 وعدوانی اولدینی جهندن در اول صاحب نفس طشره به بلر بولده که عدوقتی (منثوی) نفس اندر خانه تنی نازنین *
 پرد کر کس دمت می خاید بکین * انک نفسی تن خانه سنده نازیندو غیری کسه اوزره کین و غضبه الی جینر و طبعنک
 حفظ ایلدی بکی کسه لری دشمنی عدا ایلر * و نفسی اولدوردی جمیع اعدادن خلاص اولوردی و خلقی دشمن و ضد
 کوریمکدن نجات بولوردی نه کیم کو حکایه دهذ کراولنه جتی کسه مادرین قتل ایدوب سار اعدادن نجات بولدی و اول
 حکایه بود که تقر بر سورور (ملاکت کردن مردم شخصی را که مادرش بکشت بخت (منثوی) آن یکی ازخشم
 مادر را بکشت * هم بر خشم خبر و هم زخم مشت * اول بر کسه غضبیدن مادرینی بدلدی هم خضر زخیله و هم مشت
 زخیله (منثوی) آن یکی کشتن که از بد گوهری * مادرناوردی فوجی مادری * اول بر کسه ما کا ایتدیکه بدگوهر
 لکدن سن مادرک حقی یاد که کتورمئل (منثوی) هی چرا کشتی ورا ای زشت رویی نکوی کوچی کرد
 آخر * هی نیون اولدر دل آئی ای زشت رویی و خبیث خودد عجزی سنکه آخر اوسکا به ایلدی و هم وجهه در عجز سن که
 او آخر سکا به ایلدی دیدی (منثوی) کفت کاری کرد کان عاروبت * کشتش کان خالک ستار و رست * قاتل ساکله
 ایدی مادرم برایش ایلد بکه ایشا کا عار و عید و آتی قتل ایلد بکه یعنی قتل ایلدم اول تراب انک ستارید که عیوب
 و ذنوبی عیون ناسدن ستر ایدر (منثوی) کفت آنکس را بکش ای خشمش * کفت پس هر روز مرید را کشم * سائل
 قاتله ایدی ای خشمش اول زانی اولان کسه بی قتل ایلد قاتل ساکله ایدی پس هر کون بر کسه می قتل ایدیم
 زیر اول و کار کیمین فراغت ایلز پس شریر اعدن شر رخاص اولدوردیدی (منثوی) کشت او را بر سن از خونهای
 خلق * نای او رم هست از نای خلق * آتی بدلدم خلقک قاتل زدن قور تلدم و هر کون بر خون ایلمکدن نجات بولدم
 انک یوزانی کسرم خلقک یوزانی کسمکدن بویکدر پس قصه دن حصه به شروع ایدوب سورور (منثوی) نفس
 تست آن مادرید خاصیت * که ضا دوست در هر ناحیت * اول بر امرای خاصیتلومادر سنک نفسکدر که هر ناحیه
 آنک فسادی واردیدی سنک نفسک اولد * کراولان مادرید خاصیت و خبیث خصلت کیدر که اول نفسک فسادی
 و پیجی هر جا به منتشر در (منثوی) هین بکش او را که بهر آن دنی * هر دمی قصه عزیزی کنی * آگاه اول نفسک
 دیله زرا اول دنادن اوتری هر نفسی بر عز رفقه صدایرس و ملک غیبت و مذمتن سوبلرس نفسی اولد ریمکدن مراد
 هواسی و مقتضاسی ازاله ایلوب امر حقه مطیع قیلقد (منثوی) آزوی این دیای خوش برست تنک *
 ازنی و باحق و باخلق جنک * و بواسع دنیا و اول نفس اوچندن سنک اوزر که تنک و ناز * کدر اشدن اوتری حقله
 و خلقه جنک ایلرس حقله جنک ایلک قضایه راضی اولمق و امر نه اطاعت قلمقدن عبارت اولور خلقه جنک
 ایلک نفس منمخالق اولد قلمچون انله منازعه و مجادله ایلمکدن کاتب اولور (منثوی) نفس کشتی باز رستی
 زاعتذار کس ترادشمن نماد در دیار * نفسکی بدلدن اعتذاردن * کیر و قور تنک زراسب جمیع خطا و اعتذار
 نفسدر سکا باده کسه دشمنی قانز و شهر وجود ایچره سنک بر کسه دشمنک اولز پس بوراده بر شیه و شکال
 لازم کلور اول شبهه و شکالی و ملک جوای بهمنها نظمه کتوروب سورور (منثوی) کرشکال آرد کدی بر کفت ما *
 از برای * حیاء و ایلر * اگر بر کسه برم سوز من اوزره شکال * کتورده انبیا و اولادین اوتری بولده دو (منثوی)
 کاتیب ارانه که نفس کشته بود پس پراشان دشمنان و دود حوسود * که انبیا انک نفسی کشته دکل ای ایدی یعنی
 مقرر در کوا و انبیا انک نفساری کشته اولش و انار نفسی نک شردن نجات بولمادی پس انارک نیون دشمناری
 و حوسودی و اربیدی انارک دشمناری سار ناسدن خود زیاده ایدی (منثوی) کوشه بوی طلبکار صواب *
 یشتو این اشکال و شبهه را جواب * ای طلبکار صواب اولان کسه سن سوزمه قولی قو و کلامی استماع ایلد
 بواشکال و شبهه کل جوای اینست که جواب بود (منثوی) دشمن خود و مداندان مکران * زخم بر خودی زدن

تقدیر معنی اوله که کاروان خدای متعال سنک کشکی کیدر سه یعنی صورت جبهه و هیئت ملحه کی از الله
 ایدر سه سنک لاخ اخلاق ذمه یابنده که تا کم ایکی وجهه قبیح اولیه سن و اگر سن کا من حیث الصورة والسریره
 اولان قباحندن ایکی شاخ و از ایه سه سن قبیح صورت و قبیح سریره و سوء اعمال و سوء عقیده چار شاخ اوله که انج
 من کل قبیح اولور سن و قباح و قباحته نهایت من سه سن و اولور سن دیک اولور وجهه آخر عداوت و حسد ایندیک
 که سه حسد کسرت کشکی ایلمه سن طاشلی ایلمه یعنی اول سن حسد و قضا ایدر سه سن خضر اولان بره کجه
 و اگر ایکی باره ایندیک درت باره اوله یعنی عداوت و حسده بعضی مصیبت و قباحته دیار مزله سنده اولش ایدکن
 عداوت و حسدی دخی اکنیم ایلیوب چار باره اوله و قباحتی زیاده بر زیاده قبیله دیک اولور (منشوی) و حسودی
 کز فلان من کترم * میفرزاید کتری در آخرم * سن حسد ایدیم سن یوله دو که بن فلان کسه دن کترم بنم اختر
 و طالعده کتر فلان زیاده ایدر یعنی فلان کسه به تابع اولتی و انقیاد قبیلی بنم طالعده کتر فلان زیاده ایلیوب دولت
 و عزت ک نصانه سید در بر من بومعاده جائزدر * کسه بنم اختر مده کتر فلان اول فلان زیاده ای اولور یعنی بنم
 طالع کتر لکده اندن زیاده کادر پس بن اکنیم یون التیام قیلورم دیک اولور (منشوی) خود حسد نقصان
 و عیب دیگرست * بلکه ازله که باید ترست * حسد خود نقصان و بشه بر عیبدر بلکه جیع نقصانندن
 قبیح کدر (منشوی) آن ایلیس از تنک و عار کتری * خورتن از تنک در صدابتی * اول ایلیس کتر لک تنک و عارندن
 کتر فلان نقصان معنای سنه در کندی بنی روز اینر که بر اندیکه در کاه حقدن می رود اولوب ایدی کتر و بدتر قادی
 (منشوی) از حسدی خواست تا بالا بود * خود چه بالا بلکه خون بالا بود * حسدندن ایستدی
 تا بالا و اعلا اوله خود نه بالا بلکه غان آغلی اولور یعنی نه بالا بلکه بلکه اول خصوصده * کز نرندن
 قان سوز بی اولور (منشوی) آن اوجهل از محمد تنک داشت * و در حسد خودر اسلای فرشت * اول اوجهل
 حضرت رسولن تنک و عار نودتی و حسدندن کندی بنی بالا به و جلشدی یعنی تکرار ایدوب کندی افضل
 و عالیقدر طودتی (منشوی) بوالحکم ناشد به و بوجهل شد * ای بساهل از حسد ناهل شد * آن نای اول
 بوالحکم ایدی و اوجهل اولدی ای جوق اهل که حسدندن ناهل اولدی پس معلوم اولدیکه حسد سبب حرمان
 و باعث خیران و خذلاندر و تنک حسد ایلمه مصل قریب رساندر (منشوی) بن ندیدم در جهان جست و جو
 هیچ اهلیت به از خوی نکو * بن جست و جوجیهاتده یعنی بوسی و طلب عالمده خوی نکودن بهتر اهلیت
 کوردم یعنی بوجیهاتده و طریق حضرت بردانده اخلاق حمیده و اوصاف پسندیده دن بهتر اهلیت
 و قابلیت اولر طریق تصوف همان حسن خلقندن عبارتدر (حسن الخلق نصف الدین) و دخی حسن الخلق
 خلق الله اعظم * حدیثی خلق نکونک فضا لکنه دلالت و شهادت ایدر (منشوی) در کدر افضل و کساتی و فن *
 کار خدمت دارد و خلق حسن * فضلدن و مهارت و فندن کج کار خدمت و خلق حسن طور یعنی یوله خدمت
 ایلمک و حسن خلق صاحبی اولتی * کار طور فضل و هنر کاره کلز (منشوی) انبیا و واسطه زان کرد حق *
 تا بید اید حسد همدرد قلی * حضرت حق انبیا اول سیدن واسطه ایلدی کندی به خلقی اوزا سنده یافتی
 واضطر اید حسد ظاهر کله یعنی صدور انسانیته مستحور اولان حسد اول حسد اهلیت خلق واضطر اید
 کلسیه ظاهر اوله (منشوی) زانکه کس را از خید اعماری نبود * حسد حق هیچ دیاری نبود * زرا کسه به
 خدای تعالیدن عار و تنک ایلمک اولدی هیچ بر فرد حضرت حقه حسد ایدی اولدی (منشوی) آنکسی کس
 مثل خود بندهاشی * زان سبب ایا وحید برداشتی * اول برکسه که یغیر بری کندی کی نل ایلدی اول سیدن اکا
 حسد قالدردی یعنی اول انبیا دن بر سه حسد ایلیوب اول بشر بندگی آتک کبی بشرم دیو اکا عداوت قیلدی
 (منشوی) چون مقرر شد بری رسول * پس حسد ناید کس را از قبول * پس هر دوری ولی یافت * آزمایش
 تا نیامت دانست * چونکم رسول اولوتی مقرر اولدی تا بد سجای و دلائل حقانی * پس برکسه به حسد کلز
 رسول قبول ایلمکدن زرا که بپشرت اعتبار به مشابعت و لردر لیکن رسالت اعتبار به انسا مشابعتی و قدور
 پس رسول می سه سن کور و یو تعقل ایلمن کسه را آتی قبول ایلمک کری جهندن اکا حسد لری کلز احساسد اولان
 کفره اندر یغیر لر آمار و اسرارنی تعقل ایلمش در سه سه علیه لر نه واقف اولمش لردر و باجلدن کافر اولمش لردر
 یوله بد سه دی جائزدر چونکم رسول عظم شای بعد الموت عند الخلاق مقرر اولدیه پس حسد کلز مؤمنندن
 بر احده آتی قبول ایلمکدن اتری پس هر برورده اول رسول بر قائم مقامی و نایب خدای (الشج) فی قوم کاتلی
 قیامت * غوا سببه برولی کامل اول نینک مقامنه قائم در و بیا و می سلین زمانه داولان انصان سه لا ان خیاته دل

باقی وادعایه که اینی بشر اعتقاد بدو و حسد و ولنه کید و بد عاصی و فاسق اولاد تباری کی بعد الایما اولان
اولیای دخی کد باری کی بشر زعم ادب و اناره حسد و بغض ایتک واسطه سیل حقدن دور و حقیقتدن مجبور اولاد باری
(اعاذنا الله وایا عن الحسد و العداوة للما شی فی الدین) (مثنوی) هر کرا خوی نکو باشد برست هر کسی کو
شینه دل باشد شکست هر شول کسه تک کخونی نکو اوله اولیایه عداوتدن وضلالت و شقاوتدن نور تدرلی
و سعادت ابدیه وصول بودی هر کسه که نازل اوله و خونی بد اوله صندی و انکار و مخالفتدن خلاص
اولوب اصحاب ناردن اولدی (مثنوی) پس امام حی مطلق آن وایست خواه ازینل عمر خواه از علینت پس
امام حی مطلق اولد مگورا اولان ولیدر وری اول کسه در که حی آنک جمیع امور شه ولی ادب آتی معاصیدن حفظ
ایلیه کافال الله تعالی (وهو ولی الصالحین) و دخی الولی هو الصالح فی الله و الباقی بالله دیمکده تعریف ایتکدر
پس بوصفته متصف اولان ولی مطلقا امام حی در وقتند و بشتوا اولدر من حیث الحقیقه اول ولی کرکسه
حضرت عمرؓ نسلند در کرکسه حضرت علینک نسلند در بعضی و امام زنده خواه نسل حضرت
عمرؓ اولسون و خواه نسل حضرت علینک اولسون و خواه نورندن غیرتک نسلند اولسون مقصود مرتبه
کاله و مبلغ رجاه وصولدر من ای نسل کان خلافا لامامیه زیرا انترقتده امام اولاد علینک اولن لازمدر حی
اقتدایله در لاسیا شیعه و وافض حضرت عمره و نسلاته بالکلیه متکرر در امامشایغ ضویفه ظاهر ایداشه
باطنا خلیفه الهیه و وارث حضرت حی اولان ولی باقتدا و اتباع ایدر (مثنوی) مهدی و مهدی وایست ایراه جو
هم زمان و هم نسله پیش رو مهدی اولوب طوغری و یله کید بی و هدایت اید بی اول ولی خدا و وارث حضرت
مصطفی ادای طریق مستقیم طلب اید بی بعض نسخهده ای نیک خرواقع اولشد در معنی ای اوخو یا بومومن
دیمکدر هم نهاند و هم بوزک اکتددر یعنی هم باطنده و هم ظاهرده پیش روی ناسده اوتر مسند و مهدی
موجود عند الامامیه امام محمد تقدیر که هجرت نبوتک ایکی روزالی سکر سینه سنده متولد اولشارد و عند اهل
السنة متولد اوله بقدر آرزو مانده ظهور قده بقدر نه شیخ اکبر حضرت تفری فتوحانک او جیورایش التخی باشد
یوردر (ان الله خلیفه یمخرج من عتره رسول الله ولد فاطمه و ابی امامه ام رسول الله علیه السلام جداه الحسن
علی ابن ابی طالب یمایع بین الکرین و التمام بنسبه رسول الله صلی الله علیه و سلم فی الخلق و الخلق کذا و کذالی آتوه
(مثنوی) اوچونورست و خرد جبریل اوست اووی کم ازوقندیل اوست و انکه زین قدیل کم مشکات ماست
نور ادر می سه ترتیب ماست اول ولی نور کیدر و عقلی آنک جبریلدر یعنی اول انسان کامل ولی فاضل نور الهی
وضیای محمدی کیدر و بین الخلیفه و المستخلف مشابیه تامه اولد بی اعتبارده در حضرت بی چونکم جبریل
امین یلن رب العالمین اولدی کذلک وارث اولان حضرت ولی به عقلی جبریل مشابه سنده اولدی که جناب حضرتدن
انواع اسرار و علوی آخذا و اول ولی کماله آتی ایصال قبولور می سه ده اولان کامل قطب الاقطاب
و غوث الاکبر در که مثلا و کامل مصباح کیدر و بوندن می سه ده که اولان ولی مثلا امامان و ابدال سبیه کی
اول نوراعظمک قدیلدر و منظر و مشرقیدر و اول کسه که وقتدیل کی اولقدن من حیث المرته کم دورتر در بزم
مشکاتدر در مشکات جدارده اولان شول کوته غیر نافذه دیر که جوانی مسدود و خانه دن جانی مشکوف اوله
و حضرت خداوند کارل مشکات ماست تعبیرنده کندیلرک قطبینه و غوثینه اشارت و سائرک تبیت و فرعینه
ایما و اردر زیرا اولک می سه ده ترتیبی و اردر که بعض می سه بعضیستند جناب حقا قرب اولد بی جهندن
افضل و اشرف در مثلا شول بر آینه که بلا واسطه شمس مقابلدور بر آینه دخی که شمس مقابل دکل لکن شمس
مقابل اولان آینه به مقابل و بر آینه دخی کذلک و آینه ثانی به مقابلدر هم جزایس آینه مقیض و منیر اولد بی
جهندن شریف و مضای و منار اولد بی حیثیندن دون و کشفدر (مثنوی) زانکه مقصد درددن نور حی
بردهای نورندن چندین طرق نور الهینک می سه ده ترتیبی و اردر اذن اورتکه بر موجب حدیث شریف
ان الله سعماء حجاب من نور و ظله نوردن بدی و وزجایی و کذلک ظلندن دخی بدی و وزجایی و اردر یعنی حلق نور
بدی یوز برده طو نار حجاب نور الهی بر موجب حدیث شریف و قدر طبقه ییل (مثنوی) ازین هر برده قوی را
مقام صف صفدن برده هاشان امام هر برده تک اردندن بر طاققه به مقام و اردر انلرک برده لری
صف صفدر امامه کد بوم و جهدر امامه کدن انلر صف صفدر بر برده لده یعنی هر برده نور اینک بسنده
بر قوم ایچون مقام و اردر صف صفدر لرم حیث المعنی انلرک بر برده لری تا امام حقیقی بدک و بوجبات نورانیه تک
اصولی یوزدر مثلا بوقته و انابت و محاسبه و زهد و تقوی و علم و حکمت و کرامت و ولایت کی نالی می سه

غنائی الله وبقایا بقدر زبانی و بر سر نه خدای اندر و خدایا اندر بقایا بر سر نه امام کامل و مشوای خدایا بر سر نه که بر سر نه و راسته
 بر سر نه بدی یوقدر و فروغ و جبین نورانی به نهایت یوقدر نه که (ان الله سبعین حجابا) و بدی ان الله سبعین حجاب
 و بدی ان الله سبعین الف حجاب من نور طالع حدیثی که کثرت فروغ حجاب نورانی به دلالت ابرار و قس علی هذا
 حجاب الطلحیه (منشوی) اهل صف آخرین از صف خویش که شمعان طاق ندارد نور پیش از آنکه صفت
 اهل کند بارگه صفند انزل حجبی اول صفده اولان نور طاق طوخر یعنی بصیرت بصری طاق طوخر ابرار یکی
 صفت نورنه (منشوی) وان صف پیش از صفی بصیرت تاب نارد و شتابی بستره و کذا اول اول صف بصیرت نیک
 صفند طاق کتور من زبانه اولان صفند روشنالغنه بستره عریله اولور سه ده معنی زیاده در روشنالغنه
 دیک اولور محصل برغوی (و فو کل ذی علم علم) (ثان الی ریک المتهی) هر ذی علم کندی فو قده اولان علین
 علند و اسرار و انوارند ناقل و جا هلد و بر مقتضای (لا یعرف ذالفضل الا ذوه) هر ذی فضل یلان که کندی
 کبی بر خا صلد و بوضه و موبد المصیون (بصر فنام کان من) نواسر الناس لنامتکرون) قولی حضرت
 خداوند کار کا لدر (منشوی) روشنی کو حیات اولست و رنج بیان و فنامتکرون احولست و احوال ان لنامتکرم شود
 چونکه مقصد بیکدر ادر شود و شول روشنالغنه اولکی صف اهلنک یعنی اصحاب و جیدل حیاتیدر و احوال
 و بدین اولنک رنج باقی وقتنه و امتحانیدر که مانتد خفاش اول روشنالغنه طاق طوخر لیکن احوال لکر که
 از حق از حق هدایت ربانی و تعلیم و تربیه مرشد بر ذائق اوله و هر مرتبه مقامه او غرا فقه کا مقید اولوب
 اناردن کدر یله چونکه بدی یوز حجاب و مرتبه دن کجه اول عین بحر و حدت اولور و کندی تعین مو هو مبسندن
 خلاص اولور و مرتبه کندی و جمیع کثرتی امواج دریا کی مشاهده قیلور (منشوی) آتشی کاسلاح آهن
 باز بست کی صلاح ای و سبب ترست و بس استعدادات اولیا و قابلیات اصفیا متفاوت اولد یغه اشارت ادب و
 سیرور شول بر آتش که آتش و یازر ک اصلاحیدر یقین اول آتش و یازر اولانک و المانک اصلاحیدر (منشوی) سبب
 و ای خایه دارد خفیه و نه چو آهن تابشی خواهد لطیف از راسیب و آبی بر خفیه خالق طوخر آهن کی بر لطیف
 تابش استمر (منشوی) لیکن آهن و لطیف آن منلهاست که کوجذب تابش آن از دهاست که لکن آهن اول
 شعله را لطیفد که اول آهن از درها صکی اولان آتشک تابش و حرارت جذوبدر (منشوی) هست آن آهن صبر
 سخت کش و زیر تنک و آتشت اسرخ و خوش و آهن آهن سختکش و ریاضتکش قفیر در که تنک و کچک
 و آتشک آتشد اسرخ و خوشدر تنک کچک مناسنه در (منشوی) ساجب آتش و بدی واسطه در دل آتش
 و بدی رابطه و آهن کی اولان قفیر آتش حاجی و برد جاری اولور واسطه سز و واسطه سز آتشک ایجنه کیدر یعنی
 آتشدن مر ادشول ذاتی و ناخشی فانی قیلان سختکش در که زیر تنک بلای بردانی و آتش قفیر مر یاده اول سرخ و
 و خوشخودر اول قفیر حاجب آتش قفیر الهی اولور بلا واسطه و قلب نار عشقه داخل اولور بلا رابطه اما سار
 کسان بومر سه ده کلد در دیک اولور (منشوی) ای حجاب آب و فرزندان آب و پختکی زانن نیابند و خطاب و
 واسطه دیک بودا تابه و همجو بارادر روش یا تابه یا سکاکی در میان نا آن هوا و می شود سوزان وی آرد عا بهی حجاب
 و واسطه شراب و ابلن فرزند نری یعنی آیدن نشو و نما و حیوان و لایم آتشدن پختک و خطاب و لایم زبانه عنصر
 و فرزندان عنصر حجاب سز و واسطه سز آتش قفیر الهی و پختک و لایم و خطاب طوخر بر غوی (و جمل نامن
 الماه کل شیء) آیدن مر ادلی طریقه کرا لایم و ارفا کل عناصر بر همه در آب و ککن نامن اولد یغیون
 آتی ذکر عریسی کرا لایم کن معنی اولدی و آیدن و لایم اشیایه واسطه بر دیک و ابرار تابه بدی آیدن و لایم اشیایه
 اشیایه دیک و تابه واسطه لازم اولور تا آتشدن دیک و تابه واسطه سله پختک و لایم اشیایه و یکد تابه یعنی آتشی
 باقی لازم اولد یقین کی آتشی تابه واسطه سله مشبه قادر اوله و یا خود میانه بدی حرارت و هوایا مشمول بر مکان
 کی که قابل حرارتدن سوزان اوله و اول حرارتی بزه کتوره باصل قله بومر عیار بزدیم از دره کرا ماعری اولوب
 آب معنی سینه اولور سه معنی بود اولور که یا خود بر مکان حرارت اوله که نا اوله اول مکان حرارتدن سوزان اوله و اول
 حرارتی صوبه که توره و آتی کرم ایلیمه متلایا با نارد به بعض آنکیر در ده اولان آبی هوا شعل حرارتدن کرم اولد یغده
 کا تا نری ایوب کرم ایلر بودی و جهر یا توره ده بر مکان کرا تا اوله اولان سوزان و کرم اوله و آتشدن حرارت
 یا مده اولان آبه کتوره جمل دره قوه لرسر دکری محل کیسه که هوا آتشدن کرم اولوب اوباب و قوه لری قوری ایلر که
 اول اوبابی واسطه سز آتش از دره قوه سن باوب بخود اولور اما آهن واسطه سز آتش ایجنه کتور باغز
 بلکه آتشدن هر یک اولوب نورایت تحصیل ایلر که کذاک عناصر اربعه و موالید ثلاثه بلا واسطه العقول

درهم کشید * سرچشمی خانه شد بر ما بدید * مثلا چون کم بریل برده می بر پر چه خانه نکند چنانکه سری بری آتشکاره
اولدی کذلک جن لسان برده می نفس بادی کشاده قبیله و صاحب زبان اولان کسه متکلم اوله آت
خانه چاتک سری بره ظاهر اولور و عارف اولان آت کلام مندر در و تدمه اولان اسرار نه استدلال و انتقال قبولور (می)
کاندان خانه کهر با کند مست * کنج زیا جله مار و کز دست * که اول خانه ده کهر می باغدی می و واردر اتون
کنی میدر با خود جله سلان و عترت میدر یعنی اخلاق طبعه و عقاید مقبوله می واردر و با خود اخلاق ذمیه و عقاید
فاصده می واردر صاحب معرفت اوله نک معلومی اولور (منشوی) یاد و رکعت و ماری بر کران * زانکه بود کنج زر
بی پاسبان * با خود اول خانه دله کتیمی واردر که آت کار ند بر ما اوله زرا که اتون کنی با پاسبان اولور یعنی عارف
و عاقل اولان متکلم کلام مندر در و تدمه اولان احواله استدلال ایلر که اول متکلم خانه قلبیه خزینه معارف
و اسرار اولوب آتک حقلی و حراسی ایچون نفس اماره و فتنه زدن بر ماری با کاطلم قیلشدر و اول واسطه اید خزینه
اسراری سائر اولمشدر زرا که اتون کنی با پاسبان زباز پس نه حصه سیدن قصه سانه رجوع اید و بیویر (می)
فی تأمل او سخن کنی چنان * کز پس با قصد تأمل دیگران * اول غلام فکر کسر و تأمل بر انجلی سوسو بلردیکه
غیر بلر اولور و سوزی بشورتا ملند کسر و بلر دی (منشوی) گفتی «در باطنش در باطنی» جله دریا کوهر گویا بی *
دید که اول غلام با طنند دریا اولیدی جله دریا سو بلنی کوهر ایدی یعنی جمیع دریا سرتا کویا کوهر گویا ایدی
(منشوی) نور هر کوهر گویا نایب شدی * حق و باطل را در در قان شدی * هر کوهر که اول کوهر دن نایب
اولیدی حق و باطل اول کوهر دن فرقان اولور دی کوهر دن مراد جوهر کلام اولور یعنی هر جوهر کلام نوریکه اول
کلامدن نایب ظاهر اولیدی اتدن حق و باطله عظیم فرق حاصل اولور دی بو معنادی جا زدر که دینه هر جوهر
کلام نوریکه اول غلامدن ظاهر اولیدی حق و باطله اول غلامدن فرق و تمیز ایلک اولور دی (منشوی) نور فرقان
فرق کردی * هر ما * دهره در حق و باطل را جدا * سه که فرقان نور یزدن اوتری فرق ایلدی حق و باطلی بری
برندن دهره جدا ایلدی فرقان قرآن عظیم اسیدر * کا قال ابن الانباری فرقان من اسما القرآن لانه یفرق بین الحق
و الباطل و الحلال و الحرام یقال فرقت بین الشیئین فرقا و فرقا (و منه الحدیث) قال علیه السلام انما حد فرق
بین الناس ای بین المؤمنین و الکافرین تصدیقه و تکذبه (و منه الحدیث) (فی صفته علیه السلام قال ابن اسی
فی الصکب السالفة للفرق فی طای ای یفرق بین الحق و الباطل کذا فی التایه) (منشوی) نور کوهر نور چشم ماشدی *
هم جواب و هم سؤال از ما بدی * اول کوهر که نور یزدن کوز منزه نوری اولیدی هم سؤال و هم جواب یزدن
اولور دی یعنی وحدت بین و حقیقت آیین اولان عقل کل کوهر که نور یزدن نور یزدن نور یزدن نور یزدن
هم سؤال و جواب یزدن حقیقت یزدن اولور دی و مسائل و عجیب نفس واحد حکمن یولور دی و وحدت ظهوره کلوب
و تفرقه بر طراف اولوب فرقان عین قرآن اولور دی (منشوی) چشم کز کردی دودیدی قرص ماه * چون سوالات
این نظر در شبانه * راست گردان چشم را در ماه تاب * تا یکی بی نومه زانک جواب * بیت اوله مصرع اول ما قبلند
اولان مصرع ثانیه حرف استند و ال تقدیر او غلطه مستدرک اولور مصرع ثانی مصرع اوله دودیدی لفظه
علت منزله سنده اولور تقدیر معنی بود که اگر نور جوهر حقیقت انسانی به بزم چشم دلزه نور اولیدی هم سؤال و هم
جواب بزم حقیقت یزدن حاصل اولیدی لکن سن ای فی یقین چشم باطن کز ایلد که انکسورن یکی کوردل قرص ماه
حق بی فی قرص ماه حقیقت انسانی که اول عقل کل و حقیقت محمدیه کایدرا انکسورن یکی کوردل قرص ماه حقیقت که
سؤال کید و نظر حالت اشتباه و شک و گدیزه بر اسوال شیهدن حاصل اولور نه که جواب یقین و راست نلکندن حاصل
اولور و بی ثانی بو معناه دلالت قبولور ما هتا بد * چشمک راست ایلد تا بر کوره سن ای اشته جواب یعنی راست ایلدن
چشم باطنی نور و حیدله ای باطر ما هتا ب اولان حقیقت ینک نظر ده اولان اشتباهی دفع ایلد نه که سوآله اولان
اشتهای جواب دفع ایلر (منشوی) فکر کز را راست کن نگو نکر * هست آن فکر کز شعاع آن کهر *
فکر کز که ز من نگو نکر * هست هم نور شعاع آن کهر * فکر کز راست ایلد او نظر قبل سنک اول فکر کز اول
کهر که شعاع و نور یزدن کز نور فکر که بعضی امور میخوره و نلک بیلنمی ایچون بر آنکدر اکر ی کورمه او نظر
قبل هم اول کوهر که نور شعاعی اولدی یعنی هم نور شعاع اول بر جوهر انسانی و حقیقت محمدیه اولدیکه
قوت فکر به نلک حقیقت نظر او تسمه شعاع اول جوهر عقل کل اولد یقینه اشتباه و قدر (منشوی) هر جوابی
کان ز کوش اید بدیل * چشم گفت با من شنو از ایل * هر بر جواب که اول جواب * کوشدن دله کور بهی
هر مشکاکت اولان جواب که قوتی جا نیدن کوه کله کور و کول اول قوتدن کوه کله کلان جوابه متسلی اولور اول

جواب با صوابی فی الحقیقه بصیرت دیدی ندن ایش اول کوشی تو که اول چشم باطنه بر آکتدر یعنی هر تقدیر
 علوم یقینه وارسه که اول دافع مشکلات و رافع شبهات در آتی چشم باطن کوردی و لسان واسطه سله
 کوش ساله ایر کوردی و کوشدن قلبه کلدی و مشککن حل قیلدی پس من حیث الحقیقه اول جوابی چشم باطن
 خائل اولدی (منوی) کوش دلالت و چشم اهل وصال چشم صاحب حال و کوش اصحاب قال کوش دلالت
 و چشم اهل وصال یعنی کوش دلالت علوم یقینه در و چشم باطن اهل وصال و بومعنی دخی جائز در که
 کوش منزله سنده اولان علامه دلالت علوم یقینه در و چشم منزله سنده اولان عرفا و اولیاهل و صالدر یعنی چشم که
 ارباب مشاهده دن عبارتدر هر بری صاحب حالدر و کوش که سعه علوم استفاده ایلن کسه لره اشارتدر انار
 اصحاب قیل و فالدر پس و کوش منزله سنده و لایزال و دیده مر تبسته ارنار لمقاده ایلن دخی خاصه سن بره اعلام
 ایدوب بیوردر (منوی) در شنود کوش تبدیل صفات در عیان دیدها تبدیل ذات کوشک استماعنده
 صفات تبدیل و ارور چشمک عیان شده تبدیل ذات و ارور یعنی کوشک استماعی مر تبسته سنده تبدیل صفات
 و ارور شلار بر کسه غضبه و عدم عفو و سائر به تصف ایدی و الکافظمین الغیظ والعافین عن الناس و الله یحب
 المحسنین کلانم ایشندی و آنکه ایش ایشدی کظم غیظ و عفو و احسانه تصف اولدی و دخی بر کسه بخیل
 ایدی (من بوق شیخ نفسه فاذا تلک هم المظنون) آیت ایشندی و بخیل و شیخ ایلقدن حذر ایلدی متنی اولدی
 (ومن الی الذین یعقون اموالهم فی سبیل الله) قوالی استماع ایلدی و موجبیه عمل قیلدی یعنی و منق اولدی ما حصل
 هر بر آیت و حدیثی و کلمات مناسبی کوش ایدوب و آنکه عمل قیلقدن اخلاق ذمه سی اخلاق جمیده بمبدل
 اولور پس و وجهندن شنود کوش مر تبسته تبدیل ذات و ارورید کلر نه شال اولدر بر کسه (لن بر احد کر به
 حق یوت) حدیثک لغز اسخه اولمخبر یعنی کورمن و تبدیل ذات قیلیمخبر مشاهده وجود مطلق قیام البتة
 رؤیت معنایه تبدیل ذات بشری فی مستزمدن زیر انشاء عنصر به ناک تجلی ذات و رؤیت جمال وجود مطلقه
 مع بقیه الوجود طاقی و قدر (فلا تجلی ربه للجلجل جعله دکار خرموسی صفا) آیتک قواله صفا کور که حضرت
 موسی علیه السلام اول تجلی و فتنده معنی علیه دوشوب و وجود بشری فانی و وجود لکه بمبدل اولدی پس
 هوای کلد که جناب حتی مع بقا ذات البشریه معنایه قیلقدن (سبکات بت الیک) دی که کله تنیه ایلدی
 و بلا تبدیل ذات بشریت اولان رؤیتدن تائب اولدی پس بیلرین کورنر اولامون اختیار به اولنر و کندن برین ذات
 سنده فانی یلنر و تبدیل ذات بشریت آنکه ابدال مر تبسته سن بولنر در پس مع لغتیه و ذات البشریه معنایه
 ذات الهیه محال اولدینی ایچون عارفان حقیقت (لاری الله الا الله) دیدلر و مشاهده حقیقت ایدنلر نه رؤیت
 حقله مشاهده ایلد کله نه اقرار و شهادت ایدوب (رأیت ربی فقال من انت قلت انت) قوالی و معنایه
 تصدیق ایچون ادا ایلد بر پس اهل شهود کلدیده لری معنایه حضرت ذات ربویت ایلد که ذات هویت و انایت
 عارضیه لری فانیه بمبدل اولوب و حقیقت مطلقه ظهور و کلوب مع قوال وحده المطلقه معنایه وحدت الهیه و وجود
 ربانیه قیللری اهل بغایت واضح و معلوم و نااهل مجهول و نامقه و مدر آنکچون و بولی چوق کسه فهم ایدوب
 و عند المعانیه تبدیل ذات ایلن نه دیکدر یله یوب مشر نه مناسب معنایه و مذهبه موافق لغویه فاهب
 اولمشدر لکن مشرب تحقیقندن خارج و جاده و فقیقدن بیرون اولد قری ادی مر تبه عراقی اولنر عیان و یساندر
 فاهیم نه کم و یجتن مصرع اولیه تبدیل صفاه و مصرع ثانی سله ذات اشارت ایدوب بیوردر (منوی) زاناش
 از علمت یقین شد از حقن * یجنکی جود یقین منزل مکن * زاناش متعلقدر مصرع ثانیه اولان یجنکی جوبه
 و از حقن یقین شدن غیر داری من حیث الکلام دیکدر و زاناش تر تبسته سله یقین شدن فکرمه بر معقول به تقدیر
 اولنر که اول یقین شادینش دیکدر و تقدیر نه عناییت و در که ای طالب حتی اگر سنک علم آتیه حقن و کلام
 جهندن یقین اولدیمه آتشدن یجنکه لایق علم القییده منزل ایلد لیکل که عند المشایخ یقین اوج قصدر علم
 یقین و عن یقین و حق یقیندر و بواجوع یقینک شالی مثلاً اولدر ککه بر آتش طای ایلان کسه بر منزلت
 اولسه که آتده آتش کورمه پس بر معقد علیه مر شد صادق اول طالبه دیده که ای طالب نارفلان مقاصده
 نار برانوار و در بر آتدن اخبار ابرم و صحیح سویرم پس و مر شد صادق کلای جهندن اول طالبک آتیه علی
 یقین اولمشه علم یقین در بر بعده اول طالب اول مقاصده مر ایدوب و ارباب آتدی العین اول ناری کورمسته
 عین یقین و اول نار داخل اولوب ککندی یجنکه و سوزان قیلیمسه حق یقین در بر پس علم یقین مر تبسته
 تبدیل صفات و ارور که اوجه لک علمه بمبدل اولمشدر و حق یقین مر تبسته سنده تبدیل ذات بشریه و ارور که

اول خدای کدوب آتش نجلی الهیهدن پخته اولوب و نار عشق و یا نه ایله کندی سوزان قیلوب ذات رنک نجلی آتش
الهیه و انوار یا نه به مبدل قیلدندرس عین البین و حق البین مرسته اشارت ایدوب یورور (منشوی) نانسوزی
نیست آن عین البین باین یقین خواهی در آتش در نشین * با آتش نجلی به اتمه سن و نار عشق ایچره پخته اولمه سن
اول عین البین دکلدر یعنی نفس یقین اولان رویت و مشاهده دکلدر یوقیشی استرا یسک عشق آتکشد و اور یعنی اگر
بومرسته یقین استرا یسک آتش عشق الهی ایچره او فور کندی حق البین مرسته توروب ناسا هده حقیقت
ساحل ایلر (کا حال ایلن القارض) (یت) اسافر من علم البین لعینه * الی حق حجت الحقیقه و حلی (می) گوش
چون نافذ بود دیده شود و وره فل در گوش پیچیده شود * بر موجب حدیث شریف اساس کل خبر حسن الاستماع
نجن بر گوش حسن استماع قبله و حقانیت معناه نافذ و واصل اوله دیده اولور و مشاهده حقیقت قیلور و اصر مرسته سن
بورور والا اگر حقانیت معناه نافذ اولمه و حسن استماع ایلد استماع قبله قول کوشده پیچیده اولور و دورونه کرمیوب
بورونده فالور پس بصیرت کشاده اولوب * مشاهده اسرار الهیه دن محروم اولور (قال الله تعالی ان فی ذلک
لدکری لمن کان له قلب اولائی السمع و هو شهید) و قال الله تعالی الذین یفقهون القول قبله و احسنه
اولک الذین هم اهداهم الله و اولک هم اولوا الالباب (می) این سخن بیان ندارد باز کرد * تا که شبان علامان ش چه کرد
پوسوز که مرید معارف الهیه در بیان و نهایت طوتمز حکایت رجوع ایلد تا که شاه کند نسل اول غلامان
نه ایلدی و آثاره نسو بلدی (براه) گردن شاه یکی و از ان دو غلام و بر سریدن ازین دیگر (منشوی) آن غلام را
چو دید ایلد * آن دگر * آن دگر * که با پادشاه چون اول غلام یکی ذکا و ادراک ایلد کورودی اول برسته
اشارت ایلد که کل (منشوی) کاف رحمت کفایت تصغیر نیست * جد کدور فرزند کفایت نیست * بویست سوال
مقدوره جوان در کان بر سائل در که اول عالم و دانا اولان غلام غلام کدو تصغیر ایلد اراد ایلد یکیز تصغیر و تقصیر عالم
خود نوعا بر کنه ادریس و جند در یورور که کاف رحمت دیدم * کاتصغیر دکلدر تم کده و او غلته فرزند کدور
یعنی او غلتمیز دیو تر حقیقت قیلوب تقصیر دکلدر تم که صیغه تصغیر ایچون یعنی تصغیر تقصیر ایچون * کاور ترجم
معنای سخن ادا قیلور (کا وقع فی القهر ان یائی لا تقصص و یائی علی اخوتک) و قال ابراهیم علیه السلام یائی انی اری
فی المنام فی الذیجت) بوصفه لرحم ایچوندر (منشوی) چون یامدان دوم در پیش شاه * بود اکرند دهان
دندان سیاه * چون که اول ایلد غلام شاهان تمته کادی اول غلام قویش آغز سواد دیشل ایلدی (منشوی)
کرچشه ناخوش شداز * کفتاراد * جست و جونی کردهم زاسر اراوا * کرچه پادشاهانک کفتارندن ناخوش
و بهیض اولدی اول غلام اسرارندن هم بر نوع جست و جوا ایلدی (منشوی) کفت با نیشکل و این کنده دهان
دورنشین لیل زان سوتر مران * پادشاه اول غلامه ایلدی ووشکل ایلد و آغز قوقوسله ابراق اولور لیکن
اول جانب کدور و مره یعنی اول مکاندن اولرک کتبه یعنی آغزک قوقوس کلمک مرسته طوره باندن اونه کتبه
دیدی (منشوی) که واهل نامه ورقه بندی * فی مجلس و باروهم بقعه بندی * سخی مرحوم بوشه زیر اس نامه
ورقه بندی ایلدی یعنی سکه ابرافندن سولشکن کر کدر مصاحب و باروهم خانه اولدک یعنی لایق دکلدر که
سن بکافرین دوست و هم چهره اولسن دغشدر لکن سباق و سیاق مناسب دکلدر سباق و سیاق مناسب
اولان معنی بودر کدینه اول جانبندن اولرک کتبه زیرا که اهل نامه ورقه اولورسن بکله مجلس و باروهم بقعه اولورسن
مصرع اول غلندر زان سوتر مران لفظنه فونده تم ریض وارد حضور شاه حقیقتدن دور اولرک اول کتاب ورقه
اولسنه و انتر جناب حقه علمه و مکالمه فی کتب و رواق واسطه سله فیلسفه (منشوی) تا علاج آن دهان نوکتیم
و حبيب و ما طبیب بر فیم * ناسنک اول دهانکه علاج ایلد لیس حبيب و خویسن و برزقین و حافظ طیبین
(منشوی) هر یکی نوکلی سوختن * نیست لایق از فو دیده و دوشن * مثلاً بردن اوزری بر یکی کلینی باقی لایق
دکلدر همن سن سندن کورزد یکمک یعنی سندن اعراض ایدوب اعراض عین ایلک لایق و مناسب دکلدر بردن
اوزری بر یکی کلینی باقی لایق اولدی بی کبی (منشوی) با همه چنین دوسه دستان بکوی تا یسیم صورت عقلت نکوی
بودولی عیبکله یله و اوزرایکی اوج حکا به سوله و ما جرا و احوالکی نقل ایلد تا کسنک عقلت صورتی بیکو کورم
یعنی سندن عقلت کلمک مرسته تمام کابنجی یلم دیدی (منشوی) آن یکی راپس فرستاد و بکار سوی جماعتی که
روخود را بخار * پس پادشاه اولدنگی غلامی ایشه کوندردی رجاء جانبته بولیدو که وری * کند یکی
فاشی و درن و سندن * کندنی باک ایلدیدی و وجودنی تطهر ایلد که رمز و اشارت ایلدی (منشوی)
وین دگر آتخته و وزیرکی * صد غلامی در حقیقتی بکی * و بر غلامه پادشاه خطاب ایدوب دیدی آفرینسن

وارقباس ایلک شان شریف نه هر سه دردیکی اشعار ایلر (مثنوی) صد هزاران جان خدا کرده بیدید *
 چه جو افریدی بود کار ناید و دریدی کی بجان بختلیدی * هر یک جان کی چنین نمکین شدی * و با سالت ما قبله
 متاسی اولدر که یورمتلدر که اول هر سه جو افریدی که جان دخی و دردی و خدای متعال ایلک مکافاتده
 صد هزاران جان بیدید و آشکاره ایلندرنجه جو افریدی نمکین اولدر بر کسه که اول بر جان مقامتده صد هزار
 معوض اولان جانی کورمسه و اگر کوریدی حق جان ویرمه که بخیل اولوردی بر جان ایچون حق بویه نمکین اولوردی
 (مثنوی) بر لب جو بخیل آب انرا بود * کوزجوی آب ناینا بود * مثالب جوده بخیل آب اول کسه به اولور که
 اول کسه آب جودن ناینا اوله شفقدر که خلف و عوض متیق اولان کسه متاع و عرض بونداده جود ایلر * کا قال
 علیه السلام من یقن بالخلق جاد فی السلف (مثنوی) گفت مقامه که هر که از یقین ذات ایزادش خود در یوم دین *
 حضرت یغیر علیه السلام ایددی که هر کیم که یقیندن اول کسه یوم بنده اولان کند بیک جزا و عوضی بیله
 یعنی دنیاده بذل ایلدیکی شیشه یوم قیامتده اضعاغ و مضاعف احواله جفته متیق اوله (مثنوی) نه یکی واده عوض
 ی ایدش * هر زمان جوددر کون زایدش * که بر ایچون کا اذن عوض کلور یعنی بر بیدول اولان شی ایچون
 ادنی می شما کا اذن عوض کله چکن بیلسه و متیق اولسه هر زمان ا کار در یو جود طوغور و هر مده مالک اولدی
 شی فی سبیل الله بذل و انفاق ایلک کسی ایلردی (مثنوی) جود جله از عوضه ایددیت * پس عوض دیدن
 ضد ترسیدیت * جله اهل ضائل جودی عوضلر * کورمکند ریس عوض کورمک خوفک ضدیدر یعنی
 بذل و انفاق ایلدیکی شینک اضعاغ و مضاعف عوضی مشاهده قیلن آلمک زوالدن و تلف ایلندن خوف ایلنک
 ضدیدر که اهل جود بکلنده خوف تلف ظالمشدر (مثنوی) بخیل نایدن بود اعراض * شاد دارد
 دیدر خواص را * بخیل عوضلری کورمکدر بر کسه بذل ایلدیکی ماله عوضلری مشاهده ایلسه بخیل و بمسک
 اولور اگر آلمک مقابله سنده نیجه اعراض مشاهده بیلسه بذل و انفاق ایلکده شاد و سرور اولور نه که خواصی دری
 کورمک شاد طور خواص غواص معنانه در یاه عوض ایلور و در جو اهر اراج ایلن کسه فی اولادری
 کورمک شاد و سرور ایلر اول ملاحظه ایلدیر یاه غواص ایلک اکاسل کلور (مثنوی) پس بهام هیچ کس بود
 بخیل * ناز که کس چیزی نیازدی بیل * پس عالمده هیچ کسه بخیل اولمز زیرا که کسه بذل و عوض بر شی بذل و وفا
 ایلز بخیل اولدر که ماله زاده بخت ایلد بکندن آتی امسال بیله و مالی امسال ایسی آندن اعلا و اولی بر شی
 کورمک بکندن حاصل اولور اگر بمسک اولان کسه مالنک اعراض و وفادگی مشاهده ایلیدی بخیل و بمسک ایلور
 باذل و منفق اولوردی پس و اعتبار اولور زور عالمده هیچ بر بخیل اولزدی زراجع ماله بخت ایلن اهل امسال استر که
 مالی ربح و سود و فوائد و اعراض مقابله سنده بذل بیله چونک بذل و عوض مقابله سنده مال بذل ایلک هر کس
 شاتدن اولدر پس عالمده هیچ بر کسه بخله متصف اولمش اولوردی بلکه بخیل و بمسک اولدر بخیل عوض
 کورمکدن ناشی اولور اگر عوض و بذل کوریدی بخیل و امسال خود فالمزدی زرمالار لرل خود شاتندرنکه
 عوض کورمکدری برهزار رغبت و محبتله مال ربح و ریب اول بر فائده اولان شی اشترا ایدر بویتن مفهوم و مالی
 اولدر که هر انسا ندن من وجه بخیل صفی و قدر اول کسه که بخیل و امساله موصوف اولشدن آلمک عوض و بذل
 کورمکدن بکندن پس آلمک بخیل علی و مشاهده می اولد بکندن اولور بویتن دخی و معنای توضیح و تفسیر کلور
 (مثنوی) پس حضا چشم آمده دست * دید دارد کار بر نیازت * پس حضا چشیدن کادی الدن گادی کاری کوز
 طور بنادن غیری قور تلدی یعنی مالی و جانی فی سبیل الله بذل و انفاق ایلنک مقابله سنده اجر جزیل
 و عوض حلیل مشاهده ایلکدن ظهوره کلور و برسر بصیرتدن حاصل اولور مجرد جوارح و اعضادن دکل پس کار
 و شانی بویله اهل دیدم طور و بویله متادل اولنردن غیر سی خلاص اولدی و کوردل اولوب امسال قیلندر
 فوائد و اعراض بولدی و نای اولدی پس نه حصه دن قصه سانه شروع ایدوب سیورلر (مثنوی) عیب دیگر آنکه
 خود دین نیست او * هست او در هسی * خود عیب جو * حضور شاهده اولان غلام اول جامع کیدن غلامن
 نه غایب بود و کورمده حتمه ناشیوب دیدی پادشاهم اول غلامن بر غیری عیبی بوکا اول غلام خود دین و متکبر دکادر
 اول غلام کندی بکذا ندته اولان عیبی استعبد (مثنوی) عیب کوی و عیب جوی خود بدیت * با همه سیکو
 و با خود بدیت * اول غلام کندی بک عیبی طلب ایلدی و کندی بک عیبی سو یا بیدر جمع خلقه او و کندی بک
 بد اولش و نفسی متم قیلشد (مثنوی) گفت شه جلدی مکن دردمد بار * مدح خود در تمن مدح اویمار *
 پادشاه حضورنده اولان غلامدن چونک اول غایب اولان غلام حقد و قدر مدح و ثنا ایلک ایشدی کا ایشدی

یاری مدح ایلد ککنده دلیرلک و بهادارلق ایله **کندی مدحنی ائلمدنی** خننده کتورمه (مثنوی) زانکه من
 دراهمان آدم دریا **شر مساری** ایدت درماور **زیرا** که بن اول غلامی استخوان کتورم سکا و شر مساری کلور
 ماوراد یعنی اگر آنک خننده ایلد بکشد مدح خلایق واقع اولور سه شیدی وقتک ورا سنده اولان وقت و زمانه
 سکا صکره شر و حیا کلور دیک اولور (قسم غلام در صدق و وفای بار خود از طهارت ظن خود (مثنوی) گفت
 یا والله بالله العظیم **ما لک المثل و رحمان و رحیم** **چونکه** بادشاه و غلامه من بار کمدنی خننده کندی مدح
 ایلرسن واتی وقایه درویش ایدوب کندی حسب حالکی سوار سن دیدی و کندنی و اسلوب اوزره مدح ایلر نوهم
 ایلدی لازم کلدیکه اول غلام کنده صدق و خلوصنی و اول غلام و لسطه سیله کندی نفسی مدح ایللم میاد
 فیلیدی ذات و صفات حقه قسم ایلکله اعلام و افهام ایله پس **چونکه** قسم ایلوب دیدی والله **و بالله العظیم** اوله
 الله که جمله ملک کانکدرودخی رحمان و رحیم **حقیقون** اول غلامی مدح ایلکدن مرادم کندی نفسی مدح ایللم
 دکدر (مثنوی) آن خدایی که فرستاد اعیان **نه بجا جت بل بفضل و کبریا** **قسم** ایلد بکم خدا اول برخدادر که
 عبادته اییا کوندری حاجت سیبیله کوندریدی بلکه فضل و کبریا سیله کوندریدی یعنی حق تعالی خلق ارشاد
 و هدایت ایلکده عاجز اولوب پس اییا محتاج اولوب اول احتیاج سیبیله خلقه انری ارسال ایلدی بلکه مطلقا
 فضل و کبریا سنک اقتضایه ارسال ایلدیکه اییایی خلقه کوندریدی **مجر دانته انعام و احسان** ایچوندر (مثنوی
 آن خداوندی که از خاک ذلیل **آفرید** اوته و ارزان جلیلی **اول الله** برخدانددر که خوار و ذلیل خا کدن اول
 خداوند شهبوران جلیل برادی و اوله بادشاه خلقی ایدنی شهبورلارن مر اداتیای و سلیم و اولیای کز بن اولور
 (مثنوی) با کشتن گردن مزاج خا **کآن** **بکدر** ایدنک افلاک **کآن** **اول خداوند** انری مزاج خا کاندن پالک ایلدی
 یعنی اول شهبوران میدان حقیقت اولان اییا و اولیایی خا که منسوب اولان مخلوق من اجندن پالک قیلدی
 و افلاک **کلیک** تلویقو بدن ایلر و تجوردی یعنی افلاک که منسوب اولان املاک مر امتدن انرک مر تبارین عالی
 و برتر قیلدی (مثنوی) **برگرت** انبار و نور صاف ساخت **وانکه** اوبرجه انوار ناخت **آن سنار** فیکه بر ابرواح ناخت
تا که آدم معرفت زان نور یافت **آن کز** آدم رست و دست شست چید **پس** خلیفه من کردم کاندن بدید **اول**
 خداوند عظیم الشاندر که اولادنی آب و خاک و نازک وجودی و عیونک نارجلاله آتیه دن برشله طوئدی و اخذ
 ایلدی و آتی نور صافی وصال وافی دوزدی و اندنصرکه اول نور صافی جمیع انوارک اوزره نیایدی یعنی نور صافند
 وجودندن سائر انوارک وجودی ظهوره کلدنصرکه اول جمله انوار مجرده و ابرواح قدسیه اوزره نیایدی و تابان
 اولدیکه مر ادونور صافندن عقل اول و حقیقت محمد در و ناردن مر ادنار عنصری **دکدر** زار انار عنصری بعد
 وجود اول افلاک در قفکف که اول وجوده کان عقل اول محل اقتباسی اوله اول روشن بر برق حقیقونکه ابرواح اوزره
 بلدرادی بهی اول برق الهی منک صوفی و باخودعالیسی که جمیع ابرواح اوزره تابان اولدی و طلوع قیلدی تا که آدم
 علیه السلام حضرت نوری معرفت اسماقی اول نور صافندن و حقیقت احدیدن بولدی اول نور حقیقونکه اول نور حضرت
 آدمندن بدی و شیت یغیمبر علیه السلام الی دیردی یعنی اول علم و معرفت حقیقونکه آدم علیه السلام ندی
 و حاصل اولدی شیت **پی** حضرت نوری آتی دوشوردی و محفل علم الهی اولدی پس حضرت آدم حضرت شیت یغیمبری
 کندن سن بر نه خلیفه ایلدی **ذرا** اول نور اعتدال اثری آتده کوردی و الحاصل اول نور عظیم مر پی و می سلمدم بر کونه
 شاهه **نمانان اولدی و اولو العزمه** صبر قیلدی (می) **نوح** از ان کوه مر جی بر خوردر ایدد و دروهای یجریان دربار بود
 اول **کوه** ردن که **نوح** علیه السلام بر خوردار و منتقم اولدی یان در باهی و هواسنده در باغدر پی اولدی یعنی اول
 امرار و معارف در لری زماننده اولان خلقه تار ایددی اولدی (مثنوی) **جان** ابراهیم از ان انوار **نور** **پی** حذر
 دوشلمهای نار **نور** **حضرت** ابراهیم علیه السلام جانی اول نور **نور** اولان نور دینی اول عظیم الشان اولان
 نور اولان نورن قوت و یوب آتشدن شعله ای ایچنه خوف و حذر من کندی (می) **چونکه** کاهما عییل در جوش فتاده
 حضرت ابراهیم آبدار اولان دشمنه سی اوکنده باش قودی و آنک تیغ براته کندی قلیب اولور لکن اول نور **نور** **نور**
 و بر کسله بجا **آنک** یوبنی کشیموب سلاط **بولدی** (می) **جان** داود از شعاعش کرم شد **آهن** اندر دست بافش نرم شد
 داود یغیمبر علیه السلام جانی اول نور **نور** شعاع وشله سندن کرم اولدی آهن آنک دست بافنده نرم اولدی یعنی حدید
 بی آتش الخانی اولور تاشنده ملام و ملان اولدی (مثنوی) **چون** سلیمان بد و صالین راضیع **دیو** کشتن بنده
 فرمان و مطیع **چونکه** سلیمان پی علیه السلام آتک و صالنه راضیع اولدی یعنی چون **حضرت** سلیمان

اول نورگ وصالته سودا می اولدی یعنی اول نوردن حفظ و نصیب اولدی دیو آنک حکم و فرمائش بنده و مطیع اولدی
(مثنوی) در قضا یعقوب چون نهاده سر به چشم روشن گردانوی بسر * چونک یعقوب علیه السلام حضرت تازی
قضا به یاش قودی بسر لرایحه سندن چشمی روشن ایلدی پی بنده کردک فاعلی نور اعظم در تقدیر معنی چونک
یعقوب علیه السلام حضرت تازی فرزند پیوسف علیه السلام فراتقدیر قضای حضرت زاری و یاش قودی تو یوسف تسلیم
اولدی اول نور اعظم بمعقوب چشمی بسر شک رایحه سندن روشن ایلدی (می) یوسف مهر و حوریدان افتاب
شد چنان بیدار در تعبیر خواب * مهر و اولان یوسف علیه السلام چونک اول افتاب شک و روی آفتابند مراد
نور اولان در روایت تعبیرند انجلیان بیدار و عالم اولدی (مثنوی) چون عصا از دست موسی آب خورد * ملک فرعون را
بلقمه کرد * چونک نور اعظم مظهر اولان موسا علیه السلام التند عصا آب ایلدی و عذای اولدی ذوالان ناد
اولان فرعون ملک کنی بلقمه قیلدی یعنی خراب ایلدی (می) نزد یاش عیسی مریم چو یافت * بر فراز کتب چارم
شتافت * عیسی بر مریم علیه السلام حضرت تازی اول نور لردیانی چونک اولدی یعنی بر قات مرآت علیا
و سلم مقامات سما اولدی یعنی مشاهده قیلدی فراز کتب چارم از زوره اول واسطه الهی رسان اولدی و انک سبیله ساهه
چو یوسف فلک را بعد قرار قیلدی (مثنوی) چون محمد یافت آن ملک و نهیم * قرص مرآه کرد دردم آوردیم * چونک
حضرت محمد علیه السلام اول ملک و عیسی اولدی قرص ماهی و قدوت دردم اول رسول دونیم قیلدی پس اول
نور اعظم * سلطان اکرمه بکله ظهور را بلدیچون * کاحقیقت محمد بنده بدیلامانی الحقیقه جمع انبیا و اولان کنده
حقیقی بودر اول سازن محزون نور اعظم دروغی را کاندلها گم و ترا گم قدم وارثا کرد * کاقال ابن الفارض
مترجما عن مرثیه و کاعن لسان حقیقه (یت) وانی وان کنت ابن آدم صوره * ولی فیه معنی شاهد با یوسف
و عن الاسترون الساقون دخی و معنای میوید اولور محصل کلام اول نور خلفه راشد شک بر مرثیه و ائمه مهد شک
و وجود دند دخی بر کوه حال و بر فرغ خصال الهی همان اولدی شک بیان سوردر (مثنوی) چون ابوبکر آیت فو قی شد
یا چنان شه صاحب و صدیق شد * چونک ابوبکر رضی الله عنه حضرت تازی آیت فو قی اولدی یعنی اول نور اعظم
مظهري اولقه فو قی الهی ملک علامت و نشانی اولدی انجلیان نور اعظم مظهري اولان پادشاهه مصاحب
و صدیق اولدی یعنی اول نور واسطه مسیله اول شاه سوزک هر حالتی زیاده تصدیق ایدی اولدی بواجلندا کاصدق
دیندی (مثنوی) چون عمر شدی آن معشوق شد * حق و باطل را چو دل فاروق شد * چونکه حضرت عرضی
الله عنه اول معشوق مجنون و شدی اولدی حق و باطل بری بریدن دل کی زیاده فراییدی اولدی بواجلندا اول
حضرت فاروق دیندی (چون که عثمان ابن عفان را عین کشت * نور فایض و دودی النورین کشت * چونک
حضرت عثمان رضی الله عنه اول عفان اولان نوره عن اولدی عین نونده چشمه * مناسنه در و اول نوره عفان اطلاق
اصحاب بصیرت بنده عفان اولدی یعنی کور و دقت در کلام چونک حضرت عثمان عتداهل الشبه و داول عفان اولان
نور اعظم منبع اولدی اول سید نور فایض اولدی ذی النورین اولدی یعنی فیض و بر جی نور اولدی و ابکی نور
صاحب اولدی اول حضرت ذی النورین بنده موجه تسبیح اولدی که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ابکی
کریمه عسی اکمشد بری وفات ایلد کده ما کابر که برین دخی و بر مندر دخی روایت اولنو که اول دخی وفات ایلد کده
اکر بری دخی اولیدی آتی دخی اکا و بر دردم دیو سور مشدر و ظاهر و باطن نور شک دخی صاحب اولدی بصیرت اول
حضرت ذی النورین دندی (مثنوی) چون زرویش مرتضی شد در فشان * کشت او شیر خدا و مرغ جان * چونک
اول نور اعظم در و نیدن و آن ملک جلال شک مشاهده سندن حضرت علی رضی الله عنه در فشان اولدی و علوم و اسرار
جوهر برین شار قیلدی اول علی مرتضی اکرم الله وجهه مرغ جاند شیر خدا اولدی یعنی مرغی جاند اسد الله اولدی
مرتضی اولدی و اکا بواجلندا اسد الله الغالب دیندی چونک خلفه راشد شک زمان شریف کندی تا بعین توسع
تا بعین اولان کار لوجود دندی بر صکوه شاه ظاهر و ایدی انزل زمان شریف مرور ایدوب * مشایخ کزین
و بشوران اهل دینه کلوب انزده دخی بر وجه ظهور قیلدی مشایخ کزین بر که سید الطائفه
چند بقدر ایدر اول نور شک کوه فیض و عطاس * مظهر اولدی یعنی بیان ایدوب سوردر (مثنوی) چون چند
از چند ایدو آن مدد * خود قلماش فزون شد از عدد * چونک چند قدس الله سره الزمر اول نور شک چند ندن
مدد کوردی خود ملک قلماشی عددن فزون اولدی (مثنوی) بایزید اندر مریدش ایدوب * نام قطب العارفین
از حق شنید * بایزید قدس الله سره الزمر نور شک زیاده لکندن راه کوردی قطب العارفین نامن چندن استماع
ایندی آنک اسم شریف طیفه و در بایزید کتبیدر قطب العارفین لقبیدر (مثنوی) چونکه خرچ کج او را شد حرس

شد خلفه حق و ربانی نفس معروف گزین قدس الله سره العز بر چونک اول نورگ که خنه حرس اولدی حاسمه اید یعنی حافظ اولدی یا خود حرس اولدی یعنی اول نوراعظم که تبه زدن بر می سه سلیمان اولدی عشق خلیفه سی و ربانی نفس اولدی (مثنوی) پوراد هم مرکب آن سورا نشاد که کشت اوسلطان سلیمان داد ابراهیم بن ادهم قدس الله سره العز بر اول نورجانبه مرکب هفت سوردی اول ابراهیم عدالت سلطان ترک سلطان اولدی (مثنوی) اول شقیق از شقیق ان راه شکر ف کشت او خوشید رای و نیز طرف) و اول شقیق یعنی قدس الله سره العز بر اول شکر و عظیم طرف کجا بندن یعنی اول نورگ راه شکر ف کشت مستقندن اول شقیق آفتاب رای و نیز چشم اولدی و نلرمشاهرمشایدرد (مثنوی) صد هزاران پادشاهان نهان سر فرات دزدان سوی جهان و نلردن ما عدا نبیه یوزیک نهان پادشاهان اول جهان جابندن سر فرات زرد و عالیقدر زرد یعنی صد هزاران پادشاهان نهان اول ذکر اولان نورجهتند سر فرات اندر نالی خاتم الاولایه نورگ مظهری اگر مشهورا کرستور هر کیم ایسه عندالله معلوم و مقدر (مثنوی) ناشان از شک حق نهان بماند هر کدانی فاشنار ابر بخواند انکار نام برینی حق تعالی شک رشک بغیر تدن نهان قادری هر کدنا انکار نامی اوقومدی و نلر شول مستخوان قباب عزت در که اولایا تحت قبابی لایع فهم غیری حدیله شان شرفی مغنون اولمشدر و حقدن غیر یک بصره بیوی و نلری ادراک ایکنند اعی فالتندر (مثنوی) حق آن نور و حق نورانیان کاندان بچرند هیومن ماهیان امدی و بصفه موصوف اولان نوراعظم و نورمستوب اولان انبیای کرام و اولایا ذوالفقار ک حقیق و ک اول نور ریاسی ایچنده و نلرمه ایلر کبیر (مثنوی) بچرجان و بجان بچرا کرکوش نیست لایق نام و بیخوش اول نوراعظمه جان بچری و چله بچر کجایی اگر دیم دکلدر زیر او کوه اسلرا کابض اعتبار ایه اطلاق اولد و پس بریکی نام دیرلم اول نام نوعیجه لطیفه ربانی و حقیقت انساندر زیر لطیفه عند المشاخوش رقیقه المعنی اولان اشاره در که اندن بر معنی فهمه لایع اوه که عبارت صغیم (کمال القاشانی فی اصطلاحه کذا لطیفه کل اشاره رقیقه المعنی بلوح منها فی الله معنی لاتسعه العبارة) پس عبارت صغیمان معناه لسان عرب اوزره اولان اصطلاحده لطیفه در لولسان فارسی اوزره اولان اصطلاحده اکاآن تعبیر ایدر لرتنه که بواسطه اوزره اول نور اعظمه نه قسم ایدوب سورلر (مثنوی) حق آن آق کاین و آن ازوست مغز هانست بدو باشند و ست اول اول حقیقونکه و و اول اندندر مغز را کانبست و ستدر یعنی اول ملک و عبارت صغیمان لطیفه رحالت حقیقونکه و بچر جان و بجان بچری و یا خود بجان ظاهر و اول عالم باطن اندندر و جمیع الباب و ارواح فی حساب آکبسته نشور اولمشدر (مثنوی) که صفات خواجه تاش و یارمن هست صد چندانکه این گفتار من جواب قسم ویندیم یعنی بصفات مذکور ایه موصوفه اولان نور و ارواح و عقل اول و حقیقت سید الانبیاء و الاولایا حقیقونکه بمن خواجه تاشم و یارم صفاتی یوزا و تقدردر که یونم گفتارم و یعنی یونم گفتارم و یوزا و تقدردر اولدی دیمک اولور (مثنوی) آنچه میدانم ز وصف آن ندیم باوریت ناید چه کوی ای کریم اول ندیمک و صفندن اول نسنه فی که یاورم سکا اعتقاد کزای کریم نه دیم یعنی چونکه بمن سوزریه اعتقاد ایدوب بی تصدیق ایلر سن پس آتک و صفنده نسو بلم (مثنوی) شاه گفت اکنون از آن خود بگو چند کوی آن ابن و آن او پادشاه یک بخت اول غلام یک خصلته دید که الا کندیکن لایقی و حسب حالنی سوله نبیه رسو یلرمن و نلک و نلک لطیفه سی یعنی دیبای روحانی که غور زدن نه جوهر استخراج ایدوب بمعنی حاصل ایلش سن (مثنوی) روزمرک این حسن و فاضل شود نوریان داری که بادل شود بیوت کوی فوحسک باطل و معطل اولور جان فوری طو تریمین که قلبه بار اوله و بعد الموت سنگه موانست قیله (مثنوی) دیرلر کین چشم را خلتا کند هست آنچه کور را روشن کند مقبره دمو چشمی طریق طو لدر و بر ایلر وارمیدر اول نسنه که سنل قبری روشن ایدر یعنی قبری روشن ایللی نور جان و دیده جان وارمیدر که آنکه ظلمات قبری از الله قیله سن و راحت اوله سن (مثنوی) آن ایمان کین دست و پایت بر درد پروالت هست ناجان بر درد اول زمانده که سنلک ان و یاغن بر تلور یعنی مقبره اچر اعضا و جوارحک چور سیوب باره باره اولور سنک پروالت وارمیدر تا جاکت و قاروا وجه و ظلمات قردن که و عالم علویه برور اید (مثنوی) آن زمان کین جان حیوانی نماند جان مانی بایدت بر جانشاند اول زمانه که روح حیوانی قادری روح حیوانی بر نه سکا جان باقی نصب ایلک کولک نا آنکه اندی اوله سن و عالم حقیقده عیش و نوش قیله سن (مثنوی) شرط من با الحسن فی کردنت آن حسن را سوسی حضرت بردنت الله تبارک و تعالی کلام عید ند (من جاء بالحسنة فله عشر امثاله) سوردی (من فعل الحسنة فله عشر امثاله) سوردی معلوم اولدیکه

وشر و شگال نقل اعراض در یعنی بوجه ذکر اولان بحث و مقال نقل اعراض در و شر یکی اولان معنی و بودام
 کی اولان الفاظ مکتوبه که (العلم صمد و الکتابه قید) بیور شد و بوجت صمد اولان علوم ما بینده شیر کبدر
 و بواسطه مکتوبه کا قید و دام کبدر (منشوی) جمله عالم خود عرض بودند تا باندین معنی سیامد هل ائی
 جمع عالم خود اصلند عرض اید باریز راهر شش شش شده بسوا واجب الوجود لایقی زمانین مفهومی ثابت اولور
 (کا قال الشيخ الاکبر رضی الله عنه فی آتراض شعب و اما الاشارة فاعلم ان العالم کما مجموع اعراض فهو یبدل
 فی کل زمان الاذ العرض لایقی زمانین) حتی جمله عالمک اعراض اولسی معنایسته (هل ائی علی الانسان حین من الدهر
 لم یکن شیئاً مذکوراً) آئی کدی بوجه عالمک عرض اولسی معنایسته آیت کریمه هل ائی کک لسی و بومعنا به
 دایل اولسی بوجه ممکن اولور که حق سبحانه و تعالی انسان حقیقه بیوردی (هل ائی علی الانسان) تحقیقاً
 انسان اوزره کدی (حین من الدهر) غیر محدود اولان زمان محدوددن بر زمانکه (لم یکن شیئاً مذکوراً) انسان اول
 حینده شیء مذکور اولدی بلکه شیء منبئی ایدی و نام و نسائی و غدی پس وجود انسانه اراده الله تعلق ایلد که
 وجود کدی و ظاهر اولدی و بعد انتضاء الاجل اولدی و قالی اولدی پس لایقی زمانین مفهومی جمیع عالمدن
 مقصود بالذات اولان انسان حقیقه صادق اولدی جمله عالم خود همان انساندن عبارتدر زیر اعدالت ابعج جهان
 انسان شد و انسان جهانی فحواستجه یورمی اولان عالم صور تا کبیر و معنا صغیر در و انسان صورتاً صغیر و معنا
 کبیردر پس (لم یکن شیئاً مذکوراً) ده و تقدیر اوزره انسان کبیردخی داخل اولور یا خود انسان حقیقه وارده
 اولان ایتک جمله عالم حقیقه دخی وارده اولسی بوجه ممکن اولور که جمیع عالمدن مقصود بالذات انساندر پس
 انسانک عرض اولسی حقیقه (هل ائی علی الانسان حین من الدهر لم یکن شیئاً مذکوراً) آئی وارده اولدیه
 عالمه دخی شامل اولور زیر افعاله تابعدر پس مقصود بالذات اولان اصلک عرض اولسی هل ائی ایه ثابت
 او ایقی قرعن عرض اولسیده و حده داخل اولش اولور لاسیما عالمک حادث و عرض اولسی و لایقی زمانین
 قولک ما صدق اولسی علا و شرعاً نادر نهایت مافی السباب جمله عالم خود عرض اید باریز تاومعنا هل ائی کدی
 بیوردی قوی فوئی و ایکی وجهه اولور الله عالم (منشوی) این عرض اید اوزره و پس موره اوجه زاید اوزر
 این جهان یک فکر است اعقل کل عقل چون شاهست و صور تهاست و عارضه دن طوغر صورتدن طوغر صورتدن
 طوغر یعنی تو افعال و احوال و اقوال مثالده اولان عارضه دن طوغر صورتدن طوغر صورتدن طوغر صورتدن
 نسبتله جوهر کبیر در و صورتدر هم ندن طوغر و حاصل اولور فکر کردن حاصل اولور بوجهان عقل کلدن بر فکر تدن
 یعنی بوضو کون و مکان عقل کل جا بیندن بر فکر تدن یعنی بر تأمل و تدبیر اثر ایدر و عقل کل اسدا وجود کلان
 نور اعظمدر که جمیع موجوداتده متصرف و مبدردر مثلاً عقل شاه کبیر در و صورتدر سولر کبیردر یعنی فی المثل
 بو عقل کل پادشاه کبیر در و صور جمیع اشیا آنک ارسال ایلدی یکی رسل کبیردر پس رسلده اولان قدرت عجبه
 رصفت غریبه بنظر قیل تا پادشاه عقل عظم شأن ایدن فهم ایلده من (منشوی) عالم اول جهان امتحان عالم نانی
 برای این وان عالم اولکه دیادر امتحان جهاندر عالم نانی که مراد آخر تدرونک و آنک جزاسیدر یعنی عقل کلک فکرت
 و علمدن حاصل اولان جهان ایکی قسمه منقسمدر بری عالم اولکه بوجهان امتحان یعنی عالم شهادتدر و بری دخی
 عالم نانی یعنی عالم آخرتک و نونک و آنک جزای عالمدر (منشوی) جا حکرت شاها جناب میکند آن عرض
 زنجیر و زندانی شود پس و مقدمه معلوم اولدیه اعمالا کرچه اعراض قیلمند در و لایقی زمانین آنک
 شاندند و بعضی اتقالی خالیان عالم امکان ذکل و اما جزای عمل و آثار حسیل و دخل صورت بغیر صاحبی
 یا قوب داخله ملاسنتک بندموجا کرلای شاهم جنایت و خیانت ایلر اول عرضکه جرم و جنایت بندیده بغیر
 و زندان اولور (وقتی علی هذا الاعمال و الجزای الاخرة) منشوی) بندهات چون خدمت شایسته کرد
 آن عرض نه خلقی شد تدن بد و کذلک عکسه سنک شده و کرا چونکه لایق و مقبول خدمت ایلدی و عرضکه
 مراد خدمت شایسته تدن بد و جتکده بر خلعت اولدی یعنی بهادرتی ایدنه نجه خلعت فریاد می (منشوی)
 این عرض با جوهران بیضه مست و طبر این ازان و آن ایزن زاید پس محصل کلام و عرض جوهر لر که بیضه
 و طبر کبیر یا خود معنی جوهر له و عرض اول بیضه و طبر کبیردر یعنی عرض و جوهر و عریطه و قوش کبیردر سرد و درله
 نو آنک و او یوندن طوغر یعنی بنقوش اول و نور طه دن و اول و عریطه و قوشدن طوغر سید و عرض و جوهر منکلیسک
 غفر بقا ایلدی اوزره اولان جوهر و عرض دکادر که صاحب تعریفاتک دید یکیدر اول کادر که مالک اشاعره ک
 تعریفی اوزره در که اول تعریف العرض لایقی زمانیندر و الجوهر و لایقی زمانین ایزمانا کتیرادر پس نوعی نقل

ماصدق اولان جوهر و عرض بری برندن قوله ایلرمل الطیر والبیضة فافهم (منثوی) گفت شاعشه
 چنین کبریا المیزان این عرضه های تو یک جوهر زاده بادشاه عالم شاه اول غلام برتابناه دیدیکه دلش می پوسن
 دیدیکه کی طوفان می آید یعنی تسلیم ایدم که مراد مقصود او در کسندید که اندک نه فایده که سنگ و عرش را
 بر جوهر طوفان و مرید یعنی فوسنک اعراض اعمال بر جوهر مقصود طوفان و مرید که اول جوهر مقصود حاصل اوله
 (منثوی) گفت مخفی داشت ترا نزدی تا بود غیب این جهان نیل وید غلام بادشاه ایدنی عقل اول جوهری
 مخفی و پنهان طوختند ترا و تو نیل وید و درجه ای غیب و مستور اوله یعنی (الاخلاص سر من اسرار) استودعته
 قلب من احبته حدیث قدسی سنگ جوهر اول غلطن حاصل اولان سراخلاص و جوهر قرب و نوافل و دراضی
 مخفی طوختند عقل تا که غیب اوله و نیل وید جهانی که اول جهان آخرت در و آخرت نیل وید تعبیری بر مغرای
 (یوم بلی السرا) انده نیل وید کا هو حقه ظهور ایلد یکجوند (منثوی) زانکه کیداشندی اشکال فکری
 کافر مؤمن نکفی بر کد کر * زیرا که اگر فکر را اشکال و آکاری ظاهر اولیدی یعنی اول جهان نیل
 وید اول جهندن غائب اوله که اگر فکر و اشکال و صورت نبیدا اولیدی کافر و مؤمن ذکر حدیث غیرین
 دیمزدی و عالمه کافر فالزدی حقایق ظهوره کوردی و جله می علی السوا مؤمن اولوردی (منثوی) پس عیان
 بودی نه غیب ای شاه این * نقش دین و کفر بودی بر جبین * عقل اگر آفی مخفی طوختید پس ای شاه بوکه مرادین
 وید جهاندیر عیان اولوردی غیب اولزدی دین و کفر را نقشی جبین اوزره عیان اولوردی یعنی عالم حقیقت عیان
 اولوردی غیب اولزدی ای شاه بو که اوانان سر اوتش دین و نقش فکر مؤمن و کافر را ناصیه وجود زنده ظاهر
 اولوردی یعنی نشان ایمان و علامت کفر هر که حقیقت نمایان اولوردی * کرسن دیر سکه علامت ایمان
 کله شهادت و ادای صلات و زکات و سایر واجبات و علامت کفر بونلر کیدر جواب بوندر علامت صوبیدر که اکثر
 منافقین دخی ظاهر اولور بلکه (انما الاعمال بالظواهر) و (یوم بلی السرا) خواستیه فی الحقیقه اصل نقش کفر
 و دین روز آخرتده عیان اولور که بو عالمه نمایان اولیدی (منثوی) کی دین عالم با و دیگر بدی * چون کسی را
 زهره نمحضر بدی * چن بو عالمه با و دیگر بدی و نیزست اولوردی یعنی اولزدی و نیجه کسی ایچون بر آخرتده زهره نمحضر
 اولوردی بلکه (انک امره و میثاقان بغیبه) خواستیه هر کسی کندی کار نه مشغول اولوردی (منثوی) پس
 قیامت بودی این دنیا می * در قیامت کی کند برم و خطا * پس بوزم دیشم قیامت اولوردی قیامتده کیم
 جرم و خطا ایلدی بو غمده معلوم اولدیه اعراض و اعمالدن حاصل اولان جوهر قرب و نوافل و فرائض
 و اسرار اخلاص مستور و مخفی اولدی تا در حقیقتده عیان کله بو عالمه حیده ناسدن مستور و میکتوم اولد (منثوی)
 گفت شمع بودی حق پادش بدی * لیکن از غم نه از خاصان خود * بادشاه ایدنی حضرت حق اگر چه بیچ و نامشروع
 علل را جزاسی و عوضی اوردی و پنهان ایلدی لیکن عوامدن ستر ایلدی * کند نیل خالصلرندن نهان ایلدی
 یعنی اول بادشاه غلام برتابناه دیدیکه ای غلام دیمه که اعمال اثری بودنیاده مشهود عیان اولمز حق تعالی
 اگر چه ستر ایلدی پادش و جزای بدی لیکن عوامدن و نامحرملرندن کند نیل خاص قولرندن دکل (منثوی)
 کیدای افکنم من یک امیر * از امر این خفیه دارم نه اوزر بر * مثلاً نیلکه بادشاهم اگر برامری بر دام و بنده براغم
 یعنی آن قید و حبس مقصود ایدم آفی مرلر خفیه طورتم و زبردن دکل (منثوی) حق بن بود پس پادش کار
 و زورهای علمها صد هزار * پس حق تعالی بکا اینک پادشاهی کو ستردی بوهم و جهر حق تعالی
 بکا کو ستردی چوق کارل جزاسی و علل را صورتلرندن بوزیک اشکار ایلدی (منثوی) و نسیانده منم دایم تمام
 ماه را برین نمی پوشد تمام ای غلام من بکا عللکدن بر نشان بر کین بیلورم با تمام اعمال نتیجه منی تمام
 ماهی من اوزر به اوزر یعنی ماه حقیقی و نتیجه اعمال و افعالی من اوزر به بصابتک و ارتباط اوزر * (منثوی)
 گفت پس از کف من مقصود چیست * چون بوی دانی که آن چه بود و چیست * پس اول غلام دیدیکه فاذا کان
 كذلك سکه حقیقت اعمال و نتایج افعاله بودنیاده واقف اوله من و مال و منجی بیلمن منم سوزمندن مقصود
 ندر چون من بیلورم که اول نسته اولدی ندر پس نه میدن سوال ایلر من (می) گفت شمع حکمت دل را طهارت جهان
 آنکه دانسته برون آید عیان * آنچه می دانست نابدانست * کرد بر جهان تهاذیر غلطی ورد * اول بادشاه علم
 و حکمت دیدیکه ای غلام بر او هام و کان مجرد علم شهود و عیان غنائی و بر من کور من میسن اظهار جهانده
 سکت یعنی جهان را اظهار نده حکمت اولدر * که علم الهده دانسته اولان طشره کله عیان و خارج عالمه
 ظهور بوله بلعایشه کور من میسن جناب ذی الجلال و الکمال ازل از الاده مجاهدین و صابرین احوال

اول سروروی طلب اید بی شما کراول غلامدن بر نشان کوردی ایسه بعد دکلدر لیکن آئی یان و عیان
 ایگه بز دستور و قدر زیر امر سری ناله افشا ایله که ایازت اولز (منشی) چون زکرمه یامد آن غلام
 سوی خوش خواندن شاه همام چونکه اول غلام جامدن کلدی اول اولو بادشاه اول غلامی کندی جانبته
 او تودی یعنی کندی نیک حضور شد دعوت ایلدی (منشی) گفت صحاک نهم دایم او بس لطیف و نظریف و خوب و رو
 اول یادشاه کسکار جامدن کلان غلام معرفت کرداری حضور شد دعوت ایلدی با کایدیکه الله سکا حجت
 ویرسون و سنک ایچون نهم دایم حاصل اولسون زیر اید ملطیف سن و نظریف و خوب و رو سن جماعت ایشاهی فعل
 محمد و فله در سبیل کجیلند که سماعید رای سقا الله سقا الله سقا الله نجه ابه کذلک ای صحت الله صحت الله اولور که
 یو کونه کلام موقع دعاده استعمال اولور کذلک نهم دایم دخی موقع دعاده در زیر نهم دایم علیک دیکدر
 نهم دایم بسند علیک خبر اید و صلده بود خ (انتم الله علیک نعیاد انما) ایدی مصدر فعلنه دلالت قیلدی یغیون
 فعل حذف اولوب (نعم ادا انما قالدی پس دوام و شانه دلالت ایسون ایچون نصیبدن رفقه عدول قیلنوب
 علیک نهم دایم) قالدی اکثر محله خبر ک حذف یا ز اولد یغنه بناء خبر مو مقنمه اولان پارمع الجبرور حذف اولوب
 دوامه موصوف اولان سینه نکره ماقی قالدی پس تقدیر کلام (صحت الله صحت الله) کایدیکه اولور
 و مصرع ثانی بود یا علیت منزله سنده اولور (منشی) ای دیغا کربودی در یوان کز برای قومی گوید فلان
 ای دیغا اکر سنده اول اولدی که فلان سنک ایچون سولر یعنی شول اخلاق ذمیه واقعال خبیثه اکر سنده
 اولییدیکه سنک حشده سنکه رفیق اولان خواجه ناشک انلری سولر (منشی) شاد کتی هر که روت دیدی
 دیدنت ملا جهان اوزیدی هر شول کسه کسنک فوزیک کوریدی شاد اولوردی سنی کوریم حوالت
 ملکنه دکردی (منشی) گفت رمزی زان بگوای بادشاه کز برای من بگفت آن دین شاه بو غلام چونکم
 بادشاهدن پوزواری ایشیدی بادشاه ایدی ای بادشاه اول غلام منم حقمه سو بلدیکندن بر رمزی سوله کاول
 دینی خراب ندن اوژی نه سولدی (منشی) گفت اول وصف دورویت کرد کاسکار اودوایی خبیثه در
 بادشاه کایدی اول اول غلام سنک دورویلیکی یعنی ذوالوجهین اولکی وصف ایلدی کسن آشکاره دواسن
 نهایی در دور یغین تنه ایکی فوزی منافع خور سیدر که ظاهر ادا و اشفا کور سور غفلت ایلر و طاعت غلبه
 زخم و درد سبب اوله جی غیبت و منم تفریق لور (منشی) خست بارش راچوازش گوش کرد در زمان دریای شمعش
 جوش کوردی چونکم شاهدن کندی بارشک خباثتی اشتیاع ایلدی فوزی آلم غضبی دریای جوش ایلدی
 (منشی) گفت بر آوردن غلام و سرخ کشت تا که موج هموار از حد داشت اول غلام آغزی اوزره کویل
 کتوردی و فوزی قزل اولدی تا کم اول غلامک همو و قدح ایلمله و جی حددن کجی (منشی) گفت زارلدم که
 یامن بار بود هموسنک در قسط بس که خوار بود دیدی اول دمدن که او نکابار اولدی خطبه کاب کبی چوق
 نجاست بی ایدی (منشی) چون دما دم کرد هموش چون جرس دست بر لب زدن شاهش که بس بو غلام
 اول غلام نیکو خصالک هموی چونکم دمدم جرس کبی ایلدی و آلم وافر قدح و ذمینی سولدی که شهاد
 آلمایی اوزره اولوردی بوله دیو که بسدر یعنی آلم آغز نه آلم اوردی اول غلامک سقند دم و قدح ایلد بوقدر کفایت
 ایلدی (منشی) گفت دلم تر اوزی بدان زو جان کسندست و زیارت دهان بادشاه ا کایدی سنی
 اول غلامدن اول امتحان واسطه سیله یلام و سنکه آلم مایه فرق و تمیز قیلدم سندن جان فو قشدر و بار کندن
 آغز فو قشدر یعنی سنک یا نلک خبیث و قور و سنک رف و کلک دهانی قور (منشی) پس شمع ای کنده جان از دور قو
 تا امرا باشند و ما مورق ای جانی قو قش سن ابرقندن کیرده او قور تا اول آغزی قو قش جانی نالک امر اولسن آلم
 تحت بدند محکوم و ما موری اولسن بونده تنبه بودر که اول کسه که آغزی نالک و جانی نالک اوله ولسانی علف و فله
 پر اولوب درونی اخلاق خبیثه و اوصاف رده ایل طوله اول کسه من حیث المرته عند الله اخلاق حمیده صاحبی
 اولنلر دن سنی و بسند سز راحی تعالی (ان الله لا یظفر لی صومرک و لا الی اعالمکم بل یظفر لی قلوبکم و یاتکم) حدیثک
 خوار و سینه قلوبه ناظر در صورت و احواله ناظر دکلدر (منشی) در حدیث آمده که تسبیح از برای هموس سینه کونلن
 دانای کا حدیث شریفه کلدیکه برادن و سمعدن اولان تسبیح ای ایلر و کفن و مزله ده بقی سینه کبی ییل که
 اعتباری و قدری بودر (منشی) پس بدان که صورت خوب و نکو با مختصا بد نمزدیک نسو پس خصه دن
 حصه بودر که ییل که خوب و زیبا صورت قبیح خوب و زیبا صورت دگر یعنی ییل که صورت خوب و نکو مختصا بدله
 بر فاسل احمره دگر و دانه خردل قدر قبیح اولز و اهل حق اولان بر کسه نلک حسن خلقی اولسه مجرد حسن خلقه

و غبت فیما انک یوم حضرت رسول علیه السلام اکثر یا سور در دیکه (اللهم کما حسنت خلقی فحسن خلقی وعن جریر
ابن عبد الله رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم یا جریر انک امره قد حسن الله خلقک فحسن خلقک
و قال علیه السلام حسن الخلق خلق الله الاعظم (منثوی) و بود صورت حقیر نا پذیر چه چون بود خلقش نه
در باطن می و او که صورت حقیر نامشبول اوله چونکه خوی خوب اوله انک باغند ما اول (منثوی) صورت ظاهر فضا
کرد بدان عالم معنا با ندجان بودان ظاهر صورتی فضا اولو برسل معنی عالمی باقی فالور پس عالم صورتی قویوب باقی
اولان عالم معنائک طالعی اول (منثوی) چند بازی عشق باقی سبوع بگذرا ز نقش سبوع و اب جو سو نقشه نبجه
بر عشق او نارسن و محبت بایرسن سبوع نک نقش شدن که پوری آب طلب الله یعنی صورت جسمند کز ادب و اب انده
اولان آب معنائک طالعی اول که مقصود اولد (منثوی) صورتش دیدی زمینی غافل * از صف دری کزین
که عاقلی * اول سبوع صورتی کور دیکه معنادن غافل سن اگر عاقل ایست صدفدن لؤلؤی اختصار الله
زرا صدفدن مقصود لؤلؤ در کذلک صورت جسمند مقصود معنی و خوی شکور (منثوی) این صدفهای قوالب
در جهان * که چه جله زنده اند از بحر جان * و صدف مرثابه سنده اولان قالی بر جهانده ا که چه جله سی
جان دریا سندن زنده در (منثوی) لیک آندهر صدف نو دگر * چشم بکشد در دل هر یک تکر * لیکن هر صدفده
شکر اولز چشمکی آج هر بر صدف ایخته نظر الله (منثوی) کان چه داد ورن چه دارد او کزین * زانکه
کیا بس آندرین * که او نه طور و نه طراز و نه یعنی هر کله که مصاحبت بایرسن صدف دروشت نظر الله کور که
نه کونه جوهر طور در معنادن خایمدر یا خود بر دمیدر نظر الله زیرا که اول درین کیابدر مرادی قبت اولان
در معنی هر کله و اولز (منثوی) که صورتی روی کوهی بشکل * در بر کت صدف جند اندک لعل * که صورت
کیدن یعنی صورت نه اندک من بر طاع شکله و سبوع کده و زوا و در در که لعلد و یعنی صورت جسمانده بر طاع
لعلدن که نه بیست یک نه * سبوع و لیکن لعل من حیث المعنی قیمت و شرف جهندن کوهدن نیمه می به
اعظمدر (م) هم صورت دست با چشم و هست صدف جند اندک نقش چشم و هم صورت سنک دست با چشم
وصاح و صفات رسا اعضا و زوا و تقدروار در که سنک چشمک نقشیدر (منثوی) لیک و شیده باشد بر اوین *
کز همه اعضاء و چشم آمد کزین * لیکن سنک او زریکه پوشیده اولز و سائر بصیرا و نلره دخی بومعنی مستور
دکله که جمیع اعضاء ابی چشم کزین و مختار کادی (منثوی) ازین اندیشه که آید آندرون * صد جهان
کوردین دسرتگون * بر فکر دیکه اول فکر درونه کلور بر دمه ووز جهان باشی آغچه اولور یعنی بر اندیشه دن نبجه
عالم خراب اقلی مقرر اولور نه که بومعنی وضع ایچون سلطانک وجودی تمثیل طریقه اراد سور (منثوی)
جسم سلطان که صورت یک بود * صدف اران لشکرش در بر رود * مثلاً بادشاهاک جسم ذاتی اگر چه صورتده
بر در آن آرد نبجه و یوز یک عسکر کیدر (منثوی) باز شکل و صورت شاه صی * هست محکوم یکی فکر ختی *
کیور کزین و عالیقدر شاهک شکل و صورتی برخی فکر و اندیشه یک محکوم و مغلوب سدر پس بر فکر بادی نظرد
اگر چه حقیر کور سورا یک معناده غایت عظیم الشان و رفیع العنوا ندر (منثوی) خلقی بابان زبان اندیشه بین *
کشته چون سیل روانه بر زمین بی بابان خلقی بر اندیشه دن * کور بر او زریه بر سیل کبی روانه اولش زیرا خلقک
حرکات و سکاتی فکر لر نه تا بعدر (منثوی) هست آن اندیشه پیش خلق خرد * لیک چون سیلی جهان را خورد و برد
اول اندیشه خلق قنده که چه خرد و لاشیدر و لیکن بر عظیم سیل کبی جهانی بدی و التدی یعنی از امانتدی (منثوی)
پس چو می کنی که از اندیشه * غایت اندر جهان هر نبجه * پس بویات مقدمه ذکر اولان مقدمه معلوم
اولدیه و معنی اقلی می نه سن بولدیه چون که * کور سن که بر فکر دن قائم و ثابت در جهانده هر بر صفت
(منثوی) غایب او قصر ها و شهرها * کوهها و دشتها و نهرها * خاندر و قصر و شهر و طاق و حجر و اوزار و اقل
(م) هم زمین و بحر و هم مهر و وقل * زنده آرو می و جود بر آن شک * هم زمین و دریا و هم آفتاب و قلک اول فکر دن زنده در
ماهی در ادم زنده اولد یعنی کبی جواب شرط و یدر (منثوی) پس بر آن از انبی پیش و کوهی تن سلما است و اندیشه
چو سور * فاذا کان کذلک بوله اولدیه * فیحیون سن کورک قنده با لیک کندن تن سلما ندر و فکر مور کیدر یعنی
تن عالمی سلجان و عقل و اندیشه عالمی مور کیدر و بوجله اندیشه دن مراد عقل مدبر دیکه فکر و اندیشه آن تدبیر نک
اتر در پس ذکر سبب و اراده سبب خیلندن اولور و جهانده هر نبجه یک عقل و اندیشه الله قائم اولدی عقلانک
معاویدر مثلاً جمیع بیوت و قصور عقلدن صدور ایشدر و تعمیر بلدان و مدامت عقل و اندیشه الله اولش و قری
و فصاحت آنرا قیام و انتظام بولمشدر و کذلک جمیع حبال و احضات و صهار و سیابان و اسعات و عدد دات و و نلره

اولان آنها را جرات و نباتات و حیوانات جمعا عقل فعاله قائم اولاش و انتظام باشد در زیر اربع عنصر باشد متصرف
اولان عقل فعاله در هم زمین خاک سارور و تراده و جله بشمارده می متصرف اولان و عقلمند و کذاک نفس نوار
و فلان دوا درخی تدبیر عقله قائم و مستظلم در که عقول عشره و افلاک تسعة و مدبر و مستمر فلان در پس هر شش
ملکوتی اول شش وجودند و بر متصرف در باره انطوائی که اول شش اول عقل و اندیشه سید نه که جناب حق
پویمتایه اشارت اید و پورور (فصحا ان الذی یدعم ملکوت کل شیء و لایه ترجعون) (منوی) بی غایب پیش خجست که
برزک * هست اندیشه چو موش و کوه کرک * سنک چشک قنده طاع عظیم کور نور اندیشه موش صکی
و طاع کرک کبیر یعنی سنک دیده عقل قنده کوه برزک کور نور و فکر حق کور نور اندیشه موش صکی
و فکر موش کبی حق کور نور (منوی) عالم اندر چشم و هول و عظیم * در برور عد و سرخ داری لرز و بیم * عالم سنک
چشم که مهب و عقلمند را بردن و بردن و سرخ داری لرز و خوف طو ترس و بونری بغضا فاعل ظن ابله یکدن
بونرک ظاهر اولان هیبتند خشت ایدرس (منوی) از جهات فکری ای کم زخ * این و فاعل چوستکی بغیر
ولکن فکر جهاتند ای نردن کم بحر لایه کبی این و غافلین یعنی عالم صورتند قلوب جاد کبی عالم معاند
بی خبر اولمنس (منوی) زانکه نقشی و زخردی بهره * آدمی خویشی خرکرت * زرا که نقش صورتند
و عقلمند بی بهره من آدم خو بد کلسن نر بارور و میسن آدم خو یوا اولی اولدر که معاندان غافل اولیه و ترکی
اسیادت نفسانی قالمیه بلکه عبادات و طاعتان سعی ایدوب رضای حق اله * کشوره و کندوب حیوانیت
صفتند خلص ایدوب انسانیت مرتبه سته سوره (منوی) سایه را و شخص بی بینی زجهل * شخص ازان
شد نزد بازی و مهمل * جهلمکدن سن سایه بی شخص کور رس یعنی بو عالم صورتی که فی المثل سایه کبیر بونی ذات
و عین موجود کور رس اول سیدن شخص سنک فکده بازی و مهمل اولدی شخصدن مراد بر ششک عین نامه سی
و با خود روح حیدر پس صورتی کورن و اکا فریقته اولان کسه تک چشمی قنده صورت عالی و عظیم کور نور
شخص نامه سنده اولان روح با خود عین نامه سهل و سهل و سب کور نور (منوی) باش را روزی که آن فکر
و خیال * بی حای بر کشاید بریال * صبر اید شول بر کوه دکن که اول فکر و خیال زناده بجایز بریال آجه
یعنی فکر و خیال يوم قیامتند ظهوره که و پرواز تله اول زمان حقیر عید اید یک فکر و خیال عقل شافق
کور رس (منوی) کوهها بی شده چون پشم نرم * نیست کشته این زمین سرد و گرم * طاعری پشم کبی ملایم
و نرم کور رس (منوی) کمال الله تعالی و تکون الجبال کالعین للفرش) بوصوف وانی بری یوق اولاش کور رس (منوی)
نه جانی نه ختر نه وجود * جز خدای واحدی و دود) نه آجان نه کوب نه وجود کور رس و وجود و احد خداند
غیری یعنی آسمان و کواکب و سایر موجوداتند هیچ برنی کور رس بلکه همان واحد و زنده و محبوب
اولن خدای تعالی کور رس اول کون (لن الملك الیوم) کندیدیه و اکابرش جناب و بره میوب نه کندید
قله الواحد القهار) دیه (منوی) یان فسانه راست آمد بادروغ * ناده مر راسته افراروغ * بر فسانه راست
کلدی و بادروغ کلدی یعنی قسه کلده و کذبه اعتبار یوق قدر بلکه مقصود اندن همان حصه بر اولقدر ناقصه
راست فخره فروغ و بره یعنی کر جگره روفی و لطافت و بره اول قسه و دور (حسد کردن حشم بر غلام خاص
(منوی) بادشاهی نده از کرم * بر کزیده و دیر جله حشم * بر بادشاه بر بنده منی مجرد کرمندن جمع حشم اوزره
کزیده را صفا بلندی (منوی) جاسکی او و طیفه چل امیر * ده یکی قدرش ندیدی صدوزر * آتک فتنان جهاسی
قرق امیرک و طیفه سی ابدی یوز وزیرانک قدرنک اولده برنی کور محمندی و مرتبه سنک عشر و عاشره ابر محمندی
(منوی) از کال طالع و اقبال و یخت * اول بازی و دوشه محمود و قف * طالعنک * کمالندن و اقبال و یختند
اول بدبر ارباب ایدی و بادشاه زمانک محمود ایدی (منوی) روح او باروح شده در اصل خویش * پیش ازین تن
بوده * بنود خویش * اول خاص بنده روحی بادشاهنک روحی اید * کند سنک اصلنده یعنی عالم اولده و تندن
اول هم انصال و قربات واقع اولشدی و تعارف و ایلاف روحانی سبقت قیلشدی پس اولی اولان کار کور دارانک
اسرار و مناسبتله سان ابله که شروع ایدوب پورور (منوی) کار آن دارد که پیش ازین بدست * بگذر از آنها که
نواحدند دست * کاری اول طور که تندن مقدم اولشد یعنی تن عالمه کلزدن اول اکا کار بقی و مصالح اولی سبقت
قیلشد بر بولندن کبی که یکی حادث اولشد یعنی یو بدندن ظهوره کلان و صکره مدن حادث اولان کار کور داره اعتبار
ایله که نظرا کرینک و کرینک اول حادث اولان کار کور داره بلکه فاتحه بدروا خویشا که بدو که خاتمه فاتحه اوله
مخالفت ایلز (منوی) کار عارف راست کوه اصولست * چشم او بر کنهای اوست * کار عارف ایلچوند

یعنی حضرت خداوند ایشراکه نظر ایلک عارفه مخصوص در برابر احوال ذکا در اول عارف کوزی اوله اکان
تخمیر اولور مبرکه آخردنه تیرالا که همان از لاله اکان (منشوی) آنچه کندم کاشندش و آنچه جویم چشم او با نجاست
روز و شب کرده اول نسنه که از لاله آتی بغدادی اسکند بار و یا خود اول نسنه فی کاهیه ا کدی روز و شب عارفک چشوی
اورا مهر بندر یعنی از لاله جابنه مقید و می و طدر هرنه که عالمه حاده اولور سه آقی سرفضات اتری سلوروشی اولای
و سعادت بولای از لاله اولان عین ثابته لرنگ اقتضاسندن فهم قیلور (منشوی) آنچه آفستت شب بران زاده
حیلها و مگرها باندست یادیم سور مشلد بکه عارفک کوزی کشتای اولدر که ازل اولاده بر کس منک
زمین وجود نه بر بری اکلشدر و یا خود شعیر سعیری کلدشدر کجه کوند عارفک کوزی فاتحه و سابعده اولان
حماضه بدر (ولهذا قال بعض العارفين قبل من قبل في الازل بلا لعله ورد من رد في الازل بلا لعله وقال علي كرم الله
وجهه الناس بخافون من الخلق يحكم انما الاعمال بالانوار وانا اخاف من الفاتحة لان الفاتحة لا تكون الا على
مقتضى الفاتحة) پس برغزای الله جللی شب اول نسنه سیکه و کاوراندن غیری طوغور میدی یعنی اول نسنه سیکه
شب ازل ساهله اولدی روز نداده و روز عبادت اندن غیری برئی طوغندی و تقدیر ججه حله و مکرر یاددر یاددر
و بی تقدیر الهی مکر و حیل یاد و هوای فی محله و زرا (الحذر لا یغنی عن القدر) درواز لعلی طریق الاستصار و شب
تعبیر ایلری ابصار عقول و افکار لآتی ابصاره قدرتی اولیوب کجه کبی عیون عقول نامدن مستور
اولدین ایلچوندر و الله جللی حدیثک سری بودر اما ظاهر معنائی شاعر لایونی افاده ایدر (یت) دورانکه
سادانه هر کجه و کیدیه کون طوغندن نر طوغه کیده نا کهان (منشوی) کی شود دغوش بجللها ی کش
آنکه یند حلیت حق بر سرش چن محبوب و دلپذیر اولان حیلله دل خوش اولور اول کسه که خدای تعالی نیک
حیلله بی انک حیلله سی اوزره عالی و غالب کوره بر سر و نه عالی و غالب معنائنه در (منشوی) اودرون دام
دای سیند جان فیه این جهدی این جهده اوجله سته و عقلنه اعتماد ایدن کسه دام ایدر و در دام قورور سندن
سایز حقیر نه دام قور تلویر و نه دام قور کسه قور تلویر مصرع ثانی قسم در بجان تقدیر نه و تقدیر بکرکام بویه
دیک اولور که اول حله و تدبیر نه مغرور اولان و اعتماد قیلان کسه دام قضا ایلچیر مقید و محبوس در حال بود که کندی
سینستل صیدی و فیجه سندن دخی دفع و کیدی ایلچون بر دام قوروب حله و تدبیر جابنه ذاهب اولور سندن حیات
و بیکل حقیر نه بود که نه قضای الهین خلاص اولور نه اکتدام مشابه سنده اولان حله و تدبیری غیبات
قورور بلکه هر ایکسی مغلوب و مقهور اولوب امر تضاهر نه ایسه ظهوره کور دیک اولور (منشوی) گر برید
زیر بر دصد کاه عاقبت بر روید ان کشته الله یوز کاه و چن اکر بر و ا کرد و کور و تر عاقبه الامر حضرت
الهی اول اکلش بر تی انسانک زمین وجودندن اکر بر فعل بتر و اکر بر عاقبت حضرت حق از لاله هرنه فتم
ا کدیده اکت وجودنده اول بر (منشوی) کشت و کار ندیر کشت نخست این دوم فایست و ان اول درست
مثلا اولدن اکلش اکن اوزره یکی اکن اکر لایا بکنی صکرودن اکان اکن فایندر و اول درست و نابتد زرا
اول اکان فتم کوشش و رشمشدر صکره دن اکان فتمک ثبات و استقرای و قدر (منشوی) فتم اول کامل
و بکنزیده است فتم ثانی فادوس سیده است اولکی فتم کامل و کزیده و مقبولدر فتم ثانی فادوس و چور کدر که
زمانسز اکلشدر و کتم هر شی تقدیر الهینک مقتضای اوزره اولدین بیان سور قدر نصکره عبده لازم اولیده
سورور (منشوی) افکن این تدبیر خود را پیش دوست کجه تدبیرت هم از تدبیر اوست و کندی تدبیری
دوستک و کتبرای کجه سندن تدبیر دخی هم اول خدایک تدبیرتندر (منشوی) کاران دارد که حق افراشت
آسز آن روید که اول کاشت ککار و تأثیری اول طور که حضرت حق بوجلدشدر و آسز اول بتر که اول اکلشدر
هر نه که بودینا و آخردنه ظهوره کاورسه از لاله مقدرا اولان کار لایا تریدر (منشوی) هر چه کاری از برای حق بکاره
چون اسیر دوستی ای دوستدار هر نه کارکن اول خدا ایلچون اکتونک ای دوستدار بر دوستک اسیر سن یعنی
ای خدای دوست طوبی جو فتم من انک اسیر سن هر نه کار ایلر سکت اکتون ایه تا انک مقابله سنده نیجه
اجرو بر اوله سن (منشوی) گردنفس دزد و کار او بیچ هر چه ان نه کار حق هیست هیچ دزد و دغل نفس
و انک کار و مقصودنک جوهره سته طوبی زهر ارسنه که اول حضرت حق ایشی دکدر هیچ در هیچدر (منشوی) پیش
وانکه روزین پیدا شود زعمال دزد شب رسوا شود و اندن اولکه روزین پیدا شود و یوم خیانت ظهوره کله
مالک الملک کتند که خرسری رسوای اولور (می) زخت دزدیده و تدبیر و فداشده و زور داری برگردش اول
دزد شبک فن و تدبیر یله مسروق اولان رختی عدل کوفی اکت گردنی اوزره ظلمش اولور رخت دزدیده دن مر ادحیلله

و خدعه ایه اشهد بکی اعمال اولور که روز زاده آتک بوینده فالور و دزدش بدن مراد روز آخر تمدن غافل اولوب
 دودیا کجه سنده مکر وحیده ایلر جلب حفظ نفس ایلر کسه لر اولور (منشی) صد هزاران عقل باهم برجهندن *
 نافه برام اودای نهند * نجه یوزیک عقل اضافه صبرارلر یعنی جمله شی اسحاق الیوب دلم فسادن خلاص
 ایچون تدبیر ایلر تا اول خدائک داندن غیری برام قویه روا نک مراد امری تغییر ایلوب مقتضای نفسلر نه
 اویدر (منشی) دلم خود را سخت تر یابند پس * کی نماید قوی با باد خس * کندی دلمی سخت تر یوزور و الحق
 یعنی بر سر حیل و تدبیر دلمی وضع ایلر که آنک عظمی اول وضع ایلر کاری حیل و خدعه دانسته زاده
 اعتقاد ایلدینکدن آتی تحکمت و قویتر کورر الحق اما حق خار و خس یاده بر قوت * کوستر یعنی تدبیر و تدارلر
 خلق عالم خس و خاشاک مشاهده و قضا و ارادت الهی یاد صبر صغیرله سنده در خس و خاشاک با صبر صغیر قوت
 کوستره یوب مقابله اید مدبکی کبی تدبیر و تدارلر خلق دخی ارادت حق مقابله قیام من قوت و قدرت کوستر که
 قادر ایه من (منشی) * کور کو فی فائده هستی چه بود در سوالت فائده هست ای عنود * سائل یوسوال
 ایست متقدمه ده قضا و قدر متعلقه اولان معانی مذکور دین ناشی اولور زیرا یوسوال در دیکه کاری اول کسه طور ترک
 شدن اول موجود اولشدر که اول کارلر دن * که یونیا ده فواید اولشدر شب ازل هر نه یک حله اولشدر
 طوعه جتی اولور و آخر الامر سه جلت ختم اولدر صد هزاران عقل بری بر نه متفق اولدر قری سالد صبرلر و اقدام
 و احتیاج فی لور تا که خدا ایلک داندن غیری برام قویه یعنی ایلک مراد امری امتدین ابرومر ایلر بر ایلر ایلر
 حال بو که کندی دلمی و حیل و امر ایلر حق تر یوزور یوزیاده عجب کجق قوت کوستر با صبر صغیر خس که اول
 یوزلر حیل و تدبیر بر پس یوسوالر سوالت ناشی اولور که هر کس یونیا ده ازلده اکائی یوبیق و یوعالده ظهوره
 کلان عین اعیان ناشه و موجوده اولان احکام اولیق یوهستی خارجی حاصلی تحصیل اولور و وجهان عین
 وی فائده حکمن یوزور پس سوال مقدر بدن یوسوال دفع ایلوب یوزورلر که کرسن دیرمک ای سائل فائده هستی *
 خارجی قدر بدن * کور اوزر نه اولدی ای عنود سنک سوال کده فائده واردر یعنی سنک سوال کده که اول جمله
 وجود خارجی بدن بر شد فائده واردر ای عنود یوج (منشی) کردار دین سوالت فائده * چه شنوم این را
 عین فی عانده * کرسنک یوسوالک فائده طوعه یعنی سنک سوالک که هستی خارجی بدن بریدر فائده طوعه
 یوسوالکی عانده مرعیت نه اجتماع ایلد (منشی) ورسوالت رایی فائده هست * پس جهان فی فائده
 آخر مراتب * و کرسنک سوالک جوق فائده لری و اربابه یعنی کرسنک سوال کده جوق فائده و اربابه که اول
 فواید ستور و یعنی اولان عالمک سوالک واسطه سله ظهوره کلش ایلد پس جهان آخر نچون فائده مرزدر یعنی
 پس جهان که آثار عالم خدای و قضا و قدر نچون فی فائده در یومعنی من وجه حاصلی تحصیل اولان قیلدن
 دکلدر * که چه من وجه فی فائده حاصلی تحصیل قیلدن در نه کم یوزورلر (منشی) در جهان ازل که جهت
 فی فائده ست * از جهتی که بر عانده ست * و کرجهان برجهندن فائده سزایه غیری جهاتدر بر عانده در یعنی
 اکرجهان برجهندن فی فائده حاصلی تحصیلر که اول (فرغ ربکم من امر العباد) حدیثک مقتضا سنج
 امور عباد جعبه ایلر زیاده و نقصان ازل آنرا له مثبت و مقرر اولشدر و ما کان و ما یكون هر تقدیر شی و اربابه
 قضا و قدر ده ثابت اولد یعنی اوزر بعینه ظهوره کله سیدر اما عانده اولان عین و عقیده اولان شهادت و معشاده
 اولان شکل صورته کلدی کجه جهاتدر و هر شی اعیان ناشه لری مقتضا سنج * کندی و آثارلر
 اظهار ایلدیک جیتلدرن بر عانده و فائده در پس ظهور و اشیا مطلقا بر فائده و باطل و عین دکلدر با عانده در
 (یت) فلاعب و الخلق و یخلق و اسدی * وان لم تکن افعالهم بالسیدیه * اگر چه افعال غیر سیدیه به نظر
 اولنه و بعضی شی بعضی شیه نسبت قیلنه باطل وی فائده کورینور * کن فی نفس الامر و حقیقه الحال
 بر خروای (وما خلقنا السماء و الارض و ما بینهما باطلا) هیچ بر شی باطل وی فائده دکلدر که بعضی شیه بعضی شیه
 نهفته باطل وی فائده و ایلر * کلان باطل وی فائده اولی مستلزم اولد یعنی یوزورلر (منشی) فائده
 تو کرم فائده نیست * مر ترا چون فائده ستازی نیست * حسن یوسف عالی را فائده * کرجه براخوان
 عین دزاید * ای فائده هستی ندرد یوسوال ایلد کسه وجود مطلقا خبر بخشد لکن بعض وجود بعض وجوده
 نسبت دلی فائده و شریعه نسبت له خبر مطلقا محض شریقه قدر الا عدم پس سکا فائده اولان اگر سکا فائده کل ایه
 تحقیق چو تو سکا فائده در ایدن طور و معنی فراغت ایلله مثلا یوسوالک حسنی عالم خلقنه فائده ایلدی اگر چه برادر لری
 اوزر عین و زانمایدی (منشی) لکن داوری چنان محبوب بود * ایلن بر بحر و مایه چوب بود * داود علیه السلام

حسرت تار منسوب اولان جن انجمن محبوب الیدی که مشهور در لیکن انکار اید بی محروم اوزره چوب اوزی
 مشابه سنده الیدی (منشوی) آب نخل از آب حیوان بدفزون * لیکن بر محروم و منکر بود خون * مثال آخر آب نخل که
 آب حیوان ندن لذت نه زیاد الیدی لیکن محروم و منکر اوزره خون اید که قطبدر هر بار که آدن نوش ایلک است در قان
 اولوردی (منشوی) هست بر نوشن شهیدی زندگی * بر مشاقق مر دست و زندگی * مثال آخر نوشن اوزره شهیدک
 زنده لکدر اما مشاقق و کانر اوزره موتور و اسکی لکدر (منشوی) چیست در عالم بکس و کنعی * کنه محرومند
 از وی امتی * عالمه سوله بر نعمت ندر که بر امت آدن محروم و کلدن یعنی عالمه هیچ بر نعمت بود که آدن بر طاقه
 محروم اولیده لا که بر طاقه اول نعمت له متعلا ایسه بر آن طاقه آدن محروم ایلن مقرر در (منشوی) ککاو
 و غر یا فاده چه در شکر * هست هر جایابی قوت دگر * کار و نره شکر دن فائده ندر یعنی اول طاقه به شکر دن
 محروملن و اردن زیرا هر جاک بر غیری قوتی وارد پس اهل سعادتک قوتی غذای روحانی لذت عرفاندر و اهل
 ضلالتک قوتی کار و نر کی همان غذای جسمانی و شهوات نفساندر (منشوی) لیکن اصرار قوت بروی
 عارضهست * پس نصیحت کردن او را را ایست * ولیکن اول قوت اول که اوزره از کعارض ایسه پس اکا نصیحت
 ایلن را باطل قدر یعنی بر کسه نک که معصیت و قبا حندن خطی عارضی اوله پس اکا بر ناصح نصیحت و بر ملک ریاضت
 و بر بیک لکدر یعنی اتم تذللیک و بد خویشی از اهل ایلوب آتی حکم حقه مطیع و متقاد قیلن و خلق نیکی و
 صاحبی ایلکدر بوی که ناصح نصی ایل صلاح پذیر اولوب طریق حقه متقاد و رام اولور (منشوی) چون
 کسی گوازمی کل داشت دوست * کرجه بناد و کدان خود قوت اوست * ملاشول بر کسه کی که مر ضدن
 کل بیکی دوست طوئدی اگر چا اول کسه ظن ایلر که اول خاله خود اتم قوت و غدا سیدر (منشوی) قوت اصلی را
 فراموش کرده است * روزی در قوت مر من آورد است * اول کسه قوت اصلی بی فراموش ایلشدر اول سبیدن
 مر من قوت به یور کتور مشدر یعنی سرور مر من اولان غدا به قوت ایلشدر (می) نوش را بکذاشته است هم خورده است
 قوت علت را چو ترش کمرده است * اول کسه نوشی قوش زهر قاتل مشدر و کان اول کالی یکله کندوی
 قتل ایتمک قصد ایلشدر (کا) قال علیه السلام من اکل الطین فکانما اعان علی قتل نفسه (مر من و علتک قوتی
 برش کبی ایلشدر یعنی علت و مرضه متعلق اولان غذای جرب دشمن ظن ایلشدر اگر سن دیر سگ که
 چو نیک بوغدی جسمانی قوت عارضه را بشر لک قوت اصلیتی بد جواب بیور (منشوی) قوت اصلی بشر نور
 خداست * قوت حیوانی مر و انسان است * بشر لک قوت اصلیتی خدا لک نوریدر که غذای روحانی و قوت عقل
 و جاندر تحقیق ایل بشره قوت حیوانی لایق دکلدر زیر قوت مر و انسانیت حیوانی انسانیت حیوان صفت ایلن و ذوق روحانی به
 مانع اولن مقرر در (منشوی) لیکن از علت درین افتاد دل * که خورد او روز و شب زن آب و گل * و لیکن کوکل
 علت و مر من چه شدن بوقوت حیوانی به دوشدی و آتم حفظه مقید و مشغول اولدیکه بوقوت حیوانیه به مشغول
 اولان دلت صاحبی کیمه و کوند زو آب و کلدن به و آندن دائمی حاضره آله (منشوی) روزی زرد وای سست و دل سبک
 کوغدی و السباء ذات الحبل * شول کسه که کل بی ایل اول کسه لک یوزی صاری و آبانی سست و ضعیف و قوی
 سبک و لرزان اولور و خفقان مر مننه که خنار اولور حبل صاحبی یعنی طرا بقی صاحبی اولان همانک غذای قنی یعنی
 آب و کلدن نشو و غدا اولن و قوت حیوانیه دکلن کسه به قوت نورانی و غذای آسمانی خنده میسر اولور حبل وایر
 معنای سنده در حبل کج جعدر (و السباء ذات الحبل) آیتیه اشارت وارد تفسیری جلد اوله عرب باده نشین
 حکایه سنده مر و آیدی (منشوی) آن غذای خاصکان دولتست * خوردن آن بی کاو و آلتست * او که مراد فور
 خدا در دولت خاص کیر لک غدا سیدر اول غذای بی لک که مراد فور خدا در بوعاز و زو آت مر در (منشوی) شد غذای
 آفتاب از نور عرش * مر حسود و دور از نور و درش * آفتابک غدا و ذوق عرش نور ندر حسود و دوه و غدا فرشت
 دوزخ ندر یعنی انبیاء اولیا لک حسود به و شیاطینه غدا ارض لک بخار و شادن حاصل اولان میشلر در (منشوی)
 در شهیدان برزق فرمود حق * آن غدا رانه دهان بدنه طبق * حضرت حق شهید لر حنقه برزق بیوردی
 اول غدا به که مراد فور خدا در دهان دهان طبق اولدی یعنی شهدا (عندهم برزقون) آنکملو جیفه ریسری قنده
 مر زوق اولور الله تعالی انرا مفضلندن اعطا بلدیکی نعمه فرحانک اوله قاری حاله انظر لر و ایچر لر لکن بوصورت
 ظاهره اولان دهان و کلو ایلکل بویست که مر یه نک تفسیری جلد اولن اواتر نه قرب حضرت علی رضی الله عنه
 حکایه سنده مر و ایلدی (منشوی) دل زهر باری غذای بی خورد دل زهر علی رضی الله عنه * اوکل هر بار بدن
 بر غدا بر کوکل هر بر غدا بر صفا و بطور یعنی قلب هر بر مصاحب و آتر دن بر کونه حظ آلو و نشی مقارنک حکمنی

البته اخذ قبولور (کافال بعض المشايخ (یت) اصحابنا کرم تختی بعینه * قالع مکسب من کل معصوب *
 کالای اخذ عماغره * تناسن التنا و طبا من الطیب * وكذلك کوکل هر علمند دخی بر فوع صفا کبابر
 چشم مثلا هر آدمی که صورتش اول صورتش مناسبند بر حساسه در بعضی زیاد ادراک
 ایچمیدر (کافال الشاعر (یت) وکل شخص بذلی فهو لی قدح * وکل لحظ ادراک فهو ساق * تنکم ومعناه
 مشابه یورلر (منشوی) از قاضی هر کسی چیزی خوری * ووزقران هر قرین چیزی بری * هر یکسکه
 لقاسندن برین برین وهر قرین که قراندن برینسه البتور من بعضی هر کسکه ملاقاتند بر کونه خنی حاصل ایلمرس که
 الطیبة ساقه وچه در هر قرینک مشارقتن بر کونه حالت اخذ ایلمر که الصبة مؤثرة دیو تحقیق البتور
 (منشوی) چون ستاره با ستاره شد قرین * لایق هر دو اثر زاید بشین * مثلاً چونکم ستاره ستاره هر قرین اولدی یعنی
 اقتران واقع اولدی شکر سرها یکسکه لایق بوابیکسکه اقتراندن بر آخر اثر طوغر سعادت و نغوست و احتراق
 کبی (منشوی) چون قران من دورن زاید بشیر * ووزقران سنک واهن شد سر * مثلاً بر هر دورن قران کبی که آندن
 بشر طوغر و سنک و اهتک قراندن شر اولدی (منشوی) ووزقران خالک بابا رانها * میوها وسیزه وریحانها *
 ونا کبابا رانله قراندن میوه و سیزه وریحانلر پیدا اولدی (منشوی) ووزقران سبزه با آدی * دنلوشی و بی نغی
 وتری * وسیزه لک آدمی به قراندن دل خوشلق و غسزلق وخریلمک ظهور قیاقور زیر باجی آدم سیزه واهن نظر ایلمسه
 واکساقارنت قلبسه دل خوشلق حاصل اولور (منشوی) ووزقران خرمی با جان ما * می زاید خونی و احسان ما *
 ورم جازمه خرم کلک قراندن بره خوبلق و احسان طوغر (منشوی) قابل خوردن شود اجسام * چون براید
 از تفرج * کام ما * برم اجسام غدا بیکه قابل اولور وقوت یولور سیر و تفرج بدن چونکم برنمرا من حاصل اوله
 (منشوی) سرخ روی اقتران خون بود * خون زخورد خوش کلک بود * سرخوبلق فایک قراندن اولور
 یعنی انسانک وزی قرمزنی اولقی خولک کلسقارقتن پیدا اولور و خون کلر نکلو لطیف خورشیددن اولور
 یعنی خورشیدک حرارتدن حرکت و غلبه قیلور و حرمت وجهه سبب اولور (منشوی) بهر برن رنگه سارخی بود *
 واز زخورد شدت و از وی می رسد * ورنکر لایق قرمزنی بلق اولور زیر او جهی نورانی و لطیف با بر لول سرخ رنگ
 آفتابند نور آندن برینسور چونکم هر شیء مقارنتک حکمتی اخذ ایلمر و صاحبک مستبدن متأثر اولور پس محل
 نحوسته مقارن اولان شیء آندن نحوسته کسب قیلور نه کم زحلی * ومعناه مثل اراد ایوب بیورلر (منشوی)
 هر زمینی کو قرین شد با حیل * شوره کشت و کشت را بنود محل * مثلاً هر زمین که اول زحله قرین اولدی اول
 زمین شوره اولدی و زراعت به محل اولدی (منشوی) قوت اندر فعل آید از اتفاق * چون قران دیو با اهل اتفاق * بالقوم
 اولان شیتلر فعله کلور و ظهور قیلور بر شیتلر بر شیتلر اتفاقند نه کم امثال مذکور نمک جله سی * ومعنای
 تمهید و تکیده ایچوندر مثلاً هر دورنک اقتراندن بشر و سنک و اهتک اقتراندن بالقوم اولان شر حاصل اولور * ووردیلر
 وکذلک حاکم یاران پا که اقتراندن بالقوم اولان میوه وسیزه وریحانلر و سیزه و اهتک انسانه قراندن دل خوشلق
 ولی غلک و شادان اولقران ظهوره * کلور دیو تعبیر یابد * زالی هذا البیت پس دخی بیورلر که اتفاق و اجتماعدن
 خوت فعله کلور اتفاق اهتک شیطانک قران کبی یعنی شیطانک اهل نفاقه اقترانی کبی مثلاً شرت وضلات فعله کلور
 و ظهور یولور و صورت بغلر (منشوی) این معانی راست از سرخ نیم * بی همه طاق و طرم طاق و طرم * پس بیور دقلری
 معارف اندیشه و معانی شریفه نیک علوشانی مستمع اولور و تعلیم وی تفهیم کالتره تفهیم ادیب بیورلر که شول
 ذکر اولان معانی جلایه ایچون و ارد بر رخ نهمدن یعنی عرش اعظمندن و کلی طاق و طرم سز طاق و طرم و ارد
 یعنی دو کلی خلق طاق و طرمندن ماعد او یک ایچون آخر طاق و طرم و ارد معنوی که علی الدوام و معانی
 غلخانه مکان و مقامدر طرم طارلمک جعید قررا اوک عامه تحریف ادیب درم او درلر و هر نسنه که اکابر کز
 بر سبیل تشبیه اطلاق ایلمر طاق مصنعه معنائه کلور و ذات معنائه کلور طاق و وطاق و وسه طاق درلر
 یونهمه طاق و طرمندن مراد ذات ذات اولان لولر و جازا دقلر و قصر لدر (منشوی) خلق را طاق و طرم عاریتست *
 امر را طاق و طرم ماهیتست * خلقندن می ادعا ملک امر دن مراد عالم ملکوتندر (کافال الله تعالی الاله الخلق
 والامر ساریک الله رب العالمین) پس تقدیر معنی خلق عالم ایچون وعالم خلق ایچون مقام و مکان عاریدر وعالم امر
 وعالم ادراک طاق و طرمی یعنی خرکاه و قرار کا می ماهیتدیر که مراد دین ثابته در (منشوی) ازین طاق
 و طرم خواری کنند * بر اید عذر خواری خوشند * بر اید عذر میور و زخودل * کردن خود کرده اندازم
 جود و نه و خلق عالم طاق و امر و طرم و مکان ایچون خواری حکم را عزت دنیا امیدی اوزره کند بیلرک بیوتاری

عمن درك صكي وحقارتند خوشتر در قلبه ناسه و نشو بش اولان اون كون مقداری عزت امیدی اوزره
 كند بارتك سونلری دول كی ضعیف الباشلردر خدول غم و ناسه دل و نشو بش معناست در بعضی و دنیا نك عمر كی
 آخرت ایمانه نسیخته ده روزه كسید پس ده روزه و ناقص اولان عزتكم امید اوزره بوقل كرتاری غم و ولدن امك
 كی زار ضعیف البدیلر بوقل عزتكم صاحبند مدح و تائز سو بلادیلر انوكه (الف) تا مال من لا مال له و دارمن لا دار له
 و بیاغیر من لا عقل له) حدیث شریفك مظهریدر (منثوی) چون غمی است اینضا كسم * یا كدر بن عتاب و رشم
 مشرق خورشید بر چرخ * عتاب ماز سر رها برون * بویات شریفه جناب عزت لستدن علی
 طریق التجب و بجا اهل العزه العاقبة وارده و واقع اولمشدر كان جناب عزت جلت قدرته و علت طالب
 عزت صوری و عاشق دولت سروری اولنار حقیقه سیورر كه تعجب البای علما حقیقت و عرفای دولتی علی اولنار
 شول طالبان عزتی حقیقت اولان جهلاد نكه و نازنه حاله كلز زیو فوج و تقرب قیلز رول مرتبه كسم
 و حقیقه عزت بخشنده كم بوعزنده روشن آفتاب یعنی بوعزت انبیره آفتاب روشن و علت اب میهم كم (ان العزه
 لله و لرسوله) نصیه معنوم بونیا خورشیدك بر چرخ عظم و غیر كوندن بعضی زفت و رنگدور ما بزم آفتاب
 مشرقدن طشره در بعضی بزم آفتاب عزت و عظمت مشارق و مغاربدن بر و ندر كه جمع مشارق و مغارب و ملك
 بزم بعد اثابت الطلعه اذات جهله آفتاب آفتاب ماد باری كال عزت و عظمت و جلالتی اشعار اینجودنتره كم
 قران عظیمه بویا لوب اوزره جوق واقع اولمشدر (كافال الله تعالی و السعاده بنینا هابا بد و النوسعون) و قاعده ملوك
 و سلاطین دخی اظهار عظمت اینچون كلامین بو طرز اوزره ادا قیلور (منثوی) مشرق اونبت ذرات را *
 فی برآمد فی فر و شد ذرات ما * كه وایس مانده ذرات ویم * در د عالم آفتاب فی فیم * حضرت مولانا جناب عزت
 لستدن ایات سابقی ادا ایلد كنصره بویاتی كندی لساننردن مشرق آفتاب ذات الهی فی تفسیر و توضیح
 البویب سیورر كه ای كره مستحان یلك و آكه اولك كه اول حضرتك مشرق انك ذره رنه نسبت مشرقدر آفتاب
 ظاهر مشرق كیدر زبر اول حضرتك ذاتی نه بویاری كادی و نه آشفه اولدی ظاهر كونی كی بز كه آن لذت و رنگ
 زاده آردده قلمنی بز بعضی بز كه وروا لیا بركتلكه مقریفه و انبیا و مرسلین صلوات الله بی و نبیا و علیم ارجعینه
 نسبت اولدغیز حقیقتدن اول حضرتك وایس مانده اولان ذره از ندر نه هذا ایكی عالمه سایسز آفتاب سبب یعنی دنیا
 آخرت نه و ظاهر بواطنه ضیا كسترلك و انوارلك بایز (منثوی) باز كردن غمی كردن عجب * هم ز فریش با ندان
 سبب * شمس باشد بر دیها مطلع * هم از وحیل دیها منقطع * بنجیدر كه كرو شمس چوره منی دور بار یعنی آفتاب
 فی و ما هاب عالم طی كی ایكی عالمه ضیا كسترلك و سهر انوارلك ایلر كنند شمس حقیقتدن مستغنی و بی نیاز
 دكاز بوم سه حاصل اولسكن كرو شمس حقیقتك اطرافنه طولنور ای عجب هم شمس حقیقتك فرو جلا نندن
 اولدی بویب كمی ادا حسیاج و كال امید و جادو نود ماشارت واردر كه كاله ابرن انبیا و اولیا بعدلك كاله
 جناب حقدن مستغنی اولنار بی نیاز قیلز (منثوی) ای برادر فی نهایت در كه نیست برهرا ایچهمی دسی
 بالله شیت * مضغ و تبخیر نه مقامه ارسه رانده قرا قیلز شمس حقیقت سیدلر اوزره مطلع و واقعدر یعنی ذرات
 وجود و عشاق احیانابر وسیله ویر كونه امید و جاسیده كندی به مائل و عطایا و الطاف جانبته طالب و راغب
 قیلور هم سیدلك حبلی او شمدن منقطعدر یعنی هم سه اول حضرتدن حبیل امید و جاسبب آرزو و میل
 منقطع اولور كه آسمان مقابله نك قیلبی بونوع اوزره ظهوره كالور لك بونش حقیقتدن من حيث الحقیقه
 قطع امید ایلد كادرلك بعض ظهورات و فیوضاتدن قطع امید ایلكدر بویسه عن صنع و حكمتدتره كم
 بومعابه اشارت ایدوب سیورر (منثوی) صد هزاران بار بیدم امید * از كه از شمس این شهاب ایلر كند * نور ایلور
 ممكن كرافت اب * صد دارم من و ما می زاب) انچه بوز كرامیدم كسم كین شمدن و كسم اعتقاد ایلر میسر یعنی
 صد هزاران بار ایدم قطع ایلد كیند دیسه كز شمس حقیقتدن دیسم بوكاسر انان میسر من بكا اعتماد ایلد كه
 اقتابدن بن صبر طوم و ما می آیدن صبر طومه محسكن دكادر ما می آیدن صبر طومه كندل شمدن درك عاشق
 حقدن من حيث الحقیقه بلكیه قطع امید ایلد ما می آله زنده و قائم اولدی كی جمیع اشیا ذی حله فی و قائمدر
 (الاولی ما خلق الله باطل) نحو استخبره رشی * كز حقدن خالی و منقطع اعتبار اولقه باطل و عدم صرف اولور و
 نواجلدن حقدن انقطاع هیچ بوجه له ممكن دكدر (منثوی) و رشم و میمیدم من * عن صنع آفتابست ای
 حسن * عن صنع انفس صانع چون نبرد هیچ هست از غرهستی چون نبرد * فضا كرومید اولو بزم فومیدكم
 یعنی اكراول حضرتك بعض فیوضات و عطایا شدن نا امید و ما می اولسم بنم نا امید اولم بوقدر اوزره عن صنع

آفتاب حقیقت درای حسن سیرت و نیکو طبیعت زیرا که حکمت بالغه الهی که منع و کاه عطا اقتضای دیر و بعد دخی
 کاه خوف و کاه بجاو کاه نور و کاه دجا اوزره اولی اقتضای دیر قطع امیددن مراد اولان بودر و الاصلع عین و ذات
 صانعدن نیجه کسور یعنی عین صنع نفس صانعدن نه حاله متغایع اولور هیچ موجود وجودله غیر بسندن نیجه اولر
 یعنی هیچ هست اولان ممکن الوجود غیر هستیدن و معادای وجود حقیقندن نیجه اولر یعنی نه وجهه فیض آفر
 وجود یولور (منشوی) چله هستیا ازین روضه بترند که براتی و تازیان و رخوردند ایک اسب کور کورانه بترند *
 ی نه بید روضه از انست رده چله موجودات و جمیع کائنات بوروضه الوهیتدن و مرعای و رویتدن اولر و نشو
 و نما و عدائی قیام و اقبال هر ری حسب الاستعداد بومی نه دن آفرلر که جتنده اولان بر اقدروا گردناده اولان و مرعی
 آفرلر و کور خود جارلر د یعنی اگر براتی و اسب تازی کی نیگوسیرت و مقبول صفت اولر اولون و اگر خر کی شهوت
 برست و کاه و جوه مست اولر اولسون محصل اگر صالح و اگر طالح و اگر موافق و اگر منافق و مؤمن و فاسق و کاذب
 و صادق جله سی بومی نه دن حصه آفرلر و ذاتی اولور لیکن کور آن کورلر کی اولر یعنی اسب کور کی اولان جاهل
 و غافل بی نور بوروضه اولو هیتدن جاهلانه و کورانه فیض آفرور بومی نه دن فیض و تریه بولده یعنی بیاز بلکه عمر و زندگی
 وجودندن یلور روضه فی کور می اول شیددن مروددر یعنی بوروضه بوی یعنی کور می اول جهتدن مروددر
 و مطروددر (منشوی) بوانکه کردش ازین دیانیده هر دم آردر و بحر آب جدید * ازین بحر آب شور خورد *
 تا کاب شور اولر کور کرد حضرت مولانا قدس الله سره العزیز می نه الوهینه روضه اطلاق ایلد کاب ند نصکره
 دریا تعبیر ایدیب یورور که اول کسه که کردشاری یعنی جمیع ایشاری اول درای وحدتدن کور می هر دم اول کسه
 یوزی بحر آب جدید کسور یعنی هر بار که بر مخلوق یوزندن بر کار نظهور کله بادل کاره طلبا و باندن هر بادل مخلوقه
 متوجه اولور آتی قلبه قیلوب درای حقیقتک نصرفندن غافل و جاهل اولور عالم و عاقل اولنر بحر عجب و حدندن
 آب حیات هدایت و سعادت ایجدد بولر و غافل و جاهل بحر عجب حقیقندن آب شور ضلالت و غیابت ایجدی
 تا کاب شور ضلالت آتی مشاهده بحر حقیقت ایلکدن کور ایلدی (منشوی) بحر کی کوبید بدست راست طوب
 ز آب من ای کور تا یابی بصیر هست دست راست ایجاظن راست کوبید ایلدیک پندرا که کائنات و دریای آب شور
 ایدیه درین آیدین صباغ الکله ایج ای کور تا بصیر بولمن یعنی بحر حقیقت کورول اولان و غلا و سهلا و پدید بر که
 ای کور صغ الکله ایج بزم آب هیتدن تا کم بصیر بصیرت بولمن و حقا بقدر اوله من بومی نه دن بدست راست ظن
 راستدن عبارت اولد که مراد علم البقین در که اول علم البقین یورنیک ویدی نره دندور فوق فیلور حق و باطلی که نه شدن
 حاصل اولور (منشوی) نزه گردانست ای نزه که ف * راستی کردی کبھی کبھی دوق * ای نزه نیزی دوندربی
 بر کسه وارددر که سن کاهی طوغری کاهی ایکی ذات اولور سن یعنی ای فاعل حقیقندن غافل اولان دست فاعل
 مطلقه دسن نزه کبی سن نزه گردان وارددر که اول خدادای نزه کز اولور سن و اگر کاب قیور سن بونصر فاسنده
 اصبعین خدادند یوسکل که قلبی تغلب و عجز متکی فسخ و تقرب ایلین اولدر کافال علی کرم الله وجهه و عرفه
 الله بفسخ العزائم (سین سدن سکا کیم اولنه عارف و عالم اوله کور) (منشوی) مازعنی نفس دین بی ناخنیم * ورنه
 ما ان کور دینا کنیم * هان ضیاء الحق حسام الدین یوزد * داروش کن کوری چشم حسود * نویای کبرای قیز
 فعل (دوری ظلمت کش استیزه فعل) آنکه کبر چشم اعی برزند (ظلمت صد ساله راز برکنند) مرشد اولر لک شانتندر که
 کورلد اولر که کل معرفته جلایوی نور قائله ضیاء بره لکن بومعی مرشد کامله بشا و همو هیتدن مفسر اولور
 فنا و همو حالتده ممکن اولر که مغلوب و مدغوشلک الیدر بواجلندن حضرت خدادند کسار یورور که بر حضرت
 شمس الدینک عشقندن تقرب برابری الی افراط میجندن مغلوب و فانی بر حوالتده ایسه ارشاده تقید
 میسر دکادر بوخه بر اول کورلدی بنالردلر کاه اول ایضای الحق حسام الدین سنکه مرته سجدو سن
 علی الفور اول کورده دارو الیه حسود اولر لک کوزنک کورلکنه و رغبتدای حسام الدین اول سنک داروک نویای
 کبرای نیزه فلندر که در حال اثری نمایان اولورستیزه و عدا و غلبه و ظلمت ازاله ایدیی دارودر که ازاله ظلمت و عدا و غلبه
 منسی راز موصوف اولان دار و شول دارودر که اگر بر اعانک کوزنه اول دارو و طوفنه ظلمت صد ساله بی اتدن
 قوی مریدی ازاله ایدر (منشوی) چله کور اتراد اکن بز حسود * کرسودی بر قوی آرد وجود * ای حسام الدین
 حسوددن غیری جمیع کورلر ده و او علاج الیه کبر حسود سنک اوزر که انکار کتور و رایب یعنی اگر حسودندن سکا
 انکار بارسه کادرا ایلده علی اولور جواب شرط محذوف اولور که مصرع اول اسکالات فیلور (منشوی)
 هر حسودت را اگر چه کان منم * یان مده تا هچنین یان می کم * ای حسام الدین شقیق سنک حسودلر که جه اول

حسودك نر ايسه مده جان و برمه تاو نخلين جان چك ريعي اى كمال معنوى واى طيب الهى هر كوردل اولنرك
 بصر بصيرته نكل معرفت چكوب انور هدايته ضالنه الاسكاحسود اولنى ذكل و هر مر مده دل اولنى وى حيات خلاقي
 حيان طيبه مده نه الاحسدندن سكامنكر اولنى ذكل (مثنوى) آنكه اوباشد حسودا ختاب و آنكه وى رنجيد بود آفتاب
 اول كسه كه اوقتابه حديد ايجي اوله و اول كسه كه آفتابك بود و وجودندن اينجور و يعجزور اولور (مثنوى)
 ايت دردى دلا كوراسته ايا ايت افتاده ايلد و قهر چاه آماشته سكا و اسزدر كه اول حسودا چو ندراشته سكا ابدى
 قهر چاه و دوشمش وى حسدندن چاه حقد و حسده و شوب قهر ملتده قالمش (مثنوى) نفي خورسيد اول بايست او
 كى برايد اين مر ادا و انكوب حسودك بايست ريعي مطلوبى و مر ادى خورشيد ازلك تشديد سوله آلك و مر ادى بن
 حاصل اولور خورشيد ازلك مر ادا اول كساندركه آلك نوري از ايلدور (كفتارشدن بازيماي جفدان و برانه (مثنوى)
 بازان باشد كه بازيديشاه باز كورست انكه شد كم كرده رايه معناده بازان كسه در كه كبر و شاهه كله كور و طوعاندر
 اول كسه كه يوقايم ايلش اولدى باز كوردن مر ادا هل غفلت و احباب ضالاندر درلك طريق مستقيمن ضال و كراه
 اولشدر و رواي معني اولنر دن مر ادا شاه حقيقته و جناب الوهيت بودنيادن رجوع قيتلدر اما كاه اولور كه قضا الهى
 ايد اول بازان معنوى و برانه دنياه دوشوب اهل دنيا مايشنه كفتار اولور (مثنوى) بر امارك كرو در و بران قتاد
 باز در و بران برجفدان قتاد اول بازاللهي قضا مر ايدن اولن شوروي و برانه به دوشدى كرو و برانه ده جفدر اوزره
 دوشدى و يقوشل ايجنه قرشى (مثنوى) اوزمه نورست از نورضا ايلك كورش كدر سر هلك قضا اول باز
 الهى رضى و باي نوردن دو كلى و صافى نوردن ليكن قضاى الهى سر هيكى آنى كوربايدى (مثنوى) خالدر چشمت
 زكوارز ابردر در ديسان جفدر و برانش سپرد اول بازل چشمت قلمبه خال اوردى و آنى بولدن اللدى ريعي قضا ايلك
 بصر بصيرته خلك بشر بيقى اوزوب حقيقت خالى كور مكدن كبر و قوب طريق صوابى ادر ايلك مكدن كم ايلدى
 اول بيلد پرواز اولان بازي و برانه نك جفدر اى ميانته تسليم ايلدى (مثنوى) بر سرى جفدانش بر سرى زنده و بريال
 نال نيش ميكنده بر سر اولكه جفدر اى نك ماشي اوزره اوزر اول بازل نالين و لطيف پرويايى قورر بر سرينه
 با و جدت ايجو ندر و بر سر فله معنانه در قندركلام فراق شاهدن و برانه به دوشيدن كيدن بر فله دى اولدر كه
 و برانه يقوشل كاسر زش ايلدر و نالين اولان پرويايى باشنه اوشوب قورر بر سر قودنه ايدى كى عتقبر معلوم
 اولور (مثنوى) و لوله افتاد در جفدان كه ها بازان آمد تا بكي رجاى ما جفدر ايجنه و لوله دوشدى برى بر شوب
 ديو كه اگاه اولكر طوغان كلدى تا بزم بريزي طوبه و مساكين و مر ايتى المزدن آله (مثنوى) چون سكان كوي
 بر خشم و مهب اندر افتادند در دلى غريب محله نك كابلر كى بر غضب و بر عيت غر يك دلقنه دوشد بلر
 ريعي كلاب محله بر غر يك باشنه اوشوب دلقنه يا شوب ته مر ته تشويش و ددغه و بر سر سه اهل دنيا و احباب
 نفس و هوادخ بازان الهى اولان ايتيا و اويايه بوكونه اذ اوجفا ايلدر و انلر فقير و اهانت ايلك جتنه كيدر
 (مثنوى) باز كويدن چهد و خوردم بجفده صديجن و بران فنا كردم بجفده باز جفدر ايلدرن جفدر نه لايقم
 يوز و نخلين و برانه بي جفده قدا ايلدم (مثنوى) من نخواهم بود ايتجاى روم سوي شاهنشاه ايراجى شوم بازاللهي
 جفدان دنياه ايلدر اى جفدرن بونده اولنى اسنجم كيدرم پادشاهلر پادشاهيتك جابنه راجع اولورم (مثنوى)
 خوشتر مكنسيد اى جفدان كمن وى قعيم روم سوي وطن اى دنيا جفدرى اضطرار و غمدن كند بكزى
 اولدر مكر زرا كمن و برانه دم معيق دكام وطن اصلى جابنه كيدرم (مثنوى) اين خراب آبادر چشم شمس
 و رنه مارا ساعده ناز جاست بو تراب دنياى جفدر لزل كوز كره آبادر بو خسه پادشاهك ساعدى بر محل
 نازدر (مثنوى) جفد كفتار ارحيلت ميكنده نازخان و مان شمارا بر كنده جفد و شاهلر نه ايتدى طوغان حيله ايلر
 ناسزى ريعي اهل دنيا نك نيشي اولان سار و ايعنه ايلدر و بازاللهي ام بود عوى قبلان حيله ايلر ناسزى خانان
 و ملكر دن قورره (مثنوى) خاتماي ما بكي دوا بكي بر كنده مارا بيسالوسى زو كره بازي نه لر عى مكر و حيله ايلر
 طور خدعه و سالوسلق ايله برى ايشا نمزدن قورره جفدان دنياه بازاللهي اولنرك حقدنه بوكونه سوظن ايلدوب ديرلر
 (مثنوى) نى غلبه سدى اين حيلت برست و الله از حله مرصا بنديرست و حيله كار بازيه ريك واستغنا كوسر
 و الله جيع بر صلدن بران ركدر (مثنوى) او خوردا از حرص طين راه جود بس دنيه سب ايدى اباران خرس اول
 باز حرص و طمعندن باجنى بكمركى براى اباران اوبه توقير تسليم ايلكز ريعي جفدان دنيا ركه و بازاللهي رن
 دود عوى ايلنر قى المثل خسر كيدر خرسه قور ريعى و جرب اولان شيتى تسليم ايلك اندن نجه ايله مر سلك و نلره
 دى دنيا متاعن تسليم ايلك قورى اكل و بيلع ايدوب غائب ايلدر لاسدى بونلره اعتماد و اعتقاد ايدوب جرب اولان

دشمنان شدند برنی ورمکنز دربر (منثوی) لاق از شهی زند و زمته شه * تار د او ما سلجارتزده * شاهن
 و شاهن التند لاق اور تاول باز ز سلجاری بولان بشته وطر بقمز دن اتراج اید (منثوی) خود حه جنس شاه
 باشد مرغی * منسنوش کر عقل داری اند کی * بر قوش جفز خود شاهن جنسیدر * لاق سوزنی استماع اید
 اگر راتر جی عقل طور اید (منثوی) جنس شاست او با جنس وزیر * هیچ باشد لاقی * لوزن سیر * اول که مراد
 باز ایدیدر شاهن جنس و یا خود وزیر * جنسی میدرس هر چه * لوزن به لاقی * اولوری یعنی پادای حلاوه صر سباق
 لاقی ایدیدر کی * بولنرخ شاه حقیقت معصاحب و است اولوقه لاقی دکالدر (می) انچهی گوید ز فعل و مکر و فر
 هست سلطان با حشم جوانی من * اول نشه فی که باز مکر دن و فصل و فندن سو * بار سلطان عسکر به بم طالع در بر
 (منثوی) اینت خود ما خولای نا پذیر * اختلاف نام و دام گول گیر * استه سکا مقبول و غیر مقبول ما خولای
 ما خولای اختیالات سودا و به درانته سکا لاق نام و ابله طوئی دام در بر (می) هر کاین باور کند از ایدیدر * مرغی
 لاخر حه در خورد شهست * هر که که بو کاصدق ایدر ایدلکند در بر آرق قوش جفز شاهه نه لاقدر (منثوی)
 مکرین جعدا زنده بر مغزو * مرور باری کری از شاه کوه * براحق رجدا کر آکس و مغزنه اورده تحقیق شاهن
 اکابر باری کرتی یعنی اکاخذادن معاونت * اتمکل حق اولور (منثوی) گفت باز ایدل برمن بشکند * بیخ
 جعدستان شهشه بر کند * باز جعدله ابدی برحق رجدا کریم قنادی صیه پادشاه بقوشلک کوکن قور بر
 یعنی جعدلک قرار ایدل کی محلی ایتصال ایدوب انری هلاک ایدر (منثوی) جعد که بود خودا کر بازی سرا *
 دل برنجاند کند با من جفا * جعد خودم ایدل کر بر بازیم کوکلی رنجیده ایدل بکا جفا ایدل (منثوی) شه کند فوده
 بهر شیب و فران * صد هزاران خرمن از سرهای باز * هر شیب و فران پادشاه یعنی ایدر از ایدل شدن نیمه یوزیک
 خرمن بازدن مراد فوده دنا شاهان از لری اولور * که شاهان خدا اولان انیا علم السلام و اولای عظامدن برنگ
 قلبی اینجنس رحمتی تعالی انری هلاک ایدل یوب کشته لردن هر برده بسته لریل دیک اولور (منثوی) باسیان من
 عنایات و است * هر کجا که من روم شه در یست * بازدن مراد شاهان عالم از اولان آیدل و جعداندن
 مراد و راه برستان اهل جهاندن حق جعدان دنیا شاهان از ایدل خدای قتل و ضرر به حق و هلاک و سر
 توهم و تنذر ایتسه لردی بولنردن بری آنره در لریم باسیان و حافظم اول پادشاه عنایتیدر هر قنده که
 بن کیدم شاه آرمده در یعنی هر نه بیره که کیدرم (وهو معکم انما کنتم) خواسته موسی و هارون
 علیهما السلام جعدده (لا تخافا انی معکم اسمع واری) یور دینی آیت کریمه مقتضایه اول شاهک حفظ
 و صیانتی در یسدر بخدایس بوم بوم فوجله قتل و هلاک که هجوم ایدل یلور (منثوی) در دل سلطان خیال من مقیم *
 بی خیال من دل سلطان مقیم * باز الهی و شاهان از ایدل و لردن دیکای نفوس شایعه و ارواح سفلیه بر نول مقصود
 اصلی و مراد کای اولان که لردن که سلطان حقیقت دلنده یعنی باطن هر شده و مر نه علنده برمن خیال من مقیدر
 یعنی مراد اصلی و مقصود کای اولم ز ثابت و راستد و برمن خیال من سلطان قلبی سفید یعنی بر که مر نه علده
 مقصود اصلی اولان شاهان از لردن کر برمراد المسق فرضی مر نه علم سلطان حقیقت مقیم و شکسته اولور دی (اولها
 قال الله تعالی فی حق نبیا اولان لولاک لما خلقت الافلاک) نه که مر شاهک قلبنده بر که شک خیالی مقصود اصلی
 علت غایبه و غیر بلایع مقصود فی اولسه فی خیال مقصود اصلی دل سلطان مقیم اولی مقرر در (منثوی) چون
 بپایند مرانته در و روشی بر مر درواج دل چون بر روش * همی ماه و افتابی بر مر * درهای آجاتا بر درم * روشی
 عقلم از کرم * انظار آسمان از نظر تم * شکار کنند اسرار الهی اولان باز زبانی جعدان دنیوی به در کای
 و برانه برست و شب غلامده است اولان بقوشلرین شول علی مطار و سامی مدار که چون که شاه بی روشنده او جور
 یعنی چون که بی شاه یور یک کد * و بر و از ایدل کد که او جور و روشده کی شین علامت اسم مقصود که فی امر مجر دیک
 آخر سه بگویند شین لاق اول مقصود معنائی و بر لور و شلاش و دانش و بر روشی کی دیر که چون * پادشاه
 حقیقتی بر و راه کوره سر و سلوکده او برم و عقل و روح قنادین آخرم ایدل اول پادشاه بر روشی و نوری کی
 بر روشده کی شین خجری اندر لکن روزن ایچون ما قبلت کسری ایدل قرأت اولور و بویسته اول شاه حقیقت نور
 و بر روشی تصدیق وضع ایدوب بر و روماه و آفتاب کی او یارم آسمانک برده لری بر روش و عرش و کرسی جانشه بکر من
 شول نور الهی و ضیاء ربانی که عقل و نفوس و روشانی من فکر تدبیر میندر آسمانک انظار بی من خجندند
 یعنی استماع و اختراع اوانسی من خلقتم ایچوندر * کا قال الله تعالی فی حق نبیا اولان لولاک لما خلقت الافلاک و کا قال
 ابن الفارض (یت) و لا خلقت الا من نور باطنی * و ملائکة الهدی عیشیتی * و من مطلی نور الباطن کلمه * و من

مشری بحر محیط قطرة * (منثوی) یازم و حیران شود در من هماغه جغد که بود تا بد اندر سرام * هر بری و وارن
نی اولان هر وی بود بر که یازم و هماغه حیران اولور یعنی اگر چه صورت ظاهر مدبر مشر و لیکن هماغه باشد
اولان ملائکه بمن وجود مده حیران قالور جغد کیدو تا بر من سر مری یله یعنی ویرانه برست اولان اهل دنیا
نه کسی در که تا بر من حقیقت عالم اوله (منثوی) شمر برای من زندان یاد کرد و صد هزاران بستر ازاد کرد و بادشاه
بندن او تری زندانیدن یاد ایلدی بیجه یوز یلک بسته و مقیدی آزاد ایلدی یعنی حضرت باری یوزندان دنیایندن
او تری یاد ایلدی و بادشاه کیدو در شمره مقید اولان اصحاب معصیتی بمن شفاعت و هدایم واسطه سله بمن طبیعتندن
خلاص ایلدی (منثوی) بیکدم با جغدها دمساز کرد * از دم من جغدها بار بار کرد * شاه بی بر نفس
جغدها دمساز و مقارن ایلدی بمن نفس جغد اری باز ایلدی یعنی بمن کلام هدایت انجیا عندن جغد مشابه شده
اولان اهل دنیای شهباز عالم راز قیلدی (منثوی) ای خنک جغدی که در پرواز من * فهم کرد از نیکی بی راز من *
ای سعادت تو شول بر جغدها بمن پرواز مده منک بختلفندن بمن رازی فهم ایلدی یعنی سعادت تو شول اهل نفس
واهل صورت که او بمن عالم حقیقت جاننه اولان پرواز طیر انجمن بمن رازی و اسرار منک بختلفندن فهم قیلدی
و نکلیط و منقاد اولدی (منثوی) در من آوزید تا یازان شوید * که جغه جغدها بشهبازان شوید * ای جغد ریکا
تعلق ایلیکن تا بار بار اوله سزا که جغه جغد سز شهباز اوله سز یعنی ای اهل دنیا و اهل هوا نکلیط و متابعت ایلیک
تا که بمن معناده بار سزا که جغه جغه ریکا حقیق و بی قدر سز لیکن شهبازان طریقه سز بمن
بوه سز (منثوی) آنکه باشد بجانن شاهی حبیب * هر که افتد چرا باشد غریب * اول کسه که انجیلن بر شاه
حبیب اوله هر قنده که دوشه نیون غریب اولور (منثوی) هر که باشد شاه در دوش را دواج * که جوی ناله باشد بی نوا *
هر شول کسه نک که بادشاه حقیقت آنک در دوشه درمان اوله اگر چه بی کبی ناله ایلسه نوا سز اولور یعنی بحسب الظاهر
اگر بی کبی این و حجتن قیاسه حظ و نصیب سز دکلر بلکه ایلدی که ناله دن عظیم حظ و نصیبی واردور (منثوی)
ما لک ملک نیم من طبل خوار * طبل یازم ی زندشه از کار * طبل یازم ندای ارجی * حق گوا من برغم مدی *
انبای عظام علیهم السلام اولوای کر آمدن هر بری جغدها نافر جامه در رکهای کوته نظران و بره نشینان خلیفه
مستخلف عینی اولدینی حیثندن ما لک ملک مفت خوار دکلر بلکه بر شول شکار کنند اولان باز بالا پرواز کسه
شاه حقیقت بی شکار ای ملک بیون طبل یازم جلار عالم شهادت کازندن که اول عالم یو یستد بمن طبل یازم ارجی
نداسیدر یعنی بمن طبل یازم نفس مطمئنه اولان ارجی نداسیدر (کا قال الله تعالی یا ایها النفس المطمئنة ارجی
الی ربک راضیه مرضیه) حق تعالی بمن شاهد مدرو و خصوصه هر داعینک زعمه و هر مدعینک کور لیکنه (منثوی)
من نیم جنس شهنشه درواز * لیک دارم در تجلی نور ازوه آنا اباشر منلکم * خوا سغه شده سز که بی شرم شهنشاه
حقیقت جنسی دکلر اندن بعددور یعنی بعد ایدرم اول حضرتی بشره جنس اولقندن و بشرا آنکه جنسیت قیادتندن
لیکن تجلیده اندن نور و فیض طوریم یعنی تجلی ایلک ونده احیا و صفات لیه ظهور و قیلتن حیثیتندن اندن نور
طوریم (منثوی) نیست جنسیت زوری شکل و ذات * آب جنس طالع آمد در نبات * پس جنسیت شکل و ذات
جهتندن اولز بلکه معنی جهتندن اولور و آنک صفات و احساسی الیه متصف و متعلق اولتی حیثیتندن اولور و مثلاً آب
شاه که نباته جنس کلدی شکل و صورت جهتندن دکلر بلکه معنی جهتندن که آب ده احیا و نبات صفتی واردور
و کذلک شاه که ده جنس احیا و نبات صفتی واردور پس وایکیسی نباتی تریه ایلک بدری بر شه جنس کلدی زرا آید
و شاه که تریه و نبات ایلک معنای موجوده در مصرعی و یو لک ما معناده اولان ایاتی استعظام طوئان شارح
خطا ایلک بدر اصلاحه مناسب اولان معنی دکلر اعتماد اولیمه (منثوی) باد جنس آتش آمد در قوام و طبع را
جنس انست آرمادم * و کذلک باد آتشک جنسی کلدی قوامده یعنی آتسه قوت و قوام و ردیکی
جهتندن باد آتسه جغدها لیکن لامن حیث الطبیعة بل من حیث المعنی شراب آخر طبعک جنسی کلدی در اول
جهتند که طبعه قوت و نشاط و ورر و طبیعت دخی اندن حظ آوز بر شئی خلاف جستنن حظ المی و قوت و یونق
علمه و عقله مخالفه را که بود کر اولان ششدر بری بر من من حیث المعنی جنس اولیلدی باد آتسه قوام و ورر میدی
و طبیعت مدامن حظ آوز میدی پس معلوم اولدیکه یونار من حیث المعنی بری بر شه جغدها در عجبدر شهیدند که
یو محله عقل سلیم و طبع مستقیم یونار مستقیم استکار معنای صفتی و روشندر دیش حال بود که یو معنای طبع
سقیم اولندن غیر بی اختیار ایلز و کلام آکاره دانی عرفانی اولان یو کوه سوز سوز (منثوی) جنس ما
چون نیست جنس شاهما * هماغه باشد بهر مای اوشنا * یازم جغدها چونکه یازم شاهما * جنسی دکلر یعنی بمن

جنس انسان چونکرم بزم شاهمن جنسی اولقی ممکن اولدی پس بزم برلیمکرم یعنی وجود بزم اول حضرت تک
برلکندن اوتری یعنی انانیت عظمت شعاردن اوتری فنا اولدی (مثنوی) چون فاشند مایما اومانده فرد
عش بای اسب اکردم چو کرکرم چونکرم بزم برلکیمز فنا اولدی اول شاه حقیقت فرد وفاق قالدی انک اسب تک
آنانی فتنده غبارکی اولورم یعنی اول حضرت اسب ارادت تک اوکنده و بزم بی وجودی اختیار کی یاخود کرد
کی عمو اولورم دیک اولور پس هر بر مظهر حق اولان نچ وولی لسان حاله اصحاب صورت اولاره و حجاب بشرند
فالتله وایان شریفه ناله معاینی نالی اولوب دیرلر (مثنوی) خاک شهبان و نشانی اوله هست بر خاکش
نشان پای اوله خاک پایش شو برای این نشان ناشوی تاج سر کردن کسان ای گرفتار وجود انسانی خاک اولدی
و فانه بهمن بولدی روح حیوانی و دخی آنک اوصاف و اخلاق که آکانشان و علامت مرقه سنده پس اول بانک
خاک اوزره یعنی جسد یا کازره اولدی اول حضرت تک قدس تک نشانلری قدس من مراد بوراده قدرت وارادتند
عبارت اوله که جمیع ممکنات تک فتنده مقهورا کانسته لیه است و کوفته و خوار و بر تقدیر چه آنک خاک اوزره
اول حضرت اک اودت و قدرت تک نشانلری ثابت و پایگیر اولدی دیک اولور اما باین مراد جمع مخلوقات آنک آفرنده
مخلوق اولدی اعتبار له انسان کامل اولسه دخی جائز درسته که بعض صوفیه انسان کامله اصطلاح لاند قدس جبار
تعبیر ایدر لسته که جلد اوله تصدیق جنان من جهاد الا صغر یاتده (حق قدم بروی نمیدار از مکان) یتک شرخنده
حق یضع الجبار (قدسه) حدیث تک توضیح دده و محله مناسب شرح ایلدک پس بوقدر اوزره معنی اول بانک خاک
اوزره اول حضرت تک جلالت آفرنده خلق ایلدکی انسان کاملن نشان و عتوانی ثابت و حقیق اولدی دیک اولور
امدی اول حضرت تک قدسی شاه سنده اولان ارادت و قدرت معتدل یتک خاک پای اول یعنی کنده ای اسباب
و تسلیم قبل شود کرا انسان ارادت و قدرت نشانک حصول دند اوتری یاخود معنی اول حضرت تک قدسی منزله سنده
اولان عدد فاضل و انسان کاملن خاک پای اول شونشان و عنوانک حصولی ایجون تا که جمیع کردن کسان و سروران
جهانک فوخته تاج کی عالی اولسن دیک اولور (مثنوی) تا که تفرید بنجارا شکل من و نقل من فواید پیش
از نقل من و ای اسرار صورت وای جفادن معرفت تا که مری آله میهنه شکل بشریم و صورت جمعا یتیم
پس بوعا صورت دند نقل ایازدن اول یتیم نقل معرفتدن فوش ایلدک و شراب حکمت و هدایت جوش و خروش ایلدک
تا که ابشر عدوتنا ینزلد اولیه سر (ان انتم الا بشر مثنا) قولن ادا قیلر مرسته سنده قالیه سر (مثنوی)
ای بسا کس را که صورت راهزده صورت کرد و برانده زده ای چوق که صورت و صورت اولی اوردی یعنی
ای چوق که لاریا و اولیانک صورته اهانت قصدا یدلر و الله اوردیلر یعنی ظاهره صورته قصدا ایلدی
و معتاده کنده یعنی خدای تعالی به اوردی زیرا انبیا و اولیای مرسته قرب فرانش و وفایه و اصلار دس بونه اولان
رعایت و اطاعت الله در کذلک اساعت و اهانت به الله در (کا قال النبی صلی الله علیه و سلم) کاعن ربه قال الله
تعالی ان اهانتی وایا قیلد بارزنی بالجاره (ووضوئده احادیث شریفه جوقدر (مثنوی) آخر این جان باین
مرسته است هیچ این جان باین مانتده است و کلام باز از خدا ساندن مرسل الله مرسل مانتده جنیت
لازمدر پس باز کجدر که شاه حقیقه تل جنس اوله و دعوی رسالت قیلد جنفان دنیا نه تنه جوابد اتر
بویان بدنه متصل اولشدر بویان بدنه هیچ مانتد و شایع میرد یعنی ای بی انجاسلر آخر کلام بودر که بویان الهی
بدن انسانی به مرسته در مع هذا بویان هیچ بوجه له بدنه مانتد کلدور (مثنوی) تاب نور چشم بابیت جفت
نور دل و نظره خونی نفثه مثال آخر چشم نور تک شعله سی به ایل جفت و متعبد یعنی ای باغنه متصل
و مقارنر یعنی ضای نور چشم به و لجه جفتد و نور دل سوید ای دلره نهفته در (مثنوی) شادی اندر کجدره
و غم در جگر عقل چون تبعی درون مغزرم * شاد دیک جگر کز زنده و غم جگر کز مرسته در عقل رشع کی
باش یتیمی ایچنده در (مثنوی) این تعلقه هان به کیفت و چون و عقلا در دانش جوی زبون و کوز کرا انسان
تعلقلر بی کف و چون کلدرد مقرر در کی کیف ووی چون در عقلر نور تک نیمه لکنی و نه حاله ایلدکی بیلکده
زبوندر یعنی سرور کرده و غم کجدره عقل مغز سه اولسنگ و نه وجه له اوله یتک حکمتی عقل ادرالک
انکه قادر کلدرد لاجرم جان کلک جان جزو تعلقی بوقیلد در کج جزو اولان جان جان کلدن مستفیض اولور لیکن
عقل آتی ادرالک ایچکدن حیوان و سرگرداندرسته که سرور (مثنوی) بجان کل بایان جزو اسب کرد * بجان اوردی
سنددر جیب کجدر * محسوسیم بجان از ان اسب جیب * حامله شد از مسیح دل قرب * بجان کل جان برزی
ایله اسب ایلدی جان کلدن بر در آدی جیب ایلدی یعنی روح اعظم و جان اکرم اولان حقیقت محمدی جان برزی

انسانی به طوقندی و بروصالیدی جان جزوی اندن بر وعدر اسرار و آوری آگدی و جیب وجوده قودی حضرت
 مریم نفع روح القدس حامله اولدی بی کی جان دخی او نورک جیب طوقندن حامله اولدی روح الله دقر بدن که
 جقی ذاتیه اید مسیهد یعنی موسی و حوحد (منوی) آن مسیحی که برخشک و ترست که ان مسیحی که مساحت
 برترست که اول بر مسیح دکامره خشک و تراوزر مدی یعنی بودند مر اداول مسیح ظاهری دکامره خشک و تراوزر
 مساحت ایدوب ارضی مساحت اید بلکه مر اداول مسیح بالتور اولان روح الهید که مساحتدن برتر و العلیتر
 می (پس زبان جان چو حاصل کشت جان از چنین جانی شود حامل جهان پس جان جزوی چونکه جانتک جانتدن
 حامل اولدی یعنی جانتدن جان و جناب بر نادن چونکه جان انسانی حامله اولدی یعنی بلا واسطه استفاضه و استتاره
 قلبدی و آندن علوم و حکم آگدی و نیک کی بر جانتدن جعب اهل جهان حامل اولور یعنی جله کون و مکان فیض
 و حیاتی آنک حقیقتدن بولور بر جهان کا نسبت قالب اول جهانیه نسبت قلب کی اولورسته که ابن فارض
 حضرت نرنگ و خلقت الاوم نوز باطنی که ملایم دی الهدی همیشه که قوی و معنای اشعار قیلور (منوی)
 پس جهان زاید جهان دیکری این حشر و اوائیاد محشری که تاقیامت کر بکوی بهنرم که من شرح این
 قیامت قاصریم و قنا که بوجان صوری اول جان جانتدن حامله اولان و استفاضه قیلان انساند که حامله اوله
 بر جهان آخر و عالم معنایی بر انوار طوغر که اول جهان حقیقت و عالم آخرتد که هر شیتک حقیقتک ظهوری
 عالیدر بوجشر صور به بر حشر ککو ستر یعنی مجموع اهل جهاتک ایلر بر حشر حقانی و مجمع برانی کی اول
 جمیع موجوداتک حقیقی جمیع اولدینی مرتبه در کمر ادمیه الوهیتد بر حقای (که لکنا محضرون) جمیع انبیا
 یور مرتبه حشر و جمیع انبیا در حضرت خداوند کار بوجشر معنا و قیامت صغرتک شرحده بحر انبیا یار ایدوب
 یوریزر قیامتد دکن و حشری دیم و صایم برین و قیامتک شرحده قاصریم یعنی تالی ویم قیام الساعة وساعة القیام
 و قیامت معنویک شرحنی سولیم و اسرار معانی تعبیر و تقرر ایلسم و قیامت معنویک شرحده
 بن قاصریم قیامت بعد الموت حیات ایدیه ایچون منبعث اولغه دیرلر و عند اهل الله اوج قسده مقسدر اولی بعد
 الموت الطبعی احدی رانخ علوه ده و باخود سقلیه ده میتک حیات دنیه به سنده اولان حالته مناسب منبعث
 ایلیدر (کاتیتشون قوفون و کاتوفون تعنون) حدیثیه مشار الیه اولان قیامت صغری بود که (من مات
 فقد مات قیامته) حدیث شریفی دخی و معنای اشارت قیلور و نانیسی بعد الموت الارادی حیات ثلثیه ایچون
 بهشت اولقدن عالم قسیدیه (کاتیل مت بالاراده تعنی بالسعادة) اودن کان میتا قاحینه و جملاته نورانی یعنی به
 فی الناس) آیت کریمه سلبه مشار الیه اولان قیامت وسطی و در واد جیبی بعد القاشانی الله عند الباقی الله اولان
 حیات حقیقه ایچون بهشت اولقدن بوجیامت عند المشایخ (فاذا قامت الساعة الکبری) آیت کریمه سلبه مشار الیه
 اولان طامه کردار هکذا قال القاشانی فی اصطلاحه) و بعدله اولان قیامتدن دخی مراد اولان بوجیامتدر
 فافهم (منوی) این صفتها خود بمعنی یاریست و حرفه ادام شیرین لیست که چون کند تقصیر پس چون نر زند
 چونکه لیکنش یارب می رسد که هست لیکن که سوائی شقید که لیکن سز نای سوائی حشید و وایاتک ماقبله
 مناسبتی سؤل مقدره جواب اولقله حاصل اولور تقدیر کلام بوله اولور که پس فو ککرا اولتسان قیامتک فنانی الله
 و قیام الله خالندن عبارتند آنک شرحده کمال عجز و قصور و معترف اولندیه بوند نصکره و مضعونه اولان حروف
 کلماته فاذا یار بوسؤل مقدره جواب طریقه سوزر که بوسوزر خود معناد یار سیدی یعنی بوسوزر که بر سو یارز
 معناد یار بی دیک و جناب حضرت مسیدی و مولای دیو تشرع و دعا ایلک مغزله سنده در زیر اهرقل بر شمرین لیکن
 نفسک طوز ناغیدر زیر ابو حروف و کلمات بر شمرین دهان و فصیح اللسان که نک نفستک دای کییدر که انکه
 شکار معنای صیدر ضای الهی ایلر بوجله دن بری حضرت پروردگار دن لیسک معنای شکار ایلیدر پس
 بر کسه مناسبات ایدوب یارب دیکده ایچون تقصیر و افعال ایلر نیچون سأتک و ناموش اولور چونکه خدایتک
 لیکن بنده فلان بارشما بر شوی یعنی فاذا کان کذلک بر کسه نیجه فو کونه سوزری سولیکده تقصیر قیلور و اسم
 اولور چونکه اول ربک لیکن دمی عبد لری دیمسته تشه و واصل اوله (کا قال علیه السلام اذا قال العبد یارب
 یشول الله تعالی لیکن عبدی سل نعت و کاروی فی الخیر الصبح ان موسی علیه السلام قال فی بعض مناجاته قال الله
 تعالی لیکن یاموسی فقال موسی علیه السلام اتنا انت یاری فن انا حق ایتب بالتلیه فقال الله تعالی یاموسی
 انی ککتبت علی نفسی اذا دعا فی عبد من عبادی بالربوبیه اجمیه بالتلیه فقال موسی علیه السلام یارب
 هذا کل عبد طایع قال تعالی بل لکل عبد مغترب قال موسی علیه السلام اما الطایع فطاعته فاما الالذنب

فقال الله تعالى يا موسى اني اذا جازيت الحسن باحسانه ومنعت المسي باسائه فان جودي وكري) وليست لك
 معنای اگر بعد رجسته در سه (اقت علی طاعتك وخدمتك اقامه بعد اقامه) دهن اولور ولفك عبده تلبسه سی
 (احسانه باه بعد اقامه) دهن اولور و جنب خلق عبد ملوك دمی حرف و صورت اولان لبك دكلدر كه عبده
 آتی قوت سامعه اید استماع ایلیه و بر لبك در كه سن فوی كوش ظاهره استماعه قادر اولور سن لیكن باشند آباغه آتی
 طایفه قادر اولور سن یعنی سرتا بیج جوارحه تلذذ آنكه و حط آلفه قادر اولور سن زیرا كلام خدا حرف و صوت
 اولور و كلام مخلوق كسی الحق بر جهندن كلز بلکه متكلم اسمینك بر تجلی سیدر كه جمع جهندن كلور و عبده
 عارف آتی جمله اعضا و قوا سیله فهم قیلول لازم كسه اول ذوقی هر نه معناه مناسب اینه اول معناه مناسب
 بر اتمه تعبیر قیلول و الله اعلم حکایت نشسته بر سر دیوار و كلوخ انداختن در آب (منشوی) بر لب جو بود دیواری بلند
 بر سر دیوار نشسته در معندها بر می کارنده بر عالی دیوار و ارایدی دیوارك ناشی اوزره بر نشسته در معندها ارایدی (منشوی)
 مانعش از آب آن دیوار بود از آب او جو ماهی زار بود اول نشسته به آبدن مانع اول دیوار ایدى اول نشسته آبدن
 اوتری ماهی کی زاروی قرار ایدى (منشوی) تا كه انداخت او خشتی در آب و بانك آب آمد بگوش چون خطاب
 تا كه ان اول نشسته آب ایینه بر كی چید آیدى آنك آوازی آنك قولفنه خطاب كی كلدی (منشوی) چون خطاب
 با شیرین لبذی مست گردان بانك آبش چون نبیذ مثلاً لبذی و شیرین اولان بارك خطابی كی یعنی شیرین حش
 اولان محبوبك جواب و خطاب بشن عاشق نیمه مست اولور سه اول آنك بانكی نبیذ كی اول نشسته بی مست ایدى نبیذ
 خرمادن و از زدن و شیرین اولان شرابك آیدر وراده شراب معنای مست در (منشوی) از صفای بانك آب آن
 مخمخ كنست خست انداز آنجا خست كن بانك آنك ذوق و صفایندن اول مخمخ آورده دیوار دن خست فو بر می
 و خست آتی اولدی (منشوی) آب بی زده بانك یعنی هر ترا فائده چه زین زدن خشتی را آب بانك آوردی یعنی
 ایدى كه ی فلان سكاك او بر خست او بر قدن فائده ندر (منشوی) نشسته سكف تا می ایدى فائده هیت من ایزن
 صنعت ندارم هیچ دست نشسته ایدى ای آب بكاونده بانك فائده واردر و صنعتدن بر هیچ المی طو ترم (منشوی) و
 فائده فاول سماع بانك آب و گوید می شنسكا نرا چون در آب اولكی فائده آنك بانكی استماع ایلوك كه اولانك آب
 نشسته لر در آب كیدر و منشوی و بانك او چون بانك اسرافیل شده مرده را زین زندگى قبول شد بانك بانكی
 اسرافیل بانكی كسی اولدی مرده می یوندن یعنی آنك بانكندن زندگى قبول اولدی یعنی مرده لك كیدوب
 زندگى كی باغ آبدن و قدرتش و نكار بولور (منشوی) باجو بر درویش ایا م زكات باجو بر محبوس سیفام شجاعت
 یادرویش اوزره فی التلزل كات ایا كی باجو بر اوزره حبسندن شجاعت و خلاص خیری كی كه سر و روحیا نبشدر
 (منشوی) چون دم رحمان بود كان ازین می رسد سوی محمدی دهن نشسته به بانك آب دم رحمانی كی اولور كه
 او من جانبندن دهنسز حضرت رسول جانبنه ابر بشوردی (كأقال علیه السلام انی لأجدن فی الرحمن من قبل الین
 منشوی) باجو وی اجد می سل بود كان بهامی در شفاعت می رسد باخود اجد می سل را بهامی كی اولور كه
 اول می سل اولان اجد حضرت تارنك را بهامی عاصی اولنره شفاعت ایل كده قشور (منشوی) باجو وی يوسف
 خوب و لطیف می زند بر جان یعقوب خفیف باخود لطیف و خوب اولان يوسف را بهامی كی خفیف و ضعیف
 اولان یعقوبك جان اوزره اولور (منشوی) فائده دیگر هر خشتی كزین بر كرم ام سوی ماه معین بر غیری فائده
 بوكه هر ریختن بود دیوار دن فو برم ما معین جانبنه كلور (می) كز كی خشت دیوار بلند پوست ترك زد بدین
 ای هر شختن زیرا خشتن كلكندن بلند اولان دیوار الحقر كلور سه میزای عقلای هر دفعه دكه كه شیو بودی
 پس یوسانندن مقصود نه اولدی یعنی یوسنه تعبیر و تفر بر شروع ایدوب بیورلر (منشوی) ایست دیوار قری میشود
 فصل اوزرمان و سلی می بود عجمه آمد كندن خشت بر و موجب قریكه واحد و اقارب و یو بخلد آبدن مراد
 آب حیات حقیقی و تاب تجلی ذاتی در دیوار دن مراد اوصاف بشریه و اخلاق نفسانیه اوزره مبتنی اولان وجود
 انساندر هر بار كه رسالت و طالب صفات بشریه بدن بر صفی قلم وقع ایلیه بر درجه جنب حقه قریب اولور پس
 دیوارك آتی یعنی بر شین قل اولور دیوارك فصل در صفی قلم و صله درمان اولور كذلک بستی دیوار وجود انسانى مستلزم
 قریب الهی اولور و دیوارى بالكله قلم و فصل لیدن و صلا آب ربانی و نور دیوار نفس انسانیه اوصاف بشریه
 كی بجای ایدى موصه اولشدر جنب حقه محمد ایلوب باشا كلكل خشت لازم و ملاصق فو بر مقل و رفتند
 یعنی اوصاف موصه نفسانیه فی ازاله ایلوك حالنده موجب قریب الهی كلكل (واجب و اقارب سجد كن

موجب قرب اولد بقیه دلایلدر (کافال علیه السلام اقرب ما بكون العبد الى ربه وهو ساجد وكاروی عن نوبان
رضی الله عنه قال لیس فی الله علیه وسلم علیک بكثره السجود لله فاما لن تسجد لله سجدة الا رفع الله بها درجه
وخط عتقک بها خطیئة) و حدیث شریفه رفت درجه جناب حق قرب اولقله معتبر اولور و سنی درجه
حقن دور و بعد اولقله اولور یعنی سنک اوزربکه الله میجودی جوق ایلک واجب اولسون نیرا تحقیق ماسن الله
باش اکر سن الا الله اول سجد سبیله سنی کنیدی به درجه قرب قبولور و سندن موجب بعد اولان برخطایی
دوشورور پس هر بار که خشت خطا منقطع اوله تقرب آب وصال الهی حاصل اولور ویت آخره کنند خشت زب
قولی ظرفیت و حالت معناسن متغییر اولور و تقدیر کلام و اولور که سجد خشت لازمی قو برمی و قشند و حلتند
موجب قرب کادیکه (واجب و اقرب) بومعی اوزر درو خسه مطلقا باش اکل نلاقع لئانت اوصاف رذیه
وجودیه موجب قرب الهی اولز دین اولور و تلاسع لینه الکبر و الخوف و الخجل و الفقه بلایه خضوع و لاذله
برکسه جذر نفسی و اوصافه عالی بکن حقه باش اکه موجب قرب الهی اولز بلکه و صفت اولقله و فی حالته
سجد ایلک موجب قرب اولور و اجلدن شیخ اکبر حضرت تلمی یو کونه سجد به فتوحاته سجده قرب تعبر ا بتسلیم
(منوی) تا که ان دوار عالی گردست * مانع ابن سرفر و آوردست * ماداسکه بود و او عالی کزدن در یعنی
بود و اوردن ماداسکه اوصاف رذیه بر کجایله عالی اوله و باشی آشفه کتور مکه مانند حضرت حق سجد قیاتی
دافعدر (منوی) سجد سوان کزدن بر آب حیات * تا یاسمین تن خاکی نجابت آب حیات اوزر سجد
ایلک ممکن اولز ماداسکه بو خاکی تدن نجابت و خلاص بولیم (منوی) بر سر دوار هر که نشسته *
زودتر بر میگند خشت و مدر * بود و اربانی اوزر هر که اوقشسته و کزدن یعنی دواریدن اوزر هر شول کسه که
ماطیعیات حقیقه زیاده عطا اندر خشت و مدری نوزله قو بر یعنی اوصاف بشر به سن علی التورایزه قبولور
منوی) هر که عاقل بود و ایلک آب * او کاو خ زفت گردن از نجابت * هر که ایلک بانکی اوزر عاقل اوله اول کسه
جیابندن سیر کول اولان کاوخی قو بر یعنی آب حجاب اولان بدندن کاو خ اولان صفت نفسانه عاقله قلع
ایل (منوی) او و ایلک آب بری ناعتی * نشود سیکاه جز ایلک بلق * یعنی هر شول کسه که عاشق و داب قیاتی
الله به نک صداسنه اول کسه کاو خ صفت بشر به نک زفت ترین قو بر حجاب اولد یعنی جهندن هر بار که بر صفتی ازله
ایزوب القاب ایلک آب قیاتی الهیه دن آکصداسکی بر ذوق حاصل اولور اول کسه ایلک بلنکندن بو ینده دکن
بری در سیکاه آیدن بلق بلنکندن غیری ایستیز یعنی اول عاشق ذوق آب تجلیدن بری اولور و مست و مستغرق
یو غانه دکن لکن نا محرم و سیکاه بوا لک معنوی ذوقی خفای بی ایستیز الا لفظ ظاهری که مو یلک بلق دمی
کسید (منوی) ای خنک انرا که او ایام بش * مغتن دارد کرد و ام خویش * ای سعادت حبش اول کسه که
اوسه دم اولان ابایی یعنی تازه لک زمانه مغتن طونه و کندیلک بور یعنی ادا ایده (منوی) اندران امام کش قدرت
بود و محبت و زور دل و قوت بود * اول امامده که ا قدرت اولور و زور دل و قوت اولور یعنی اول امام شایدا مال
کسه که قدرت بدن و محبت و سلامت و زور قلب و قوت اعضا اوله کرد که بوا بایی غنیمت لیه و کندی اوزر نه فرض
و واجب اوائی اذقیله که بزرگ زمانه سد مال و مر ته عباداته و ادای واجباته قاد اوله من (منوی) وان جوانی
معمور باغ سوزنری رساندی درونی باور و اول جوانان سیزه و تازه باغ کی بر درنغ سزار و برشدر یعنی سیزه
و تازه اولان باغ بر درنغ نیجه فوا که و غار شور دیک کی تازه لک ابایی دخی البته اعمال و طاعتدن ایجه غار معنوی
شدر قوجه آغا جگر کی میوهی فاسد اولز (منوی) چشمهای قوت و شهوت روان * سبزی گرد زمین تن بدن
زرا ایلک وجودنده قوت و شهوت چشمه زری رواندن زمین اول چشمه ل سبیله سیزه و تازه اولور چونک سده
بومر به لطافت اوله آک سبزه طاعتان و ثمره عباداتده دخی لذت و سلامتی اوائی مقرودر (منوی) خانه معمور
و شفق پس بلند و معتدل ارکان و بی تخلیط و بند * جوانان ابایی فی المثل بر معمور خانه و ایلک سقی زیاده
عالیدر ارکانی معتدل و تخلیط سوزند سوز خانه ده چار ارکان چار دواردن عبارتدر و تخلیط مر تات اولزوب
صکر بدن بعض ناخلو ط اولقدن کا تدر و بند مقرزل اولوب خراب مشرف اولد قد نصکره بعض قیدلر و باوندلر
اورقدن استعارتدر سن جوانان زما تسده اولان بدن خامسی بوعارضه لردن بریدر زرا ایلک چار ارکانی یعنی چار
عنصری و باخود اخلاط اربعه سی معتدلر و ا که بعض علاج و دوا لیه مر تات اولغاش و مزاجنه بعض عارضه
تخلیط قیلماشدر و بعض معاین و ادویه ایلک و قید دخی اورلماشدر و لکن بزرگ خانه وجودنده بود که
اولنارم جو دوارشدر و ایلک وجودی خانه سی خراب اولقه بوجه قیلماشدر (منوی) پیش از ان کلام میری در رسد

کردنت شد و جمل من مسده اندن اول که پیرک ایابی ایریشر پیرک سنک کردنکی لعدن اولش اب الیه بقلیه
 یعنی جیل مسده الیه متید اولان کسه کی پیرک سنک بو شکی بغلیوب عاجز و فرمائده قوه (منشوی) خلد شوره
 کرد و در بران و ست * هرگز از شوره نبات خوش نرس * بدن خلد شوره و بران و ست اوله یعنی چورقلو
 برکی و دو کلو جی ط براق کی و ست و ضعیف اولش شی کی قاله هرگز طو زو برن خوش نبات بقدی (منشوی)
 آب زور آب شهوت متقطع * اورخویش و دیگران ناسمع * پیرک وجودندن آب زور آب شهوت متقطع اولور اول
 بیرک کندن و غیر بلدن ناسمع اولور یعنی کندی وجودندن و غیر بلرک دخی وجودندن متقطع اولور (منشوی)
 ابروان چون بالدم زیر آمده * چشم ران آمده تازی شده * ابروری بالدم کی آشفه کلش چشمه متقطع و تارک اولش
 (منشوی) انشیخ و جو پشت سوجار * رفته نطق وطم و دندانها کار * تشخندن وزی سوجمارک اوتیه سی کی
 اولدی یعنی قوه لعدن وزی کار در یسنگ صرفی کی اولش نطق وطم و دبشتری کردن کشش یعنی نطق ایابی
 وطم اعدن لذت آکسی و دبشتری الیه کارایدوب طعام چکتمسی زائل اولوب و لذتدن بی بهره فالش (منشوی)
 روزیکه لاشه لنگ وود ورازه کار که وبران عمل رفته و سازه * روز و قنصر لاشه اولان جسدی لنگ وول اوژون
 کارخانه وبران عمل ووزندن کشش یعنی پیرک وقتی روزیکه اولقدر و جسد لاشه سی سقا قالد قدر و طریق الهی
 لاینا میدارنک کار کرداری پیرک زمانه اولور و سه کار کامی و براندرو عمل ایسه و نقتیری تربیدر پس قوه موجوده
 محصول حاصل ایلز و پیرک زمانه عیالده شروع ایلین کسه لک جوئی مقصود و معلول ایلز (منشوی) بیضه ای
 خوی بد حکم شده قوت برکندن آن کم شده * قیغ خویک کو کاری محکم اولش اول خوی بدک کو کار بی قلع و قمع
 الیه که قوت ناقص اولش ستم که بو کابه دن کار عاقل ایسک حصه آلورسن و نصیحت پذیرا آلورسن و هو اوهری برک
 ایدوب تاز لک ایامنده خابرن کی اولان اخلاق ذمیه لک * کو کاری زمین وجودندن قلع ایدوب ازاله قیابورسن
 (فرمودن والی مرد را که این خابرن را گفتاشاده از سر راه برکن (منشوی) همصوان شخص درشت خوش حصن *
 در میان رهنشاند خابرن * شلال اول خوش حصن اولان درشت شخص کی یعنی اول برخصص که حد ذاته غلیظ
 و خشن و ظواهر خوش حصن ایدی اول شخص فول او تاسنده خابرن دکدی (منشوی) ابره کذب باش ملامت کرشدند
 پس بقصدش بکن این را ننگده اول شخص فولدن بجهیر ملامت اید بی اوله ایلر کا چوق کره قور پردی یار اول
 خابرنی قورمیدی (منشوی) هر دی آن خابرن افزون شدی * پای خلق افزون آن برخون خلق * هر برم اول
 خابرن افزون اولور دی اول خابرن تشخندن خلق آغای برخون اولور دی (منشوی) پامهای خلق بدیددی زخامه
 پای درویشان بختی زار و زار * خاردن خلق جامه لری بر تلور دی درویش لک آغای اول خاردن زار زار و برخون اولور دی
 (منشوی) چون بجهی کمد و گفت این بکن * گفت آری برکن روزیش من * چونکه حاکم جد و قائده الیه آکا بیدی
 بو خابرنی قور بر اول شخص سا که ایدی نوله برکون بن آقی قور برم (منشوی) مدتی فردا و فردا عده داد *
 شد درخت خارار محکم نهاده * بر زمان فردا و فردا دیوب وعده و بردی اول شخص خارینک درختی محکم نهاده اولدی
 و کندی که قوت و ولدی (منشوی) گفت روزی سا کش ای وعده کز به بیش آذر کار ما و پس مغز * برکون حاکم اول
 شخصه ایشدی ای وعده سی آری ایلر و کل برن ایشزده کبر و به سورتنه یعنی امره امتثال ایدوب وعده بی برنه
 کنور و مدبر اوله و مختلف قیله (منشوی) گفت الایام باعم خنساء * گفت عجل لا تعاطل دغا * گفت یعنی اول خابرن
 صاحبی والی لاشه دیدیکه الایام باعمی دنایزیم ما بینزیم باعمی کونلر و اردو کون او از سه برآتر کونده آقی قلع ایدرم
 گفت اول والی شهر دخی دیدیکم عمل نهیل الیه لا تعاطل غامله ایتدیه تی تاخیرا عمل لغند * حتی منع ایدوب تاخیر
 ایانکه دریر دنایزیم دخی یعنی نه قیلدینک عهد و وعده بی خابرندن مراد هوای نفس و اخلاق ذمیه در والیدن
 مراد می شد کالد برسی مبتدی و ستر شده دغا غاصبت ایدر که تسویف و تاخیرا بجه که الوت * سیف قاطع در
 تفکیک ترکیه و تلبکی هوادن نصیحه قبل اگر اهماال ایدرسک فواید و ماتفسک اخلاق ذمیه سی محکم
 اولقدر اول در دیند و غافل ایسه الایام ایتدایوب ایام آیه با اعتماد ایدر (منشوی) قو که سیکو فی کفر دایر بدن
 که به روزی که ای زمان * سن در سگ که باین قور برام قوی بیل که هر برکوننده زمان کارور بهی
 هر برکوننده که زمان کله سن آقی قور برم در سن فوایدله زمان کارور بکر (منشوی) آن درخت بدجو انتری شوده
 وین کسده پیر و مضطرب شوده * اول بددرخت جوا تتر اولور و یعنی اول خابرن کی اولان اخلاق ذمیه کندی که قوت و ولور
 قوتو برمی بیرو و مضطرب اولور * کا مال علیه السلام پیرم این آدم و شب خیه خه لمان الحرس و طول الادل (منشوی)
 خابرن در قوت و بر خاستن * خابرن دیریری و در کاستن * خابرن قوتنده و قور و طاقوب عالی اولقدر خارکن پیر لکده

واکسمکه در (مثنوی) خابن هر روز و هر دم سبزه خار کن هر روز از خوشک تر * خابن هر کون و هر دم سبزه
 دلور خار کن هر کون ضعیف کن و خشک کن اولور (مثنوی) اوجوانت می شود و پیر * زود باش و روز کار خود مبر
 اویستی خابن جوان ز تو برک اولور سن پیر و ضعیف کن اولور سن تیر اولور و کنیدی روز کار کی بایسته مضامین * عیس
 شریف من معصومه اید و کنی بیانه شروع ایدوب سیورلر (مثنوی) خابن دان هر کی خوی بد * بارها در پای خار
 آخر دت * هر بر خوی بدی خابن یل نجه که منک آباغ که خار آراوردی یعنی خار کی اولان اخلاق ذمیه نل
 ز خلی سنگ بای جانکه نجه که مزخ و ضرر را بر کوردی (مثنوی) بارها از خوی خود خسته شدی * حس ندری
 صحتی حس آمدی * نجه که کنیدی قبیح خو یکدن خسته اولدک و ایدن ضرر و الم * کوردک حس و ادراک
 طوغر سن زیاددی حس کدک و قتی ادراک سزا اولدک (مثنوی) گز خسته کشتن دیگر کسان * که ز خانی رشت
 هست آن زمان * اگر غری که ل ز خسته و شکسته اوله سندن که سنگ خلق رشتکدن اول خسته اولخلق
 انلما بر شجیدر (مثنوی) غافل باری رزخ خود نه * فو عذاب خویش و هر بیگانه * غافل ایسک باری کنیدی
 ز خشدن دگلسن یعنی اگر غیری که ل ز سنگ خو یکدن خسته دل اوله سندن غافل ایسک باری اول بد خو یک
 کنیدی و سودیکه اولان ز خشدن غافل دگلسن سن کنیدی که و هر بیگانه به عذاب سن با خود معنی سن اقربا که
 و هر بیگانه به عذاب سنکه خوی بد بار کران دیکاری و معناه شاهد اولور (مثنوی) پاتیر بر کور و مر دانه برن *
 فو علی و اربن در خیبر بکن * با خود تیر طوط و مر دانه اول خابن کی اولان خوی بد اوور سن علی کی و خیبر قیوسی
 قور یعنی کر دکر که با وضو و سجاده تیر آن که سن و خابن کی اولان اخلاق ذمیه به اوور آتی زمین وجود کدن
 انخراخ قله سن نامسلمان سنک خوی بد خازندن آردده اولیه که ایمانک اعلام می سی طریق مسلیندن اما طایفه
 ایل کدر (کافال علیه السلام) ایحان بضع و سبعون شعبه اعلاها کلمه لا اله الا الله و ادناها اما طه الاذعن
 طریق السبلن (سن علی کی در خیبر قور بر دیل نده شکته بود که اخلاق ذمیه بی بدن قور بر می خیبر
 قیوسن قور بر می کیدد که قوت و لایله مفسر اولور والا هر که مبسر دگدر دعل اولور (مثنوی) بایکدن
 وصل کن این خار را وصل کن با نور بار را * اول خاری کلبه وصل اید یعنی کل قراته اید باره اول نوری ناز که واصل
 اید (مثنوی) ناکه نور اگشت ناز را * وصل اولکن کنده ناز را * ناکه هر شدک نوری سنک ناز که سو ندره نازک
 وصلی سنک خار کن کشن ایل به وصل و بده آشتی معنانه در مراد هر شدک اخلاقی و انوارانی کنیدی وجودیکه
 کتور و بر کنیدی وجود نده اولان اخلاق ظانی بی ازاله اید دعل اولور (مثنوی) فو شال دوزخی او مومنت *
 کشتن آتش عیون نمکست * سن دوزخ کی می هر شد مومنتد آتش دوزخی سو ندرم مومنته نمکد که بیان
 اولنور حضرت رسول علیه السلام دوزخک سوزندن بیور دیکه دوزخ مومنته خوفندن انصرع اید بی اولور
 (کافال علیه السلام) تقول النار يوم القيامة جز يا مؤمن فان نورك اطفأ ناري (مثنوی) کودش بکدور من ای
 شاهزاده * هین که نور سوزنارم را بود * دوزخ مومنته برای شاه دین بدن تیر کذرا اید آکه اول که سنک نورک
 بن نامرک حرارت فایدی (مثنوی) بس هلاک نازور مومنت * زانکه بی ضد دفع ضد لایمکست * بس ظاهر
 اولدیکه نازک هلاکته بیه مومنتک نویدر زرا که ضدک دفعی ضد سز ممکن دگدر (مثنوی) کان زقهر انکضه شد
 این ز قشیل * ناز شد نور با شد روز عدل * عدل کونکه هر در روز قیامتد ناز نورک ضدی اولور زرا که اول ناز
 قهر الهمید قور بر آش اولدی و ظهوره کادی بو که مر اورد در فضل ریاندن حاصل اولدی (مثنوی) که می خواهی
 فو دفع شر ناز * آب رحمت بر دل آتش کار * که سن نازک شر فی دفع ایلک استرسک رحمت آتی آتشک ایجنه
 حواله اید بس آتی آب رحمت منجی کیم اید و کنی بیان ایدوب سیورلر (مثنوی) چشمه آن آب رحمت مومنت *
 آب حیوان روح باله محنت * اول آب رحمت چشمه می مومنتد آب حیات محنتک باله و جود و محنتدن
 مراد حق تعالی به علی طریق المشاهده عیانت ایلن که مدد که (الاحسان ان تعبد الله کان ثرا فان تمکن
 ثرا فانه ثراک) حدیثی بومعنا بی وید اولور (مثنوی) بس کر رانست نفس و از و زانکه فو از آشی ارباب جو *
 چونکه بویدر بس سنک نفسک مومن کاملدن یعنی شیخ فاضلن ما جیدر زرا که سن آشدن سن او که مراد شیخ
 فاضلد ابریم صویدر (مثنوی) زاب آشی زان کر ران می شود * کانش از آب ویران می شود * بدن آتش اول
 سیدن قرار اید بی اولور زرا آنک آتشک و حرارتی آدن ویران و خراب اولور (مثنوی) حسن فو فکر فو از آشت
 حسن شیخ و فکر اولور خوششت * سنک حسن و فکرک جیعا آتش ندر یعنی دوزخ صفتو اولان نقد ندر
 شجک حسی و آنک فکری لطیف نوردر (مثنوی) آب فو را جو بر آتش چکد * چک چک آتش بر آید بر جعد

شعله نوری آبی چونکه آتش اوزره ملامه آتشیدن جلّه جلّه فواری کاور فواری منجر یعنی شعله آب کبی اولان
 نور باطنی چونکه سنک آتش نفسک اوزره نه ترشح املیه آتش نفسک آندن مضطرب اولوب حرکت ایلر و فراد قیابور
 جلّه جلّه نازل صریق و قله قدصدا ایلیدر (منشوی) چون کند جلّه جلّه کو برش مرل ودر * ناشود این
 دوزخ نفس و سوره سنک آتش شهور و غضب نفسکدن زائل اوله (منشوی) ناشور دودی تاسکدن دوزخ کبی اولان
 نفسک مراد اوله یعنی آتش کلسانکی باقیه تاسکدن عدل و احسانکی باقیه و قلبک باغی و دین و ایمانک
 بستانی خراب ایدوب باقیه (منشوی) بعد از آن چیزی که کاری برده * لاله و نسیرن و سبزه برده * اندکسکر دن
 زمینده هر نه اکسکر ملّ حاصل ویر و لاله و نسیرن و سبزه و در نسیرن آق گل و پر نوع آق چکل معناسه در
 سبزه نارینه دید کاری خوشبوی بشیل بیر اقدرونده مراد افوار و حید و اسرار تسبیح و حالات و ساندیر (منشوی)
 باز چتهای روم از راه واسطه باز کردای خواجه رامه امانت و ابدان تقرر بودیم ای حسود * کسرت لکسک
 و منزل دورود * کسرو راه راستدن و اسعق و عریضتر کیده و زبر بخوای (الکلام) بیر الکلام) حسود
 و مناسبتدن نجا اوزایدن کورما نهن فیه رجوع ایله ای خواجه برزم و صدمن قنده در اول تقرر برده ایدک
 برای حسدا بیجی که تر نفسک لکدن در و منازل سالوک دورودنی در نکل اول تدارک امانات ایله تسویف قلمه که حال
 المسوفین یورلشدن (منشوی) سالیکه کشت وقت کشتی * جزیه روی و فعل زشتی * سلی بی وقت
 اولش تخم و زراعت وقتی کل سپهر و بلکدن و قبیع فعلدن غیری قوی (منشوی) گرم درین درخت تن قشاد *
 بایش برکند و در آتش نهاده تن درختک کوکنه قورد و دوشدی اول درختی قورمق و آتش اوزره قوی کل
 یعنی اول تن درختنی آتش ریاضت اوزره قوی لازمدر که ایل درویدن افکار فاسده قورد جفزی لری باوب محو و زائل
 اوله (منشوی) هین و هین ای راه رو سگاه * آتشاب عرسوی چاهشد * کاه اول آکاه اول ای بوله کیدی وقت
 طار اولدی عمرل آفتابی چاه پاینه کندی و غریبه قریب اولدی (منشوی) این دوروزک را که زورت هست زود *
 پرافشانی بکن ازله جود * بویکی کو نجر ایچون که سنک قدر تک و اورد جود و حیا اولندن فوری پرافشانی
 ایلد یعنی بیر لکسی حق یولنده بدل و شاد ایدوب ویرایی کونک عرده عبادته مشغول اولوب عریانی و حیثان
 سرمدی ایله کنوری کور (منشوی) این قدر تخم که ماند سق باز * تا برودین دیرم عمر دوزخ سنک بو قدر
 تخمک که فاشدر لایزاله تا بویکی مدمن عمر دوزخه (منشوی) تا عمر دست این چراغ با * هر * دین قیاس
 سارور و عین زودتر * ماداکه بو کهر لاله اولان چراغ عرسو تمامشدر که کاه اول تیز کا قتل و روغن دوز یعنی طاعت
 و عبادت قوت باطن حاصل ایلوب چراغ روکی منور ایله (بیان آفت تا خیر خیرات بفردا (منشوی) هین مک و فردا که
 فردا ها کشت * تا بکی نکدر دایم کشت * کاه اول فردا چه زیرا فردا لکدی تا ایاام زراعت با لکلیه کعبه
 زیرا (من ضیع ایام حراته ندیم قوت حصاده) یورلشدن (منشوی) ندیم بشنو که تن بند قویست * کهنه
 دیون کن کرب میل قویست * بنمندی استماع ایله که تن بند قویدر که راه حقه و ندن اقوی و رجباب و مانع بو قدر
 کهنه بی طشر ایله اگر سکا جدیدت میلی و ارایسه یعنی لذات روحانی و وجود حقانی یولغه اکسرمیلک و ارایسه
 بو کهنه اولان بد نیک مقضاسته قودی قلبکدن برن ایله (منشوی) لب بند و کف برزبر کشا * بجل تن بکذار
 ویش آور سکا * نامعقول کلانندن لیک بقه و التونه بر اولش کفکی آج (کما قال علیه السلام طوی لمن شغل عبیه
 عن عیوب الناس و امسک فضل قوه و انفق فضل ماله) تن بختی قو و حسانی ایلر و کنور و بدنی حق یولنده بدل ایله
 (منشوی) ترل شهورها لافها احتضات * هر که در شهوت فروشد بر تقاضا * شهوتاری و لذتداری ترک ایلک خضادر
 هر شول که که شهوت آشی کندی یعنی شهوت قوی و نه طلب و بدنی قو و اوزره باندی قو و اوزره باندی یعنی شهوت قیودندن
 خلاص اولدی (منشوی) این مضاشا خست آن سر و بخت * وای او کف چنین شاخ هفت * بو صفا که بیان
 اولندی جنتک سر و ندن بردا ایلر کا و ایل وایک ایلکدن و بختن شاخ قودی یعنی شول که که بکذل و مضاشا خسته
 غسک ایلله دولت ایلد بدن محروم قالوب خائب و خاسر اولور اگر بختل شاخه تنک ایلرله انی جهنم حکوب اذخال
 قبولر (منشوی) عرده الو تقاضا این ترل هوا * برکشدن شاخ جابر ارباب * سوره بقده اولان آنه اشارتدر
 لا کراهی الدین) دینده هیچ اکراد اجبار و قودنیزرا اکره برکسی بر فطره ابرام لایمسنکه انده خیر اولیه (قدتین اشرار
 من الشی) تحقیق استیز و دین اولدی رشده سلاطین و غوا بدین و ایمان کفر و دین و حق باطلدن دلائل واضحه و براهین
 قاطعه ایله (فن یکنو بالظاهوت) پس هر شول که که کافر اوله طاغوت یعنی شیطان و ایمانم و یا خودنسه اهل

تحقیق نوروز که طاغوت عوام نفسد و طاغوت خواص ماسوی الله درود خیزنه که وصلت حقه مانده در اول سال که طاغوت در اقصای طاغوت مصدر در ملکوت و روح کی واحد و جمعه اطلاق اولتور (و یوم بالله) یعنی شول کسه که طائی منته منکر و کافر اولدی (و الله موجود و یومین اولدی (فقد استسک) تحقیق اول کسه ثبت واستمال ابدا (یا معر و التوفی) حبیل و شقه و سب منته (لا انتصام لها) اوله عروفتی که ا کانتطاع و قدر فهمت الشیء فانقصم در اول شی منقطع اولوب بار بار اوله و عروفتی نادان مرادستعاره در علی سبیل التخیل و بعضی شریعتدر دیشله و بعضی ایمان و بعضی لغز آن و بعضی توفیق و هدایت رحان و بعضی محبت و جذبه خالق کون و کاندیر و نورشله اما حضرت مولانا یوروز که عروفتی در نورشله و ازیر الهوی عند الله انقض من جمیع الیهیات در پس هوا بی ترک قرب حق مستلزم در نه که دخی و نور که هوا بی ترک تلبیق جانلش ساختنی منای حقیقتیه و یا خود شناختن مراد ترک هوا اوله تقدیر معنی یوله دیکدر که حکم نورشله و اقلیتی شاخ جانی معایه یعنی یوشاخ جانی آسمان معنایه حکم (والله مع جمیع علم) الله تعالی جمیع در هر کس اقولانی و علیدر هر شیکل احوالنه (مثنوی) ابردا شاخ مضای خوب کیش و مرزبالا کشان تا اصل خویش های اومده هیواناضا و ادانی ایلته سنی یو فاری چکر که کند نیک اصلنه دکن یعنی بهشته ابرشدر که قال علیه السلام الضحاک شریع من اشهر الخلق انفسها متدللات فی الدیافان اخذی غصن منها فاده ذلك الغصن الى الجنة و ادعی و اوهر ریه ککذا فی الجامع الصغیر (مثنوی) یوسف حسنی و این عالم چو به وین رسن صبرست بر امر اله حسنک یوسفی سن و یو عالم چاه کبید و یوروسن که آنکس بی ابله چاه عالمه خلاص میسر اولور و خدای تعالی نیک امر نه صبردر (مثنوی) یوسفا آمد رسن در زن دودست و از سن غافل مشو که شدست های یوسف رسن کلدی رسنه ایکی الکی اور یعنی حبیل الله منته نیک ایت رسدن غافل اوله که وقت بی کاه اولشدر یعنی امر خدایه نیک ایلکدن غفلت قیله که وقت کار طار اولشدر (مثنوی) حله کین رسن او یحسند فضل و رحمت را بهم آید خستند الحمد لله که یوسفی صارتند یلر یعنی یو عالم چاهنه اشددر یلر فضل و رحمتی کو بار ی بر شه آید خسته ایلدیلر (مثنوی) تایجی عالم جان جدید عالمی بس اشکارا نایدیه ای یوسف معنوی امر حق جلجله ال اور به طبعیدن خروج قیل نایکی جان عالمی کوروسن زیاد اشکارا نایدیلر اولان عالمی یعنی بحسب الظاهر محقق و نایدی و بحسب المعنی زیاد اشکارا نورشن اولان عالمی کوروب اکا و اصل اولان سن (مثنوی) این جهان بیست چون هستان شده و ان جهان هست بس نهان شده بیست و قای جهان وار کی اولشدر و ظهور و بروز یلشد در اول و ار جهان زیاده نهان اولشدر و عین ناسدن شتر قیلشد (مثنوی) خاله پرادست و بازی میکند ککثر غمائی برده سازی میکند مثلا و جهان ابله اول جهان نابکر که ظاهره خاله باد اوزره در و بادله بازی ایلر خاله ککری کو ستر قیلشد برده دوز یجلت ایلر اول جهان معنی بادکی و جهان صورت غبار کبید و یو عالم صورت عالم معنایه ابله دائما حرکت ایلر و لیکن عالم معنایه برده سازاق ایلر و خلقه ککثر غمائی ایدوب کندی فی موجود و قائم بالذات کو ستر حال یو که یوله دکلر بلسکه کندی منعدم و قائدر و یو عالمه متصرف اولان عالم معنادر (مثنوی) این که بر کاست بی کاست و یوست و آنکه نهانست مغز و اصل اوست یو که ظاهره کار اوزره در معناده کار سدر و یوستد و اولکه نهان و خفیدر و اصل بودر (مثنوی) خاله همچون آتی در دست باد و باد ارادان عالی و عالی نژاده خاله نالک الله بر آت کبید و یو عالم صورت عالم معنایه بته معنایه الله هم یوله در بادی بلند و بلند اصل یلر خاله اکا نهانست و یقلیدر ککذلک عالم صورت عالم معنایه بته یست و عقلی و عالم معنی بلند و عالیدر (مثنوی) چشم خاک ایلر بخت آید ظاهره بادیچشمی بود یو دگر خاله منسوب اولان چشمک نظری خاله کدوشر یعنی یو ظاهره منسوب اولان کو نظر نظری عالم صورته واقع اولور و بادیچشم برغیری نوع اولور یعنی عالم معنایه کورون چشم و چشم ظاهر درن غیری اولور (مثنوی) اسب داند اسب کککوست بار ههم سولری داند احوال سواره اسبی اسب یلور زیرا که اسب اسبه یارود زیرا بری بر یله خفسد رسواله احوالی ههم و وار یلور (کا قیل لایه رف ذا الفضل الاذوده (مثنوی) چشم حسن است و نور حق و یو اسب سوار اسب خود ناید بکاره حسن کوزی فی المثل اسبد و نور حق اکا سوار در سوار سن خود اسب ایشه کلز یعنی راکب و فارسل و جودیسر اسب بر کار ایلر (مثنوی) یس ادب کن اسب از خود یو اسب یو یس شامه یا شاد اسب و یس آتی خوی بددن تأدی ابله یعنی خواص ظاهری اوصاف قیجهدن یالک ادب و مؤذبه قیل و اکرا سب مؤذبه اولان اسب یا شادستند هم دود اولور یعنی مؤذبه اولان حسله اشددر و اولور (مثنوی) چشم اسب از چشم شمره یو بود چشم اوی چشم شمره مضر بود

اسبک کوزی شاهک کوزیدن پول ایلدیجی اولور اسبک کوزی شاهک کوزیسن مضطر و حیران اولور یعنی
 بوجس ظاهر کوزی پادشاه حقیقتک بصر ورؤنندن پول ایلدیجی اولور بونلار کوزلار کی پادشاه حقیقتک
 نورسز و تدبیرسز مضطر اولور و مقصود مالداره واصل اولمیهوب حیران قالور (منثوی) چشم اسبان چرکاو بریزر
 هر یک اخوانی بگویند چی ترا * فرسارک چشمی یکاهدن غیری و جردان غیری کور و من هر نه بیوه که قوه سن
 و دعوت ایلده سن سولر بوقی نیچون یعنی نیچون ویرام و ارش من دیر (منثوی) نورحی برورحس را کب شود * انکه می
 جان سوی حق راغب شود * حق تعالی ک نوری حس کوزی اوزر را کب اولور یعنی آنده قبلی خیلور آنده صکره جان
 حق جان بنه مائل و راغب اولور (منثوی) اسبی را کب چه داند سرم راه * شاه باید آید اند شاه راه * مثلا اسب
 را کبیز طریقت رسم و عادت بی نه یلور اسبک اوزر ند شاه کرک تا اسب آتک معانوتی ایلده شاهراهی یله (منثوی)
 سوی حسی روکه نورس را کبست * حسی را آن نوریکو صاحبست * شول برحس جان بنه کبست که اول حقت
 نوری اکارا کبدر یعنی نورحی اول حسده ظاهر ایلشد و ملامت شد و پیشوا اولانلر حسی کی اول نورالهی
 ایلو صاحبدر (منثوی) نورحس را نورحی ترین بود معنی نورحی نوران بود) حسی نورحی حق نوری ترین اولور
 یعنی آنی من برقیلور (نورحی نور) آیتک معناسی بوالور که حق نوری حسی نوری اوزر ظاهر ایلک بوعنای افاده
 خیلور (منثوی) نورحسی کبش سول ترا * نورحشی بر دسوی علا * حسه منسوب اولان نور انسانی ترا
 جان بنه یعنی نمناک اولان خال طرقت جکر نورحی حشمتی علا و جان بنه ایلور یا خود معنی نورحی انسانی عالم اعلا
 جان بنه جکر و ایلور دیمک اوله (منثوی) زانکه محسوسات دوتیر عالیمست * نورحی دریا وحس چون شبنمست
 زیرا که عالم محسوسات دوتیر عالمدر حضرت حقت نوری فی المثل دریا در وحس بر شبنم کبیدر پس کرکد که
 آن نای قویوب افر و اعلا به طالب اوله سن (منثوی) لیلک پیدا یست آن را کب پرو * جز بانار وینک تارنگو * ولیکن
 اول را کب اول حسی اوزر ظاهر دکلدر ایا اثر اردن غیری ایل و ایلور سوزدن غیری ایل یعنی نورالهی حق بر کسه نک
 حواس ظاهر می اوزر را کب اولسه و تجلی قبله اول نور ظاهر ویدا اولن کر که ایلور سوزر ایا اثر لره حق
 بر کسه نک حواس ظاهر می موده کورسک و اندن ایا اثر لره و ایلور سوزر ظاهر ویدا اولن کر که ایلور سوزر کدک
 حواسی اوزر نورحی را کب اولشد و ایلک حواس ندن نورحی ایلشد (منثوی) نورحسی کوی غلیظت و کران *
 هست بنم در سواد دیدن ک * شول حسه منسوب اولان نورکه او غلیظ و تقبیلدر یعنی کثیف و جهل اندر
 ذیدلر و اوندن به اندر یعنی مع هذا کوزلک قاره سنده محنی و بنهان اولمشدر (منثوی) چونکه نور حسی نجی یعنی
 زجشم * چون بینی نوران دین زجشم * چونکه حسی نور مع غلظته و کثافته کوزدن کوره من سن اول دینه
 منسوب نوری یعنی نورالهی ششمند نیمه کور و سن (منثوی) نورحس باین غلیظتی محققست * چون حق
 بود صیاب کان صفتست * نورحس بوعظمتله و ثقلله محنی و نهاندر نیچون حق و نهان اوله مشول برضیا که اول
 ضیاضی را طیفدر (منثوی) این جهان چون حسی بدست بادغیب * عاجزی یشه گرفت و دادغیب * بوجهان
 خالک وحس کبدر بادغیبک آنده عاجزانی یشه طورتدی و دادغیب لفظی بوقدر اوزر مامدنده ازلان
 یشه هر هن و مصروف اولور اما بعض نسخه ده یشه بر نه یش واقع اولوب گرفت لفظه منضاق اولمشدر بوقدر
 اوزر و دادغیب گرفت اوزر عطف اولوب معنی بوب اولور بوجهان بادغیبک آنده حسی کبی بر عاجزدر و دادغیبک
 و گرفت غیبک و آنده دیمک او نور و دادغیب عالم غیبک تصرفندن عبارت اولور اما یشه واقع اولوب و دادغیب مامدنده
 مصروف اولورسه وینک معناسی بوب اولور (منثوی) کبلندش می کند کاهیش بست * کدرستش می کند کاهی
 شکست * دغیبک داد و تصرفی بوجهانی کاهی بلند ایلر و کگاهی بست ایلر کاهی آفندست ایلر و کاهی
 شکست ایلر معنی کاهی اصلاح ایلر و کاهی محنت ایلر (منثوی) کدی قش میرد کاهی بسار * که کستاش کند
 کاهیش خار * کاهی بوجهانی بین و کاهی بسار ایلر یعنی کاهمعه و دایر و کاهی مخصوص ایلر یا خود معنی بوجهانک
 اهلی کاه اهل بین و کاهی اهل شمال ایلر کاهی بوجهانی کستان ایلر * کاهی خار ایلر یعنی کاهی
 نم و لطفه کستان کی لطیف ایلر و کاهی محنت و قهره خار کبی زشت و قبیح ایلر (منثوی) دست بنهان وقر
 بین خط کراره اسید در جولان و ناسا سواره ال نهاندر و قلی خط یازمی کور لب جولانده در و سوار ناسا در
 یعنی بوجهان اسب کبی حرکان و سکا تده ظاهر و آشکار در ولیکن خود معصرا اولان محنی و نهاندر (منثوی)
 تیر بران بین ناسا کمان و جانها پیدا و نهان جان جان * تیر آشکار که این تیر شپشت * نیست بر تابی زشت
 کاهیت * ماریست اذرمیت گفت حق * کار حق پرکارها دار دست حق * ای طالب مشاهده حقیقی داول راهی

عینک تیرضا و امری خلق باینجه می ویافند کور و کان و رای فی کور و کاه ناید اجانر تعینلری حیثیتندن
و جسد زده صفتلری و خاصیتلری ظهور ایلدی کی جهندن سیدادر و بان میان من حیث ذاته و هویته مخفی و پنهاندر
قضای ربانی و امر الهی تیرن صبه که یو ایشاه حقیقتنک تیریدر بر نایه منسوب تیرد کلدیر اکل و خیردار سندن
یعنی مجربدر علم و حکمت آملش تیرد کلدیر بلکه آکا، اولان شست قدرندن آلمشدر کور سده و رائی حقیقی
اولان فاعل مطلقه نظارله که حق تعالی کلا سنده (ماریت اذ میت) یورودی یو آیتک تفسیری جلد اولده وزیر
حکایه سنده سبت ایلدی اگر چه یو آیتک تریلی حضرت محمد علیه السلام حقیقده واقع اولدی لکن بحسب الحقیقه
معنای جمیع اشباه علی الاتفراد (ما فعلت اذ فعلت و لکن الله خلق فعله) دعای قابل اولدی زیرا کار حق چله
کارلرک اوزره سبق و تقدم طوری یعنی اسدا خلق الهی اولیضه و فعل ربانی ظهوره کلمتیجه فعل خلق ظهوره کلم
پس کار حق چله کارلرک اوزره سبق سابق اولور (مثنوی) خشم خود بنکن و منکن تعزرا چشم خشت
خون شمارد شیر راه بوسه ده بر تر ویش شایر بر تیر خون آلود از خون چکر چخن تیر کاه و سنی آزرده
قیسه کند ی خشمکی و غضبی سنی اول تیر امر الهی فی عدم صبر و اقامه واسطه سیه صیه سنک غضبک چشی
سودی فان صبار یعنی حد ذاتده اول تیرضا و قدر شیرین منزله سنده در داهل الیقین لکن سنک چشم خشم
آلوده آتی خون و کار بدن عذابا بلکه سنی مجروح ایدن اونی یو ب و ابله شاک قتنه یل تیر یعنی خون جگر دن آلوده
اولان تیر قدری مع التحیل و التخیل قبل الله و بالام و الاضطرار اول سکالوم و موعج اولان و ایلوا و جافیلان
امر الهی و تیر ربانی فرضا اگر چه که تدبیر و قاطع الیحدیه حضور حق تعالی مع التسليم و الرضا امر اولان دیغک
اوزره اصال الله که عبده عاجز لازم اولان قضایه رضایر منک و شکایت مجتهده شکر قبول (الحمد لله علی کل حال
دیمکدر (مثنوی) آنچه سدا عاجز و بسته و زبون و آنچه ناید اجانر تد و حور و اول نسنه که آشکاره در که
مقصود یو عالم جسد در عجز و مقید و زبوندر و اول نسنه که آشکاره د کلدیر که می ادعای الیهدر اتمین تد و حوردر
یعنی زاده قوی و غالبدر (مثنوی) ما شکاریم اینچنین دای کراست و سکوی چو کانه چو کانی تجاست و ای عبد
عاجز تر شکار زو یغچان بر طوقا کیل و اردر بوم و جهدر بر شکار زو یغچان بر طوقا کیل ایچوندر یعنی بر شکار زو
بر صید ایلک دانه بویه بر دام بلور میسن کیل ایچوندر استغفام تعظیم ایچوندر یعنی اول خدای متعال
ایچوندر که اتمک ذات اولوقدری حد ادرک عقلمدن بر و عقول اتمدر کنده زبوندر بر سیدان جهند قضای
الهی سیه کوی چو کانه یعنی چو کانه طوری کبی بر نه چو کانه قتنده یعنی ظاهره بر نه چو کانه و قدر چو کانه
یانس ی اولوب معنی یو اده سده جان زدر بر چو کانه قضایک طوری بر چو کانه منسوب اولان فاعل حقیقی قنددر
یعنی عالم امکاننده در که تأثیر و تصرف یعنی جهندن ایلر (مثنوی) می دردی در دوزان خیاط کو می دمد
می سوزان نفاط کو می هو لای میحیکم ثم یحیکم (خواصه یلباس وجود نامی بر تود کرو خیاط حقیقی قی
و نفاط که او فور آتش یقار قی یعنی تیران فراق و هجرانک اشتعال و ازدیادی ایچون نفع ایلر یعنی امر ایلر آنکه
سوزان ایلر و نفاط یعنی مع النطف آتش او بر ی و احراق قیلمی قی (لا تدرک الا بصار و هو یدرک الا بصار) خواصه
آتی یو کوزل ادرال ایدمن بر فعال لما ییدر که (مثنوی) ساعی کافر کند صدق را و ساعی زاهد کند زندق را
بر ساعده استرسه صدیقی کافر ایلر بر ساعده استرسه زندقی زاهد ایلر (بصل من یسأله یجیب من یشأله
صراط مستقیم) خواصه یلبد بکی مهندی ایلر و یلبد بکن دخی شقی قیلر دیک اولور (مثنوی) زانکه مخلص
در خطر باشند زدام و ناز خود خاص نکردد او تمام اول سیدندر که مخلص دام الیهدن خطر عظیمه اولور
فادامه مخلص کند سندن تمام خالص اولیه یعنی اول خدایک کیف ما یشاء (فما لایرید) اولدی چی جهندن در که
مخلص اولنره (علی خالص الوجهه الله) قیلر خطر عظیمه اول ایلر دام قضان قور قدرلری ایلدن تا کم کند یلکدن
خالص اولیه و وجود و هو میلندن التمام رها و فنا یولیر بو خطر و خوفدن قور تزلزل (کا فاعل علیه السلام
الناس مونی الا لعللون و العالون سکری الا لعللون و العالون مغرورون و المخلصون و المخلصون علی خطر
عظیم) و مخلص خطر عظیم اوزره اولسی اول جهندن در که یورور (مثنوی) زانکه در راهت و رهزن
فی حدست و ان رهت کور دامن ابر دست و زیرا که مخلص هنوز یولده در رهزن حد سزدری حد رهزن
اول که سوزنلور که اول که ساقه تعالینک حفظ و امانتده یعنی مخلص اولنلرک خطر عظیم اوزره اولسی اول
جهندن در که دخی یولده در و نفاط طریق چو قدر رهزن نهایت یوقدر اول که خلاص اولور که امان الیهده و مخلص
و باینده محفوظ و معصوم اوله که المعصوم من عصه الله در و بمجمله خطر دن خلاص اولان و صفی و عنایت

حق یولان طایفه به فتح الایام مخلص در کر که هر نان و شیه اطینک بونله اغوا و اضلالی باشن و خیلان و برمن (کافال
تعالی کما یک عن الشیطان قال بعزتك لا غو بهم اجمعین الاعباد لکنهم المخلص (منشوی) آنه خالص نکشت
او مخلصت به مرغ را نکرفته است او مخلصت) او اینه مخلص اولدی مخلص در مرغی طو اقامه شد او مقصد در مرغی
او کسه نک که هنوز در مرغی زنکار ماسودان قلبی آنه کی صاف اولمشور و کندوی کور مکن من ایت قلبی بالک
قیامه شد اول که مخلص در حجت حق مرغی طو امانش هنوز مرغی صید اید عیبه در مقص صیاد معاشنه در
(منشوی) چونکه مخلص گشت مخلص باز بست و در مقام امان رفت و بردست چونکه مخلص مخلص اولدی کبرو
فور تادی یعنی عله مع بقیه لوجود اخلاص ایلین که به فتح الایام اولان مخلص من مسمن اولدی قید و جوددن
خلاص اولدی امن مقامه کندوی وال ایلندی یعنی (لا خوف علیهم ولا هم یحزنون مقامی اولدی و صدره ابدی
(منشوی) هیچ انگوری در غوره نکشت هیچ میوه یخته با کوره نکشت مثلا هیچ برانگور مرغی غوره اولدی
هیچ یخته اویش میوه ترفته اولدی و هنوز زینش میوه منزه سته رجوع قیلدی (منشوی) یخته کرد و از غوره در شو
و رجو برهان محقق نور شو چون زخود مرغی همه برهان شدی چونکه بنده نیت شد سلطان شدی عشق
و برایشه یخته ماکول اول و تغیر و نقصان در و بال اول بوری برهان محقق قدس الله سره العزیز کی نور اول یعنی
یخته کامل اول و تغیر و نقصان در و اول حضرت شیخ محقق تربدی کی بوری نور الهی و ضیای ربانی اول چونکه
دو کی کندندن نور تلک برهان اولد و تقدیر اوزده همه لطفی خود لفظه مصر فدر برهان مصر فدر اولسه
دخی جائز در یعنی چونکه سکندی وجود مو هو میه کدن قورتلد و دو کی برهان اولد و قورتلد یعنی جمله
برهان الحق والدرین اولور سن چونکه بنده یوق اولدی سلطان اولدی یعنی چونکه بنده نک وجودی نور و جودت
مطلقه مد مشعل اوله و فتای الله من بنده بنده سلطان اولور و خلافت الهیه من مسمن یوق و نور حضرت برهان
الدرین محقق تربدی کالآن قیصر به دهم مدفون اولان شیخ سردان حضرت تدرید که سلطان العلاء قدس الله سره العزیز
حضرت تلک خلیفه بزرگوار لدر اول زمانه که سلطان العلاء حضرت تدری رومه متوجه اولد بارشاد نام ایچون
مقامه نه نصب قیلد بارشاد لدری بعد الحج و سیر الحج رومه کلوب و نه دیار زنده مکان اولوب ارشاد ناسه شروع
قیلدار بعد زمان اجل نشوب برجهه کوفی فوات ایلد کارنده برهان الدین کرسیده یولوب برهنه اوردیدیکه
اخوان صفا شیخ سلطان العلاء در یادن دار عقبا یسقر ایلدار بره دخی عالم معنادن دایر رومه نک و تخدوم
مکر میرزاده می بریمه چاک ایچون اشارت اولدی الوداع سزه دیوب قورنه دیار نه کلوب حضرت مولانی قبل الشمس
التبریزی نه قیلد بارشاد متعبه لدری متعبه مسطور و مشهور و در حضرت شیخ محقق تربدی ظاهر علماء مدققین
و مشایخ متحققین مشر بنده و باطن اقرار و فتای حقیقی من بنده ایلد شراب ذوق و حال الدین کاسه قاه قلوب مرید
و محبا و لدر متفسر و حدیث و تحقیق کلام نفیس و اسطه سبله آن اشراپ ایدر لدری تحصیل ظاهر لری علوم
و حکمه آراسته و باطن لری فقر و فاقه ایدر راسته بری وجود کامل ایلد یونلر ده فقر و فاقه عیان دکل ایدی اما شیخ
صلاح الدین زکوب قنویه مر فقر و فاقه زیاده عیان ایدی ته کم بو حضرت تلد دخی مشر بارشاد نعر فته شروع
یوردر (منشوی) ککر عیان خواهی صلاح الدین نمود چشمه هارا کردینا و کشود اگر کمر فقر
و فتای عیان کوردمک استرسل صلاح الدین زکوب قنوی قدس الله سره العزیز حضرت تدری بوسری عیان
کوستردی باطن کور لری اول حضرت کل ذوق و حاله کور بی ایلدی و اچدی (منشوی) فقر از چشم و از سیاهی او
دیدر چشمی که دار نور هو فقر و فتای شیخ صلاح الدین حضرت تلک چشمندن و انک صورت سیاستدن
کوردی هر بر چشم که هنوزی طو یعنی فقر کدی وجود اولی و فتای الله من بنده سنی یوقلدن عبارت در بوسری اول
حضرت عینندن و سیاستدن کوردی و مشاهده قیلدی هر شول چشم دل که نور هو بیت الهیه طو ز دیدن حق
ینله نظر ایدر (منشوی) شیخ فعالست و ی آت جو حق بر مردان داده ی سککن سبق الشیخ عند القوم
هو الانسان الکامل فی علوم الشریعه و الحقیقه السالغ الی حد التکمیل فیما لعله باقات النفوس و امر اضما
و معرفته بدو اهل و قدرته علی شغائها کنا قال القشانی فی اصطلاحه یس حضرت شیخ صلاح الدین نه علوم شریعت
و طریقت سواد خوان اولغه و تتبع کتب و وسائل قیلغه حاصل اولما شدی بلکه کشف الهی و الهام ربانی
و اسطه سبله اکا نائل و واصل اولمشدی یس اول صاحب کمال حق کی آتسز کار و تصرف اید عیبه در یعنی
بر شیخ متصرف و فعاله که حق کی آتسز احتیاجی یوقدمر یدر بی قبل و قال لسان طایفه حق و بر مشد و کاله
ایر کور مشد یس اول حضرت تلک کاله تصرف و لا ینته اشارت ایدر یوردر (منشوی) دل بدست اوچو موز برام

مهر او که شکر سازد که نام * دل می زندان بلکه اهل جهنم آن دست باطنه موم ترم کبی خنجر ورامد و اول
 حضرت علی و نقی در می روند و موم اولان قلبنده که است و عیب نقی در و زور که نام شکران باز از راس خنجر
 اولدر که کیف مایه اسحاق و نامده تصرف ایلده و بلا مقال انور سر و بله موم سه غوث اکبر و طب الاقطاب
 اولن اولر می به سیدر (مثنوی) مهر مومش حاکی انکشته است * بازان نقی نکین حاکی که گشت * حاکی اندیشه
 آن زر کاست * سلسله هر حلقه اندر دیگر است * مومدن می ادا کامرید و باغ اولنر که قلیدر و مهر یعنی محمود در
 می ادا انلر که موم قلبنده منتقش و منطبع اولان نقی اندیش در و انکشته در می ادعی طریق الاستعاره دایره عالمدر
 و نکیندن می ادعص قلب شیخ صلاح الدیند که محل نقی تجلی الهی در و موضع اشکال اسما و صفات و باید در
 پس تقدیر معنای یقین شریفین بود که اول * کمال مومنک مهری بر انکشتهی حکایت اید مجید و یعنی
 آن نقی نقی قلبه محل اولان اولیک نقوش منکسه و منطبعه می حکایت کنند * اسرار انکشته عالمدر که اول نکینک
 نقشی کبی حکایت و بیان اید مجید و یعنی کبر و اول نقی نکینک نقی اندیشه بالذات مر * وز اولوب یازیلدر
 و باعث نقی موم اولمشدر که کمال اید سیدر جواب و یروپ * یوردر که اول زور که اندیشه و فکر فی حکایت
 و روشن اید مجید و یعنی اول زور که نقوش انکشته قلبی حکایت کنند * در که انک اندیشه سنک هر حلقه سنک
 سلسله می بر آن زنده داخل و متصل اولمشدر و اسرار و افکار قلبی زنجیر و ار لا قطع بر می به منطبع قلبنده که
 اول اندیشه و اسرار و متناهی عکس و آثار اسما و صفات الهی در (فیکان الصفات الالهیه لا تقناهی متصله
 بهضها الی بعض من حیث المعنی و الاقتصار سلسله کذلک افکار قلب الانسان الکامل و اسرار له لانه آثار
 الاسماء الالهیه و مقتضیاتها) و یو بختره حضرت مولانا زکریا کوب خورشید قطب الاقطاب و المیزان و میر یازیلدر
 اقطاب و او نامده می سنی بولمر که اشارت یوردر زرقا و به تصرف قلبی و قلوب آکا رام اولیق و کیف مایه
 که است که نامده و زنگی آت * حیو حق می یازیلدر که کوی سیتی و بر که اول نقی میر یازیلدر که نقوش و علوم
 قلبی حاکی * معاین انکشته عالم اولیق قطب الاقطاب اولنره و خلافت الهیه می به سن بولدر مخصوص در (مثنوی
 این صدارت کرده دایها بانک گشت * که برست از بانک این که که نیست * در نماهت او حکیمت اوستاد *
 بانک اوزین کو دل خالی ساد * کو کالر طاعنده و صمد کچک یا نکیندر یعنی و جبال قلوب عبادده اولان صدای ارشاد
 و صداد کچک صدای نه کینک قلبنک ند اسیدر و یلور وین ای طالب خلیفه الهی * بوطاغ کابی بانکین
 بر در کابی تپیدر یعنی کاب بر در و کو دل بولمر هدایت و روح شدن و کله تپیدر معلوم اولدر که بولدر منعکس
 اولان هدایت و روحانیت و کشف و کرامت و علم و حکمت صدای اصله * بزم ملکمز دکلدر از کربزم * ملکمز اواصه
 حقیقتنک ملکیدر باذن الله استدیک که که نک قلبنه القوا و ارسال الیلوب آتی برابر واکر بر مقتضای حکمت
 آتی اول قلبنن آتی می ادا یار به اول قلی اندن تپی و شای قیلا و اعطانی علی حکمة بالفتی در منی و سلی دخی کذلک
 پس اول خلیفه الهی * و قائم مقام نبوی اولان زر کوب قنوی حضرت تلبیک و قننک قطب الاقطاب ایدی و رقتی
 می به ده اولدیه و هر نه کونه صدایند ایدیه ایدیه اوستاد حکیدر که هر ایشی مجلده ایلور و سوزی مقتضای حکمت
 اوزره سوزیلر * و کوبک طاعندن آتک بانکی خالی اولمشون یعنی کو کولاردن اول * حضرت تلبیک ارشاد
 و هدایتی هر کز خالی اولمشون و قلوب عباد آتک صدای ارشاد و تریه سندن تپی فالمسون (مثنوی) هست که کارزار
 متناهی * کندی * هست که کارزار صدای کندی پس بعد قریب می به الشیخ الکامل قریب استعدادت
 قلوب می به نه شروع قلوب یوردر بر طاع و ارد که آوازی یکی قات ایلر یعنی الحق مصون صدای کبی سوزیلر و ندن
 می ادا اول کو کادر که الحق می شد که کلامی قبول قلوب و اندن تعلیم اولناتک عینی ظهوره کاور بعض طاع و ارد که
 آواز صدای الوضوات ایلر یعنی بر طاع دخی و ارد که ادویه کثیری اولدیتی جبهندن آوازی صدای ایلر و ندن می ادا
 شول بر کو کادر که می شد که تریه و نه لیندن اندن اشعارف مضاعف معانی و علوم حاصل اوله و کابر نظر ندن نیجه
 معارف و فیهو مظهره که (م) می زهاند که آواز اول * صد هزاران چشمه آب زلال * چون زک آن لطف
 میرونی شود * آباد چشمهها خون جی شود * کو اول آوازدن اول فالدن صریر و زور و ان ایلر نیجه و یوزیک آب زلال
 چشمه یعنی اول می شد کمل و ولی فاضل آواز و فالدن احجار و جبال تقطیر و ترشیج ایلر می صد هزاران آب زلالی
 کو هدن چون که اول لطف و لطافت طشره اولور یعنی چون که کو هدن موم سه لطافت خروج ایلر و ظهوره کاور مع
 خلقته و صلاحه * اگر اول آواز زلالی آید سوزیلر ایلر چه ارد خون اولوردی نه که حضرت داود علیه السلام
 حنین المیسیدی طاعلندن عبرت جاریه اولوردی و متاثر اولد قلندن مثل الدموع صور ظهوره کاوردی و یوتلری

فرض نموده و بجهان را بخت محله مناسب ذکر کرد و بر اجماع اشیا الهه و انبیا و اولیای ستمه را در جادات و نباتات الهات و انبیا و اولیای کائنات کوشاید و متاثر اولاد قری نصوص کثیره و کشف و شهاده ناشدند
 ستمه جلد اولدماست خانه حکایه سنده مستوفی ذکر ابلدک (منشوی) زبان شهنشاه هیاهون نعل بود که سر اسر
 طور سینا لعل بود جان بدرفت و خرد اجزای کوه ما که از سنگیم آخری کرد * بویتلر جبال و بجاو ک حقیقه
 متاثر و متغیر اولدیفنه امتیاطه و طریق له اراد اولندی و شهنشاه اهدن مراد حضرت موسی علیه السلام در تقدیر
 معنی اول مار نعل اولطیف و شلو و شهنشاه اهدن اولدی که طور سینا باشد ناله اولدی یعنی اول هیاهون نعل
 اولان شهنشاه اهدن و حضرت کلیم الله علیه السلام اید که سر تاسر طور سینا آتش بجلی الهیه بدن لعل اولدی
 یعنی لعل سبلدن جرید در اولدیفنی کبی جبل طور دخی نور الهی بدن حیاتبذر اولدی و رقص قیلدی که میورور
 طور طاعتلک جرژری روح و عقل قبول ایلدی کوه طور لاجز او باره لری خرد قبول ایلدی شجلی الهیه بی فهم ایتمسندن
 عیار تدر و جان قبول ایلدی باره باره اولوب و برندن قالقوب غیری محله قرا قیلشده اشارت در تهم که اول جلدک
 دیباچه ستمه قریب کوه در رقص آمد و جلال شد و مینده روایت صحیحیه الیه بیان اولدی و توضیح قیلدی اصر
 دیورسه که شهنشاه هیاهون نعلدن مراد حضرت موسی علیه السلام اولدی و کوه طور الیه حضرت خدادن شجلی
 و تأثیر اولدی پس محله نیجه مناسب اولور اولطوب و بویتلی نوره و اندک و عبور طوره حضرت موسی علیه السلام
 وجود شیر بقاری علت مستقله در پس عند العقلاذ کرب و اراده مسبب قیلندن اولور و عند اهل الله ذکر ظهر
 و اراده طاهر و باخود ذکر خلیفه و اراده مستخلف نوعدن اولور و خلیفه مستخلف من وجه عینی اولدیفنی اشعار
 قبول پس نتیجه کلام و مقصود مرام اولدر که بزجر و شجر دردن کم و بی فهم آخری کرده ناس زرا و نوز انبیا و اولیای
 کلامی ادراک و احساس ایدر و متاثر و متغیر اولور لکن اکثر انسان کلام خدایدن و آواز و قال اتیاعلیم
 السلام و اولیای عظامه دن بسبب قسوه قلوبهم متاثر اولوب و بر معنی فهم قیلوب بحرم و محذور ک نور (کافال)
 الله تعالی حق بنی اسرائیل نعر یضالاهل القسوة (تمت قلوبکم من بعد ذلک ففی کالجاریه اولشد قسوة و ان
 من الجاریه لما یفیر منه الانهار و ان منها لما یشقق فیخرج منه الماء و ان منها لما یحیط من خشیه الله و لما یشاقط
 عنه المون) و آیت کریمه تک تفسیری جلد خامسده قصه مشرو و اندک و کوه طور و تحقیق جلد اولدماست خانه یاتده مرور
 ایلدی (منشوی) فی زبانیک چشمه چوشان می شود بی بدن از سبز و شان می شود فی صدای بانگ شتی درو
 فی صفای جرعه ساقی دروه کوجیت تاز تشهور کند و انجین که و انکی بر کند * کوه اجزای او تابده می *
 کوه دروی تابمه بایدر می * زمسکدن کز بدکار ته وجه علت بود که و ان من الجاریه لما یفیر منه الانهار و ان
 منها لما یشقق فیخرج منه الماء کلامک غوا سی اوزره اجماردن جوق و جردر که کلام خدا و گفتار انبیا و اولیا
 اکاتا ایدوب اندن صور و روان اولور اما اکثر انسان اصلا متاثر اولوب نه جاتدن بر جمعه ایمان و عرفان چوشان
 اولور نه بی سبز و شان اولور یعنی صلحا و ابراردن اولز که اکثر انکالباسی سبز در عین اوله یا خود مدان نشود تا
 بولان و اخضر اولان اخبار و نبات مثلند اولز دیک اوله و نه اولی جاند جناب حق مشتاق اولق صدای وارد رنه کم
 بعضی جباله حین تصویب المصوت صدای اولور اما قلب بر قسوده اولز و نه انده ساقی حقیقت جرعه محبتک
 صفای وارد ریش شجر و جردر و کوه ترلردن افضل اولسی و ونلر بچردن دوترا قالمسی مقرر در حبت قی
 تا کسردن و چیدن و بختلن طاعتی بالکلیه قو بره یعنی بوله اهل قسوده غیر و حبت دینه قی که تشه ریاضت
 و عبادتدن بوله برکه و نفسان و جردر قسوت و غفلتی اوزنه اشدن بالکلیه قطع وقع ایلده اوله کاتک اجزایی اوزره
 برای بلد را به اوله که ما کله تاب و بروی اول کوهه بول بوله یعنی ولاد که آنک اجزای او اعضا سندن ماه حقیقت تابان
 اولدی و ولاد که آنک هر جزقه او ارمه بول ولیدی و داخل اولدی (منشوی) چون قیامت کوهها را بر کند *
 بر سر ماهه کی می افکند و اذ ارجت الارض ریاح و است الجبال با فکانت هیاهون (منشوی) آیتلک غوا ستمه و دخی
 (وسیرت الجبال فکانت سرا) فصلک مغز اسفیه و دخی (و یملؤنک عن الجبال نقل شفقاری نسفا فیدر هاقا
 صففا لاری فیهاع و جبالا امتا) آیتلک مصداق فیه چون حکم قیامت طاعلری برندن قو بره و بی نشان ایلده
 برزخ با نوز اوزره اول قیامت بجن سایه من القادیر و برزخ طاعلری نسف و قضا ایدوب حتی ارض حقیقه برابر
 و مستوی قیلدند نور آفتاب احدیه بجن مشرق قیابوب (و اشرق الارض بنور بها) سری پیدا و ظاهر اولدر
 اگر ان وقت ایلک و قیامت موعوده و آیه فی قیامت اولان قیامت معنوی و حال به نظر قبل و بی قیامت معنوی بدن
 مراد خدای الله اولان عارفک دیده نهوده جبال تعینات ککونه محو و قضا و متلاشی و هیا اولمسیدر

واحدیت مطلقه ظهور کسبید (لن الملك اليوم لله الواحد القهار) کلامی کندی دیوب کندی اشدیوب
جصل کلمات و تمیزات اعتباری بر طرف اولوب حقیقت عیان اولسیدر بعضی نسخهده مصرع نالی بویه واقع
اولسیدر (پس قیامت آن کرما کی کند) پس قیامت اول کری جن ایلر یعنی اول ذکر اولان قیامت موعوده
زخدر که اول قیامت اهل اولان قیامت غفلت وجهالت انده حسرت و خبیتدن و ندامت و خسارتدن خالی
اولزلر و بود کر اولان قیامت معنوی و حالی می همدر که بویک اصحاب و اهل البی و صلت الهی و قرب ربانیده
بر نور و مشاهده الهی و معنایه تر و بیعتده مآجور در سرور و در هر کجکه کومر می کوردی زخدن ایمندر یعنی
هر کیم بوقیامت معنوی بهی و غلبه الهی بهی مشاهده قبلدی زخم قیامت موعوده دن ایمندر که (لا خوف
علیم و لا هم یحزنون) و گونه اولیا تک حقنده در که هر برامی که و حسن و لطافتی کوردی زخدن ایمندر یعنی
هر شول بدوزشت که و حسن و حالی و نشسته عنصر یده و عالم دنیو یده کوردی اول کسه ذو حسن و جمالدر
و کالات الهیه ایل پر کالدر کشتی فرینک حکمن آخذ اولور انکیمون بوقیامت کورنه دخی قیامت دینورنه کم
حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم و معنایه اشارت قیلوب و سبارک بر مقررندن سبابه ایل و مطای برابر
ایدیوب یورور که انا و الساعة کهاتین بوقیامت معنوی بهی مشاهده قبلد قلی اجدلدن بن ماعتله یله می و آنکله
معاصبت اولندم یوروریدر (منشوی) ای خنک زشتی که خوش شد رفیف * وای کل روی که جفتش شد رفیف
ای سعادتلو شول بر زشت که خوب * آنک رفیف و مصاحی اولدی وای شول پر کروری که آنک جفتی خریف اولدی
خریف کوزا یسه و نخرن زما تهر بر یعنی ای سعادتلو شول بر رفیف و رفیف که بر ذاتی خوب و فعال محبوب صالح
آکا بار اوه وای اول جیل الشکل و لطیف الهیه اولان کسه که آنک بار و مصاحی کوزا یقی که رفاسق و طالع اوله که
صفت مؤثر و طبیعت ساقه در البته اوکسه کلمه بار اولسه انلرک سوه حالی آکا نایا یلدر و کوفو کسه اولور یار
اولسه انلرک سیکو خصالی آکا نایا یلدر (منشوی) نان مرده چون رفیف جان شود * زنده کرد دان و عین آن شود
مثلا مرده و بی روح نان چون کسه کسه رفیف و قریز اوله نان دری اولور و یانک عینی اولور زیر انلرک جانه قوت آن شود
اولوب جان اندن حیاتیذر اولور (منشوی) هیزم تیره خریف نارشد * تیرکی رفت و همه اولور شد * مثال آخر
تیره و بی نور هیزم چون آتش قرین و مصاحب اولدی لاجرم آتش سبیل هیزم تیره کله کندی و صفاتی افوار
اولدی (منشوی) در عینکدان چون خرمرده فتاد * آن تری و مر دکی یکسو فتاد * و مثالی آخر جوتکه نمکده
بر اولاش اشد و شدی اول خر ترانی و مر دکی بر جابه قودی یعنی بر عله به بر مرده تری بر اقه راول خرل ترانی
و مر دملکی کیدوب امل کلیمه ملج اولور و ذاتدن نجاست کیدوب طهارت بولور و بنی حلال اولور کذلک
بجن بر مرده مثابه سنده اول و قلب و روحی بر مرده قلان کسه بر اولینک نمکدان صحنه دوشه و اختیار نفی
ایلیوب کندی انده حیوانیه اول و لینک صحنه تک تاثیر آتی تبدیل ایلر و آنک افعال خبیثه و فلت بشر بهی
کیدوب و اول کذلک صحنندن نورانی و افعال طیبه کسب ایدوب نجاست معنوی بدن نورناور طاهر اولور
و حیات طیبه اولوب ابدی زنده فالور و مرته هویت حق واصل اولوب انوار هوله منصف اولور (منشوی) صبغه الله
هست خیم رنگ هوی چشمه ایلر تک کرد اندرو) سوره بقره و اولان آیت کریمه به اشارتدر که یورور (صبغه الله) صبغه
مصدر درمنو کدور منصوبدر (قولوا آمنا) قولندن تقدیر کلام (قولوا آمنا بالله) و صبغنا صبغه اوهدا ناهدا به
اوطهر قالو نابالایمان (لطهره) بوا یلک سبب ورودی بودر که نصاری اولادنی بر امانه فرکه آکا معموبیه
دیر لردی آکاغس ایدوب طاهره و نصکره دیر لردیکه (الان کان نصرایا حقا) پس حق تعالی مسلمانلر هار ایلدیکه
دیکر ای مؤمنلر (آمنابالله) و صبغنا الله بالایمان و ایمان و هدایسه صبغه تسبیح و انجسی هدایتک مهتدی به
و ایمانک مؤمنینه تأثیرندن گایه در سه کم صبغه تلصعوبغ علیه تداخل و تأثیری اولدینی صکی (ومن احسن
من الله صبغه) یعنی لاصبغه احسن من صبغه یعنی صبغه فوتندن الهمدن احسن کیمدر (و غن له عابدون)
معطوفدر (آمنابالله) اوزره و وعطف دلالت ایلدر که (صبغه الله) قولوا آمنا تک معغولی اوله یعنی (قولوا آمنا بالله)
و صبغنا صبغه و غن له یعنی بر اوال الهیه (عابدون) عابدلر ذیل معناییت هر شئی مقارنتل حکمی اخذ ایلدیکه
بوانلندن معلوم اولدیسسه الله یوایی اولسدر هوکو نلنک یعنی هویت ذات الهیه مرته سنک نوریکه
جمع افعال مختلفه و اعمال متنوعه یلرک اولور اول مرته به صباغ حقیقینک نور و حدیله جمله تعینات منصف
اولور بوراده غیر اختلاف فالمر (منشوی) چون دران خیم افتد و کوشش قم * از طرب * کویدمن خیم لایم *
چونکیم بر سالن اول خه دوشه و آکسن خالق دینک یعنی چونکیم بر سالن اول مرته و جدیه ابرسه وسن

آگاه می شود و بدین آیه بشر به حقیقتی دست شوقندن ختم می یابد و ملامت ایلد و بر بعضی اول رنگ و حدنه
 منصب بخ اولان سالت طرب و صفاسندن دیر که بن خیم و حدنه و نور و هیت من بکاغری سن دیوب ملامت ایلد و دیر که
 بیت) انان اهوری ومن اهوری تا ایس فی الموجدی غیرنا لا اناده ولاد کره بان ذکر و ندانی ایا نا (منوی)
 آن ستم خیم خود انا الحق گفتست و رنگ آتش دارد الا انست و رنگ آهن بخور رنگ آنتست و رآئی شی لا قدر
 و شامش و شست و اول من خیم دیک خود انا الحق دیک کدر نهایت مافی الباب رنگ آتش طویرا آندر یعنی اوار
 الهیه ایلد جیعا منور و صفات و ریاضه ایلد بالکلیه مستر اولندر الینه بشر در (یت ولی خدا خدا باشد و بیک
 از خدا جدا باشد ماهیت مبدل اولوز و سوزدن بشر خدا اولمی لازم کز نلب حقایق ممکن دیکدار الحقائق
 لا تغلب در و حلول و اتحاد و بی یغیرا کرچه تمیل اولان مثالدن حلول و اتحاد معنای منتهم اولور لکن یوقوعی
 (آتش چه آهن چهل بشد) بنده دفع یورور کاسانی آهنل رنگی آتشل رنگتک محمود را تشل کندن لاف اورور
 و شامش کیدر یعنی یور به دهر رنگ بشریت و حکم انسانیست محمود را تشل رنگی آتشل رنگتک محمود را تشل کندن لاف اورور
 و نور وحدت آگاه بل و کدیرس تشل کندن لاف اورور یعنی لسان حقیقه الله انا الحق دعواس قبولور لیکن
 من حیث البشریه خامش و شدور (منوی) چون بشری کشت خصمون زرکان و پس انانارست لافش
 فی زبان و چونکه آهن سر خلدن معنده اولان التون کی اولدی پس مقرر زیانست لاف لا فی اناناردر یعنی سالت
 چونکه نور خدا ایلد منور اولد زرکان آتشله غیر اولدی کبی اسان حاله آتکل لاف انا الحق دیکد و فی زبان کا
 ان الذهب و الحدید اذا دخلای النار حتی احمرافقوا لا یسآن الحلال انانارصر قوله امان حیث الانصاف بها
 (منوی) شد زرنگ و طبع آتش محترق کویا من آتش من آتشم آهن تشل رنگ و طبع کندن محترق و منور
 اولدی اول آهن دیر که بن آتش من آتشم (می) آتش من کر زانگست و فن آهن تشل رنگ و طبع کندن محترق و منور
 لسان حاله دیر که بن آتشم اگر سالتک و نلک و ارایه امتحان ایلد لکی باکور کور لک نجه باره مقصود شول
 آهن مشابه سنده اولان انسان کامل ذاتدیر که بن آتش تاب تجلیدن حرارت دیر اولد و آتکل ذاتی اوار و اوصاف
 الهیه به بالکلیه متبدل اولد اول زمانه انا الحق صداسی اورور و مظهر حق دود دعوی قبولور و حین امتعاده
 ایلد بکی دعوات حکمن و پروردگاری صادق قبولورنه کم یارند قدس الله سره العزیز (صفای ما اعظم شافی و لیس
 فی جیتی سوی الله (لا اله الا انا عابدونی) دعواس قبولور و مبدلرا کانتکار ایلد کارنده امتحان ایلد دیوب امتحان
 ایلد کارنده شفعه قصدا ایلد کاری فعلی کندی وجود لر نه ایشلیوب حضرت یارنده آمدن بر ضرر و مر تب اولدی قصه
 مشهوره فی المنوی (می) آتش من بر تو کشت مشقه روی خود بر روی من یکدم نه بن آتشم اگر بنم آتش
 ایدیکم سکا مشقه اولد بسره بر نفس کندی یوزیکی بنم یوزم اوزره قوه بی ولی کامل دیر که بن مظهر حق و خلیفه
 وجود مطلق بنم وجود مدغمایان اولان اوار اولهیدرا کر سکا لشباه و التباس واقع اولور سه امتحان ایچون کندی
 ذاتکی بنم تا حقه مقابل و قارن ایلد ناسکا کور که نه حالت و نه حرارت ظهور ایلد (منوی) آدمی چون نور کیدر از خدا
 هست مسجود ملائکه را جنبه آدمی چونکه حضرت خدادن نور طویر کیده حق اولسندن ملائکه نلک مسجودی
 اولدی (منوی) نیز مسجود کسی کو چون ملائکه رسته باشد جانش از طغیان و نلک نور الهی طویران کسه مسجود
 ملائکه اولدی کبی دخی شول کسه نلک مسجودی اولدیکه اول کسه کبی ایلد جانی طغیان و شکدن نور نلش اولدی یعنی
 جمیع ابرار و اخبار و صلحا و مؤمنین خلیفه الله اولان انسان کامله ملائکه کبی نظم و خدمت و اطاعت
 و عبادت در هر درصه (من یطع الرسول فقد اطاع الله) معنای اوزر ما کاطاعت و تعظیم نه حقه در (منوی)
 آتش چه آهن چه ایلد بنده برش تشبه مشبه را بخند معتم علی طریق الاستعاره عدسالی آهت و جنبه حق
 ناره و عیدل اوصاف الهیه ایلد اتصالک آهتک لکمی و حجر اولسنه و آهتک اناناردر بمن سالتک انا الحق
 دعیه سنده تشبه یور شلردی الان یوشیجک حقیقت معنای بنده قصوری محقق اولدی اجدلن بسند ایتوب
 یورور که نه آهن لکی بقله تشبه ایدیمیک تشبه نلک صفاته کولدی یعنی آتش در آهن ندر اعزل بقله و طعن
 قیله شیهک تشبه نلک رسته کوله و تشبه و تشبه استهزا قیله و ظاهر ایدکنوب باطنه مستحق اولد که حقیقت
 معنای نسله طایق التل بال تلل اولان مثل دکار دیکه (تفهیم للطلالین) بر مثال بی کالدر که اراد اولندی پس
 بوجه مثال کامل اولور حقیقت معنای کوره اولان وجه انقیص و مغایرت معنای مشر اولور ثابا اتحاد
 و حلول خواصی مقتضی اولور پس ازلا و ایدر شیهک مقید اولین وحدت مطلقه بنده یوننه وجهه مثال اولور که
 کان الله ولم یکن معه شی غیره) ایلد حقیقت یور لشد و حقیقت ناظر اولانرا الان کا کان دعیل در دقا کان

کذلک بمعنای کوره دریا با شال اولی و آشیاء کوانی و نسانی امواج دریا به تشبیه قلیق و نظایر عالمی وادی ساحل
 بحر و لب دریا به بکثر غلظت انسب در کاشبه الحیدر هکذا (شال) بحر بحر علی ما کان فی قدم * ان الحوادث امواج
 و انهار * لا یجیننک اشکال نشا کلهاء * عن تشکل ذی اوهی استار * پس حضرت خداوند کار دخی تکرار حقیقت
 مطلقه فی دریا به نظایر عالمی لب دریا به تشبیه ایدوب بیورور (منشوی) پای در دریا منه که کوی ازان * و لب دریا
 بخش کن لب کران * که حصه چون نندار تاب بحر * ایلی ی شکیم از غراب بحر * و دریا به آبی قومه اندن
 سوله دریا که نازنده شامش اول لبی ابصری اولدیفک حالد یعنی ای ساحل بشر بشده ساکن اولوب وحده
 مثال استین محبوب سن دریا وحده آتی قومه و بحر حقیقت جابنه وضع قدم ایله و اندن سوز سوله که سنک
 شاتک کلدن لب دریا یعنی عالم ظاهر دسا کت و ایسم اول لب کران و مخیر اولدیفک حالد که کچه یوز بخلین
 بلکه نیجه یوزیک که بحر حقیقت طاقط طوغر و غرق اولمده تحمل ایتر لیکن بن بحر وحده غرق آب اولمده
 صبر ایلمز و کندنی اول بحر مستغرق ایدوب اتده کافی اولمده کیر و قورمز (منشوی) جان و عقل من ذی بحر یاد *
 خونهای جان و عقل این بحر داد * بن عقل و جان بحر مقدار و ایسون زیا بحر بکا عقل و جانک خونهای و بری
 (منشوی) تا که باجمی ریدر آرم درو * چون نماد با چوبی نام درو * مادام که آناغم کیدر اول بصرک ایچینه سوریم
 چونکم آناغم خالیه اول بحر دطر * ام یعنی مادام که وجود مده سلوک ایلم و بحر حقیقت جابنه سر
 و سفر ایلم چونکم روشه سوله کورت و قدرتم خالیه بطرکی اول بحر حقیقت غواص اولوریم و آشتاقل قیلوریم
 (منشوی) فی ادب حاضر غائب خوشترست * حلقه که کز بود فی بردوست * حاضر اولان فی ادب غائب اولان
 بادی دن خوشترست و حلقه که اگر دیر قیو اویره دکلیدر یعنی مقرر که قیو اویره در پس شول عاشقه
 قرب الهیه اوله حضور محبوه تل و تلیع هذ اغلبه عشقه فی ادب اوله حضور یاره واصل ایلم و مشاهده
 مرتبه سنی و یلمن بادی بدن خوشتر و طیفه مقصود اگر کز و کر است باب یارده اولمده باب یارده کز اولی
 باب یار دن غیری بردر است و مستقیم اولمده مقبول و اولیدر نه که حلقه که کز لیکن در یارم متعلق در چونکم
 یارلن یوسنمه لازم اوله و کاتعلق قیله باب یار دن دور اولان راستلر دن عاشقار تنده اوده زار بالیق و احرار
 (منشوی) ای تنی آلوده بکر دحوض کرد * پالک فی کرد برون حوض مر * ای دریا وحده که میگردن و بحر حقیقتی
 میگردن که کز اولان و وجود اوله و نقاسبت و بشریت نجسلیه تنی آلوده و ملوث اولان که دریا حقیقت
 متصل اولان حوض قلیک اطراف فی طوان یعنی قلب مرشد کله خدمت قبل یقین بالک اول حوضک خارج مده
 طهارت در تدر طهارت ظاهر مده ماعدا اولان طهارت ثلثه ده انسان بر مرشد حوض قلبه محتاج در که اندن
 اولان نفسی جمع معاصی و مناهی * اولمدهن تطهر بایله و ثانیاً اخلاقی اوصاف رده و اخلاق دمیجه نجاسات دن
 تطهر بایله و ثالثاً سرین اغیار و مساوی نجسندن بالایله تا که آنک حوض قلبند و اولان ماه علیه اعتسالی ایله
 طهارت کامله یولمز (منشوی) پالک کوز حوض مجبور اوقند * اوزیا که خوش هم در اوقند * پاک که
 احوضدن مجبور و جداد و شدی اول پالک کندی پاک کندن هم اراق دوشدی یعنی شول طبعنده طهارت
 عارضیه ایله طاهر اولان که اگر بر حوض حقیق اولان و تطهر تقوی و تلوپ قیلان ولی کاملدن جدا اولسه و اکا
 خدمت قیلندن استغنا قلیسه عاقبت کندی طاهر لکندن دور اولور و قلب و روحی ملوث قاور (منشوی) پاک کی این
 حوض فی پایان بود * پاکی اجسام کم میزان بود * و حوض پاک کی غایتسز در زیر اولی کامله باطنی حوض دریا
 حقیقت متصل در جملن پاک کی کم میزان و قلیل المقدار اولور یعنی اجسام و اجسام کم مرتبه سنده اولان و صورت
 تعلق قیلان عقول و ارواح طهارت قلیل المقدار در زیر محدود و معینر مادام که دریا حقیقت واصل اولیه کم
 مقدار اولمدهن قورتلز و طهارت فی بابانه وصول یولمز پس لازمدر که کوکل کدریا حقیقت واصل اوله کم مقدار
 اولمدهن قورتلز و طهارت دریا حقیقت واصل اوله تا که عقل روح و جسد طهارت فی بابانی بوله (منشوی) زانکه
 دل حوضست لیکن در کین * سوی دریا را دینشان دار دین * زیرا کوکل فی التل بر حوضد لیکن کینده و باطنده
 در دریا جابنه و کوکل پنهان یول طور یعنی حضرت جناب الوهیه و لیکن قلبی خلقک ادا کندن یعنی بر یول طور که
 اول یولدن تا غا ایل حوض قلبه فیوضات الهی و امداد ربانی کلینی و منصب اولی اولور (منشوی) پاک می محدود و
 خور اقد مده و در نه خرج کم گردد عدد ای در ای حقیقت واصل اولین که سنک محدود و معدود اولان
 پاک کلک حوض جابندن مدداستر و خسه خرج الیکده عدد ناقص اولور یعنی معین و محدود اولان طهارت قلب
 بر یولینک حوض قلبندن و با خود دریا حقیقتدن امداد و معاونه محتاج دروا کرامت الهی و معاونه مر فی املزسه

اول معدود و معین اولان طهارت خرج اولقده اسلوب نقصان بولور نه کم معدود اولان دراهمه برجايدن امداد اولسه روز و روز خرج اولسه البته هر کون ناقص اولور و عاقبت نهايت بولور (منشوی) آب کفت اولدور ادرمن شتاب کفت اولده که دایم شرم از آب * آب اولده دیدی نکاس رعایت اولدور ایندیکه آدن شرم طوتم یعنی آب صافی منزله سنده اولان مردود و میری اولدور معصیت و ملوث طبع اولدور لسان حالده درکهای قلبی و روحی نالاک کل بنم چایچه سر عیاله اولدور معصیت اولدور دخی لسان حالده درکهای آب صافی کبی اولان نجفدن استخیا ایلریمه بنم کما هعی کورودیم ملوث نمکیم آنک قنده ظهوره کلوب (منشوی) کفت آب این شرم بی من کی رود بی من این اولده نازل کی شود آب اولده ابتدا یوشم غسز قن کیدور غسز بوا اولده لک قن زائل اولور یعنی آب صافی منزله سنده اولان شمع کامل درک غسز و بنم تر به قطعه برمسز بوا اولده لک قن کیدور مانع طهارت اولان شرم و حیاتی طالب نصیه ترک ایدر (منشوی) از آب هر اولدور کور نهان شود * الحیاء بمنع الایمان بود * صودن هر اولده که اول اولده پنهان اوله واختفا قبله اول حیاء ایمانی بمنع ایدر اولور اکثر عجلده حیاء لک ایمانی بمنع اولور شول جهت که تحصیل عجلدن و خدمت می شدن بر کسما احتیاط ایلر بکوکه حیاء ایمان و اسلام لک زیاده لک می منع ایلر اولور و اکثر عجلده (الحیاء من الایمان) حدیثک موجبیه و دخی (الحیاء و الایمان اخوان لا یفارق احدهما الاخر) حدیثک مصداقیه حیاء امدان اولور و متحین اولان کسه مؤمن کامل می ته من بولور ولیکن بکوکه حیاء معاصی و قیای عجلدن احتیاط ایلر * (منشوی) دل زبانه حوض تن کلاک شد * تن زبانه حوض دلها پاک شد * کوکل حوض تنک باه سندن کلاک اولدی اما کوکل حوض تنک آندن تن پاک اولدی یعنی کوکل حوض مشابه سنده اولان تنک و اهل تنک می ته سندن و مقارنتدن با حلقی اولدی و کدورت و کسافت بولدی اما تن زبانه تن حوض الهی اولان قلوبک حیاء عجلدن پاک اولدی ولون معصیتدن طهارت بولدی (منشوی) کر زبانه حوض دل کردی پسر * هان زبانه حوض تنی کن خدای ای پسر کوکل حوضک باه می چوره سنده طولان تا صکم کال طهارت حاصل اوله کما اول تن حوضک باه سندن حذر اوله یعنی حوض مشابه سنده اولان تنه و اهل تنک می ته سنده مقارنتدن حذر قبل تا مکمل اولده اوله من و نالاک قلبیه من زیرا عیبت مؤثره و طبعیت سابقه در اکریدن می ته سنده فالور و اهل تنک باه لر نه و زخت و دیرا به لر نه غفر بفته اولور و ملوث اولق مقرر و عقل و روحک اولده عالمی محققدر (منشوی) بجز تن بجز دل برهم زبان * در میان شان برخ لا یغیان * بجز تن دل بجز اوزره بری بریه ارب جیدور اندرک اوزره سنده بر بریز و وارد که انگری بریه معنا کر شغلر یعنی تن و اهل تن فی المثل بر بجز کیدر دل و اهل دل * کلاک بر بجز لطیف کیدر اکرچه بحسب التظاهر بولر کوکل بجز می ته متصل اولور و اختلاط قلوب و اهل دل * کلاک ما یمنشده بر برده معنوی و ادر دره بولری حقیقه یعنی بریه عجلوط اولقه قومن و بولر می ته لرندن فحوا و زوایب نفس واحد اولقه و اتحاد می ته من بولغه قادر اولور و آیت تفسیری جلد اولده تفسیر (مرج البصرین) شرح دهم و را بولدی (منشوی) گرو بانی واست و بانی و کز * بیشتر ای غز و دو آیس مغز * اکر من راست اوله من و اکر من اگری اوله من کا ایلور و ک سورتن کر و ک سورتنه یعنی اکر قسم اول و اکر قسم اول علی ای حال کان اول چایه سیرا به دنیا و نفس و هوا چایه منی ملائمه ناراست اوله من و عیبت حقیق می ته من بولس کانا ل ابن القراض (یت) و سر زما و انهم ککرا لخلق ال بطا ما اخرت عزما لاهیه (منشوی) پیش شاهان * کخطر باشد بجان * لیک تشکیب از باه همتان * شاهد لک حضور دند * ککرا چه جا نه خطر اولور و طالب روح حیوانی است اندرک حضور دند اربوب نقصان بولور ولیکن اصحاب همت اولدور و عشق و محبت می ته من بولر و اوشاه حقیقتدن جانلرین قاجوب بره قیاس اولان قرب حضور دندن صابر اولور (منشوی) شاه جون شیرین تر از شکر بود * جان شیرین رود خوشتر بود * چادشاه چونک شکر دندن شیرین تر اوله جان شیرینک کیده خوشتر اولور یعنی بادشاه حقیقه فی المثل شکر دندن احلی و لذتدیر جان که افک شیرینکنه و حال کا کلاک لذت نه فدا اوله خوشتر و لطیفتر اولور و عین لذت و محض حلاوت اولق می ته من بولور (منشوی) ای حلا متکر سلامت می تر ایلر * ای سلامتیو رها کن نور ما ای عاشق لری سلامت ایدر بی سلامت سکا ای سلامت طالبی من بی تر ایلر بعض نسخهده مصرع ثانی ای سلامتیو نو واهی العری واقع اولد * در عربی ایه در لرواهی ضعیف معناسنه در یعنی ای سلامت طلب ایدر بی من ضعیف الحبس من کلاک شدیدنک رسن قتی سست وضعقدر اما سلامتی ترک ایلدن عاشق لری عروقه و نقابه تمک ایلدور که لیدی انترک تمک ایلدیر کجبل منقسم اولق احتمالی و قدر (منشوی) جان من کوروست بالاش خوشتر * کوروست این بس که خانه * دست

بنجام کوره در آتش خود رسیده به یوسف کفایت ابله که آتش خانه بی و مجلد کوره کاف عربی ابله
 اویاق معنا سندر (منثوی) همجو کوره عشق را سوزید بست * هر که او زن کور باشد کوره بست * کوره کی
 عشق آتشه با محلق وارد هر شول کسه که بودند کور او را اویاق دکدر یعنی اویاق که کوند زنجبه آتشه محلق
 اولوب سارسه عاشق دخی اتم کی نار عشقه با محلق و کو * محلق لازم در هر شول کسه که بوا نش * عشقند کور
 اولسه و محرم فالسه عشق آتشه محلق دکدر او کوره آتش عشق دیکل لایق اولز (منثوی) بر لبی بری ترا جون
 بر شد * جان باقی باقی و مر شد * از قسزلق ازنی چونکم سکا ازق اولدی باقی جان بولدک و سندن مون کندی
 یعنی چونکم سکا از قسزلق و قدر سزلق قوت و غذا اولدی و جانک که یوقلقدن عشا بوله و قفر و فنادن لذت آله جان
 باقی بولور سن و حیات طویه به وسعادت سر مدیه به واصل اولور سن موت و فانی معنوی سندن کیدر و ستنک جانک
 عالمشاده همیشه سیر ایدر (منثوی) چون تراغم شادی افزون * گرفت * روضه جانت کل و سوسن گرفت *
 چونکم سکاغم زیاده شاد لک طوتدی یعنی غم و الم سکا شاد لک و یرمکه باشلدی سنک جانک روضه سنی کل
 و سوسن طوتدی یعنی جانکی حالات و ساری و اسرار و بانی احاطه ایسدی سنک جانک کل و سوسن ابله مزین
 اولش روضه سکی مزین اولور و روتقی بولور (منثوی) آنچه خوف دیگران آن امن نست * بط قوی از بصر
 و مرغ خانه بست * اول نسته که غیر بلره خوف و یجدر اول نسته سنک امن و امان کدر و سرباط دریادن قوی و مرغ خانه
 بست و ضعیف دیر یعنی انواع بلا و ریاضت که خلقت خوف ابله کفری شیلدر بقی خلق بلاد ریاضه
 دوشه لرست اولور بله غم و الم ندرن اولور و لکن مرغابی کبی اولان عاشق قوی اولور و رجاری و قبلرلی
 آکدن قوت و قدرت بولور (منثوی) باز دوانه شدم من ای طیب * باز سوادنی شدم من ای حبيب * یوشنک مافبله
 مناسبتی اولدر که سوزم لردیکه اول نسته که طریق حقه غریزه خوفدر اول سکا مندر و رباط کبی اولان
 عاشق قوی اولور و بصر عشق و محبت من مرغ خانه کبی اولان اهل نفس عقل و ادراک کیده و بچون اولم دیو خوندن بحر
 عشقه مستغرق اولقدن سندر و مناسبتله کند بارک عشق خدا الی سلب عقل جزئی ایدوب بچون عشق اولد قمر نه
 اشارت ایدوب طیب حقیقی به التفات و خطاب ایدوب بیورر لای طیب کیر و یون دوانه اولم ای حبيب کیر یون
 سودای اولم یعنی نیجه که غلبه محبت واسطه سلب عقل جزئین دوانه اولوب مستغرق عشق اولدم تکرار نه
 دوانه عشق و مناسبت شوق اولدم ای طیب ما کیر سودای عشقه منسوب اولدم برای محبوب حقیق (منثوی)
 حلقه ای سلسله و ذوق فزون * هر یکی حلقه دهد دیگر جنون * داد هر حلقه عشق دیکرست * پس هر اهر دم
 جنونی دیکرست * سنک سلسله کل حلقه لری و ذوق ندر هر حلقه غیری جنون و یرمکه سله دن هر اصفیات
 الهیه در که هر صفت بر آخری مستلزم و مقتضی اولدینی جهتن سلسله تعبیر اولنور فزون فنک جمیع در انواعه
 در لرتقدر کلام ای انواع صفات عالیه و صنایع بدیهیه صاحبی سنک صفات متسلله کل حلقه سندن یعنی
 صفات نرندن هر بر صفت و بر بر آخر جنون یعنی سنک صفات غیر مناسبتیه کدن هر بر صفت عقل و ادراک بر آخر
 ستر و محمول و بر هر حلقه نک داد و اثری بر غیری خوندن پس هر دم یکا بر غیری جنون وارد یعنی هر بر صفت سنک
 داد و عطایا بر غیری خوندن مثلاً معز انواع عز و منزل انواع ذلتی و رزق انواع رزقی اعطایا بولور و پس علی هذاست
 الصفات فاذا کان کلک بکار هر دم جنون دیکر وارد یعنی ای معشوق حقیق بن عاشق دوانه به البته هر دمده
 و هر آمده بر شان و بر صفتله مقبل ایلقدن و بی اول صفاته محکوم و مقید قیلقدن خالی دکس پس یکا دخی هر آمده
 اول صفات در نوع ستر عقل و ادراک عقلی اول صفات نشومی و یور و یوب اتم مجتوی اولور (منثوی) پس فنون آمد
 جنون این دشمن * خاصه در زنجیر این سیرا جل * انچنان دوانکی یکست بند * که همه دوانسکان بنم دهد
 پس جنون فنون کادیکه انجنون فنون بین الناس شرب مثل اولدی و بین العساق مستور العشق و مغلوب شوق
 اولقدن عبارت اولدی پس مجنون عشق و محبت اولق فنون علوم و انواع فهمی جامع کادی علی انقص و سیر
 اعظم حاکم اجل زنجیر عشقنده اولان جنون که عین فنوندر و محض عالم بطوندریم دوانه لکم عقل بندی انجنان
 فردیکه جمیع دوانه لرتک نصیحت و بر لری یعنی انجنان عشق و محبت دوانه لکی عقل جزئی عقالتی و عو ش معاش بندی
 قطع ایدوب عقل معاددن دوانه اولنور و هوش حقیقی و کایدن بی بهر قیلان دوانه لرتک جملیه یکا بند و نصیحت
 و بر لری و یونرتک جمیع سینه (انتم اعلم منی با سوردیا کم) دیرم و الحال انهم عارون عن العقل والذکا و متصفون
 بالجنون و السفاحه متقولدر که اول حضرت شمس تبریزی قدس الله سره العز و حضرت تری الهی صحبت طو یوب
 ترک رسم و صورت ایدوب و عشق یوننه کیدوب جذبه حلقه مغلوب عشق اولد قده عقول فاسره صاحبزادن مقدما

کند بآله صورتا دوستلق ابدن کسه لرم ولا نادوانه شد دیوب اول حضرتیه زوداصیحت سمندره اولاد بلر بند نقطه
 واحده ابله دخی چار اولور یوقدیرج دوزکی دیوانه لرب کابند برور یاخو بند قوردر دیک اولور (آسدن دیستان
 بیلمارستان جهت عیادت ذوالنون مصری رحه الله علیه (مثنوی) این چنین ذالنون مصری راقتاده کادرو
 شور و جتونی یوزاد بو یوخلین جنون حضرت ذوالنونه واقع اولدی که اول ذوالنونک وجودند بکی شور و جتون
 طوعدی (مثنوی) شور چندان شده که ناقوق ملک می رسید ازوی جگر هار املک شور اولقدن اولدی که نافلا اوزره
 ابرندی اول ذوالنوندن جگر املک یعنی فوق ملک کده اولان آسمان املنه املک شور و جتونی ابرندی اول
 ذوالنوندن زمبند اولان احبا و اصد هاستک جگر لرب املک ابرندی وانلرک جگر پی برزخم و مجروح ابلدی
 می رسید لفظی مصرع اوله مصرع اولوب مصرع نایبک آخره بر آخری رسید لفظی مقدر اولور و محل یوقی اقتضا
 قبولور (مثنوی) مین منه یوشور خودای شور خالک * پهلوی شور خداوندان بالک * یوبت بعض اهل نوعان
 وهی دفعدن اوزری دینلشدوزرا وائل سلو کده جوق کسه واردر که بعض حالات کا عارض اولتی واسطه سبله
 جنون یولی طور و کندونی سلفه مکن و شراب عتله و کال عقله مست ودلوانه اولان اولسانک مست و مجنون
 اولد بقی کبی زعم ایدر و بنی شور و جتون و قیبلند در دیو فاعث یولته کیدر پس بوکونه کسه ره حسرت
 خداوند کار تنبیه ادیب یورور آگاه اول ای شور خالکسندی شور و جتونکی پاک خداوند اولرله شور یاشنه
 قوم و انلرله شور یی کندی شور که قیاس ایلد زرا انلرک جتونی کال عقل و علندن حاصل اولور اول مرتبه اولد و انلرک
 جتونی مشاهدندن ظهوره کلور (مثنوی) خلق را تاب جنون او نبود * انش او بر شمشان یی بود * خلقه آنک
 جنونک طاعتی اولدی آنک آنشی انلرک صفالری قادی یعنی محاسن ظاهر و رسوم باهری اقدی و بنای
 عقول فاسد لری صدمه عتله بقدی (مثنوی) چونکه در بریش عوام آتش فتاده بند کردنش بر تلافی نهاده
 چونکه عوام عقلالری آتش دوشدی یعنی عوامک محاسن روی شری و زینت وجه اعتقاد می عیالی آنک آتش
 درونی یاقوب و سطون و صدمه باطنی یونلر می اسم دشیه لری بقوب ازاله ابلدی دیمکدن کایدر چونکه کوبه
 اولد بیه اول ذوالنون قید یونند ایلد بزرزنده فو قتلندن اوزری برای زندانی نهادن تقدیرند اولور اگر بر سنک
 حضرت ذوالنون قدس سر الفز بر اکام اختیاری حکمکه و کندونی عقل عتله ضبط حکم امکان یونیدی
 تا کم خلق و عوام آنک یو حالندن مضطرب اولیه وانلره طریق مشابعت تک کلبه جواب یورور (مثنوی) یست
 امکان و کشیدن این اکام و کرجه زینر تکی ای آید عوام کلبای کبر و حکمکه امکان یوقدر یعنی لکام عقل
 و اختیاری جکوب و اسب عشق ضبط ایلکه قوت و قدرت یوقدر اگرچه عوام یوولندن تک کاور و عاشق
 اسرارنی فهم * یست یو مقبض اولور (مثنوی) دیده این شاهان زمامه خوف جان * کن کره کورند شاهان
 فی نشان * یوشاهان طریقت عوامدن جان خوفن کورمک لرد زرا یوکره کوروردر و یوشاهلری نشانندرا کر
 کور اوله (دی یوشاهان فی نشانکی کورمکه قادر اولیه لری چونک آنر کور و یونلری نشان و مستور اوله
 نه وجهه یو مالک اهل سلوکی کورمکه قادر اولور یعنی اصلا اهل ظاهر یونلر حقیقت حالی یلکه کورمکه قادر
 دکالدر (مثنوی) چونکه حکم آندرکف زندان بود و لاجرم ذالنون در زندان بود و چونکه حکم زندلر کشفه اوله
 لاجرم ذالنون حضرت تری حبس و زندانده اولور یعنی حکومت و قضایر آرای زندان و صفها الله اوله وانلر اهل حق
 اولوب و احکام شریعتی حقیقتله یلیوب غرض نفسانیه حکومت قیلد و نیک بدی عییز باطیوب اجرای احکام
 ایلد للاحظه حضرت ذالنون کی نیجه در فزون زندانده اولور وانلرکسم و فلانده قاور حضرت ذوالنونک زندانه
 کبرمکه استحشاق اولد یفتدن دکادر بلکه حاکم زندان اولان فی تمیز اولد یفتدن و غرضله حکومت قیلد یفتدن
 (مثنوی) یلک سواره یی رود شاه عظیم * در کف طفلان چنین دریم * یوبت محل عهد و ذالنون کی کمال ابدین
 العوام اولان احوالی مریدین و مستمعنه تنبیه موقتده واقع اولندر یورور چونک حکومت و قضایر زندان الله
 و بی دستان تصرفنده اوله للاحظه ذالنون زندانده اولور اگر حکم زندان الله اولوب اهل حق و اهل ایشان الله
 اولسه ابدی هیچ ذالنون مصری حضرت تری کی کامل و مکمل زندانه اولور میدی عجبدر که یولیه بر شاه عظیم
 یلک سواره کیدر یولیه بر دریم کف طفلانده میخدر یعنی صیبا شرعت و طفلان طریقت اولدر یلک قدری
 یلده بلر عوام کالهرام اول شاه ذوالنظامه معین و عسکر اولوب مشابعت قیلد بیلر (مثنوی) درجه در پاهان
 در قمره آفتابی یخنی اندر درجه اگر تعمیر ایلد درندر که ذالنون بکرمه ذالنون بر قمره ده نهان دیدادر
 یاخود برزنده یخنی بر آفتابدر (مثنوی) افتابی خویش را زهره نمود * و آنک انلر زری خود را بر کشود

بر آفتاب کشد و دره کوستردی راز آر کندی و زنی آندی یعنی آفتاب و حدیث و شمس احداث کند و دره کوستردی و آزار تدریجی کشد وجه یاقینی آندی و ذوالنون یوزندن اسرار غیبیه منی خلق و عوالمه شایر ایدوب
 صایدی (منشوی) جله ذرات دروی بخوشد عالم ازوی مست کشت و بخوشد * جله ذرات اول آفتابندن محو
 اولدی عالم اندن مست و محو اولدی یعنی جمیع ذرات کائنات اول مطلع آفتاب حقیقت اولان و اینک ذره وجودنده
 محو اولدی و جله عالم آنک میخانه حقیقتنده مست اولدی و نه محو و عقله کملدی (منشوی) چون قلم در دست
 غدار بود * بیگان منصور بر داری بود * چون قلم حکم بر غدار و جله کارک الله اوله لاجرم منصور بر داور اولور مراد
 چونکم حکومت صوری و تصرف ظاهری اسرار الهی بدن و شان اولیای ربانیدن غافل و جاهل اولان مکار و غدار اول
 الله اوله لاجرم حضرت منصور کی عاشق خداداد اولور و اولور و کونه حیل کار آنک کی عزیزی من انا الحق دیکلد
 دو مصلوب تیلور (منشوی) چون سفیر است این کار و کار لازم آمد بقتل اولانیا چونکم و حوکم و تصرف
 و قدرت و سفیر ایچوندر لازم کدیکه سفیر انبیای قتل ایلمه رکار و یکا یونده ایش کوچ معنسانه درک مراد حکم
 و تصرف و قدرت در سورده اعرانده اولان آیه اشارتدر (ان الذین یکفرون بآیات الله) تحقیقا شول کسه رک الله
 آیه کافور اول (و یقتلون النبیین بغیر حق) و قتل ایلمه نیلری بغیر حق مراد اهل ککندیر که نیلری قتل ایلمه
 (و یقتلون الذین یأمنون بالنسب من الناس) و حتی قتل ایلمه رشول کسه رک کسه معروف ایدردی عدالت ناهدن
 (فبشرهم بعباد الیم) پس یونلره بشارتیده و زده عذاب الیم و نار جمعی اوللک و نلر الذین حبیطت اعمالهم اول
 کسه رکدر که یونلر طاعت و حسناتی را عمل و خیراتی بالکلیه باطل اولدی (فی الدنیا و الاخره) دنیا و آخرتده (و عالمهم
 من ناصرین) یونلر ایچون یوقدر عذاب الیم خلاصه بر ناصرین فی زمانه اولان سفهای روز کار خدی نبیجه عرفای
 نفی بلد و نبیجه قناری حبس ایدونجه صلحا و اولیایه جنای بلعرد ایدوب کین هلاک و کین بلازده و نغمانه قیلشدر
 حی یوقدر کثیر التقصیری کندی دیار منده راسادونذ کیر قید بله مقید ایدوب اصحاب غرضدن بر نبیجه اهل حسد که
 فی جیده اهل من (مد) شانلرنده در یعنی افترای کاذبه و احوال فاسده بله مستم قیلوب نفی بلد اولمز و سب اولدی بله
 بلکه قتل کرار قصد ایدیلر (لکن عصمتی الهم من مکابدهم و خلصتی من شدائهم و وقع قدری و شرح صدری
 بنصری علی عبادهم و ملائمتهم و هم الذین یریدون لیطعنوا و انور الله بافوا هم والله متم نوره و لکره الکافرون) پس
 حضرت مولانا قدس الله سره العزیز بنسبیه لامر فاه و الفقراء ذوالنون مصری حضرت تلیسک و حلاج منصور
 حضرت تلیسک حکایه لرین ایدر اوله استنباه یورور که سفهای دنیادن علی کل حال اجتناب و احتیاط اولته و یو آیه
 یومضونی دخی تحقیق یورور و درر که (منشوی) انبیا را گفته قوم راه * از سغه انانطیرنا بکم * ضلالت طریقتن
 و میکه مقصود کانر در انبیاعلم السلامه دیمشدر و سقاقت وجه التلرندن انانطیرنا بکم) سوره شیه ده اولان آیه
 اشارتدر (قالوا انانطیرنا بکم) ای نشأنا لحس المطر عنا بیسبکم) یعنی کفار انانطیرنا بکم انبیاعلم السلامه دیدیلر که
 تحقیق ما بر سزی تطیرنا بکم یعنی طهرن و شأمت اخذ ایدلر سبکزه بود ایدرن امطار و بر و بار اشجار منقطع
 اولوب خط و غلا آشکار اولدی دیدیلر (لئن لم یقتلوا لفرحناکم) ای لئن لم ترجعوا عن مقاتلتکم هذه لنقتلکم بالحرار
 یعنی اگر مقاتلکزدن ترجوع ایتز سگز سزی ستمکسا ایدله و زدیدیلر و ایستکم مناعذاب الیم) و حتی سزه البته یوزدن
 عذاب الیم و بدلیای عظیم سرایت ایدردیلر (قالوا طارک معکم) انبیاعلم السلامه دخی یونلر زیدیلر ای قوم بر نکبت
 طهرن و شأمت سز که مدر که اوله انبیاعلم السلامه اذلا کز در دخی اسوه حال و اقیع اعمال کزدر (ان ذکرتم) همزه
 استعها و ان حرف شرط و جواب شرط محدود و ما قبله دلالتی سببیه تقدر کلام (ان و عظمت بمافیه سعادتکم
 تطیرتم و تنشأتم و یوقدتم بالرحم و التذعوب) یعنی اگر سز تیز کبر و عیظ اولنیدر کز شول کلامزه که سعادتکزدانده در
 بری نظم و تشام ای ایدردیکر و رجم و تعذبه و وعده ی قیلور دیکر (بل انتم قوم مسرفون) ای بل انتم قوم عادتکم
 اسراف فی العسبان) بلکه سز بر نومسز که عادتکزدن خطا و عصیانده تجاوز و اسرافدر و لهذا تعظیم و تکریمی
 واجب و لازم اولان کسه لر ی تحقیق ایدوب تشام ایدر سز که کلام ان بعض متکبر و تخوار و نلر فقر و اعرافانی حبشترندن
 و ر و مقاملرندن معجور قیلور رشول قوم کراهی که سفاهتلرندن انبیاعلم السلامه (انانطیرنا بکم) دیرلردی
 (منشوی) چهل ترسیان امان انکشته * زان خدایندیکه کشت او یخته * چون بقول اوست مصلوب جهود * پس
 مراد از امان کندانده خود به یوسفهای زماندن انبیاعلم السلامه امان و قدر قنده فالیکه اولیای کرامه نبییه
 انبیای قتل ایدیلر و نبییه دخی یوزلر نه قشرو بر سزی تطیر و تشام ایدلر و یوسف اولدی بله رک یونلر حضرت عیسی
 صلوات الله علی نبینا و علیک انطاکیه به کوندر کی دیردر دخی اول روح الله الاعظم عیسی بن مریم علیه السلامه

دخی بزم که تا عزت حکمی اوزر و عود طاقه میزند خوفه دوشوب (القرار بما لا یطاق من سنن المرسلین) قولنک
 مصداقها ناردن فرار ایدوب و الحاصل نتیجه کلام آخر الامر بر اوه فاجوب اکتحصن ابلدکه احبار جوددن
 طیطافوس نام برکسه اول حضرفی طوقه کبروب (فی متوفیک ووافلک الی) آیت کریمه سنک مقضاضحه اول
 حضرفی حق تعالی «ما یرفع ایدوب طیطافوسی الشک شکله بکزه دوب بیودی طاقه سی آتی عیادور وواخذ ایدوب
 صلب ایلدیلر (وما تلو ووما صلبوه و لکن شبه لهم) آتی بومعنا به دلالت ایدر و لکن طاقه سی عدلی الخصوص
 ترسانا اول حضرفی صلوب اولدی زعم ایلدیلر شه که حضرت خداوند کار بومعنا اشارت ایدوب بیورور که
 ترسانک جهلی کور که امان تو برمش شول بر خداوند که اول خداوند مصلوب اولدی یعنی ترسان طاقه سنک جهلی
 کور که امانی تو بردی و کیدردی اول بر خداوند عظیم الشان اولان عیسی علیه السلام که اول آویخته اولدی
 چونکه عیسی علیه السلام ترسانک قوی ایه جهودک مصلوبید یعنی چونک ترسانک قولنده و مذهبنده مصلوب
 جهوددر اول حضرت پس اول حضرت دخی تحقیق الم ن یمن قادر اولور که برکسه کومره (منشوی) چون دل آن
 شاه زیشان خون بود و عصمت و انت فهم چون بود و سورة انفالده اولان آیت کریمه اشارتدر (وما کان الله
 لیعذبهم و انت فهم) ابتدای آیت بود که (واذ قالوا اللهم) شول وقتده کافر لیدیلر که ای پریمز (ان کان هذا والحق
 من عندک) اگر بوقرآن حق ایه سنک قشندن نازل اولدیه (فامطر علينا حجارة من السماء) پس نرم اوزر من حصادن
 طاش یاغدا و انتنا عذاب الیم) یاخودره عذاب الیم کتور (وما کان الله لیعذبهم) الله تعالی آنده البته عذاب ایلار
 (و انت فهم) حال بوکه باجمحسن بو نزل ایلچینه اوله من وعادت الهمی بوکویه چایدر که برقمک ایلچینه که نیسی اوله
 الله تعالی آنده عذاب آخری خاص و صکه سنک کبی یغیر اوله (وما کان الله لیعذبهم و هم یستغفرون) دخی الله تعالی
 بو نلره معذب اولر بو نلرستغفر اولدقاری حالده بو نلرن استغفری نفیدر یعنی اگر بو نلرستغفر سندن اوله ردی
 الله تعالی بو نلره عذاب آخری زدی معنای یست چونک اول شاهدک قلی بو نلرن خون اوله و انت فهمک عصمتی نجیه
 اولور یعنی چونک اول شاه و سل و هادی سبل و مطلع عقل کل صلی الله علیه و سلم حضرت ترسانک دخی دل مبارکری
 اول بود و کفاردن خون اولدی و انت فهم قولنک نجیه عصمتی اولور یعنی الله تعالی بو نلره عذاب ایلار من بو نلرک
 ایلچینه اولدیفیک حالده بیورلدی اول حضرت انلرک ایلچینه اولدیفی حال و وقتک عصمتی اولور یعنی انلر ایلچینه
 اولدیفی حالده اذابلار و انکار کفاردن اولدخی معصوم ایلدیکه حق ما اودنی مثل ما اودیت بیوردی اما بوندن
 ادق و احق بر معنی دخی اولدر که مصرع نایند اولان استغهام (و انت فهم) قولندن مستغفاران عصمتک دلاستی
 دلالت استقامه بر حق اوزره بو نلرن نقی قیله بو نلر بر اوزره معنی بو اولور که چونک اول شاه و سلک دل مبارک
 و کفار و جهوددر نجیده و خون اوله انلرما بوندن مهاجرت ایلدی لازم کلور و بو نلرک ایلچندن حقیقی مستنزم اولور
 پس اول حضرت کلی بو نلرن خون اولدی بو نلرک ایلچندن مهاجرت قیلستی مستنزم اولدی کفار و جهود (و انت
 فهم) عصمتی و نعمتی نجیه میسر اولور و برقرار قیلور یعنی آنده عذاب خداوند عصمت دائم میسر اولور زرعصمت
 حضرت نبی علیه السلام انلر ایلچینه اولسنه متوقفدر کا قال صاحب الدارک (فی الایة لا یزال علی انهم مرصدون
 بالعذاب اذا هاجر عنهم) و فاضی عیاض شفا ده که وما کان الله لیعذبهم و انت فهم) ای ما کنت بکذا (فلما خرج
 النبی علیه السلام من مکة و بیقی فقام من بیقی المؤمنین نزل (وما کان الله لیعذبهم و هم یستغفرون) فلما خلاصت مکة منهم
 تسلیط المؤمنین علیهم و غلبتهم یا هم نزل (واورنکم ارضهم و دبارهم و اموالهم) و مفسر صحیح عقول منشوی خوانان
 بلکه منشوی دانلدر که عصمت ما بعدده مضافدر پس معنای لفظندن استفاده قیلن خبی مشکدر و لکن اولان مرسته
 بود و فاقهم (منشوی) زنا خاص را و زکر را و خطر را باشد از قلاب خائن بستر به صافی التو نه و زکر خائن قلابدن
 خوف و خطر زیاده اولور که بوندن مراد صور تاشچ و مرید اولان اهل طریقت و اطنا شیخ بارید اولان اصحاب عزت
 و وصولدر که ظاهر اخوان و باطن اخواندر (بیت) و من یقتضی عن الاخوان تل الهم بیخی اخوان هذا العصر خوان
 (منشوی) یوسفان اوزوشک زشتان تحقیقده کرد و خوابان در آتش یزید و یوسف زشتلرکشدن مختصدر زرا
 خوابدر دینم خوفندن آتندمه دیر یولور یعنی یوسفان معنوی اولان اوله اهل زبور و اصحاب زبور اولان زشتلرک
 غیرتدن مختصدر دینم که خوابدر عدو لرشدن آتش خوف و المده زند کانیل ایدر و کذلک خوابان حقیقی دین اعدا
 و اضدادشردن کستر ایدوب آتش بلا و ریاضت ایجره دیر یولور و انلرک خسد و غدرندن خوف ایدوب عالم کونده
 زند کا کذلک ایدر (منشوی) یوسفان از مکر اخوان در جهنم کز خسد و یوسف بکر کان میده نهد کذلک مکرندن
 یوسف را چاه و زندانده در لکه حسددن یوسفی قوردره و بر لسته که حضرت یوسف علیه السلاهی چاه اندقاری و دخی

(فاکله الدب) بدو نایاب همانا بد کاری مشهور و سوره یوسف مدح حکایه می مسطور در (منثوی) از حد بر یوسف مصری چه رفت * چنان حد اندر کین کر گشت رفت * ظاهر معلوم در که حد در یوسف مصری اوزره کند یوحسد کینه قوی و عظیم بر قور در تنه کم بر که واقعه شده قور در کور سه حوسله تغییر اول و ر و حوسد اولان کسه حشر کو تنده کر که صورت ده حشر اولور بد کاری و معنایه شهادت قبلور (منثوی) لاجرم بن کر که یعقوب حلیم * داشت بر یوسف همیشه خوف و بیم * لاجرم بو کر کدن یعقوب حلیم علیه السلام یوسف علیه السلام حضرت تارنک اوزره همیشه خوف و بیم طو تری یعنی و انسان صورت ده اولان حوسد در دن که معنا کر کرد حضرت یعقوب علیه السلام همیشه یوسف علیه السلام حضرت تارنک اوزره خوف و بیم طو تری بو خه ظاهر ده اولان کر که در دن کل (منثوی) کر که ظاهر کر د یوسف خود نکشت * ابن حسد در فعل از کر کان گذشت ظاهر ده اولان قور در خود حضرت یوسف علیه السلام اطرافه طولنجی و حوسد قلعه قور در دن یکدی یعنی حسد ضرری نیجه قور در که ضرر دن زیاد در (منثوی) زخم کر دن کر که وز غدر بلق * آمده کا فاد هبنا نستق سوره یوسف ده اولان آیت کریمه با اشارت در قصه می بو در که حضرت یوسف قنداشلی هنر از حیل و خدعه الیه یوسفی یعقوب علیهما السلام دن حد الیوب بحر اسیر نه دیو آکوب کید بو غیابه جبه الله الیاید کر دن نکر (دیبا) انا هم و با الیه کد بلر (عشاء یسکون) بکا و کر که الیاید کر که حاله شو و قنده حضرت یعقوب علیه السلام بو نر که فراد و تکاسن گوش الیوب دینکم الی نوریده لم سره فولد که فراد الی در سر (فاوا با انا) دید که الیای برن با من (اناهینا نستق) تحقیقا بر زاهد اولدی عدوده و میده بری بریمه نسابق الیاید یکم حاله استعمال با له تفاعل باقی کله اولور که بری بر معنایه استعمال اولنور (و ترکا یوسف عند متاعنا) و بر یوسفی قودق اسباب و متاعنا * قنده و کشند (فاکله الدب) بس آن قور در کل الیاید (و مانت چمن لنا) حال بو کمن برن مصدق دگسن الیور (ولو کا صادقین) اگر چه بر صادق ایسه کده بس حضرت مولانا هل حسی اخوان یوسف قنداشلی یور بو در که بو اخوان شکلنده اولان سر حان حیوان شکلنده اولان کر کاندن زیاد خواندر زیر ابو صکر کان زخی و غدر لیق دن یعنی ملتوسو را اعتذارا تمک جه ندن کاش بوله دیو که (اناهینا نستق) یعنی الیای برن بدین شفققا بر زاهد اولدی بری بریمه متسابق اولدی بغیر حاله و یوسفی متاعنا قنده قودق و آنی قور ددی حال بو که یوسف زخی کند بر الیایوب بیچاره کر که آنی اسناد الیاید بار لقی شیرین سوز در (منثوی) صد هزاران کر که از آنی مکر گشت عاقبت رسوا شو دین کر گشت نیجه یوزک قور در که یومکری و قور در یوسف الی عاقبت بو کر که صوای اولور دست بونده صبر و یوسف الی معنایه در (منثوی) زانکه حشر حسان روز کند * یکان بر صورت کر کان کنند * زرا که حوسد در که حشری قیامت کوئی شکر قور در صورتی اوزره الیاید (منثوی) حشر بر سر خس مراد خواره صورت خوئی بو در زحار * مر دار و حرام می بر صک حشری روز حسابده شخر بر صورت ده اولور (منثوی) زانبارا کنده اندام نهان * خر خوار اتر ا بود * کنده دهان * زانبار که اندام نهانی کنده اوله اندام نهان در امر ستیری لازم اولان عورت برید و شراب ایمنلر که اغزی قوش اوله (منثوی) کنده کنی کان بد لها می رسیده کشت اندر حشر محسوس و بدید * قبیح اولان محنی رایحه که الان بو زیاده کو کاره بشور دی یوم حشر ده محسوس و آشکاره اولدی که (یوم تبی السرار) و معنایه شهادت قبلدی (منثوی) حشر آمد و وجود آدمی * بر حذر شو بن وجود اوزان دی * آدمینک وجودی بریشه کادی و وجود دن حذر اوزره اول کر اول دمدمدن ایسه که یعنی آدمینک وجودی بریشه کادی یسه شسته ده هر شی بولند بی کبی وجود آدمیده دخی هر ششدن نمونه و انورج و انورج (یت) و ترع ان جم صغیر و فیک انطوی العالم الا کبر * اوله اولیق و وجود بشره دن حذر اوزره اول کر اولدم در حقایق رتقه الیه دن ایسل (منثوی) در وجود ما هزاران کر که و خولک * صالح و ناصالح و خوب و خوشل * برن وجود مرده نیجه یلک قور در و خنر بر و در صالح و ناصالح و خوب و زشت یعنی برن وجود مرده انواع حیوانات که حشری و در و در صالح و خولک و ناصالح و فاسد و صفر و دخی خوب و زشت و غلر و در و زشت معنایه در (منثوی) حکم آن خو بست کان غایب گشت * چونکه زربش از مس آمد آن زرت * حکم اول خوب الیاید کر که او غلر کدر چونکه التون باقر دن زیاده کادی اول التوندر یعنی و جوهانسانده هر قنی صفت غالب ایسه حکم غالب که در مثل التون غالب اوله التون اعتبار اولنور باقر غالب اوله باقر اعتبار اولنور (منثوی) سرفی کان در وجودت غالبست * هم بران تصور حشر و واجبست * شول بر سرفی کان لول سنک وجودنده غالب در صک حشر که اول تصور اوزره واجبدر یعنی قیامتده اول صورت ظاهر اولور سن (منثوی) ساعتی

کرکی در آید بشر * ساعتی و یوسف و یحیی و عیسی و خرم * بر ساعتند بشره قور دلق کلور بر ساعت آئی کی یوسف
 رخلق کلور یعنی بر ساعت اولور که انده برامز خوبلر و قیج و صغر ظاهر اولور و بر ساعت اولور که آتک وجودند
 مانند یوسف لطیف و جیل و صغر ظاهر و کور (منشوی) می رود آسینا در سینهها * از ره پنهان صلاح و کینهها
 سینه لردن سینه لره که بدید پنهان بولدن صلاح و کینه لره یعنی بر سینه بدن بر سینه که بدید و سرات ایدره پنهان
 صلاح و کینهها و سرات اخلاق دخی بویتم و مایه دنده اولان ایسات شریفه تبدیل اخلاق ابلکه دلالت عقیده
 تبدیل خلق قابل ذکر بدین طاققه به اعتراض ابلکه که بعضی متکلمیندن بدیدلر که (الخلق صورة الخلق الباطن
 کان الخلق صورة الظاهر) فالانسان لا یقدر ان یدل صورته الظاهرة (کا قال الله تعالی لا تبدل خلق الله) کذلک
 لا یقدر ان یدل صورته الباطنة (یو تبدیل اولین خلقدن مراد اگر طبعی اولور سه بوسوز بینه دروا کر اوصاف
 نفسانه مراد اولور سه با استدلال غایت ضعیف در بر انتقال و عقلا ناسند که اخلاق تبدیل اولور تقلا اولدینه مثال
 حسنوا الخلاقکم) حدیثی (و بعثت لاقم مکارم الاخلاق) حدیثی صکی حدیث در (والاحادیث من هذا النوع
 کثيرة) و لهذا کررت الاحادیث فی مدح حسن الخلق و کذلک کررت فی ذم سوء الخلق (و تبدیل اخلاق انسان قادر
 اولدینغیون اخلاق سینه صاحبی معذب اولور و عقلا اولنه مثال آدمینک آدمی به تعلیم بلکه کاروتره علم و فیزی
 سرات ایلیدر که ترمیورور (منشوی) بلکه خود ارادی در کاروتره می رود اما ای و علم و فیزی بلکه آدمین
 کاروتره خوی داناتی و علم و فیزی که آدمینک تعلیمی ابله حیوانات صاحب هنر اولور (منشوی) اسب سگ
 می شود و ارور و ام * حرس بازی میکند بر هم سلام و ملا سرکش و ناعموار اسب آدمینک تعلیم و تأدیه در هوار
 و ام اولور حرس بازی و بر دخی سلام ایلر (منشوی) رفت اندر سگ و آدمیان دوس و آسینا شد یا سگاری یا حرس
 آدمیندن سکه هوس کنند یعنی آدمیلر هوسی کلبه تأثیر اشدی یا حیوان اولدی یا شکاره منسوب اولدی یا حرس
 اولدی یعنی آتیه بیلر تپو ناری قور دلق حفظ ایدجی چوبان اولدی یا خود صید و شکار ایدجی کلب اولدی یا خود
 اوی حفظ و حراست ایدجی یا سبان اولدی (منشوی) در سگ اصحاب خوی زان وفود رفت تاجو بای الله کشته بود
 اول جماعتدن اصحاب که فک کلبه بر خصلت کنند تالله تعالی فی طلب ایدجی ابلش اولدی وفود وفود
 جمعی درنده جماعت اصحاب که فم مراد اولور (منشوی) هر زمان در سینه خوی سر کنند * کاه دو و کاه ملات
 که دام و د * هر زمان سینه ده بر فوع سراتلر و زور کور کاه شیطان و کاه فخرشته و کاه دام بود یعنی
 برنجی جانور صفی و دخی صیادلق خوی (منشوی) زان عجب یشه که هر شیرا که هست * تا بلام سینه پنهان رهست
 یشه بدن مراد بود و دمه تله و هیندر که منبت اشجار مگو تا ندر و هر کسک قلبه بومر سینه بدن برول و اردر و جمع
 موجودات بحسب استعداد اتم نشو و غنای و قبض و صفای بومر سینه بدن آور بومر سینه ابله بومر سینه یشه
 تعبیر ایدوب بیور در اول عجب یشه بدن که شیرا که در یعنی اول عجب اولان یشه زار و ازیدن که هر شیرا خدا اولان
 بی ولی آگاهدر یا خود هر شیرا جان آندن آگاه و عالم در اول عجب یشه بدن تاسینه درامنه پنهان بول و اردر یعنی
 تاجله سله درامنه مخفی و معنوی برول و اردر و کور کلر و پنهان و معنوی اولان بولدن حظ و نصیب آور
 و نشو و نما اولور (منشوی) دردی کن از درون مر جان جان * اتم از سگ از درون عارفان * چونکه دردی باری
 آن در لطیف * چونکه حامل مینوی باری شریف * ای جاهل فی معرفت و سکدن کم اولان بی دوات اگر بومه زار
 اولان مر سینه الوهیندن علی طریق المشاهدة والمعاشنه حظ و لذت بولتی استرک درون دلان استراقه بلی تحقیقا
 جانن جانن که اول علم و عرفان را خود جان مر جانن ای سکدن کم بر دلال ایلیم جانندن مراد نه علم و عرفان را عارف
 یا الله اولان سلطان نظر در دین که اول خزانة رحمان و سکدن حضرت بر داند و چونکم او غور و رسن باری اول
 لطیف دیر او غوره چونکه بولک * کور ترمی اولور سن باری شریف نسنه فی حامل اول یعنی التسعة سارقه
 غوا سجه چونکم طبعی بولک سرقه ایلر خرن سینه دلان باری اول در لطیفی استراقه قبل چونکم بر باری مر تنک و حامل
 اولور سن باری شریفی حامل اول بیت بدل که بار کشید بار نکاری باری و ورکسی یار کشید چو باری باری (فهم
 کردن مریدان که شیخ ذوالنون دوا نه نشده فاصد گرد ماست می) دوستان در قصه ذوالنون شدند و سوری زندان
 و دران را بی زند * دوستان ذوالنونک قصه سنده زندان جابنه کشیدلر و اواره بر روی او در بر و شاوره قیلدیلر
 بوله دو (منشوی) کن مگر فاصد کشید با حکمت است * او درین دین قیل و آیت است * که بوی و اربابه قصد ایل
 ایلر یا بر سر و حکمت و اردر زبوا و ذوالنون بودن اسلامده بر قیل و بر آیتد یعنی دینک توجه اولنه بحق مقتدا می
 و استمهاد قیلنه بحق برهانیدر (منشوی) دور درواز عقل چون دریای او * تاجون باشد مدقه قریای او * چونکه

بود در پس المذبح کعبی عقلتند زیاده بعید در تاجتون کاشفات یورعی اوله یعنی چون آگاه
 قبله وسفات و بری اوله جنونند آکاشفات ایشزدیک اولور (منثوی) حاشیله از کمال جاه او * کار بریاری
 بنوشند ما او * حاشالله آنگ علوشاندن و کمال منصبندن که بجارک مصابی آنگ ماهی اوره یعنی آنگ
 ماه عقلتند جنون وسفات غالب اوله و آنگ انوار علی سترقیله و خود محال دیدیلر (می) اوز شرم عامه اندر خانه شد
 اوز شلن عاقلان دیوانه شد * اوز والنون عوام ناسک شردن خانه ایجره اولدی اوعاقلرک عار و تشکندن دیوانه اولدی
 یعنی و عقل معاشله اختیار ایلین عقلتک علفی کوروب و کونه عقلتند دیوانه اولدی یکدر دیوانلرک عقلتک
 غیر شدن تجنی ایلدی و دیوانه و ارسوزر سولدی (منثوی) اوز عار عقل ککندوتن برست * فامدا رقتست
 و دیوانه شدست * اوز والنون کندوتن برست اولان عقلتک عارندن قصده کتشد و دیوانه اولشدر عقل کند ضعیف
 العقل معنساندر (منثوی) که بنیدیم قوی و سزاک کله بر سر و ششم برن وین دام کاوه نازرخم نلت باهم من حیات
 چون قبل از کاموسی ای ثقات هم میرد رخ بری بر شهید بلرک اول ذوالنوع عقل کندوتن برستدن عار ایلوب
 بوکونه عاقلان عقلتند دیوانه لک یکدر دیکر فعله ارشاد ایچور فامدا کندی و دیوانه اولدی و کان دیدیکه بی بفک
 محکم رکاول دوز شدن یعنی کالوقور و روغندن باشه و ارقه اورو یوقی فایز مه یعنی بودیوانه لک اصلندن بخت ایلله
 و نقص قبله تا کمال نلنگ زخندن یعنی او کوزقور و روغنک دادندن و سولک زخم و شردن بن حیات علم و عقل
 بولم کاموساندم قولتک حیات ولدینی کی ای ثقات یعنی ای اولور موسی علیه السلاک بقره سنلن برلختندن
 مقبول اولان کسمه به ضرب اولند قصده حیات ولدینی کی بندی سولک ضرر شدن حیات بولم و حقیقت حالن خبر
 و برمدن اولورسته کی ای اسرائیل زماندم مقبول اولان کسمه کالوسا لک براره سندن ضرب اولنقله حیات ولدی
 و فایز اولدی * کا خبر الله تعالی فی کلامه الجفید فی سورة البقرة (واذ قلتم نسا) منصوب دزدان کفر قبله خطاب جماعت
 یهوده در که غمخوره معاصر لر در بونلر قتل اسنادی اگرچه اسلافدن صادر اولدی اما بوجاعده و اولند یقندن
 اوز شردن یعنی اذ کروز وقت تملک نسا (فادار آتم نسا) ای اختبعم فی شایه یعنی اولی نسلک شاستندن سزا ختلاف
 و اختصام ایلدیکر زماختصاصان بعضی بعضی دفع ایلر ایلر خود تدافع ایلدیکر آنگ خللی هر یکز نسلکسزدن
 آخر طر ح ایلدیکر و ازار آتم اصلنمه تداری یعنی التدافع اذ الله قلب اولوب اذعام اولوب بقره سکونه اسدا
 مستعد اولد یقندن هم زار ابراد اولندی (والله یخرج ما کنتم تکفون) والله تعالی اسراج و اظهار ایلدیکر بیدر اولوشی که
 سز آتی کتم و ستر ایلدی اولدیکر اول مقبولی ناحی بقره قتل و فیکره و قصه سی و در که بر پر کسه و اربادی بی اسرائیلده
 آکا عاقل بن شرا حیل در دلری مالدار ایلدی و ارقی عم زاده لرندن غیری و غدی بس مالمه طمع ایلوب حبله ایلله
 بر صحرایه حیفا و یوب قتل ایلد برعهه ایکی کولک یاجنه براغوب دیت طلب ایلدیلر بس حضرت موسی علیه
 السلام کلوب شکایت ایلد یوب اولقر باها لیسنی جمع ایلد یلر اهل قره عین ایلدیلر که برن خرمز و قدر بس حضرت
 موسی و نلر دیت حکم ایلد کده التماس ایلدیلر که یاموسی دینی ادا ایلده اما لطف اله حقندن رجایله که یولک قاتلی
 معلوم اوله حضرت موسی باحوال بالکلیه معلوم اولدی و نلر دیدیکه ای قوم الله تعالی سزما ایلر که سز برقره
 ذبح ایلده سز و نلر دیدیلر که بری اسز زای ایلر بس یاموسی حضرت موسی دیدیکم الله صغورم یا اهل اولقندن و اختیزاه
 ایتمکندن پس دیدیکم یاموسی برکندن برن ایچون استعدایله که اول بقره نلک و صفی برن یا ان ایلسون حضرت موسی
 علیه السلام دیدیکم حق تعالی یور که اول بقره نه باشلور دونه تازجر بلکه بواکیسی مایندنه سنی
 معتقد لر پس دیدیلر که ایلونی نه نرکدهدو پس موسی علیه السلام دیدیکم حق تعالی در که اول اوکوز صارورد
 القصه موسی و صفایلدیک اوزر مال و ثمری بر صالح بکنده و یوب دینسی طولسی التوبه اشترا ایلوب آتی ذبح
 ایلدیلر (مختلنضر ووه) پس دیدیکه اول مقوله اولن (بعضها) اول بقره نلک برپارمی ایلله بعضلر دله بعضلر
 قولیلله و قور و غیله و بعضلر قولیلله دیمشعل علی ای وجه کان اول بقره نلک برعضو اوله مقوله ضرب ایلد کده
 حیات بولوب و نلر اول قاتلندن علی التفصیل خبر و یوب نه اولدی (ویریکم) و دخی سز کوزرای متکران حیات
 خطیب متکران خشرمدن (کذلک) بوقمقولی حیات ایلدیکر کی (یعنی الله الموق) الله تعالی ساومو تایدی حشر
 ایلر (ویریکم) و دخی سز کوزرای متکران حیات خطیب اول بقره نلک و زمانه اولان قوم مال و یا خرد حضرت یغیر
 زمانده اولان اهل کاره اوله و یا ایسر ایلله اوله (آیه) الله تعالی آيات و علامات کال قدرتی اوزره (العلکم تعقلون
 تا اوله که سز تعقل ایلده سز اول خلقی حیوانی که نفس مرده بی احیاء که قادر اولیجی سز نفوسک احیاء ای کا
 مشکل اولر اهل تحقیق و معنائی وجوده آلوب درر که انسانک قلی اول مرده کید و رقتی بقره کید پس هر که

قبی اجماعاً بکلیه استمره بقرة نفس سیخ بجاهده ایلدیح ایشمجه قلین ج ایلده من اذبحوا فتوسمک بسیوف الخافات
 بوعناه شاهد در حضرتک یوردتاری مت و مشغوفه مطابقه (می) نازیم تحت کای خوش شوم * همیو
 کشته کا موسی کش شوم * تا کاره منسوب اولان باره نل زخندن خوش اولم حضرت موساتک کاو نل مقول کی
 یعنی ایلک کاوندن حیات بولان مقول کی محبوب و مقبول اولم (منشوی) زنده شد کشته زرخ دم کاو * همیو مس
 از کیمیا شد زساو اول مقول کاو لقا و روی زخندن زنده اولدی و قرآنه نالند که حیات بولدی باقر کی کیمیا دن
 صافی زرا اولدی یعنی باقر کیمیا دن نیجه خالص آلتون اولور سه مقول اولان کسه مدخی نفر من حیات بولدی و ایلک
 کاری آلتون ککی صافی اولدی (منشوی) کشته بر حبت و بکفت اسرار را و انمودان زمرة خونخوار را
 مقول حیات بولدی زندن صبره دی و اسراری دیدی و اولی فان الیدی زمره بی آشکاره کو ستردی (منشوی)
 کفت روشن کن جماعت کشته اند * کن زمان در خصیم آشفته اند * روشن آشکاره دیدی کنی و جماعت
 اولدر مشرد که بوزمان بنم خصوصه بریشان و آشفته لرد یعنی بنم خصوصه خلقه خصوصت الیوب ظاهر
 غمگین و پریشانلرد پس قصه دن حصه یاتنه شروع الیوب یورلد (منشوی) چونکه کشته گردن این جسم کران
 زنده کردده سی اسرار دان * چونکه بوقبیل جسم کاو کی مقول اوله و سیوف مخالفه مذوح اولوب مرده
 حکمن بوله اسرار دانک وجودی دیری اولور اسرار دانن مر ادر و حد چونکم بر کسه یاضله نفسی اولدره حیات
 حقیقه ایلد آت اسرار بیجایی روحی زنده اولور و عالم غیبک اسرارنی لازم کلور سه اهلنه یان قیلور (منشوی) بیان او
 خندهشت و ناز را باز داند جله اسرار را * هنوز بوزنده ایکن ایلک روحی بهشت و دوزخی کوردر جمع اسراری
 آشکاره یلور (منشوی) و اما عید خویان دیورا * و اما عید دام خدعه و دیورا * شیطان خونیکی آشکاره
 کو ستر مکر و خدعه نل دامنی کور کو ستردی یعنی شیطان که انسانک حیات معنویه سی اولان ایمان و اسلامنی
 از ایلد کی جهدن انسانک خونیکی کی واقع اولشد و شول کسه که بقرة نفسی اولدره و حیات طیبه ایلد و روحی
 دیری کورده اول کسه مرشد کامل اولور پس بصیرتی اولنله خوفی اولان شیطانی کور ستر که آنلور روحی جهتن
 اولدر و لور شمسکر و خدعه الیوب خلقه اول خصوصه مخاصمت لیدر پس مرشد و مکر و حیل نل دخی دامنی
 کو ستر بصیرتی اولنله آت مکر و خدعه نفسی آشکاره یلور و اما عید بونده آشکاره کو ستر معنانه درو مقصود بصیر
 بصیرنه آشکاره کو ستر دعاء اولور اگر چه آشکاره کور بنور معنایی و بر لسه مدخی جا ز اولور و لیکن اولکی معنی
 اولدیر (منشوی) کاو کشتن هست از شرط طریق * تا شود از رخ دش جان مقب * کاری اولدر مکت طریق
 شرط ندن تا آنک دی زخندن جان مقب اوله یعنی اوقات بوله کاوندن مر ایلد و کنی و یوفه تفسیر یورلد (منشوی)
 کاو نفس خویش را ز و ترکش * تا شود روح حق زنده پیش * کندی نفسک کای دله تاخی روح هوشه
 دیری اوله یعنی نفسک کای ریاضت و مخالفتله اولزدن اول اولدر تا کم دونده باطن اولان روح عقل و عله زنده
 اوله و حیات طیبه بوله (رجوع بحکایت ذوالنون قدس سره) (منشوی) چون رسیدن آن فقر زیدک او * تا نل زنده
 کاوندن اقواء چونکم اول فقر ذوالنون حضرت نلر نل حضور نه ارشدیلر چاغردی هی مکرر سن صافنک (منشوی)
 با بادی کشفه اندوزستان * بهر پریش آمدیم ایضا ایمان * اول گروه ادله ایندیلر دوستلردن زیان و دل ایلد
 بوزاره برشدن اوتری کلدن یعنی صدق و اخلاصه و بیارخانه به صومقی ایچون کلدن و سنک خاطر کلاه افقه
 فوجه قلدنک (منشوی) جوی ای دریای عقل ذوفنون * این چه پتانست بر عقلت چون * ای ذوقون اولان
 عقل دریایی نیجه سن سنک عقلان اوزره جنون اسنادی فونه پتانلر یعنی سنک عقل کلمه که جنون اسنادی پتان
 عظیمدر (منشوی) دود کفن کی رسد بر آفتاب * چون شود دعاشکسته از غراب * زرا کلشنک توفی آفتاب چن
 ایلر شو که آفتاب ایلن کدر اوله عنقا غلیدن چن شمش و زبون اولور (منشوی) و امکیار از میان این بن سخن *
 ما بحبانیم با ما این مکن * بزدن کیر و طوقه بوسوزی سیان ایلد برنجیلر زره بوی ایلد (منشوی) مر بحبانرا نشاید
 دور زرد که با بر و لوش و دخل مجبور زرد که مجبوری حضور کین سیان ایلد برنجیلر زره بوی ایلد (منشوی) مر بحبانرا نشاید
 ایلک یعنی محب اولنله بوسکونه صفت اظهار ایلک لایق دکلدر دیر (منشوی) راز را اندر میان آورش *
 روسنک دور بر پنهانی ما * ای شاه رازی اور تا به کنورای ماه فوزکی معیاده زاده پنهان ایلد (منشوی) ما بحب
 و صادق و دلخسته ام * درد و عالم دل شود بیستام * بر محب و صادق و دلخسته بر ایکی عالد کور کز
 سکنافله مشر چونکم بونار بودعوی ایلدیلر و سنک محب صادق و مرید عاشق زرد بوسولدیلر انلری اظهاردن
 اوتری کور بیلدی (منشوی) غش آغازید و دشمن از کراف * کفت اود بوانسکاره زی و فاق * اول ذوانون بونزه

هشت باشدی و زنی شش ایلدی اول ذواتون دوایله کی الفاظ مهمله دیدی و خلط کلام ایلدی (منشوی)
 برجهید و سن بران کرد و چوب و جلگی بگر یخند از نیم کوب و ذواتون در حال بریدن صبر مدی و طبعی
 و آنجا و مجمل جابنه پران ایلدی چوب و کوب خوددن جیسی او یکنند قاعدیلر (منشوی) قهقهه خندید
 و جنبانیدر و کفت بادریش این یاران نکر و قهقهه ایلد کولدی و باقی او شادی ایلدی و یارانک مقاتلک بلنه باقی
 یعنی یونلک صورت ظاهر لر سنک هواسنه نظر ایلد که دعوی محبت ایلد کدنصرکه و قدر جفادن قرار ایلدر محب
 صادق اولان خودهر تقدیر خفا کسه بادرین روگردان اولدنی مقرر دور (منشوی) دوستان بین گونشان دوستان و
 دوستار اریج باشد هجوجان و دوستلری کو رفتی دوستلرک نشانی دوستلره دوستلر و ریج و لاسی جان کیدور
 یعنی دوست اولار بارلک جفا سندن روگردان اولزلر بلکه یان کی آتی قبول قبولور (منشوی) آتی کران کرد و ریج
 دوست دوست و ریج مغز دوستی اتر اچو بوت و دوست دوستک و یخندن یقین کران طورونه وجهله اجنبان ایلدر
 ریج مغز دور دوستلر آکوست کیدور یعنی یاردن کلان ریج و بلا مغز نفر کیدور و محبت دوستلر قنبر کیدور
 اگر جفادن صفا ایلرسه دوستلرکی در سندر اصر ریج و جفادن حنا ایلرسه دوستلرکی قنبر کی ری مغز دور
 (می) در نشان دوستی شدر خوشی و در بلا وقت و یخنت کشی و دوستلرک نشانی بلاده و آقند و یخنت کشن لکده
 باقی خوش اولق اولدنی یعنی دوستلرک نشانی اولدر که یاردن کلان بلاده و آقند و یخنت کشن لکده
 باقی خوش اوله و عاشق اولر ریج و بلاده صفا اوله (می) دوست هجوجان زویلچون آقنست و ریخا صر دل آتش
 خوشست و ملا دوستی آتئون کی و بلا آتش کیدور خالص اولان آتئون آتش ایشیده خوشدر اما خالص اولین
 آتش ملا ییمیر ما خوشدر و آتشان کردن خواجه لقمان زریکی لقمان (منشوی) آتی که لقمانا که بنده بال بود و
 روز و شب در شدی کالال بود و یله دگلدور لقمانکه اول بنده بال ایدی کیه و کوندر خواجه سنک خدمتنده
 جنت و جلاله ایدی (منشوی) خواجه او واداشتی در کاریش بهترش دیدی و فرزند ان خوش و خواجه سی
 آتی کارده زیاده طورنی و او خود ایلر و طورنی کدنیک فرزند زدن لقمانی اولور کورددی و آت اولده اولان لقمانا
 خواجه اشی می داشتی در کاریش تقدیرنده اولوب بی ثانی به مریون اولور (منشوی) زانجه لقمان کرجه بنده زاده
 بود و خواجه بود و زاده آزاد بود و زیر کلقمانان کرجه بنده زاده ایدی خواجه ایدی و هواد آزاد ایدی
 یعنی اگر چه صور نایسده ایدی لکن معنا حروا زاده ایدی و یونک عکسی نیجه کسه وارد رده کرجه صور زانجه
 و زاده در لکن بنده و مقید در تمکیم و کجا به دن معلوم اولور (می) کفت هی شیخ زاندر سخن و ییزی از یخنتش
 زمن در خواست کن و برادشاه بر شهنه سوزده یعنی آتاه مصاحبتده ایلدی بدن بخشش و احسان قنعدن
 بر شهنه طلب ایلد (منشوی) کفت آتی شه شرم ناید مرا و کجین کوی مرا بر ترا و شیخ عالی همت
 بادشاهه دید که ای شاه کاشکرم کلیمی که مکا یله درین یوندن و فاروق کل (منشوی) سن دینده دارم و یانسان
 حقیر و ان دور لکسا کاند و امیر و زیر این یکی بنده طورتم و آنلر حقیر و اوایل یکی حقیر بنده منک او زریکه حاکم
 و امیر در (منشوی) کفت شه آن دو چندان این ذلست کفت آن یک خشم و دیگر شهوت و پادشاه شیخه
 ایلدی اول یکی نه لر دور سوزنده یعنی خطا در شیخ پادشاهه ایلدی اول بری غضب و بری دخی شهوتدر (منشوی)
 شاهان دان کوز شاهی فارغست بی مه و خورشید وورش یاز غبت و شاه آتی یل کاول شاه قلعدن فارغدر
 خورشید و ماه سرتلک نوری طالع و یاناندر (منشوی) یخزن آن دارد که یخزن ذات اوست و هسی او دارد که ماهی
 عدوست و یخنی اول طور که یخزن آتک فایده وجودی او طور که وجوده عدودر یعنی یخزن حقیقی اول کسه
 طور که آتک ذاتی جواهر ارا معلومه خیزنه اوله و دخی حقیقده و اراق اول کسه نکدر که کندی وجود مجاز یسنه
 عدو اوله (منشوی) خواجه لقمان نظر خواجه و ش در حقیقت بنده لقمان خواجه اشی و لقمان خواجه سی
 ظاهرده خواجه و ش ایدی حقیقته بنده لقمان آتک خواجه سی ایدی یعنی اگر چه لقمانک خواجه سی بحسب
 الظاهر خواجه کی ایدی لکن بحسب المعنی بنده ایدی اول جهت که لقمانک اختیار یسر برایش اختیار ایز
 و آنک تدبیر یسر بر جانه کفزدی پس لقمان معنا کا خواجه ایش اولور (منشوی) درجهان باز کونه زین
 بسست و در نظر شان کوهری کم از خست و باز کونه اولان جهاندن قیبلدن چوقدر بر کوهرانلرک نظر نده
 برخسندن کدر یعنی یومعکوس جهاندن لقمان و خواجه سی قیبلندن چوق کسدر و اراددر که آنار دخی بعضی
 بحسب الظاهر خواجه و صاحب دولتدر و آنلرکالی آتندن نیجه کسه لر اراددر و حکم لهما معنا خواجه در لکن
 اهل ظاهر یونی فرق و تمیز یاز لر زرا و جهاندن خلقک نظر نده بر کوهر خسندن کدر و خسی کی اولان اهل دنیا

مانند جوهر اولان اهل حکمتدن اعلا و برتر در (منوی) می یابند از هزاره هزاره نام شده نام و رنگی عقلش از ادم شد *
 و جهان باز کونه بود کز اولان قیلدن چوقه کوس شی وارد کرد مثلا یابانه مفازه نام اولدی بر نام و رنگ
 انزل عقله طوق اولدی یعنی بواهل جهانتک عقلونه اسم و رسم دلم اولدی جوهری دیر که مفازه مفاز اولد
 واحدی را بن اعربی دیر که یابانه مفازه تسبیح اولندی هلم که اولد بقندن اوتری من فوای ملک یقال فاز فو فو فو
 ای مات و اصحی ویدی یابانه مفازه تسبیح اولندی تفاؤلا بالسلامة و القور پس و جهان باز کونه در پیشی ندید
 تسبیح فانی و باخود نفسند برشی موجود اولد شکر تفاؤل طریقله وجوده کاش شی کی نام قوم چوقه واقع
 اولدند مثلا محصل هلال اولان یابانه مفازه دلم و سبأ عرب کافور نام ابلک و ساج اولیان صبی به ساج تسبیح
 ابلک کی کذلک بر که اسم جهان ابلک اسم جهان وزندانی و بنده ابلک اخندی دلم بوقیلدند لکن اکثر ناسه
 اسم و رسم دام اولوب بوضورت ظاهر مده نه اسله معنی ابله کافور بقته اولوب حقیقت کاردن بی خبری بهره
 قالدیلر و عبد الدرم و عبد الی شار و عبد الیطن و عبد الفرج اولان وادی شیشه عبودیت قیلان کسه لری سید و مولای
 صاندیلر (منوی) یک کوره را خود معرفت یامه است * در قبا گویند گواز عامه است و یک کوره ظاهر سالوس زهد
 و ریاضت تا بوجاسوس زهد نه ناسدن بر کوره مکمل معرفت خود لیسده بعضی تسبیح دو بمصرع بویه واقع اولدند که
 یک کوهی را معرفت یامه است بر طاققه به معرفت و معین جمله در قشاند که کورر که او عامه دنددر بر یعنی بجن
 بر عوام کاهلوی کورسه لر لیس خواص و همادما کا خواص و شیخ و هماددر بر و بقی خواص دند بر عارف
 و زاهدی قیاده کورسه لر بر که اول عامه دند بر کوره ایچون زهد و ترک دنیا ملک سالیکنک ظاهری وارد نور
 کرک زاهد لک جاسوسی اوله یعنی نور معرفت کر کدر که تا جاسوس زهد و تقوی اوله والا کور نور بر بوضورت ظاهر مده
 شکلا و فعللا و قوللا قبول ناس ایچون مکمل و معمور کور بر نورال نو کدرن و تقوادن دور دروا کثر اولیا و اصغیا
 صورتا حقیر و مقصور کور بر نور لکن باطن مکمل و معمور و محصل کلام سالک بر نور کر کدر که اول نور
 بر آخر کسه به تقلیدیا تنگه اوله (منوی) نور یاباید از تقلید و قول * تا شناسد مردانی فعل و قول * تقلید
 و غولدن بالذور کرک نامری فعل و قول سر یابله یعنی بر کسه آقا کسین کا هلقی و عیکن اخذایش اولیه تا کم
 براری بلاقول اوله فعل آکلیه و یله قول تا که بر کسه دند برشی اخذیا تنگه دیر (منوی) در درددن قش اولزازه
 عقل * نقد اوله یاباید شناسدن * عقل بولدن آک قیلدن ایچنه کیدر آک نقدی کورر قش ندی اولز چو تک
 نور فرستله آک حسب حاله عالم اوله قیل و قائده اولان رونق و دعوا به نظر قیلز (منوی) * ندان خاص علم
 الغیوب * در جهان جان جواسیس القلوب * علام القیوبک خاص ندله لری جان جهاتسده قلوبک جاسوس دیر
 یعنی علام الغیوب اولان الالهک خاص اولان ندله لری جان جهاتسده قلوبک جاسوس دیر (کا قال علیه السلام
 انه عباد ابره فون الناس بالثوم) و دخی سوردی (اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنوره الله قال ابو يعقوب السوسی
 انهم جواسيس القلوب يدخلون في قلوبكم ويخبرون من اسراركم فاذا جالستموهم فجالسوهم بالهدى) (منوی)
 در درون دل دراید چون خیال * پیش او مکتشف باشد حال * بنده کان خاص فکر و خیال کی قلب ایچنه کلور
 جیجع الی سر لری آک قشده مکتشف و روشن اولور (منوی) در دن کیشک چیست از ترک و ساز که شو پوشیده آن
 بر عقل باز * سر جهتک چیست مقدور و قوت و تربیت و دوزن نه در که اول برک و ساز طوق ملک عقلی اوزره پوشیده
 و مستور اوله یعنی بونره خلقت شمایرین بیک شکل دکلر زرا خلق بونره نسبت صغور کی حقیر و صغیر
 پس کیشک تند برک و سازدن نه اوله که اول بازالهی اولان صاحب مشاهد ملک عقله پوشیده اوله (منوی)
 آنکدر تف کشت بر اسرار هو * سر مخلوقات چه بدیش او * اول کسه که مراد اهل الله در هو کشت اسرار نه واقف
 اولی آک قشده مخلوقات سر ندی یعنی اول کسه که اسرار هویت الهیه به عارف و واقف اوله آک او کنه اسرار خیر
 مخلوق بیکل آسان و سیرد (منوی) آنکدر افلاک و قشارش بود * بر زمین رفتن چه دشوارش بود * مثلا اول
 کسه که آک افلاک اوزره رفتار و سیری اوله بر اوزره کیمک و سیر و حرکت * یکنه کانه دشوار اولور یعنی آک دشوار
 و مشکل اولز (منوی) در کف داود کاهن کشت موم * موم چه بود در کف اوای ظلم و مثال آخرداود یقصر علیه
 السلام کف و دستند که آهن موم اولدی ای ظلم آک کف و دستند موم ندر مراد بر کسه که آک آک الله منک
 ایشکر که آسان اولان ایشرا ایدن حاصل اولی بطریق الاولی و لور پس نه حصه سیادتن قصه یا شته شروع ایدوب
 سیرور (منوی) بود قلمان بنده مشکل و خواجه * بنده کی بر ظاهرش دیباچه * حضرت لقمان بر نده کللو
 خواجه ایدی حضرت لقمانک ظاهر ندنه بنده لک بر دیباچه ایدی یعنی بر نشان و علامت ایدی (منوی) چون روز

خواجه بيمای ناشناس * در غلام خویش و شاند لباس * مثلا چون که خواجه کند بسنی بیلد کاری بر کیده
 لباسی کندی علامت کیدور (منشوی) او بدو شد بلبهای آن غلام * مر غلام خویش را ساز دامام * خواجه
 اول غلام کلامه لری کیر کندی غلامی امام و مقنند او زور (منشوی) درمش چون ندگان در ره شود * تا بناید
 روزگی آ که شود * خواجه بنده لری بنده سنک آرد نجه کیدر خواجه بوصفی آنکچون ایست اولیه که بر کسه
 اندن آ که اوله (منشوی) کو بدی بنده و زور در صدر سنک * من بکیرم کش چون بنده کسه * خواجه بنده سنه
 ایدرسن ووری بنده صدرا و زور و کهن و حقیر بنده کبی بن بشفکی طوزم (منشوی) نو در شی کن مر دانشمان ده
 مر مر او هیچ نو دیری منه * سن حلفت و خشونت اله بکادشنام و بر تحقیق انکاسن هیچ بر وقیر قوم و تعظیم ایله
 (منشوی) ترک خدمت خدمت و داشتیم * تا بقیرت تخم حلیت کاشیم * خدمت ترک کنی سنک خدمتک طوزم یعنی
 شمدی سنک خدمتک بنم سورم طوب و طوب صدر نشن اولوب سارخدمتی ترک ایلسکد و غری بنده حلیه تحقیق اکم تا خلق
 بی خواجه بیلایوب انزلک بعض سرائر نه واقف اولم و آنلری قول قیاس ایله (می) خواجکان این بنده کجا کرده اند
 تا کاین آید که انبشان برده اند * خواجه لرو بنده لکری ایلسلردر تا کورنلر ظن کاه که انلر بنده لرد یعنی کبر
 و بچی ترک ایلیوب بنده لک اختیار قیللار و خدمت و عبادت و نه سالک اولمللرد (منشوی) چشم برودند
 و سراز خواجگی * کارهارا کرده اند آمادی * خواجه لقدن مستغنی و طوق ایلیدر چشم بر مستغنی معاشنه در
 ایشلری حاضر و آماده ایلسلردر یعنی او زور نه واجب اولان کاری مهیا ایلسلردر (منشوی) ورن غلامان هوا
 بر عکس آن * خویشین عموه خواجه عقل و جان * بو هو اقولاری آنک عکسی اوزره کشکند بلی عقل و جان
 خواجه سی کوستر مللردر یعنی اسیر هوا و هوس اولان کسه را کرچه کند بلی عقل و جان خواجه سی
 کوستر مللردر لکن بو آنلردن خلاف واقعدر (منشوی) آید از خواجه ره افکندگی * ناید از بنده بغیر ندگی *
 خواجه دن نواضع بوئی کلور یعنی خواجه عقل و جان اوللردن متواضع و متذلل اولی خوش بلی حاصل اوللور زرا
 بنده بنده لکدن غیری کلز (منشوی) پس از ان عالم بدین عالم جنان * تعبدتها هست بر عکس این بدان * پس اول
 عالم دن بو عالمه آنجیلن عکس اوزره تعبدیه لروا در یعنی باز کونه قرشش و مخلوط اولش شیرلور در که بر کسه بی ظاهر
 خواجه صنور سنه معاشنه دور کسه بی بنده صنور سن لکن معنا خواجه در بوئی بیل (منشوی) خواجه
 قصان ازین حال نهان * بود واقف دیده و دوازی نشان * حضرت لقمانک خواجه سی بو نهان حالدن واقف ایلی
 زرا حضرت لقمانک علامت و نشان سکورمش ایلی (منشوی) رازی دانست خوشی را زنده تر از برای
 مصیبت آن راهبر * حضرت لقمانک سرفیلدی و حصار لی لطیف سوردی اول راهبر بر حکمت و مصیبت ایچون
 (منشوی) مر ورا آزاد کردی از زنجیر * لیکن خشنودی لقمانک از اجبست * تحقیق آتی خواجه سی اولان آزاد ایلی
 لکن حضرت لقمانک خنر ضاوخش نمود لقی استدی یعنی حضرت لقمانک آزاد اولغه رضای اولدنیچون
 خواجه دخی آنک رضای کوزه دردی (منشوی) زانکه لقمانک را مر ادان بود تا * کس نداندر ان شیر و قنار * زرا که
 لقمانک مرادی بو ایلی تا کسه اول شیر و قنارک سرفیلجه (منشوی) چه عجب کسر زید نهان کنی * این عجب
 کسر زخود نهان کنی * کار نهان کن و از چشمان خود * تا بود کارت سلیم ازینک وید * نه عجب کسر زید برامزدن
 نهان ایلیه من و عجب کس سرفی کند کدن نهان ایلسن یعنی عجب کلدن کس سرفی بدو نایست بنده اولان کسه لردن
 نهان ایلیه من عجب بود که کند کدن نهان ایلیه سن کار و کرداری اخلاک کندی کوزلردن تا کم کار سلیم اوله
 و امین * قاله نیک و بددن بعض نسخه ده و مصرع و بوله واقع اولملرد (تا بود کارت سلیم از چشم بد) و بقدر اوزره معنی
 ناستک کار و علفک برامز چشمدن سالم اوله و نیک و بددن امان بوله زرا که کمال اخلاص عمل اولدر که نیک اولای ملائکه
 طوبوب دفتر اعمالک باز میله و بد اولان شیطان و نفس آتی سیلوب و بولوب بوز میله (کمال ابو یعقوب السوسی
 الاخلاص فی الاعمال مالیم به ملک فیکنه و لاعد و فیکنه لایعجب به قلوب الاحرار و الاسرار) آنکچون دید بکره
 غمایش و خود و شاک خیدندن آزاد اولان عاشق لک تلوی مقام براسر اروا و اورد که انلردن اسرا بطوره کلز و آشکاره
 اوللار اوزر خشمده (عسر و مرک اولور سری عیان ایلمک اولی) دینلر بوئی ملاحظه ایلید دیشلر و خول ذوق طوسلر
 و شورت آت ایلیکن یلنلر عیون خلقدن بلکه عین دهر دن یله تستر قیللار (کمال الشیخ الاکبر قدس الله سره
 بلعز زات) تستر تن دهری بثل جناحه * و صفی تری دهری و لیس رانی * و لولس الایام ما اجمی مادر تن * و این
 مکافی مادرین مکافی (می) خویشرا تسلیم کن بر دام من * و آنکه از خودی زخود چیزی بدزدی می دهند افون
 بجز زخم من * تا که سیکان از تنش بیرون کشند * وقت مرگ از اینج اواری درند * اویدان مشغول شد جان می برند *

ای سالک را خدا سرگشته کند که اندک کند و غیرین و کندنی تسلیم اله دادم زده بعضی امر الهیه که اول اجرت و ثواب
 قدودای کبیر و اند فیکره کند کردن کند گستر بر فتنه او غوره یعنی امر بعد تسلیم وجود الی الامر الالهی
 کند کردن کند بلکن اولیقر یعنی بلا وجود و الا نیت کندی حقیقت کردن برشی استر آیه و اخذ اله که اول شیئی
 مستانکله و کند و فی مشغول قیقله وجود موهوی ز غندن نجات ولس و انایت مجازیه یکا شدن خلاص
 از لسن کور که ز غلو کسه افیون و برورزا که آنک نتندن یکانی طشر مایله یعنی زنی اولان مرده جراح افیون
 و برورزا که آنک کینه مشغول اولفله یکانی آنک نتندن اتواج ابد و مشال آخر مرگ وقتنده اول مر دزخ مندی
 ملائکه ریج و در ددن برتر و الم و برورزا اول مر دزخ مند اول ریج و الم مشغول اولی اول بوطرفه مشغول ایکن
 ملائکه آنک جان آوب البتور (منشوی) چون هر فکر که دل خواهی سپرد از تو چیزی در تپان خواهند برد
 چون بوقدمه معلومک اولدیه هر فکر که قلبی اصغر ای استیمن پس اول فکر مشغول ایکن شدن برنی
 نهاده استر که کیده هر مثلاً بر شیشه مشغول اولسک اوقات عز بره و عمر کراتابه کی شدن کبدر و (وقس علی هذا
 غیر الاحوال) (منشوی) هر چه تحصیل کنی ای معنی بی در آید دزدان سوگانی بی ای معنی هر نه فی که تحصیل
 ابرمن معنی عین مهمله اله عتاد ندرن باب الافتعال معنای ای کار دزمت چکی دیک اولور بعض نسخه ده
 غن مجله اله معنی واقع اولشدر بوقدمه برآورده عتاد افتعال بایندن اولور معنای ای غنا تحصیل ایدچی
 ذیک اولور یعنی ای غنا و ثروت تحصیل ایدچی کسه هر نه که تحصیل ایدمن دزد اول جابدن کلور که
 ایمن بعض نسخه ده مصرع اول هر چه اندیشی و تحصیل کنی واقع اولشدر معنای روشنشدر (منشوی
 پس بدان مشغول شوگان بهرست * ناز و چیزی بردن که هرست * چونکه کار بویلد پس اول شیشه مشغول
 اول که اول بهر دور یعنی دین بولنده هر نه که اولور لایسه * کامشید اول نادزد شدن بر فتنه ایله که اول لسنه که هر
 و اسخر در (می) بابا یازد کان چودر بابا و فتنه دست اندر کاله بهر تزد مثلاً باز رکات و کی چونکه صوابینه دوشه
 الی اولر لایسه متاعه اولور و متاعنک هر تنغیسی بهر ایه آنک خلاصه سی قیلول (می) چونکه چیزی فوت خواهد شد
 در آب * ترک کن * و بهر ترایاب * چونکه آبدیه شدن بر فتنه فوت و هلاک اولور در کتری و آخری
 ترک اله بهر ترایاب و آنک خلاصه توجه قبل (ظاهر شدن فضل لقمان پیش امتحان کنند کان
 (منشوی) هر طعای کاروریدی بوی * کس سوی لقمان فرستادی زنی * هر طعای که حضرت لقمانک
 خواجه سینه کور لردی آنک خواجه سی بعض کسه فی لقمان چابنه دعوتن اتری کوندروری یعنی
 خواجه سینه عادی بولید که ما کولان قسندن برکسه بر طعام کتورسه لقمان چابنه آقی دعوتن اتری
 برکسه کوندروری زنی بونده فی دعوت تقدیرنده اولور و دعوت سبب اول اولدیکه (منشوی) تا که لقمان دست
 سوی آن برد * فاصد آنخواجه پس خوردش خورد * تا که لقمان اول طعام چابنه عین تصدال ایله و آنک
 چاشنی و قطع و شری امتحان اید * تا که خواجه سی آنک آرنغی به فاصد آنک معناس مصرع اوله قید اولندی
 سهولت معنی ایچون (منشوی) سوز او خوردی و سوز انکیچنی * هر طعای کونخوردی ریختی * خواجه اول
 لقمانک سوزن بردی و شوق و ذوق غور بروری (سوز المؤمن شفاء) حدیث شریفک مفهومی اله عیله ایلدی هر بر
 طعامیکه لقمان عیبیدی خواجه آتی دگرودی (منشوی) و بر بخوردی دل و فی اشها * این بود سوندنی اشها *
 اگر طعای آنک خواجه سی عیبیدی کولکسز و اشها سز بردی یعنی و اگر لقمان بمدیک طعای خواجه سی عیبیدی
 کولکسز و اشها سز بردی نهایتسز اتصال و اتحاد بود بخوردینک فاعلی خواجه اولور و ندی اتصال
 معناسه در کامتصل اولان بامصدیه اولور (منشوی) خرزه آورده بودند ارغمان * گفت و رفتند لقمان از چوان
 برکون خواجه بهر بر زار و ارغمان کتورمش ایدلر خواجه برینده سینه ایدی بوری فرزندم لقمانی اوق خرزه فاونه
 فابروزه اطلاق اولشدر (می) چون برید و داد اول برین * هموشکر خوردش و چون انکین * خواجه چونکه
 خرریدی کسی و بر دلقی لقمانه و بردی لقمان اول دلی شکر * و عسل کییدی (منشوی) از خوشی که
 خوردند او را دم * تا رسیدن کرچه ادره قدم اول دلی خوش بدیکندن اتری * آنک بخی دلی و بردی نا اول
 دبلران بدیجی بهر ایدری کرج کاف فارسیلک کسر یلد یلد و هر فتنه آنک باره سندر (می) ماند کرجی گفت این را
 من خورم * تا چه شیرین خرزه است این بکرم * خواجه آنک التده بردم فالدی ایدی بونی برم نا کورم بونه
 شیرین خرزه برد (می) اوچین خوش بخورد کز ذوق و طبعها شد مشتی و لقمه جو * اول لقمان و خرزنی
 انجانب خوش برکه آنک ذوقند طبعها داشت ایدچی و لقمه طلب ایدچی اولدی (منشوی) چون بخورد از دلش آتش

فروخت و هم زبان کرد آید هم خلق سوخت و خواجه چونکه اول دلی بدی اول دلیک آجیلقتن آتش شعله اندی
هم دلی قیامتدی هم یوغانی باقدی (منثوی) ساعتی بخودشد ازطنی آن بعد از آن گفتش که ای جان جهان آتک
آجیلقتن بر ساعت بی خود اولدی آند نصکره عقلی باشنه کلوب اقصانه ابتد ای جهاتک جانی (منثوی) قوش
چون کردی و چندین زهر را و چون لطف انکاشتی این زهر را من بود روزی بیخون قوش ابدلک و قهری نعبه
لطف صاندک (منثوی) این چه صبرست این صبوری از چه روست * با سکریش و این جانت عدوست * بونه عجب
صبر و صبوری بوقتی که یوزند بر با سکر سنک تنکده یوسنک روحک عدد و کذا کتر حرم ایتوب و زهری بدک (منثوی)
چون تاوردی بعلت بجی که مرا عذریست بس کن ساعتی و علت و بهانه ای بیخون بر جعت کنور مدلی بوله
دو که بمن بر عذر من وارد بر ساعت فرغت ایله (منثوی) گفت من از دست نعمت بخش تو خورد ام چندان که
از شرم دیو * حضرت لقمان خواجه سندن چونکه بوقی اشتدی جواب و یروپ ابتد بر سنک نعمت
بفشاری الکن اولقد رجمکه شرع من ایکی قاتم یعنی زیاد شرمسارم (منثوی) شرم آمده یکی تلخ از کفت *
تا که گمان ندیدم کن زمان واقف * نکاشرم کلدیکه بر آجی سنک دستکدن و کفکدن تا که گمان کورمستی اشد واقف
ایلم (منثوی) چون همه اجزای از انعام * رسته اند و غرق دانه و دام * چونکه بمن جمیع اجزای سنک انعام سندن
تسلر و حاصل اولمشدر و سنک دانه و دام که غرق در (منثوی) کزین تلخی کتم فراداد * خالک صدور بر سر ابرام باد
اکبر بر آجی نسته دن فریاد و شکایت یلیم بمن اجزایک باشی اوزره و زگره خالک اولسون داد و نده شکایت
معناش در (می) اشد دست شکر بخت بداشت * اندرین بطیخ تلخی کی گذشت * حضرت لقمان خواجه سنه
دید که ای بدست مید و خواجه ام سنک شکر بخش اولان الکل لقی تفلکی طوئدی و قبض ایتدی و بطیخ ایچره
بقی تفلک کجدی و سیرات ابتد بداشتک معقولی قرنه کلامدن منمهم اولان تفلکده مقدمه نرزه دویب و واده
بطیخ کز ابلد بلعرب فاروز و قاونه بطیخ در کذلک بجم قاونه و فاروز نرزه در لیا خود معنی سنک شکر
بخش دستک لقی و طوئله و بطیخه بمن آجیل قودی یعنی سنک دست شریفک و بطیخه یا بشعله و بطیخه هیچ
آجیل قالمادی (منثوی) از محبت نطفه اشیرین شود * از محبت مسها زین شود * بچیدن اجبارشیرین و لایزال و
بچیدن مسرورین اولور (منثوی) از محبت درد هاضافی شود * از محبت درد هاضافی شود * بچیدن درد زلالی
و روشن اولور و بچیدن درد زلفا و بری اولور (منثوی) از محبت مرده و زنده میکند * از محبت شاه سبده کی کند
این محبت هم تنجیده دانست * کی کرافه بر جعتی نشت * دانش ناقص لیا این عشق زاده عشق زاید ناقص
اما بر جاد * حضرت لقمان خواجه سنه کال بچیدن نرزه نلک تفلک کی طوعی عقده که بچیدن مرده و زنده
ایدلر و مصرع حقیقه و مجازه حل اولانسه قایلدر حقیقه حل اولند یفته مثال حضرت عیسی علیه السلام
کندی صدیقی اولان عازری بعد الموت احیا ایلدی کی نه کم بعض اهل تفسیر (واری الا که والای برص واجی
المونی) آیت کریمه سنده ما ز شلردر و محشی یخاوی اولان شیخ زاده نلک عبارتی دخی و معناه دلالت ایدر (احی
عیسی علیه السلام اربعه انفس العازر و مکان صدیقاه و هو یجیه الی آخره) قصصی مشهور در و مجازه حل
اولند یفته مثال بر قوای (اوسن کان میثاقا حیثیه) جهل و غفلتده مرده اولنه بر عیسی نفس محبت ایدوب علم
و معرفتله آلی احیا ایلدکر بچیدن شاهی بنده ایدلر بچیدن شاهی بنده ایلدکر نه مثال حضرت ابراهیم بن آدم
قدس الله سره العزیز کی و زلفانک یوسفه و شاه محمود ک آناه اولان شده لکی کیدر و مجله مذکر اولان و اشارت
قیلنن محبت که مراد محبت خدا و محبت آتیا و اولدر محبت طبعیه دکدر که نتیجه شیون و هوادر و محبت هر عقلم
نتیجه مسد ربیع و محبت هم نتیجه علم و معرفتدر نه کم خشت دخی نتیجه علمدر * کال الله تعالی انما یختی الله من
عباده العلماء و قال علیه السلام انما العلمکم بالله و اخشیکم لله بر کسه بی بیسه و اوصاف کلمه سینه
عالم ایله آتی سوئم ممکن اولنر پس هر که الله اعلمدر (اشد حیالته) و کذلک اخشی الله اول کسه در و بوله و ایچتی
کرافه و بیهوده و بخیلین ریخت اوزره بقی اوردی یعنی کرافه و بیهوده اولان بی دانش و بخیلین محبت تحتک
اوزر نه اوردی و جلیس و انیس شاه حقیقت اولدی که حق تعالی با حلی کندی و محب و قرب انقاد ایلر * کال
علیه السلام انما یختی الله من عباده العلماء و انما یختی الله من عباده العلماء و انما یختی الله من عباده العلماء
خدای متعاله اولان و بوقتی و آتک خلفا سینه اولان و باقرطاجی طوغوردی و ظهور کتوردی که بوقتی
مطلقا انجاب حقه عالم اولدن و اوصاف و اخلاقه واقف اولقدن حاصل اولور دانش ناقص عشق طوغور
اما جاد اوزره نرا حی مطلقه علم و عرفانی اولدیقتن کندی استعدادنه و طبعنه مناسب و ملازم اولان

غیر که جادوانند منزله سنده در الهه محبت ایدر کی محبت ایلر (کا قال الله تعالی فی حق المشرکین والمؤمنین) ومن
 الناس من یفخمن دون الله انہ ادعایهم کعب الله والذین آمنوا أشد حبا لله) شرک ایکی قصدر جلی وخی
 ومشرک دخی ایکی قصدر بری. شرک جلی که یحادات اولان ائده ادا صناعی محبوب ومعبود ائده ائدا یلد بلور قسبی
 دخی مشرک خفیدر که خدادن غیری سودیلر ومعنا کا خادم وعابد اولدیلر وهوالرین الله انحاء قیلدیلر پس الهه
 ایمان توروب ذات وصفاته کا یله عالم اولان مؤمن لاله محبت یوتدن اشددر یوشر کرک لاله ومعبود لر نه
 اولان محبت نرندن زیر او مشرک کرک دانشی کامل اولوب الهی یلد کیری وقتده معبود لر نه محبتی زائل اولور اما
 الهه اولان محبت کتدنج واکا عالم اولدنج زائل اولوب نقصان زبر اواز (منشوی) بر جادی رنگ مطلوبی چودید *
 از صغیری بانک محبوی شفید * دانش ناقص نداند فرق را * لاجرم خورشید نداند برق را * ناقص العقل والعلم بر جاد
 اوزره بره مطلوب رنگی چونکه کوردی با خود مطلوبیده ماصدریه اولوب مہنی یوبله اوله بر جاد اوزره مطلوب
 ومحبو ملکر رنگی چونکه کوردی بر صغیردن بر محبوبک آوازی اشدی یعنی عاریتی اولان آواز وصدان بر محبوب
 صداسنی اشدی مثلاً یلدی دانش اولان ایت برده وسم وزده محبوب ومطلوب رنگی کوروب اول محبوب اولان
 بشری ومطلوب اولان سم وزری کند یلدی محبوبی زعم ایلر حال آنکه بر واسم جیل واسم عزیز دکر بشری ونگا یوب
 ملج و موزا یلدی (کا قال ابن الفارض رشی الله عنه) بیت) وکل ملج حسنه من جالها) معايله بل حسن کل ملحه
 ادا دانش ناقص فرقی بیلا زلجرم برقی آفتاب یلور یعنی دانش ناقص مستعری معبردن مستعری منبردن فرقا ینگ
 بیلا آنکه یون مجازناطلی تحقیق زعم ایلر لا محاله خورشید عقل ونور کامل صاحبی اولان یلور برقی آفتی که
 علی الفور زائل اولور که مراد یوب برقی آفتان محایب مجازی ومطالب صوریدر زبر اواز لر فرقی آفتی و یی وقادر
 (منشوی) چونکه ملعون خواندن ناقص را رسول * بود در تاویل نقصان عقول * حضرت رسول علیه السلام
 چونکه ناقص ملعون اوردی (کا قال علیه السلام الناقص ملعون) یو حدیث شریفده واقع اولان نقصان
 نا اولیده نقصان عقل مراد ایلدی فی ناقص اولنلر حقیقه اولدی (منشوی) زانکه ناقص تن بود می حوم رحم *
 نیست بر می حوم لایق نلر وزخم * زیرا که فی ناقص اولنلر حضرت حقیق رحمتک می حومیدر (کا قبل فی الحدیث
 ذهاب البصر مغفرة الذنوب وذهاب السمع مغفرة ومانع من الجسد علی قدر تلك مغفرة) می حوم اوزره ملن
 وزخم لایق دکار یعنی طرد و عذاب مناسب دکلر (منشوی) نقص عقلست آنکه بدبر بخور نیست * موجب اعتنا
 سزای دوبرست * نقصان عقلا را اولکه بد بخور اولکدر یعنی زشت و قبیح اولان بخور اولک اصل عقل نقصانیدر
 اول نقصان عقل موجب لعنت وسزای دوبریدر یعنی عقل ناقصی حق جابندن لغتی موجب اولور و حقدن بعید
 اولغه مستحق اولور (منشوی) زانکه تکمیل خرده اوز نیست * بلک تکمیل بدن مقدور نیست * زیرا که عقلاری
 کامل * بلک بعید دکار لیکن تکمیل بدن مقدور و ممکن دکار زبر انسان عقلنک است تکمال ایچون مکلف
 ویا سورد ویر عالم وعاقلدن عقلنی کامل قلیسه ممکن وقابلدور لیکن بد شده اولان نقصانی تکمیل ایلمکه قادر دکار
 عاقلدن نقصان بدنده مقدور ونقصان عقلمده معذور دکار (منشوی) کفر و فرعونی هر کبر بعید * چله از نقصان
 عقلا آمد بعید * هر کبر بعید فرعوننی و کفری یعنی درگاه الهیدن بعید اولان هر کافر لطیفانی و کفری چله عقلن
 نقصاندن ظاهر کادی کبر کامل العقل اولدی کافر اواز لر دی و فرعونیت اولان اختیار تیلر زدی اگر سن
 دیر سن که کفر مده اوقدر عقل صاحبی وار که اهل اسلامدن چوق که ائیلر عقلنک نقصته مالک دکار زبر ائیلر
 عقلاریه عجایب و غرائب صنعتار بسدا ایلدر وعلی شجود مده و همتند و همتند سده و طبعده و یونلره مانند اولان علومده
 ماهر لر در پس نه وجهه و نلر ناقص العقل اولور لر الجواب * و کونه عقل عتله معاش در لر و عقل جزوی دخی
 تعمیر ایلر بر کسه یو کونه عقلمده هر تقدیر کامل اولسه اکا اعتبار یو قدر دن حقیقه مقبول اولان عقل معاددر
 اگر کسه نلک عقل معادی کامل اولور سه اعانی و اسلامی دخی کامل اولور و اگر بر کسه نلک عقل معادی کامل
 اولور سه اعانی و اسلامی دخی کامل اولوب ناقص قالور (منشوی) بهر نقصان بدن آمد فرج * در دخی که ماعلی الاعی
 خرج * و سورة قصده و بعض سورده یو آیت کریمه ذکر اولمشدر (ایس علی الاعی خرج) اعی اوزره تکلیف و زجت یوقدر
 اگر غزودن تخلف ایلر سده (ولاعی الاعی خرج) دخی سقظه خرج یوقدر (ولاعی المرضی خرج) دخی مره مده
 خرج یوقدر زبر اوجله می معذور لر در معنای بیت بدشک نقصانندن اوزری فرج و سرور کلدی قرآن عظیمده که حضرت
 حق (ماعلی الاعی خرج) یوردی دیکلر اولور قدما یو وره شلد که لاجرم خویشد داند برقی را خویشد دن مراد
 ویرقدن مراد نه ایلدیکی شرح اولمشدر پس ینه بر قنک تعریفی ووصیفه شروع ایلوب آتلی و فاعلی یوبله بیان

و قضا که بحاجت صوری و مطالب مجازی بی برق خاطفه تشبیه ایدوب سریع الزوال اولدین اعلام بیورد یاربیه کویا
 بعضی کسه فوهم ایلدیلر که بو چرخ انواری قدیر و بو کا کوکل قویان خجمن و فلاسفه و ریسمن فلان کفره و زندانته
 نور باقی به زکامه کوکل خود بلرین بو فوهمی دفع ایچون بیورد بلر بو چرخ نور لری بیرده یسدر یعنی ناقص و اینتر اول
 چرخ انواری بقی لاشرق و لاغر بی اولان نور باقی و دائم کیندر که اول نه شرقه منسوب نه غربه منسوب بدر امتدوی
 برق و آخره مختلف ابصار دان **✽** نور باقی را همه انصار دان **✽** سورة بقره نلک استدا سنده اولان آیت کریمه به اشارت در
 جناب عزت منقاسنک احوالی علی طریق التمثیل تقریر بیوردر (یکادالریق) قریب اولور که ووشاشانی برق مختلف
 انصار هم) یونلرک کوزلرک نور بی اخذ یا به الحطاف الاخذ سرعه (کلاماضاهلهم) کل ظرف و ما انکره موصوفه در
 معنی کل وقت یعنی هر وقت که یونلر برق اضاه و اناره ایلمسه و بوجه دخی مستأنفه و سؤال مقدره جوابدر کان دعای
 اولدیکه کیف یصنعون بی وقت ظهور مثل هذا البرق (مشوافیه) یونلر اول روشنلکده و یا مطرح نوره بیوردر خطوان
 سیره ایه اضاه مستعدی اولور سه معقولی محذوف اولور تقدیری (کلام نور البرق لهم عشی و مسلکنا اخذوا و کر لازم
 معنای ویریلور سه معنای ویریلور (واذا انظم علیهم) ای خنی البرق و استقرعهم انظم متعدد دکل یون تقدیر به
 لازم معنای اولور (خاموا) واقف و ثابت اولدیلر کانلر ندر نه تحقیر اولد قلی سالد (لوشاه اند) **✽** صکر الله تعالی
 دیلر سه (الذهب یجمعهم) کیده بیوردر یونلرک شمس اوارز عدله (وایصار هم) یونلرک کور لرین لمان برق له و معول شاه
 محذوف در تقدیری (لوشاه الله ان یذهب لذهب بهما) ان الله علی کل شیء قدیر تحقیق الله تعالی جمیع اشیا اوزره قادر در
 جناب عزت تشبیه ایدر منقاری شول کوره که شب ظلماته میان یابانده محاسب مترا که واطار عظیمه و صاعقه
 رعد و لمان برق یونلری رسامه قیاب صدای صاعقه دن انکشت برکوش ایدوب ظلماته حیران و مد هوش قاله
 هر بار که یونلر برق لمان اولوب طریق عیان اولد قدیمه خط و سیر سیر ایدوب برق زائل اولد قدیمه یونلر متوقف
 اولوب سرگردان اولر پس مطردن مراد اسلامدر که سبب حیات قلوبدر و ظلماتدن مراد ارباب نقای اوزره صعب
 و شاق اولن تکلیف شرعیه در و ترک مال و جاه و ریاست و ادیان قدیمه لیدر پس یونلر یومدر کورات ظلمات مشاب سنده
 ایدی بر نلدر مراد اعمال و عقاید و نصرت و ظفر و یونلرک شالی مراد ایت تقبایه هر بار یونلر ظهور یا نیش ایدی طریق
 اسلامدر بر نیجه قدم ویریلور اسلامدن حفظ **✽** کوسر تر و هر بار که امری بجا اید و تکالیف شرعیه و امور شایسته
 نازل اولسه ایدی ظلماته قانور کی طریق اسلامده متوقف اولوب قانور ردی حاصل کلام امید نعمه له دوست
 و مدح **✽** کوی و خوف و یحتملن دشمن و عجبوی ایدی بلر پس حضرت مولاناقدس سره العزیز بیوردر که برق
 خور میخطف الاصابیل یعنی بود کلی مجازی اولان لعلانی سن برق کبی سریع الزوال یل و بصیر لری خطف
 و سلب ایلر لک بولمات صوری و انوار مجازی کنیدیلر با جان بصیرتک رؤیت وادرا کبی اخذ ایدوب نور باقی
 مشاهده سنه طاق و قوت قوه نور باقی بی بویله نور باقی دو کلی انصار یل اکاناظر اولنلرک و مشاهده
 قیلنلر انوار بصیری اضاعاف مضاعف و علی الدوام مشاهده قیلدق زیاده و مقدمه در (مشنوی) **✽** عفت
 در باران در اندر بی **✽** نامه در نور برق خواندن **✽** اوزر یعی عاقبت نادیدنت **✽** بردل و بر عقل خود خندیدنت
 در یادن مراد درای حقیقت و گفتن مراد عالم صورت و فرسندن مراد اسب هم تدریت اوله ابتدایات ثانی خرد در
 تقدیر کلام آتی در ایلک کبیر اوزره سورمه کلک بر برق نور تندن بر نامه بی اوق یا خود معنی بر تمه منسوب اولان
 نور دماه اوقلن یعنی در ایلک کبی غایت بر تر از نل ایلک و فرس همتی ایلک اوزر نه سورمه و برق نور تندن کاغدی
 اوقنه قصدا یلک حر یصلکدن عاقبت کاری کور عکدر کند **✽** کوی و عقلی اوزره کلمه کدر یعنی گفته
 و نورقه حر یصلکدن عاقبت و خاتمی کور عککدر و کندی کوی و عقلی اوزره صبر الیادوب کولکدر (مشنوی)
 عاقبت یسند عقل خاصیت نفس باشد **✽** کوی سید عاقبت **✽** خاصیتدن عقل عاقبت یتدر یعنی عقلان
 خاص یتدند عاقبت بین اوقی اول عقل که عاقبت کوریمه نفس اولور (مشنوی) عقل کومغلوب نفس اوتنس شد
 مشنوی مات زحل شد نفس شد **✽** زیرا عقل که اوتنسک مغلوبدر اوعقل نفس اولدی یعنی شول عقل که مغلوب
 نفس اولد بحکم المغلوب کلامدم اول عقل نفس اولدی مثلاً مستریکه سعدا کبر در زحل کبر نفس **✽** کبر در زحل که
 مات و مغلوب اولدی نفس اولدی یعنی مشربکه سعادت اوزره در بقی مغلوب زحل اولسه نفس اولور که
 حکم غانکدر و مع هابنه نالیده اولد و کندی سعادت اید بدن مأفوس قیله (مشنوی) هم درین بخشی بگردان این
 نظر **✽** کدر کسی که نفس کدر در **✽** هم و شوخست و نکست لیر فطری دندر شول بر کسه که کسی مغضوب ایلدی
 آ نظر ایل (مشنوی) آن نظر که بگردان **✽** جرم **✽** اوزر نفسی سوی سعدی نفی **✽** اول نظر که بوجر و مد نظر

ایتر یعنی اول صاحب نظر که بوقض وسط و هدایت و شلاکت کند به کار و نفع اصله و موجوده نظر ابله
اول که به نحو سندن سعادت چنانچه دلف دلادی و دول ایلدی اکثر نکبت و شغوست شر کرد و اکبر سعادت فو حید
و معر قدر پس بر کسه کندیده اولان احوال مختلفه فلک اصله نظر ابله به محول الاحوال و الافکار و مقاب القلوب
والابصار حضرت پرویز کاراید بکنه عارف اولور (الله خالق کل شیء) دیسه (وکل شیء من عند الله) معنائه معترف
اوله کار خلاصه ابله سه داول کسه سعادت و هدایت طرفه یول و منش اولور که افشال طاعت فو حید یاریدر (م
زان همی کرد آیدت حالی محال * ضرر یزد سدا کان در انتقال * تا که خوف زاید از ذات الشمال * لذت ذات العین
برجی الرجال * اول محول الاحوال منی اندن اورتی بر خالدن بر حاله و دوندور که ضد ضدی سدا اید یجیدر انتقاله که
شیء ضد له منکشف اولور و لا قبض اوله به سبط بیلر و سقامت اوله به صحت زرقهم اولور زدی کذا و کذا نفس علی هذا
سائر الاضداد و کذا فلک توبدلات و تغیران مستلزم معرفت الله اولور (کا قال علی کرم الله وجهه و رضى الله عنه عرفت
الله بفسح الهزام) انکچون منی تعویل و تقلیب یلر که تا که ذات الشمال دن سکا خوف طوغه یعنی تا که سنک خوف
طوغه اصحاب شمال دن و اهل ضلال دن اولقندن خالی اولمه سن (یا مقلب القلوب و الابصار) ت قلوبنا علی ذلک
دین تعرض قیلقدن و عجز و تصور و کی بیلکدن مصرع ثانی بحیر عقول مشنوی دانان و هجر اصحاب علم و عرفاندر
شعرا و کونه ایسانه سهل المتعمد در لراطر فاطر لایح اولان اولور که لذت فعل مجذوبه مغفولی اولور که برجی الرجال
آتی تفسیر ایلد بکنجون و رعایت نظم ایچون مفسر حذف اولشدر تقدیری و تری لذت العین مثل رجا الرجال دینک
اولور الرجال برجینک فاعلیدر برجی مصدر حکمنده در وصفیغه مستقبله ایراد اولقسی تجدد افاده سیچوندر
و افعال صیغه سی بصیرت ایچوندر و یا خور دن فلک حکمنده در وصفیغه قدردن و تقدیر الکلام (بقابل الخ من
حال الی حال حتی شولد منک الخوف ان تکون من اصحاب الشمال) و تری لذت ذات العین کار بجی الرجال دینک اولور
والله اعلم شیء من حوم و یته یوله یعنی و بر مشدر که تا که ذات الشمال دن سکا خوف طوغه یعنی اول حالی مشاهده
ایدوب اندن اجترار و حضرت خدادن خوف ابله سن ذات العین لذت و شیرینکی رجا له امیدور جاویر لکن
یوتقدیر پرویز لدر که موتدر برجینک فاعلی ضعیف دخی مؤثت اولوب علامت ثانی ابله تری اونی لازم ایدی تا که
قاعدۀ تجوهر مطابق اولیدی اما جمع نسخه لدر برجی واقع اولشدر پس لذت برجینک فاعلی اونی قابل اولور مکرر که
ذوق معنائه و یا خود حظ معنائه مؤل اوله پس اگر لذتی ذوق معنائه تاویل ایلدوب برجینک ضعیفی کار باجماع
ایلیوب لذت آتک یوتقدیر پرویز فاعلی اولور سه بوجه دخی جائزدر (مثنوی) ناد بر ربانی که مرغیت بره عاجز
ایداز بریدن آسره * خوف ورجانی جمع ایلد تا کی کینک فساد اوله سن که بر برل قوش اولچقدن عاجز کلور
و در مانده اولور ای نیکمرد کا قال علیه السلام اذین خوف العبد و جازه و اعدا لیسما جناحی القلب (مثنوی)
ایروا کن تا نیایم در کلام * یابده دستور تا کوم تمام * وقتا که مقلب القلوب بعض تصرفاتی دام نفس و هواده
گرفتار اولور ایسیان یوروب عبده لازم اولان خوف ورجانی جمع ایلد اید بکن دخی تعلیم ایلد کذا صکره اول مقلب
القلوب التفات ایدوب و تعبیر ما فی الضمیر دخی آتک ارادیه اولدیغنه اشارت قیلوب یورور که الهی بانی قوتا که کلامه
کلم و اسرار تصرفاتی مظهر و معنی اولیم یا خود بکاد ستور و برتا که اسرار تقلیب اتی تمام سولیم و اتی طایبانه
توضیح و سن ایلیم (مثنوی) زره بر این خواهی نه آن فرمان تراست * کس چه داند من را مقصد یکاست * و اگر نه بونی
استراییک و نه آتی استراییک فرمان و حکم منکر دخی اگر نه بالکبه خاموش اولونی و نه تمام من به افشایلتی
استراییک فرمان و حکم منکر دکره نه یاور که تخفیف سناست قصد واراد فلک قنده در که لایع القیب (الله) یورور
و کا قال الله تعالی (وما کان الله یظلمکم علی القیب ولكن الله یحبی من رسله من یشاء) و قال الله تعالی ولا یظهر علی
غیبه احد الا من ارضی من رسول) و یا تبارک اولیا فلک بعض زمانه بواسطه کشف الهی و الهام ربانی غیبه و مراد
الله عام اولمشنه مانع اولور (مثنوی) بیان ابراهیم باید تا نور هیند اندر نارفردوس و تصور هورلی برینینک قدمنده
اولدیغی جهردن و مشرفی و سلوک کمال نبی به مناسبت و مشابه اولدیغی حقیقتدن اول و لیتک حاشه اونینک اسمعله
تسمیه ایدر و هر رفتنی بغیر مشابهی زیاد ابله آتی دخی و قنده اول اسمعله معنون قیلوب مثلا در لرموسی وقت
خودست و ابراهیم زمان خودست پس حضرت ابراهیم صلیک ایدل اتردن مؤثره استدلال ایتکه لرموسی طلب
ایدوب آسرا لرموزنی بکچوب (فاطر السموات و الارض) اولان مؤثرک مشاهده مستند مستغرق اونی و سلکوت
و سموات و الارضی فی کور و بیان قیلقدن بر معنی ابراهیم علیه السلام کجانی کی بر جان کرد که تا نور معرفته
نار اچور مفر دوس و تصور کوره و باطن کاره ناظر اوله (م) یا یا به بر دود بر ما و خور * تا غاند همیو حلقه بنددر

اولاد به بابہ تدبیر جله ماه و آفتاب اوزره سکیده تاحلقه کی قبولت بندی قالمیه بصی حلقه کی قبوله
 مقید قالمیه (منشوی) چون خلیل از آسمان هفتمین * بگذرد که لاحبالا فلین * حضرت خلیل علیه السلام
 کی آسمان هفتصدین کج بود و بدو که غروب و اوجیلری و زائل اوجیلری سومر یعنی خلیل وارفتا ساعدن لاحبال
 اولی فلین دیوب کج و ابواب خفایق و اعیان دست حقیقتله آچه تالیله که مقصد الهی ندر و مراد ربانی نه شیدر
 (منشوی) این جهان تن غلط اندازند * جز مر از آ کوشهوت بازند * زیرا و جوهان تن غلط انداز اولدی یعنی بون
 جهانی خلقی غلط ایچی اولدی اول کسه دن غیری که شهوت نفسانه دن کبر و اهلان و خلاص بولدی (تتمه حد
 ان حشم بران غلام خاص سلطان (منشوی) قصه شاه و امیران حسد * بر غلام خاص سلطان خرد * شاهان
 و امیران و عقل سلطانی اولان بنده خاص اوزره اولان حسد در ملک قصه سی می هوند و یومه (منشوی) دور ماند
 از سر حرار کلام * باز باید کشت و کرد انرا عام * کلام کل جرار بنک جزدن اراق قالدی جرار کلام کلای مسالغ ایل
 چکبصد بر یعنی کلای زاده چکبی کسه ملک حکمه سندن و قصه دور غالب و نهایت بولوب بعض معارف و اسرار
 مناسبتله تقریر و تعبیر اولند یعنی اجدن تا تمام کالمشدی کبر و دولت و آتی تمام ایلک کرک (منشوی) باغبان ملک با اقبال
 و بخت * چون درختی را ندانند درخت * اقبال و بختله اولان ملک باغبانی بوجه دخی بازند که با اقبال و بخت
 ملک حشمی اولوب باغبان حشمی اولوب بولدی نه ملک اقبال و بختله اولان باغبانی بر درختی درختن نیون
 بیلیم و برنجری بر آخردن نه وجهه تمیز قبیله باغبان ملک کن مراد اگر چه ملک عالم سلطانی اولان کسه
 اولور لکن انبیا علیهم السلام و اولادین هر مری کلمه باغبان ملک دیکل جاز اولور پس بوند می در مری کاملدر
 و تقدیر یعنی اولدر که بخت و سعادتله اولان مری کامل ملک عالمه بر کسه ملک وجودی بر آخردن نهچون بیلیم
 باغبان اشجاری نصه فرق و تمیز ایلر مری کامل دخی انسانی اوله فرق و تمیز ایلر (منشوی) آن درختی را که تلخ
 و در بود * وان درختی که بکش مقصود * اول بر آغا جیکه تلخ اوله و مرید اوله و اول بر درختیکه انک بری بدی و
 مرید سده اوله یعنی آنک میوه سی هم اعلی و الله و هم کفر و اوله و ابوبکی ذکر اولان درختی (منشوی) فی برابر دارد
 اندر تربت * چون بیند شان بچشم عاقبت * برینده باغبان بنی بر بطور چونکه باغبان انلری چشم عاقبتله
 سکوره و انلر آخره و نتیجه سنه نظر ارکوره (منشوی) کان درختان نهایت چیست بر * کرچه یکسانند
 این دم در نظر * کاهل درختنلک نهانند میوه سی ندر اگر چه بوم نظره یکساندر یعنی آغا جیکه میوه سی
 ظاهر و ایلاردن اول نظردها کلمه برابر ایلر سده میوه لری ظاهر و ایلد کد نصکر مهر بر ملک ما بینده فرق عظیم حاصل
 اولور چونک بر مری کلمه نور فاسله بر کسه ملک عاقبت کارده میوه در اوله جیفی بیلیم آکساندر درختن
 و نور بری زیاده غلبه (منشوی) شیخ کو بنظر نور الله شد * از نهایت و بخت آکشد * شیخ که نور الهی ایل
 نظر ایدر اولدی انتیادن و اشاددن آگاه اولدی و مری بدلا و نه و آخره شعور بولدی (منشوی) چشم آخرین بیست
 از هر حق * چشم آخرین کشید اندر حق * اول شیخ کامل حقدن اوتری آخرین اولان سکونی باغادی
 سبده آخرین اولان کوزنی اجدی مصرع اولده اولان آخر خاک شه سله و فقه سله دخی اوقتی جاز اولور کر خاک
 ضمه سله اوقور سه آخر معنانه اولوب می ادو دنیا اولور که آخر معنانه و معنی بونیا کورچی کوزنی حق
 رضا سیون باغلیوب آخر متعلق اولان سکونی اچسدر دیکل اولور کفر خایه قرامت اولور سه غیر کورچی
 و ماسوی کورچی دیکل اولور و تقدیر اوزره معنی اول شیخ کامل غیر کورن و ماسوا به نظر قیلان کوزنی حقدن
 اوزنی باغلیوب حقیقت بین اولان کوزنی مقدم اچسدر و یا خود معنی آخر بین اولان کوزنی درس و تعلم بلکه
 فتح قبیلدر دیکل اولور (منشوی) آن حسودان بد درختان بونداند تلخ کوه ر شور و بختان بونداند بول حسودل
 قبح و نامعقول درختلر اولمشدر تلخ کوه ر شور و بختلر اولمشدر یعنی ناقلری و صفاتلری آجی و بد بخت و برکت
 اولمشدر (منشوی) از حسد جوشان و کف می بختند در نهانی مکر می انکشد * حسد ندن جوشان
 و خروشان اولد بر کوه کوه و کد بر نهانده و یا می بختند مکر می فوریدلر (منشوی) تا غلام خاص را کردن زنده *
 بیخ نادرا از زماه بر کنند * تا که خاص غلام بونی اوزره زمانه دن آنک کوئی قورده (منشوی) چون شود فانی
 چو جانش شاه بود * بیخ اورد و بصحت الله بود * اول غلام خاص نیجه فانی اولور چونک آنک جانی از زده شاه ایدی
 آنک اصلی و حقیقی حق تعالی ملک حفظ و عصمتده ایدی بنده خاصند مراد هر عصر مدتی تعالی ملک خاص بنده سی
 اولان کسه اولور و حسودلردن مراد اول عصردها کاحسد قیلن کسه اولور (منشوی) شاه ازان اسرار واقف
 آمده * چو بوی ربانی تن زده * بویکر ربانی میبختند طعن طاعنان ولوم لاغای بختن و مالا یعنی به فرق طوغز

سخت و سکوته معروف بر کسه ایدی و حوصله کمال شهرتی اولدیغنه شاعقی بر کسه موصوفه و غضب اولان
 بر سوزی اجتماع ایدوب تحمل بره سکوت قبله اول عزیزه تشبیه ایدوب همچو اوبو کر بایی نزد خاموش
 شد در زنه که شاهدی اول اسرار دین واقف کلدی و اول حسود لاله احواله عارف اولمشدی لکن اوبکر
 ربایی کی اسم اولدی و سکوت قیلدی (منشوی) در قشای دل بد کوهران * می زدی خنک بر آن کوزه کران * شاه
 بد اصل اولدی کوکلی غاشا سنده اول کوزه کران اوزره خنک اوردی خنک اصلی جالغه در بر بوراده اناری است * و خنک
 ایلدی دیمکدن کلاه اولور (منشوی) مکرری سازند قوم حیل سنده * تا که شه رادر قشای در کندن * بر حیل مند
 قوم مکرر دوزلر و حیل و خنده ایلر تا که شاه ی بر قشای ایینه ایلر بر قشای شربت سینه در بر (منشوی) پادشاهی
 بس عظیم ولی کران * در قشای چون تکجی ای کران * زیاده عظیم و نه یاسین برادشاهی کران * بر قشای نیجه صغار
 یعنی حسود اولان لری المثل حق تعالی حضرت لری بر شربت قاشنه قوی استن کسه لر کبیر زرار حق تعالی لک امر نه
 وقضایه راضی دکلر دیکه استر لکه حق تعالی کندی هر اداری اوزره حکم ایلر و محسود اولندن نعمتی زائل
 قیلول کند بلر و بر پس بو گونه هر ادشاهی بر قشایه قوی می هر ادایک کبیر و اوسمه حاللر شدن اوزری (می)
 انزری شاه ای در خنده * آخر این تدبیر از واسو خنده * شاه ایچون بر دام زد کدیلر آنلر بو تدبیری اندن او کندن بلر
 یعنی اول تدبیر و مکرری انلر وجود نده حق تعالی خلق ایلدی پس معنا حقدن او کرش اولور عین هذانه کاوانک
 رسولنه خنده و مکرر ایلر (کافال الله تعالی ان المنافقین یخادعون الله و هو خادعهم) پس بر کسه که بر علی
 بر علدن تعلیم ایلر و بو پنه آنکله همسر لک دعوائیه محسوس و منکوب اولتی محقق و مقروء نه که سورر (می)
 تحسین شادی کردی که با استاد خوش همسری آغاز داید بیش * تحسین و بیخندار اول برشا کرد که کند نیک
 استاد ی ایلر بر ایلر که با شیلر و بارو که وی ادا نه وصف و عیالر قیلر (منشوی) یا کدام استاد استاد جهان * بش او
 یکسان هویدا و نهان * قشای استاد ایلر جهانک استاد ی ایلر یعنی اندک فرقه قشای استادیه مقابله و بخنداده ایلر که
 قصدا ایلر جهانک استاد ی ایلر مقابله ایلر که قصدا ایلر که انک قشیده ایدو نهان و عیان یکساندر (منشوی)
 چشم او نظر شورانده شده * بردهای جهل و غافل و بده * اول استاد جهانک اولان کمالش چشم باطنی الله
 نور ایلر نظر ایلر ایلر سدر جهل برده لری خارق اولمشدر بعضی نسخه مضمصر (ناتی) بردهای جهل بر اهر زده
 واقع اولمشدر جهل برده لری بری بر نه اوریش و از راه قیلشدر (منشوی) ازل سوراخ چون کهنه کلمه *
 برده بند بیش این حکیم * برده بخندد بر و با صد دهان * هر دهانی که شنه اشکاف بران اسکی کلیم کی
 سوراخ اولشی کو کندن اول شا کرد اوزره وزده هاله کولر هر دهان آنک اوزر نه شکاف و سوراخ اولمشدر یعنی
 شا کرد کلمه بیش قبله وضع ایلدی کی خیال و افکار برده لری نیجه وزده هاله اول شا کرد اوزره خنده ایلر و هر دهانی
 اول برده نیک شیخ باطن بین اوزره بر شکاف اولمشدر که اول شیخ اول شکاف و سوراخدن مافی الضمیر مطلع اولور
 (منشوی) گفت آن استاد صیقل کردی ای که از شک نیست جان و فای اول استاد نه شا کرده در کسای
 کایدن کسک بکار و فای او قدر کر ایلر که بکار فادار اولمشدر استقام اولتی دخی جائز و یعنی اسی کندن که بکار سنک
 و فای او فاید کاید و فای او سنده و نیچون اولیه (منشوی) خود صراحتا مکرر آن کسک * همچو خود شا کرد کبر
 و کوردل * خود بی آهن کسک استاطو یعنی زیاده و تلومش کلام فای ای بی بر استاد صاحب هفت فرض ایته
 کندی کی شا کرد و کوردل طوط و سنک امثال و اقر آنکدن بر کسه فرض ایته (منشوی) نه از مشتابیست در جان
 و روان * بی منت ای بی کرد روان * سنک جان و روان آنکده اولان بار بکشدن دکلر یعنی سنک جان و روان که اولان
 معاونت و تعویب بنم جان بد کلدی حال نو که بنس سکار آب جاری اولمز یعنی بنم همت و تربیت سنک وجود
 باغه آب معرفت و ماعز و حکمت دن بر قطره دخول قیلز پس نیچون بنم قدری بیلمه سن و شکر ی قبله سن در
 (منشوی) پس دل من کار که بخت است * چه شکنی این کار کای نادریست * پس بنم کوکلم سنک بخت و دولتک
 کار کاید انا * رست و کار کای نه صر سن حالا که یونک انکساری سنک اندام و نه اندام که سببدر (منشوی)
 سکوی بنم بنم از آتش نه * بی قلب اوزلب باشد روزنه * کا معنادر سن جقمای بنم ان اوزر و کسه استادم
 خبر دار اولیه و بنم حلقه شور بولیم قلدن قلبه روزنه * یقیدر (من القلب الی القلب روزنه) فواسخه قلدن قلبه
 محقق بر روزنه و ادر پس اول معنوی اولان روزنه دن سنک اسرار قلبی کوریمک اسناددر (منشوی) آخر اوزر
 بنسند فکر و دل کواهی میده و زین ذکر * آخر قلب روزنه سنک فکری کوکل کور روز کو قول کندن
 نه حادث و میر یعنی کوکل روزنه سنک فکری کور روز قلدن اولان ذکر نه شدن در لکن خیال و تقاضا

قیلور (منشوی) که در روایت شمال از کرم عرجه کوی خندد و گوید نم * طونکه کرمندن سنگ پوزنه سورمز
 و اول قیاس غلبه نمی ظهوره * کتوروب پوز که او زم هر نه در ایسک خنده ابرو نم دیر (منشوی) اوغنی خندد
 زرق مالت * اوغمی خندد بران اسکا لشت * اول استاد سنگ مالشک و خنددن کولمز یعنی اول سنگ او مقلد
 و اکا ظاهر ارباعیت قیاس خندد * کولمز اول سنگ ناخیا وضعک اوزره کولز و باطل فکرن و خبیث اولان
 خاطر لرندن اوتری خنده ایلر (می) پس خدای را خدای شد جزا * کاسدن کوزه بخورایسک ستر * شاه طریقت
 و ماه صفت اولان استاد که باطناس و ادب اوزره اولسک و معنا تعظیم و رعایتده قصور قیلسک و اول دخی کال
 کرمندن سنگ پوز که کولسک و هر نه دیر سنگ نم دیسه چونکم سن اکا ظاهر ارباعیت و باطناس امانت اوزره اولسک پس
 خنده به منسوب که به جزا خنده به منسوب اولدی (و جزاء سیئه سیئه منله) در و بوجله ده و مثل قتی زیاده که
 ناس بری برسه کاسه او بر روی آله ایسته سکا پوز اندر بر (منشوی) کردی باقور خنده رضا * صدهزاران کل
 شکفتی مر ترا * اسکر استادک اولان شکفت خندمی سکا خنده رضا اولیدی سکا نیجه پوزیک کل آچلوردی
 یعنی نیجه پوزیک معالی کلاری سنگ روضه قیلکده سکا آچلوردی (منشوی) چون دل اوزر رضا ارد علی *
 آفتابی دان که آید در جل * چونکم اول استادک کولکی سکا رضاده عمل کتوره و راضی اولدغه کارا بلیه آنک
 رضاسنی بر آفتاب یل که جل بر چنه کلدی پس آفتاب جل بر چنه کلد کده اثری ندر دیر ایسک (منشوی) آرزو بخنددم
 نه اوزهم بهاره درهم آمیز شکوفه و سبزه زاره آید هم بهار و هم نه اوز کور و شکوفه و سبزه زاره بری برسه قریشر
 یعنی جل بر چنه کلان آفتاب دن هم بهار و هم نه اوز کور و شکوفه و سبزه زاره بری برسه اختلاط ابر کذلک شکفت
 رضایله اولان خنده مستدن طالب قیاسی بهار و نه اوز کجی خندان اولور و معانی و لطایف سبزه لری بری برید اختلاط
 و استراج قیلور پس اول سالک فرخنده دل اولوب راه حقه سعادت و کرامت یولور (منشوی) صد هزاران بلبل
 و قری نوای * آفتکند اندر جهان بی نوای * صدهزاران بلبل و قری قنعه و نوای جهان بی نوای * امیره القادیر (منشوی)
 چون که بر لوزخ خود زرد سپاه * می بینی چون ندانی خشم شاه * چونکم ای شا کرد روحی بر کنی زود سپاه
 کوروسن شاه طریقت خشیخ * چون بیله سن یعنی قلب و روح کده برتر ده لک و افسرده لک علاقی مشاهده
 قیلن سن سکا غفلی اولدی یعنی نیجه فهم قیاسی سن (منشوی) آفتاب شاه در برج عتاب * می کند و هاسیه هم چون
 کاب * شاه طریقت اولان شیخ کلدلک آفتاب روحی عتاب بر چنده پوزری سیاه ابر کاب کی بهی اول شاه معنوی سنگ
 روحی اگر عتاب بر چندن طلوع ایلر سه معاتب اولان و عتاب و عقاب استحقاق حاصل قیلان که مرگ وجود باطنی
 سیاه قیلور بر لک تران کی برتر ده و افسرده ایلر (منشوی) آن عطار در او و هاجان ماست * آن سیدی وان سیه
 میزان ماست * باز منشوری و سبزه ناره شدر ارواح از سودا و سخن عطار در بریلد زرده که اکاتب فلک دیر
 بوغرا آجاستک عطار دیر جان آجاستک عطار دی شیخ هدایت و ماه ولایت اولان استاد بر حکمت دیر پس اول
 کاتب فلک الهی اولان عطار دیر و قاری ای می دوشا کرد اولن بر زم جاتر دیر پس کاتب سید و سیه بازمق شاستدن
 اولدیه بر زم جاتر می اورا قنده قلوب بر جمیع پیغمده مکتوب اولان سیدی اعمال و سیاهی افعال سینه و باخود
 سیدی مصفوت و سیاهی * کدورت * خود سیدی بسط و سیاهی تبص و باخود سیدی ترقی و سیاهی تنزل
 بر زم سنا زرده که صحیفه داره اولان و کوه نقوش بر زم تحریر و تفر بر مزله دکدر بلکه اول کاتب الهیست که
 قلبنک رقید بر سی صحیفه ده نظر قیل اگر انده اعمال حسنه و افعال مر ضیه مکتوبه اولور سه و نقوش علوم
 و معارف سینه ظهوره کور سبیل که اول کاتب الهی و عطار دیر و قاری سندن را شنیدر و کربونک عکسی ظهوره
 کور سه بلکه باطناس خشم و غضبی وارد و محصل صحیفه دله مثبت و مکتوب اولان سیدلک و سیاه لیت میز اندر
 انک سکا قدر رضا و خشی و در دیر و سید ما لان نورایت و ظلماتی و وزن اید قیاس ایلر و اول کاتب الهی و خلیفه
 وایتنک قهر و اطمینان شاستدن لکن تحقیق و می حقی غالب دیر کور سرخ و سبز بر نشور با زبانی کبر و بران با زبانی
 ارواح ایچون سبز سرخ تا کمر و روح نور نور سودا و بنج زدن احسن الوان حمرن و خضر تدر تدر که عرب بغایت نفیم
 و طری اولان شیخ اخضر متشبه ایلر (کافال) علیه السلام الدیاس طوطی خضره ای ناعمة طریقه (و سوره دخی لون
 مقبوله در) کافال علیه السلام الحمره خضاب المؤمن و السواد خضاب الکافر و بجمله سرخ و سبز دن مراد رنگ
 ایمان و با شند و سواد سن مراد لون کفر و عصبیه ندر عطار دیر آسمان روحانی اولن خلیفه ربانی کبر و بران با زبانی
 وایتنک رنگیله ملون و علوم و عرفانه معنوی حقی ارواح خلاص اولور و سوزنی کفر و عصبیتدن و بنج و کلا ندن
 و پوشان الهی به لایق اولان نصر خانی عطار دیر و روحانی اولان استاد استاده آیت الربیع البقل قیلند ندر و نکته بی

در دیده حس من خویش دیده حس دشمن عقلت و کیش * کندی حس بین اولان کوزیکه طیران ایز زرا
حس کوزی عقلان و مذهب و نیک دشمنی (منشوی) دیده حس را خدا اعماش خواند * بت پرستش گفت و شد
ماش خواند * خدای متعال دیده حس ایچون اعی دیدی (کما قال الله تعالی صمکم عی فی ما یعقلون) و قال
الله تعالی بعد اثبات الاعین (راهم اعین لایصرون بها) حضرت حق اکابرت حضرت دیدی و آتی مائل ضدی
اوقودی یعنی تراب دیدی مادن مراد آید آنک خدی ترابدر پس آب عالم معنای و تراب عالم صوریدن عبارت
اولور یا خود معنی حضرت خدایا هر چغنه اعی دیدی و دخی اکابرت پرست دیدی و برض مدعی دیدی ذکر حال
اراده محل قیلسدن و یا خود ذکر مسیب اراده مسیب قیلسدن در سکن دخی جاندر زبانت پرست و خدا اولان اصل اول
حسک صاحبدر شمع حق تعالی اسیر حس اولان کفره حقه (یعبدون الاصنام فقلوا هاعا کفین) دیدی
و یونلره اعرا * الله دیو تسبیح ایلدی خدای متعال دیده حس اول چو دندن اعی دیدی که ظاهربین چشم کنی کوردی
و در پانی کورمدی یعنی کف و حس * کبی اولان صورتی کوردی و در پانی حقیقی کورمدی و انچه یون دیدی که
حال و تنه کوردی و فردانی کورمدی (منشوی) خواجه حالی و فردایش از * اونی بند ز کینی جرسو * حال
بو که خواجه فردا و حالی اولان ی و یا خود اول حسک او کند مدرا ما چشم حس برو فرزند تسودن غیری
کورمن یعنی اول صاحب حس کج الهی من بره مقور دن غیری کورمن که اول بشر بت انبیا و اولیاد (منشوی)
ذره زان آفتاب آرد سام * آفتاب آن ذره کرد غلام * بر ذره اول آفتاب دن سام و خبر کشور آفتاب اول ذره
غلام اولور یعنی بر ذره که اول آفتاب حقیقتدن خبر * کتوره آفتاب عالم صورت و ما هتاپ عالم شهادت اونینک
و یا خود اونینک ذره وجود نه غلام و مطیع و رام اولور (منشوی) قطره کر بجر وحدت شده سقر * هفت بجر آن
قطره و را با داسیر * بر قطره که اول بجر وحدتدن سقر اولدی و عالم انسانی فی سیر قلدی دیدی بجر اول قطره یا سیر اولور
و انک انسان حالی بو دیک مفهومی ذکر قیلور (یت) و من مطعی نورانیه کلمه * رهن مشری بجر محیط
کقطره (منشوی) اگر کف خاک شود چالانک او * یش خاکش سر نم دافلاک او * اگر آروچ خاک اول خدایک چالاکی
اوله یعنی اگر خاک بر آوجیکه مراد قالب انساندر اول الالهک چالاکی و خدمتنده چست و چاو کی اولسه اول
کسه نیک خاک کینک او کنه یعنی حسد نیک حضوره اول الالهک افلاکی باش قور و مطیع اولور (منشوی) خاک آدم
چون که سر چالان حق * یش خاکش سر نم داملان حق * کورمن مسین مثلا آدم حشر نیک خاک یعنی
وجودی که چونکه حق تعالی نیک چالاکی اولدی انک خاک او کنه و فانی حضوره سرقودی حقا که ملکی (منشوی)
السماء انشقت آخرا چه بود از یکی جسمی که خاکه کشود * خاک اذردی نشیند زرباب * خاک بین کر عرش
یکدشت ز شتاب * السماء انشقت آخرا چه دن اولور بر جشعدن او تر اولد که خاک کیکلی اچدی یعنی معهود اولان
اسما صوری منشق اولدی آخر دن اولدی شول بر انسان العین و عین انسان اولان سلطان انبیاد که خاک کیکلی
اچدی و فقال و مشکافی فتح ایلدی السماء انشقت سوریه یا اشارت دکادر بلکه بجر دلف معنای مراد اولور
بر اسوره انشقاق و بجه نامعنی و قد خالک در دل کندن و نقل شدن آتک الله * کیدر و زرباب او تر پس
هر شی طبعکم مقتضایه اکر می کزی اعلا ایسه اعلا به میل و اکر می سفل ایسه اسفل میل ایدر مکر که
حرکتی حرکت قسره بواوله اما ارادت الهیه بر شمشک مقتضای طبعینه مخالف حرکت ابلیسه تعلق ابلیسه مقتضای
طبعه تنک نزل ادب اکاکوره حرکت ابلیس ملاخا کلمه میلی و سیری سفل ابلیس خاک کی کور که شتابدن عرشدن
یکدی یعنی خاک کی کور که عرش اعلان کدی حق یافته شتاب ایلدی بجه * که مراد حضرت رسالت بنام
صلی الله علیه و سلم خاک کی اولان حسد لیدر (منشوی) آن لطافت پس بدان کز آب نیست * جز عطای مبدع و هاب
نیست * آبدن مراد دورا و روح در مظهر حیوان اولدی ملاخه الله علی طریق الاستعاره و روحه آب تغییر ایلدی یلر
و فلاسفه مذهبده اولنلر بر کر که جسدنا کینک آسمانه عروجی روح و عقل کمال لطافتندر که بدن کشینی
کمال قوسدن عالم بالا به و می تباعله جذب ایلر بر ارتقای اشباح اقتضای عقول و ارواحدر در بر که
بو مذهب غنایه حقین من اهل السنه باطلدر پس حضرت مولانا بو مذهبی ابطل ادب و یورر که اول لطافتی
پس یل که آب روحندن دکادر و آتک مقتضای دخی دکادر بلکه جمیع وجوده احسان ایلدی مبدع و صانع
عطا و احسانندن غیری دکادر یعنی مبدع و وهاب اولان الالهک عطا سیدر و آتک اقتضای سیدره که هر شی
کندی عالمه و می کر نه حرکت و میل انجک اوله و انبیا نیک جسم نیک افلاک صعودی منفوخ اولش و رجحه طوایش
طوایق و مرادن روی آبه صعود و عروجی * کبی ابله که بو مذهب طبعیه در (منشوی) کر کند غنی و اوزار ناز *

روز کل اولی که زانده خارا بر پیوسته فلان من طبعی بود در زیر انزل اعتقادی بود که هیچ برشتی مقتضای طبعی در تنجیما و غیره و کندی می کردند غیری می که کتب مثلا نار محرق بالطبع در عدم احراقی محال در کمال و کمال با منطبق بالطبع در کمال او مذهب باطل در زیر اجتناب حقیق وجود مقدس و موجب بالذات اولی من مقتضی و میرید و اختیار اولی و کیف مایشا صرف فلسفی نافی اولی و پس حضرت خداوند کار مذهب اهل سنت اوزره و سوره که حق تعالی هوا و نار علوی ایکن اکر هوا آتشی سفلی اید و صحر خاری کلدن بجور یعنی هوا و نار علوی طبعی تدرار کرا اول الله اناری سفلی ایله و میره که علی و میره که نار سفلی را کرا می می سندن کجور سه کلدن زاده می غوب و محبوب ایله (منثوی) حاکست اوفعل الله ما یشا * اوزین درد انکیز دوا * اول الله حاکدر الله تعالی ایشلرول نسبه بی که ایشلرول خدادر دوم شک کندی سندن دوا و شفای اید ابراهی حاکدر اول الله بدلدن ایکن ایشلر و میر ابدلی یکی شئی حکم ایله که اول الله عین درد دوا و محض ایدردن صفا خلق ایله سه فادر در (منثوی) کو هوا و نار و اسفلی کندی و تری و وردی و قتل کندی حضرت حق اصکی هوا و ناری سفلی اید مسکدر و کیف و قتل ایله (منثوی) و زمین و آب نار علوی کندی و راه کرد و زرا با موی کندی و اگر حضرت حق زمین و آبی علوی اید و فلک کونی آبی اغله موی و طی ایله یعنی خاک و آب که اسفلی طبعی تدرار که اناری و اناردن هر یک اولان اجسامی علوی ایله و کردن و آسمان کونی آبیله طی افلاک و جمیع اجسامی مطلقا سه طرفه پای ظاهر اید که بی ایله (منثوی) پس بقین شد که تعز من تشا * خاک می که گفت و بر ما بر کشا * پس محقق اولدی که حضرت باری احقری عزرا تخم فادر در پس جمله موثنه یقین اولدی و کلام محمد بنده بی سه و با خود علی الانفرادی هر موثنه امر قیوم دید که (قل اللهم مالک المثلثات نونی المثلث من تشا و تنزع المثلث من تشا تعز من تشا و تذل من تشا یدلنا الخیر المثلث علی کل شیء) و اینها بر ما که منسوب اولان بشه دید که عقل برلی آج و میره * علاوه ج و مسجود ملائکه اولوب چنت شراب بر اینج (منثوی) آتشی را وقت و رالیس شو * زیره هم خالد با نلیس شو * میرید و مختار اولدیفته نامبر اتشدن خلق اوفضا شدی پوری ایلیس اول بیاتی فایات برک الله مکر و تنلیس ایله اید خود یعنی اولان ایله و دعوی اولوب عقیق فلان بر تنلیس دید که واری ایلیس بی فایات برک الله بدلدن سفلی اول (منثوی) آدمی که بر پرو بر سه * ایلیس آتشی روزنار * وای آدمی خاک می بری و پس سه اوزره وای آتشی اولان ایلیس تا نار هوا پوری یعنی خاک اولان آدم و ابرس سهام و میره * علاوه وای آتشی اولان ایلیس وارن تحت الغرایم پس معلوم اولد که مذهب طبعی مذهب شیطانیه در زیر کور و زمین اید اشطان و مذهب ذهاب اولوب و هر شک علوی و سفلی اولی و خیر و خورسز فلسفی کندی طبعی مذهب مقتضای اوزره در صنوب (آخر منه) دید که بی (خلق خلقی من نار و خلقته من طین) اید عل اولدی یعنی بی ناردن خلق ایلد که نار علوی و رای طیندن خلق ایلد که طین مقید بر طین طیند * علاوه طاعت و اقتصادی خارج العقل و القیاس در دیوب ابدان الهیه و تصرفات براینه غافل اولوب غرق قلدی و مذهب طبعیه در قادی حال بود که جناب حق می رید و مختار در و کار و کرداری بر مقتضای طبع ایله اید بر حکم علت اولی دکلر که کور سورر (منثوی) چار طبع و علت اولی نیم * در تصرف ادمان باقیم * کارن بی عفت و مستقیم * هست تقدیر و علت ای سقیم * طبایع عنصر یدند در حرارت و پروت و پوست و رطوب و سرد و علله طبعیه در لکه عالم عنصر یدند موثر حقیق و اولدر بو تقدیر چه بو چار طبعی الله اولش اولور پس بو مذهبی حضرت مولانا حضرت حق استادن حکما * تا محکمه ابطال ایدر لخصرت حق سورر که چار طبع و علت اولی دکلر یعنی چار طبع دکلر و موثر حقیق بنم نار دردم و هر بار بنم امر مله باقر و ماداما اذنه آق و ابد الایادیم می ادم اوزره اسوب سفن جاری می مشارکت سورر و تراز بودری حداب اولان ازهار و اشجار و اغاری بنم صنع مله سورر پس چار طبع بنم امر مله تاثیر اید بچین چار طبع دکلر و دکلر علت اولی دخی دکلر و مذهب سکیانی اید باطل در زیر مذهب حکما * علت اولی اوزره و مذهب و علت اولی دید که عقل اولدر حکم در لکه استدانات الهیه نه و هر ادم ایلد که کندی ایزت بر نورانی اید که (لا ینصدرن الواحدا الا الواحد) دروا کا عقل اولی و علت اولی دخی در لکه جمیع موجودات که وجوده اول سبب و علت اولدی و بو عقل اول که انزل کتشد * ایکی وجهی و اورد و وجهی و سهیله قائم اولدی یعنی وجو بی چار وجهی دخی حدوث و امکانی و نیز در آنک شرف اولان وجو بی چابندن عقل ثانی بی اظهار اید و دون امکانی و یزندن فلک اطلسک نفسی و جسمی اظهار اید و دکلر عقل ثانی که شرف اولان چابندن عقل ثالثی و فی اولان چابندن فلک کریمک نفسی و جسمی اظهار اید و تا اولوب اوزره عقول عشره

طرفه كيدور كوايكه بولنده كزنده ميوندرك بنفدي الله مفسرين بوايت كرمه نك نفسبرنده ديديلار (در اطاق حكم مصفة كذحلب صوم اوماياي طالع وماند ان المرفب القلقرين الاسودين القريش) پس بويت طلوعده جمع ايلدي انوزره اولور ومندم اولان چون ارسپاهي ديهال صوفده جمع اولديني معني انوزره اولور (انكار فلسفي برقرآن انصاح ماؤم كغورا) (منشوي) مرقفي مي خواند انوزري كتاب * ماؤم كغورا زشجه بدم آب * سورة ملكده اولان آيت كرمه باشارتدر (قال الله تعالى قل ارايتم دي ومنكره تدبر اولان كافره ما محمدا حسن (اخبروني ايها المنكرون يعني بكاخبرو لر ايت تدبر منكر اولانلر ارايتم اخبروني معناسنه اولسي ووجهه اولور كه رؤيت بيدرا خاباره مرفي اولان شندن بس رؤيت من استغهام رؤيت متعلقندن استخبار عجرانه چاري اولدي تدبر معني (اخبروني ايها المنكرون لتقديري) ان اصبح ماؤم كغورا) اي غار اذهابي بالا ريش بحيث لا يشاله الدلاء وهو وصف بالله ركده كلف معني عادل) يعني اكر سز صوفو كوارضه غار بار اولورسه يعني غوره ودينه كيدربجي اولورسه (فن يا ايكم بماء معين) اي جاريصل اليه الا لا يفرج من اراده يعني سز كيم كورر ما جاري بي يا ما طاهري كه هر كس آني كورور كا كنولر راصل اولور و آني استين نيولر دن اسراج ايدو تفسير زا هيدده و تفسير مداركده ميرلر كه تلاوت هذه الآية عند المنطق من الفلاسفة وقيل عند مجرمين ذكر المطيب قتال نافي بالمولع فذهب الله بعبه في ثلاث الليله ومعني قتيل له ان كت صا فاكثات شور عينك بالمولع (معنايت) برقمري روي كاي دن يعني مصحف شريفك بوزندن (ماؤم كغورا) آني او قودي معني و معني في اولدر كه حق تعالى سور چشه دن آني بغلام (م آب وادر غوره با نهان كتم * چشه هار خسته في اردن كتم * ايلري برل آتلازندن نهان ايلرم چشه لري خشت و خستكان ايلرم (منشوي) اكر بار در چشه في اردن كتم * جز مني مثل با فضل زخمر في لي و چشه به غيري كيم كورور بن فضل و خطره اولان بي ملدن غري خطر عظمه معناسنه در معني بن غنمشو امو و فضيلتو بي نظير ايلن باد شاهان غري صوفي بكاربر كنورس كه كيم قادار اولور يعني كيمه قادار اولور (فن يا ايكم بماء معين آيتك تفصيلدر (منشوي) فلسفي منطق * مستبان * كذشت ازسوي مكيب ان زمان * بر منطق علمه منسوب خور و حقيرقسني اول زمان مكيب جاي نندن بچري اول حتمده كه مقري بوايت كرمه في تلاوت ايلدي (منشوي) چونكه بشنده آب واز باي شنده كفت اوم آب راما با كلند * چونكه فلسفي بوايت كرمه بي اشدني ا كتابا شند اولد بفرندن ديد ي برصوبي كلندينه برالتندن بو فارو كورور (منشوي) ما بر خيم بسل و تنزي نبر * آب ارا اوم ازسوي ربر * بر خيم بسل و بالته نك حنن و تيزلي ابي الله الي جفندن بو فارو كورور يعني فيلور فاروب برل آتلازندن صوبي بو لوب روي زمينه اتني جسل و دلو واسطه سيله اخراج ايلر زديدي (منشوي) شب تحفت و ديد اوليك شمر در * زطبا نجه هر د چشمن كور كرم * فلسفي او كيمه باتدي واز بودي و دوشنده اول فلسفي بر شمر مرد كوردي فلسفي به بر طبا نجه او ردي الك هرايك كورني يله كور ايلدي (منشوي) كفت زين دو چشه چشم اتني * با تيروري بر ارا رصا نقي * اول شيرم دلفني به با سدي وايكي چشك چشه نرندن اي قني تيرد آب نوري بو فارو كورور اكر سوزنده صادق ايلن يعني چشكلا چشه نرندن آب نوري اخراج ايلدو اكر سوزنده صادق ايلن كندوني مينا ايلديدي (منشوي) رور بر چست و دو چشمن كوردي * بو فارو فاض از دو چشمن نايدي * فلسفي صباح خوابدن صجرمدي وايكي كورني كور كوردي فايز و جاري اولان نور الك ايكي چشمتدن نايدي و مندم اولش بس حضرت مولانا بومنا سته نياز و دعا نك كار كرا ايلسته و قضا و ولاه قائده فيلسته شروع ايدوب سورور كه (منشوي) كربالدي و مستغفر شدي * نورفته از كرم ظاهر شدي) اكر فلسفي مشرب و منطق مذهب ناله فيليدي و مستغفر اولدي كشم نور * كرم الهيدن ظاهر اولوردي و برينه كالوردي (منشوي) ايلك استغفار هم در دست نيت * ذوق بويه نقل هر سر مست نيت * لكن استغفار دخي الله دكدر توفيق الهية به مروتوفر انكيون ذوق بويه هر سر مست نيت * كفتي كادكر (منشوي) انهي اعمال نوشي * جود * به قوه بر دل اوپته بود * محصل اعمالناك قباحتي و نفاق نك شايي فلسفتن قاي اولورده بو باغي ايشي ايد (منشوي) دل بصفي هجر ووري سنك كشت چون شكاد نويه ناز ابر * كرم * كوكل مستخلفه قاي اولورده بو باغي نوزي كي اولدي بويه اتني زراعتدن ايجري نيه بار (م) چون شعبي كوه انار از غا * بهر كشم خاسته ساز كوراه بهر قني رشيب كمي كه نالارعدن زراعتدن ايجري كوهي خالذ دوزه يعني حضرت شعيب بغير عليه السلام كمي بر كشمه نكي كه ادعا و ضرع ايلكندن الك زراعت ايلن ايجون خالذ دوزه كوهي حضرت شعيب عليه السلام مهزادن بري دخي ودر كسا كن اولد قاري ديارك اطراف سنكستان ايددي استده كندي مكانلر سه قوب رده كشت و زراعت اوله بس بر سنكستان طاع

واریدی جناب حقه دعا بلد که الهی و منکستانی خاکستان ابله نازراعته صالح اوله و قولارک ابدن انتفاع قبله
 دعا لاری مستجاب اولوب کوهی جناب حق آگاهان ایلدی (منشوی) ازیناز و اعتقاد آن خلیل که کشت ممکن امر
 صعب و مستحیل و خلیل علیه السلام ناز و اعتقاد ندن مشکل و محال امر ممکن و آسان اولدی یعنی اول خلیل
 علیه السلام ناز ندن و تصرف خدایه کمال اعتقاد ندن امر صعب و مستحیل که آتش غرور ددر ممکن و غیر کز ازار
 بی نظیر اولدی و اینان قومنی حق تعالی آگاهان قیلدی (منشوی) باید بر نوره مقوقس از رسول و سنکلاخی
 من ری شد باصول و یا خود حضرت رسول علیه السلام ندن مقوقس در نوره و سواقی ابله بر ملائیک اصول و نظاره
 بر من رعه اولدی مقوقس بعضار قولنده اسکن در به بادشاهی ایدیکه حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم آن
 استدعا سله دعا ایلدی بر سنکستان بر لطیف خاله اولوب زراعته قایل اولدی و بعضار قولنده مقوقس اصحاب
 رسولدن برکته ملک اسید که فقیر الحال و صاحب عیال برکته ایدی بر کوچک من رعه سی واریدیکه اطراف سنکلاخ
 ایدی بر کون حضرت رسول علیه السلام اول جابیدن کذر قبله قدغه مقوقس اول حضرتی کوروب ابدن رجاوتنا
 ایلدیکه من رعه سنکلاخ اطراف قدغه اولان سنکستان خاله اولوب زراعته صالح اوله پس حضرت مولانا بو آقا قدغه
 خاله اولان سنکلاخی انفسه آلب سیور مشردیکه بر کوکله حقه قدغه رسنه کی اوله توبه آنی زراعت اخرویه
 ایچون نصیحه بار و اصلاح ایلر کار بر شعیب پیغمبر کی مستجاب الدعوه برکته که کدر اول کوه کی اولان قلی دعا ایلد
 نغمه صالح ایلده و یا خود مقوقس و ابر بر منی مشرب وارث حضرت رسولدن و بعضار ایلدیکه کسنکلاخ قلبی
 خالک بال زراعت معنویه به قایل اوله تا کم زمین وجود نده زراعت معنویه و اوندن محصول آخری آله دیمک اولی
 (منشوی) همچنین بر عکس آن انکار مراد * من کند زور و اوصلی و اوند * و بیجلی عکس اوزره اول مراد
 انکاری انشوی باقر و غم صلی جنک ایلر یعنی منکر لعناد و انکار ندن لطیف و حاصل اولش مصالح منعکس
 و خراب اولور (منشوی) کهر بای مسیح آمد این دنیا * خاله قایل و کند سنکلاخ و حصا * بو دعا مسخّل کهر بای
 کادی زراعت و شکوفه و میوه حاصل اولغه قایل خاک سنکلاخ و حصا ایلر یعنی بر عکس انبیا و اولیا کهر بای مسیح
 و کیم بای فصیح کادی و از غون و ارامن * که خاک قایل حجر و سنکلاخ برزه ایلر (منشوی) هر دل را بجهده
 هم دستور دیت * من درجت قسم هر من دور نیست * هر بر کوکله عهده و نیاز ایتیم که هم ایازن و قدر رجت
 من ری هر من دور نیست و کلامی در ابر و عبادتی بر سیل اجرت قیلان که سنکلاخ رحمت الهی من ری
 نصیبی اولان بلکه خدمتند خالص اولان و عبادتی بر سیل قضرع و نیاز قیلان نصیبی اولور (منشوی) هین
 بیست آن سکن جرم بگاه * که توبه در براه * آگاه اولان کلامه و داغ غله جرم و کلامه که کاهدن توبه ایلرم
 شاه کلورم یعنی کاهی ایشلد کد نکره توبه قیلورم حضرت حقه صفتوب تأب اولورم دیمک خاطر منسبه
 اعتماد و استناد ایلدیوب کاهه شروع قیلده (منشوی) بی یابد تاب و آبی توبه را * شرط شد بر ق و صحابی توبه را * توبه به
 بر آب و تاب رکزد یعنی کوزیانی و درون آتشی لازم در که حتی روضه درون منبت اظهار امر اری چون اوله بر برق
 و صحابی توبه به شرط اولدی نه کم فصل چهارده کلماتک تازه اولسنه بر ق و صحابی شرط اولدی برودن مقصود
 آه آفتاب و صحابی مقصود کون بکادر (منشوی) آتش و آبی یلید میورا * واجب ایدایر برق این شیو مراد
 میو به بر آتش و آب کرلناختنه و شیرین اوله و شیو به به صحابی برق واجب کلور (منشوی) تابشاید بر ق دل
 و ابر و چشم که نشیند آتش تهدید و چشم * ماناسکه * کول برق و ایکی کوز بلودی اولده یعنی سوزش سنه
 در مشک دید اولده حضرت خالک تهدید و غشی آتشی چن ساکن اولور (منشوی) کی روید سیرتوق وصال
 که جوشه چشمه زاب زلال * قیلده وصال الهی ذوقنک سیرتوقی چن سیرتآب زلالن چشمه زابن چن اری چن
 سیرتوق روضه سنده وصال ذوقنک سیرتوقی چن جوشه کاور آب زلالن حکم و معارف چشمه لری (منشوی)
 که کستان واز * که وید باجن * کی نشه عهده بند باجن * کستان چنه چن واز بر نشه سنبله چن
 عهده بغلری به اگر آقا قدغه برق و باران اولسه چن کستان چنه راز و زور یلری یعنی باطننده منتر و مستر اولان لطافت
 و طراوتی چنه اظهار و ابرازی ایلدی کذلک انفسه دخی اگر مشک دیده و آتش سنبله اولسه چن کستان دل
 راز و زور و اظهار اسرار ابرار ابله حاصل اولان چن اندیشه و افکاره و آقا قدغه چن نشه عهده بغلری معنیه یعنی
 چن باغله سنده ارساط و اجتماع ایلدی و باغ دله چن نشه افکار چن انوار الهی ابله عهده و سوندا ایلدی
 (منشوی) کی چناری کف کشاید دعا کی * رختی سرفشانده در هوا * بر چشما چن دعا به ال ایچاردی بر درخت
 هوا دیمک باش سلکری یعنی اگر برق تابان اولسه آقا قدغه چنار کفن دعا به ایچاردی و کز باران اشک و سوزن

مثلا عالم زیاده خوش اقا و خوب دیدار بر کسسه کورسنگ در خواب تقدیر نده در که اول خوش اقسا سکا بر نشان
وعدمی بر سه بویه دو (می) که مراد شود و سنک نشان که به پیش آید تراف در افلاک که سنک هم اید حاصل اولور
واشته نشان که بارن فلان که سنک اولور (منشوی) یک نشانی آنکه او باشد سوار یک نشانی که ترا کبر کار
بر نشان دخی اولور که یوله مسکاملا فان ایدن سوار اولیه بیاده اولیه و بر نشان دخی اولور که سنی کارنده طوطیه (می)
یک نشانی که میخندد پیش و یک نشانی که دست بندد پیش و بر نشان دخی و که اول سوار سنک او کند کوله
بر نشان دخی و که او کند اله بغلیه (منشوی) یک نشانی آنکه آن خواب از هوس چون شود در آنکوی پیش کس
بر نشان دخی اولور که هو خوی هو سندن چون که بارن اولیه که سنک قند سو بلیم یعنی بر نشان آنرد دخی
اولور که اول خوابی کمال هو سندن چون که فراد اولیه که سنک او کند آتی سو بلکه قادر اولیه سن (می) زان نشان
باوالدیجی بگفت که نیایی تاسه روز اصلا بگفت تاسه شب خامش کن ازین و بدت این نشان باشد که
بجی آیت اول نشان الله تبارک و تعالی والدیجی شغیر یعنی حضرت زکریا علیه السلام دید یک باز کربا
اوج کونه دکن اصلا گفت و گو به کلیه سن اوج کجه مد کن یک نیک و بددن خاموش اله بونشانده که سکا
بجی کور یعنی مع قدر تک علی الشکم نالوج کجه خاموش اوله سن نیک و بددن بونشان اولور که سکا بجی که و دنیا به
طوطیه و کلام اصل و ما خذی اولور که حضرت زکریا علیه السلام جناب خدایه دعا اید و بدد یک (رب هب لی
من الذک ذریه طیبه انک صمیع الدعاء) پس ملائکه کاذا اید یار اولور زکریا بر اید نماز قلدی قائم اولدی حالد
دید بلکه باز که الله تعالی سکا بجی شغیر بشیر اید اول بجی عیسی مصدق اولدی حالد و سید و حضور
وصالین زمره سندن بی اولدی حالد پس علی طریق الاستیعاد دید یک الهی بنم حاله غلام اولور که با کفو جهانی
یشدی و خانوتم عاقر در پس ملکر دید یار الله تعالی دید یکن ایشلر و قادر در (قال رب اجعل لی آیه) حضرت زکریا
دید یک ای ربم ایچون بر علامت قبل تا اول علامت الهی درجه دوشد یکینه و جلته عارف اولم و ادای شکر
مشغول اولوب نزع منقبت انتظار قیل (قال آتک ان لاتکمل الناس ثلثه ایام الارض) حضرت خدا کا دید یک
سکا آیت و نشان اولور که نامه اوج کون سو بلکه قادر اولیه سن لکن روضه سولیه سن یعنی با ایشلر فاشله
اشاوت بلیم سن اصحاب توحید دخی و لامعونی سنک ظهور ایستنه علامت تاسه اندن تکم ایله که قادر اولیه سید
مکر که روضه و اشارت له اما بعد ایام و زمان اندن تعبیر و تکم ایله که ایازت اوله و تعبیر مافی الغیبه سبک قدرت بوله
نشدن عقد محل اولور و ناسدن طالب اولره آتی تفریر و تبیین قبولور (منشوی) دم روضه و روضه در گفت و گو
کن سکونت آیت مقصود و گفت و گو دما و ج کون دم اورمه زمره سنک مقصود که آیت و علامت و سکو در
یعنی اول و واقعه دورد یک خوش شفا سکا دیسه که سنک دخی والدیجی کی گفت و گو به اوج کون دم اورمه و سکو در
سنک علامت حصول مقصود کدر (منشوی) هین میا و این نشانی و انکفت وین سخن را دارا در دل نهفت که آگاه
اول بونشانی سن گفته کتورمه و سوزی فلکده مستور و بونشان طوطیه یعنی آگاه اول و سکا دید یکم نشانی گفته
کتورمه و سوزی فلکده که طوطیه دیسه (می) این نشانها گویش همچون شکر این چه باشد صد نشانی دگر
بونشانی اول خوش اقا خواهد اول کسه به شکر کی سولیه بوقدر ندر بلکه صد و یک کی نشان دیسه
(منشوی) این نشان آن بود که ملک و جابه که همی جوی سایی از آله و نشان اول اولور که ملک و جابه که یایی
خدای تعالیدن طلبا یار سن یایی یا فارسیه اولیوب یا عربیه اوله دخی جائز و تقدیر اوزر معنی بوال نشان
اولور که ملک و جابه آن و حصولی خدای تعالیدن دائم یار سن و یولور سن مصرع اوله نشانک نوبی ساکن
انک نوبی مکتور اولیه ملک و جابه آن ساکن اوقند مجاز در بر عکس نشانک نوبی ساکن انک نوبی مکتور اولوب
ملکه مضاف اوقند دخی جائز در بر معنی ملک و جابه آن و حصولی خدایند یار سن و یولور سن دیک اولور (منشوی)
انگهی گریز شپای دوازده و آنکه می سوزی حجر که در نیاز اوله اوزون کجه لکه اغلر سن یعنی اول نشاندر که
اغلر سن اوزون کجه لکه رده دخی اوله که مصر و قی باز و نضر عده تار سن (منشوی) و آنکه بی آن روز تو نایل شد و همچو
دوی کردت یار یک شد و اول نشان که اول نشان سنک کوندر زن یار یک و مظلم اولدی برد ولیک سنک و سنک ایینه
اولدی (می) و آنچه دادی هر چه داری در کت و چون زکات یا کازان رخنات و اول نشاندر که بردک هر نه که
طو تر سنک زکات و قند ما کازان طرقت و حجر دران حقیقت زکاتی و قنده رختنرف یعنی جعب مالک اولدی قری
شیرین فی سبیل الله بجبه بدل اید لرسه سنک دخی آنلر کی زکات و قنده هر نه طو تر سنک بدل ایلر سن (منشوی)
رختنم ادبی و خواب و رنگ و سرفدا کردی و کشتی همچو مو و آسیاب و خوابی و یوز زکات رنگی و بردک باشکی

خدا ایدلدن موی کی ضعیف و غیف اولد (منثوی) چند در آتش نشستی همجو عود و چند بش تیغ رفتی همجو
 خودی نیمه کره عود کی آتش هیرانده او فودلدن نیمه کره و غلفه کی تیغ بلائک اوکنه کندل (منثوی) زینین
 بیچاره کیهادهزار * خوی عشاقست و نایدردن چار * یوزک بو بخلین بیچاره لک درن عشاقست خوریدل که حساب
 و شماره کلز (منثوی) چونکه شب این خواب دیدی روز شد * از امید سن روزی * زینیه مقدمات مذ کوره
 و محصول کلمات منوره یو یتد مع مانعده یعنی چونتم کیه یو کونه خوابی کوردل * کونزد اولدی اول وعده و روایات
 امیدندن سنک روزی روز و مظفر اولدی (منثوی) چشم کردان * کرده بر چپ و راست * کان نشان وان
 علامتها کجاست * چپ و راسته چشمکی کردان ایلش سن و امیدله که اول نشان و اول علامت کرده در نشانندن مراد
 سوار و علامت کردن مراد سواردن ظاهر اوله حتی حالاندر (می) بر مثال برلنمیزی که وای * کرورد روز و نشان
 ناید بجای و بیواق کی دروسن زیاده اضطراب و غمگدن یوله دوک وای اگر روز کیده و نشان برنه کلمه یعنی سوار
 ظاهر اولیوب شب ارشه بنم حال نیمه اولور (می) بی دوی در گوی و باز او سرا * چون کسی کوکم کند کوساله را * محله
 و باز اوده و سر ایدلیرسن شول کسی که کاول کسی شوره کوساله منی یعنی یوزاغوسن سورن کسی که بی نوشانک
 ظاهر و بی جست و جوی به با لمرن حتی سنک جدله طلبک کورن کسیه رسکادیرلر که (منثوی) خواجه خیرست
 این دوادو جیست * که شد اینجا که داری کیست * ای خواجه خیرمیدرسکادیرلر و یو ندو هم وجهه داری خواجه
 خیر اوله سکا یولک ندو یو محله که شد بی طور سن او کیدر (منثوی) کویش خیرست لیکن خیرن * کس نشاید
 که باند خیرن * سن انضای و از انجیوب * کایرست که خیرد لیکن بکا خیرد لایق دکلدر که یو بی بدن غیر بیسی یله
 (می) کر بگو یلک نشام فوت شد * چون نشان شد فوت وقت موت شد * بکری دروی هر مرد سوار * کو بدت
 منکر مراد وانه وار * مثلا حالتدن سوال ایدن و مطالوبک ندر دین کسیه به در سنکه اگر سکار نشان سولیم و کندی
 نشان سولیم که مشغول ایلیم بر نشان و علامت فوت اولدی وقت موت اولدی زیرا او مقصودل حصولنک نشانندن
 بری سولیم که کدر چونتم نشان فوت اولدی و موت وقت اولدی یعنی چونتم نشان فوت اوله وقت موت معنوی
 و نای اولدی زیرا علامت حصول مقصود عاشقه حیات منزله سده فوت علامت حصول مراد موت مذهب سده در
 هر سوار اوله یوزنه نظر ایلرمن اول سوار سکا دیر بکا دونه کی نظر ایله یعنی سن هر مرد سوار اوله یوزنه
 جد و دتله نظر قیاسوسن احوال و ایدلیمشیر اولان سوار بلکه اوله دواول دخی سنک دت و غایت امکانندن
 جنون شائبه می قوم ایدوب بکا دونه لر کی نظر ایتد یعنی سکا عالم السنده تبشیر اولان سوار اسب همی
 و فارس میدان حکمت و معرفتی شخص و قیسه مشروعه ایدلده سوار ایدلر طریقت اولان کسیه لر سکاکنده بعض
 کسیه بی کوروی لقی سکا عالم السنده مشیر اولان کسیه یوی اوله دیو قیامت جست و جوی قیده مشرب عاشقندن
 بی خبر و احوال مشتاقندن بی علم و بی هنر اولان علما و شایخ عاشق شد تله اولان طلبی و دقتله ایلدیگر نظری
 جنونه حل ایدوب یوله دونه وار نظر ایتد * و چون یولنه کجه دوسوز سولرلر (منثوی) کوشش من صاحبی کم
 * کدر دهم * و روجیست و جوی او آوزدهام * سندی ای عاشق یو کونه که یلسان حاله و یالسان قاله در سن ای
 سوارینک کردارین بر مصاحب ایلیم روزی افک جست و جوی نه کنور مشم (منثوی) دولتت پاینده بادای
 سوار * رحم کن بر عاشقان معذور دار * ای سوار سنک دولتت پاینده و طاق اولسون عاشقلا آوزده رحم ایلدی معذور
 طوت یعنی ای سوار اسب شریعت سنک دخی دولتت پاینده اولسون عاشقلا ره رح ایلدی معذور طوت (منثوی)
 چون طلب کردی بجد آمد نظر * جد خطا کندر جنین آمد خبر * و الحاصل چونتم طلب ایدلدن شول مرسته که
 نظرلر جدله کلدی و نظاره قیالده بی و کوشش هر سه سینه قشیدی بجد آمده متعلق اولور جدوسی خطا ایلر خبر
 رسول علیه السلام یوله کلدی * کما قال النبی صلی الله علیه وسلم من طلب و جک و جدوسن قرع الباب و یلج (منثوی)
 فا کهان آمده سوار ییلک جفت * پس گرفت اندر کارن جفت * حاصل کلام اول منامده موعود اولان
 برینکجهت سوار فا کهان کلدی پس اول سوار سی کارنده محکم طوتدی یعنی حتی محکم در اغوش ایلدیوب تمام
 اشتنائی ایلدی (منثوی) فوشدی بیوش و افتادی بطاق * بی خبر کتافت سالتوس و نفاق * پس اول موعود
 اولان شخصک مشهور اولسی و نظره و ره کلستک دقتدن بیوش اولدک و اخوان و یاران دتک دوشلدن و هم و جهر
 افک ملاقاتک شوقندن بیوش اولدک و بی لطافت اولوب اوقله آوزده دوشلدن طاق یولده یوتد * ره ارقه آوزده دوشک
 معاشنه استعمال اولور سنک و سالتدن بی خبر اولان غافل سنک حقدده اینسی اشبه سکار ارنماق یعنی سنک
 و حالکی ربا و نفاق و حیلله جل ایلر (می) اوچه می یتد درو این شور جیست * اوزداند کان نشان وصل کیست

اول بی خبری یاور که اول بهوش دوشن کسه ده ووشور و بهوشلق ندر اول بی خبر یلتر که اول مشاهده اولانان
حالات کیلک و صلتک نشاند و بوم و جهد اول بی خبر یلتر که اول فلان کسه به مرید اولان نه کورو و آند و بوشور
و شغب ندر اول بی خبر یلتر که بونه کسه ملک و صلتک نشاند (منشوی) این نشان در حق ایشد که دید که آن در کوا کی
نشان اید بدید که نوشتان اول کسه ملک حقه اولور که اول کسه کوردی اول غریب من نشان چن ظاهر کور یعنی
نوشتان و علام اول مرید که حقه در که مرادی خواب السیده کوردی (فاتحان رف منشا شغ) لغو اسخبه
بوعالمه الفت و محبت ایلدی پس اول عالمه تا کابلین کسه به بوعالمه چن نشان بدید اولور (منشوی) هر زمان
از وی نشانی می رسد * شخص را باقی بجای می رسد * ماهی بیچاره را پیش آنداب * این نشانی آنک آت
الکتاب * هر زمان اول عالمه آشنا اولدی یعنی ولی دیوب آفرار اشد یکی ریستدن آکار بوع نشان بشور شخص
معهود که کوا جاشه بر جان بشور و رحمت آخری جاشه منضم اولوب بشور بیچاره مامند آوکنه آب کلدی یعنی
طالب آواره بی آب فالش بر ماهی بی چاره کی ایکن ماهی بیچاره ملک کوا آوکنه صوکلدی نوشتان که آتاق
و انفسد و نمایان و عیان اولور اول کتاب معهود که آتیدر که مراد لوح محفوظ ندر (منشوی) پس نشانها که اندر
انبیاست * خاص آن جائز بود که آشناسد پس شول نشان که انبیاء علیهم السلام در اول جابه مخصوصه
اول بان حضرت خدا تک آشناسیدر که عالم الهیده واقع اولشد پس سلمات و ارشده و آفاق و انفسد هر تقدیر
آت و آرایه الهه آشنا اولان جان ایچر زنده غیر بوی آتیدن خبردار اوله میوب اعراض ایلدر (که قال الله تعالی
و کما من آیه) این من علامه و دلالة علی الله وصفاته و توحیده (فی السموات و الارض بیرون علیها) اعلی الارض
اوعلی الآت و نشاندن (و هم عنها معرضون) ای لایب تیرون بها (بودشاده آت خدای بیلان عالم السیده خدایه
آشنا اولدر و اندن اعراض قیلان خدای بی خبر فلاندر پس باعبر یله واسه دخی جائز بود بر او زود معنی جوق
آیات و نشان که انبیاء عظام علیهم السلام و در اول بانله مخصوصدر که عالم ارواحه انبیاء آشنادر یک اولور
(منشوی) این سخن ناقص میاندوی قرار دل ندارم بی دلم معذور آره و بوسون ناقص بی قرار مادی کوکل طوع و نهم
عاشق بی دلم معذور و طوط یعنی بویات و علامات سوژی ناقص فالدی و تر اسرار اولدی کوکل المدد کلدی دل
و بی اختیارم معذور و طوط قرضا و آت و نشان در وری ناقص فالسبون و تمام السبون دینکسه و تقریر و تفسیر
شروع قبلنسه به ممکن دکدر (منشوی) ذره های رنگ را توان شمرد * خاصه آنکو عشتی از وی عقل بر * زیرا
بر کسه قومک ذره رنگی صایغه قادر دکدر مخصوصا اول کسه که عشق الهی اول کسه دن عقل ایلندی و آتی دوانه
اطدی بعضی نسخه ده مصرع اول بوله ده (ذره ها را کی تواند کس شمرد) بر کسه ذره رنگی صایغه چن قادر اولور یعنی
هر بر ذره که آت الیه دن بر آند (خفی) که شئی له آیه) لغو اسخبه ذره رنگی چن بر کسه صایغه قادر اولور علی
الخصوص اول کسه که عشق ایلدن عقلی کیدردی اول بی عقل اولان عاشق بودد در آتی نجبه احصا ایلدر (منشوی)
بی شمار بر کهای باغ را بی شمار با ملک کیک و زعفران * بویست اسفند همدرد یعنی صابرم و صایغه قادر
اولور صابم با ملک بیا اقل رنگ هر بر وی معرفت کرد کاره بر دقتدر کیک و زعفران با لکنی صابرم یعنی با ملک زافع
و کیک که هر بری آت خدای بر آیت اکر در یعنی شماره گلز و آتی احصا به که قادر اولور (می) در شمار اندر نباید
لیکن بی شمار بهر بر دقتن * بومد کور و ان شمار و حساب کز لیکن بر مختلک رشتدن از وی صابرم یعنی
مالا بدلا که لایق ملک (که) کلام ملک مقتضایه مختص اولان کسه اول ارشادی ایچون ممکن اولدی یعنی من نه صابرم
و تعبیر و تقریر ایلیم (منشوی) محس کبوانا که سعد مشتری * ناید اندر حصر که به بشری * مثلا کبوانک
نحسی یا که مشتری سعدی یعنی زحل یلدر رنگ نحوسنی و مشتری یلدر رنگ سعادت کی کبواندن مراد زحلدر که زاده
نحوسنی اوز در حصر و حساب کز اکر چه حساب من یعنی زحل نجو منته و مشتری سعادت نه غایت و نهایت
بودد (منشوی) لیک هم یعنی ازن هر دواتر شرح باید کرد یعنی نفع و ضرر * لیکن بوهر ایکی اتردن مقداری
شرح یلک کرد یعنی اول ایکی کو کیک بر یک نفع و ضرر بر یچیدر و ان رنگ نفع و ضرر بی ان ملک کرد کدر (منشوی)
ناشود معلوم آثار قضا * شیه مر اهل سعد و نحس را * تا آثار ضلالت بر شمی سعادت اهلنه و نحوس اهلنه
معلوم اوله بوم و جودن تا که معلوم اوله آثار تضادن بر شیه اهل نحس و سعد اولان کسه لره دواتر بنموده موضع
آثار تضادن بر شیه اولدر که اول کسه که لوح قضا ده اهل سعادت اوله آنک طالعی مشتری اولور (منشوی) طالع
آنکس که باشد مشتری * شاد گردد از نشاط و سروری * اول کسه ملک طالعیکه مشتری اوله سرور و سرور کدن
شاد و سرور اولور (منشوی) وان گرا طالع زحل از هر شرور * احتیاطش لازم آیدر امور و اول کسه ملک که

طالعی زحل اوله جیع شردن امور و احوالدها کا احتیاط لازم کاور (منثوی) کرکوبم آن زحل استاره را *
 زانش سوزد من ان بیچاره را * کراول زحل استاره اولان که به یو بیسم اول زحل آتش خوشستدن بقاردی
 تحقیق اقبال بیچاره ای لیکن ائن آتش قهر و خوسستدن سوله من ولسان و جنائی الهیک زد کردن غیره به صرف
 ایلزم بعض نسخه ده کرکوبم محله کرکوبم واقع اولمدر بر بقدر اوزره معنی دیک اولور که کراول زحل استاره اوله
 زحل قهر و خوسفت دیم اول بیچاره ای زحل خوسفت و نکبت آتشدن بقار یس لازمدر که کانیه ایدم تا که اول
 بیچاره منته اولوب ذکر الهیه مشغول اوله (منثوی) اذ کوا الله شاه مادستور دانه اندر آتش دیه مارانور دانه
 الله تبارک و تعالی کلام مجیده امر ایدوب یوردیکه (یا معی الذین امنوا) ذکر الله ذکر کثیرا و سجدو بکره و امشلا
 هو الذی یصلی علیکم و ملائکته ایض حکم من الملائکة الی النور و کان المؤمنین در حیا) یس ای زحل استاره اولان
 مؤمننر وای آتش طبعه مده و نزلت بشر بنده قتلان مسلمان حاله الهی ذکر ایلک برنم شاهمر کندوی ذکر ایلکه
 دستور و ردی آئن ذکر یوری و غیره ذکر کری ظلمتدروان ذکر کری ضیای درون افر و زو زحل و مشترک ذکر کری آئن
 ذکر کری قنده آتش عالم و زرد یس بری اول خدا آتشد کوردی بره نور و ردی یعنی بری اول خدا آتش ذکر کما سوا
 و نار جهل و عباد و کوردی لطف در کمندن بره نور و ردی و بری ظلمات جهل و غفلدن استخراج ایدوب مره نور اشته
 و عالم وحدانیه ابر کوردی (می) گفت اگر چه با کم از ذکر کجا نیست لایق مره تصور ها برنم شاهمر اگر چه
 بن سزله ذکر یکزدن نام دیدی تحقیق با نکاتصورر لایق ذکر یعنی جناب حق جل شاه یوردیکه قولمرا اگر چه
 بن باله و منزه سزله ذکر یکزدن لیکن کذبکنز نفع و قطعه را بیچون بنی بلا تصور ذکر ایلکدن خالی اولم تحقیق بنم
 جناب مده تحقیق تصورر لایق ذکر ادر (منثوی) ایلک هرگز مست تصور و خیال در نیاید ذات الهی مثال لیکن
 تصور و خیاله مست و مفتون اولان که هرگز بنم ذاتی مثال و تمثیل را کلز یعنی مست تصور و خیال اولان
 که هرگز برنم ذات بیچون غری مثالسزا کلز و ادر الالباب از انزه تفهیم بیچون تصور و تمثیل جائزدر (منثوی)
 ذکر جسمانه خیال نافست * وصف شاهانه از انها خالصست * محصل جسمانه ذکر نافست خیالیدرفهم
 و ادر اکرده ماصر اولان که در جسمانه تمثیل و تصور بر طریقله فهم ایلر بادشاهه وصف و جسمانی حالندن
 خالص و اکرده بوم و جهدر ذکر جسمانی یعنی جسمه مناسب مقتضای ذکر قبلی خیال نافستدر وصف شاهانه
 اوصاف جسمانه دن خالصدر (منثوی) شاهرا گوید کسی جولاه نیست «این جمده حجت این مکرر کاه نیست»
 بادشاهه مدح قصاید کده بر که سولر جولاهد بکلدر بوم و جهدر بر که تم موسی علیه السلام زمانده
 اولان شبان کی اوصاف جسمانه ایل جناب حقن کاه بر که بادشاهه جلا و بجم ذکر در بومده مدحدر
 بو که مکرر بادشاهدن کاه ذکر اکر کاد کل لیکن کندی اعتمادی و استعداد مناسب حضرت خدای توصیف
 ایدوب ذکر ایلدی اکر و ادره بر مؤال لازم کاوره که اوصاف جسمانه ایل حضرت حق لیسان شارع خود
 توصیف ایلدی متلا دست و با و عرض استوا اوزره کمی یس نه وجهله اوصاف جسمانه کا لایق اولور جواب اولدر که
 اولاقوصیف خدا فوقه بد یعنی شارع قوصیف ایلسته موقوفدر نایالسان شرعه واقع اولان اوصاف جسمانه
 متشابهاتنددر یس بو گونه قوصیف و تعریفدن موصوف ذاتی صفات جسمانه ایل متصف اولی لازم کلز زرا
 حضرت حق جل شاهه بدی وارد لیکن کندی ذات مناسب ایلسته اولان بدی ذکر و کذلک جمع و بصری
 و سایر صفات علیهم وارد یس بو قوصیف مجسمه و شبهه نک قوصیف و تعریفدن و اعتقادندن دوردر و بوجهله
 مذکور اولان اولان اوصاف جسمانه ایل قوصیف قیلدر بر نه کم حضرت موسی شبان بو گونه قوصیف ذکر کری
 و ایدوب دم ایلدی (انکار کردن موسی علیه السلام بر مناجات شبان (منثوی) ندیموس یل شبانی زار را * کوهی
 گفت ای خدا وای اله حضرت موسی علیه السلام واده بر شبانی کوردی یعنی طور طاعتنه کیدر کن واده
 بر جوان کوردیکه اول جوان ایدردی ای کریم وای اله بعض نسخه ده کوهی گفت ای کرنده اله واقع اولمدر
 بقدر اوزره معنی اول جوان دردی ای بنده را کریده و اصفطاطی الی (می) تو کجای ناشوم من جاکت «جارت
 دردم کن شاهه سرت من قدمسن تا بن سنک چا کر خد منکار اول سنک جارت کی دیکم سنک ناشکی طاهر (می)
 جامه ان شوم شبها ات حکم «شعبه شب اوزم ای محشم «سنک قضاکی بو سنک بنرکی اولوردم ای
 محشم سنک او کو که سوت کتوردم (می) در شکست بوسم بمالما بکت «رق خواب اید برم بایکت «سنک الحکر کی
 اوزم سنک ایچنکی اوزم خواب رفتی که کله سنک جای و خوابا کاهی سوزم و بالک ایدم (منثوی) ای ندرای بو
 همه برهای من ای یادت هی هی و هیای من وای بنم دو کلی بکلیم سکا فدا اولسون ای خدا سنک اید کلد برنم

هی هم و هیما یعنی های وهو! ایوب فغان بیدارم شک شوق و یاد دل واسطه سله در (م) این خط پیرومی گفت
 آن شبان * گفت موسی با کیت از ای فلان * اول چو بان و اسلوب آرزو پیروم و عیث سویلدی حضرت موسی
 علیه السلام * کایتندی ای فلان چو بان و سوز کیمدر (مثنوی) گفت با آن کس که ما را آفرید * این زمین و سرخ
 آرزو میدید * شبان حضرت موسی با کیت اول که به در کبری برآندی بوزمین * و آسمان اندن ظهور کاندی (ی)
 گفت موسی های خیره شدی * خود مسلمان نشده کافر شدی * حضرت موسی علیه السلام بآندی های ای
 شبان خیره سر و مجنون اول دل بعضی نسخه ده و مصرع گفت موسی های بس مدر شدی واقع اول شد یعنی موسی
 علیه السلام * کایتندی های زاده مدر بر اول دل * خود مسلمان اولمش * ایکن کافر اول دل (مثنوی) این چه زار است
 این چه کفر است و فشار * بنده اندر دهان خود فشار * بونه هر زمره بونه کفر درونه باطل هذیان سوز در کسیدی
 دهان که بربنده صوق تا غزل نو گونه سوزی سولیم (مثنوی) کند کفر و جهازا کند کرد * کفر نو دیای دین را
 زنده کرد * سنگ کفر کل تیغ راجحه سی جهانی خوش ایلدی سنگ کفر لیدینک دیاسنی اسکی و بار باره ایلدی (م)
 چاروق و پانا به لایق مر تر است * افتابی و اجنیها کی روست * چاروق و پانا به سکا لا بقدر پانا به شول صا غیدر که
 آتاندن دین دلد صا رلر بر آفتاب عظیم الشانه بونک کیدلر قن رو و سزادر (م) کربندی دین سخن و خلق راه
 آتشی آید بسوزد خلق راه بسوزدن * کرسن کلو و دهان کی بخلیم سن آسمان در تراش کلو و رختی بقار (مثنوی)
 انشی کر نامدست این دود چیست * جان سیه کشته روان می دود چیست * اسکر سقا کفر الهی آتشی معنا
 کلدیسه بوده اندکنند ظهور ایلدن خان کفر و عصیان ندر جانک سیاه اولش روانک می در دندر یعنی و طاهرده
 اولان * کفر و عصیان و پیروم هذیان باطنده اولان ناز قهر لک علامت و دخاق و جانک سیاه اوله نل و روانک
 می در دودا نلک آثار و نشا ندر (مثنوی) کرمی دانی که برزدان داور است * زار و کستانخی ترا چون داور است *
 اگر یلور ایسک که برزدان عادل کا کدره رزه و کستانخی سکا نیجه لا بقدر یعنی حضرت حق لک اگر سن داور اولدیغی
 ایلدی نلک حقدیه بونکه کلان سولمکن حکم حذر قیلدیل (مثنوی) دوستی فی خرد خود دشمنیست * حق
 تعالی در ریختن خدمت غایت * عطر سزک دوستلی خود دشمنلک در حق تعالی حضرت تری و یحیی خدمتدن
 غنیدر (مثنوی) با کهی کوی و این باغم و نال * جسم و حاجت در صفات ذوالجلال * پیوسوزلی ای چو بان سن
 کیه در سن عم و ناله کیم می در سن جلال صاحب اولان خدایک صفاتده جسم و حاجت می در سن حضرت
 ذوالجلال والا کرام اولان خدا خود احتیاج و جها نیدن نهدر (مثنوی) شیر او نشود که در و نشو و ناست * چاروق
 پوشد که احتیاج یاست * سودی اول کسه ایچر که نشو و نهدر چاروق اول کسه کیر که اوپا به محتاجدر حضرت
 حق خود بولردن مستغنیدر (مثنوی) دور برای بند طاعت این گفت و نهانک حق گفت او نیست و من خود او نهانک
 گفتانی من است * بعد من شدم و مجبور و تنه انشد * انکه بی جمع و بی بصیر شده است * در حق آن بنده این هم
 پیروم است * حضرت موسی صلوات الله علی نبینا وعلیه شانه دید که ای شبان بونست سوز لک فضا و کر بنده ایچون
 ایسه اول بنده خاصه حضرت حق لک حقدیه ایدی اول بن دروین خود او دیدی خلیفه مستخلف عینی اولدیغنه
 اشارتدر بومعنا آیات و احادیثه دلائل حق جوق واقع اولمش * کمال الله تعالی فی حق نبینا الدین بایعونک انما
 بایعون الله و قال انضامن بطلع الرسول فقد اطاع الله و لهذا قال الله تعالی و ما ریت آدمیت و لکن الله ربی و قال
 علیه السلام اشاره الی هذا المعنی من رأی فقد رأی الحق و اول بنده در سکا دید بکم که حق تعالی نلک شاهده اتی
 مر ضلم تعذی دیدی یعنی اول الله دیدیک بن خسته اولدم بی عبادت * بتدل بن مجبور اولدم او مر ضی تنها خسته
 اولدی * کال الله تعالی فی حدیثه القدسی بابن آدم مر ضی * ای آدم اوغلی بن خسته اولدم فلم تعذی بی عبادت
 ایلدک * و استطعتک فلم اطعنی و امتسقتک فلم تسقنی * بن طعام استدم اطعام * بتدل بن صوامتدم استفا * بتدل
 قال یارب و کیف اعوذک و انت رب العالمین قال الله تعالی اما علمت ان عبدي فلانا مر ضی فلم تعذمه اما علمت لوعده
 لوجدي عندها آخره * بشار و قد مضى فصل حدیثدر و پوشد من مقصود اولو که بی بیسج و بی بصیر مر ضیست
 صاحب اولمندر لک حقدیه بیه بونکه نه حالات پیروم در قنده هالدر که حضرت شلک شان شر خنده اوله شایخ
 صوفیه بر مر تبیه قرب نوافل در لک قن عبد بر مر تبیه حدیث قدسی (لا يزال العبد یقرب الی بالتواضع و الخ
 احبته فاذا احبته کنت محبه الی بیسج و بصیر و الی بصیر و بیده الی بیسج بها) و حدیث شریف بقا تفسیری
 بشنی جلدده عارف واصل مر خنده کلو قول خدمت ناهله مد اومت ایلسه بر مر تبیه واصل اولو که جناب
 حق اکامحت ابد را دل و قتده که جناب حق عبده محبت ایلیه عبد حقه بر مر تبیه تقرب ایلر که بلا حلول و لا اتحاد

جناب حق ا کالت مشابیه سنده اولوب جمع حقه سامع و بصیر حقه ناظر و قدرت حقه باطن و قوت حقه مائی اولور
 و ولایت و کرامت می ته سن برلور پس بومی ته به واصل اولان عبده بر کسه اهانت ایلیمه بی ادبانه سوز سو بلسه
 عظم جنانه و نزع ایمانه سبب اولور (کا قال الله تعالی من اهان لی و لیا فقد بازنی و اهانیه و کذا قال الشیخ الاکبر
 قدس الله سره العزیز من جالس الصریقه و خالف ما یحققون به نزع الله الایمان من قلبه (مننوی) بی ادب گفتن
 سخن با نخاص حق دل بجز الله سیه دارد و حق تعالی بتک خاص بنده منتهی ادب و بی السوز سو الملک قالی اولور
 وورنی قاره اولری یعنی دفتر علی سید ابابکر (مننوی) گزینم دی راجع وائی فاطمه که حرمین جفندم دیوزن همه
 اگر من بر مرده فاطمه او تو به س اگر چه می دیوزن جبهه بر جفندم زبر اجهه سی انساند و مر دیوزن حیوان نا طلقی
 نعرضتک تختنده داخلدر (مننوی) غنبد خون فکند تا غنبد کس که حرمه خوش خو و حلیم وسا کسست اول
 فاطمه دید کل کسه سنک خون و ملا که قصد ایلر مادامکه نمکندر اگر چه اول کسه خورش خو و حلیم وسا کند
 مع هذا نه یونانله نتیجه نولقدن کا عار کلوب سکا شتم ایلر (مننوی) فاطمه مدحست در حق زنان می مردن
 کوی بود زخم سنان سال بود که فاطمه ایلر حقد مدح زبر احضرت یغمه علیه السلام کشتنر لک اسم
 شریفیدر اما مرده فاطمه سن ا کزیم سنان اولور و سوزو لک خلقی بخور قیلور (مننوی) دست و پا در حق
 ما استایست در حق باقی حق الایست پس ای جوان دست و پا زیم خضر مدح و ستا بود دیرا بی دست
 و پا لونی عیب و نقص اندر اما حصر خدا لک طکی خنده الیش و عیدر اگر چه در اولر اما اگر
 جاره میاد اولر سه عیب و نقصان دکل بلکه کالدر زیر حق تعالی حضرت تری کس و بی و قدمه ز صین
 ایلند که کتاب و متله ثابتدر (مننوی) ایلدیم یال اولر الا بقست و والد و مولود را اونا کست پیوره اخلاصه
 اشارتدر قل الله احد یسوره لک ب نزولی بودر که بر کن قریس حضرت سیمبر علیه السلام دیدیلر (یاجد
 صف لثاریک یعنی بر یک بر وصف قیل کفه بیروه ایچره و کیند میران الی و کیند طوغندی پس جناب باری
 سیور که غل دی یاجد یوزله هوشان بودر که (الله احد) الله بر در منو جده بالذات و منقر دباله فائدر (الله الصمد) ای
 الی الله الصمد و الیه فی الخراج المستغنی بذاته و کل ما عدا محتاج الیه یوقدر بر چه قصد متناهنه اولوب مفعول
 مناسی و بر یلور یعنی الله صمد الیه درو محتاج الیه درو محتاج و غنی بالذات و مستغنی عن الخلق و فائدر و دائم
 و باقی مناسنه دما اولور (لم یلد) کسه بی طوغور مدی اول الله یو دبلر که عز برین الله و نصاری سبع برین الله دبلر
 و بعض قوم الملائکه نبات الله دبلر اولر دیناری دتعدر (ولم یولد) و کسه دن طوغندی زبر اهر مولود محمد درو جسددر
 اول الله قد جدر و جسدن مزهدر (ولم یکن له کوا احد) و هیچ بر احد کامکافی و معانی و مشاکل دکدر جلال الدین
 ساجی سیور لک محطله بر لک بو الملک صانع یوقدر و فلاسه صانعی وارد و اما صفاتن مزهدر بر و نشوان
 حقل شریکی وارد در بر و مشبه خلقه بکزر و سوار و اعضاسی وارد در بر و هو دی و نصاری زن و فرزند ایشان ایلر
 پس بر مؤمن دیکه هر وقت طیل و زنده دن بری اولور زبر اضهر ذاته را جدر و الله دبه فلاسه اعتقادند بری اولور زبر
 لفته الله اسم ذات و مستجمع جمع صفاتدر واحد دبه اعتقاد نشویدن بری اولور (والله الصمد) دبه اعتقاد
 مشهدن بری اولور (ولم یلد و لم یولد) دبه ملت و دو نصاری دن بری اولور (ولم یکن له کوا احد) دبه اعتقاد جیس
 و مشر کاندن بری اولور حضرت مولانا بی حضرت موسی علیه السلام اساتندن تقر بر سیور لک (لم یولد و لم یولد)
 دیکله توصیف ایلک اول حضرته لا یقدر ولد و مولودی اول خال قدر امدی حقل توصیفی یوقنیدر پس صاحب
 شریعت حضرت تری نیجه سیور بلسه اکا کور و وصف خلقی کرک و جناب حقه اوله نضر ایتم کرک و لا جناب حق
 هر کسی دبلر بکی اجهه توصیف ایلک جائز دکدر (مننوی) هر چه جسم امد و لا ن وصف اوست) هر چه مولودست
 اوزن سوی جوست هر که جسم کادی ولادت ایلک وصفیدر هر که مولود در اول نهر لک بو طوغندند و کوا کریم
 انسانی بر جوی کبیدر بر جایی ربوبیت بر جایی عبودیتدر هر که مولود اولدی اول نهر و حلق بو جابندندر اول
 ربوبیت طرفندن دکدر (مننوی) زانکه ان کون و فسادست و مبین حادثست و یحدی خواهد یقین اول
 اجلد که اول جسم عالم کون و فسادندر خوار و حقدر و حادندر و یقین بودر که (لا بد لکل حادث من محدث)
 لغوا سببر بر محدث قدم استر که اول احد و صمد (ولم یلد و لم یولد و لم یکن له کوا احد) اوصافله متصف اولان واجب
 الوجوددر (مننوی) گفت ای موسی دهان دوختی و زبانی تو جان سوختی شبان چونکم حضرت موسی
 علیه السلام دن و کانی ایشندی کا بتدی ای موسی بدهان دیکدن و شبان نلقدن سن بن جانی با فدل (مننوی)
 جامه را بدید واهی گرفت و ستره اذندریا بی و رفت شبان در حال جامه سن برندی و حرارتله بر آتاشیدی

بر سیاهه باش تو دی و گستدی (عتاب کردن حق تعالی باموسی علیه السلام بر شبان (مثنوی) و سی آمد سوی موسی
از خداوند قماران را کردی (جدا) خدای تعالی بدین موسی علیه السلامه و سی کلدی یو یو دو کای موسی بر نم شده می
برزدن جدا ایلدک (مثنوی) تو برای وصل کردن آمدی و برای فصل کردن آمدی من بند مری بکا واصل ایلدکن
اورتجی کلدک یا خود فصل و جدا دین اورتجی کلدک بعض نسخه ده مصرع ثانی تا برای فصل کردن نامدی واقع
اولشدر یعنی بند مری بندن فصل و جدا ایلک ایچون کلدک (مثنوی) تا وافی باشد از فراق و بعضی الاشیاء عندی
الطلاق و یوت جناب عزت لساندن موسی علیه السلامه خطا بدورور که کای موسی مادام که قادر سن فراقه
آیاق قومه اشیا ناک ایفمن و افجی رنم فتمده طلاق در یعنی باموسی قادر اولدجه آیاق قومه فراقه و شروع نامه فراقه
زیرا ایفمن اشیا ناک فتمده طلاق و فراقدر (کما قال علیه السلام ما خلق الله سبحانه احبابه من العناق وما خلق الله
سبا احبابه من الطلاق) و کای موسی مسلم عن ابی هریره قال قال رسول الله صلی الله علیه و سلم ان ابلیس یضع
عرشه علی المله فی بیت مرابه یقننون الناس فادناهم الیه منزله اعظمهم فتنه یجی ما حدهم فیقول کذا و کذا
فیقول ما صنعت شیئا ثم یجی ما حدهم فیقول ما ترک شی فیقول بینه امهم و بین امرأه فیدینه منته فیقول نعم انته
یس ندم معلوم اولدکه بر نشسته که شیطان فتمده زاده مقبول اوله الله فتمده بقایات بمفوض الی حق مقرر در (مثنوی
هر کسی راستی بنده ایدم * هر کسی را اصطلاحی دادام * هر یکسه به بر سعت قومش هم یکسه به
بر اصطلاح و بر شتم یعنی حضرت موسی عتاب حضرت عزتدن یو یو واقع اولدکه باموسی هر یکسه به بر سعت
خاص وضع ایدم و هر یکسه به بر نوع اصطلاح و در مد که و اختلاف السنه و اصطلاح دخی آیات عظیمه دن بر آیت
و ارض و سموات خلقی مانند قدرت با هر مدن بر قدر دندر (کما قال الله تعالی فی کلامه و من آیاته خلق السموات
والارض و اختلاف السموات) ای اختلاف لغات که بان علم کل صنف لغته و اجناس اصطلاح حکم بان علم کل قوم
اصطلاحهم قامن طاقه من العلماء و الادیاء و الحکماء و غیرهم الاولهم اصطلاح لایله الا خیل فهم الایبتر یفمن
الله و لا مشاحه فی الاصطلاح (مثنوی) در حق ایدم و در حق تو دم * در حق او شوم و در حق تو دم * و دخی
حضرت خدای لساندن حضرت موسی به خطا یا و اصطلاح مد منازعت ایلینده ارشاد ایدور که آتک خستده
و استعداد ند اولد و زود مد و روستک خستده و استعداد ند نسبت ذمدر آتک خستده شد و روستک خستده سجد (م)
ما بری از الیونان که همه * از گرانجی در جالاک که همه * بر جمیع بلاد و نایا کلدکن بری بر وجع کراخیا ناولدند
و جالاک کلدکن بری بر یعنی بن شول باری ام که برتیم یا کلدکن و خلقی بنی به و تقدیس ایلدکن و دخی
نایا کلدکن و ملوث و لوثند و کران چانلر لجان کرانلغند و جنت و جالاک و انلر کلدکن دویکی و ککی باموسی
(مثنوی) من نکردم امر تا سودی کنم * بلکه تا بر بندگان جودی کنم * بن بندم به طاعت و عبادت امر ایلدم
تا بر فائده ایدم بلکه بندم به طاعت و عبادت امر ایلدم تا کر اول واسطه الله شده لرم او زوره بر جود و احسان ایدم
یعنی بن تو لرم به امر و تکلیف ایلدم تا کر انلردن سود و فائده ایدم امر و تکلیفی بندم به جود ایلدم انکون ایلدم
(و ما خلقت الجن و الانس الا لیبعدون) بدی که لام علت و غرض حق ایچون دکادر بلکه تقدیر کلام (لناهم هم
بالعباده و اولی کونوا لعیبادی و یتقوا و یعبادتم لی) بدی که بر حق تعالی بن جن و انسی کندی به عبادت ایلک
ایچون خلق انعی کندی و است کمال ایچون دکل بلکه بندم لرتک اول عبادتله است کمال و استغاثی ایچون دکر
عبادت بایرله کندی به فائده و اگر تیره کندی به ضرر (مثنوی) هند و اتر اصطلاح هند مدح و سندیان
اصطلاح هند مدح * هند بیلر هند اصطلاحی خدایک مدحی خصوصند مدحدر سندی بیلر هند اصطلاحی خدایک
مدحی خصوصند مدحدر (یعنی ان لکل قوم اصطلاح لایله الا الله) قولرتک مصدر فتمده سندی بیلر هند اصطلاح
هند مدحدر سندی بیلر هند اصطلاح سندی مدحدر پس هند بیلر زبان هند او زوره الله تعزیر و عبادت ایلدر و سندی بیلر
لسان سندی بیلر و نشا و مدح قلبه لرم محصل بای لغات کانت بر لغته ای مدح و آ کاشانان اولسدر شرعا
و عقلا منوع دکادر اگر چه افضل کل لغات لغت عربیه در لیکن برکسه غیر لغته دخی تکلم ایلده آتم اولر (کما
قال ابو الیث فی بستان المعارف و لو تکلم بغیر العربیة فانه یجوز لانه علیه و عن النبی علیه السلام تکلم بالانارسیة)
یو تکلم ضرورت ایلدنی و قتمده در اما ضرورتند کندی باریکی او زوره تکلم ایلک بطریق الاو و در و ایلدندر که
امام ابو حنیفه فارسیله غاز قبلی جائز کورمدر (مثنوی) من نکردم بانه از تسبیح شان * بلکه ایشان شوند
و در فتن * قال صاحب التها بامعنی التسبیح التتر به و معنی سبحان الله افانزه الله عن السوء نیز یا واصل التتر به
التعبید و تتر به الله تعبیده و الا یقین بشاره من النقایص (پس تسبیح اسم ربک لا علی وجه و بکره و اسبیل) انظر

مقتضای سبب الله تبارک و تعالیٰ بی تقدیس و تنزه الیک عبده واجب لکن بوی بوبه بیلک شرط در که حق تعالی بزم
تقدیس و تنزه میفرماید و مقدس دکلدر بلکه از لا و اید اسو ح و قدوس اولدر نهیة مافی الباب بر آقی تقایص
و سؤدن تنزه ایلمز کندنی عشاقند منی تنزه و تطهیر در و خسه حاشا که بر الهی تنزه و تطهیر اید و زوال مقدس
اولمی بزم تقدیس جز اوله پس و معنای اشارت اید و ب سورور که یا موسی بن عبدالمک تسبیح و تهفید سندن مقدس
و بالک اولم هر و تسبیح ناند بالک و مقدس اولور و در تسبیح و تهفیلات شار قیولور (مثنوی) مانا باز آنکریم
و قال راجح ما رواه انکریم و حال راجح بر اساسه با ناز و قاله نظر قیلز بر روانه و ساهه نظر قیولور (مثنوی) ناظر قلیم
و کز شاع بود که کجی گفت لفظ ناخاض بود که قلبه نظر اید بجی را کر اول قلب شاع و ناخاف اوله کجی لفظ اید بجی
سوز ناخاض اوله یعنی ناظر قیلز اگر قلب شاع اوله بزم نظر عز اول خضوع در قرض اگر چه صکت لفظی
بی خضوع اید در (کجا خبر رسول الله صلی الله علیه و سلم عن الله قال ان الله لا یستقر الی صورکم و لالی اعمالکم
و فی روایة و لالی اقوالکم بل یستقر الی قلوبکم و یتاکم) خضوع و خضوع فواضع در لیک خضوع اگر صوفیه
و بصیرده اولان فواضعه ماستعمال اولور و خضوع بنده و قلبه ماستعمال اولور (مثنوی) زانکه دل جوهر بود
کنتی عرض پس طفیل امد عرض جوهر غرض که قلب جوهر سوز عرض در پس عرض طفیل و تابع
و جوهر غرض و مقصود کلدی یعنی اول اجلدن ناظر قیلز که قلب جوهر در مقصود اولور و سوبلک عرض در
پس عرض طفیل و تابع کلدی و جوهر مقصود اولدی (یت) لفظ اگر راست بود که هیچ فایز بر معنی کرک
دید بجی روشنی دده نل و معنای کوره در (مثنوی) چند ازین الفاظ و اشعار و مجاز و سوز خواهم سوز یا آن سوز
ساز و بجه بر الفاظ و اشعار و مجاز سوز بلک و عبارات و اشعار اید نظر الیک سوز استرم سوز استرم اول
سوز و در اول و آنکه الفت قبل که مطلق الفاظ و عبارات اید و کشف الیک و سوز قصه سوز سوز بلک شرعا شهید
کجا قال علیه السلام ابغضکم فی يوم القيمة و ابغضکم فی الثرارون المتشدقون المتفیعون الثرار المتکثر من الکلام
المتشوق المتکفیه التفتیق التوسع فی الکلام) یعنی آغازین طول و در سوبلک (مثنوی) اذنی از عشق در جان
بر فرود پس بر فکر و عبارت را بسوز ای خضر قیل و قال عشق الیهید جان و الیکده برانش اوزره اشتغال الیه
سر بر فکر و عبارت را با قود و ای قیل و قاله عداوت قیل زیر انفسک و اطاه و بلاغت و فصاحتدن غرض ریا
و سعید در (کجا قال ابن القاریض (یت) و عادات و ای القیل و القال و المجمع من) عوادی دعا و صدقه اقصه جمعه) و عن
ابن مسعود رضی الله عنه قال علیه السلام دع قیل و قال و کثرة السؤال) پس حضرت حق شمه موسی علیه السلام
خطاب اید و بورد که (می) موسی ادا داند بیکرند که سوخته جان و روان دیکرند که ای موسی بزم قول و بزم
آداب بیلجمل غیر که و در سوخته جان و روان بر آخر و در (مثنوی) عاشقانه اهر نفس سوزید نیست
برده و بران خراج و عشر نیست و عاشقانه هر نفس یا غفلتی وارد عشق آتشته و بران کوی اوزره خراج و عشر یقندر
یعنی خراب اولش عاشقندن مراعات آداب می ادا اولز که (اذنا متکلمة تسبیت شریة الاداب) دینلسدر (مثنوی)
که خطا کوید و روان خطای مکه و کرود بر خون شهید او را مشوه اگر بحسب الظاهر خطا سوبلر ادا خطا اید بجی
دع که بحسب المعنی اول الطوع خلق الله در اگر بر خون اول شهید لری بومه یعنی عاشق اولان که بی برئی که
معیب و ملون قلیله اول معیب و ملون اولان شمله عاشق را و سله اول شهید تیغ محبت در آقی اول عقلا به کرلف
و خبیات و برن عبودیت بومه برآ عقلا به نسبتله اول عیب و فایا کلکدر و لکن عشاقه نسبتله عین پا کلکدر
(مثنوی) خون شهید از آداب اولترست این خطا از صد صواب اولترست شهید لره خون آبدن اولی و کدن
و خطا که عاشقندن صادر اولور و بر صوابدن اولی و کدر (کجا قال علیه السلام اذا حب الله عبدالم یضرب ذنبه) (مثنوی)
در درون کعبه رسم قبله نیست که جمیع از غواص و اباجیل نیست که کعبه نل ایینه قبله نل رسم و اعتباری
یقندر هر چه جایه بر کعبه اید و قیامیله با ناز و اما خارج کعبه داولز کلمتوحه اولتی و ابجد بر پس شفاف
الهی کعبه حقیقته واصل اولور در بر مقتضای فایا متواضع و وجه الله هر چه ساهه که قیامیله برانده وجه خدای
مشاهده قیلندر بونلک تمثله رسم و عادت قیدی بومد بلک سلامت و فصاحت اوزره اولتی شانلر ننددر
کجا قال ابن القاریض (یت) و خللی عذاری فیک غرضی و انانی که اقتراعی قوی و لایلاعة سنی و بسوا و قوی
ماست او تهنیکی فایا و اتلا و استحسنوا فیک جفونی و املی فی دین الهوا له و قد رضوا بعتاری و استطابوا فی فضیلتی
و رسوم و عادت و آداب و ارکان و رعایت عشاقه نسبتله آقا مانی و بالدر طولانی که کیدر اگر غواص اولور
باجله اولز سه نه غم و اردر که املر لازم اولان آلت دکلدر بلکه خستک تانده نل و اید نل ایمن لازم و ایددر باجیل

چنبر جیو غیدر که قار و قشند آفاق قاره با قسوت دو آباغه کبر (مثنوی) نوز سرستان فلاورزی مجو
جامه چاکرا چه فرمایند و غم سمرستان فلان و زاتی است زیرا آنکه کند بلری تدارک آنکه قادر دکلدر
فلاورزی خود صاحب عقل اول و لردن اولور جامه جا کز به بامه نه بیورس یعنی سر مستان اولن لردن و بودی
محبته حیران و دانه فلان لردن مشاقت دلم و مقتدای طلب ابلیه کاداب و ارکان کوزن و فضاحت و ملاحتن
حذر از غل عقلا به لایق در عاشق که جامه عقل و ادراکی جالک اید نرد در جامه جالک اید نره نیچون باره دوزلک و بامه
دکلک بیورس عشق الهی دوانه لری خود جامه دوزانه قادر دکلدر زرا جامه لری دکل بلکه کند بلری جالک
ایدی بلدر تدبیر و تدارک هوشند لک حالدرد و دانه لری تدبیر و تدارکدن بر لردن (مثنوی) ملت عشق از همه
دینها جد است * عاشقان و امد هب ملت خداس * لعل را کر مهر و دبالک نیست * عشق در دریای غم غنائک
نیست * عشق که افرام محبت در عشق ملتی یعنی دینی دو کلی ادیان دین جدا دین که تکلیف دینی به کلبه
عقل اوزر معینی اولند و عاشق محکوم عقل دکلدر بلکه محکوم عشق و اسرافراط محبت در پس عاشق دینی جمع
دین لردن جدا اولدی وجه آخر عاشق معشوقدن غیری بلز و مجبو شدن آخر مجبوب مشاهده قیلز بلکه
کند و دینی کورمن عاشق و معشوقی را هر اعتباری و یوا یکیستی مظهرین باری کورر یوقدر برجه دخی
ملت عشق جمع دین لردن جدا اولور که دو کلی ادیان کثرت و مغایرت ادیان و یوا یکیستی مظهرین باری کورر یوقدر برجه دخی
و ملتی خدادید یعنی عاشق لک عقل ذهاب و ملوکی و ملتی خدادید عاشق کافر کاسر فی الله ایدر و کاهی سرع الله ایدوب
و هو معکم ایما کنتم * غوا سخته هر نه حاله که کسه لرا نکلر کیدر پس خدادن غیری کورمن رو خدادن غیری بلز و
منه بده و ذه بده و فاهیده آتی کورر ملتده و دیده و مطلوب و مطالبه اتی مشاهده قیلور پس غیر فالجیق
عاشق لک مذهب و ملتی خدا اولور و بونر غیر موسی ز جند نجات بولور لعلها کر مهر و نشان اولیه بالذکلدر
یوهم و جهل لعلها کر مهر و نشان اولیه بالذکلدر یوقدر یعنی عاشق الهی تبدیل وجود بشریه ای نکلر لعل
کبی اولندر لعلها کر مهر و نشان اولیه بالذکلدر و ارا و اولمق و ارا کر لعلها اوزر نده شکل مهر اولور سه که مراد اول مهر دین
رسوم شرعیه و آداب هر عبه دور (نوعی نور) اولور و کر لعلها اوزر نده مهر اولور سه یعنی عاشق رسوم شرعیه و آداب
هر عبه الهی قسم و هر نسیم اولور سه بالذکلدر زیر عاشق غم و الم در یاسندن غنائک و المنائک دکلدر یعنی عاشق اولور که
آتی نده لطف و مهر و جلال و جلال برابر اوله فرضی معشوق آتی دویای غم حاله غنائک اولور زیرا عاشق
شایق و غم و شادی هر سه سندن بر تو عاقل و در عقل و نولر اسرار فی ادراک ابلیکده کورر کورر (و سی آمدن موسی
علیه السلام در عذر ان شبان (مثنوی) بعد از ان در مرموس حق نهفت * رازهای گفت کان ناید بکفت * بر دل
موسی سخته او بختند * دیدن و گفتن بهم آمیختند * اندن نکره حضرت حق موصالت سرنده نهایی شول راز لری
سوز یلدن که اول راز لکفت و یساته کلز یعنی عاشق حالتی و هر سه حضرت موسایه اعلام نکره حضرت حق تمامی
حضرت موسایک مر نه خفیه راز لک و سر رسو یلدن که اول لسان کلز و علم لردن و عقله صغیر حضرت موسایک قلبی
اوزر سوز لک و دکلدر کورمی و سوز لک بری بر نه فارشدر بلر یعنی حضرت موسایک قلبیه خفیه سوز لک و دکلدر
و مشاهده ابلیه مکاله فی بر جمع قیلدر لعلها کر مهر و نشان اولیه بالذکلدر و لعلها کر مهر و نشان اولیه بالذکلدر
دعلا اولور (مثنوی) چند بخت دگشت و چند آمد بخود * چند بر داز لک سوی اند * نجه دفعه بخت اولدی و نجه
دفعه کند بخت کلدی نجه کوه از لک اید جانینه اوچدی یعنی نجه کوه و اوچدی و نجه کوه و اوچدی و نجه کوه
از لک اید جانینه پران قیلدی یعنی بدایت و نهایی اولیان جناب حق جانینه طار اولدی و هر شیش اول و آخری
مر جمع و صبری سیدی و اسرار و اعیانه عالم اولدی و ظهورات الهیه فی مشاهده قیلدی (مثنوی) بعد از ان
کر شرح کویم ابلیه * راز که شرح این و رای که هست * بوند نکره کر شرح سولیم ابلیه کلدن زرا بولور لک
شرحی کاهلغل و اسرار یعنی بونک شرحی کاهلغل فوقنده در (کاظم ابن القاضی) (ب) فتم و اللفظ علم بدق
عن * بعد از ان غایب العقول السلیقه (مثنوی) و در بونک عقلها را بر کند * و درو بسم بس قلبها بکشد * و اگر اول
راز لری سولیم عقلی قور بر یعنی عقل آتی استماع اید بکندن دوانه اولور و کر بزم چوق قلاری صر (مثنوی)
چونکه موسی ابن عتاب از حق شنید * در بیان دینی جوان دود * بر نشان پای ان سر کشته مراند * کرد از راه
بیابان بر نشان * کام بام مردم شوریده خود * هر کام دیگران پیداود * چونکه حضرت موسی جناب خدایان
حقند و عتایا اشتدی * سیابانده جوانان اردنجه بلدی اولی شراب عشقه مست و سر کشته اولش جوانان
آیا غنن نشانی اوزر سوزدی و سیاباندن نوزر سلکدی یعنی جست و جوده زاده سرعت ایلدی بعضی نضده

و مصر کرد از بره یابان برفشاند واقع اولشد یعنی یابانک بره سندن غبار سلكدی یعنی زیاده استجبال
 ایندکندن مر اسیمه وایر بره طوقوب کیدردی بره درخت کی بر ذراع مقداری اوزون براونک اسیمه بر یوانه
 مر دلک آتغنک ادبی خودهم غیر دلک آدعندن ظاهر وید اولور یعنی مر دم شویده نك آتغنک ابری و آتری خودهم
 غیر دلک آتغنک ایزندن یدناتر اولور پس اول شویده نك روشی بساط شط اوزره اولان فرزند نیمه و سیر ملب
 و باز نیمه نشیما دیدوب و شطار طریق و شویده کان عشق و محبتک معنا اولان سیر و سلوکه علی سبیل الکتابه
 اشارت قیوب یورور (منثوی) یکن قدم چون رخ زبالا نانشب * یکن قدم چون سیل رفته برورب * اول
 شویده نك روشی مثلاً بساط شطرخده فرزند کی ایدی بر قدم رخ کی مر ته اعلان الجعه کشش و بر قدم فیل
 کی وروب واکر کشش روندن کان طریق الهی الات شطرخ کی مختلفه الحیر کاندر عباد و هادما سیدق مر که اذن
 اید فقه یمنه و سارو اما مہ انجق بر مر ته قطع لیدرل یا برار و اخبار که طریق مستطبله صاحب لیدر رخ کی
 و یا فیل کی یمنه و محاله نیجه مر اتب و مقامات سیر لیدر و اما فرزانة عشق اولان اصحاب شوق فرزند کیدر که
 بالادن نشیب و کاما فیلان اعلا و کاما یمنه و کاما سیر و کاما بر عکس و کاما مطرد و کاما مختلف و کاما راست و کاما
 وروب اوزره کیدر و فاعل حقیق هر نه گونه اقتضای درسه اید ایدر نه کم شبانک احوال مختلفه سی کی جمله احوال
 مختلفه سندن بری دخی و ایدیکه (منثوی) گاه چون موجی برافرازان علم * گاه چون ماهی روانه بر شکم * گاه
 دربادن قانعش بر موج * گاه تعین بلند اید بی اولد بی حالد عشق یعنی و فقه حقیق کشش کاهی ماهی
 کی قاری اوزره بر بی اولش ایدی نه کم مستغرق بحر وحدت اولان عشاق روشی و گونه درگاه اولور که دریای
 وحدتدن حاصل اولان تفسیری موجی بلند و عالی اولد بی حالد کیدر و کاهی ماتسده ماهی بحر عشق الهی ایچره
 مشاعلی الهام لاشاعلی الاقدام (سباح و غواصلق ایدرل (منثوی) کار بر خا کی نوشته حال خودم همجو
 و مالیکه رملی برزند * کاهی کنیدنک حالی بر خا اوزره یازش ایدی شول و مال کی که برمل اور یعنی کار اولدیکه
 خا اوزره یازدی کنیدی حالی شول بر مال کی که برمل اوزره نقش اور نه کم عشاق الهی کنیدی حالی بر مال که
 یازب کیدر و اثرش کیدر و آثار بی تتبع ایدند آکار زندن اسرار لرنه و گفتار زندن و اشارت محبت کردار لرنه
 مطلع اولور و نژندن مؤثره استدلال قبولور مثلاً حضرت منثوی و غزلیات و درویشات مولوی کی شمع ایلین
 عاشق اول حضرت شرب سعدات و مذهب یاد لکن معلوم اید شوکندک غیر بر لندنی بو که کوره (منثوی)
 عاقبت دریافت اور ایدیکه کف مرده که دستوری رسد * و الحاصل حضرت موسی صوان الله علی نبینا وعلیه
 من طلب وجد وجد * غواضه عاقبت جوابی بودی و کوردی و آکاید که مرده و برای شان که حقدن سکادستور
 جندی (منثوی) هیچ ادابی و تربی و جوهری می خواهد دل شکت نکو * هیچ آداب و ترتیب استمه سنک تنک
 کو کلک هر نه استمره آتی سوره (منثوی) کفر تو نیست و دینت نوربان * اینی و زوجهانی در امان و زبانشک
 کفر لند شد و سنک دینک جانک فوریو یعنی سنک کفر لندین و دینک فوریو جاندر امان سن عذاب خدادن و سندن
 جهانم منسوب اولنر اما ندردر یعنی سنک حرکت ایچون اهل جهان دخی عذاب خدادن امان ندردر (منثوی)
 ای معاف بفعل الله مایشا و روزیاتی تحایر بر کشا ای فعل الله مایشا ستمه و مونک معاف و سلی وارساخ
 لا بالای و ارغار مقصر فتح اید و هر نه دیرلک سوره اکثر اهل سنت بفعل الله مایشا ستمه معاف مقرر اینک بر کسه بود
 حقدن و شرع دن خارج وضع ایلسمه مع هذا نه مقبول حق ایلسمه و جنب حق آتی عفو قبله قصور معرفتاری
 اولد نغندن انکار ایدر و ستمه اعتزله کیدر و تپاس ایدر که کار حق بر مقتضای عقل اوله حال بو که لازم کاددر
 مقتضای عقل اوزره اوله بلکه (فعال ما برید) در دخی (لا یستل عما بفعل) در (والله اعلم) (منثوی) کف
 ای موسی ازان بکشدتم * من کون در خون دل آغشته ام * من زسد و منتهی بکشدتم * صد هزاران ساله
 زان سورنتم * شبان موسی علیه السلامه جواب وروب دیدیکه ای موسی اول عالم جذبه دن و مر ته سکر دن
 یکشم اول سوزل جذبه حالد ایدی بن محمدی کو کل فاشه فارشم و بولاشتم مر ادمی شفق او اضلاع ایدر شدم
 دیک اولور بن جذبه الهی سبیل سدره المنتهی دن یکشم یعنی بن محمدی سدره المنتهی دن اوزه یکدم سدره من
 دید کاری یکنک آنجا حیدر و سدره المنتهی فوق سما سابعده بر مر ته مدر که جنت الماوی آتقند و در و مقام
 حضرت جبریل در علوم و اعمال انجق آکادک واصل اولوب و اندما سبایت بودی یعنی سدره المنتهی و سبلی
 و عقول و نفوس خلایق ایلن تفسیر سدره اید یعنی بن محمدی سدره المنتهی و واصل حق اولان عشاق الهی
 مر ته بوتدن سدره المنتهی دن ایلر و یکشم لدر و بلا واسطه دست حقدن شراب عشق و محبت ایچم لدر انکمون

چو بان ناستادن و معناه اشارت ایدوب سورور زبان دیدیکه ای موسی علوم خلافت و عقول نامک نهایت
 یو دینی مدره انتهی مرتبه سندن یکدم اول جابین نیجه یوزیک میل کشم یعنی صدر از آن سال تقدیرا اندن
 ایلر کتدم و وصلت حضرت مجربو بنده مکاتک رصاتی مرتبه سی عقول ادرا کدن زتریدر (مثنوی) نایابانه برزدی
 اسم چیست * کندی کردوز کردن برکشدت * ای موسی نازبان اور دلبنم اسم دندی برکزه قاضی و فلک کدن
 یکدی یعنی یاموسی نازبان اشراف و نصیح اسب و وجه اور دلتا دایب ایلدک و روح اسب در سال دندی مجرب من
 ایدی و کرد و دندن اونه کندی (مثنوی) محرم ناست مالاهوت باد * آفرین بر دست و بر بازوین باد * برمن ناست و برتری
 لاهوت اولدی سنک دستک اوز و وسنک باز و لاهوت و تحسن اولسون کستک بر زبانک سیدیه و بر منجه عا بر شدم ناست
 عالم انسانته و لاهوت عالم الهیته بر لر یعنی جناب الوهیت انسانته محرم اولدی و آنده انجا وصفاته ظهور
 قیلدی دیک اولور و وصلت سنک همت و قوت کله حاصل اولدی دیک اشعار قبول و دخی دیدیکه یاموسی (مثنوی)
 حال من اکنون برون از گفتنت * این چه می گویم نه احوال منست * بنم حال الان سو یکدن جابج و یونی که
 دیرم بنم احوال دکدر (مثنوی) نقش می بین که در آید است * نقش گستان نقش آن آینه نیست * دم که
 مردنای اندر نای کرد * درخو نیاستی درخو رمی * پس کندی آینه به و کندی ظهور ایلان اوصاف
 و اسرار ای آینه دمی فی اولان صورته شمع ایدوب و یولینک معنی فی مع الله و مقننه انصاف لر نه اشارت قبول
 سورور که ای موسی مثلاً بر نقش کور رسن که آینه مدد یا خود آینه ایچره طور دی اول آینه ده کوردیک نقش
 سنک نقش کدر که آینه دم معکس اولند اول نقش آینه نک نقشی دکدر بعضی نسخده در آینه نیست و افع
 اولند بر و تقدیر اوز و معنی سنک نقش کدر اول نقش آینه ده دکل و آینه نک دخی دکدر دیک اولور یعنی بالکله
 وجود و نیکارندن آینه کی صافی اولدم و فانی فی الله اولغه ولایت مرتبه سن و ایدم پس هر نقش و صورتی که بشدن
 ولایت و کر آمدن و شکست و مع رفتن و ونارندن غیری اولان صورت و خصلتدن کور رسن اول نقش کدر که سن رسول
 حضرت حق و خلیفه وجود مطلق سن اول نقش و صورت بنم آینه وجود مدد دکدر بر خانیم و صورت فیوضات که
 مرتب صافیم مثلاً بنکه فی کی اسن نایی کی سن شول دم که مرتب نایی ایچره مایلدی نای خالی دیون اولدم
 واسطه سیدیه سوره کلوب سولدی نایک درخو در عیدر اول مرتب درخو دردی دکل بر من مرتبه نای خالیدر
 ندن نعمت و احسان مدور و ظهور ایلده اول مرتب نایک درخو دردی آ کبراکت ملاحظه در پس بشدن مرتبه کونه
 کلام و پیام صدور بار ایه موسی سنکدر و آینه وجود مدد مرتب اولان نقوش معنی جناب کدر کذلک
 هر وی کندی سنه و هر که اول وی قنی نینک دمنده ایه اول و لیلک آینه وجود مدد کور دین نقوش کرامات
 و ولایات اول * غیر کدر و آتک نای جسدندن ظهور کلالان اصوات و فغصات متبوع و مقتدای اولان رسول کدر
 پس اولایای محمدی یو یل و ناردن ظهور اید فی اول حضرت ندن مشاهده قیل (والله اعلم) و مصرع استقهام
 اولی اوز و شرح اولندیکه جمله اسباب اولان بودرا استقهام معنای و برلیوب اول نفس نایک لایق و نای مرتب
 لایق دکدر و بنور سه جمله مناسب اولیوب معنایه خلل کادر و سیاق و سباق مخالف اولور غلبت ایل (مثنوی)
 هان و هان کر جد کوری کر سیاس * هیچو نافریم آن چو بان شناس * آکا اول آکا اول ای امید اولان
 و شناس با سبب قیلان کسه اگر الله جد سوطیه سن مع هذا سن اول شبانک نافر جای و ناسر انشائی کی آکله و یل
 (مثنوی) جد و نسبت بدان کر جبرمت * لیلک ان نسبت بحق هم ابرمت * اول شبانه نسبت سنک حد و نیک
 اگر چه اور کدی یعنی اگر چه سنک جد و نیک اول چو بان نسبت اولنسه آکانتب برتر دیکن حضرت صفه
 نسبتله اول هم ابر و ی فردر (و لهذا قال علیه السلام لا احصى ثناء علیک انت کانت علی نفسک جنانک
 ما ذکر الله حق ذکر کلام کور (مثنوی) چند کوی چون غطا برداشتند * کین نه دوست آنکه می بداشتند
 نیجه برآمدن کرم و شاخوان و شاکرم دیر سن چونکم بوم قیامته بر دمی اوره نقدن قالد بر مروق جناب
 ایدر که اول و ایدر اول سنه که خلق ظن ایلدیلر (کا قال الله تعالی و بدالهم سن الله مالم یکنوا فی الحسبون)
 مثلاً چو کس کندی لر فی جناب حقه ساندونا کر و نیجه سی دخی شاخوان و شاکر ظن ایلردی و نیجه سی
 دخی کندی لر عابد و زاهد و عارف مشاهده مزعم ایلردی روز قیامت (بوم بقی السرائر) و مقننه و ناره الاهدن
 نظاره اولوشن * نای ظن ایلردی (مثنوی) این قبول ذکر و اوزر گفت * چون ملوه مستحاضه رخصت
 بوسنک ذکر کت قبولی حضرت خدای عز و جل دند بر یعنی ایذا کر بوسنک ذکر کت مقبول اولمی قبوله معنی
 اولد بقدن اوتری دکدر بلکه بوسنک ذکر کت قبولی رحمت الهیه دند مستحاضه اولان خاتونک صلاقی ککی

مخاض رخسند (قال صاحب التهاية) استحضار من يستمر بالمرأى تخرج الدم بعد ايام حيضها المعتاد) مستحاضه
شول خافیه در کمال معتاد اولان حیضتک امانت نصکرمه منک تخریج مستقر اوله بواسطه صلاتی ترک الیوم و یوم
مانع صلات اولی یس مع عدم طهارت مستحاضه تک صلاتی جائزدر و عقیده و صحت وارد ترک صلات تک جائزه
اولی **ککند** تک طاهر اولی اعتبار بد کلدرد بلکه رخست شرعیه در (منثوی) در نماز یا یلودست خون
ذکر کرده تشبیه و چون **اول** مستحاضه تک نمازنده قان ولعشدر سنک ذکر تشبیه و نظریه و چون در جواب
ولعشدر یعنی اول مستحاضه اولان خافیه نماز خون آلوده در امد کور اولان الهی کمال تنزیه قادر
اوله موب عقلکما اعتقاد کرده آتی برشته تشبیه ایدر لند ذکر ایدرسن و آکا معرفتک اولدیفندن نیجه در ویکله
ذکر فی آلوده ایدرسن **دیگ** اولور (منثوی) خون بیلیمت و بای می رود **لیک** باطن را نجاسات بود و خون بیلیدر
اما بر صوبه کیدر یعنی خون اگرچه بیلید و نایا کدور برتی صوبه کیدر لیکن باطنک نجاسات لری وارد و سواس
شیطانیه و اخلاق ذمیمه کی **اول** آله کثر الله لطفی آشدن غیره **سنه** کم بیوردر (منثوی) کان بقدر لطف
آب ذکر کاه کم تکرمدان در یوم مرد کاه که اول درونی نجاست حضرت کز کارک لطفی آبدن غیره ایدر عمل ایدری
مردلدر و رتدن ناص اولما کرک کاف قاور سنک شمه سله اولور سه معنی مردلدر و رتدن اول نجاست محرم و نایا
اول و طهارت و یوزدیک اولور انضاسه علی اربعة انواع کان الطهاره علی اربعة انواع نجاسة الظاهر طهارتها
بالماء و نجاسة النفس بالغطاء و العاصی و طهارتها بالتوبة و الاثابة و نجاسة الاخلاق بالاوصاف الربية
و طهارتها بالاخلاق الفاضلة و الاوصاف المرضية و نجاسة السروهي الشربک و البهائم و التوله المعرفة طهارتها
بالتوحد و العلم و کثرة المعرفة بقین حق تعالی سنک برشته و لطفی اولی حق انواع طهارتی اکامیسر ایدوب انواع
نجاستدن آتی **اول** ناب (منثوی) در وجود کاش روزگاری **معنی** «مجان و بی خانی» ای معنی کاشکی
موجودنه یوزری دوندیدل و صبان بی الاعلان معناسی بیلیدک بومعاده جائزدر که کاشکی بوزک دوندیدل
موجود **کک** اولان صبان بی الاعلان معناسی بیلیدک معناسی بیلیدک بی الاعلان معناسی بیلیدک بی الاعلان معناسی بیلیدک
عما یلیق بشاره) دیکدر یعنی بناعی و شانی جله دن ارفع اولان مالک و سیدی تنزیه اعظمکله تنزیه ایدرم شانه
لایق اولن شیلردن یس وجوده اولان حصول و تشبیه و چون اولان ذکر و صلات دخی اتک شانه لایق اولن
شیلردن در لازم کدیکه آتی صلوته و وجود کدن تنزیه ایلیمسن بلکه تنزیه کدن یله تنزیه ایلیمسن و موجود و جودنی
اکالایق کور میوب و بی سولیمسن (منثوی) کای محمود چون وجود ناسزا **هر** بی را تو کنوی ده جراه
کای بسم **هر** محمود بسم وجود کی ناسزا در یعنی سکا لایق دکلدر تحقیقا ککله کسن ایلکی بزا ویر کک
مقابل سنده ایلکی بزا ویرم حضرت حق شلشدن عجب کادر بلکه بوصف آتک مخالفه سنده یله بولور
(منثوی) این زن از سلم حق دارد آتی تا نجاست بر دو کاه ادا در **هر** جلدن بری و زمینی کوره سلم حقدن از طوطر
تا ک نجاستی کیدری و آنک مقابل سنده کلر بر وردی یعنی زمین نجاستی ایلندی و کالر حاصل وردی (منثوی)
تایب شود اولدیه ای ما **در** عرض بر روید از وی لخصها **تا** اول زمین اوزر برزم بیلیدل کلر عزی و بجز کلر عزی
اول قبا حتر عرض سنده اذن بر ملاحت غصه لبر کز کذل صوفی منا کی طبعی دخی مشایخ زمینه تشبیه ایدوب
دیمشدر که (الصوفی کالر از بطرح علیها کل قبیح ولا یفرح منها الا المذبح) ای یس جو کافر دیکدور دادر وجود
کتر وی مایه نراز خالک بود **یس** کافر لبر حقیقت سله واقف اولد قلزنده کوره که اول کافر دادر وجود ده یستی
عدل و مضاده و با خود عطا و بخشندما کدن فاکتسر لوما **یس** زل اولدی (منثوی) آوز جود اولک و میوه زیت
بر فساد جهلما کما یحبست **ای** ان وجودندن کل و میوه بخدی جمیع با ککلرک فسادندن غیری استدی یعنی
اول کافر لوجودنده کل ایمان و میوه عرفان و یقین بخدی **جهل** با ککلرک فسادندن غیری شی بدلدی (منثوی)
گفت واپس رفته اممن در ذهاب و حسرت نالین کنت تراب **اول** سینده ده کمن حیث المعنی بن ذهاب و روضه
کیر و ایدر عه کتشم حسرت ناله اولیدی بن ناله اولیدم یعنی ای حسرت و ندامت کل کهنک و شکند و تولیدی بن دنیاه
تراب اولیدم که تراب من به سی بسم **هر** ممدن عالیترد که اول خیلری **بالک** ایلدی و بن **بالک** اولان عقل و فکر و روحی
کبر و معنی **بالک** ایلدیده و تراب اولدی **عنی** ایدوب حسرت **یس** (می) کاش از نا کسفر نکزیدی **و** هیچو منا کی
دانه بی جیده می **کافر** بو کونه عنی ایدوب ده که کاشکی نا کمنسوب اولان منزله و مرتبه دن سفر اختیار
ایلیدم نا ککلی کجی دانه می دشویدم و آتی تریه قیاب و شدن ظهوره کایدی و دخی بکافیر بر عمل اولیدی (منثوی)
چون **هر** کرم مر اراه آزه و ده زمین سفر کردن ره اوردیم چه بود چونکم سفر ایلدم بولی بی انصاف ایلدی و سفر

ایلیکدن بتم بول ارمغانه اولدی یعنی چونکم مرتبه تا کیدن سفر ایلدم مرتبه تا به کلام و آند و نیمه نشو و نما
بولدم بعد مرتبه حیوانه کلوب ایلدم حتی جسم حساس و غیره بالا راده ایلدم بعد مرتبه انسانیه کلوب
حیوان نامق ایلدم و بی بول و کوفه منه دی و احسان ایلدی و سقر ایشکلکدن بتم ره آوردیم یعنی از حق و ازدم
اولدی کرک ایلدی که مرتبه منم کلف اولدی و از آت و آت قیلیم و ما خلق اهل ملک حکمن و بریدیم و یوسفیه
کو تدم سائر اهل ایمان کی منتقم اولیدیم (منثوی) زبان همه میلس سوی خاکست کوه در سفر سوزی نمید
چش روی واپس گردنش آن حرص و آز روی در ره گذشت صدق و نیاز اول جهتن کافرک میلی درگی
نظک چاینه در زما کافر صرافیه کده یوزی اوکنده بر فائده کور مر ملک مضرت کور و مرتبه تا کیده
کندی به نسبت منفعت کور و باجلدن نال اولغی غنی قیور و نال اوده یوز ایلدی اول حرص و آز در نال و یوز ایلدی
صدق و نیاز در یعنی اول کافر و غایرک یوزی کور و ایلدی دنیاه و حقه حرص و آزدن عبارتند و یوزی و یوز
ایشکلک و حق چاینه کتک کلف صدق و نیاز و زهر اولدی و طاعت و نماز قیلیدر پیش رود و حق چاینه اولان
وجهی او کندی سود کوریدی دیک اولور و تقدیر به حق چاینه علیا و دنیا و نفس چاینه سخی دخی تعبیر ایدر
بر انسانک که وجهه باطنی علاوه اول کسه تر ایدر و سخی و نشو و نما حقانی و بقده در و سخی وجهه باطنی اسفله دونه
یعنی دنیا و نفسانی به میل قلبه ایمان و عرفانه نقصان کلکده و روحانیت و حقانیتی زائل اولقده و پس و مصلای فهم
ایچون زنده بقا نیل تمیل ایدر یوزور (منثوی) هر کارا کش و میل علاوه درمیدست و حیانت و در نما
مکاره کارگاه کمال علاوه میل اوله مید و حیاطه و نشو و نما در یعنی هر بر کارگاه که میلی علاوه اولان
شاید در کس زیاد ملکده و حیاطه و نشو و نما در (منثوی) چونکه کور کداید سز سوزی زمین و درگی
و خشکی و نقص و غیبت و چونکه کلاه باشی چاینه و ندریدی کس کلکده و قور و بقده و نقصان و غیبت در
یعنی هر دم یا جمال اولوب خشک و ناقص اولور (منثوی) امیل و روح چون سوی بالا وود و در آیدر مرتبه تا چایه اود
کذلک سنک و روحک میلی چونکه بالا به اوده تر ایدر و تر قیده سنک هر جمع و رجوع اول و بر اولور یعنی کذلک ای سالک
چونکم سنک دخی میل و روحک عالم بالا به مرتبه علاوه کاله زیاد ملکده سنک رجوع و باعمل رجوع اول
ره اولور یعنی علاوه اولور (منثوی) و رنگون ساری سرت سوی زمین آغلی حق لا یحب الا ظلم و اگر سنک
یا شک یعنی سر قلیک آشفته اوله زمین چاینه یعنی دنیا ویند طرفه آغلی یعنی زائل و ضایع سن حق تعالی آمل
و متغیر اولدی سوزی مرتبه هر ارا (بر سید موسی علیه السلام از حق تعالی سر قلیک ظالماترا) (منثوی)
گفت موسی ای کریم کار ساز ای که یکدم مذکور و دراز حضرت موسی علیه السلام حق تعالی به دید یکم ای کریم
کار ساز ای خدا سنک بر نفس کورک دراز عمر در (منثوی) نقش کز مریدیم اندراب و کل چون تعالی به دید یکم ای کریم
کردل آب و کلامه کری و کری نقش کوردم یعنی یو آب و کل عالمه جوق اهل فساد کوردم ملائکه کی کوکل
بر اعتراض ایلدی یعنی ملائکه کی اعتراض شکنده استکشاف و استخبار ایلدی کوکل کندی به سخی اولان
اسرار دن اول یعنی اولان مشکل و در که یوزور (منثوی) که چه مقصودست نقشی ساختن و اندر و تخم فساد
انداختن که مقصود دندر بر نقش دوزنک و آند فساد تخمینی اغنی یعنی به مقصود دندر نقش و صورتی دوزنک و آنک
دورته تخم فساد و ظلمی انشاء بل که اول فساد و ظلمک خالق و مریدی خودی الحقیقه سفین و اول ظاهر آنک
کامبیدر و بحمله حضرت حقدن حضرت موسیه ایلدی که سؤاله کور جواب یازم شد و آنکونکه سؤال
نمیدند به جواب مندر در و هر بریتد مصرع اول سؤال و مصرع ثلث جواب منته شده اولور تمه یوزور
(منثوی) آتش ظلم و فساد افر و ختن مسجد و مسجد کان را سوسنن ما به خونا به و زرد به راه جوش دادن از برای
لا به راه من یقین دایم که عین کفست لیک مقصودم عیان و رؤیاست و ظلم و فساد آتش شعله لندیدن
مسجدی و مسجد اید بجزاری باقی یعنی آتش ظلم و فساد یالکند در و آنکله مسجدی و مسجد کان اولدی باقندن
مقصود دندر آتش ظلم و فسادی مشتمل ایلیکدن مقصود کور با مسجدی و اهل مسجدی بودیاد ما بقدر و بوندر
مقاوم اوله اولدی و قباله سنده من بر او ظالمه عذاب و عقاب و بر مکدر دیک اولور و یو بنده دخی ایکی وجهه قایلدر
ما به خونا به و زرد به لا به و قضر عذرت اولوری جوش و بر ملک و قهر یلای تجل ننددر یعنی بدن انسانده قان و صول
و اریکل ما به و ماده سینه رکت و غلبه و بر ملک ننددر چنان جواب نذر ع و زاری ایلیک ایچون در و یا خود حین بکاده
چشمه کلان قان و صول و صار و صولک ما به سی که نور کده اولان قاندر الم واضطراب غایبه بر سه خون دم و عله
آلوده اولوب سار و سوزنکنده منصب اولور و اگر ما واضطراب یوزی جوشه کتور و اول جوشن بخاری کوزره

چاقوب منصب اولور کرامت زیاد اولور سه خون درون سر شکر دیده به مخلوط اولوب صابون نکند منصب اولور
 واحد کرام و اضطرار غایتا برنده خون دمو غله آلوده اولوب خونابه شکند معبد دردن جریان ابرما بهتر دآه
 و خونابه من من اعظم اولوسم دخی جان زردشول اعتبار له که خونابه وزرد آه غلبه مغلولدن ظهور ابله نه باعث
 و بادید پس بوجه افزومنی خونابه وزرد آه غلبه لا به و نضر عدن اوتری جوش و برکت نیو ندر
 ذیل اولور پس موسی علیه السلام حضرت تری دیدیکه بن یقین یلورم که بوجت و پیو بدکل عین حکمتد لیکن
 موسی و آلان مقصودم نظم مطهر اولسون ایچون عیان و مشاهد منته کم ابراهیم علیه السلام جناب حقدن اشیای
 موقی و دامینان قلب ایچون (مع ابعاده و علمه علی اشیای الموقی) مشاهده و رؤیت طلب یلدی (کا خال الله تعالی
 کا کاعنه) و اذ قال ابراهیم رب ارنی کیف تعجب الموقی قال اولم یوسن قال بلی ولكن لیطمئن قلبی پس حکمتدن
 و حقیقتدن سؤال ابله انبیا اعظام علیهم السلام شاندند (منثوی) آن یقین می گویدم خاموش کن بهر من
 رؤیت گویدم فی جوش کن به کاهی اول علم الیقین نکادر که خاموش اول کاهی رؤیت و عین الیقینک صریح نکادر که
 خاموش اوله جوش و طلب اله (منثوی) مر ملائک را نمودی سرخویش کن چنن نوشی همی ارزویش * الهی
 آدم حقه (اقبل فمع من یفسد فیها) دو طاعن اولان و خلایقندن استکشاف و استخبار قبیلان ملائکه به
 کوستر دک کشدی سر که کونک کی برنوش یشنه دکر و مصرعه ایکی وجه جان زرد و جه اول و مصرع آدم حقه
 دینه یعنی فوش علم آدمدن عبارت و یش مطعن ملائکه اولان جسد ترایه و صفت حیوانیه سندن کایه اوله پس نظر
 ملائکه آدم علیه السلام لرشد بمجمل اوله بی جهندن یشنه تغییر اولشان طینت ظاهر سنده و واقع اولوب فوش علم
 و حکمتدن آتی خالی صانوب اقبل فیها من یفسد فیها) دیکمله طعنه اولد بر الهی تحقیق اول طاعن اولان
 ملائکه آدمه اولان سر فی کوستر دک که کونک کی برنوش یعنی علم کمال یشنه لایق اولور یا خود ملائکه معترف
 اولد بر وونک کی برنوش حقا که یشنه یعنی کثافت و ظلمت جسد یشنه معادل اولور دید بر دیکه اولور وجه ثانی
 اولدر که مصرع ملائکه حقه دینه و تقدیر بر او زومنی الهی اول وقتده که ملائکه اعتراض شکند استخبار
 ابله برانزه (ان اعلی ما لا تعلمون) دو عتاب ابله کله و (ان یوفی بایما هو لاه ان کنتم صادقین) دو حیث استخار
 شرمسار قبیلله و سرزنش ایتکه کله تحقیق اول ملائکه که کوستر دک آدمه اولان سر فی که بویه برنوش که انزه
 سر کوستر مکشد اول عتاب و سرزنش یشنه ذکر اسکرجه بونلر یش عتاب و سرزنشله اولد بر ولیکن فوش
 کشف سره سالان و لطافت یولد بر وونک کی برنوش و قدر یشنه دگر دید بر (منثوی) عرضه کردی نو آدم را عیان
 بر ملائک کشت مشکها بیان * الهی حضرت آدمک فوری عیان و آشکار ملائکه که او زومنی عریان ابلدک مشکل
 بیان دروش اولدی و هم وجود خدایا حضرت آدمک فوری معاینه و آشکاره عرض ابلدک ملائکه او زومنی
 مشککاری آشکاره اولدی پس نکادخی و سری فاش ایدیدی (منثوی) حشر فرمود که سر مرل چیست * میوها
 گوید سر مرل چیست * سر خون و نطفه حس آدمیت * سابق هر حیث آخر کست هسنگ حشر لیک بر که مونک
 سری ندر یعنی الهی سن انسان فی بعد الموت حشر و جمع ابله که سولر که سر موت ندر میوه لیک بر برکات سری ندر
 یعنی شازما تنده مرده و افسرده کی اولان حیوانات مدفون ملک سری بهار سولدیکی و عیان ابلدیکی کی اجساد
 مرده و مدفون ملک سری دخی سنگ حشر ابله سولرو (يوم تلی السراة) غوا سینه اول کونقه هر کست سر اثر
 و ضعیفان عیان یلر تنه که میوه لیک بر برکات سری که ندر آتاجلک و یلر انکارل سری میوه سیدر ما دام که ظهوره
 کلیه که بیلر نه کونه میوه دیس ظهوره کاد که ملسان حاله برک در خندن خبر و بر غنائک سری خون و خورنک
 سری نطفه و خون و نطفه نکسری حس آدمیت و بعضی نسخه دمنس برینه حسن واقع اولمشدر و تقدیر افزومنی
 سر فی خون و نطفه ملک سری آدمیتک حسند بر دیک اولور یعنی انسانک غدا سیکه تدر بجه خون و منی اولور عاقبت
 اندن حسن آدمی و لطافت بد اولور نطفه دمن مقصود بوندمه منیدر هر زیاده لک سابق یعنی اولی آخر اکل کلد که
 کندیکه رقی قیلش و زیاده اولمشدر (منثوی) لوح را اول بشویدی و توقف * آنکهی روی تو سیدر و رف * خون
 کندلر اولشک مستهان * برنویس بر روی اسرار آنکهان * هر زیاده لک سابق آخر کلد بر یوره شلردی و معنای
 ابضاح ایچون و اباضی مثل موقعه ما براد ایدوب سیورر مثلا کاتب اول لوسی توقفسر ورتا که کاشه قابل اوله
 اند فصره کاتب لوح افزومنی و کلمات یازو یعنی مثلا لوح دلی و توقف وی تاخیر و رو اولخوط و حظوظ
 قضایه و تقوس نقوس انسانیه دن آتی صافی و ساد مقیور که بوم اولق میوه سیدر اند فصره اول کوکل لوحینک
 اوزر نه یازو اول خدایه رف علوم حکمی که بویزاده لک حالدیر حضرت باری عاشقک قلبی و حقیر وی ندر کونیاخی

خون ابلرا اندنصرکه اول کوکل لوحنک اوزر نه بازراول خدا حروف علوم وحکمی اندنصرکه عاشق قلبی اوزره اسرار
 باز یعنی خون ابلر قلبی شربت مجاهده و صدمت مکیله ابله و مستهان و خوار اولان اشکی دخی خون ابلر بازراول
 قلبک اوزر نه اندنصرکه اسرار نهائی معشای آتشک مستهان دلرا اوزره معطوف اولوب ما بعد نمی هون اولی
 و برنوبه دلک مجازادخی قاعی ازلج جائزدر که علم معاینه بوک استاد مجازی دیر لر رفعلی سینه استناد ابلک قیلندن
 وایت الریج قیلندن اولور زیر اسر شک دیده اسرار نهائک صفیه سینه اوزره ازلسته سیدر معنی بوبه دلک
 اولور که خون ابلر حضرت بیچون انواع المیا له قلبی و لشدن مستهان اندنصرکه اسرار اولن اوزر نه بازر بعضی نسخه ده
 خون کند دلرا ز اشک مستهان واقع ازلشدن بوقدر اوزره دیمک اولور که حضرت حق عاشق کوکائی حق اولان
 کوزیا شدند یعنی بکادن خون ابلرا اندنصرکه قلب عاشق اوزره اسرار نهائی یعنی حضرت خداتک شوق و خوفندن
 عاشق که کوبه فراوان سیله خونین دل اوله ابلک قلبی اسرار الیه دن انعکاسد بر اولور (مننوی) وقت سستی لوج را
 باید شناخت * که سر از ادغی خواهد ساخت لوجی و متنی اکلن کرکه اول لوجی بردق دروزنک
 استرلر یعنی یومقل و قندملو لوجی اکلن و فهم قیلن کرکدر که تحقیقا اول لوجی بردق دروزنک استرلر که هر شک
 یوزلی دخی اعلا دوزنک و بران اولی دخی اولی معمور اولنه دلالت ایدر (مننوی) چون اساس خانه
 ی اکنشدن اولین بنیاد ابر می کنند مثلا کور می بین چونک بر خانه ملک اساسی بر خانه لر یعنی بکیدن یا بقی
 استیله اولکی بنیادی قویار لر یعنی اسکی غلنی قازوب اورادن رفع ابلر (مننوی) کل برانند اول اقرع زمین
 تابا خر برکشی ما معین * مثال آخر اول برلندن کل و نالک چقارور لر یعنی اول قور زمیندن مالنجی چقارور
 و قازوب خراب قیلور لر آنرند معین چکه سن و چقارور سن (مننوی) از حیات کوکادن کرشد زار *
 که نمیدانسان بن سرکار * مثال آخر اطفال حیاتندن بسیار و زواغلر زیر انرا بنک سرفی بیلور (می) مردخود
 زری ده حجام را می * یواز نش خون آشام را * سرکاره عارف اولان مردخود التون و بر حجامه و نوازش
 و رعایت قیواریش خون آشام پس قصه دن حصه ظله حجام و ظلم نیش خون آشام بکوز کوکادن دنیا نلردن
 کران و عارف اسرار دانا حکمته و تقصو نهائت کاره عارف اولوب شلادن و خندان اولور زیر (اجرکم بقدر تعمرکم)
 جلدنک غواصحه هر کس اگری تعب و مشقته صبر و تحمل ایلدیک قدر اولور (والله اعلم بقدر الجاهده) قولنک
 مصداقچه حجامه می مقدار می مشاهده می سن و ولور مثلا (مننوی) ی دود حال زری بارکار * می باید
 بارانز دیرکن * مثلا جال بارکارک آتینه بلو آتی غیر یلردن قیاری زیر معنانه اولوب بونده طرف معنانه
 اولور سه معنی حال ثقیل بول طرفه بلراول ثقیل بوکی غری جالاردن قیاری دیمک اولور پس کاردیق دخی بوبه بیل
 (یت) بقدر الکد تکسب المالی * و من طلب الی سهر الایلی * (مننوی) جنگ حالان برای مارین * اینجین
 اسب اجتهاد کربین * پس ولک ایچون جالرلک جنگ و خصوصتی صکور کارک اجتهادی بوبه در کور (مننوی)
 چون کز نه اساس راحت * نلها هم یشوای نعمت * چونک زجت و ثقلنرا راحت و رحلت سبب
 اساسدرا جبار هم نعمت و ذوقنک مقد او واسطه سیدر (مننوی) حفت الحنة بمکروهات * حفت التیران من
 نهوات * حفت احاطه اولندی بر مرکوها غزله دوزخ بر مرکوها غزندن احاطه اولندی یعنی جنت بر مرکوها اولاند
 محفوظه اولدی وجهم بر مرکوها غزله احاطه قیلندی بوحیده اشارت یسورور که حفت الحنة جنت احاطه
 اولندی بالکاره کرامت و مشقته و حفت التیران جهنم احاطه اولندی بالشهوات لذایذ مشتهیات تقاضایله
 (مننوی) نغم ما به آتشت شاخ ترست * سوخته آتش قرین کور ترست * مثلا سنک انشک ما به سنک تقصی
 زبانه دخی ما به سنک اصلی شاخ ترکی اولان شهوات تقاضایله در و طوشتک تقصی یعنی اصلی شاخ زرد صکدنک جهنم اولان
 آتشکان دخی ما به سنک اصلی شاخ ترکی اولان شهوات تقاضایله در و طوشتک تقصی یعنی اصلی شاخ زرد صکدنک جهنم اولان
 و باخود سوخته آتش عسر بر خوی (ان مع العسر یسر) قرین کور ترست یسر در (والله اعلم باللئ صلی الله علیه وسلم
 اشدی ازسه تفریح) و حدیث شریفه وارد اولشدن که اکت محمدن بر قوم جهنم کاهلری قدریا نه ریده انلری
 قاره کور می اولدینی حالده جهنم چقارور و کتور و آب کورله بوبه لر بونلک جملری اهل جنت جملری
 کی بلک و منور اوله و بونلر جهنمین دیر و بونلر جهنم کیدر که بونام ابله تسبیح ایدر پس بونلر بونامدن مخزون
 اولوب حضرت حق تعالی قیلر لجناب حق بونلر بونای کیدر و اهل جنتله بر ابر اولر (می) هر که در زندان
 قرین نمینست * آن برای لقمه و شهوت سیدر * و هر یک که زندانده بر محنت و بلا یقور شد اولر محنت بر لقمه نلک
 و شهوت و ذوقنک جرایسدر که لقمه و شهوت سیدر آن زندانده که میسنه و محنتشک اولسنه (می) هر که در قصری

قرین دولت است * آن برای کارزار و محنت است * هر کم بر قصیده بردولت قرین در اول دولت بر چنگ و محنت
 برآید که اول دولت که صورت او ناله سیدر (منشوی) هر گز اید ز روزم فردی دان که اندر کسب کردن صبر کرد
 هر کی که زو سیدر فرد که کور دل را بخود کوره سنیل که کسب ابله کلد که صبر ابدی که اول کسب سیم زور
 محموله سیدر بر که ناله کوزی عالم اسبیدن و عالم حسدن ایلر و اوله و عالم حقیقت جابنه نافذ اوله و حقایقه نظر
 قبله اول که یونانی سیمیز کورر نه کم سوزر (می) بی سبب اند خودیدش شد کذار و که کورحی سبب را
 گوش داره و سیمیز کورر چون که ناله چشمتک عالم الهی جابنه کذار و عبوری اوله یعنی نور الهی اله چشم دلی روشن
 اولان که یونانی سیمیز کورر (لا حول عن معصية الله الا به عنة الله و لا طاقة على طاعة الله الا بتوفيق الله
 و بوج حول و توفیق الالهین یلور و تالی خیر و شر و می بدفع و شر آتی مشاهده قیالور و اسبابی او رنه لقدن آت ملاحظه
 و امر اعتباری یلور و سبب که عالم حسدن سبب حفظ طوط یا خود معنی ای اسیر طابع سبب که عالم حسدن سبب
 کوش طوط و واسطه فی تزلزله ناله که ناله قیاسیاب و علل سبب متصیل کادر (می) آنکه بیرون از طابع جان اوست *
 منصب خرق سیمیا آن اوست * اول که که ناله جانی طابع و عناصر بدن و یونانی سبب منصی اتمه که کیدر یعنی
 اول که طابع اربعه بدن ناله جانی یونانی و عناصر و اجسام می هستند شانی برتر در منصب خرق اسباب
 و علل اتمه لایقیدر (می) بی سبب سینه از آب و یک چشم چشمه مجزات انیا) سیمیز کورر و اولدن و صودن کورر
 یعنی او تندن و صودن حاصل اولان بدن و ناله قوتندن بیلز چشم دل انسان کامل انیسای عظام علیهم السلام
 و خرق عادات ظهوره کلدی ایسه جله سی علل و اسباب واسطه سبب کلدی بلکه ارادت سبب الیادر مجزات الله حشر
 ما بینده فرق فی سبب و اسباب و الیقدر و یکسی سبب خرق عادات لکن مجزات اولدر که اسبابه محتاج اولن بلکه ارادت
 الهیه و اقتضای نیروی ماه ظهوره کلدی اما صخر اقتضای سحر به و وسایط و اسباب معا و تله ظهوره کلدی
 چشم منزله سنده اولان و ناله ایادیان صدور ایلن مجزاتی اسبابه احتیاج و امر اجتناس حق جابنه روان اولن
 کورر اوله اوله جانی انیسای علیهم السلام اقتضای علل و اسباب جانی او رنه لقدن دفع قیالور و اما سبب الاسباب
 ناظر اولور (منشوی) این سبب همیون طبیعت و علل * این سبب همیون پراغت و قیل * و سبب سبب طبیعت
 و مریض کیدر طبیعت شای و صحت سبب و علل ملاقات طبیعت و صنعت طبیعت سیدر و و سبب دخی
 چراغ و قیل کیدر چراغ سو بر خانه به سبب و قیل وجود چراغ سیدر (منشوی) سبب چراغ و قیل و سبب
 باله دان زنده چراغ آفتاب * کیه چراغ که بر یک قیل و کیه وجود چراغ سیدر سبب بودنی کیه سنده
 چراغ روح حیوانه که کل و شر بدن قیل و نور کیه بدل مابین اولوب دوام و قیاسنه و منور خانه بدن اولسنه سبب
 اوله آفتاب چراغی و نالدرن باله سبب چراغ آفتاب الهیه فی و تنخه ریانه فی و نالدرن باله سبب زرا و قیل کیه
 اولان لکل و شر به محتاج کلدی ناله قیاسی زرا اول چراغی حقدن بقا و انکیون دائما انوار حقه بقا (منشوی)
 روو که کل سبب زهره صف خوان * سقف کرد و ترز که کل باله دان ای اسیر روح حیوانی و نورسن که کل دوز خوان
 و نان سفینت عمارتی ایون که کلدن مایه اطمعه نفسیه دید کلدی سقف کلدن صمانلو با لطفه محتاج
 کلدی که قیاسی آنکه اوله پس سقف کلدی که درونک می ادی روح الهیدر که کلدن باله و مایه سبب که آن قیاسی
 حضرت حق الیه و غدای او را وجود مطلق الیادر که نرسد و او سزنا واقع اولندر و نالدرن را و زره دخی خوان
 معنا سبب اولن * کورر و زرا ناله ناله معنا سبب بلاهه کلدی اگر شرورت شمر بدن او زرا لاجل القافیه
 ها حاد اولدی و نورسنه کلدن خالی اولن را کر خانه معنایی مراد اولور و سبب کلدن جسدنا سبب اولوب
 معنا و یورسن خانه کلدن کلدن و تری صمانلو با لطف دوزیدک اولور و که کلدن مراد سبب طعام و غذا اولور
 (منشوی) اله که چون دلدار ما غموز شد و خلوت شد کلدن و نور شد و چریش جلوه نباشد ما مراد بر چریدر دل
 بخود نلوار ما و یونانی سبب اقلتی ناله اوله اولان که کل سبب سازه یعنی اسیر حرص و آرزو قید اولدره جازر ویت نالده
 ترک عیسی روح خیال و خرق سبب سبب که به کوره اوله و سبب سبب اولن و سبب اولن و سبب اولن و سبب اولن و سبب اولن
 که کل سبب سبب اسیر حرص و آرزو سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 از ناله قیلدی خلوت سبب تن کدی و نور حقیقت ظاهر اولدی یونانی و ناله اولدن مراد روح الهیدر که کلدن سبب سبب
 و ناله اولدر و خلوت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 اولان ماهدن مراد دخی سبب روح الهیدر سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

و مبتلای غذای جسمانی سکا و آوا اول و تکه چون تکه نرم دلدار من که نفعه الهی اولان و روح در نرم غمزی باقی
و المیزی اوله ایلدی اولدی خلوت شب تن بردن کدی و روز وصلت اولدی و صبح حقیقت ظهوره کادی زرا
ماه روح الهیه به شب شدن غریبه جلوه اولان و عالم نندن غیری مر شده آکا که آشنائی و الفت و انسبت قیلان
اکرا کا واصل و آشنائی اولدی استرک خلوت شب شده آشنائی اول و الفت و صلتی بجان و دل طلب قبل درددل سر اول
دخولای بیود میره طلب قیله آتک طالبی اولنه درددل و درون شرط در دیک اولور اما لفظی اکربت نالنده اولان
عیسای روح تن ترک ایلدوب خرفتن برورده قیلان که به کوره اولور سه معنی اعیسای روح تن ترک ایلدوب
خرفتن برورده قیلان که سکا اما اولسون چون تکه نرم دلدار من یعنی روح عالی کردار من غمخوار اولدی و خلوت
شب تن من برورده قیلدی و صبح وصال ظهوره کادی ماه روح تن کجه شدند جلوه ایلدکن نجات اولدی زراما ایچون
شدن غریبه جلوه اولان و آتک آشنالغنه طالب اولان شب شدن غیری محله طلب قیلان اکرا کی استرک
اکوکل دردنسر اول دخلولای ایتمه بلکه اول دخلواه اولان روح درددل و شوق و محبت و قلب مجز و نه طلب ایل
تا اکا واصل اولسن و آتک وصال نندن تمنع قیلسن (منشوی) ترک عیسی کرده تر برورده لاجرم چون تر برور
برده * سن ایسک عیسی ترک ایلسن تر ایلسن و سیدن ترکی پرمدن طشره سن یعنی اسی برور
حیوانی سن عیسی روحی ترک ایلدک و تر نفسی بسطک لاجرم ترکی خارج پرده قالدک و اسیر هوا و هوس
اولدک (منشوی) طالع عیسیست علم و معرفت * طالع تر نیست ای و تر صفت * علم و معرفت عیسایک
طالعیدر تر طالعی دکدرای که سن تر صفت سن یعنی علم و معرفت عیسی مشرب اولان و روح الهی مر ته سن
یولان که سن تحت و غدا سیدر تر سیرت اولان و روح حیوانی مر ته سنده قیلان که سنک نصیبی دکدرای اسیر
نفس اولان سن تر صفت سن ایچون علم و معرفتدن بهره و جاشی طو غمزن (منشوی) ناله تر نیستی و رحم ایلد *
یس ندادی خری قرمادت * تر ناله سنی ایشیدر سن سکا رحم کلور یس بیلر سنکه تر سکا خرق یورور یعنی
تر نفسک اکل و شره بر حیس اولدقده و مشتهای بدنه محبت قیلدقده آتی منع ایلدک دروتدن ناله و فریاد ایلر یس
اول ترک ناله فریادی استماع ایلدوب یا کاهرت قیلوب استبد بکنی مهابلر سن یس و بی بیلر سنکه تر نفسک
سکا تر لک یورور یعنی حیوان صفت اولوب سنی تر سیرت قیلغه تر غیب و قرض قیلور کرم طالب روح الهی ایلدک
نفسک تر ناله سن ایتمه و اککا مر صحت قیلوب ایلدک مرادی اوزره ایش ایتمه (منشوی) رحم بر عیسی کن
فر برتر کن * طبع زار عقل خود سرور مکن * عیسی اوزره رحم ایل و تر اوزره ایله طبعی کندی عقل اوزره
سرور و غالب ایله یعنی اسیر لذن جسمانی اولوب مقتضای طبعی عقل اوزره غالب قیله و مغلوب طبعیت اوله
(منشوی) طبع زار عقل ناکدر زار زار * و از زبستان و وام جان کزار * طبعی قوت زار زار اعلیه سن اول
طبعدن ال و بایک یورجی ادا اله یعنی طبیعت معن اولوب آتی ترک ایله نازاری زاری اغلیه و آتک مر اذندن
و مشتهای سن و آتک مقتضای حیوان اولان کاکر و خدمتکدن نیجه حصه لر آکوب جانک اوزره واجب و فرض اولدی
اذا ابناکم باین قوت بوله و ولد ازلدن خلاص بوله دیک اولور (منشوی) سالها خرنده بودی یس بود *
زانکه خرنده تر و ایس بود نیجه ییلر خرنده اولدک بتر یعنی تر نفسک خدمت لر و نده لکل قیلدک کفایت ایلر زرا
خرنده تر دن آرده اولور و خادم بخند و مدن من حیث المر ته و تر قالدور اکرسن انسان ایسک تر نفسک خدمت
ایلمکدن خلاص اولوب آتی کندیکه خدمتکار ایلد تا سیرت مر ته سن بوله سن و عاقل قدر اولسن (منشوی)
زار و رهن مرادت نفس نیست * کوبانر باید و عقل نخست * و حیدیه اشارت یورور که حضرت یغمبر علیه
السلام یورور بلر ساقمته که اتر و رهن حیث اتر رهن الله یعنی ای رجا ل عورتی و صفی صلوته کبر و بایک شول
حیدر دن کتر رهن الله الله تعالی و ناری کبر و قیلدی اگر مرانده و اگر عقیده معنای مت حضرت مولانا یورور
یغمبر علیه السلام اتر و رهن یورور سندن مرادتک نفسکدر که اول نفسک موخر کرک و عقل کارده مقدم کرک
می (هم مزاج تر شد سن این عقل نیست * فکرش این که چون علف آرد بدست * بوست و دی عقل تر نه هم
مزاج و هم مشرب اولشدر اول دست مقاشنده منزل طو تدی یعنی اول مرکب عیسی مزاج دل روح الهی طو تدی
و نور اولدی اول دست عقل فکری بو که نیجه علف که کوره یعنی عقل معاشک فکری ما تدر غذای نفسانه ی
اله کتور دی فکر ایلر و دما اکل و شر و تن پرور لک جاننه کیدر (منشوی) آن تر عیسی مزاج دل گرفت
در مقام عاقلان منزل گرفت * اول عیسایک خری قلبک مر اجبی طو تدی عاقلار مقاشنده منزل طو تدی یعنی اول
مرکب عیسی مزاج دل روح الهی طو تدی و نور دل عیسی آکسرایت ایلدی ایچون عقلا مقاشنده یعنی جنت

اعلام منزل طودی که حیواناتند اون فقر حیوان جنة کرموب آند انسان کی مقام طوتسه کرکدر ستم
 حاشیده واقع اولشدر مشاقت حضرت رسول علیه السلام و اشترک علیه السلام و کیش اسمعيل علیه السلام
 و حوت یونس علیه السلام و کاروسوی علیه السلام و عهد بطیوس و ثله سلیمان علیه السلام و کباب اصحاب کوه
 و دروغ بر روی کب عیسی علیه السلام کی (می) زانکه غاب عقل بود و تر ضعیف از سوار رفت کرد در تحریف
 تر عیسی اول جهندن مقام عاتلانی منزل طودی که عقل اهل او زنده غالب ابدی و تر ضعیف سوار و یون
 تر تحریف اولی و مغلوب و معدوم حکمشده اولوب حکم غالب اولور (منشوی) و تر ضعیف عقل وای خرمها این
 سر بر مرده کشته آردها سنگ عقل کل ضعیفدن ای خرمها اولان اهل نفس یوسنل بر مرده ترلن آردها اولشدر
 یعنی یون بر مرده نفسکل آردها اولشدر پس روح مناسبتله اهل نفس ما چنده عیسی نفس اولان و روح منزله سن
 یولان عز بر ترلن خانه شروع ایدوب مخاطب الالاه النفس والهوی یورور که (منشوی) کرز عیسی کشته رنجور دل
 هم از رحمت رسد او اهل * ای مسیح خوش نفس چو فی زریح * که نوداند وجهانی مار کین * آکر عیسان
 و یخور دل اولش ایشک هم صحت اول عیسان ارشور آتی ترلن امله یعنی اگر مرده دلاری زنده ایلین عیسی دم مسیح
 قوم اولان شیخ مکرمدن رنجور دل اولش ایشک ای بی حاصل هم آندن سکا صحت دل یثوره دلک نام پاکتی الدن
 قومه پس عیسی وقت اولنله و تعلیم و ارشاد ناس قیلنله و آنلردن جفا و اذیت کورنله و تسلیه ایدوب و خاطر فوازاتی
 سخته کیدوب یورور که ای عیسی نفسلور و یوسنل و سقندن نیجه سن زیرا جها نده مار سر کین اولدی یعنی نیجه سن
 و نه حالده سن ای عیسی وقت و عیسی دم اهل دنلک رنجندن که وجهانده مار سر کین و بلا سز مال اولدی (منشوی)
 چو ای ای عیسی زیدار جهود * چو ای یوسف زکار و حسود * ای عیسی یودلند دیدارندن نیجه سن ای یوسف
 مکار و حسوددن نیجه سن یعنی ای وقتل عیسی اهل انکاردن حاله ندر وای زمانه سنگ یوسفی حسود و مکاردن
 احوالک نیجه در جو تکمیل سفده اولان انبیاء علیهم السلام کندی قومندن و اذیت و مشتی حکمشدر و آنلره
 جفا سنه صبرا عیشدر که کرد که سندی کندی زمانه مکرر لک جفا سنه صبر ایدوسن و انبیاء علیهم السلام مسلکته
 کیدوسن (می) یوسن و روزانی این قوم عمری چون شب و روزی مد بجای عمر * سن روز و شب یوسال و کراه
 قومدن اتری عمر یونده ضال معناسنه در شب و روز کی عمر مدد و نقش یوسن با خود معنی چون شب و روز یعنی
 علی الدوام عمر مدد و نقش یوسن (منشوی) چو ای زعفران بی هنر * چه هنر اید زعفران در سر * ای طیب جان
 هنر سز صفرای ایلدن نیجه سن صفران نه هنر طوغر غراش آغر بیسی طوغر یعنی یو هنر اولان صفرای ایلدن ای طیب
 الهی نیجه سن صفران نه طوغر در سر دن غیری صفر اصداع و یوروب و صفرای مزاج حلوا اولان طماعی معدی
 آلا بقی کی یو صفرای زده منسوب اولان بی هنر در خنی سنگ حلاوت بند و نصیحت کی قبول ایتزل و صدا عدن غیری
 یولاردن سننه حاصل اولن (می) تو همان کن که کند خورشید شرق * ما شاق و حیل و دزدی و زرق * ای زمانه سنگ
 یوسف بری وای آسمان شرق خورشید اوری سن همان آتی الله که خورشید شرق ایلر که چهلینک و دلا واک
 و یجسک اوزر نه طوغر و یورن در یون ایلز بر که زمی اهل دنیا و اهل هوا این اتفاق و حیل و سرفه و زرق و مکاری
 ایلیم (منشوی) تو عمل ما سر کدر دینا و دین * دفع این صفر او دسر کنکین * دینا و دین سن عیسن دینر سر کدر
 یو صفرانک دفعی سر کنکین دین یعنی سن عمل ارشادی بر سر که خطا و فساد دین و دینا دینا ظهوره کتوره
 زیرا واجب دینا صفرانک دفعی لطیف و قهرله آمیخته اولان سر کنکین ارشاده دو (منشوی) سر که افز و ده ما قوم
 زحیره تو عمل بفرای کرم زاولام کیر * بر زحیره سن ضمه مبتلا اولش قوم سر که زیاده ایدلنک حاله سر که بر ضرر یولردن
 عمل زیاده اید که کسر کی در یون طوغر یعنی بر قوم زحیره سر که سو اخلاقی زیاده ایدلنک سن عمل اخلاق حسنی
 زیاده اید که برزدن در یون یلمو کاسلوب حکیم دیر که حضرت مولا تا آنلر که مر به سنگ حکمتی و صافی تقریر
 یورور (و مانی لا عید الله فی طهر فی والیمه ترجعون) قیلنلند اولور (الله اعلم) (منشوی) این سز دینا ازما جانان آمدنما
 رین اندر چشم جفا زید عمار برزدن یولان اولدی برزدن یو یلچین کادی (کل الله یترع بما فیهم) طرا اسخمه و تر دین
 اولان هنر ایسه ظهور و قیلدی چشمده قوم نه زیاده ایلر کورلک زیاده ایلر یعنی برن مثلن کورنه طوتون دنک و ضا
 کیدور (منشوی) آن سز از نوا کحل عز بر نه کیداید از نهر نا چیز کین * ای کحل عز رسکا یولان اولور که هر نا چیز
 و خضر اولان شیخ مشندن چیز یوله یعنی ای دیده لر روشن اید بی کحل عز رسنک جفا که لایق و سز اولان یودر که هر شی
 حقیر سندن بر خاصیت یوله و سنگ جوهر یکدن صلاح پذیرا و نه ویکو لک مر به منی یوله (منشوی) زانن این ظالمان
 دل کباب از جلا اهد قوی بد خطاب * یونظا لک آتشندن سنگ کو کل کاید رسندن جمله خطاب و کلام اهد قوی

اولی شد که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم احد غزائند مبارک دیداری که فرمود طایفه اوروب
 متکبر اولاد قدما اصحاب بدن بعضی مضطرب اولوب یا رسول الله بونیز بدعا الیدیدکده (اللهم اهد قومی فانهم
 لا یبلغون) دیودعالی الیدی یعنی یارب بنم توچه هدایت اله بونیزی کند یاره من میبغید و نازم بیزار دیو و یو بلدی
 پس سندی ای عجمی شرب اولان مرشد کندی زمانک قومندن کرجه دل سوخته سن لیکن کمال لطف
 و کرمدن اناره بدعا الیلوب (اللهم اهد قومی) دیو خطاب الیلوب سن (می) کان عودی در تو کر آتش زند * این
 جوهان اعظم و ریحان بر کندی عودک کانسن اگر سکا تش اوردر فوجهای لطیف و رایحه و خوش و ریحان
 بر ایملر یعنی هر بار که خلقی عالدن سکا ضرر کلسه سندن اناره لطیف و رایحه و خوش و ریحان ظهور ایملر (منوی)
 تونه آن عودی کر آتش کر شود * تونه آن روحی که اسیر غم شود * سن اول عود دکل سنکه آتشندن ناقص اوله سن اول
 روح دکل سنکه غم اسیری اوله سن بلکه سن اول عود سنکه هر بار که آتش محنتی کورده سن روایح طیبیه زیاد
 قیلور سن اول روحی که هرگاه غم کورده سن شاد اولور سن (منوی) عود سوزد کان عود انزور دیو * یادکی
 جمله بر دراصل نور * عود آتشندن یازلکن عودک کان واصلی یا تمدن برید باد نولک اصلی اوزره قش جمله
 الیبتور یعنی رایحه طیبیه دن عود کی حصه دار اولان کسه آتش تمدن با نوب اکلسه قابل اولور و لیکن معدن
 اولان روایح طیبیه نامی و منبیه می سن اولان کسه آتش تمدن و ولدن ناقص اولمز یاددم خلائق نور حق
 الطفا یلن و نور اصلی می سنسند اولان آفتاب کامله ضرور می (منوی) ای نور می آسمان اراضا ای
 جفای نیکو تر از وفا ای درگاه الهی که کزیده می اولان می شد کامل سندن آسمانه صفا و درای سنک جفاک
 وفادن نیکو تر یعنی آسمان و آسمان اهل سنک مفتکدن صفا و یولور و خلقه سنک جفا ابلک سار خلق اناره
 وفا الی سندن نیکو تر (منوی) زانکه از عاقل جفای کرورد * ارفای جاعل آن بهر تو * زیرا که عاقلدن کر
 بر جفا صادر اوله اول جفا جاهلر ک وفاسندن یلک اولور (می) گفت یغمیر عداوت انزد و چتر از مهر که از جاهل بود
 * حضرت یغمیر علیه السلام ایندی عاقلدن عداوت خو برلک و نافر کدوشول محبتدن که جاهلدن اوله (کا قال
 علیه السلام عداوة العاقل خیر من صداقة الجاهل) عاقل عداوتی جاهل صدافتندن انگیمن بکر کدر که عاقل
 بر کسه به عداوت ایلیم حکمکره راضله ایدر اول کسه به مجرد تنقعدن اورتی عداوت ایدر اما جاهل بر کسه به محبت
 ایلیم کانفع اولدین بیایوب بلکه محبو به بر مضر تنه فی التالیب طاهر محبت و باطن ضرور عداوت اولور
 بواجلدن عاقل عداوتی جاهل صدافتندن یلک اولور (و نجایندن اسیری خسته را که مارد دردهانش رفته بود
 (منوی) عاقلی بر اسبی آمد سوار و در دهان خسته می رفت مار به بر عاقل آن اوزر سوار کلدی کوردی بر او نوشت
 کسه نل اغز نه یلان کندی (منوی) آن سوار از ایددی شتافت و نارماند مار دافرت سیاف * اول سوار اقی
 کوردی و اوردی تا یلانی اوزر کوده اما فرست بولدی مارا نل آغز ندن ایچر کندی (منوی) چونکه از عقلت
 فراوان بد مدد چند بوسی قوی برخفته زد * چونکم عقلدن اکامدد و معاونت فراوان ایدی اولوش کسه
 اوزره بر قاج قوی دوس اوردی (منوی) بر داور ازخم آن دوس خفت * تو کرزان نابزرگ درخت * اول محکم
 دیوسک زخمی اول خفته فی بدال بقظه اول سوار دن کرزان اولدینی حاله بر آجا جک الله ایلتدی بر دکل سنک
 قاعلی زخم اولوب معنای مصرع نافی به مصروف اولور (منوی) سبب و سیده می بدرجته * صکت اربن
 خوری بدرد اویتنه * اول درختک آکنده جوق چوروش الماد و کشتدی ای در درجته تعلقی ایلش کسه
 بوسبب و سیده دن فی تبدی (منوی) سبب چندان می در درخورد دادر کدهانش نابزبون می فاد * سوار اول
 که به اول قدر سبب بیک پردی که کیر و نل آغز ندن طش مدوشدی (منوی) بالندی زد کای امیر اثر * قصد
 من کردی چه کردم من ترا * اول کسه زیاده آمدن چاغوردی کای امیر آخر نیچون نکا قصد ایلدن بن سکا ایانم
 بعضی بختده بومصرع بویه واقع اولمشد که قصد من کردی و نایده جفا معنای بوسبب سندن جفا و الم
 کوروش سن نکا قصد ایلدن (منوی) اگر از اصلت با جام سبز * تیغ زن بیکاره خون را بریز * اگر سنک اصل
 و از لدن بن جفا سبز و عداوتک و ارایسه تیغ اور بر او غوردن بن قانجی دول (منوی) شوم حاعت که بدم فریوید *
 ای خنک آرزو که روی بونیده * شوم و غش ساعت اید که سکا ظاهر اولم ای سعادت اول کسه به کسک و زوی
 کورمدی (منوی) فی جنایت فی کنه فی شکر و مخلصان جای ندانندان ستم * جنا قیصر کاهنیز زیاد
 و نه سانسز یعنی بگویند جرایعن بر سابقه اولقنیز بن سلدن یونلی جایز و رطو غزل (منوی) می جهد خون
 از دهان یا بخت * ای خدا آن کسکافانیش و کن * عوز الی بن اغز ندن قان صبر ای یعنی نه به ظلم که اغزی

بحر و ایلوب سوزسولک اکتسم آغزمدن قانل سوزله صحرای خدا کابلد یکی چورلک سکا فانی آخر کاسن ایل
 منوی) هر زمان یی گفت او ترن نویش ووش بزد که دین صحرایدو و هر زمان اول که اول سواره یکی نفر بن بردی
 ویدعا ایلوب شتم ودم ایلدی اول سوار اول که به اوردد که بو صحراده بل (منوی) برخد دوس سواره چو باد
 یی دودید و باز در روی خناده دوسل زخی و باد کبی پالک بر سواردن بچاره یلردی و کیو ووزی اوزرده و شردی از زخم
 دوس و از سوار ی همچون باد تقدیر نده اولور یعنی بواسطدن دیکل فاده قیلور (منوی) عتلی و خوابالده و سبب
 پای و روریش صده اربان زخم شد عتلی و خوابالده و سبب ایدی یعنی چورلک المادن معدمی طولش و او بقودن
 قاتلوب بدی حس اولش ایدی آنک آتانی ووزی نیجه یوزیک زخم اولدی یعنی یلکدن آتانی و کوتلکدن یوزی
 چوق برده بحر و اولدی (منوی) تاش با تکه یی کشیدوی کشاد و تاز صغراقی شدن بر روی قناد و اخشام و قننه
 دکن سوار اول که یی چکدی واجدی حتی صغرادن ایلک اوزر نه قی ایلک دوشدی (منوی) زور آمد
 خورد هارشت ونگو ماران خورد میرون جست ازو و اذن او و کونو عکار و قار و کلدی اول بخش طعاعله
 مارانل که سدن طشره صحره دی (منوی) چون بدید از خود بیرون آن مارا و حیده اورد آن نکو گرد اوارا
 اول مار خورد و سونکم کیدین اول ماری طشره کوردی پس اول او عمو سواره حیده کوردی و نغم و تکریم
 تیلدی (منوی) سم آن مار سیه زفت و زفت و چون بدید آن درد ها ازوی برفت و اول یولک قبیح و سیاه
 سیلانک هم و هیبتی چون که کوردی اول درد لر اذن کندی پس اول سوارلک عداوت و بغضدن کشندی به فائده
 و شتمت اولدی یعنی مشاهده ایلد که بود فعه مدح و ثنابه آغاز قیادی (منوی) گفت خود تو جبرئیل رحی و
 با خدا یی که ولی نعمتی و ابتدای امیر سن خود رح جبرائیل سن با خدا سن کولی نعمت سن بو کونه کلام آنک
 نکال سرور و بشاشتندن سبقت لسان درسته که ان الله یفرح شوبه عبده المؤمن حدیثه حضرت نبی علیه السلام
 حق تعالی نک فرحنی شول که به تشبیه یوردر که بر برده فاعله دن منقطع اوله کشند و از زواده اولان
 راحله سن دخی توره نیجه الام و شد ایلد و محنت و بلا چکد کشند صکره اول فاعله یی ولسه و از زواده اولان
 راحله سنه ملاقی اولسه اول جند مال که شول هر نه سرور و فرحناک اولور که حق تعالی به دعا
 و تضرع دیبه (الهم انت ربی و انتا عیلم) آدم سوز سبقت لسان در کمال سرور دن پس بو کونه نک دخی
 بو کونه سوز کمال سرور دن سبقت لسان شور و یوقتل اولان حدیث شریف مشارف و مصابیده
 مسطور (منوی) ای سبارلک ساعتی که دیدم و مرده بود جان بوختیده ام و فرما جویان مثال مادران و
 من کر بران ازو ماند تران ای بر سبارلک ساعت که بی کوردلک اولش ایدم یکا یکی حیات و بیان بختلک و یوندن
 مقصود شول نفس اماره مار نه مبتلا اولان که دو که سوار میدان طریقت اولان ایلک حالن کوروب واکاراشت
 و خدمت دوسلرین ضرب ایلد که کانفرین و دشناملرا ایلوب بعده آنک همت و ارشاد ایلد صفت فیه دن آزاد
 اولدی یعنی و مار سیرت اولان نفس اماره دن فحلت و لایق مشاهده ایلد آنک مدح و ثنانه و خبر دعا سنه باشلور
 بو کونه سوزلر بر یعنی ای مرشد کامل و سوار عاقل بر سبارلک ساعت ایش کسن بی کوردلک نفس اماره
 صفتلر به مرده اولش ایدم یکا جان فو بختلور قلب و روحم دیر کوردلک سن بی لایحین مادر لکی بن سندن فراز
 ایدم بی خبر لکی (منوی) تر که بر داز خداوند ازتری صاحبش دربی زینکو کوهی خبر لکندن
 صاحبندن غبار صاحبی زینکو کوه لر کندن اول تر لک آرد فیه در (منوی) نه از بی سود و زیان بی جویس هلاک
 تا که کش ندر دینادش و خراسانی خرفی سود و زیان دن اوتری استیز لیکن نا آتی خورد نا آتی بریغیه تنکر
 ادبای علم السلام و اولیلی کرام خرسرت اولان اهل نفسی کمال مر جلتندن هلاک و یاردن حیات و صیانت
 ایلک استر لیکن اول استر لک ایلک لطف و کره ن بیلوب انزل قید و ضبط نه کند یلری تسلیم قیلدن فرا یلر
 و هلاک و اوارا نیجه کیدرل (منوی) ای خنک آنرا که ندر روی تو وادراقتنا کهان در کوی تو و ای سعادت
 اول که به کسک فوزی کورماتا کهان سنک حله که دوشه (منوی) ای روان بالک بستود ترا و جند کتم ترا
 و یهوده ترا و ای امیر سن شول که سکه روان بالکسی او کشد یعنی ارواح مقدمه سکامدح و ستایش قیلش
 نیجه که مسکانه زو یهوده سوزدیم و چهل و غفلتدن سنک قدری بیلوب عبت یوه ژانلیدم (منوی) ای
 خداوند شهنا و امیر من نکتمن جهل من گفت آن مکبرهای خداوند و ای شاهلر شاهای و ای امیر و شاهل معقول
 کلانی بن دیم من جهل دیدی بی مواخذه ایله (منوی) شمع زین حال اگر دانستی که کتمن یهوده شوالستی
 بواسطدن ککر بر شمع بیلیدم پس سنک بکا عداوت شکلده اولان مرحمت و صداقتدن آگاه اولیدم عبت

سو بلکه قادر اولدم (منشوی) پس ثابت کفنی ای روش خصاله کرم ایلمز می کفی زحال ای خوش
خصل کا جو قنادیدم ار حالان بکار بروردید (منشوی) ایلم غاشن کردی آشوقی خاصانه بر سر
می کوفتی لیکن خاموشی اویش غضب ایدوب جوش ایدله ناموشانه بنام اوزره دوسلار اولد (منشوی) ندر سر
کالیه عقل از سر بجیت خاصه این سر را که مغزش کثرت بنم بنم سر اسمع اولدی عقابا خدن صحره دی
خصوصا و باشکه آلمه مغز و عقلی ناقص کرد پس وجهه مقدمه ایدلکی کستا خلغک عذرک دلیک ایچون تمجید
مقدمه اولور و دوسلار اوزره اعتذار ایدوب عواصکی راقبالور (منشوی) عفو کن ای خوب روی و خوب کاره
لیجه کفتم از جنون اندر گذاره ای خوب و زول اولان خوب کار عوا اول اول بمعقول سوزری جنون و سله شدن
دیدم تر لاله (منشوی) کفتم کفنی زمینی زان و زهره قواب کشتی آن زمان امیر اول کسه به ابدی
نیکو کن اول خالان سکار بروردیدم و خاموش اولوب حقیقت حالی سو بیلیدم اول زمان سنک اولد آب
اولیدی یعنی کال خود خوندن اولد چاتلور و سوار اولدی و سن اولیدک (منشوی) کر ترانم کفنی اوصاف مار ترس
از نجات آرزوری دمار اگر ن سکامارک اوصافنی دیدم خوف سنک چا شدن دمار وهلاک کتوروردی یعنی
خوفندن هلاک اولد (منشوی) مصطفی فرمود که کو به راست شرح آندش کبریا ن خاست زهرهای
پردان هم بردی و فی دوره فی غه کاری خود به الله اعلم) او حدیث شریفه اشعارت ییورور که (الله علیه السلام
اولمون ما علیکم کنتر اولو قلیل ما کانتم طماعا علی شهواتنا ولا تمترت شر ارباع علی شهواتنا ولا تخشوا
مناستفلون فیها و لم تر فی الصفات تلتمون سدودکم و تمسکون فی انفسکم) (معنی این در خال قال علیه السلام
از تعاون ما علی انفسکم قلیل الیکم کنتر اولو صاغ لکم الطعام و الشراب) معنی شریفی اگر سید یکرانم
بنم بیلدیم که ای اول نوشته نصیر به اولان نفس اماره بالسوء و نشسته نصیر به اول افعال میثه سی
مقابله سنده اولان عذابدار آن کولید که زجوق اعلیمد که زواشها اوزره ابدی بر طعمام ببیدر که نکند اشتیاق
براییم صوابه بعد که زبر او را کرمه کند زانده کولکه لتسکیبون دطاعا و صحره الرکیدید که کوسلری بکزی
دو که بکزر حاله و نفس بکزر اوزره و گران اولد بکزر حاله و ستره طعام و شراب کسه بیدی دنگ اولور حدیث
ثانی که معنی پس معنی این شریفی اولدر که حضرت مصطفی علیه السلام یسوردی اگر کرات و انتقام
سوار پس اول دخیلک حقیقت سرفی که سزا بکندر درم بدلور لیز زهر می هر بر تلورفته فالدیکه جیان القلب
اولونه بوله کیده بر ایشک غمی بر بلکه معطل و مهیوت قلوب بعضو دایلی (منشوی) فی دلش رتاب ما نندرت
فی نفس راتوت و وزه و غنا زانکه اول کولکه طاق و سورت فاه و نه با یاضع فاهه نه ایشک تنه صوم و غنا زان
فالور بلکه کمال خاشوع و هشتندن فی قدرت و بی حیات قلوب بعضن ایشک که قادر اولد (منشوی) هسبو
موشی بش کره لاشود و هسبو هر موش کره از نجا شود مثلا بر موش کره که نه ک اولد اولدی قور د اوکنده
قوزی کرش برندن کوردی یعنی موش کره که اولد نه بجا لاوره کولم نبخ سنده وجهه فی جان و نوا اول
درود دخیل اولان کسه اگر کردی دخیلندن خیر دار اولدی بالکبه لافوا اولدی و خوفندن جانن تسلیم
قید (منشوی) اندر فی حیلما ندانی و روش پس کتم نا گفته نان من بر موش اول کسه دهنه حیل و نه روش
فالوردی پس بر سر موش بلمشله پرورش و تربت ایلرم بعضی حضرت مصطفی علی الله علیه و سلم دریکه سزا
وجود کرده اولان نفس اماره نیک حقیقت حالی سز بیان ایلک سوزنر و انک عداوت سوز سوز سوز سوز
تربت و ارشاد ایلرم نا تدر بجهه آنک شدن خلاص اولم سز بعد مصر بصیرت کز کساد اولد قدقه و اول دخیل
دیدنه حقیقت نه داشت خد قیلد قدقه کوره سز که اول تبعه دخیل قویدر نه کوه سلطان غویدر پس بروی کامل
دخی بود بر (منشوی) هسبو و بیکر دانی تر زم دست چون داو بر آهن زم و بیکر دانی صفت و سکو تنه
المناع غم اولنددی کا ذکر ناپس اول سوار نیک کدر امارا ساهی فی قلدن کسه مدید بکلم و حکمت بونی اتضا
ایله بکدر درو شد اولان دخیل نهانک اصل کساجیه بیکله اول بیکر دانی کی ایسم اول و سکو تنه حضرت داود کی
المی اوزره اولان غلام اولی خلقه حلی و صبر و تابا اوله و آسان و سوز و بر دس صلح نفس اماره
دسته تلین آهن سردا کله کیدر نه کله خال و اولایه و آسان و دادر نه کله سوار نیک کدر اراغنه مار کیدن کسه
دید (منشوی) آنحال از دست ن حالی شود و مرغ برر کند و بالی شود که بکم دست حیات اکثر در محال باذن
الله بر حال اولور بر لایق جو من مرغ بر پر و بال حاصل اوله یعنی فرما نده اولان و پر و بال صفت و عافیت حقیقه بدن
مرغ روح بال صفت ابدی حاصل اولد بدی (منشوی) چون به الله فوق ایدیم بود دست مار داست خود فرمود

احدی چونکم یدالله تبارک و تعالیٰ آفرینده اولدی بزم المزی کندی الی یوردی حضرت احد) کمال الله تعالیٰ
 فی حق نیمی (ان الذین یسایعون لنا یسایعون الله بذاته فوق الیمین) تفسیری جلد اولده علی کرم الله وجهه سیانده
 وبعض مجلده می وراستی پس یورده بر سوال لازم کلور که اول سوال بود و اینجاک یسایت الی بدی و قری شتی قیلان
 و کردون اوزره هنر کو سترن دست دست حضرت محمدی سواردن مراد حضرت مظهر سدا اولان اصحاب و شاددر
 پس یو آنرله آثار کندیلری حقیقده نیجه استمه ادا قیلور لر جواب اولدر که اولیاده مظهر رایلین قوت و قدرت حقیقت
 محمدیه ملک ثبوت و قدرت و تدویر و نازل اول حقیقته مظهر شامل و وارث کامل اولدر فلانده اول حضرت حقیقده واقع اولنی
 کندیلره اطلاق الیسه (صحیح) اولور یزیرا ونلر معنا مترجم مرسته محمدی در اولر و اهل ذوال اولر و معنای اشعار ایچون دیر
 (منشوی) پس مرادست درازا مدیقین * بر گذشته ز آسمان هفتین * پس مقرر که بکادر زال کندی بدی نخی آسمان دن
 ایلر و یکم شد (منشوی) دست من خود بر کردون هنر * مقربا بر خوان * که انشاق انتم * بنم دستم فلان اوزره هنر
 کو ستردیکه اول هنر انشقاق کرد که اشارت دست شریف حضرت محمد آسمانده شتی اولدی و تفسیری و قصه سی
 جلد اولده و جلد ثانیله اولنه قریب بعض مجلده می وراستی ای قرآن عظیمی قرأت الی بدی و کوه حق تعالیٰ یوردی
 (اقرب الساعه و انشاق انتم مراد بر وایه یبرضوا و یقولوا صبر مستمر (منشوی) این صفت هم بر صفت عقاب است
 باضعاف شرح قدرت کی رواست * و وصف هم عقاب لر ضعفندن اوتیرد رضعه غله ادبیا و اولیایک قدرت ش شرح ایلک
 سخن یورادریعی یو ادبیا و اولیاده مظهر رایلین الله قدرت یی دایه مفتلی و دست دیکه الیه تعریف قلیق عقول تبارک
 ضعفندن اوتیرد رضعه غله الله قدرت ش شرح ایلک سخن روالور (منشوی) خود بدی ایچون براری سر ز خوب *
 ختم شد و الله اعلم بالصواب * چونکم باشکی خواب غفلتدن یو فار و کتور و سن تحقیق یلور سن یعنی سید اوله سن
 و یابن کوزی کشاده قیله سن یوز کرا و انان اسرادی تحقیقا یلور و یسنا مشاهد قیلور سن یو کونه اسرار و کفتار
 ختم اولدی و الله و انشاء علما یلر ایلک خاص شده لری و معنای * هنر (منشوی) مر ترانه قوت خوردن بدی * بی نره
 پروای کی کردن بدی * اگر سن درونکده اولان ماری بیلدک تحقیقا سکا بکلکه قدرت اولیبدی نه یول و نه فی
 ایلک قوسی اولور دی (منشوی) ی شنیدم غش و خری و اندم * رب یسر زربل یی خواندم * سندن غش
 و ناسمقول کلمات اشدند * خرمی سورد بلب التند (رب یسر و لاتعسر) او قوردم تاسکا یوندن خلاصی اولدی الی الاعلی
 اسان ایلده (منشوی) از سبب گفتن مرادستورنی * ترک * گفتن مراد قدرت و سیدن سو بیلکه بکا ایازن
 یو درستی ترک ایلکه بکامقور یو قدر یعنی سنک درونکده اولان دشمنک سیدن سو بیلکه بکادستور الی یو قدر
 و سنی اول حالده کورد کد نصکر ترک ایلکه کدی قدرت و امکان یو قدر (منشوی) هر زمان یی کتم از در درون * اهد
 قوی انهم لایعلمون * هر زمان در درون و قدن دیردم یعنی بن سنی دشمندن خلاص ایلد کده و سن بکا غش و بیو ده
 سو یلده کده در درون و قدن دیردم یاری بنم قومه هدایت الیه تحقیقا یوناری بیلز رویم کندیلر نه هر بنه نافع و مشد
 الیبدی * کئی ادراک قیلز لر (منشوی) حدهای کردن رسته زینج * کهای سعادت وی مر اقبال و کتب * چونکه
 سواردن یو سوزلی اشدی اول رنج مازدن قوت و تیش کسه سجد ایلدی یو یلده کهای سعادت وای بکا اقبال
 و کتب (منشوی) از خدای بی زاهدای شریقا و قوت شکرت ندا و این ضعیف * ای شرف خندان برار و اوج لر
 یولسن موضع شکرک کاف قوت طوعز (منشوی) شکر حق کو یذرائی بشو * آناب و جانه ندادم و آن نواه
 ای مقتدا شکر کی سکا حق دبه اوی و حکمی و اول قدرت طوعز چانه یونده حکه معنا سمد یعنی ای مقتدا او شو
 بن سنک و احسانه لایق شکر ایلکه اول لیدهای و قدر طوعز کسنک شکر ای ایلیم سکا شکر کی حق
 ایلسون (منشوی) دشمنی مافلان زین سان بود * زهر ایشان ابتیاج جان بود * عاقلر کت عداوتی بولون اولور
 انلر زهری جانک ابتیاج و مسرفی اولور (می) دوستی به بود رنج و صلا * وین حکایت شنوانر هر مثال * اهلک
 دوستلنی رنج و صلا اولور مثالان اوتی و حکایتی ایش و تصعد حصه آلوب یونکده ایش ایت تا جاهل و نادان
 اولنر که مشرعه عالم اولسن و انلر که صحتی و بحالنی زهر قاتل اید و کئی یلهن * اعتماد کردن آن شخص بر خلق
 و وفای خرس (منشوی) ازدهایی خرس و آری * کشید * شیرمدی رفت و فرادش سید * برادر و هابر خری
 کند یسته جکدی بر شیرمدی * کندی اول آونلر فرادنه کندی پس یو شایسته مظلوملرک فرادنه تیش
 شیرمدی دلک و صفتک سیاه شروع الی دیب * یوردر (منشوی) شیرمدی داند در عالم مدد * آن زمان کافسان
 مظلومان رسده عالمه مدد شیرمدی در دروغی محض مدد و عین معاونت اول یادر و یلر از داول زمان که مظلوملرک
 فغانی آنلر قوت و لغنه بارش (منشوی) ایلک مظلومان زهر جایشنوند * آن طرف چون رحمت حق یی دوند *

هر بردن مظلومه را بکنی اشیدور اول طرفه حضرت حقل رحمتی کبی اورور و بلر (منشوی) آن مستونهای
 خلهای جهان * آن طیبیان مرهای نهان * محض مهر و دوری و رحمت * مجموع حق بی علت و بی روشد *
 این چیماری میخی بکاره کش * کوید از بهر غم و بیچاره کش * مهرانی شد شکار تر میزد * در جهان نادری بخوید
 غم درد * شمر دان و ستونهای خلهای جهان و طیبیان مرهای نهان من آمدن مرادش اولان
 ابد اللزد که فرادرسان خلق عالم و معینان و مددگان ابناء آمدن و نزل شادمانه مادیات شرفه جوق واقع اولان
 بجهل در بری حکم * ترمزی حشر تلری نوادرا و الاصوله اودردار رضی الله عنهما حاضر نلزدن بویلروایت سیوردر که
 (قال علیه السلام ان الانبیاء کانوا اذاد الارض فلما انقطع النبوۃ ابدل الله مکاتهم قومامن بی یقال لهم الان ابدال
 لم یفضلوا علی الناس بکثرة صوم ولا صلوة ولكن بحسن الخلق وصدق النیة وسلامة القلوب لجميع السالین والنصحۃ لهم
 استقامه شان الله اولئك خلفاء الانبیاء قوم اصطفاهم الله لنفسه واستخلصهم بعلمه لنفسه وهم اربعون مدينا
 منهم ثلثون ورجلوا قلوبهم علی قلب ابراهیم خلیل الرحمن بهم تقوم الارض وبهم يدفع الله المکاره عن اهل الارض
 وبهم يحطرون وبهم يرزقون ویمصرون علی الاعضاء پس معنای آیات شریفه اول جهان خلل لرستگ ستونری اول
 نهان مر ضلرتک طیلیری یعنی بوجهانک خلل لرستگ اوداد و عادی و نوامی اض نهانک طیبیان واستادی اولان
 رجال محبت و حکومت و رحمتک محض در خلقه جناب حق کبی بی علت و بی روشد نلزدن تا ثباتک مصرع اولنک
 ترک کبی معنای بویلروایت معاشرت که اول مظلومه بانگیله ایلرسن بوجهله بیکاری بر او گردن و بانگیله
 معنای در و لکن جان دلدن معنای استعاره اولنوب معنی بویلروایت یعنی اگر بولنزدن بر شرفه سوال ایلدوب
 دیسک که مظلومه جان دلدن بمعناوتی نه ایلرسن دیر که ائک غمندن اوزری و بیچاره لکندن اوزری یا بولنک ایلرس
 اندن دینری و اثری بر غرض بقدر بلکه محض او نلره مرحت و شفقت و مری ادم دیر شمر دلتشکاری مهر بانلق
 اولی جهانده درد دینری دار واستیز یعنی شغفایه مهر بان ایللق و خلق عالمه شقت قلیق شمر دلاوان رجال
 الله شکار اولی و بولنزدن بوجهال حمیده بی شکاری قلیدی و شمر دلتشکاری جهانده درد دینری غیر دوا
 استیلا که در دیند و مستی لک عین دوا بیلش لدر در ملک اولور (منشوی) مرکب لدری دوا بیلش اورد * هر یکا بیست
 آب انجیر اورد * هر چند که پردرد اوله دوا اول بره * کبیر هر چند که الحاقدر و روانده کبیر (منشوی) آب رحمت
 بایدت رویت شو * و آنکه همان خورخر رحمت مستشو * سکا آب رحمت * ککره پوری ایللق اول و اندر که
 رحمت شرافت ایلست اول (منشوی) رحمت اندر رحمت آمد تابسر * بریک رحمت فرومای ایلسر * رحمت
 ایلچر رحمت کلدی یعنی رحمت الهیه بیلد اولدی باشکه دلت بر رحمت آشفه طالمه ای اوغول بلکه دلیای رحمت
 مستغرق اول و رحمت اندر رحمتی طلب ایلدوب رحمت کلمه مرسته و اصل اول و بمعنی تابسر اقلی مصرع اوله
 مصرع ثانی به مصروف اولوبا کائنات اولد بی اعتباره در ایا مصرع ثانی به مصروف اولوب مصرع اوله غایت
 اولوب مصرع ثانی مستقل بر کلام اولور بمعنی بویل اولور رحمت ایلچر رحمت کادی باشکه دلت بر رحمت آشفی کلمه یعنی
 نزل و قناعت قلیه ای اوغل تار رحمت اندر رحمت باشکه دلت مستغرق اوله سن دیکل اولور فرمای فرمای ای تقدیرنده در
 یعنی آشفه طالمه و آشفه کلمه معنای در (منشوی) بر خردار زیر آرای شمع * بشو از فوق فلانیاک * شمع *
 سبی و همته ای شمع فلکی آیفک آکنه کتور فوق ظلکدن سماعک صداس ایلست یعنی سماعه متعلق اولان
 آواز ایلنی کوشایت پس بگو که آوازنا اجتماعنا انسان باطنی قولفنده اولان مانه لری دفع البلیغیه قادر اوله من
 واهل جان قولفند بر دلتلک ازل الله سنه اشارت ایلوب بیان سیوردر (منشوی) بینه و سواس بیرون کن زکوش *
 تا بکوش آید از کز دوزخ * کوش جانکدن و سواس بینه حتی طشره ایلد کندن سنک قولفکه
 خروش کلمه یعنی کرد که کوش هوشندن و سوسه و غفلت بینه سبی اخراج ایلیه سن باطنک قولنی ایلجواب کردن
 جانکدن آواز خروش اشکه قادر اوله سن و ملائکه نک و عالم یعنی اهلنک کلماتی استماع ایلست که مستعد اوله سن (می
 بالکدن و چشم را از روی غیب * نایب باغ و سر وستان غیب * ایکی چشمی موی عیدن بالک الله تا عالم
 غیب باغ و سر وستان کورده سن ایکی کوزدن مراد عقل و روح کوزیدرسالک مادام که عقل کوزنی و روح کوزنی
 عوب باطنه دن بالک ایه عالم غیبک باغ و سر وستان * شاهد قلیغه قادر اوله من و حال اسرار غیبه ناظر اوله من
 (منشوی) دفع کن از مغز واری زکلمه * تا که روح ایلد در و شام * مغزندن و پورشدن زکای دفع ایل تا که سنک
 دماغه بوی الهی که مغزندن و بی من مراد بوند مغز عقل و بی عیاند و جان بی سنک زکامندن مراد برودت
 هوای نفسله حاصل اولان مرص منویدر که مشام جانی استماع روح جانی ایلکدن کبر و قور و بس سالک

لازم اولان اولدرکه اولامشام یاتسدن معنوی اولان زکای دفع ایلیه تا کم آتک جاتی مشامنه الله و یحیی سی کله
واند ماغ جاتی نفعت اللهیه بی استعمال قیل (کما قال علیه السلام ان لکم فی ایام دهرم نفعت لافترضوا لها
(مثنوی) هیچ مکن از آرتب و صفر اثر * نایابی از جهان طم شکر * خاتمه هیچ شده منصفان اثر قومه
تا که جهاند شکر لافتی بولمن ماداسکه بر بندند جانک و صفرانک بقیه سی وازی اوله اول شکر لافتی
و طبعی بولز کذلک بر و حیده که صفر ایت **ک**بی معنوی مر ضا اوله اول بوجهانده سکر معرفتک و شید
حکمتک طم و لذت ادراک قیل: (مثنوی) داری مردی کن و عین میوی * نابرون آید صد کون خو بروی *
مر دلت علاج ایله و عین یله تا کم روز کونه خوب روی مشره کله فر و سنک طالبک اوله لعین جاعه قادر اولمن بولج
کسه به در بر یونده مر ادر جال مر سه سته بانغ اولمن کسه در معنی رجولته دو و علاج ایله و عین یله تا قوت
رجوایت سکاحاصل اولوب بانغ اولمن و ریال الله مر سه سن بوله سن حتی صد گونه انکار معانی و عرایس روحانی
ظهوره کله فر و سکا عرض جمال قیل: (مثنوی) کثرتن از نای جان بکن * تا کند جولان بگردن چن * جانک
آیا غندن تن کند معنی قو بر تا اول چنک اطرافنده جولان ایلیه اول چندن مر ادا عالم معنی اولور بعض نسخه ده
انجمن واقع اولمشدر و تفر بر اوز رمعی تن قیدی جان آیا غندن از ایه ایله تا کم انجمن اطرافنده جولان ایلیه یعنی
مر سه جمع حول یسند بر اوز قیل انجمندن مر ادمی تبعیع اولور (مثنوی) غل بجل از دست و گردن دور کن *
بخت نور دیاب در رخ **ک**هن * بجل غنی دست و گردن کن در و دروغ ایله اسکی فلکده بکی بخت بول یعنی بجل
واسالاضیق که انسا ک جاتی بونده بر دم و زنجیر کبیر کر کدر که آتی کردن جانتکدن از ایه قله سن تا کم
بو کهنه جهاند بر طالع نور و سعادت ابدی بولمن (م)ی اذرتی نای بکعبه لطف بر عرض کن ببحاره کی بر چاره کر
ا کرعاف کسه سته پرواز ایله که قادر اوله مر سنک چاره کر اولان خدای تعالی به ببحاره لکک عرض ایله یعنی ای
قادر و چاره کر اولان خدای لطف کعبه سی جانشنه بر ضعیف و ببحاره پرواز ایله که قادر دگام بکاسن قوت و بروی
اول کعبه لطفه ابر کور دوسوله (مثنوی) زاری و کر به قوی مر ما به ایت * رحمت کلی قو بر دایه ایت * حضرت
حقک چنسانه زاری و کر به ایلک قوی سر ما به در حضرت حقک رحمت کلیه سی یعنی رحمتی صفی قو بر دایه بدر که
بده در فی تربیت ایلدی و کاله ابر کور میجیدر (مثنوی) دایه و مادر بهانه جو بود * تا که آن طفل اوز کران شود *
دایه و مادر بهانه استیجیدر تا آنک اول طفلی بکن **ک**کر به ایلدی ایله (مثنوی) طفل حاجت شمارا آفرید *
تا نایلد و شود شیر بید * حضرت حق سزک حاجت بر **ک**ز طفلی خلق ایلدی تا نایلیکه سر و اول خدایت
رحمتی سودی ظاهر ایله و سزک مر اذری اذ قیل (م)ی گفت ادعوا لله فی زاری مایش تا بچو شد شیرهای مهر هاش
سوره مؤن حم ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (وقال ربکم) سزک ربکم سزمدیدیکم (ادعوی استجابکم)
قولارم که ادعا ایکن حاجت ایدم سزگون (ان الذین یستکبرون عن عبادتی) تحقیق شاول کسه که انسا ک
ایلیه که عبادت انستکدن مفسر رو بخنده عبادتی دعا مناسبه انشدر در زما ادعا مخ العبادت در یعنی
که ادعا دن استکار ایلیه (سیدخلون جهنم داخرین) عنقریب چمنه خور و حقیر اولدقاری حالد داخل اولور
(وقال ایضا) ادعوا ربکم تضرعا و خفیة (وقی آیه آخری) ادعوا لله او ادعوا الرحمن پس معنای بیت اولدر که جناب
حق کلام میجیدنده (ادعوا لله) دیدی بی زاری اوله تا اول خدایت محبتی سودری جوش ایلیه (مثنوی) های
هوی باد و شرافتان ابر * در غم ما ندی **ک**کاعت و صبر * یادک های هوی یعنی صدایه اجمعی و صبا ایله شیر
صاحبی یعنی سبب شیر اولان بارانی شارا تحسیرنم حمزه در در رسر ساعت صبر ایله یعنی بولنر بنم خدایت در
و رزقک خصوصانه سبیل در سن رزقک بچون حرص اولیوب صبر ایله تا سکار زقک واصل اوله (م)ی فی السعایر و زقکم
انشیده * اندرین بستی چه بر قفیده (سوره ذاریه) ادعوا اولان آیت **ک**کر به اشارتدر (وقی السعایر و زقکم) یعنی
سجاد در سزک سبب رزقک (وما توعدون) دخی وعده اولدنیقز ثواب جنت معنای بیت پس حقک سجاد در
رزقک دید بکندن گوش ایتکی **ک**کر اندکسه بو بستی و اسفل دنیا به نیجون یا بشور سن (مثنوی) ترس
نوعید بیت دان آواز غول * می کند گوش و نافع رسول * سنک فقر و فاقه دن خوفکی و قتل معرفت سبیل
حضرت حقک فیض و احساندن نامد اولکی آواز غول سل سنک گوشکی تا سقاول غور و قهر نه جکر یعنی اغوال
و شیاطین انسانی بولدن حصاروب آتزالا مر هلاک ایلدکاری کی قهر دن قورق و حقندن تا نمید اولتی دخی
سنک قولغک طوف بولدن چیقاروب اسفل السافینه ایتورسی انده هلاک ایلر (مثنوی) هر ند ای کوترا
بالا کشید * اندای دان نه از بالا رسید * هر برندا کسی بالا به چکدی اول ندای بیل که بالادن ایشدی (مثنوی)

هر ندایی که تر اصرار آورد * بانگ کز دانه آن مردم درد * هر زن که کس حرص کنور و اول ندایی شول
 قورده آزاری یل که اول قورده آدمی برز (منتهی) این بلند نیست از روی مکان * آن بلند است سوی عقل
 و جان * و بلند است که بر ذکرا بلند مکان جهنم دگر و بلند دگر عقل و جان باید بدی رفیع معنی بدی و صوری
 دگر بدی معنی اولان هر آنک بری بریدن ارض اولسنه و مشا لری بط ادیب بیورر (منتهی) هر سبب
 بالآخر انداز * سنک و آهن فایق آمد بر شرر * مثلاً هر سبب اثر دن و تا و قورق کادی نه کم سنک و آهن شرر اوزره
 فایق کادی زیر اشرا و ترو سنک و آهن میبدر پس من حیث المرتبه اولان رفیع ابکی قسه تقسیم ایدر بر قسیمی
 بر شئی بر شئه سبب اولدنی جهنم اول سبب اولان شئی سبب اولان شئیدن من وجه رفیع اولش اولور و وجه دن
 هر سبب اثر دن بالآخر در و صورتش رفیع معنا دون و صورتش رفیع و معناش رفیع اولنره مثل طریقه یوینتری
 بیورر (منتهی) آن فلافی فوق آن سرکش نشسته * کچه در صورت به یلوش نیست * فوق انجاست از روی
 شرف * جای دور از صدر باشد مستحق * مثلاً اول فلان کسه حقیقه اول سرکش اوزره او قوردی کچه صورتده
 و ظاهر دال فلان کسه اول سرکش باشد او قوردی اول برده فوقیت و بلند است شرف جهنم دگر بر اصرار دن
 دور اولان بر مستحق و محقر اولور و کصد صورت دن دور ایه صورتش مستحق اولور و کصد معنوی دن دور ایه
 معنا مستحق اولور (منتهی) سنک و آهن زن جهت که سابقست * در عل فوق ایند و لا یقست * سنک
 و آهن بوجه تن که علمد سابقدر و ابیک سنک شر اوزره فوقیتی و رفیعی لایق در اما اول سالف الذکر اولان
 رفیع بر قسیمی دخی مقصود اصلی و غرض کلی اولدنی جهنم دگر مثلاً شر در کسه (منتهی) وان شر از روی
 مقصودی خوش * و آهن و سنگست زین رویشش * و اول شر کدر نیک مقصودی اولدنی جهنم دگر آهن
 و سنگدن و یوزدن زاده در زیاد در غدا یلور و در عک اولور (وقس علی هذا العالم و اولاد و اوله اقال علیه السلام یغن
 الاخرین السابقون و قال ابن القاضی مترجمان هر شئه (یت) وانی وان کت ابن آدم صورتها فنی ذمه معنی شاهد
 با یونی (منتهی) سنک و آهن اول و یان شرره لیک این هر دو تندر و یان شرر * اگر چه وجود خارجی اعتبار ایه سنک
 و آهن اول و مقدم و شرر یان و مؤخر و لیکن و ابیکسی یله جسم در و شرر یان در زرا مقصود اثر دن شر در
 (منتهی) کان شرر کانه زمان و ابی ترست * در صفت از سنک و آهن بر ترست * زرا که اول شررا کچه زمانده
 اثر دن فکر کرد و لیکن صفته و اعتبارده سنک و آهن دن بر تر و عالی تر دن نه کم زمانده شاخ غرن سابقدر کدر اما هنره
 اول میوه شاخدن فایق * کدر (منتهی) چون که مقصود از شجر آمدن * پس ثمر اول بود از شجر * چون کم
 شجر دن مقصود ثمر کادی پس ثمر من حیث المعنی اولدر شجر اگر دوی یعنی و اعتبار ایه ثمر مقصود شجر مؤخر دوی پس
 مناسبتله و معارفی بیان اید کدر نکره * نه خرمک حکایتنه رجوع بیورر (می) خرس چون فریاد کرد از آدها *
 شجر می کرد از جکش رها * خرس چونکه از در هادن فریاد ایلدی بر شمر می دلا و کسه از دهانک بجهه سئیدن
 اول خرسی خلاص ایلدی (می) حیل و مری بهم دادند بیست * از دهان او بدین قوت نکشت * حیل و مری دلت
 ابیکسی بری بر شئه آرقه طویر و بری بر شئه مساوت ایدر اول می دادرهای و حیل ایه ایلدی یعنی مجرد
 می دانه ابکی و قوفی جهنم دگر از دهان غلب اولدی بلکه علم و حیلته می دانه لکی بر رجوع ادیب و صفتله
 از دهان غلب اولوب آقی قتل قیلدی (منتهی) از دهان ایه قوت حیل نیست * نیز فوق حیل و حیل ایه است
 ایدر هات قوفی و ایدر حیل و تدبیری و قور دوی پس اگر حیل و صنعت از دهان غلب ایه کده صفت مغرور اوله
 زیر اسنک حیل کل اوزرند مدخی بر حیل و ایدر (منتهی) حیل خود را چو دیدی باز زور * کز آن آمد سوری آغاز زور
 چونکه کند بیک حیل و تدبیری کورده کیر و قوری که اول حیل سکاقتدن کادی آتاز و ایدر جانیته کیت یعنی
 خدای متعال جانیته توجه اب (می) هر چه در دست است آمد از علا * چشم را سوی بلندنی هلا * هر آسته که
 الحقله در علادن کادی هلا چشمنی بلند است جانیته قویی عالم معنا به نظر قیل (منتهی) رویشی بخشد نظر اندر علی
 کچه اول خبری آرد بی * کوزنی بلند است جانیته قوید یکمه سبب و در که علاوه نظر آنک و هر شئ مثل حقیقی
 جانیته کجک نظر و شائق بغشرا کچه علاوه نظر آنک اول حالده نظره ضعف و فتور کور و بی مقرر در و حال
 مبتدی اولنک نظر نه که آنک نظر ند مسطوت مشععه افوار علاوه طاققت اولد یغنه بانه حقیقه نظر ایه را ردا که
 عاجز و فتر اولور و حیر و کلیل قاورر اما السباب و صورتیه نظر ایه رفیق و قوت یورر پس بوضف بصیرت صاحبی
 ابکی و در بری خفاش طبیعتند و اولان ضعف نظر خلق و جلیدر (لا یزول ما بالذات لا ما بالعرض) فواجمه
 اول خبره لک تدبر میج اولد و شائقه اعتیاد ایلنه فایدر و بعد الاعتیاد کافوت نظر حاصلدر پس بوجه خطاب

سرور (منوی) چشم را در روشنائی خوی کن * که خفاشی قنار آن سوی کن * عاقبت بی نشان نورست *
 شهودت عالی حقیقت کورست * چندی روشنائی هوی و عادت الهی اگر خفاش دکل ایسک اول جائنه نظر اله یعنی
 ای نظرنده صغیر اولان که چشم باطنکی روشنائی عالم اعلایه معتاد الی اگر خفاش طبیعت دکل ایسک نظرکی
 اول جانب اعلایه الیه عاقبت بی شک سنک نور کان نشاید یعنی عاقبت و حقیقت کورم سنک نور چشم کن نشاید
 کمال علیه السلام انداختن نور انشراح و انفساح قالوا معاذ الله قال علیه السلام الخافی عن دار
 الغرور والایمانه فی دار السور و التائب للموت قبل زوله (نشان نور یوندر و الا مسمیتان نفسانی که کورسک که
 سنک حقیقه کور اول کدر و با خود معنائشودت عالی حقیقه سنک مقبر کدر که حال حیاته در خبرشودت
 مدفون اولوب غلبه فالد ذمک اولور (منوی) عاقبت بی که صد بازی بنید * مثل آن شود که یک بازی بنید *
 بر عاقبت بین که نوبازی کوردی اول که کی اولز که بر بازی اشتدی یعنی شول عاقبت بین که جوق امور و احوال
 تجربه ایلوب هر شینک نصیبه و خاتمه سن کوردی و اول که صکی اولز که انحق بر کار کوره و آنک دخی عاقبت
 بیلیه یلان کسه له یلین کسه له بر اید کدر (کا قال الله تعالی دل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون
 (منوی) رآن یکی بازی چنان مفرور شد * که کبر زارستان دور شد * اول بر صفت و بازیدن انجین مفرور
 اولدیکه تکبر کن کردن استاد درن دور اولدی یعنی بن بوله بر صفت مالک ساراستاد در نه احتیاجم وارد
 دوانه خدمت ایلکن اعراض قیادی (منوی) سامری وار آن هنر دعو دجودید) اوزموسی از کبر سر کشید
 سامری کی اول هنری کنده کوردی اول سامری کیردن موسی علیه السلام دن باش چکدی (منوی) او
 زموسی آن هنر آوخته * و زعم چشم را بردوخته) او سامری اول هنری موسی علیه السلام دن او کرشم و معادن
 کورفدیکمش یعنی کنده با اولان هنری سامری حضرت مومادن او کرشم ایکن کنده معادن تعالی ایدوب
 واعراض قیوب استاد کنجته ذاهب اولدی و خلق کنده یه اشاع الیکه دعوت قیلدی قصه سی مشهور و یو کابده
 بر فاج مجله دخی مسطور اولمشور (می) لاجرم موسی دگر بازی نمود * تا که آن بازی و پایش را برود لاجرم موسی
 علیه السلام بر غری بازی هنر کومردی تا که سامری سنک جاننی و اول بازی سی قیادی و عاقبت لاهمی اول سامری بی
 تک و تنه یا با ناره دوشور و بر پاره اول بخذول لاساس دو کربی اولدی (منوی) ای سادانش که اندر سر دود *
 تا دوشور و بدن خود سرود * سرخو ایه که رود و یای باش * در شاه قطب صاحب رای باش یای جوق هنر
 و دانش که انسلک باشنه بفرنا که اول رئیس و سرور اوله اول هنر و علم سبیل خود بایش کیدر و سامری و ارتلک دین
 و سر ایدر استر ایسکه باشک کیده سن آفاق اول علم و فاضله خاک می نه سن بول و صاحب رای اولان قطب
 زمانک شده و خرمند اول که چه قطب الا قطب پردر لکن قطب جوق در بی سبیلان سول دین و طریقتده
 باذن الله ارشاده ما مور اولان می شد که داره اهرام و ارادی اوزره اولق لازم و واجد و بعد الانعاع شرط طریقت
 بود که (می) که چه شاهی خویش فوق اوسین * که چه شهدی جز بان اوچین * که چه دولت و عزت شاه ایسکه
 کنده بی آنک فوقنده کورمه واکرم و هنر دهنه و عمل ایسکه مالک یا تدرن غیر یسن دوشورمه و کنده فکر
 و فراسنک زله اله (منوی) فکر فوقت و فکر اوست جان * تقد و قلیت و تقد اوست کان * زیر اسنک
 فکر نقش و قشر در وانک فکری جان منزله سنده در سنک نقد قلیدر و انک نقدی کان می ته سنده در (منوی
 اونوی خود را بجود رای او * کو کو کو کو فاخته شوی او * اوسنسن کنده بی انک وجودند ما ته یعنی اول قطب
 صاحب رای اولان استادن من حیث الحقیقه سنسن پس حقیقت اولان کنده کو کو کو اول استادک اونلکنده
 و وار لغنده طلب الیه آن سنده طلب الیه آن سنده طلب الیه آن کنده تفکک من ارنده طلب ایلکدرو سنی اونلک
 اونلکنده طلب ایلک کنده اراد کندن بالکلیه بچقوب واکرم ایدوب و کنده بی کالیت بیندی انفسال قیوب
 اکاتلم ایلکدرو کنده استادک حقیقه سنده طلب قیاتی تا بالکلیه وجود مجازی فی الایوب وجود حقیقی
 و انجبه دل نیست و جوا ایلک محتاجدرو اهلنا قال کو کوردی انک جائنه فاخته آهال کو کو کاف عربیه اله در
 کک و کفن عجمه در یعنی دائم طلب الهی قیادی فاخته اول آنک حقیقی جائنه سنک آنک حقیقی بولسن
 کنده حقیقت بولرسن و محبوب و مطلوبک نه کنده ایدوکن یایوب و یونلک مفهوم تدر که قیابورسن (ب)
 انان اهوی ومن اهوی انان (نخن روحان دلانا بذا) فاذا البصر تا البصره) فاذا البصره تا البصره (ام) در نخواستی
 صحبت ابنا یجنس در دهان آذر هائی همیوترس * و کرانی جنس صحبتی استیمه سن خرس کی آذر هانک
 اغزنده سن یعنی اگر انای جنسک خدمت اینک استر سنک (وان اتم الابشر مثلنا) دیو جنس انساندن اولان

خلفای برده‌هاست و قیلت فیلسن نفس اماره از دره‌ها سنگ آغزنده اولور سن مذکور اولان خرس کبی (منشوی)
 بو که است قادی ره اندامی ترا و ز خطر بیرون کشاندمی ترا * اوله که بر استاد منی نور تار و منی خنودن طشره
 چکه (منشوی) ز تار می کن جو زویت نیست هین * چونکه کوری سرمکش از راهین * چونکه سنگ
 زور و قوتک بود قدا کا اول برزاد نیک الی چونکه کور سن رآمین دن باش چکه یعنی اول کوری می شدن اعراض
 اجتماع برافروخت مساجی می شد کر کسن و با خود بر صاحب قوت مر شده تابع کر کسن تا که از دره‌های نفس
 بجه شدن خلاص مبر اوله (می) لوم از غری تمثالی زدند * خرس دست از دره چون فریاد کرد * سن خرسدن
 کم و دین سی که در ددن ناله ایاز سن خرس چونکه از دره آغزنده فریاد ایلدی در ددن قوز ندلی (منشوی) ای خدا
 این سنگ در اوم کن * ناله اش را فو خوش و ص حوم کن * ای خدا بر من سنگین دلزی موم ای بر من ناله می لطیف
 و ص حوم ای یعنی ناله می قبول ایدوب بر من و صحت اولغه آتی و سله ای نه کم بعض کسه ناله و فریادی مبعوض
 و منغور اولد بغنه بو حکایه می مثال ابراد ایدوب سیورر (منشوی) بود کوری کوه می گفت آلامان * من دو کوری
 دارم ای اهل زمان * بر کور و ایدیکه آلامان دیردی ای زمانک خلقی بزایکی کورلک طو ترم (منشوی) پس دیواره
 رحمت آید هان * چون دو کوری دارم * من در میان * پس ای اهل جهان آکا اولکز بکایکی کر رحمت کوریکز
 چونکه ایکی کورلک طو ترم و نایکی کورلک اوره سنده (منشوی) گفت یک کوریت می منیم ما * آن دگر
 کوری چه باشد و اما * خلق جهان ای شدی بر سنگ بر کورلک کوری کوروز و اول غیری کورلک ندریک و کوریت نام
 بره دخی ظاهر و روشن اوله (منشوی) گفت زشت آوارم و ناخوش واه زشت آوازی و کوری شد و اما * اول کور ای شدی
 قبیح آواز لو بر ناخوش و نایبی ناخوش صدالو بر زشت آواز لولق و کورلک ایکی قات اولدی (منشوی) بانگ زشم
 مایه می می خود به مهر خلق از بانگ من می شود * بن زشت آوازم غم ماهی مالک سر ماهی اولور بن زشت
 بانگ من خلقک بکشت و منی ناص اولور (منشوی) زشت آواز می بریا که رود * مایه زشم و غم زکین می شود
 بن زشت آوازم هر ره که کیده بکشد و کینک ماهی اولور (منشوی) برد و کوری رحم را دوتا کند * اینچنین
 نا کنج را کذا کند * اول ایکی کورلک طو ترم دین فخر اهل زمانه دیدیکه بایکی قات کورلک اوزره هر می سزدخی
 دو تا مالک یعنی بن ایکی کورلک اوزره دخی ایکی قات ایلکز زیر اسار کورلر بر تریم لازم اولان برده کا ایکی ترجم
 لازم در که آنزده کورلک بر درای اهل جهان بو تخمین نا کینه کتبا ایلکز یعنی بو تخمین بر ره ضعیفان و هیچ برده
 مقبول اولن کسه می صغی و لایق اولی ایات کنج کاف فارمینک شمه سیله صغی معناسنه در پس نا کنج شول
 کسه در که آکاهیچ بر حمله جای و اعتبار اولیه کذا کیند صغدر یکز یعنی اعتبار و قبول ایلکز کینک اولور (می)
 زشتی آواز کم شد نین کله * خلق شد بروی برکت بکشد * بو شکا شدن اول سائلن آواز نین زشت کیم
 و ناص اولدی واکم کاف فار سینک شمه سیله او تو و سه عجو و نایدا اولدی معناسنه اولور خلق اول سائل
 اوزره رحمتد بکده اولدی یعنی اول سائله می حجت و شفقت ایلکده اتفاق و اتحاد قیادی (منشوی) کرد یگو چون
 بگفت اوزر ارا * لطف آواز داش آواز را * چون که اول سائل رازی دیدی آتک قلبنک آواز نیک لطفی آتک آوازی
 نیکو ایلدی یعنی اول فخر چون که راز درون سولیدی و خشنه و خشنه اعتراف ایلدی بومعی آتک قلبنک خوب
 و لطف اولسته دلالت ایلر پس آتک قلبنک لطافت که کیند نیک قباحق بیلکدر آتک آواز زشتی خوب و نیکو
 ایلدی یعنی خلق نیکو سی آتک آوازنده اولان زشت که غالب اولوب خلق اول درو نیک لطافتدن اوتری آکا مر حجت
 و شفقت ایلد بر دمع اولور (منشوی) و آنکه آواز دلش هم بد بود * آن سه کوری دوری * سر مدود * و اول کسه که
 آتک کو کلنک آوازی هم زشت اوله اول اوچ کورلک ایدی ابر اتاق اولور یعنی بر که نیک قلبنک گفتاری و افکار
 و اخلاق بد اولسه و هم ظاهر کوری کور و ظاهر سوزی و صوفی قبیح اولسه بواوچ کورلک دوری * سر مدود درگاه
 حقدن ملعون اید اولور زیر انما هر کور اولان کور دکلدر بلکه کور اصل باطن کوریدر (کا قال علیه السلام
 ليس الا عي من يعي بعصره انما الا عي من يعي قلبه وقال الله تعالى فانها لا تعي الا بصار ولكن تعي القلوب
 التي في الصدور (منشوی) ایلک و هابان که می علت دهند * بو که دخی بر سر زشتی نهد * لیکن و هابان که علت
 و بر راوله که آتک زشت اولان باشی اوزره برال تو بهار و هاباردن مراد شول می غرض وی علت اولان و ایلدر که
 خلق کور دلص کنی باذن الله از ایلدر بقی نونرلک زشت و قبیح اولان باشی اوزره می حجت ن فوسر و وجود دارند
 اولان می ضلین از ایلدر (منشوی) چون که آوازش خوش و مغلوب شد * زو دل سنگین دلان چون موم شد *
 چون که اول کدناک آوازی خوش و نه اولم اولدی سنگین دلارک کو کلی * نیک آوازندن موم کبی نرم ایلدی

(مثنوی) ناله کافر چو زشت و شقی و زان نمی کرد اجابت راریق * کافرا ناله می چون که زشت و شقی
 در اول سیدن ایامه رفیق اولی یعنی آن ناله می قبول حق اول جهنم قرین اولی شقی زشت آواز بد در
 (مثنوی) اخسوار زشت آواز آهست * کسور خون خلق چون سگ بودست * سوره قد افلحه اولان
 آیه شاد تر داولی بود (قالوا) اهل جهنم دیده (رنا) ای بزم پرورد کارمن (غلبت علینا شوقنا) بزم اوزر من شقاوت
 غلبه ابدی که لوح محو بطلد و مقدار اول شدی و با خود شقاوت و سب اولان کاهل بزم غالب اولدی دیده (و کافوما
 ضالین) و بزم طریق مستقیم شال اولش قوم اولدی و بپ اعتراف ابدیه (رنا) اخر چنانها) ای بزم رجز بری
 دوزخ در ابراج اله تاتلاقی مهمات و تدارک ما فالت ایدلم (فان عدنا) پس و حاله نصره اگر بکفر و عصیان
 عودت ابد سگ (فانا طالمون) تحقیق ما بر ظالم از نفس اوزره (قال) جناب عزت بیور دیده که (اخسوا فیها)
 خاموش اولائی اهل جهنم (ولا تکلمون) بکاسو بک رفع عذاب و دفع عقاب خصوصه اصلنده و لا تکلمونی
 ای کسره که کفر اولندی معنی میت اخسوا خطای زشت آواز اوزره کلمه دوزخ اول زشت آواز اولان که خلق
 فاشند کلب کی مست اولدی یعنی خلق مانع نکن و آنرا کلام و غیبت بکنند کلب کی مست اولوب خبیث آواز
 اولند پس هر یک اکل حرام و فاعل آتام اولور سه الک آوازی قبیح اولور اگر دعای دوسه حقدن اخسوا خطا بنه لایق
 اولور (مثنوی) چون که ناله ترس رحمت کش بود ناله تو بود این ناخوش بود چون که ترس ناله و فرادی رحمت
 جند اید بی اوله سنک ناله و فراد کونک کی رحمت جناب اید بی اولیه ناخوش اولور (مثنوی) دان که یا یوسف
 تو گر کی زده یا زخون یکاهی خوردی * بلکه سن یوسف فور تلق ایلش سن یعنی یوسف معنوی اولان صدیقه
 و عز بر نه حد قیاس سن با خود بر یکاهه فانی بجمش سن فاشند مراد (عرض المؤمن) کلمه (لخواسخه
 عرضیدر بالیدر و با خود آتی غیبت) غلظت علی و فانی بجمک کبدر (مثنوی) توبه کن و زخورد استغفار کن *
 و رحمت که نه شد و داغ کن * بود احتلادن توبه اید و پیش اولان شدن استغفار اله یعنی هر نه کی ظلم اکل
 و بلع ابدی که آتی اخراج اید و صاحب دایه و تادین استعلا قیل و کریر احث گفته اولدیسه و بی طاع اید یعنی
 درون مرض گفته اولدیسه و استقام اولدیسه آتش ریاضت اید اوزر نه طاع اید که آخر الدوام الکی فحواستیه
 بر مرض معنوی که سهولت کیمیا کاپاره آخر ریاضت طاعی اوزر (تبع حکایت خرس و ان ابله) (می) خرس
 هم از دماغ چون وارید و ان کرم زان مرد دانه بید (خرس دخی چون که از دماغ کبر و فورتلدی و اول کر می
 مرد دانه دن کوردی یعنی اول مرد دانه و بیدار اولان مردن اول کرم احسانی کندی عقیده چون که مرده شده
 قیلدی (مثنوی) چون سگ احباب گفت آن خرس زان شد ملازم دردی آن بردار و اول زار اولان خرس احباب
 گفت کلبی کی اول بالاره صورت و جود مرده عقیده ملازم اولدی (مثنوی) آن مسلمان سر نهادن زشتی
 خرس حارس کشت ابدی کی اول مسلمان خسته لکندن صدیقه باش قودی خرس دل بسته لکندن آکا
 حارس اولدی یعنی کوکلی آکا قید اولوب محبت قیلد فتندن آتی حراست قیلدی (مثنوی) آن بی بکشد
 و گفتش حال چیست ای برادر می زان خرس کیست اول بر عاقل که اواردان کجدی و آکا دیدی حال نداری
 برادر بو خرس سکا کبدر (مثنوی) قصه و گفت و حدیث از دها و گفت بر خری منه دل ابلها از دها ناک سوزندن
 قصه دیدی و آکا ما جاری نقل ابدی عاقل اول که به ایددی ای اله خرس اوزره کوکل قومه (می) دوستی اله تر
 از غنیمتست اوهر جمله که دانی و اندیشیت * ابدن دوستی آتک عداوت دن قبیح و کدر هر حیل اید که بیایور سن
 اول خرس سور لکیده و ناکندن آتی دور ایلک و اجبدر (مثنوی) گفت والله از حسودی گفتن * و نه خری
 چه نگری این مهر بین اول اله سوزنده و شوب ایددی بوکسه بوسوزی و الله حسدن دیدی بوکسه خرس لکیده
 نه بقر سن و بویجی آکورا ناک بوسر نه و فادار لغنه و انبینه نظر بر کور (مثنوی) گفت مهر ابلهان عشو دهست
 این حسودی من از مهر سن هست اول عاقل اول مر دایله ایددی ابلهان مهر و بویجی عشو دده یعنی فریفته
 قبیح و مغرور اید بچیدر بنم بوسودلم آتک بچندن اولور (مثنوی) می یا بام بران این خرس را * خرس را مگرین
 میل هم جنس را بهی غافل غله کل بو خری سور و بکار اول خری قبول و اختیار ایدله هم جنسکی ترک ایدله
 (مثنوی) گفت دروگر کار خود کن ای حسود * گفت کارم این بدو بخت بود * خیر اله اول عاقل ایددی ای حسود
 بوی بوری کندی ابله انصهی کند که سوله عاقل اول خیر ابله ایددی بنم کارم بولیدی سنک بختک اولدی
 یعنی بنم ایشم نصیحت قیاتی و ناسی محل هلاک اولان بدن تغذیر ایدوب خلاص ایلک ایددی و لکن چون که
 سنک بخت و مطالع بار اولدی بنم حوز سکا و اجلدن تاثیر قیلدی (مثنوی) من کم از خری تباشم ای شریف

ترلاوکن تانت باشم خریف ای شریف بن برترسدن کم وفاقص دگم خرسی ترلا اله تاین سکا خریف و مصاحبه
 اولم (منشی) برودل می لرزم زانده بشه باجنین خرسی مردورینه دیم کوکام سنک اوزرکه لرزان اولور و زانده بشه
 و غندن و یغینن خرسله بریمشه به کیمه برایشه فوجیه اتمه مقصود حروان سیرت اولان مصاحبه برجه به کیمه
 و برایشی اختصارا اتمه دیک اولور (منشی) این دلم هر گز نلرید از کراف و فوجست این نه دعوی و نه لاف
 بویم قلم هرگز کندن دره مری یعنی پیوده بیر مضطرب اولور و نصیحت و ارشاد حق تعالی سنک فوری در دعوی دکدر
 و لاف دخی دکل (منشی) موسم بنظر بنور الله شده هان وهان بگر مرآین آتشکده بنظر بنور الله اولش مؤمن
 یعنی اتقوا فراسه المؤمن فانه بنظر بنور الله حدیثنک مفهومی اوزره الله فوری نظر یادی اولم و فوری فرامته سنک
 حقیقت حالکی مشاهده قیلدم آگاه اول آگاه و آتشکده دن فاج یعنی یو بارید که محل آتش کبیر بوئک شامت
 و ضررندن فرار ایلک سکا لازم در دیدی (منشی) این همه کفت و نکوش در زفت و بد کانی مرد و اسیدست زفت
 اول عاقل کسه اول المله بود و کلی نصیحت دیدی و آنک قولغه کندی زرباد کانال مرده بر عظیم سددر که حقیقت
 حالی کورمه مانع اولور (منشی) دست او بگرفت دست از وی کشید و کفت رستم چون نه بار شدید و اول عاقل
 ایلمک الی طوتندی و اتندی چکدی عاقل چونکم بحالی اتندی کوردی آکاشیدی چونکم بارشید دکل سن کدم
 وسیق ترلا یتدم (منشی) کفت ویرمن و غمخوارم ساش و الفاضل معرفت کتر تراش و اله زیاد حاققتدن اول
 بار عاقل ایدی ویری سنیم اوزریم غمی ایلما ی و الفاضل معرفت از لک یون یعنی ای زاده قومی اولان کسه
 بنکام معرفت صافه دیدی (منشی) باز کفتش من عدو تویم و لطف باندرک بیای دریم و اول عاقل ایلمک کور ایدی
 بن سنک دشمنک دکام اظفدر و سکا عین فائده در اکریم اردیجه کله سن (منشی) کفت خواریم من ایکن اوزرو
 کفت آبرار ایتدش و اله عاقل ایدی بنیم و ایشوم و اردی ترلا اله و ویری عاقل ایدی آخر یارم مطیع و منقاد
 اول (می) ایجسی در شاه عاقلی و در جوار دوستی صاحب دلی و تابر عاقل بناه و حفظنده او یو یس بر صاحب دل
 دوستک جوارنده یعنی مقارنت و مصاحبتند یار سن و آمده اوله سن (منشی) در خیال اقتدر د از جد او
 شمشکین شدرد کز اندیرو هر دایله اول عاقل حد و سعیدن باطل خیاله و سوء فله دوشدی غیبتنک اولوی
 عاقلدن و ویری یوزی و دوندردی یوله دیو (منشی) کین مکر قصد من آمد خو نیست و باطمع دارد کد او فو نیست
 که یو کسه مکر بنم قصد من کلدی خوندر بنم قتلی مراد ایجسی حرای دی یا خوندر بنم رنسنه
 طمع طویر کدادر و کفتی در (منشی) یا کربست با یاران بدین که برساندم این هفتین و باخود کندی سنک
 یارانیه که و بغلشد و رنذر ایلشد و بدین یوزور که بنی یوهنشدن قورقوده و آق بندن بعد ایدیه کربست
 او کدل فوش معناسنه دوسته کعوام ناس بری بری ما بنده اکر بن فلان شی و شوله ایشلنیم شوئی سره و هن
 او سون دو بری رهن قورلر تکه آکا اوج بغلادی و او کدل قودی درل (منشی) خود نامد هیچ از خبت سرش
 یلک جان ایدک خاطرش و اول ایلمک سر سنک خباثتدن و درویشک قبا حندن خود هیچ کلدی آنک خاطرنه برکان
 نیک (منشی) ظن نیکش چلکی بر خرس بود و ایزکر مر خرس و اهیجس بود و اول ایلمک اونی جیعا خرس
 اوزرک ایدی اول ایلمه مکر خرسک هم جنسی ایدی که (الجنس الی الجنس عیل) خواسته عاقلی قور و با کاپو قدر میل
 ایدی (منشی) عاقلی راضد بو تهمت نهاد خرس رادانت اهل مهر و داد بر عاقله اول ایلمک لکندن تهمت
 قودی خرسی محبت و عدل اهل یلادی یعنی حیوانی محبت و عدالت اهل یلاد عاقل اولان انسان تهمت ایدی
 و بوجود و حق و دردی یوسولدی (منشی) کفت موسی یا بکی مست خیال کای بداندیش از شقاوت و رضال
 حضرت موسی علیه السلام بر خیال مستی اولان کوساله مرسته دیدیکه ای بداندیش شقاوتکدن و ضلالتکدن
 یعنی ای شقاوت ضلالت اچلندن بداندیش اولان کسه (منشی) صدکانت بوددر یغمیرم و باجنان برهان
 و اخلاق کرم بنیم و یغمیر کیمه سنک ووشک و کاکل و ارایدی و یغینن برهانه و یخلق کریمه (منشی)
 صد هزاران مهز دیدی زم و صد خیالتی فز ووشک و ظن و بدین صد هزاران مهز کوردل سکا یوز خیال
 ووشک ظن زیاد اولدی (منشی) از خیال و وسوسه عاجزیدی و طعن بر یغمیری ام میزدی خیال و وسوسه دن
 تنک کادلک بنیم یغمیر لکم اوزره طعن اوردلک (می) گرداندر یار اوزرم عیان و تارهیدیت از شر فرعونان و دیاردن
 آشکارا غایب ایدایلم تافر عولک شردن قورتلر که یعنی حضرت موسی علیه السلام اول مست خیال اولان
 کوساله برسته یوله دیدیکه ای اهل ضلال بنیم یغمیر کیمه یوقدر بر اهل جلیه و مهزبان علیه و اخلاق کریمه
 ایلمک رب دکان اوزره اولوب طعن ایلمک اما سامر سنک ووزدیک کوساله در حال اقرار ایدوب مجده خیارل اول

مهرات عظیمه دن بری دریادن و زعبان او قری کتوردم حتی فرعون را که شرندن شمعان بولدر که قال الله تعالی فی کتابه العزیز (واذقرنا نیکم البحر فاحمنا کم واذغرنا آل فرعون وانشم نظرون) یعنی ذکر کلماتی بی اسرار ایل شول و تبحر بناره دلک و فانی ایلدند دریای سزی انجیلا تیک سیله و سزی قورتردی و فرعون و قومنی غرق ایلدند شول حالته که سر دریادن کیدرکن بری بریکزه نظر یار دیکز و قال الله تعالی (فاوحیا الی موسی ان اضرب بعصاک البحر فانلق فسکان کفرق کالطود العظیم) مفسر لر بوا تیرلک تفسیر لر زنده دیشلدر که وقتا کم حضرت موسی بی اسرار ایلله فرعون دن عاجوب دریا خارنه کلد که فرعون دخی آتی عسکرله اساطفه قیلدند بی اسرار ایل حضرت موسایه تضرع برله انجیلا ایلد کهه حتی تعالی حضرت موسایه وحی ایلدی نه کم بیور لر لر موسایه عصا کلد دریاه اورد و یوحی ایلد لر بس موسی حضرت تری عسایله دریاه اوردی در عقب دریاه منقلب اولدی اون ابکی سبطل عددی مقداری اون ابکی یول اولوب در حال دریاه دخی قور یوب و زلر جقدی (وکل فرق) یعنی بونلرک اطرافنده بولک بولک اولان صوباره لر ی جیل عظیم کی ثابت و برقرار اولدی و بونلرک بولر دن دریای کجکر کن فرعون مع عساکره و نلرک آردنه دوشوب (فقتلهم من الیم ما غشیهم) فقا اسخند صونلری و یوب غرق قیلدی و بی اسرار ایل نجات بولدی بوا تات عظیمه کی کوروب بر قومه او غره دیر که انلر کوساله شکندنه اسنامه طیر لری بس قایلر زنده بکل برستلات محبتی مضمر اولان کسه لر حضرت موسایه دیر که موسی اجعل لنا الهیا کما لهم الهه کما اخبرناک فی کایه عن هذا المعنی (و یاوزنا بی اسرار ایل البحر فافاعلی قوم بعصک فون علی اصنامهم قالوا یومسی اجعل لنا الهیا کما لهم الهه قال انکم قوم تجهلون) یعنی بزنی اسرار ایل کجدر لک بجر دن بس بر قومه او غره دیر که اول قوم کوساله شکندنه اولان منقلب نلرک عباد تری اوزر معقیم اولم لردی بس بی اسرار ایلدن محبت بکل قایلر زنده مضمر اولان کسه لر حضرت موسایه تضرع برله دیر که موسی بزده دخی بر معبود قیل بونلرک معبود لر که بی حضرت موسی بونلری جهل مطلقه توصیف ایلد بر دیر که تحقیق ساسمه مطلقا جادل اولان بر قوم سز جاهل لری انکچون جهل مطلق ایلد توصیف ایلدیکه و مجرزه باهر می کورد که تفسیره عالم و عاقل دن صدور انجین شیخی رجایله دیر (منشوی) آسمان چل الله کاسه و خوان ریدید و از دعام جوی از سکی دیدید آسمان دن قرق یل خوان و نعمت ارشدی و بنم دمامدن بر طاشدن جوی بلدی یعنی آبان عظیمه دن بریسی دخی بودر که تبه صحراننده بونلر آسمان دن قرق یل کاسه و خوان یعنی من و ساوی نشدی کما قال الله تعالی (ونلقنا علیکم القعام و انزلنا علیکم المنی و السابی کلا من طیبات مازتنا کم و ما نلقون لکن کافوا انفسهم بظلمون) ذکر تفسیر هم او اورد و نلر حضرت موسان صوطلیل ایلد بر حضرت موسی دخی جناب قحدن احتشالید بر حتی تعالی سوردیکه عصا کله تضرع اور بس عسایله اوروب اول جردن اون ابکی چشمه چقوب هر بر سبط اتدن کفایت مقداری ایلر کردی کما قال الله تعالی (وانما نسفی موسی لهومه فقلنا اضرب بعصاک الحجر فانجرت منه اثنتا عشرة عینا فادع علی کل اناس مشرهم) پس موسی علیه السلام اول کوساله بر سته دیدیکم (منشوی) این و صد چندین و چندین **کرم و سدر** از قوی سزدان فوم کم نکر د **بالت** زک کوساله از جادی «سجده کردیکه خدای من قوی» **بویوز** بوقدر و بوقدرای و صوقای سردسندن اول فوهمی که و حو ایلدی که کاف عربنک فحسه سیله قرأت اولور سه معنی ای سرد فو قدر مهرات سندن اول نان و فوهمی ناقص ایلدی دیک اولور نکر د کله سنک فاعلی مصرع اولک منخوفی اولور و ان فوهم را قدر برنده یعنی نو کوردک مهره نیمه کرم و سردسندن ای بارد اولان **کوساله** برست اول بتم حقهده ایلدکل فوهمی ناقص ایلدی دیک اولور بر کوساله برست سامر نلک بجر دن بالت اوردی کوسالیه سجده ایلدیکه بتم خدام من سن قصه می بودر که سامری ابتدای حالده حضرت موسایه خدمت ایلر کن حضرت جبریل کاکا کلد بکنی کوروب و فرس الحیات نام اتلک اترندن بر آوج طبراق اکوب کندوده صافلدی و وقتا کم حضرت موسی قردان شی هارونی قومننه خلیفه ایدوب و قرق کون وعده اکوب طور طاعنه کتد کر زنده سامری بی اسرار ایل جمع ایدوب دیدیکه فرعونک غنائیدن الدیکز سیم و زری کنولک هب جله بمله احرار ایدم که بوسیم و زرموسانک طور طاعنه اکنه سته سبب اولور پس اول ابله اول سیم و زری کوروب بریره آتش یاقوب ا کالقا ایلدیلر سامری دخی کتد سیم و زری القایلیوب جبر ایلک آتک زبان دخی انکله بلاقا ایلد کده (فاخرج لهم جلا جسداله خوار) آتک معصدا فقه بونلر مذاب اولان حلبدن بر عجل جسدین استخراج ایلدیکه انجین صفر صوفی صکی صوفی وار ایلدی (فقال هذا الهکم و الله موسی فنی) پس سامری بونلر دیدیکم بویکل سزلک و موسانک الی جدر پس موسی فونی او دوب طور طاعنه کتدی دیدی پس بوجه اجترار بوسکر باعفت ایلدوب ابی معبود

اتحاد ایلدیلر و دیدیلر که سامری یکدیر که بوجهانده خدادوزه (منشی) آن توهمهان راسلاپ برده زری کی
 یاردن را خواب برده سنگ اول توهمهان سیلاب ایلندی سنگ یارد اولان زیر کلکی خواب ایلندی (منشی)
 چون بودی بد کان در حق او چون نهادی سر جان ای زشت رو * کوساله تک حقیقه نیچون بد کان اولدک ای
 زشت روی نیچون انجیل باش تو دل (منشی) چون خیال نامداز ترور او * و زفساد صراحتی کراو * نیچون
 سکاوه و خیال کلدی ایلک ترور و روحیه سندن اول سامری سنگ ایتکی کیر اولان حضرت خاندن (منشی)
 سامری خود که باشد ای سکان * که خدای برتر اشد در جهان * ای کلاب بر سامری خود کهیم اوله جهانده
 برخدا تراش اید (منشی) چون درین ترور او یکدل شدی * وزهه اشکالها عاقل شدی * سامری سنگ پوزورنده
 نیچون یکدل اولدک و اتفاق قیلدک و جسم اشکال ردن عاقل اولدک و شهاب و شکو کدن بری کلدک بعضی نسخه ده
 مصرع اول بویه واقع اولمشدر در خدای * کاو چون یکدل شدی معنی بودر * کاو خدالغده نیچون یکدل
 اولدک و کاو بنم الهمدردو نیچون برستش قیلدک (م) کاوی شاید خدای و ابلاف * دروسوی ام و چون کردی
 خلاف * ای خیت سنگ خندکده کاو لاف و کذب خدالغ لایق اولور بنم * غمیکمده من نیچون خلاف وعناد
 ایلدک و بن نیچون بوقدر برهان عظیمه رسول حق اولغه لایق اولیم بعضی نسخه دروسوی چون منی کردی
 خلاف واقع اولمشدر (منشی) بیش کاوی حیده کردی از خری * کشت عقلت سید مصر سامری * حرکندن
 بر کاو * او کنده سجد ایلدک سنگ عقلت سامری سنگ مصر سنگ شکاری و من لوی اولدی (منشی) سه بران عقل
 و کریش که تراست * چون تو کان چهل را کشتن تراست * تف و حیف اول عقل و کریدلک اوزره که سنگ ایلچو ندر
 سخلین چهل معدن ده لک لا بقدر (منشی) چشم دزدیدی زور و اذللال * ایت چهل وافر و عین ضلال *
 چشمنی حضرت حق نورزند او غورلدک و اغماض عین ایلدک اشته سکا وافر چهل و بعضی ضلال (منشی) کاو زین
 بانک کردا خرجه کشت * کاخشارا این همه رغبت شکفت * سامری سدا ایلدکی زین * کاو چاغردی آخر
 نه دیدی یعنی هیچ بر معنی و معرفت عیدی که احقره و قدر میل و رغبت سدا اولدی (منشی) نان بخت بریده ایلد
 ازین پس * ایلک حرا کی بذر درختی * اندن عیولک ندن چوقلق نسنه کوور منسر لیکن هر بردی و خس
 حق بخت قبول ایلر بلکه باطل اولنر باطل قبول ایلر ننه کی سوزورلر (منشی) باطلانرا چه راید باطلی * باطلانرا چه
 خوش ایل باطلی * باطلانرا قمار بر باطل قیاز عاقلانه خوش کاو بر عاقل خوش کارور و کندی کی خالی و عاری
 اولی قبول قیلور (منشی) زانکه هر جندی راید جنس خود * کاوسوی شیرت قیورنده * زیرا که هر برجنس
 کندینک جنسی قیاز جنسیت علف شددر کاو شیرت جاننه بختان ووز قور معنی ووز قورم * واکون ووز قورم که
 ایکسی بری برله جنس کلدور (منشی) کدرلر یوسف بختا عشق اورد * سرکار نسرکا ناوا و خوردر * کرل
 یوسف اوزره فنده عشق کتورور مکر مکردن غریبه ناآنی به یعنی مکر مکردن ووز کتورور ناآنی حلال اید (منشی)
 چون زری داره دمحرم شود * چون سنگ کف ازنی آدم شود * اما چونکه کرکاکندن قورنه و سغه محرم اولور
 اصحاب کف کلدی کی قیامتده بی آدمدن اولور (منشی) چون او بکر از محمد برده * نفت هدا و جلیس کاذب
 بمصل علیه الضعاف اصل جلیسند و کورم منسن چونکم حضرت او بکر محمد علیه السلامدن وی ایلندی یعنی
 ایلد حضرت یغمیری کوروب واندن راجحه صدق اقدقه هیچ مجزه استیوب دیدیکه هدا و جلیس بکاذب
 یعنی شو و بروردر که کاذب کلدرا ما باو جهل نیجه اشتقاق قره مناسب مجزات کوروب ایتادی و ایمان کتورمندی
 ننه کی سوزورلر (منشی) چون بد ووجهل از اصحاب درد * دید صدق قره اورنکر * باوجهل چونکم اصحاب
 درد دن کل ایدی سرور کاتاندن ووزش قره کورودی و کور وعناد و جهلندن اعتقاد ایلدی و ایمان * کتورمندی
 ووزش فردن ما دمجزات عجبیه در (منشی) درد مندی کش زیام اقتاد پشت * زو نهان کردیم حق نهان نکشت
 عجم لسانده مشهور ملدور که طشت فلان زیام اقتاد بر وارل کسه ملک فضا حندن ویا خود کال شهرتدن کاو
 ایلر معنی شول بر در دمنده که آلم دامن لکی دوشدی یعنی بین الناس در دمنده لکه شهرت وادی اندن براسرار
 حقیقی نهان ایلدک و حقیقت ندن نهان اولدی که هر مطلق طالبیند البتة مخفی اواز (منشی) وآنکه او باهل
 بد از درش بعد * چند عود نوا ترانده * واول کسه که اول خدای خردندن بعد * جاهل ایدی نیجه * کره
 * کوستر دیر اول جاهل اول اسراری کورمندی (منشی) آینه دل صاف باید نادر * وانشائی صورت زشت
 ازنگو * فلک آینه می صاف و منور کرل * ناندده صورت زشت * نیکو و احسن اولان صورتدن کیر و آلیه من یعنی
 آینه دل زنگار ما سولدن مصی و بخل کرکدر تا کم احوال زشتی احوال نیکودن فرق ایله سن وهریدی خوبدن

تغیر ایلمکه قادر اوله سن (ترک گفتن آن مر دنا صبح بعد از نماز مغرب و غروب را می) آن مسلمان ترک او کرد و وقت
 و رب لا حول کو بان و زورقت اول اول عاقل اولان مسلمان اول ایلمی ترک ایلمدی و سر اوله ای آتندله اول حول دهر ترک
 کیر و کندی یعنی حول و قوفی الله استناد ایوب بر سبیل حق و له کشتی ذر ایلمدی کندی و آتی ترک
 آتندی (منشوی) گفت چون از جدو خدوم و زردال و در دل او پیشی زاید خیال و اول ناصح کند بینه آتندی بمن
 جدمدن و بنمندن و جدالدن آن قلبنده خیال زاده طوغر یعنی آگاهام و خیال دخت زاده اولوب بکا انکار
 ایلمی مستحکم اولوریدی (منشوی) پس ده بند و نصیحت بسته شده امر عرض عنهم یوسته شد و مجد نام
 آتند و در (عارض عنهم) پس با محمد و کفار و کندن اعراض ایلم و یونلر تکذیبته مبالا اتجه (واظنر) دخی
 منتظر اول یونلر غلبهده (انهم منتظرون) تحقیقا یونلر تکذیبته منتظر در و سکا غلبه ایلمکه اما الله فی غالب
 یونلری مغلوب فیلورم عنای بیت پس بند و نصیحت بولی بغلش اولدی اعراض عنهم امری متصل اولدی یعنی نصیحت
 قبول ایلمدن اعراض ایلمکه (اعراض عنهم) آتیشک و هوای عاقل قلبنده نتایج اولدی (می) چون دوا بت
 می زاید در پس و قصه بر طالب بگو بر خوان عیس و سور شریفه نیک سبب تزیی و در که بر کون عبدالله بن ام
 مکتوم رضی الله عنه حضرت رسالت پناه صلی علیه الاله کلوب (علی عاقل الله یارسول الله) دیدی و حضرت
 علیه السلام اول حنده اشراف و صنادید قریشی اسلامه دعوت ایوب یونلر کال مر نه وجهندن بن مکتومه
 اصلا جواب و مرید کده ام مکتوم اعی اولد یقندن حضرت ک اول قومه شغلن ادرالک اید مسیوب حضرت ک کلامن
 قطع ایوب تکرار (یارسول الله علی عاقل الله) دید کده حضرت علیه السلام مبارک یوزلرن عبوس ایوب
 اتدن اعراض ایلمدی و عقب سور شریفه نازل اولدی پس حضرت پیغمبر علیه السلام هر بار کابن ام مکتومی
 کورسه لری (مر حبا بن عاتقی فیہ ربی) دیو تعظیم ایدر لری حتی ایکی کوره مدینه خلیفه ایلمدی بارغزایه
 کند کده پس جناب عزت علی طریق الحکایه یوزلر که (عبس) یعنی اول بی مکر صلی الله علیه و سلم یوزلرن عبوس
 ایلمدی (وقتی) دخی اعراض ایلمدی (ان جاءه الاغی) لایحه تقدیر دهم در اعراض بن محلامصوب مفعول لهدر
 عصبه یعنی اعانک آکا کلد یکندن اوزری (وما یدرک) ای ای شی جملک دارا بجاه یعنی سنی نه شی داری و عالم
 قیلور و اعانک سالنه (له لدر) شاید که اول اعی ترک و نظهر ایلمه دخی ذوبدن و اوزلردن سنک کلامک استماع
 ایلمکلی سبیلر که اصله دیتر کی ایدی تا زاده مدغم اولدی (ایذکر) باخود تذکر ایوب متشغ و متعظ
 اولر که اوزره معطوف و حکر ترجیده داخلدر (قنفعه الذکری) نصیله له لک جواسیر و رفقهده جائزدر
 یذکر اوزره معطوف اولیقن یعنی شاید که تر کی ایلمه و باخود معظ و تذکر ایوب کاستن ذکر مومو عظم منفعت
 ایلمه اگر چه درجه ترک می نامه و اصل اولر نه ده معنای بیت چونک سنک دوا و علاج کاکا چوقدر زاده
 ایدر یوم وجهدر چونک سنک دوا و علاج کاکا لایق در دزد زاده ایدر یعنی چونک سنک دواک یابلهان دنیا به
 دردی زاده ایدر ای مر شد حقیقی اولان کسه قصه فی طالبه و نصیحتی و اغنیه سوله عبس سورمه من اوقیوب
 اتدن حصه دارا و لکه جناب عزت اول طالب اولان عبدالله بن ام مکتومه نصیحتی یعنی امر ایلمدی کور (منشوی)
 چون که اعی طالب حق آمدست و هر فقر ادران شاید سینه خست و چونکه اعی حق طلب ایلمی کله شد
 فقر دین اوزری انک سینه بی مجروح ایلمک لایق دکلدر (منشوی) و بر بعضی بر زاده مهتران و تاب سوزند عام
 از سر و زان و ای رسول مکر من مهتر لک رشاد و سدای اوزره هر یصن تا عام سر و زلردن اوکره یعنی اشرافک
 ایمان و اسلامه کله آنک حور یص سنکه تا انلر لک بر دستنده اولان عوام ناس کیدی سر و زلردن اوکره لرو انلر
 واسطه سه نجه کسه لایمانه کله (منشوی) احمد ایدی که قوی از ملوک و متع کشتند کشتی خوش که بولک
 ای اجد کور که که ملوکدن بر قوم که مقصود صنادید قریشدر کلامکی استماع ایلمی اولد بلر یو خصوصدن
 اوزری خوش اولد بکه که بولک گله سیت نان می هون اولور (منشوی) ابن زبیران یازدن ککر دند خوش و
 بر عرب ایتهم اسرفد و بر حبش و قدر کلام یو خصوصدن اوزری خوش اولد بولک و بولک بولک و بولک بولک بولک بولک
 خوش یار اوله لوزر یار عربه و زوره و حبش اوزره رئیس و سر و زلردن پس (الناس علی دین ملوکهم) خواصه
 یو ملوک دین اسلامه داخل اوله لک ناس دخی یونلر تلغ اولور (می) بیکدر دین صبت از بصره و تسوله و زانکه الناس
 علی دین الملوک (وصیت بصره و تسولدن بگر بصره و تسولک ایکی دیار احمد زور ک خلق بادشاهلرک دین اوزره در
 حضرت خلی علیه السلام صنادید قریشک ایمانه هر یص اولدی آنلرک اشرافدن و لککا بردن اولد یقینون
 دکلدر بکه آنلرک ایمانه کلمی کثرت مؤمنین و وفرت مسلمینه سبب اولد قلردن اوزره در نه کم بمعنای اشارت

ایدوب بیورور (منشی) زین سبب زورآفرینری مهندی * روی خود بر تاختی تلامذی * جوسیدن من مهندی
 اولان اعدا دن و هدایت و رشاد دلتان ناخاندان ووزیری دودند دلتونک کلدک یوبودو (منشی) کلدن بر فرست کر
 اختدای مناخ * وزیرانی وقت فوراخ * کوفور مته و مناخ آتواقع اولور یعنی بونارک جلوس و قعودی آت
 دوشمن براراندن سنک و قتلک و اسعد و هر نه زمان کلدسکا قابلیت واردر (منشی) مزدم سی کوردم
 در وقت تلک * این نصحت سی کم فی خشم و جنگ * تلک و قتده بکا مزدم و مانع اولور سن * بعد الله بونی سکا
 نصیحت یارم خشم و جنگدن دکل یعنی خلوص الله مویدم خصوصت وجدال جهنمدن دکل (می) اجدانز خدا
 این یلنر بر * بهتراز صد فیصرت و صدوزر * ای احمد حضرت خدا تلک قتده و براعی یوز قیصر دن ووز
 یوز بر دن اولور کدر زیر اعتبار عند الله سیه در صورت دکلدر و نظر حق تلوب و یانه در شکل و هیئت دکلدر (منشی)
 یالکاس معادن هین یار * معنی باشد قزون اوسده زان * عنای هر یره رضی الله عنه قال علیه السلام
 الناس معادن کمدان الذهب والفضة * ناس التون وکوش معدنری کی معدن نادر معدن مستقر مستوطنه دیر
 یعنی انسان متفاوت معدن معدن متفاوت اولدی کی تهم کم بعض معدن واردر کالم و قعب کثیرله اشد برنی * سیر
 حاصل اولز و حاصلی خرچن اودمن و بعضی دخی قعب کثردن * سیر حاصل اولور و بعضی علی العکس تعب
 یسردن * کثیر حاصل اولور کذلک الناس متفاوتون فی الاستعدادات * بس حضرت * ولانا حضرت خدا
 لساندن حضرت احمد خطاب یار لکن وارث محمدی و وقتلک اجدی اولنله اشارت و رشادایدوب بیورور کای
 کشدی وقتلک اجدی وای ولور محمدی (الناس معادن) حد بئلک معق و یادیله و هر کلدن زیه و اصطلاحی
 اکتیوب نوز و زجت کچکم بلکه ناظر استعدادان اولکه ناس متفاوت و رنجه معدن اولور که مور تاجوق محمول
 اندرن مأمول اولور لکن بعد بکثیر اندرن برنی سی حاصل اولنر مثلا ضابطه قوش * کلدی و بر معدن دکل
 اولور که صد هدر معدن دکل محمول فی قزون اولور تلاعب الله انام مکتور سی الله عنه کی کاکتورونی معدن
 ایمان و یشان اجدی (منشی) معدن لعل و عقیق مکتس * بهرست اوسده زان کان س * مستور اولان
 لعل و عقیق معدنی نیجه یوز یک مس معدن سدن اولورک و مقبور کدر مکتس مخفی معناسنه در (منشی)
 اجدانز خدا و مال سود * سینه باید بر زشتی و در دود * ای اجدی پونده مال قائده طوع و عقود و در ددن
 و دودا عدن بر سینه کزدکر (منشی) اعی روشن دل امدد و بند * بنداراده که حق اوست * ند * کو کلی روشن
 اعی کادی قیوی بغله شدی اعیابه و وزیر بندانک حیدر (منشی) کدر دوسه الله ترامنکر شدنه تلخ
 کی کردی چو هستی * کان قنده * اراکی اوج الله سکا تنکر اوله یلر سه پن تلخ دی حضور اولور سن * چونکه قند
 و تنکر لمعدن یعنی (اول قند لعل یضیق صدرک یما یقولون) غواصه و دخی و لک فزیق مایع * کورن
 مقتضای سینه انارک سوزدن اگرچه تلک دل و مکرندن متغیر اولور سن * لیکن حقیقتده جمیع حالات و طامتنک
 معدن سن بس بونارک اقوال و افان کلدن تلک دل اول (منشی) کدر دوسه الله تراعت نهد * حق برای تو کواهی
 می دهد * اراکی اوج الله سکا حمت تو به حضرت حق سنجیون شهادت برور (می) گفت اقرار اقرار فارغ
 انکه حق باشد کوا و اوارا جمیع * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ایسدی خلق عالمک اقرارندن اقرار غم
 اول کسه که انکجون حق * کوا و اوله کانه غم واردر (منشی) کرفغانی و از خورده * بدی خوربت * آن
 دلیل امد که آن خوربت نیست * حضرت پیغمبر علیه السلام اسان سدن بیورور که عالمک اقرارندن فارغ اول
 کسه تلک حق شهادی اوله آتکنه نمی واردر اگر بر خفاش بر خورشید دن لایق اولیدی و سه شمه مقارنت
 قیلبدی اول دلیل کلد که اول کوشن دکلدر زیر اخفاش صغیر العین و ضعیف البصر بر طبردر که کجیه ادر و کوشنک
 یوزندن قریس الضدان لایحه مایندر که بر برد جمیع اولسه نجاست و موافقت معائن شعور اولوردی و شمس
 شمس اولمسه دلالت قبولردی تهم کیورور (می) نبرفت خفاش کانک باشد دلیل * کممن خورشید
 تابان جلبله * براسه * کلدک قرتی دلیل اولور خورشید کوشید اولمسه و اولنرک خورشید دن قرتی
 خورشیدک یوله بدی مس استلزام اولور که جلبل اولان خدایک تابان اولان آفتابی بکه خفاش لرن فوریه طلائت
 اوله اولر (منشی) کز کلابی راجعل راعب شودن * دلیل نا کلابی می شود * که جل بر کلابه طالب و راعب
 اوله اولر حالت اول کلاب کلاب اولمسه دلالت بارز بر اصلک شایسته نذر که راجعه کلدن و کلابدن اولور و حیاتی
 منقطع اولور و راعب عجایب بودر که نه نجاست اعاده اولننه در بیورور * کافال صاحب جدوة الحيوان المجلد دویة
 بر روفمن شتا نجاهم الغمامه و ادثار هاون * عجیب احمی دالها غوت * ن ریم الورد ویم الطیب فاذا عدلی الرن

عاش) پس اهل دنیا جعل کبیر در دانا جمع بحاجت ایدرر و انبیا و اولیایان محبت نردن و کلام نردن اعراض ایدرر
 لان کلامهم مضمر هم که مضمر براح الورد بالجل (منشوی) که شود قلبی خریدار بخل در بخی اش در ایدن نفس و شک
 اگر قلب بخی خریدار و طالب اوله آنک محبت نکندن نقصان و شک کاور زیرا که بخل اوله قلب اندن فرار
 ایدرر (منشوی) در قشوب خواجده روزان و بدان * شب نیم روز که نام در جهان * در قشوب استر روزان زیرا
 که ندیده نافع شبدر روز کادر بوی سیل شب دکام روز که جهانده یلدرام و عالمی روشن و منور ایدر
 و سیدندر که کافر و منافق نردن نفرت ایدرر (م) فارقم فاروقم و علیروار * تا که از من نمی باید کذار و فاروق
 اسم فاروقی فرق ایدر بی معنایه فاروقی معنایه اسم فاروق زیاد فرق ایدر بی معنایه یعنی فرق ایدر بی ام و غر مال
 کبی معنایه الله فرق ایدر بی ام تا که همان بدن کذار و عبور بولیه یعنی تا که همان کبی قلب اولتر بدن کجک بولیه
 و بیک و بیدار مخلوط اولیه (قال علیه السلام انما فرق بین الناس و قال علیه السلام احیی فی الکتاب السالفة فاروق لیطا
 ای فاروق بین الحق و الباطل (منشوی) و در ایدر کتم من از سپوس * تا غایم کین نقوشست آن نفوس * بن آردی
 سپوسیدن پیدا و جدا ایدر تا خلقه کو ستر که بوقشودر اول نفوس نقوشدن مقصود اهل صورت نردن نفوسدن مراد
 اصحاب متعابد زیرا مقصود با ذات اولیتر نقوش مشابه سنده لاشیدر و هر وارث کامل حضرت حق بی بولیه در
 و هر بری در لکه (م) من چو میزان خدایم در جهان و انعام نرسد را از گران * بن چونکه جهانده خیالک
 میزانیم با خود معنی بن خدایت میزان کبی جهانده و سرفیه و خفگی اشکاره کو سترم وزن و قار و سکیست
 صاحبندن (قال القشاشی میزان ما یوصل به الانسان الى معرفة مقدار الثی فی میزان اهل الظاهر هو الشریع و میزان
 اهل الباطن العقل المتورب نور القدس و میزان الخواص علم الطریقه و میزان الخواص الکلام الالهی الذی
 لا یتحقق به الا الانسان الکامل فالانسان الکامل کثیران الحق کجایین الخلق و الله اعلم (م) کاور ایدر خدایه کوساله
 نخر خریداری و در حور کاله * بر کوساله کای خدایه لورق المثل ثر بر خریدار را کالابن بر کاله در یعنی کوساله سیرت
 و حیوان طبعیت اولان که کاله و مشابه سنده اولان بر انسان صورتی کندی به غذای تقاضی و بر دبی و مری اولوب
 تربیه قلدی چهندن آقی خدایوب خدمت و عرض عبودیت را ایدر که بحسب الظاهر کاخدا و الله دیز سده
 پس هر کس کندی به مناسب الله بر سنده به مشریدر مثلا نخر بر مشریدر و کالابن اولان فاروق خای و کتوسی
 و طاد سزیدر پس نخر لایق اولان هر کوساله به لایق اولان کایدر کذا و کذا هر کس کندی مشر سنده لایق اولان بودر
 و کوساله به لایق اولان کاله نو دهنده معنایه دکدر بیکه فاروق خای و کتوسی و طاد سزیدر معنایه در (منشوی)
 من نه کلام تا کوساله نخر دهن من نخرم کاشتری از من نخر دهن کاید کلام تا که بی کوساله ستون آه بن نخر دکام که
 بر اشتربندن اولیه یعنی بن کاسیرت دکام که تا بر کوساله طبعیت و انسان صورت که بکاشتری اوه و تبعیت خدایه
 و کذلک خاوشابه سنده حق دکام که لاشتر سیرت اولتر بنندن متع فیله و وحظ و نصیب آله (منشوی) او گان دارد که
 بر من چور کرد * بیکه از آینه من روفت کرد * پس اول کسه که بدن اعراض و نفرت ایدر کله کان طور که بکاجور
 ایدر بیکه بن آینه قلب نر غباری سپور دی یعنی آنک بدن اعراض ایلدی و نفرت قلیلی بکام و وفاد کادر بیکه
 عین صفادر بویتلا که چه حضرت حق علیه السلام لسانتندر لکن هر جمعی مشرب اولان ولی کندی زمانده
 بوسوزی و سوار نر کندی اعراض ایدر خفته و کونه کالی ادا ایدر پس جنسیت علت انضمام اولدیفته و هر کس
 کندی جنسی جانیتمیل ووجه قیلدیفته و حکایت ایدر استقامت ایلدوب سورور (خلق کردن دیوانه جالینوس را
 و ترسیدن جالینوس (منشوی) گفت جالینوس ما اصحاب خود * می ما ناان فلان دارودهد * جالینوس حکیم
 کند تلک اصحاب و شا کردلر نهدی تحقیق با کانا اول فلان کسه دارو و رو یا خود اول فلان دارو ویر (منشوی)
 پس بدو گفت آن یکی کای دوفنون و این دو خواهند نر بهر جنون * پس اصحابندن بریسی کای ابتدای دوفنون
 بود و ای جنودن او تری استرلر (منشوی) دور از عقل و این دیگر مکو * گفت درمن کردین دیوانه رو * و حوات سنک
 عقل کندن دیدیدر بسوزی بر دی سولیه جالینوس ایدر بکون بکایر دیوانه ووجه ایلدی (م) ساعتی درووی من
 خوش بیکرید * چشمکم زداشتن من کشدید * بر ساعت اول دیوانه بن ووجه خوش نظر ایلدی بکا کوزیددی بنم
 بیکمی چکدی (منشوی) که جنسیت بدی درن ازو * کی نخر آوردی بمن آن رشت * اول دیوانه دن اگر بنده
 جنسیت ایلدی اول زشت و کالابن نور کورودی ووجه ایلدی (م) کزیددی جنس خود کی آمدی * کی بغیر
 جنس خود را برزدی * کزیددی جنس کو رسیدی بن کاورودی جنسندن غیری به کندی بن نخر آوردی یعنی
 جنسندن غیری به کندی ضم ایلز و قریب قیلزدی (منشوی) چون دو کس برهم زدن هیچ شک * در میانشان

هست قدر مشترک و چونکه یکی کسه بری بر نه آورده یعنی ابیکسی بری بر نه مقارن اوله و مصاحبت قبله هیچ
 شکسز آنراک اورتا سنده قدر مشترک وارده یعنی اگرچه بحسب الظاهر بر بریه جنس دکل اینه لوده
 بحسب المعنی آنراک جو دنده اشتراک اولش جنسیدن بر مقدارش واردر که آن اول بر آخر کسه
 علاقه سی اول قدر مشترک واسطه سیله اولورده کم یورد قتری حکامه بن ظاهر و ده
 مکر باجنس خود بحسب ناچس کوروست و لده بر مرغ بقا و اچار مکر کندی جسیله زرا ناچسک
 مصاحبتی قهر و لده در کاقابل اصق الحسون معاشرتا لاضداد (سبب بریدن و بریدن مرغی با مرغی که جنس
 اویسی (منوی) آن حکمی گفتیم درنگی * در سببان واغ و ابانکلی * اول بر حکیم کتابه ایدوب
 ندیدی تک و وایلدکه سیابانده زانی بر کلکانه کوردم (منوی) در نجب ماندم بحسب حالشان * ناچه قدر
 مشترک باهم نشان * بحجده قائم و نزلک سالی طلب ایدلم تا و نزلک مصاحبت و مقارنه نشان * کونه
 قدر مشترک و لکه و نزلک بری بر نه خلاف جنس ایکن مقارنت ایلار نه علت نه لیدیکتی بیل (منوی) چون شدم
 نزدیکتم حیران و دنگ * خود بدیدم هر دو ان بودند لک * چونکه بن حیران و دنگ انازلک قننه کندم خود کوردم
 لک هر ابیکسی اسق ایدیلار پس وایکسینک ماخنده قدر مشترک لککل اولور (منوی) خاصه شپازی که
 اوعرش و دماکی جفدی که اوعرش و د * علی الخصوص که بر شپاز که اوعرش و د بر جفده که اوعرش
 اوله و حال بوکری بریه صورتا نر مصاحبت و مقارنت قبله ماخنده اگر حبسیت و قدر لکن مقارنت
 و محالته البته قدر مشترک بر نه علت اولندر شپاز عرشیدن اذ اولیا و عرقا و لده و جقد فرسیدن
 مراد اهل دنیا و اهل نفس و هواد (منوی) آن یکی خورشید علین و د * وین در خفاش که عین و د * اول بر سی
 علین آفتابدر و و بر سی خفاش و د * عین دند (منوی) آن یکی وری زهر عینی بری و د * وری دگر وری
 کدای هر دوی * اول بر سی هر بر عیند عاری وری بر و د * و بر سی هر بر قیو کدای بر و د * (منوی)
 آن یکی ماهی که بر بر و زنده و د * وین یکی کری که در سر * عین زید * اول بر سی فی المثل بر ماهدر که بر وین اوزده اوز
 و و بر سی مثلا بر کرم که سر کینده در بلور (م) آن یکی و مفری عینی نفس * وین یکی گری و یا خیر *
 اول بر سی فی المثل عینی قتل و بر سی و د * و بر سی مثلا بر قور و یا خود یا کلو بر نرد و یعنی با کز کبی
 دزنده طبیعت و یا خود و فتنه چالاهلش شرسیت بر کسده (منوی) آن یکی بران شده و لا مکان * وین یکی
 در کاهدان همون سکان * اول بر سی مثلا لاسکانه و عالم جانده پرواز اید و اولش و و بر سی فی المثل کلاب
 کبی معانقده فاشد پس شود کرا و لان ابکی صنگ ماخنده اصلا جنسیت و مناسبت و قدر اگر صورتا بحسب
 الضروره بعض قدر مشترک سیله بر زمان بری بر لده مقارنت ایلده لر عاقبه الامر نه مقارنت ایدوب هر کس
 کندی جنسی جاننه کلا محقق و مقرر اولور (منوی) بازبان معنوی کل با جعل * این همی گوید های کنده بقل *
 زبان معنوی کل با جعل بوی هر دم در که ای قولتی قوقش یعنی ای خبثت را بجهل و (منوی) کرکرتانی رکشن
 سیکان * هست آن نفرت کال کاستان * کرکشنندن حاجبی و نفرت اید و ابکی کان و فی شل اول تقریب
 کستانک کالیدر زینحاست و کجینک کستانه نه مناسبتی واردر که اول کستانک طالی اوله کالایان اولان
 نجاستدر که کستاندن نفرت ایلده و طالب نجس اوله (منوی) عین من بر سر و دیراش * عین دند کای خس
 از تعداد و باش * بن غیرت سناک باشا اوزده دورا بشد و یعنی چوماق و منج اید و یساقی دکنیدر اوزر و بود و ک
 ای خس و دنی و بران اراق اول (منوی) و بر سوزی و بامن ای دنی * این کان آید که از کان منی * و اگر سن بخله
 قارن سن و امتزاج و اختلاط قیلده سن ای دنی و کان کلو و کسن بن ایلدن سن یعنی عاقل اولنه و و طالی مشاهده
 قیلده بجهل طاری اولور که سن بن ایلدن اوله سن (منوی) بلبلانرای میزید چن * مر جمل وادر چن
 خوشتر وطن * بلبلار جای و مقام چن بر اشر و ولایت اولور جمله قیلن ایلک چینه خوشتر و د *
 نجاست ایچر و طر قیلن و دیم اولق اسکا لا شتر و (منوی) حق مرا چون از بلیدی واک داشت * چون
 سر برین بلید مرا کاشت * حق تعالی چون که ی بلید لکدن و خیش لکدن بالطلو کدی بلید لکی با خود بر لیدی
 بن اوزر و حواله ایلک نیجه لایق اولور که بن بلید لکده مناسبت و قدر (منوی) یلک رنوشان بد و اتر اید * دوس
 آن بد و لک ناخواهد رسد * بن بر طلم آنزدن لیدی حضرت حق آتی بن کدی اول بد و لک ناکنده ابر شه کز
 یعنی هر خبثت طبعندن و لوف بشریدن بالظاهر اولان مرشد کامل و انسان و د * و دگر که مقدمه بدخی
 اسیر نفس ایکن بر طلم بواسطه نفس و صورت اولنلر دنی و بن وجود دمه آنزدن بر حالت و خلقت و ارادیدی اول

مناسبت اهل نفس و اهل صورت یکا مثل اولور و بجه مصاحبت ایچکه رغبت قیلور لر دی الان حق تعالی اول
بد خصلتی بدن قطع قیلدی و بر قلب و روحی مطهر ایلدی پس اول بدو اولور و لوت بشر بنده قلاتر کما تدر فصرکه
نجه بتسلک استرویه و بجه مقارنه میل ایلر (می) یکن نشان آدم آن بود از اول که ملائک سر نهش از محل (ازدن
حضرت آدم علیه السلام بر نشانی اول ایدیکه ملائکه اکاشا قو بد لر محل اولدینی جهتدن یعنی معبد به لایق
و سزا اولدینی جهتدن (منشوی) یکن نشان دیگر آنکه اولیس «تمش سر که من شاه ورئیس» بر نشان آخر دخی
اولدی که اول اولیس که شاه و سید من دیوا آدم علیه السلام میاش قوسیه (منشوی) پس اگر اولیس هم ساجد شدی
اوبودی آدم و غری بدی پس اولیس دخی حضرت آدم علیه السلام ساجد اولدی اول آدم اولدی و اودمدن
غیری اولقی لازم کلوردی و ابلیس ایلر نوجا جنتیق اولقی لازم اولوردی (منشوی) هم وجود هر ملک میزان است
هم وجود آن عدو برهان اوست هم ملک جیودی اول آدمک میزان بدر هم اول عدو یک آدمه انکار ی و اندن
استکاری اول آدمک برهانیدر که آن انکاری حضرت آدمک اولسنه دلیل طالع و برهان ساطعدر (منشوی)
هم کوا اوست اقرامک هم کوا اوست کفران سک هم ملک اقراریا کاشاهددر هم کب جکرک کفر
و انکاری اکشاهددر (می) این خصی یان ندارد یاز کرد تاجه گردن خرس با آن یک مرد و پوزو یان طوغز
کوردون که اول خرس اول سنگ مرده ایلدی یعنی چونک اول عاقل بند و نصیحتی قبول ایلدی ایلک باشد نه
کادیکی یان ایلر (تفه اعتدال آن مغرور بر تعلق خرس (منشوی) شخص خفت و خرس می راندش مکس و وزباز آمد
مکس زوباز پس اول شخص یادی و خرس ایلک مکسی سوردی و عنادندن مکس ایلدن کیر وارده کادی (می)
چند بارش راند از روی جوان و آن مکس زوبازی آمد و آن خرس نیجه کره مکسری جوانک یوزدن سوردی اول
مکس علی الفور ایلک کیر کادی (منشوی) ششکین شد با مکس خرس و برفت بر گرفت از کومشکی خفت رفت
خرس مکس غضبناک اولدی و کندنی طاعدن زیاده یول بر طاش قالدردی (منشوی) سنگ آور و مکس رادید باز
پرخ خفته گرفته جای و باز طاعنی کتوردی و مکسی کیر و کوردی و یومش که یک یوزی اوزره و یوزون طوغز
(می) بر گرفت آن اساسک نوزد بر مکس تا آن مکس واپس خرد اول در کمن طاشنی قالدردی جوانک یوزده
اولان مکس اوزره اوردی و اولان مکس کیر و سوره یعنی کیر و کیده (منشوی) سنگ روی خفته را خستاش کرد
این مثل برجه عالم فاش کرد سنگ خفته اولان جوانک یوزی خرد و خستاش ایلدی و مثل جمع عالم اوزره فاش
ایلدی یعنی پو کجاه عالم مشهور اولدی (منشوی) مهران مهر خرس آمد یعنی کز اده هرت و مهر اوست کین
ایله که هر و محبتی کسکس خرس مهر و محبتی کدی ایله که محبتدرو ایله محبتی کیندر (می) عهد اوست
و بران وضعیف و کف اوزفت و وفای او وضعیف ایله که عهدی ست و خراب وضعیفدر آنک سوزی قوی و ایلک
و فاشی وضعیف و تحیفدر (می) کر خور و سو کند هم باور مکس بشکنسو کند می در کسجن یا کراندایچه هم باور
و اعتدال ایله کری سوزنی کذاب مرد یعنی صر و عهد نه وفا غز (منشوی) چون که ی سو کند کفتش بد و روغ
نومیت از مکر و سو کندش بد و روغ چون که آندسز ایله که سوزی بلان اولدی سن آنک مکر و عیقندن دوغه دوشه
یعنی آنک مکر و سو کندنه اعتقاد و تصدیق ایدوب بلا و محنته گرفتار اوله (منشوی) نفس او میرست و عقل او اسیر
صد هر ان مصحف خود خورد کیر ایله که نفسی اسیر و فایلد و آنک عقلی اسیر و مغلوب اولد با بهی نیجه یوزیک
مصحف و سو کندش طوط یعنی آندایچه من فرض ایت (منشوی) چون که ی سو کند قوی بشکند و کر خور و سو کند
از ان بدتر کند چونک همیشه عهد و پیمان صرا کر آندایچه آری دخی صر (منشوی) زانکه نفس افشته تر کرد از ان
که کفی ندش سو کند کران زیرا که نفس اماره ایلدن بر نشان ترک و روانه اولور که اوقشی ثقیل و محکم سو کند ایله
مقدقه لسن و باغلیسن اسیر نفس اولان که یک حیل عین الله نفسی مقید قلبی اکابر کره (منشوی) چون
اسیری بند بر ما تمهد ما کر از برادر دیورن جهده و مثلاً براسر کی که ما کم و سید اوزره و بنده ما که مالک اولان
که اول ندی رنار طاهر و صبر (منشوی) بر سرش کو بلر خشم آن بندرا یی بند بر روی اوسو کنددر
غضبندن اول قید بندنی اسیر و بنده ملک باشی اوزره و سو کندنی آنک یوزی اوزره اوردی یعنی اول امر قیدی یوزی
خستندن اسیرک یوزنه اوردینی کی نفس اماره دخی وضعیف العقل اولان که یک قسمی آنک یوزنه اوردی (می)
فوز اوفو ایلد و قوش دست شو و اخفلا و اغانم باور مکو و سوره مائده ملک اوانه اشارتدر (یا ایها الذین آمنوا) اهل
تفسیر عقلمه دن روایت ایدیکه قرآندهر مرده که با یا التاس ذکر اولته اول آیت مکید و رهبر مرده که با یا الذین
آمنوا ذکر اولته اول آیت مدید و یاف نداد و ای اسم مبدع و ضم اوزره میفیدر لازم الاضاح و حرف ندایله

منادی ما مننده واصل دریا و اسرف تبعه درای باضاقتدن عوضدر و ندا عاقلینه تنبه و جاها مننه تعریف و محبتی
تبع ایچوندر یعنی ایشول کسه که الهه ایمان کتوردیکز (افوا) یا ایلک (بالعقد) عهد بکزلوفا هو القیام
بمقتضی العهد والایضه کذلک والمقدالعهده والموقی عقود بوراده عموم اوزرمدرا کرالله اله عبد ما مننده اولان
عقود اولسون و یا خود عبادلک بری بری ما مننده اولان معاضده سی اولسون بیع و شراده اولان عقود شرعیه کی
و عقود کاح کی (الحلت لکم) سز حلال قیلندی (بیجه الانعام) البیجه کل ذلک بیع و شراده اولان بیجه انعامه انشایه
بیان ایچوندر ای احل لکم البیجه من الانعام دیکندر و انعامدن حلال اولان بیجه ازواج ثانیه ده کسوراته سنده
معدود اولشدر دوه بقره و غنم و معز یعنی یکی و دخی جانوران وحشی کی که آهو و کاکو کی و جبران کی (الامانی
علیکم) بیجه الانعام دن استقنادر الا اول شی حلال اولدی سیزه کسزلو اوزر بکزه تلاوت اولنورنه که حرمت علیکم
المیته والدم و لم انخزیر و یولر امثال (غیر محل الصید) غیر حالت اوزر منصوب دیر لکم ده اولان جهردن تقدیر کلام
(احلت لکم هذه الاشیاء غیر محمل الصید وانتم حرم) و دخی حالدر حالت جهرندن پس تقدیر کلام بودر که جله
انعامدن اولان بیاه سز حلال اولدی الاشول خالد اولدی که سز میدی حلال ایدی بدی کلسر محرم اولدی بکزلو
خالد یعنی بیج و غیردن انعام خالنده کاندیر (ان الله یحکم ما یرید) تحقیقا الله حکم ایلر تحلیل و تفریدن دیلدیکنی
و مصرع ثانی سورته مانده ده اولان برآیت آخره اشارتدرسه که جناب عزت سیورور که (واذا حلتم) یعنی ای بنم
قولرم بقی سز عین ایلمسه کر (واحقظوا ایمانکم) عینلر بکزی محمدن حفظ ایلد معنای سیست سی ان اولور
بالعقد و ندن لال و آکا (احفظوا ایمانکم) دیمه یعنی احق و جاها منن ای عاقل اولان کسه (افوا یاها قود) دیکندر
ال و یوس نادان و یاها مننه (احفظوا ایمانکم) دیمه زیرا نادان صیانت عهد و پیمان و محفاظت عقد و این قیلز (می)
وانکه داند عهدا کی می کند سی کند چون تاور کد اوتد * و اول کسه که سیور عهدی با کاه ایلر یعنی عهدی
نه کسه اله ایلد بکنی سیلان کسه جسدنی تاریکی ایلر و انلر چوره مننه طول نور یعنی اول کسه که عهدی معنا
حضرت حقه ایلدیکنی یله اصل اول عهددن دوزخ و بری ایلزرا کر اول عهدی برنه کتوردیکده ایلن تاریکی
تحقیق و زرار اولور سده نه عهددن بری اولوب انظار افنه طول نور و جلا اولور (رفع مصافی علیه السلام
بعبادت صحابه بر بخور و بیان قائده آن (منشوی) از صحابه خواجه بیارشد و بداران بیاریش چون تارشد اسلام
اصحاب رسولدن بر خواجه خسته اولدی و درواجه اول بیارلقده تاریکی اولدی (منشوی) مصطفی آمد
عبادت سوی او و چون همه لطف و گرم بدخوی او * حضرت رسول علیه السلام اول خستنه کجا نه عبادنه
کلدی عبادت خسته ناظرن صور دغه در بر چونکه ایل شوی و عادت جمیع الطف و گرم ایدی (منشوی) در عبادت
رفتن قائده دست * قائده مان بازا عاقله دست * سنل دخی عبادنه کتبد که قائده ملز وارد ایل قائده سی کسر و سکا
عائده در (منشوی) قائده اول که آن شخص علیل * بود که قطعی باشد و شاه جلیل * اول قائده بودر که اول خسته اولان
کسه اوله که بر قطب و شاه جلیل اوله (منشوی) ویر باشد قطب باره بود و شه باشد فارس اسبه بود و واکر فرض ایدلم
اول علیل قطب اولز سده بول و لدانی اولور اول مرخصا کر شاه اولیه عسکر ک فارسی اولور (می) چون دو چشم دل
نداری ای عنود * که نمی دانی و غیرم رانز عود * ای عنود ایکی کوکل * کوزی طوعت سز کسن هیزی عوددن
بیلز سن و او کسه می کوزی کسه دن فرق بیلز سن (منشوی) چون که کتی هست در عالم می * هیچ ویران امدان خالی
و کتج * چون که عالمه بر کتج و اردر انجمه یعنی عند المؤمنین محقق و مقرر در کتج بوعالم خزینه حق اولان ولیدن خالی
دکلد پس اوله اولد سده متامل اوله هیچ ویرانه کی کجیدن خالی ببلکه هر کوردیک درویش و فقیر اول کتج محلی
بودر و چون ظن ایله کاقبل (یت) هر میسه کاین مبرک تالیست * شاید که بلیک خسته باشد (منشوی) (قصده)
درویش کی کن از کراف * چون نشان با بیچیدی کن طواف * هر بر دوشه قصده که کرافدن که طالب کتزاله
اولان کسه نلر شری بودر چون که نشان بولس آن جده طواف ایلد یعنی بر درویش و جودنده خزینه الهیدن
علامت اثر بولس آن اطرافنی طولان واکنده * ایلد (منشوی) چون تران چشم باطن بین نبوده کنجی * بدار
اندر هر وجود * چون که سکا اول باطن کور بی چشم اولدی پس هر وجودده کتج ظن ایلد یعنی بوجود خزینه
المهیدن خالی دکلدر دیو اعتقاد ایلد (منشوی) پس صله با داران و لازم شماره هر کاشد کز سوار * پس بارانک
صله سی لازم اولان طریق علیه که طریقت قدش لری بر برین زیارت ایلک لازمدر هر کمال اولور اگر سده اگر
سوار یعنی اگر بکندی اولسون و اگر منتهی اولسون (منشوی) ویر عود و باشد هم این احسان نکوست * که با احسان
پس عود کتشت دست * واکر عود اوله با احسان بودر یعنی دخی یله عبادت زیارت ایلک واکر دخی احسان

قبیل نافع و بر فائده زرا جو قوت بین احسان سبیل دوست اولش در کما قیل (یت) احسن الی الناس مستعد
 قلوبهم و فضلا مستعد الانسان احسان (منثوی) و زنگر دد دوست گشت کم شود و زانکه احسان کینه را هر هم شود
 و اگر دشمن عبادت دوست اولزه آتک کن و عداوتی ناص اولور زیرا که احسان کینه مر هم اولور (می)
 پس عواذ هست غبران اولیک * آن ملائت خایم ای بارک * بوندن غری جوق فواذ و اوردر ولیکن ای باریک
 نظویل مقالان خایم مختص * عید اولوق اولور (منثوی) حاصل این آمد که هر جم باش * همجو * بکر از هر
 باری تراش * حاصل کلام و نتیجه * مرام * بولدیکه جمی اول و اخوان و یارانی کنه بیکه جوق قبیلت و نبی کی
 طاشدن بر دوست وون یعنی سالک یاران بر مرسته لازم و واجب در که اگر فرضی انسان شکسته بر یار و مصاحبانیکه
 قادر اولزه باری آنک جودن بر یاری کر که در نا کم منفرد اولیه و راه حقه و تنه سیه قبله (منثوی) زانکه انبوهی
 وجع کاروان و روز نازا بشکند پشت و سنان * زیرا که کار و انک کثرت وجعی رهز نازک نظهری و روحی صر ز طاع
 طربق اولنری مغلوب و شهور ایدر (الجماعه ترجمه) حدیثی وید الله مع الجماعه (نول شریف و معنایه شهادت قیلور
 وحی کردن حق تعالی موسی علیه السلام که بعبادت من نیامدی (منثوی) آمدن حق موسی بن عتاب * کای
 طلوع ماه دین و توجیب * حضرت حقدن موسی علیه السلام جانیه و عتاب کادی بولدیکه ای موسی سن
 جبیکدن ماهک طلوعی کور مشن مقصود آنک جیدن ماه کی اولانید بضایی کور موسی و آقا خراج ایدوب
 عالمی مشور قیلیدر (منثوی) مشرت کردم ز نور ایزدی * من حقم رنجور گشتم نامدی * بایزدم مغسوب اولان
 نوردن سنی مشرق ایلدم بتم که خدام خسته اولدم بتم عیادتم کلدل (منثوی) گفت سبحا ناو یا کی از زبان * این چه
 رخت است این بکن یارب جان (حضرت موسی علیه السلام) ابتدای منز و سبحان اولان بادشاه من زبان و تقصان دن
 یا کسن و ورم در یابی وورزی بیان (منثوی) باز فرمودش که در رنجور * چون نرسیدی واورزی گرم *
 حضرت حق موسی علیه السلام حضرت تکرش کروی سوردی بولدیکه بی رنجور و کدن حکم بوندن نصیون
 صورمدل (منثوی) گفت یارب نیست تقصای ترا عقل کم شد این سخن را بر کتا * موسی علیه السلام ابتدای باری
 متک * تقصایک و قدر عقل و خصوصه کم و شایع اولدی بوسوزک حقیق آج (منثوی) گفت آری شده
 خاص گزین * گشت رنجور او بتم بگو بین * حضرت حق ابتدای تم کزیده خاص بر جدم رنجور اولدی اوفی الحقیقه
 بتم اولنظر (منثوی) هست معذوری بش معذوری من * هست رنجوریش رنجور من * آنک معذوری بش
 معذور لغد ازلک رنجور را بشتم رنجور لغد رو بیان (حضرت قلنعدنی حدیثک معنایه سید مشایخ و مرسته به
 قریب فرائض نصیب ایدور بوندنک شری و وحله متعلق اولان کلام عتقریب جوابان حکایه سنده مرور ایلشدن
 (منثوی) هر که خواهد هفتینی با خدا * گوشتند در حضور اولیا * هر که که خدا اله هفتین الاسترو مصاحبه
 رغبت ایدر کادی اولیا با حضور زنده و نورسون (کما قیل من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف (می)
 از حضور اولیا کر بکسی * فو هلا کی زانکه برتری کی کلی * اگر اولیا الهک حضور ندن متقطع اوله سن هلا کسن
 ز را که برتر سن کل دگسن (منثوی) هر که اواز کر یان و ایدر * بی کشش بایدرش را او خورد * بوندن از جمع رفتن
 بش زمان * مکر دوست بشنو و نکوفان * هر شول کسمی که شیطان اولیای کرانک صحبتدن کروی کیدره آقا
 بی کس و اولور آنک سر فی اوبری کشش محطه بی سرش دخی * شخه در و تقدیر اوزر معنی دیک اولور که هر کجی که
 شیطان کر یار دن قطع ایدر آیه ای سر سن و اولور آنک سر فی اوزرانی کس و اولور و فلک شایق کس یعنی سر در و ایمانی شیخ
 ضلالتله از اله ایدر بحصل بر زمان جودن بر عارش کتک شیطانک مکر بدیاریست و او بیل یعنی بر عارش بقدری
 جاعتدن کتک بر زمان کر که قلبا و کر که قالبا مکر دودر بوسوزی استماع ایدوب فکر و خاطر ندن کیدر مه بشو
 بر سه مشن دخی شخه در یعنی بر زمان جاعتدن کتک کر که قلبا و کر که قالبا مکر دودر آقا بشه و قبول آنچه
 ابوسل و بخصوصه احادیث شر بقمه جوق واقع اولمشدر که امام اجدن حبش حضرت تری عمر بن خطاب
 رضی الله عنهما به اسنادله و حدیثی روایت ایدر (قال رضی الله عنه قام فینا رسول الله صلی الله علیه وسلم فقال
 من اراد انکم یحبوه فلیجلس فی الجاعه فان الشیطان مع الواحد و هو من اذن شین ایدر وری الامام اجدن اضا
 عن معاذ بن جبل رضی الله عنه قال علیه السلام ان الشیطان کذب الانسان کذب الغم باخذ الشایع الاصابه ایا کم
 و الشیطان و التفرقه و علیکم بالجماعه (تمها کردن باغبان صوفی و فقیه و علوی راز هر کد (منثوی) باغبانی چون
 نظر در باغ کرد * دید چون در دین باغ خود سه مرد * بر باغبان چون که ناغ باغبانه نظر ایلدی * کتک دیک
 باغبانه در دین کی وچ که کوردی (منثوی) یلک فقه و یلک شر بقمه صوفی * هر کی شوخی بدی لا یوفی * بر فقه

و بر سر یاق بر صوفی هر برسی و غایب یعنی بر شوایدی (می) گفت با بنام امر اسد جفت * ایک جعندو جاعت
 رحمت * باغبان کند یسنه ابندی بنم یونله یونج و بر هام وارد یکن یونله جعندو جاعت * کمال
 علیه السلام یلجا عرحه (منثوی) بر شایم * یسنه یاسه شریس برم شان یخت از همد کر * بن الکر اوج یتر
 کسبه مقابله * که قادر کلام نس اولونلری بری برندن منقطع ایلیم وجد اقلیم (منثوی) هر یکی یامن بسوقی
 افکنم * چونکه تاشد سلسلش رکنم * هر برسی بن برجانبه براغم چونکه تنها اول آتک یغنی قوبارم و صابن
 صقان یولم (منثوی) حبله کرد کرد صوفی و ابراه * تا کند ایش ربا و نساء * باغبان حبله و نظراف ابندی و صوفی بن
 یولله ابندی تا کمال صوفی کلامی * کاتام ایلیم * کالاولان میلاری و یجنتلری افساد ایلوب خراب قله (می)
 گفت صوفی رابر صوفی و نفاق * یک کلام ابر برای این و نفاق * باغبان صوفی با بیدی وری خانه جابنه یونله قله
 ایچون بر کلام * کتور (منثوی) رفت صوفی گفت خلوت بادوار * قوقه پی وین شریف نامدار * صوفی کلام
 کتور و که کندی انده فلان ایکی یاره تنه ابندی یعنی صوفیدن حالی اوله تلری جالده یونله مو باردی سن فقیه سن
 و یونامدار شریفدور (منثوی) مایه قوی قوی می خوریم * مایه ایش قوی بریم * ای فقیه بر سنک فتوا کله بر نان
 بریز سنک کلن قتاده ایچار (منثوی) وین دگر شیزاده و سلطان ماست * سیدت از نامدان مصفاست *
 و یو برسی که مراد شریفدور بر شیزاده من و سلطان خدو سید در حضرت مصطفی علیه السلام خاندان و آتک
 نسلندور (منثوی) کیست آن صوفی شکم خوار و خیس * کو بودیا چو شمشاهان جلیس * خیس و شکم خوار
 اولان اول صوفی کیدر تاسر جلن شاهلره جلیس و مصاحب اوله (منثوی) چون سیاه می ورانده کندی * هفت
 بر اغم و راع سن زیند * چونکه کله تحقیق صوفی بنه ایلکیز یعنی بنه کی کوفته قیلکیز بر هفته نیم باغ و راغم
 اوزره اوریکز یعنی قرار ایلکیز (می) باغ چه یوجان سن آن شعلت های شعله ای شده مرا چون چشم راست * باغ نه اوله
 بنم جاسم سر کدرای سن بر صباغ * کوزنم کی اولمشز و یکادیده راستین * کیشمز (منثوی) و سوسه کرد
 و می شرافت یفت * آه کاران نمی باید شکفت * باغبان و سوسه ایلاری و انلری مکر و حبله ایله ایلادی آه کیم یاراندن
 صوفی ایلک کرکز و بعض کسه فل حبله و سوسه ایله خوان صفان سفارت قیلن ایلو حال اولز (می) چون بر کرند
 صوفی رارور و خصم شداندویش باجوب زت * چونکه فتنه و شریف صوفی یولله ایلدور و صوفی یولله
 قیلندن کندی یعنی صوفی بر دایلیوب هر بری آتی دروشتن اخراج ابندی خصم اول صوفی کارد فتنه یولله کذلک
 ایله کندی پس کابو صوفی کاتامه شدی (منثوی) گفت ای سل صوفی باشد که تیزه اندر ای باغ مافا و سستین
 و آکالیدی ای کابو صوفی قعبه و که تیزه یعنی اجازه تیزه و عناددن برن باغزده کله سن (منثوی) این جیدت ره نموده
 و یارنید * این کدام شیخ زهرت این رسیده * یو یولی سکا حضرت جیدد و با خود یارنیدی کوسه تری و خسلت سکا
 قشنی شیخ و یوردن ارشدی (منثوی) کوفت صوفی را چو تنه ایش * نیم کشش کردور بر شکافتش * باغبان
 صوفی بر شکم دودکی چونکه آتی تنها اولدی آتی نیم کشته ایلدی و یا شنی یاردی یعنی باشن یارب میت * کی
 قیلدی (منثوی) گفت صوفی آن سن بکشت ایلک * ای رفیقان یاس خود ایزد نیک * صوفی کندی کندی * با شقی
 بنم آن یونیم کدی لیکن ای رفیقار کدی بکزی ایلو حفظ ایلکیز (می) امر مرا اغیارد نسیدهان * یسنم اغیارتر
 زین فتنان و تحقیق باغی اغیار یلکیز آکا اولکیز * وقت یابندن اغیارتر دکام قلیبان عورتک بخورن کوروب
 راضی * ولان کسبه دیرلری دیوت و کیدی به دیرلر (منثوی) این چه من خوردم شکارا خورد نیست *
 و یغین شربت جرای هر نیست * بوضری و زخی که بنم سیم سیم زده بکلل وارد یعنی سیم سیم بونی بکلل لازم
 و مقدرد و یونجین شربت هر دینک براسدور (منثوی) این جهان کوهست و کفت و گوی * و از صدها هم بازاید
 سوی تو * و یوجان طاعنر و سنک کفت و کوهل صدادن کیهو سنک جابنه کلور یعنی سنک کفت و کوهل که صدا
 مثابه سندهدور و صداهر نه کوه اوله آتک * کوهل صدادن کیهو سنک جابنه کلور یعنی سنک کفت و کوهل که صدا
 یوجان سکا ایلر امر کلور و اصل اولور صوفی کوزدن منغم اولان اولدر که * باغبان اول باقیه
 و یا شری آروب صوفی انلردن برله قاله ابندی تفرقه به رضا و بر میدی که صوفی مشرب اولنلر شایه اتحاددن
 خالی دکلدر (منثوی) چون ز صوفی * کشت فارغ * باغبان * یلیم چانه کردان یس جنس آن * چونکه باغبان
 صوفیدن فارغ اولدی اندکضره بر بهانه ایلدی اولکی بهانه ک جسی یعنی اولکی حبله کله شلی بر آخریله ایلدی
 یولله دور (منثوی) کادی شریف سن بر صوفی و نفاق * که زهر جاشست یختم من رفاق * که بنم شریف ختم جابنه کیک
 قوشن کی یکی این و نفاق بشوردم یعنی قوشن و قندهر بکندن اوزری بن و قفه اکل بشوردم میا ایدام (منثوی)

بردرناه بکوفه زراجه یا یاد آن رفیق دافزارا خانه ملک تجویسی اوزره قیامزدی تا اول رفاق قافازی کتوره قیماز اول
 باغبانک عورتک و باخود بجا به سئلک ناسیدر (می) چون بره کردش بکفای تیزین به فو قعیی ظاهر ست این و بقیین
 چونک شمرینی بوله ایلدی وقعه هیدی ای تیزین سن قعیه سن فوطاهر و قیسندر (می) اوشترینی کی کند عوفی سرد
 مادر اوارا که داند تا که کرده او برشر بقدر که دعوی سردایلر یعنی بارد و نامعقول ادعا بلرکی یلور که آتک مادرنه کیم
 ایلدی یعنی آتک مادرنه کیم جاع ایلدی کیم یلور (منثوی) برزن و رفعل زن دل بی نهید به عقل ناقص و انکه کفای
 اعتماد به عورت اوزره و عورتک فعلی اوزره که کوکل فورسکر ناقص عقل و اند فصر که اعتماد بهی زن که فی الحقیقه ناقص
 العقلدر پس ناقص العقله نیجه اعتماد اولور (منثوی) خویشتن رابر علی و بری به ست است اند زمانه بس غی
 کند بس غی علی اوزره و حضرت بی اوزره زمانه ده جوق غی باغش و اناره تعلیق ایلشدر (منثوی)
 هر که باشد از زنا و زانیان به اوردن در حق ربایشان به پس حضرت مولانا اولاد رسول و صلای غول حقدده
 سوه ظن ایلین کسه لرک ایلدی اولد و فنه اشارت ایلدوب یورلر هر شول کسه که زندان و زانیان دن اوله یعنی هر کیکه
 زندان طوغمش و کندید دخی زنا ایلدی اوله و یا بر حقدده اول کسه سوه ظن ایلتور که تر کشفه دما این بردن ظن واقع
 اولشدر معنی ربایش حقدده و کوکونه ظن ایلتور دیکل اولور و الحاصل و لدن ناو خیت البنا اولان و زنا قیلان کسه لرک
 شاتند که اولیای و صلحا حقدده و کوکونه سوه ظن ایلر و انلری کندید به قیاس ایلدوب بوقوله نامعقول و نامعقول
 سوز سولر (منثوی) هر که بر کرد سرش از بر خها به همو خود کردند خنده خنده خنده خنده خنده خنده خنده
 که باشی جرح اورمه بدن و دور قیلقدن دور خانه بی دخی کند بس غی کی دوش مسافور پس اول باشی دن کسه نک
 خانه بی دور کوکونه مسندن خانه نک دوشی لازم کلز و کذلک خیت البنا اولان کسه لرک طاهر و البنا اولان کسه لرک
 حقدده سوه ظن ایلدی صادق اولر بلکه کند بس نک سوه ظن سولر (منثوی) آنچه کففت آن باغبان
 بو الفضول به حال اولد و روز اولاد رسول به اول ادبیز باغبان اول نسته بی که دیدی و شر یف حقدده اول هر زور لیکه
 بدی اولاد رسول دن آتک حالی دور ایلدی (می) کرودی ارنجه می تر دان به کی چنین کتی برای خاندان به اسک
 اول باغبان می تر دل ارنجه سندن اولیددی و عدوی خاندان رسول اولتر سله سندن اولیددی بقی بوله
 ناشروع و اووه سولردی آل محمدن اوزری آل محمده محبت عذاب خیدادن اماند و وونله معارفه و ولایت
 عقاب نمراندن سلامته دلیل و بره اندر (کاروی عن الامدادین الاسود قال علیه السلام مع رفقه آل محمد بره من
 التران و حسب آل محمد جواز علی الصراط و الایة لا ل محمد اما من العذاب و قال الله تعالی قل لا استلکم علیه اجرا
 الا ثوة فی القری) اکثر منسربن الاله فی آتی و اقر باقی دیمکله تمسیرا بشندر (منثوی) خواند افسون و شافید
 اراقیه به دریش رفتن شکر اسفیه به فی ادب باغبان افسونلر اوقودی ققیه آتی استماع و قبول ایلدی اول
 سفیه ظالم شر یف ارنجه کندید (منثوی) کفستای تر اندر بن باغ که خواند به زری از یغما برت میراث ماند
 ایلدی ای تر آخرستی بواغه کیم اوقودی که بولدی بالذوی اجازت کاندل دزدلست سکا سغمه دغمی میراث قالدی
 و بهم وجهد و سکا سغمه بدن میراث دزدلکم قالدی بعض نسخه مصرع اول کفستای تر اندر بن باغ که
 خواند واقع اولشدر یعنی ای خرسی بواغه کیم اوقودی (می) شر ارنجه می ماند بدو بویغما بره مانی بکو به
 ارسلانک وورسی ارسلانه بکزر سن سغمه علیه السلام حضرت تر نه دی ندن بکزر سن سئلک افعالک خواندن
 افعاله بکزه من (منثوی) باشر یغان کرد می دلمچی که کند بال یاسین خارجی به می دلمچی یعنی کراهت و بری
 و مضطر قیلدی باخود کندید خانه سته صفی باخود صفندر بی دیمکدر یعنی اول صفی و یا خود صفندر بی
 و مضطر قیلدی می در شر یفه آتی ایلدی که آل محمده خارجلر یعنی برید عسکری ایلدی آل یاسیندن مراد آل محمددر که
 حضرت محمد لر براسی یاسین در (کاروی فی الحدیث الصحیح ان الله سمای فی القرآن بعد اسماء محمد واحد و عبد الله
 و من مل و مدثر طه و یس) و بآیت کریمه که سلام علی یاسین در اصل مصحف حضرت عثمانده مفصل علی آل
 پس مسطور اولشدر (کافال البیضاوی و قرأ نافع و ابن عامر و یقوب علی اضافه کالی الی یاسین لانهم ما فی المصحف
 مفعولان فی الدار الصون المراد یاسین محمد فیتصلی الله علیه و سلم (منثوی) آنچه کین داندند دایم دو و غول به چون
 برید و شمر نال رسول به آل یاسینه خارجی به ایلدیه اول می دلمچی شر یفه نه ایلدی حتی نه کین طوئر لر دایم
 دو و غول اول می سکن طوئر دی دیمکدر برید و شمر ملعون آل رسوله کین طوئر دی کبی باخود معنی دو و غول
 دایم نجبه کین و عداوت طوئر لرین برید و شمر آل رسول الیه عداوت طوئر دی و طوله و فقه الله اهل صلاح و اصحاب
 فلا حلا می نده و عداوت هم مقرر در شمر امام حسین رضی الله تعالی عنه حضرت لر سئل مبارک باشری کسندر

(منشوی) شدش بر فائز خیم آن ظالم شراب * باقیه او گفت ما جستم از آب * شر میالو ظالمک ظلمدن خراب
اولدی شر یف ققمه مایسیدی بر آبدن صبر دق (منشوی) پای دارا کنون که مادی فردوم * چون دهل شورخ
ی خور بر شکم * صبر و تحمل ایله شدیکه بالکز و ناقص قافله دهل * کبی اول قرنک اوزره زخمیه (منشوی)
کرشرف ولایق و همدم نیم * از چنین ظالم ترامن کم نیم * اگر شر یف ولایق و صاحب دکل ایسن * یو بخیلن ظالمدن
بن شکم و زشر رود کار (می) مر مرا دادی بدین صاحب غرض * اجنی کردی ربانسن العوض * تحقیقایی بوساحب
غرضه و بدله اجقل ایلدک * که ساکورا من عوض اولدی که بنم برعه انک کبی خبیثی اختصار ایلدک (منشوی) شد اوز
فارغ یامد کای قبیله * چه ققی ای قوتک هر سقیه * باغبان شریفی دو ککدن فارغ اولدی کادی یوله دو که
ای قبیله نه قبیله سن ای قبیله سن هر سقیل شکسن (منشوی) فتو بیت ایست ای بهیده دست * کاندرا می و نکوری
امر هست * سنک فتو اولدومیدری الی کلسن که باغلا ایچینه کله سن و امر واجزت و ارمیدر دیمه سن (منشوی)
ایچین رخت یخوادی در وسط * بادست این مسئله اندر محیط * یو بخیلن رختی وسطه دی او تودک
باغیظه یوله مسئله اندر عیدر وسط و محیط فتوا کابلزندن ابکی کاکلک اسحیدر (منشوی) صکت حقت
برن دفت رسید * این سرای آنکه از باران برید * قبیله باغبانه ابدی یوسوزک * حقدورنی دو کککک سکالام
ووا جیدر سن اورسکادست و قدرت یشدی یولک و یوا هانت اول کسه سزا لایشر که باران و دستلرندن کسدی
و جدا اولدی و الحاصل یوصفدهن حصه مؤمن و موحد اولره اولدر که اتحاد و اتفاق ترلا تمبه لر و قمره فوانه
کیمه لر و کراوان کسه لر لایلاسته مبتلا اولمه لر و جهان فی المثل بریاغ * کیدر و شیطان اول ظالم
باغبان کیدر راستر که و جهان باغنده اتفاق و اتحاد اوزره اولان طاقه فی بری برندن جدا ایلیوب آخر الامر
هر برنه منکر و ضلالتلرین جالوب خسته و مجروح ایلیه پس جعبت و اتفاقدن جدا اولمق سالک لازم اولنلر دندر
(رجعت شقه مر یض و عیادت سفامر علیه السلام (منشوی) این عیادت از برای این صلهست * وین صله
از صدمت حاصلست * یو عیادت یوسلدن اوتیردیر و یوسله یوز محبتدن حاصلدر یعنی شو عیادت که شرع
شرفده واقع اولش و حضرت پیغمبر علیه السلام دن ظهوره کششدر و اتصافدن اوتیردیر که بر آن سیان اولده
ذکر ایلدک و یوسله که مر ادای کیه نلک ما یمنده اولان اتصال معنودیر یوز * کونه محبتدن حاصلدر که صله
یاراندن ملو غمز الا محبت ملو غمز (منشوی) در عیادت شد رسول بی ندید * و آن صحابی حالت نزع بدید بی مثل
و بی نظیر اولان رسول علیه السلام اول صحابی نلک عیادت کدی اول صحابی حالت نزعده کوردی (منشوی) چون
شوی دور از حضور و ایلیه * در حقیقت * کشته دور از خدا * و یوتلک ما قبله مناسبتی اولدر که عیادت و زیارتدن
مر اصدله معنودیر سالک لازم اولان اولدر که شدکان حق اولنلک صله مستندن قطع اولمه تنکم رسول فی نظیر
مع کانه و عظم شاهه الهیک و لایرنلک صله مستندن دور اولدی کشدی پس چونکم سن حضور و ایلیادن دور اوله سن
حقیقه مقدمه حضرت خداددن دور و جدا اولسن (منشوی) چون نتیجه هجر همراهان محبت * کی فراق روی
شاهان زان گشت * چونکم همراهلک یارانک هجرانینک نتیجه بی غدر شاهان طر یقب اولان اولیانک یوزنلک
فراق یوندن کم میدر (منشوی) سایه شاهان طلب هر دم شتاب * ناشوی زان سایه بهتر آفتاب * شاهلک سایه سنی
سرعله هر دم طلب ایله تا اول سایه دن آفتابدن بهتر اوله سن انلر سایه مستندن مر ادجا یتری و همتلری و زینتلی
سایه بدیر اول کسه که یوتلر سایه سعادته واصل اوله و فراقی اولوب آفتابدن عالمتابدن بهتر اولور اولدر (منشوی) اگر سفر
دار ی بدین بیت برو * و رحضر باشد ازین غافل مشو * اگر عالمه سفر ملو تر ایسنک یوتله * کیت و اگر حضر
اوله یوندن غافل اوله یله بی سفر و سیاحت ایلسنک اولیانک محبت و خدمت لرنه واصل اولق بینه سفر ایله و اگر حضرده
اوله سن و بریده آقامت قبله سن * یو یولبدن غافل اولدر (کفتن شیخ ایلمرید قدس الله سره که کعبه منم کردم
طواف کن (منشوی) سوی منک شیخ امت یارید * از برای حج و عمره می دود * امتنک شیخ و مقدسای یارید بسطای
قدس سره منک جایزه حج و عمره ایلمکدن اوتری یلیدی (منشوی) او هر شهر کی رفتی از خست * هر عز یارنا
بگردی باز جست * اول یارید هر بر شهره که * کیدردی استدادن عز برری آسکاره طلب یلیدی (منشوی)
کردی کشی که اندر شهر کیت * کور ارکان بصیرت منکیت * اطراف دور و گشتا یلیدی یوله دو که شهر دم
وارد که اول کسه بصیرت ارکائی اوزره منکیدر یعنی شهر ایجره طولایوب * کونه تجیس و تقیص ایله که
یوشهر دم وارد که اول کسه بصیرت لکری اوزره منکی اوله و مرتبه حقیقه تسریری اوزره و اقامت قبله (منشوی)
کفت حق اندر سفر هر جاری * باید اول طالب مر دی شوی * حضرت حق ایندی سیاحت و سفرده هر برره که

که درس کرک که اول بر می دلتالی اوله سن نه که حضرت خدا حضرت موسی علیه السلامه ابتدای جمع الجبرینده
بر صالح عیدم وارد که مراد حضرت خضر در یومت اکثر آن عظیمه مدید بکنه اشوات اولورسه بوضعونه دلالت
ابین آیت کریمه (خاشعوا اهل الذکر ان کتم لا تعلمون) آتیدر که اهل ذکر بوراد مائیکالناسرار وحوالته واقف
واللهک انبیای عظام علیهم السلامه نلهور ابین علوم و احکامنه عارف اولان مر در در که اللهک احکامی
واین ناسراری عبادنه ذکر ایجیدر در یونری احوال انبیایه عالم اولان کسه در طلب ایلک و اجیدر و ک حدیث
قدسه بیده یوله بیورد بایرله بوضعنده اولان حدیث معلوم اولمشدر (منشوی) قصد کنی کین کمان سودوزبان
در تبیع ایل دیوار ترغیع دان * بر کجبه قصد ایله زیر اوسودوزبان سعه کلورسن آفرغ بل یعنی سفر و سیاحتدن
مقصود بالذات برکت الهی و ترغیب ربانی اولان ولی کاملی طلب ایلک و آتی و لقدر سائر سودوزبان اعتبار بقدر که
اول بالتبع انسانه کلور و انسان بولردن خالی اولر نه کم بومعنائی تفهیم ایچون تمثیل طریقه یوله تری سورر (می
هر که کار قصد کننم باشدش * کاه خود اندر رسم ی آیدش * مثلاً هر شول کسه که زراعت ایلر * کاه قصد یعنی
مقصود کننم اولور صحتان خود تبعیده آ کاکلور و بالتبع حاصل اولور (منشوی) که بکاری بر تاید کنیدی * مریدی
چو مریدی چو مریدی * کریمان زراعت ایلرس کننم حاصل اولر بر مریدم طلب ایله یعنی انسان لعین منزله سنده
اولان ولی کامل کننم کیدر و سائر خیرات و حسنات سکابالتبع حاصل اولور اما جمیع خیرات و حسنات
شرعی کاه کیدر هر بار که اول مریدم دیده * کجی اولان انسان کاملی بولرسن سائر خیرات و حسناتی اله کتورسک
و مقصود بالذات اولان انسان کاملی اله کتورم سلب و مغز اولان معنادن خالی اولش اولورسن پس لازم اولدیکه
مریدم ایلک بر مریدم طلب ایله تا آمل واسطه سلبه حقیقت حالی کورسن و مقصوده واصل اوله سن
(منشوی) قصد کعبه کن چو وقت بیج بود * چون که رفیق * که هم دیده شود * چون که رفیق اوله کعبه قصدن ایله
چون که کعبه قصدنه کننم که دخی کوریش اولورسک کعبه اولان شهر کاسیدر یعنی مقصود بالذات زیارت کعبه در
شهر سبکی کورسک ثواب بیحد محروم فالقندر (منشوی) قصد در معراج دیدر دست بود * در تبیع عرش و ملائک
هم نموده چنانچه معراج هم مقصود دومی کورسک ایدی سعه عرش و ملائک هم * کاکور ندی (حکایت مریدیکه
خانه نو ساخت (منشوی) خانه نو ساخت روزی نورید * پیر آمد خانه او را بنید * بر یکی مرید بر کون بر یکی او دزدی
شیخ کادی آتک خانه سی کوردی (منشوی) گفت شیخ آن نورید خوش راه * احسان کرد آن دیکو ایدش را
شیخ کننم اولدیکه یکی مرید دیده دی اول او فکر اید بی بی احسان ایلدی (منشوی) روزن از هر چه کردی ای رفیق
گفت تا نور ایدر ایدرین طریق ای رفیق بویانه ده روزی دن دن اوتری ایلد * مرید شیخمانه ابتدای بویطر بقدر خانه یک
ایینه نور که (منشوی) گفت آن فرعست این باید نیاز * تا ازین ره بشوی بالک غار * شیخ اول مرید ایدی اول
فرعدر احتیاج و مقصود اولدر که جله طاعتدن اولی اولان بر عی اختیار ایله سن سائر بالتبع حاصل اولور و وکرک
تا بولردن نماز صداسنی یعنی اذنی استماع ایله سن بولدن مقصود اولدر که جله طاعتدن اولی اولان ولی * کمالک
محبت و خدمت در هانکه آتی بولرسن سائر اکا طغیل اولور (منشوی) تا یا یاد خضر وقت خود کسی * بازید
اندر سفر جستی بسی * بازید خضر تری سفرده جوق طلب ایلدی تا کندی و قننل خضری بر کسه بوله (منشوی)
دیدیری با فدی هم چون هلال * دیدر دی فرد کفتار ریال * عاقبت هلال کی خیده اولش قله بر بر کوردی اول
برده بازید خضر تری رجالت قوت و کفشاری کوردی (منشوی) دیده نایا و دل چون آفتاب * هم چون بی دیده
هندستان بخواب * اول پیر کدیده سی نایا و قلبی آفتاب کی ایدی بر سیل کی هندستانی خوابده کورمش یعنی
یل کورن مومب هندستانی واقعه ده * ککوردیکی کی اول بولردن خا کره ظاهر ا کوزی کورمزدی و لیکن
با ناهندستان حقیقتی کورمش و عالم جیروت و لاهوتی مشاهده فیلش ایدی (منشوی) چشم بسته خفته منهد
طرب * چون * ککایدان نیندای عجب * کوزنی با غلش و بومش خفته بوز طرب کورمزدی چینی آچه
ای عجب اول طرب و ذوق کورمزدی (منشوی) پس عجب در خواب روشن می شود دل درون خواب روشن می شود *
عالم خوابده جوق عجب نیست روشن و آشکار اولور عالم خوابده دل عالم مثاله روزن اولور و عالم مثاله اولان عجب
و غریبی باطن کوزی دل روزنه سندن کوردی (منشوی) آنکه بیدارست و چند خواب خوش * عارفست و اشکال او در
دیده کش و اول کسه که بیداردر و لطیف خواب کورمزدی بیدار لقی حالده عالم غیبک احوال شریفه سنی مشاهده
قبولر اول کسه عارف بالله در آتک سانیان مانتکل * کوزنه چل (منشوی) پیش او بنشست می پرسید حال
باقت درویش و هم صاحب عیال * حضرت بازید قدس سره العزیز اول پیرک او * کنده او فردی و سالتی

صورتی اول بری یازید و هر دم صاحب حال اولی (منشی) گفت عزم و بجای یازید * رخت غوث را بجا
 خواهی کشید * اول بری یازید حضرت تلر شهادتی سنگ عزم قنده در غت اسبانی قنده حکم استرسن
 (منشی) گفت قصد کعبه دارم از کعبه * گفت هین با خود چه داری زانده * یازید ایتدی ارکندن کعبه قصدن
 طویرم بری یازید ایتدی اکا اول پول آرتی کند کله نه طویرسن (منشی) گفت دارم از درم نقره دوست *
 نکه میته سخت بر کوشه در بست * حضرت یازید درم دن ایکی روز نقره طویرم دیدی شته درام کله کوشه سنده
 بحکم بعلمشدر (م) گفت طوفی کن بگردم هفت بار * وین نکور از طراف حج شارع بری یازید ایتدی بنم جوری
 یدی کره طواف اید و یونی جکل طوافدن اور کصای (منشی) و آن درمهایش من های جواد * دانکه * کردی
 و حاصل شد مرا * ای سنی اول درملری بنم اوکده قویل که حج ابلدک و مرا دکل حاصل اولی (منشی) عمر کردی
 عمر باقی باقی * صاف کشتی بر صفا استناتی * عمره مطلقا قنده زارت * بحکد برلور شر بعثه دیت الحرای طواف اید
 زارت ابلدک درلر شروط مخصوصه بود که مقایسه اید با قبله و بحر ماوه طواف اید باش قزیده و با خود صاحب
 قرقه عندای حقیقه هفت و عندا نافی زیارت دیت الحرام * بحکد برلور شروط مخصوصه فضیله * عمره د احادیث
 شریفه جوق واقع اولمشدر چله دن بوحدیله اسکفا اولندی (عن ابی هریرش الله عنه قال قال علیه السلام
 العمرة الا للعمرة کفار قلائیه من الذنوب والنطا) پس زیارت دیت الله الحرام کفارة الذنوب و انام اول یقین مندر
 خانی انام اولان اولیای کرای زیارت ابلدک مظهر ذنوب و انام اولی بطریق الاولی و اید ذل اول شیخ رشید حضرت یازید
 بیورد بر کاهای یازید عمره ایدلک یعنی زیارت دیت الله و عمرش الله قیلدک و عمر باقی بودلک صاف اولدک ذنوب و انام
 معنوی دن و صفای حقیقه به سرعت قیلدک یعنی حج و عمره می اید و بمره و صفاد مسعی ایدلک طویرن زیارتی
 طواف ابلدک مناسک حج * مسعی قی قصور ادا ابلدک کشید و لکه ائدن مقبول و ثواب بودر (منشی)
 حق ان حق که جانت دیده است * همرا بیت خود بکریده است * یازید اول حقل قحقیو نکه سنک چاک آتی
 کورمش و مشاهده قیلدک که تحقیق خانی کندی * الله الحرای او زوره کردید ابلدک (لقد خلقنا الانسان
 فی احسن تقویم) یدله و دخی (ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات اولئک هم خیر البریه) آیدله و دخی (و لقد کرمانی
 آدم) و دخی (و فضلناهم علی کثیر من خلقنا تضلیلا) آیدله انبیا و اولیای کعبه مکرمه او زوره و مضطله استنهاد
 اولمشدر و دخی (ان الله خلق آدم علی صورته) حدیله و دخی (المؤمن اشرف علی الله من الکعبه) خبرل شرفنده
 استدلال قیلدک (منشی) کعبه هر چندی که خانه براوست * خلقت من نرینه خانه سراسر است * کعبه هر چند که
 اول الیه خانه بری در ما بنم خلقت دخی اول خدائک عشق و سریر خانه سیدر یعنی بنم خلقت و مودم دست الیه
 بنالوشن خانه سیدر اول بنیاد خلیل آرزویم و لکن کار که جلیل اکبر در (منشی) تا بگردان خانه و دوری زرفت
 و اندر بن خانه بجزان * زرفت * تا که حضرت باری اول کعبه بنیاد ایدلی اکا کندی و یونخانه نکه ایچنه اول حدین
 غیری کسه کندی یعنی تا خانه کعبه بنیادلدن بری حضرت حق اکا کندی امام بنم خانه اول حمله مطلقدن
 غیری کندی و انک اسما و صفات دن ماعدا ظهور ایتدی و لهذا قال فی الحدیث القدسی (ما رعی ارضی و لا سمانی
 و لکن و سنی قلب عبدی المؤمن التقی الذی الورع) (منشی) چون مرادیدی خدا و ایدید که کعبه صدق برگزیده
 ای یازید چون کیم خن کوردلدهان خدای کوروش سن صدق کعبه سنلنا اطرافی دورا باش سن یعنی (ان الله خلق
 آدم علی صورته) حدیثک صدق ایتدی حق تعالی آدم خنقی اولان انبیا و اولیای کندی اسما و صفاتی او زوره خلق
 ابلدک و یونلر جناب خدائک ذات و صفات کخته سیدر و یونلر مظهر اولین اوصاف و علوم حضرت حکمدر پس
 یونلر اطاعت قیلن الله اطاعت قیلن و یونلری کورمک الیه کورمک کبیر (و لهذا قال علیه السلام من رآنی
 فقد رآی الحق (م) خدمت من طاعت و جد خدمت * تا ننداری که حق از سن جد است * بنم خدمت حضرت
 خدائک طاعتی و جدیدن تا نلر ابله سبکه حق بشدن جداد رسته کز آیات کریمه دلالت ایدلر (والله معکم انما کنتم
 (م) جنم نکور باز کن درمن نکر * تا بنی نور حق اندر بشر * چشمکی اواج نکا نظر ناله باشد حق نورنی کوره
 سن (منشی) یازید ان نکله اواوش داشت * همسوزین حلقه اش در گوش داشت * یازید اول نکله لره عقل
 و هوش طویردی اول یرک و نکله (فی زین خلقه لکی قولقنده طویردی (م) آمد از وی یازید اندر سید * منشی
 در منشی آخر و سید * یازید اول یرک اول ارشادندن زیاد لکه کادی منشی در منشی آخر و سید منشی که مراد
 یازید در منشی و غایه ارشدی یعنی منشی اولان یازید بر نهایت و غایه قشید که آتک و ایدنه و تا غایت بوغدی
 (دانسن یغیر علیه السلام) (سب و تحویری آن شخص کستی بو دماست در دعا) (منشی) چون بپردان ببارا

خوش نوازش کرد یا غار را * چون که حضرت رسول اول بیماری کهوردی باوغاری خوش نوازش ایلدی واطافله
 خاطر بن صورتی اول صحابه یا غار تغییر اولغسی آنک حضرت پیغمبر مشدت ملازم شدن و کثرت مصاحبتدن
 عبارت اولور (منثوی) زنده شد او چون پیرر ایدید * کویا آن دم مر ورا فرید * او صحابی چون که پیغمبر
 حضرت تلافی کوردی زنده اولدی بر می ساد اول حضرت کا حیات بخش اولدی که دید که اولوم آتی یار تندی و ایجاد
 ایلدی (منثوی) گفت بیماری مرا این بخت داده * کلدان سلطان بر من بامداد * اول خسته اولان صحابی
 اندی بیمار لک بکا بوخت طالعی ووردی که بوسطان صباح بنم قهه کلدی (منثوی) تا می بخت رسد وعافیت
 از تو دوا من شمی حاشیت * حق بکا بخت وعافیت ارشدی بوحاشیه سز شاک قدومند یعنی بکا سز حد
 وغایت سز باد شاک کلدان بکا بخت وعافیت بشدی فی حاشیت فی کار دمجدر (منثوی) ای بخته ریغ و بیماری
 ونب * ای مبارک درد ویداری شب * ای سعاد تلور ریغ و بیمار لک وایسته ای مبارک درد و شب سدارانی (منثوی)
 تلور ادوری از لطف و کرم * حق چنین ریغ وری داد و مقم * آشته بکا بکر لکده لطف و کرم شدن حق تعالی یونک
 کبی خسته لک و مر جن ووردی (منثوی) در پیشم داد تا من هم ز خواب * بر چه هم هر نیش لای شتاب * حق
 تعالی بکا آره اغریسی دخی ووردی تا بن خوابیدن هر نصف اللیلده سر عله البته قائم (منثوی) تا تخم چله
 شب چون کامیش * در ده بختید حق از لطف خویش * تا بچه کجده کامیش کبی او یوم پی حضرت حق
 کندی لطفندن در دل بفسلای (می) زین شکست آن رحم شاهان جوش کرد * دوق از نهدید من خاموش کرد *
 پوشکسته لکدن اول شاه تلور جی جوش ایلدی دوزخی بکا تردید و بختی بکا کلدی خاموش ایلدی شاهان
 دو بچه ابراد اولغسی تعقلندن او تری اولور و یا خود حضرت خد او ایامی مراد اولنه دخی جائز اولور (منثوی)
 ریغ کج آمد که خد دوست مغز نازه شد جو بخراشید پوست * ریغ معنا کج کلدی کاندرد رحمت وارد مغز نازه
 اولدی چونکه پوست طر ملندی یعنی فی المثل بادامک و یا خود مستقل غشری مغزی کامل اولد قد نصکره خراشیده
 و شکسته اوله * ایلک مغزی لطیف اولور کذلک اندک دخی جسدی خراشیده اوله و خسته لک اصابت قبله قالی
 و روی نازم اولور و ثوب و لور و لکن بومعنی اکثر انسانه کور و ما اولور (منثوی) ای برادر موضع تارک و سرد * صبر
 کردن بر غم و سستی و درد ای برادر قرا کو و صوفی موضع غم اوزره و مستلک اوزره و در د اوزره صبر ایلم که هر د
 (می) چشمه حیوان و جام مستیست * کان بلند چاهمه در نیست * آب حیوان چشمه سی و مستلک جامیدر
 یعنی ای برادر موضع تار یکده اولی و سرد در ده قامت قبلی و غم و درد اوزره و مستلک و اوزره صابر اولی فی الحقیقه
 ندر در س آب حیوان چشمه سی و مست الهی اولک جامیدر زیرا که اول معنوی اولان بلند لکر دو کلی
 یستلکده در (می) آن چهاران مضحک اندر تران * دیهار است آن تران مکر تران * اول بهار فی المثل تران
 ایچره مضحک در اول تران بهارده در آدن قاجه زیرا بهار تران سز اولز پس لطف قهر ایچره و کذلک قهر دخی لطف
 ایچره مضحک لطف استین قهر دن قاجه ز بهار استین ترانکسر دلکته تحمل ایلر (منثوی) هم غم باش و باو حشت
 بآز * می طلب در مرل خود عمر در از غم همرا اول و حشته دوزل * کندی موده عمر در از طلب ایلر یعنی
 غم همرا اول و ریاضت و حشته انست قبل و * کندی نفسک حلقی و هواسنی اولدر مکده عمر ایلدی و حیات
 سرمدی طلب ایلر که (ما الحیاة الا فی الموت دید کاری بومعنا به دلالت ایلر (وما الحیاة الا فی القلظة) قوی بوردن
 خبر در ایلر (می) آنچه گوید نفس و کایضادست * منوش چون کارا و خد آمدست (اول نسنه فی کسنت نفسک
 در که بوردید یعنی بویلا و غم اولان محمل زشت و قبح در ایلر سوزنی استماع ایلر چون که اول نفسک کاری
 ضد کلدی و روح و عقله مخالف اولدی و یا ساندن نکات خفیه وارد رکاهی نفس ادمی کار صلاحه و بدلیه بکندن طالعیه
 میل ایلدی و قاهر (منثوی) تو خلاش کن که از پیغامبران * اینچنین آمد و صیت در جهان * من نفسک خلاف ایلر
 زیرا که پیغمبر دردن جهاند و صیت بویلا کلدی و هر بری آشته بکو نه نصیحت قیلدی (می) مشورت در کارها
 واجب بوده * تا بشما بیدر آخر بود مشورت ایلک کار لدره واجب اولور تا عاقبت بشما تلق اولمده (منثوی) حیلها
 گردن بسیار آید * تا که گردان شد بدین سنک آسیا * انبیای عظام علیهم السلام حق حله روتد بر ایلدی
 تا بونارک حله و تدبیری سیدله ذکر من طائی دوتی اولدی سنک آسیا لک گردان اولمستنن مراد شرع ثبات
 اولسی و خلقک منتظم الحوال اولمستنن کاتیدر (منثوی) نفس بی خواهد که تا بران * کند * خلق را کراه
 و سر گردان کند * نفس اماره ستر که تا اول آسیایی و بران و ترانی اید خلق کراه و سر گردان اید پس عاقل ایلر مشاوره
 ایلک لازم اولور که نفسک مکر و حیله سی * له سن و آندن حذر قیله سن (منثوی) گفت امت مشورت با که کنیم *

انبیا گفتند با عقل امام است ستم بر نه دید بر منور و کیکه ایلم انبیا انزه دید یل امام و مقتدا اولان عقله
ایلم (منشوی) گفت که کولک دراید از بی که کو ندارد عقل و رای روشنی استند هر بری کندینک ستم بر نه
اشدی که کولک کله و یا خود برین کله که اول طفل وزن بر روشن و قوی عقل طوغز یعنی بونله دخی مشورت
ایلم یی دید یلر (منشوی) گفت با او مشورت کن و آنچه گفت * تو خلاف آن کن و در بر افت * بی استنه اندی
طفل و زنه مشورت اول و اول تنه بی که طفل وزن دیدی سن الیک خلافتی الیه و بوله دوش (منشوی) نفس خود را زن
شناس از زن نمره و زانکه زن جز نیست نفس کل شر * کندی نفسی زن بلکه زندن بدتر کله زیرا که زن
بر جز در امانتک نفسک شر کلدر (منشوی) مشورت بانفس خود کری کنی * هر چه گوید کن خلاف آن دخی *
کندی نفسکله که مشورت الیلسک هرنه در سه اول دینک خلافتی الیه (منشوی) که غنا روزی می فرماید * نفس
مکارست مکاری زایدت * فرضا اگر سکا نفس غنا روزی سوره نفس مکاردر و سکا بر مکر طوغز (منشوی)
مشورت بانفس خود پیش اندر فعال * هر چه گوید عکس آن باشد کال * افعال و احواله کندی نفسکله مشورت
هر نه در سه کمال اصل الیک عکسیدر (منشوی) بر بیایی باوی و استیز او و بر بیاری بکرا و ترا و نفس و آنک عثانه
مقابل کله سن و قادر الیه نفس بر یا لکنه کت الیلسک و سیرت طوت (منشوی) عقل قوت کرد از عقل ذکر
نیشکر کامل شود از نیشکر * عقل بر غیر عقلدن قوت طوت نیشکر نیشکر کردن کامل اولور بر نیش * مقارنتک حکمن
اختلیدر (می) سن ز مکر نفس دیدیم چیزها * کو برد از سحر خود تمیزها * بن نفسک مکرندن سنه را کوردم کمال
شیء کندی سحر ندن تمیز الیلسک یعنی حضرت مولانا یسور که بن نفسک مکرندن شول شیشاری مشاهده قیلم که
اول نفس سحر و مکرندن خلق تمیز از الیلسک (منشوی) و عده هایدنرا ناز بدست * کوهزاران بار تها
شکست * سن الیک ناز بر عده و ور که نیجه یوزین که مانتری صیدی یعنی نفس هر نفسده سکا نیجه ناز و نر عده
و بر لکن آلم بر نه و فال محبوب نیجه که اناری فرسند (منشوی) عبرا که عدال خود مهلت دهد * اوت هر روزی
بهانند نو نه * عرا که زو نیل مهلت و بره نفس سکا هر یکون بر یکی بهانه قور یعنی سنک عرله هرنه قدر او زون
اوله نهایت و لور لکن نفسک حیل و خدعه سنه نهایت و قدر (منشوی) گرم گوید و عده های سرد را * جادوی
سردی بندد سرد را * نفس سرد و دروغ و عده لری کرم و صادق در نفس بر مرد جادو در که مردی بفار یعنی بر قوی
ساحر در که مردی بزون الیه (منشوی) ای ضیاء الحق حسام الدین یا * که تروید بی ناز و شوره کا * چونکم نفس اماره
بالسولک بعض حیل و فساد فی نفس بر یورد بر سه و آنک صلاح و سعادی بر مرشدک تریه و ارشاده موقوف اولدسه
بناعلی هذان مشر بنظر نده اولان شیخ حسام الدین جللی به خطاب و زمان آخر دما آن آقا هم مقید به اشارت
ما صواب و یسور در هر که ای خلق ضیاء سی اولان حسام الدین کل زیر اسفین شوره برده اوت بنتر یعنی سن سز و سنک
تربیت سز بنتر و حاصل اولر شوره بر یکی ناقابل اولان کسه لدن کاه صلاح و فلاح (منشوی) ازلک آویخته شد برده
از بی نفس دل از زده * فلکدن برده اصلش اولدی بر قلبی رفیعده و آزرده دقت نظر بن دیدد عا سندن اوتری یعنی
نفس اماره صاحب سنک ما بننه فلکدن بر پرده و سد او بخته اولدی بر قلبی آزرده مالش و اینک تقرن و کو کلدن سعید
و تغیر ندن اوتری بوقلوب خلق هایدن تقرن و نفوس ناسک ضلالت و غوا یتمیل و محبتی قضا دند و قضا به هم
(منشوی) این قضا را هم قضا داند علاج * عقل خلقان در قضا کیست کج * بوضفیه نه قضا علاج یلور خلق
عالمک عقلی قضا الیه الیه الیه و کجیدر یعنی خلق عالم قضا الیه بی کند یلدرن دفع ایتمک قادر کالدر (منشوی)
آزدها کشتن آن مار سب * آنکه کرمی بود افتاده بر نه اول سب مار از زده اولدر اول نفس گوید و دوش
بر کرم ندی یعنی اول نفس که کرم کبی و اهده افتاده و ضعیف و بیچاره ابدی آژدها اولدی و قوت بولدی اولش
مار سب (منشوی) آژدها و مارا ندر دست تو * شد عصای جان موسی مست تو آژدها و مار سنک الیکده عصا
اولدی ای حسام الدین حضرت موسایک روح شرفی سنک مست و محبت اولدی یعنی آژدها و مار کی اولان نفس
اماره سنک دست هفت و لایکده عصا کی مسخر اولدی و موسایک جانی سنک مست و حیرانکدر (منشوی) حکم
خذه لا تحف دانت خذا * نایدست آژدها که عدا سور طه دما اولان آیه اشارت در اولی بود (و اما لکن بینک
باموسی) اول زمانده که حضرت موسی مشاهد انوار خدا قبول کال هیبت و دهشتندن و جودلر نه و مست
عازدن اولدقه از الیه و حش و حصول موافقت ایچون مکالمه با آغاز ایدوب یسور یلر که شیء در صاع انکده اولان ای
موسی (فالی عصای) جواب و یرویددیکه یونیم عصام در (افو کا علیا) بن بوعصایه انکایدردم و طبا و نرم
واش بها) ای اخبط یعنی دشو و نرم و سلکدرم بوعصایه (علی غنی) تو یونم از زده (ولی خیا) دخی بن ایچون زاردر

بوصاده (مأب اثری) حواجج اثری وارد (قال الله یا موسی) جناب حق دیدیم که القابل اول عصای ای موسی
 (قائماها) پس انشاء بادی وارده اندی (فاذاهی حیث تسی) پس تا کما اول عصار حیه اولدیکه هر جابه سی
 ایلر و جرجر و مد و رجا نوردن هر نه راست کایه بلع واکل ایدوب برلته مه قیادی پس یوایی حضرت موسی
 متعده قیاد قدمه قرارین فراره تبدیل ایدوب بنفایت خوقناک اولدی (قال) حق تعالی دیدیکه (خذاها) اول حیه بی
 طون (ولا تخف) قویقه (ستعدها) بزاول حیه بی عاده ایدرز (سیرت الاولی) اولکی هیأته که عصار پس
 حضرت موسی بحکم الهی اول ادری طو تنقده نه عصا اولوب قلی آرام ایلدی معنی ست خدای تعالی سکا
 لا تخف حکمتی وردی تاسنک الزده ادر هر عصار اولد یعنی ای وقتنک موساسی اولان حسام الدین خدای متعال
 خذها ولا تخف انک انت الاعلی آتینک مفهومی و حکمتی سکا خی وردی تا کم سنک دست ارشاد و تر سیکده اوردوهای
 نفس عصا کی اولد دست امی و ارادته که طاعت و اتقاد قله (منشوی) هین بدیضما ای پادشاه * صبح نو نکشا
 و شام ای سپاه * اکاد اول ای پادشاه بیضای کوستر سپاه و تیر مشلردن یکی صبح آج یعنی اکاد اول ای پادشاه
 طریقت بیضای علم و معرفت کوستر ایلی بر تلک کی اولان نفوس مصعب مشهوره دن صبح جدید هدایت
 و طاعتی فتح ایله (منشوی) دورخی افروخت بروی دم فسون * ای دم تو از دم دیافزون * بردوخ شعله دی و ظاهر
 اولدی آلت اوزنه فسون و اوقورای شیخ حسام الدین که سنک دمک و نفسک دیانک دم و نفسکدن زیاده یعنی
 دورخ نفوس اول شلال افروخته و بر اشتعال ایلدی آلت اوزنه فسون و اوقور یعنی دعای خیر ایلد نفس الله ناغضب
 و طغیان نری سو شه ای سنک نفسک نفس دیواند افضلد که انک کارنده اگر آتش محسوسه اولسه اول دیان نفس
 آوب وردنجه یعنی هر دم ایلد که آنی اطفا ایلر اما سن دم سعادت و آسکه آتش معقوله نفسانی بی سونند و سن
 پس سنک دمک آلت مدندن افضل و افزوندر (منشوی) بحر سکا رست بخوده کنی * دورخت از تکر بخوده کنی * ای
 حسام الدین و نفس اماره فی التل زیاده مکر ایدبی در یادور لکن سکا برکف کورنشد و یا خود برکف کوستر شد و
 نفس دورخ درم مکر کردن بر سرارت کوستر شد (منشوی) زان نماید مختصر در چشم تو * نازون دینش
 جند چشم تو * اول میدن نفس سنک چشمه مختصر و حشر کورن شور تانضی زبون * کورده سنک غضب
 و غیرتک حرکت ایدم اگر نفسی کاشفی مشاهده ایلد انکه مقابله و مقابله ایلکدن مایوس اولورد (منشوی)
 هم چنانکه اشکرا به بود * هر میر را چشم اندک خود * آغیلن که و افرشکر ایلی تحقیقا یغمبرل مبارک
 کورنه آز کورندی (منشوی) تا برایشان زده پیری خطو * و روزن دیدی ازان کردی خذر) تا که یغمبر حضرت نری
 اول کفارک اوزنه کندی فی اوورده بی خطو و اگر حضرت رسول علیه السلام * کفار عکری زیاده کوریدی
 اول عسکرن خذر ایلدی (کاخبر الله تعالی فی سورة الانفال قال الله تعالی اذ برکهم الله فی منامک قلیلا
 ولوا را کهم * کثیر القتلهم و لته زعم فی الامر و لکن الله علمه بذات الصدور) یعنی ذکر ایله الحمد شول
 وقتی که بنده تعالی منامنده سکا کوستردی و کفار عکری قلیل تا حصانکه خیر و بر سن و اعاد اوزنه آلت خضیع
 اوله از کرباری سکا کثیر کوستریدی باجمه ایلد که فور قید بکر و امر قتاله تنازع قیلد کز بین اثبات و انفراد
 مختلف اولد کز و لکن الله تعالی فشل و تنازع سن سلامت انعام ایلدی تحقیقا اول الله علیم در صدورده
 اولان احواله (واذ برکهم و هم اذ التقیتم فی اعینکم قلیلا) و دخی ذکر ایله ای اصحاب رسول شول وقتی که سزه
 کوستردی الله تعالی عساکر کفاری انله ملاقات و فتنه * کوزلر کزده قلیل ایلد قلی حاله حتی این مسعوده
 باشد اولان کسه دیدیکه (ایراهم سبعین قال اراهم ما نذو قتلکم فی اعینهم لبقی ایما کاف منغولا) و ستردی
 قلیل ایلر اول * کفار اول کوزنده حتی کفار دخی دیدیلر انک جماع اصحاب اکله حرور الله قضا ایلکدن اورتی
 شول امریکه ایشلنی لاین اولش ایدوب و اعدانک آز کورنسی الله عتاب ایلد یکی کسه به نعمت و الله عتاب
 قیاد بی قومه تقدیر (منشوی) آن عیانت بود و اهل آن بدی * اجد اوزنه * تو بدی بی شدی * اول کفار اوزره غالب
 و منظر اوان و انری قلیل * کورنک عتاب الهی اولدی سن انک اهل اولد ای اجد و خوسه سن بددل اولورد
 یعنی جبان القلب اولوب کفار عسکرن کردن خوف و حذر قبولد (منشوی) کم نمود اوار و اصحاب ورا * آن جهاد
 طاهر و باطن خا * حضرت رسول و اهل اصحابه خدای تعالی اول ظاهر و باطن اولان جهادی کسک کوستردی
 یعنی سهل و سیر ایلدی (منشوی) تا میسر کردی سیری و ابرو * تا عسری او بگردانید و نه تا کم حضرت حق سیری بی
 اکامیسر ایلدی حتی اول یغمبر یوزنی عسردن دوندردی یعنی حق تعالی حضرت نری سیر و آسان اولان ظاهر
 و باطن کافری اول رسول میسر ایلدی تا کم اول حضرت هر عسرت و مشقندن یوز و دندردی و شلک آسان

ایلمدیکنی قبول قبلدی بعض نسخده مصرع نائیده تکر داندر نه نون نائیده ایله تکر دانسد واقع اولمشدر بونسخه
 اوزره معنی حق تعالی اول اولور زیرا یسری دن مراد (قنسمره للیسری) آئنده اولان یسری اولور و عسری دن
 مراد دخی قنسمره للعسری) آئنده اولان عسری اولور پس اول حضرت تک یو کونه عسری دن اعراض ایلمی حق
 تعالی نائیکاسری بی میسرا تمسیه اولور اما کر عسری دن مراد دنده اولان عسرت و مشقت اولور سه وجه
 نائی دخی چاتر و صبح اولور (منثوی) کم خودن مرور بایرور یوزد که حش بار و طریقی آموز یوزد از کورتک تحقیقا
 اولور سوله نغفر اولدی زیرا حق تعالی اول حضرت یبار و طریقی آموز اولدی (منثوی) آنکه حق پشش نباشد
 از نغفر * وای اگر کر بهش نمایند شیرتر * اول کسه که نغفر و نصدده حق تعالی کا آتزه اولمه و معاونت قبیله وای
 اگر شیرتر آکا کره سکوره (منثوی) وایا کر صدرا یکی بندد زور * ناجمالش اندراید از غرور * وای اگر
 ابرافدن یوزی بر کوره تا غرور ندن چالش و جنگه که (منثوی) زان نماید و لفقاری حرمه * زان نماید شیرتر چون
 کره * اول سیدن بر ذوالفقار بر سر به کور شور اول سیدن ارسلان بر کره کی کور شور (منثوی) ناد لر اندر
 فتد حاجت یجنگ و اندر ادا نشان بدین حیل یجنگ * تا حاجت درو یی باک اولوب جنگه دوشور و حضرت حق اتری
 و حیل ایله کورور (منثوی) تا مای خویوش باشد آمده آن ظنون جانب آنشکده * تا نکدی آتای ایله کلش
 اوله اول ایلمر آتش بجلی چاینه تا کم پروانه کی کند یاری آتشه او درل (منثوی) کار برکی نماید تا یوزد * بف
 سکنی کار برانی از وجود حق تعالی صافی سکا بر برک * کو سقد با خود صحن سکا بر بیوا کور شور
 تاسن قوری او غور سن آتی وجود دن سوره سن (منثوی) هین که آنکه کوهار بر کنده است * نذجه هان کر یان
 و او در خنده است * آکا اولکه اول که طاعری قو بر مشد جهل اندن کر یان تا لالدر و او در و رو خنده و در
 کا هدن مراد اتیا علیهم السلام و اولیا قدس الله اسرارهم حضرت تک صورت بشیر لری اولور (منثوی) بی نماید
 تا یکعب ابن اب جو * صد جو عوج بن عتی شد عرق او عوج بن عتی بر اوزون کسه ایدی که فاتی اوج یلک الی
 یوزا و یوزا اوج ذراع ایدی و عری اوج یلک الی یوزیل ایدی و طوقانده آب جمع بلند طاعردن یوزار و جعدی
 عوجک در ندن یخا یوز ایلدی عاقبت حضرت موسی علیه السلام آئنده هلال ایلدی عوج بر طاشی فالدر دیکه
 موسی علیه السلام عسکر کنی جیعا اول طاشک آئنده هلالا یلیه اول طاشی ایکی ایله یاشی اوزره طوقوب
 کدیر کن حضرت خدا هد هدی کوندری که اول طاشی دلدی تا کو بی اوزره در شعی عوج مصر و بی هو ش
 ایلدی حضرت موسی علیه السلام اول هاله کلوب آتی هلالا ایلدی آنک مادر تک آدی عتی در و یوزنک نای عاج در
 و بعض نوار خنده یوز یلک اولشور که در یال آنک طویغنه چقاردی و بالقری ایله اولوب کونشک حرارتدن بخته
 ایدوب بردی یخن بر شهره غضب ایلمه نشر شرایردی و اول شهری سله عرق ایلی موسی علیه السلامه اندن
 شکایت ایلد بار سن موسی علیه السلام آتی بولوب امانه دعوت قیلوب امتناع ایلد سکده موسی علیه السلام
 آتی تله تخو یف ایلدی عوج بن عتی کولوب حضرت موسی علیه السلامی تخعیر ایلدی و سن بی نو تدر قوامتله
 نیجه قتل ابار سن دیوسو یلدی در حال حضرت موسی علیه السلام عصائی حواله قیلوب عصا تا آنک بی قدر دراز
 اولوب باشنه او رو بایکی شق قیلوب هلالا ایلدی پس یومضونه اشارت ایدوب یوزور که یوزولن آتی کعبه دکن
 کور نور اما نیجه عوج بن عتی اول ایک غریقید یعنی اتیا علیهم السلام و اولیا غلامک وجودی طویغنه دلد
 بر آجاق صوکی کور نور اما نیجه یوزیل عوج بن عتی کی کسه لری غرق و هلالا ایلشد (منثوی) بی نماید
 موج خوش تل مشک بی نماید قدر دریا خال خشک * خون موجی اول کسبه مشک دهمی کور شور در یانک
 قعری آکا قوری خال کور شور یعنی اتیا و اولیا تک عداوتک فی المثل خون موجی سکیدر صورت بن اولان
 کسبه تل مشک کی کور شور و نزلک باطنی دریای الهی ایکن اجمه خال خشک کور شور پس فرعون کی انل
 چاینه جرأت و جسارت ایلد کارنده آب قهر ایله هلالا اوقی مقرر در (منثوی) خشک دید آن مجرور فرعون کور
 نادر در اندر سر مر دی و زور * مثلا کور فرعون اول دریای قوری کوردی تا می دلد و قوت جهنمدن اول دریایه
 سوردی (منثوی) چون در اید در نلد دریایه دیده فرعون کی بنا بود * چون کم دریایه که دریایک دنده اولور یعنی
 چون کم بر فرعون سیرت دریای حقیقت اولان کسه چاینه سور سه و بی ادبک ادب آتی با مال ایلمکه بر آن قبیله
 دریایه و هر لاندشه اولور فرعونک کوزی یخن دنا اولور یعنی فرعون سیرت اولان اهل نفسک دیده بی حقیقت حالی
 کور بی اولنر که معکوس کور بی اولور (منثوی) دیده دنا ارقای حق شود * حق نگاه مران هرا حق شود *

چشم حقیقتا و جمالندین مینا اولور حضرت حق هر احق کفنه همرازی وقر بی اولور یعنی اولور (منشوی)
 قندمند خود و دهر قندول و راه بند خود بودان باطل غول و اجن و صورت بین بر سنه بی قند کوروی الحقیقه
 او خود زهر قندولر اولور کور خودی الحقیقه اولول زعم ایلدیکی غول آواری و شیطان صداسیدر لکن آتی بیلویوب
 طریق زعم ایلر (منشوی) ای فکرت در قننه آخر زمان و تیزی کردی بدنه آخر امان * یونیک ما بنده اولان ایستاده
 مایقینه مناسبتی طریقی فلسفه بی کندی به راه افتاد ایلدی و فکلی عنصر یافته ما کرم فصال و قدیمی زوال دینار
 و اینکه دیوبانلرک علنه اعتقاد و فکدن استند ایلدین کسه لره تعریض و حکم و برض و استمداد دخی فیماز بلکه
 آسرا حقیقت اولان کسه لر فاعل حقیقتن غیری کور و من و آندن غیری به حکم و برض و استمداد دخی فیماز بلکه
 غیری کور نلری و فکدن استمداد دخی طریقی توحید و فاعل حقیقی مشاهده مننه ارشاد قیلتی شانلرند نرهایت
 مافی الایب و کونه کلماته اسلوب حکیم دیر لر الحاضرت و دفع نفرت و وحشت ایچون کند یلری بو حتمه سالک
 اولنلر ما بنده ادخال ایدوب و اسلوب ایلر انلره تعریض مراد ایلدر لر (و مای لا اعباد الذی فطرنی و الیه ترجعون)
 قیلندن اولور بیورر که ای فکرت آخر زمان کفنه و بیلا تدمیز دوزن سن آخر بر زمان امان دور (منشوی) خبر تیزی
 تواند رصده ما * پیش زهر آلوده در فصدما * برزم قصد میزمن سکین خبر سن برزم فصد من و دهر و بولشیش نیش سن
 (می) ای فکرت آنرسم حق آموزم * بر دل موران من چون مار زخم * ای فکرت حقیقتن جندن مرحت او کرم
 بیورر که کوکلی اوزر مار کی زخم اوزمه یعنی مور کی ضعیف اولان اهل ناسوت کلبی اوزر مار کی زخم اوزمه
 (منشوی) حق آنکه بر خنخ ترا * کرد گردان بر فراز این سرا * اول الله حقیقونکه سنک بر خنخ بر خنخه سی بوسر ایل
 اوستنده دوتی ایلدی یعنی اول واجب الوجود اولان الله حقیقونکه سنک بر خنخ بر خنخه و اولانی گردان ایلدی
 بوسر ای دینانک اوزرنده (می) کد کز کون کردی و رحمت کفی * پیش از آنکه بیخ مارا برکتی * که بر غیری وجهه دونه سن
 و مرحت ایلده سن اذن اول که برض اصل و بجز می بود اذن قور بر سن یعنی دیری هلاک * بزدن اول بر نه ترسم ایل
 (منشوی) حق آنکه دایکی کردی بخش * تا نهال مارا آب و خالرست * آنک حقیقون اولسون که اشد اینر جمعه
 مرعی و دایه لک ایلدک حق برزم نهال جسد من آب و خالرست * بدی و سنک واسطه که کاله بدی (می) حق آنکه
 کتر صاف آید * کز جندن شده در توید * اول شاه حقیقونکه سی صاف خلق ایلدی سنده اول قدره شده
 پیدا ایلدی یعنی اول بادشاهاک حقیقونکه سی غل و غشیدن و اول و تاملدن و اکل و شرب و کشفاندن صاف
 براندی و بود قور مشاعل تجوی و مصایح کوا کبدری سنده پیدا ایلدی سنک کلامنده بر خنخ و بریدی (انازنا
 السیاد الدینا بر نه نال کوا کب و خال ایشا) و لقد ذی السیاد الله با مصایح و جعلناه رجوما للشیاطین (می) الجنان
 معمور و باقی داشت * تا که دهری از اول بدشت * انجیلن معمور و باقی طوندی ای فکرت جناب حق سی تا که
 دهری سی از لدن صاندی یعنی دهری اولنر سی از لدن ایلدوب قدمکه ذهاب اولدیلر و دامغه الصور و ناسقه الاجرام
 دیکله تعریف قیلدیلر سنک التبی جلده (متکری این واکه شمس کورت یتنده بوجبی هیا کلدن نقل ایلدک
 و بوجلده دخی مناسبتله ذکرا ایلدک پس علم دهریه و قدم افلا کذاب اولان حکما علیه تک و بیخ و تعریضه
 شرو ع ایدوب بیورر (منشوی) شکر دانستم آغاز ترا * انیا گفتند انرا ترا * خدایه شکر اولسونکه سنک ایلدک
 ایلدک سنک اول و زانی انیا علم السلام دیدیلر سنک احوالک بره ظاهر اولدی یعنی شکر و یاس اول قائم بالذات
 اولان واجب الوجود که ییلدک ای فکرت سنک ایلدک خلقی زرا انیا ای عظام علیهم السلام دیدیلر اول سنک زانی
 (منشوی) آدمی داند که خانه حادث * و عجبونی فی که دوری عاشقت * آدم حقیقی اولان انیا و اولیا بیورر که
 خانه عالم حادث و شول عجبونک بیان که اول خانه دمازی اید جیدر یعنی عناکب عقول جزوه بیلر که اول خانه عالمده
 عین و بیهوده قیامی واد کار فاسده بر دین اوزر جیدر (منشوی) بشه که داند که این باغاز کست * کویهاران
 زاد و مرگش در دست * سیوری سنک جن بیورر که عالم جندن درونه زماندن ید اولشدر با خود معنی بشه جن
 بیورر که بولر که دند زرا اول بشه بهارده طوغدی و اکل موت و هلاک یتنده در عقول دهریه و فلاسفه بشه کیدر
 (منشوی) گرم کاندر چوب زایدست حال * کی باند چوب و اوقت نهال * گرم که چوب بیجره مطر غرست
 حال اولد بی حاله اول گرم جن بیورر که آغا جل نهال و قتی (منشوی) ویرداند گرم از ما هیش * عقل باشد گرم
 باشد و ورش * فرضا اگر گرم اول نهال و در خنک ما هیت و حقیقتن یدله اول گرم حقیقتنه عقلد ترک صورتی
 گرمدر یعنی اگر گرم آغا جل ما هیتی یدله جلک اولور سه اول صورتا گرم و معنای صرف عقل اولور (منشوی) عقل
 خود را نمی داند ترکها * چون بری دورست از ان فرستکها * از لک بالاسچه جای بری * نوکس بری بیستی

ی بری * که جعلت سوی بالای برد * مرغ تقلید بستی بی جزد * اول صورتا کرم و معنا صرف عقل و علم
اولان اولیا و عراف هر بری کندی عقله افکار و خیال و تصور و قبل و بعد و رنگ و ستر و رنگ بری کی اول
و رنگ در فرسخ ابرقند یعنی بری کی دور در اول و ان و الوان و انراض قیلند نه برنک بریدر که الوان و اشکال و
اعراض قیلند و اول بری کی اوله کد اولیای بشر اولیای ملائکه دن کذلک انبیای بشر انبیای ملائکه دن بر تو و بر
اولدیننه اهل سنت و جماعت اتفاق بخشد درای عقل بر تو صاحبی و طریق فلسفه نیک داهی من مکس قنادوس که
آخلفه و حسن اگر چه سنک علق جانب بالا به عالم اعلا جابنه پرواز ابرلرکن سنک تقلید قوشی بستلکده
او تر و اسفلدن هو ایچر (مثنوی) علم تقلیدی و بال جان ماست * عاریه است و مانسته کان ماست * تقلید
بر آخر قولی و فعلی و علمی کردن عقل و جانه فلاده کی لازم قیلند و انرا لحقه قینه شعور و اقلس بر کو نه علم مقلد
وجودند عاریتد و محقق او ترلک جائتک و بالدر زیر مانسته در یعنی و علم تقلیدی مکتوب اولان کابلدن
لازم کله صوبه و غمش و ضعف و کسیدن زائل اولش و علم تحقیق و یله دکلدر یعنی مانسته در و غش النون و النسم
الشن نشسته اسم مفعول متغیر و غماش معنایه یعنی علم تحقیق صوبه و غمز و عالم وجودند سنک اولن زرا
صفت ذاتیه سیدر اما مقلدک علی کندی به صفت و اقلس در بلکه اول علی و قولی کتب و محققن او کرش و حفظ
قیلندر پس آن علی کتب و محققن صوبه یون و زائل اولن علم و وجهی خاطر ندیده و لوح قوت حافظه سنده
منتش اولان دخی آن بیان و غفلتد و یا خود آب موت ایچر و زائل اولور اما صفت ضروریه و موهبت الهیه
اولان علم صاحبندن هیچ بر وجهه و غمز و زائل دخی اولن پس بمعنا اشارت ایدوب * و ورور که علم تقلیدی برکم
محققندن در بنمزد چاقرلک و بالیدر و مقلده و علم مللک کل عاریتد و دخی کابلدن صوبه و غمزدر صوبه و غماش
برنک کاذب در که اول علم تحقیق در موصوفیه اولسه بلکه موصوفیه اولوب علمدن عبارت اولسه دخی معنی صحیح
اولور یعنی شول علمکه نشسته در برنک کاذب اولور و اول علمکه شسته در برنک چاقرلک و بالی اولدر دیک اولور و یله دیک
دخی جابر اولور که علم تقلیدی برنک چاقرلک و بالی و نقصانیدری مقلد اولان که زیر عاریتد و برزاق و شز و یله دیو که
برنک آن و ملکمزد در یعنی کندی بری میان مقلد به ادتال * تنکه بر دعلری آنله محاضرات نصیح و نعره یض مراد ایدرلر
و بقدر برجد * و مالی الاعد الذی فطری والیه ترجعون * شمانسته اید قیلدن اولور و تقدیر کلام علم تقلیدی و بال
جان شمانست زرا عاریتد شمانسته اید کران علم آن ماست حال آنکه اوان شمانست دیک اولور پس و علم تقلیددن
و عقل برزقیدن دیوانه اولق و طریق ملاسمی اختیار قیلن جابنه ترغیب و تخریب ایدر عقل برزقیدن دیوانه اولق
کرلک دیوانه کال او رنق کرلک (مثنوی) زین خرد جاهل همی باید شدن * دسدر دیوانی باید وزن * و عقلدن
هر نسته بی جاهل اولق کرلک دیوانه کال او رنق کرلک (مثنوی) هر چه بی سود خود زانی کر بره و هر ویش
و آب حیات و زرا بره * هر نسته بی که کندی که دیوی و فضائی سود و فائده کور من اندن قاج زهرایچ و آب حیاتی دول
یعنی نمکی و هوای قاتل اولان طاعات و ریاضاتی قبول الله و تنسک حیات و برن کارری از الله خیل (م) هر چه
بستاند ترا دشنامده * سود و سرمایه عقلی و امده * هر یک که حق مدح اید من اکا دشنامد بر یعنی هر یک که حق
یا ملو اچه مدح ایلر سه اکا بی حضور اولوب قدح ایلد زرا مدح اهل نفس اولته مضر در (و اهلنا اقل علیه السلام
لرجل مدح رجلا آخر قطعت عنی اخیک بلا سکن) و قال علیه السلام اخوا علی وجوه و اما دین التراب
سود و سرمایه کی افلاسه قرض و بر عقلی و یله افلاسه معنایه اولق و روشنکه افلاسدن مراد فقر اولور یعنی
سود و سرمایه کی فقر و زهدی اختیار الله دغان اولور و عقلی فقیر معنایه اولوب سود و سرمایه کی فقیر اولنر و بذل الله
دیک دخی جابر اولور (مثنوی) ای بکدار و جای خوف باش * بکداران ناموس و سوابش و فاش اینکلی قو و خوف
بری اول عرض و ناموسدن کیم و اشکاره و سواى ارا * زرا شهرتده آفت و عرض و ناموس صاحب اولقده منجه
شحات و ایدر و اهلنا ملاسمیه طاقه مسی و معرض و ناموسدن کچوب شراب اخلاصی ایچوب و یله کونه
آختلردن بری اولش لرد و حضرت خداوند کلر قدس الله اسمره و ایسات شریفه و کلمات طیبیه الله طریق طبعه
ترغیب قیلندر در زرا طریق ملاسمیه منافع دنییه بی نهایتدر جمله دن بری اسقاط جاه و منزلت و حفظ
اخلاص ایلکدر (مثنوی) آرمودم عقل دور اندیش را * بعد ازین دیوانه سازم خوش را * دور اندیش
اولان عقلی بن منته شد نصیر کندی دیوانه دورم عقل دور اندیشدن مراد طول امل صاحبی اولان عقل
معاشد بر حضرت مولانا و ورور که بن امل صاحبی اولان عقل معبایه تغییر و امتحان ایلد که احداثک
دینه و طریقه لایق بر تادینه و فکری یوق پس بعد هذا کندی اول عقلدن دیوانه دورم که عقل معاد

(منشوی) چون وی آشکاره یافت گفت: صد هزاران غیب و اسرار زبنت * بویت وی خدا نام شهرت خلقه نیجه معانی و اسرار و سوله کن بخفتی و مستور اولستی اشعار ایلر یعنی چونکم آشکاره سکا بروی نیجه لوزیک غیبی و اسراری دیسه (می) مر تر آن فهم و آن دانش نبود * و اندانستی و سر کین راز عوده و تحقیقا سکا اول فهم و اول دانش اولدی سن سر کینی عوددن کیو و یلیدلر یعنی مادامکه سکا آنک اسرارنی بیلکه و گفتاری فهم ایلمکه لایق اول فهم و دانش اولیسه سن اوی تو فون بیلر سن وی بی یلیدن فرق قیلر سن (منشوی) از جنون خود را وی چون برده ساخت * هر و را ای کورکی خواهی شناخت * وی خدا کنیدی سنه چونکم جئونف برده دوزدی تحقیقا آنای کور بختن آکلیس سن یعنی بروی سکا آشکاره اسرار غیبی و گفتار لایق سوبیله و کندی سنک وی اولدی یعنی نیجه حالتله سکا تعریف با یسه مادامکه سنده آنک ذاتی و اسرارنی بیلکه لایق فهم و دانش اولدی چنه سن آنی یله مزین چونکم اول وی خدا و اهل لکدن کندی به نیجه برده دوزده بختن ایلدوب بستر قیله پس ای کور دل آنی نیجه آکلیس سن و به وجهه آنک اسرارنی و گفتاری فهم ایلر سن (منشوی) کرتا با زبنت آن دیده یقین * زیر هر سنگی بکی سر هلت یعنی * اگر سنک اول یقین چشمتل آتی ایسه هر بر سنک التنده بر سنک کور یعنی دیده با یلن سکا مفتوح اولور سه هر برده بروی کور بختن و هر برده آلتنده بر مقرب الهی مشاهده قیلور سن (منشوی) پیش آن چشمتی که باز دور هر ست * هر کلیه را کجی در بر ست * اول بر کوزلقتنده که مفتوح و دلیدلر هر بر کیم ایچون بر کیم واردر اولیکسی فتح کافله و نایسی کسر کافله و بر عکس اوقفتی دخی جائز دل اولدی تقدیر اوزره معنی هر موسی مشرب اولان بر کیم خدا نال کتند بر کیم وارد و زرا کهنه لباس یک مقربان خدا نالک شاند و ایلکجی تقدیر اوزره معنی هر بر کیم و یلاس ایچون بر کیم مشرب که افک اوزر دنده و یاقند و در یک اولور (منشوی) هر وی راهم وی شهره کندی * هر را اوخواست با بهره کندی * هر وی بی نه وی مشهور ایلر هر کجی استرسه اول وی بهر ملو ایلر یعنی کندی سنک سرندن و آشتا خلفندن بهر مدار قیلر (منشوی) کس ندانند از خدا و آرا شناخت * چون که اوسر خوش راد و اینه ساخت * که عقل جوشندن اول وی بی اقلی و فیه ایلک بیلر چونکم اول وی استار ایچون کندیسنی دیوانه دوزده (منشوی) چون بدزد بدزدی بیانی * کور * هیچ با بدزدرا اورد و عور * چونکم برینا سر خر سکوودن برش اوغور و یله کور اول بیدار دزی عورده و یوروی و دزد کیم ایلدیکنی یاوروی (منشوی) کور نشاند که دزد او که بود * کچه خود بری زبند ز عود * کورا کز که آنک دزدی کیم ایلدی اگر چه دوز عود کندی کوروه اورد سه یعنی اکا مقارنت و مصاحبت قیلور سه (منشوی) چون کزدنک کور صاحب زنده را * که شاند آن سکن دزنده را * صاحب زنده اولان کوروی یعنی اسکی لباس کین اعمالی چونکم کلب ابصره اول کور بر تخی کلبی بختن فهم ایلر و نیجه یلور * حله بردن سکن بر کور کد (منشوی) یک سکی در کوی بر کوی کدی * حله ای اورد چون شیر و غای * بر کلب بخلده بر کد اکور اوزره سنک اوسلافی کجی حله کتوردی (منشوی) سکن کتد آهنگ درویشان بختن * دز کتد سده خاند درویشان بختن * قال فی حیافه حیوان و من عجیب طبع الکلکاته بکرم اهل الویافه و اهل الناس و انشیع علی احد من و شیعی علی اقر الناس و زینت اللباس) پس و معنی اوزره بیورر کلب درویشله خشنله قصد وجهه ایلر حال بو که مامه آنراک خالیا بی سر مه کجی کوزنه چکر مراد آنراک زلفت شافق و علومر به سنی اشعار د (می) کور عا جزشده زیانک و یس سکن * اندر آمد کور در تعظیم سکن * کور عا بر اولدی کلب با نکتدن و کلب خوندن کور کلب تعظیمه کادی واکمدار ایلکه شروع ایلدی بوید دیو (می) کای ادمه سید و ای شیر شکاره دست دست تست دست ازین بداری که ای صید نامیری و ای شکارک اوسلافی ال سکن ال کدر یعنی قوت سکن قوت کدر شدن ال ک کیو طوط (منشوی) کز شرور و دم خرا آن حکیم * کرد تعظیم و اقب دانش کریم بویت دخی ما بعد ندما اولان تیشلر سر و لیم اولان که لره حسن معامله و مداوا ای حکم تعلیم ایلر (کا قال علیه السلام مداواة الناس صدقة قال علیه السلام امرت بمداواة الناس كما امرت باءاءة القرآن) و مداواتک معناسنی اورد و راضی الله عنه حضرت ناری سورده شکره (الان لیش فی وجوه اقوام و علو بالتعلیم) یعنی تحقیقا بعض قومک یوزلر شه کور دلک و سال بو کلبه عز ازله بعض ایلردی و حق تبارک و تعالی آدی و شر فی مداواة دفع ایلن عبادتی کلامنده مدح ایلدوب بیورر (ویدروون با حسنة السنة) قال ابن عباس فی تفسیر الی دفعون السنة بحسن المعاملة و المداواة و حاصل معنای مداواة دفع مضرة عدو ایلکدرا کا ظاهر تعظیم و تلبین کلام ای تحکمه اما اهل حق اولنر بری بر شه مدارا تنک سر آمد و زرا اهل حلق مضرة و شر شدن خوف و انزع معنی بیت فریاض و رزندن جوارک قور بر فتنه اول حکیم تعظیم ایلدی واکا کریم و اولقبه و ردی (می) گفت اوهم از ضرورت کای اسده از جنون لاعرش کانت به

رسد اول کور فقیر هم ضرورتی بود بدید که ای اسد بخیلان لاغر شکاردن سکا نه ابریشور (م) کوری گیرند
 بارانت بگویم کوری گیری و در کوری ای ستون سنگ یارنک طاعده بیان اشکی طو ترلسن ای چاک و چالاک
 جمله درو ترسمن بعضی نه خدیه بویت بود و واقع اولمشور * کوری گیرند بارانت بدشت * کوری گیری
 و در کوری این بدست معنی سنگ جفنگ کلاب صحراده جار و حشی صید ایدر جمله در کوری طو ترسمن بود حالت
 و قیج خصلندر (مثنوی) کوری جو نید بارانت صید * کوری جوئی و در کورچه بکند * سنگ بارانک صید * اینکه
 جار و حشی استقر سن کوچه ده مکر و کیده کوراستقر سن (مثنوی) آن سن عالم شکار کور کرد * وین سلفی ماه
 قصد کور کرد * اول عالم کلاب یا باده جار و حشی شکار ایلدی و بوجاهل و غیره علم اولان بی ماه کلاب اعمایه قصد ایلدی
 بوجه تحصیل علم اولین نسله جاهل بی ماه اولان نفس فقیر وضعیف اولنری کلاب عقور کبی رنجیده ایلوب صید
 نفس صید حلال ایدر و جاهل و بی ماه اولان نفس فقیر وضعیف اولنری کلاب عقور کبی رنجیده ایلوب صید
 حلالدن پری اولوب آنکه و نه کله منازعه و جدل قبولور (مثنوی) علم چون آموخت سن است از ضلال * ی کند
 در بیجا صید حلال * سنگ چونک علم اوگزندی ضلال و کرا هفتقدن قورطدی میشه زده حلال شکار ایدر (مثنوی)
 سن جو عالم گشت شد چالانک زحمت جو عارف گشت شد ز احصاب کف * سنگ چونک عالم و معلم اولدی
 زحمت جالاک اولدی یعنی عدا و جهل و قتل ایلکده چست و چالانک اولدی زحمت دشنه مقابل و محاربه ایلک
 معاشه در سن حوکه عارف اولدی احصاب که فتن اولدی یعنی نفس اماره که کسب حلال ایلک علانده و سایر
 معاشات علانده ترقی ایلوب تحصیل معرفت قیله و عارف بالله اولسه عارفان اولور و خصلندن ممتاز اولان احصاب
 کهف می به سن پولور دیک اولور (مثنوی) سنگ شناسانده که میر صید گیس * ای شد آن نور شناسنده چست
 سنگ فهم ایددی اولدی که میر صید کیدی خدای تعالی اول فهم ایددی نور و با خود معنی اول نور فهم ایددی یعنی
 سن که معلم اول صید ایددی و کند سنگ صاحبی یاور و فهم قبولور ای خدا اویلی و فهم ایددی یعنی نور و در کور اول
 هر کسک و بوند و لغز (مثنوی) کور نشناسنده از پی چست * بلکه این زانست کورچست * کور
 آکلان اول شناسانک کور سن لکندن دکادر بلکه و شناسانک اول جهندندر که جهلندن مستدر یعنی بعض کورلر
 امر عالم کیدر بلدی و کند سنگ صاحبی نه که دراکا و ایلدی بی مجردی چشم لکندن دکادر بلکه چهل و هفتقدن
 سرخوش اولدی بختدرو و نشتن می اده اشتغال قیلدی بختدندر (مثنوی) نیست خودی چشم ز کور از زمین *
 این زمین از فضل حق شد خصم بین * زمیندن چشم سرلک و کور خود بوددر مع هذا و زمین فضل * حقدن خصم
 و در دینی کورچی اولدی (مثنوی) قور موسی دید و موسی را و اوت * خست کارون کرد و قارور زانسانک * زمین
 حضرت موسی علیه السلام قورچی کوردی و حضرت موسای او شادی قاروی خست ایلدی و قاروی آکلدی
 (مثنوی) زحمت کرداندر هلاک هر دی * فهم کرد از حق که یا ارض ایلدی * صوره هودده اولان آیت کریمه به اشارتدر
 شول زمانه که قوم نوح غرق اولوب امر الهی قافزا اولد قده جناب حقدن ارض و سما به خطاب اولنوب (وقیل یا ارض
 ایلدی ماله) بدید که یا ارض سوکی بوت بلع نشدند و قلع اسما کدن عبارتدر یعنی نشف الله سوکی (یا سماء
 اتللی) وای آسمان اسما الله سنده باران بی حسابی و غیض الماء) ای نقص وقل غاض الماحدر لر غیض ناقص اولسه
 (وقضی الامر) و حکم الهی قضا اولندی و امر الهی نافذ و کافر لرهلاک نوح بی علیه السلام نجات اولدی و شد
 و منرشانک اولدی (واستوت) عقبه مستقر و مستوی اولدی يوم عاشوراده (علی الجودی) موصله بر طاع اوزره
 (وقیل بعدا) حق یانیندن دیندی هلاک اولسون (لقوم الظالمین) ظالم اولان قوم ایچون بعد بورانده هلاک
 معاشه در استعاره و دعا علیه و روایت کریمه اولددر بلاغت و فصاحت اولددر که بلغای عرب و عربا و فصحا
 اول معنی بوتل حسن نظمونه و عذوبت لفظنده کمال می به تحقیق و تدقیق اولمشور و مع هذا و باران در قطره
 و شمس افوردر بر زرد و در مس حضرت مولانا قدس سره العزیز روایت کریمه ایلد جمیع اشیا خلق بی جوئی
 ادرا که استقامت یسور لرتکم جناب عزت اولو المعلمه و ذوی القوله تدالیمکی کی ابرام مجاوره و کره ارضه نداندوب
 (یا سماء اتللی و یا ارض ایلدی) و بوندر خ اشتغال و اطاعت ایدوب سوری نشف و اسما الله ایلدیر پس معلوم
 اولد که ابرام مجاوره و عناصر اربعه و موالدی لاله و سایر اشیا جمیع اشیا خلق بی جوئی معطیم و موجد لر نه و قاردر
 بتخلای المعترفه و التلاسه و شیخ اکبر قدس سره العزیز حضرت تری دخی فصوصده و معانی اشارت ایدوب یسور لر
 (یت) و ذوالحسن بعد التیث فاکل عارف باخلاصه کشف و ابضاح برهان * یذا قال سهل و التحقق مثلنا * لا نایاه
 عززل احسان معنی بیت هر جرانه و عاصینک هلاکنده زمین درودی و زلزله ایلدی حق تعالی دن (یا ارض

ابایی خطای و امری فهم ابندی پس حق تعالی اکا هر نه بی بلع اله دیدی ایه آبی بلع الیوب در و نه چکدی
 (منتهوی) آب و باد و خاک و نار با سر و بی خبر یا ما با حق یا خبر * آب و باد و خاک و نار با سر و بی عناصر اربعه بر
 نسبت به بی خبر و حضرت حق نسبت به یا خبر در (منتهوی) ما به کس آن زغیر حق خبر * بی خبر از حق
 و از خبر در خبر * بر اول عناصر اربعه ملک عکسی اله حقدن غیردن خبر و حضرت حقدن و یوقد و نذر دن بی خبر
 (منتهوی) لاجرم اشقن مناجله شان * کندشد و امر ز حیوان جمله شان * لاجرم بوتلک جمله بی یعنی افلاک
 و عناصر و جبال و جمله کند بلر عرض اولان اما ندن اشفاق ابلیله بر و آبی حامل اولقدن خائف اولوب اعراض
 قیلد بلر انزل جمله موسی حیوان اختلاطندن ککند اولدی یعنی جهاوت و ارض و جبال اما نیتی قبولی انجیوب
 نکلیقدن و حیاندن فرا ابلیله بر تا حقدن غافل اولیه لر و غفلت و جهالت مقابله سنده سو * بر ابلیله بر و آبتل
 نفسیری و جمله مطابق اولان کلت جلد اولده داستان بیچنکی یاتندن آغنی مرور ایشدی (منتهوی)
 کفت بیزارم جمله نر حیات * کو بود با خلق بی با حق موان * سموات و ارض و سائر اشیا لک جمله بی
 بر و حیاندن بیزارم زیرا که خلق زنده و حقه مرده اوله و فی الحقیقه انسان کبری حق حیاندن اولش
 و خلقه بری اولشدر (منتهوی) چون ماند از خلق کرد او نیم * انس حق را فلبی باید سلیم * چونکه خلقدن
 فالدی اوله کسه نیم اولو حضرت حقا انس و اشغالغه قلب سلیم کرد بر و خود خلقه انس است که میسر اولز
 (منتهوی) چون ز کوری دزد دزد کاله * بی کند آن کور عاقله * چونکه دزد بر کوردن بر مناع اوغور لیه اول کور
 علی العیال کاله ایلر (منتهوی) تا نکو بدزدای کور آن سنم * که بدزدیم که دزد بر منم * مادامکه دزد کورده بیله که
 اویم که سندن متاع اوغور لیه که زباده بر من و میگردم (منتهوی) کی شناسد کور دزد خویش را * چون ندارد
 نور چشم و آن ضیا * کور کند شک دزدی بی فکر چونکه کور چشم کورنی و اول ضیای طویر (منتهوی)
 چون بگویدیم بیکبار او را و سخت * تا بگوید او علامت های رخت * چون که دزدین دزدیم به و سارق اولدیغسه
 اقرار اولدیهای کور دل هم سن آبی طویر و محکم اخذایت تا دزد اوغور لیه بی متاع اسباب کت نشانی دیه یعنی نفس
 و شیطان دزدی چون که هر رسی انسان حلاله سکاب دزدیم دیهن ای کور دل انلری محکم اخذایت تا کم سنک خانه
 قلیکدن استراقه ابلیله کاری متاع علام و آزارن سکاسو بیله را کر انلری محکم عصر ابلیله کور دل لکار نه کاله
 اقرار ایدوب اخذ ابلیله کاری متاعی سکا کور و ادا ایلر (منتهوی) پس جهاد که آمد عصر دزد * تا نکو بد
 جد دزدی و چه برده پس دزدی صفت جهاد کبر کلدی تا که دیه نه اوغور لیه و نه ابلیله یعنی نفس و شیطان
 مواخذ ابلیله و انلره سیاحت قیلن اکر جهاد و افضل جهاد کلدی پس مجاهده ابلیله و انلره سیاحت قیل
 تا هر سوی بیله سندن نه اوغور لیه و نه شی آلدی (منتهوی) اولاد دزدی کل دیه ان * چون ستانی یا زانی بصرت
 اولان سنک چشم باطن ککل کل نوری اوغور لیه چون که چشم ککل کل نوری نفس و شیطان دندن الحسن کبر و نصرت
 و بصیرت بولور سن و خصوص ابی سنی و مجاهده اله حاصل اولور (منتهوی) کاله حکمت که کم کرده دلبست *
 پیش اهل دل یقین آن حاصلست * حکمت متابعیه که کوکل ضایع ایشدر اهل دل کتند سکسر و اولسلر زیرا
 اهل دل خانه قلبندن اول متاع حکمتی نفس و شیطان دزد لری استراقه قیلمشدر و اول متاع ضایع انلردن اولمشدر
 (منتهوی) کور دل بجان و با جمع و بصیر * بی تد اند دزد شیطان از اثر * کور دل اولان کسه جان و جمع و بصیر له یعنی
 شود منتله که شیطان دزدی اثر ندن و نیز اثر ندن و اثر نه استلال قیلن زیرا بصیرتی کوزی کور اولدیغندن خانه
 در و ندن ضایع اولوب نه کند یکی ادراک ایلز (منتهوی) ز اهل دل جواز جادان انجو * که جماد آمد خلایق پیش او
 آتی اهل دلدن استه جاددن استه زیرا خلایق اهل دل کتند جهاد کلدی یعنی دزد نفسی و دزد شیطان بیلکی
 و انلر سرقه ایلدی بکی متاعه آگاه اولنی اصحاب دلدن صور جلدان منزله سنده اولان و جمیع ایلیم مرتبه سنده
 قتلان خلایق دندن آتی ضروره که انلر بومعاندن غافل و بوعلمدن جاهل در (منتهوی) مشورت جویده آمد پیش او
 مکی زاب * کور دل شده زاری بگو * مشورت طلب اید بی مر داول غافل بمنون غافل او نه کلدی بویه نو که ای
 طفلان بدی اولش بر راز سوبه و ای کور دگر باسی بکا بر نقل اله (منتهوی) آفت روزن حلقه کین در بار نیست *
 باز کرد امی روز و راز نیست * اول دونه شکند اولان صاحب دل آلاستدی پوری بوجلدن زیرا او بی و مفتوح
 دکلر رکب و درون بوج * و نواز کوفی دکلدر یعنی سر و رازدن سوال ابلیله که کو کون سر و رازن ظاهر پوری کوفی دکلدر
 بیلکه (تومیل السرائ) خواصحه سر و رازن ظاهر پوری کوفی یارین در دیدی (منتهوی) گر کمانه زاری بدی در لمان *
 همبوشان بودی من بردگان * که مکر نکلامگاهه بولی او اید یعنی بوعالم صورت معنی جانی بنه طریقی

ایندی که آخر بدم ای قاش اوزده سوار اولش فرسکی بوجانبه سور (منشوی) راندسوی اوکه هین زور بگو
کاسب من بس فوسنت و تده خور * اول عاقل و بجنون تما سائل طرفه سور دی بویه که اکا اول تیز لاسو بیه زبانه
فرس زیاد فوسن و تده خودد بوسوز اول مست هشاردن رموز در ا کرچه ظاهر اخلاص کلام اناک کبیر درمی ادی
کندینک سوار اول باغی اسب درجی سرکش و قوی اول سی اشعاردو (منشوی) تالکد بر تو نکو بدو زده باش * از بچه
ی بری بگو سید افاش * تیز اول تا بم فرس سکا دعه اوریمه مقصودیم فرس روحم سکا در طر دعه سنی اوریمه
دیکدنه سوال ایلرسل آتی آشکاره سیان ایه (منشوی) او حمال راندل کفتن ندید * زبر برون شوکد و در لاغش
کشید * اول سائل قلبنک رازی دیمکه بحال کورمدی و فرصت و میدی فوری برون شوا بلدی و آتی لاغ جکدی
زور بونده زوددن محققدر برون شوکد بحسب اللفظ طشره اولی ایندی دیکدر اما قور تاقی و خلاص اولی معنای زده
استعمال اولتور بونده دخی مراد بودر یعنی اول سائل علی الفور قور تاقی ایندی و کندوبی در حال خلاص اولی
ایچون اول بجنون نمایی لاغ جکدی (منشوی) کفت مجنوا هم دورن کویچه زنی * کیست لایق ابرازی چون منی
سائل لاغر بقیله ایندی بوجوده برخا ون استرم که نکاحه آتی آلم بر بخلیندن اوزری لایق کیدر (منشوی)
کفتسه کونه تیز انداد برجهان * آند و ریج و این بکی کنج روان * اول دیوانه شکل اولان عاقل ایندی
جهانده عورت اول وچ نوعدر اول ایکسی ریج و درددو بروری کیم رواندر (منشوی) آن بکی راجون مجنوا می
کل تر است * وان کز آتی ترنجی جد است * اول بروی چونکم استیمه من کلی سنجکوندر و اول بروی ضعی سنجکون
و ضعی جدادر که سندن غیری ایچوندو (منشوی) وان سوم هیچ اوترا بیدیدان * این شودی دور و شور و قمر روان *
و اول اوچتی نوع هیچ اوستکیون اولر یل بو حقیق و سیانی اشتنک قندن دور اولکه بن فوری کتدم (منشوی)
تا ترا اسم نپانلکد * که یغیر یغیزی ناید * تا بم آتم سکا کدر پیه یعنی دعه اوریمه که دوشر من تابلدی
قالقمز من بوسوز دخی رموز در مراد تا بم اسب روحم سکا فھر و غضب دعه سنی اوریمه که روحم سکا ایغیوب
و در طر دعه زین اوریمه ناید قالقمز من و همت و سلامت و ملیوب فلاح و ملز من دیک اولور (منشوی) شیخ راند
آندر میان کوزگان * باک زده یار کز اورا جوان * شیخ چونکم بوسوزی سولیدی فرسی اطفاک آراسته
سودی جوان ککرار اول بر که باک اوردی (منشوی) که یا ستر کتو فسیران * این زمان سوغ کفر برکین *
که کل آخر بونک تنبیدی فیوزناری اوچ دورل دیک تمیز لایوب کزیده قیل (منشوی) راندسوی او کفتش
مکر خاص * کل تر اباش دغم باقی خلاص * برک فرسی سائل جانبیه سوردی واک دیدیکه بکر خاصه کلی
سنکونر اولور و عندن خلاص بولور سن (منشوی) واکه نیی آن یو بود * واکه هیست آن عیال باولدی * وایل
عورتکد فتنی سنکونر اوله یوزندر یعنی طول عورتدر و اول عورتکه هیدر و عیال باولدی و عیال باولدن مراد
بونده شول عورتدر که اولکی ایزندن اولادی اوله (منشوی) چون زشوی اولش کوزلک بود * مهر کل خاطر سن
آن سورود * چونکه اولکی ایزندن اول عورتکد فرزند ی اوله اول عورتکد خاطر کل جمع محبت اول جانبیه کیدر
(منشوی) دور و سواست تده ازلکد * سم اسب فوسن برورسد * ایراغ اول تا تده اقمه فوخه منم سرکش
و سرون آتمک طمانی سکا برشور (منشوی) های هوئی کرد شیخ و باز راند * کوزد ککاز ایا زسوی خوش خواند
شیخ چونکم سوتی تمام ایلدی دیوانه لک طر قنه شروع ایدوب برهای وهوی ایلدی و تکرار آتی اوردان
سوردی اطفاکی کز کندی جایته اوردی (منشوی) باز یا نکش کرد آن سائل * ایچیک سوا لم اندای شاه کا * سائل
کل دیو تکرار اول اولر چاغری ای اولوشام بر سوا لم دخی قالدی (منشوی) باز را نداین سوکوزر ترجه بود *
که زمیندن آن یچمه کور بود * اخی کور و بوجانبه سوردی اول طاله ایندی تیز لک اول سوا لکه ایدیک اول طفل
میداندن بنم طو بوی قایدی (منشوی) کفتای شما چنن عقل و ادب * این چه شیدست این چه غلست ای عجب
سائل اول عاقل و فاضله ایندی ای شاد بونک کی عقل و ادب ای عجب بویه شید القدر بویه فضل و تندر کدر (منشوی)
فوری عقل کلی دیان * آفتابی در چنون چوق نهان * یانده من عقل کلک وراسته من عقل و معرفت
خلکنک آفتابی من چتونده نیچون نهان و مستور من (منشوی) کفت این آرایش را می یزد * تا دین شهر خودم
قاضی کنند * فی سوار سائل ایندی و اوایش یعنی بو خاقی بر آئی اورور لای کندی شهر مده بی قاضی ایلدر یاخود
کندی شهر زنده بی قاضی ایلدر دیک اولور (منشوی) دفعی کتم مرا کفتندی * نیست چون فغانی
صاحب فنی * دفع دیدم و قاضی اولمی قبول ایلدم بکا و قید بولورم عدم قبولی فنی ایلدی دید بیلر که سفین
بر عالم را صاحب من فو قدر (منشوی) باوجود قور است و خدیت * که کم از قور رضا کوی حدیث * و وجود که یله

حرام و خبیث دیگر که علم و فضلند هستند ناخس و دون اولان که قضاء حکومتد سوز سوز بلیه (مثنوی) در شریعت
 نیست دستور که ما * کتاز و شمشیر ویشوا * شریعتده بر دستور و قودر که برین شاهدن ناقص کر
 حا کر مقتدا ابلیه وز (مثنوی) برین ضرورت کج و دوانه بشدم * لیک دیابطن همان کبدیم * ووضو وندن احق
 و دوانه اولدم لیکن باطنده همان اولیم که ایدیم یعنی دوانه لک همان بن ظاهر مرده در خوشه باطن همان کلال
 نیجه عاقل و عالم انسه بنه اولدر (مثنوی) عقل من کجست ومن ویرانه ام * کجی که میدانم دوانه ام *
 بن عظم کعبدر وین ویرانه ام * کجی که آشکاره ایدم دوانه ام که آنک عدو و رهنمی چو قودر (مثنوی) اوست
 دوانه که دوانه نشد این عس را دید و در خانه نشد * حقیقتده دوانه اول که در که دوانه اولدی یعنی عقل جزوی
 قیدندن قورتلدن * کعبدی شهرت و نبات ایچون خلقه عاقل و عالم کوستردی و عسسی کوردی و خانه به
 کعبدی عسدن مراد خلق و انام و عوام * کاله و ام در عاقل اولان اولدر که بونلردن عسدن فاجده بی کبی
 فاجه و عزت اختیار ایدوب اختفا اید قنده فاله یک بونله قاضی و حاکم اولتی منتهه * کعبده (مثنوی)
 دانش من جوهر آمدنی عرض * این بهایی نیست بهر غرض * بنم علم جوهر کلدی عرض کلدی بهایی
 اولان عالم یعنی ذی قیمت و بهائی اولان علم هر غرضدن اوتری ذکادر بلکه الله و فی الله بهیسته بایست
 ایچوندر (مثنوی) کان قدیم نیستان شکرم * هم زین یری ویدوس می خورم * قندلک معدنی شکرک نیستانی
 هم شدن بقرم برینم یعنی قندلک معدنی * هم معرفتک محل و منبری هم علم حقیق و اسرار لدی شدن
 حاصل اولور و هم برین اندن ذوق و غدا اولورم (مثنوی) علم تقلیدی و تعلیمیست ان * کز نه ورستج دارد فغان *
 علم تقلیدی و علم تقلید اول علم که آنک صاحبی مستعمل تقویرندن غذا اولور و فغان طویرلکن علم تحقیقی
 صاحبی آتارد که کندی علم را * کز مریضی و بلیه را اصلاحه * اولمز و علملندن قوت قیلول (مثنوی) چون
 فی دانه بهر روشنیست * هم صو طالب علم دنیای دشت * علم چونک دانه و حظ نفسدن اوتری اوله روشنی بدلدن
 اوتری اولیده فی دینک علمک طالبی کعبدر زیرا طالب علم دینک مقصودی چونک دینا اوله دنیای دینک
 صنعت و علمی طالب اولان کسبه معنی مشابه و مساوی اولوش اولور (مثنوی) طالب علمت بهرام و خاص *
 فی که نایاب ازین عالم خاص * زیرا خاص و عامدن اوتری علم طالب ایدیبیدر آدن اوتری طالب ایلز *
 تا و عالمدن نجات و خلاص بول (مثنوی) هم صوموشی هر طرف سوراخ کرد * چونکه نورش را بداند در کت برد
 شول موش کبی که هر طرفی سوراخ ایلدی چونکه علمک قوی اول موش مشابهه سنده اولی قبولدن سوردی کا ابراغ
 اول دیدی یعنی اول کسه که علم تقلیدی صاحبدر طالب علمد رعام و خواصدن اوتری روشنیای جان و جنان
 ایچون و بول عالمدن خلاص اولتی ایچون طالب علمد کلدی بولکونه عالم شول موش * کعبدر که زمینده هر جاییه
 بحث ایدوب سوراخ ایلدی چونک اول علم دنیادن اوتری تحصیل ایدن کسه فی عالم نور ایدندن سوره واکا و می سندن
 صاول و دور اولد و اول عالم موش کبی و عالم خاک کداده بحث ایدوب سوراخ سوراخ ایلر و کندی عالم نورانی به
 واصل قیلد من دینک اولور بر دینده صاول و ابراغ اول دینک معناسنده در (مثنوی) چونکه سوی دشت نورش و سوند
 هم دران ظلمات جهندی نمود * چونک اول عالم صرا و نور جانیسه بول بولدی هم اول ظلماته برجد و جهد
 کوستردی یعنی چونک صرا حقیقت و نور احدیت جانیسه اول موش کبی اولان عالم بول بولدی زیرا آنک
 خلقنده نور ایلایات و صرا سیرنده نصیب و لذت یوقدر هم اول ظلمات عالم جسدده و زبر خاک بندده جد و کوشش
 کوستردی (مثنوی) که خدایش برده بر خرد * برده از موشی و چون مرغان برده * خدای تعالی اگر برتردی
 اکا بریر موشلندن قورتلور و مرغلر کبی پرواز اورد یعنی اگر خدای تعالی بولکونه علله عقل بری برور برده
 موشلک مستفیدن نجات بولوب بکر مرغان الهی کبی اوج عالم اعلاده او بر (مثنوی) و ریخوید بر پماند زبر خاک *
 نامید ازین راه حلال * که خدای تعالی بدن بر خرد و معرفت استرسه زبر خاک بندده حلال بولند بختکدن نامید
 قائلو یعنی راه عالم بالای و مرتبه اعلاهی سیرا بختکدن مایوس اولور (مثنوی) علم کفاری که آن بچان بود * عاشق
 روی خریداران بود * کفتاره منسوب اولان علمک اوی سان اوله مستقر بلرک و زبرنه عاشق اولور بایندن مراد فونده
 اخلاصده یعنی شول قبل و قاله منسوب اولان علمک لوجه الله اولیه اول علم فی روح اولور آنک شاشند درک مستعین
 و طالینک عاشق اولور ایا لوجه الله حاصل اولان علم تحقیق بولد کلدی که اگر آکاستری اولور سوره آگاهانده ایلر و اگر
 مشتری اولور سوره فها و نعمت دیوب کندی علمک و قندن و لذتدن جد اولمز (مثنوی) که چه باشد قوت بحث علم زلف
 چون خریدارش نباشد مر دورفت * که چه علم کفاری صاحبی علم بختک و قندده قوی و بحکم اولور لیکن

چونکه آنک شریار و طای اویله اولدی و کندی زفت بونده قوی معناسنه استعمال و اولمشور (منشوی) مشتری من خدایت اوسره ای کشیدمالا که الله اشترا بهم مشتری و طالع حضرت خداد و خدای عالم بالا به چکره سور الله اشتری یعنی اول قاضی قدن فرا بردن و بخین و شتر سخته کیدن کسه اولنک استین کسبه دیدیگرم مشتری خواص و عوام دکلدر بلکه به مشتری خدای رب الانامد اول خدای عالم بالا به وخت اعلا به چکره سور دی (الله اشتری من المؤمنین انفسهم و اسوالهم بان لهم الجنة) یعنی الله تعالی مؤمن قولرندن اشترا بلر کندی بونده خدا اولان نفسلر و بذل اولان ماللری و نلک مقابله سنده حتی بونلره عن ورمکله (منشوی) خونهای من جمال ذوالجلال خونهای خود خورم کسب حلال پس ای اخی بنم حق بونده بذل ابلدکم نفسک خونهای جمال ذوالجلالدر (کافال فی الحدیث القدسی من احبني قتلته ومن قتلته فلي ذمه من كانت ذمته على فاناديت) پس بنم خونهایم ذوالجلالک جالیدر کندی خونهای بیرم یعنی اول لطف جمال الهی که بر معنوی ذوقد رانی خدا ایلرم که کسب حلالدر که راه مقدم یا بنی بذل بتکلک مقابله سنده حضرت حتی اول تجلی جمالیه بی بکاغوش و غن و وردی (ای) این خریداران مغلس را بهل چه خریداری کنیدی سست کل به سندی خای اخی و مغلس مشتری بلری قو و تر لایه بر آوج بالیج نه شتر بلایا بلری نه صافن الفقه قادر اولور که انتری علم و عملکه مشتری قبله سن پس حضرت خدای مشتری ایدنکل کرکه سود فراوان و کینجی یاران مفسر اوله (منشوی) کل بخور کل را حیر کل ر مجو زانکه کل خوارست دائم زرد و رو بالیج بیه بالیج آله و بالیج طلب قبله زربان شوار اولان کسه دایم زرد و رو و کان قتل نفسنه معاونت جو در (کافال صلی الله علیه و سلم من اکل الطین فکانما اغتاف علی قتل نفسه و راه الطیری عن سلمان الفارسی) پس کل بیه یعنی کلدن حاصل اولان ما کولات و بنده منعتی اولان مطعومانی غذا ابله (منشوی) دل بخور نادانا باشی جوان ازینجی نجه روات چون ارغوان دلی یعنی دلدن حاصل ولان مذاق و اشواق و روحه غذایه تاداعما تازه بیکت اوله سن و لحنی الهیه سن دکن نورک ارغوان کی اژه یعنی چوره روحک ارغوان کی اوله (منشوی) یارب این بخش نه حد کار مامت لطف و لطف خنی را خود ندرست و یارب بو خریداران مغلسی ترک قیقلی و علم و عملز متاعنه سنک کی غنی پادشاه مشتری اولتی و پوره و روجن تجلی جمالکله لطافت و ملاحه بولق بزم کارم حدی دکلدر سنک لطف ظاهر ک خود لطف خنی ایچون اولغه لایق قدر (عند العارفين الله تبارک و تعالی ذواللطف الجلی و النفی) دیکله توصیف اولور و لطف جلی اولدر که کار و عمل مقابله سنده اوله و حیرت بر جاده عقل آنک حصوله امید و ارا و له و جزم و اعتقاد قبله که (الله لا یضیع اسمی الحسنین) غور استغیوه (هل راحه الاحسان الا احسان) مقتضایه حسن عمل لطف خنی مقتضی اولور و اعمال حسنه مقابله سنده اولان لطفه لطف جلی دنو و اما لطف خنی بولک عکسیدر یعنی اعمال حسنه مقابله سنده اولن و عقل آنک حصولی من بعد از قیاس و اول لطفک ظهوری ظاهر نه دخی کلز بلکه قهر و غضب مخدنه و کمالیه یأس و قنوط حالتده حاصل اولان لطفدر پس بو مقدمه معلومک اولدر به معنای مت اولدر که یارب بوندر که اولان بخشش بزم کار عزت حدی دکلدر سنک جله لطف ظاهر ک خود عند تحقیق لطف خنی اولغه لایق و سزادر یا خود بومعنی دخی نیاز درک سنک مطلق الطیف لطف خنی اولغه نفسه کندی لایق قدر بر آسختی و اسطیف سله کل دیک اولور و مصرع ثانی شعر اتک سهل المتعذیر دید کاری اصطلاحک مظهر یدر زیرا اگر چه انظمام و آساده و لیکن متناهی جمع الباندر (منشوی) دست کبر از دست ما مارا بخیر و برادر دار و برادره مامدر و المزی طوب بزی بزم المزدن آل یعنی نفسی الدن خلاص ابله سنک مشاهده که حجاب و مانع اولان برده بی رفع ابله و بزم برده مزی برقه و مزی رسوای قبله (منشوی) باز مری ما را از این نفس بلبه کارش تا استخوان مار سید بولید و سرکش نفسدن بزی صافون آلک زرا نفسک کاردی تا بزم استخوانمزه ابرشدی یعنی آنک ظلی بزم یا بنم بندی (منشوی) از حوایا بیا رکان این بند محبت کی کشاید ای شه بی تاج و تخت و بر خیلن بهاره لردن و محبتکم و سست کل بندی کیم آجرای تاج و تخت بپادشاه (ای) اینجین قفل کرا ترا ای و دود کی بوندر که فضل نو کشود و یو یلین نقیل و سست کل کلیدی ای و دود سنک فصل و احساندن غیری آچغه کیم قادر اولور (منشوی) ما ز خودموی و کرد اینسر چون نوبی از ما بیا ز بیکتره بر کند بزم از اعراض ایدوب یا بنمزی سنک جایبه دود روز جو نکم من بزدن بزمه یقینر کسن پس سکا توجه ابلک اولدر (منشوی) این دعا هم بخشش تعلیم قست کویه در کلین کاستان از چهره و سست بودعا و سبب دخی سنک احسانک و تعالی کدو بوخه کلفنده کاستان نهدن بندی یعنی تقوس انسانه دن اگر سنک هدایت و قوف قفل اولمیدی دعا و ثنا کلری نهدن حاصل اولوردی (منشوی) در میان خون و روده فهم و عقل

جز را کرام و ستوان کرد نقل به خود رود و بجز یعنی فان الله بفرس ما یتدیه فهم و عقلی سنن احسانک و اگر آمدن
غیری نقل الیک و موقعه بر کسه قادر دکلدر یا خود معنی خون و روزه میانه و فهم و عقلی عالم معنادن سنن
اگر آمدن غیری نقل ای که قادر دکلدر یا خود معنی خون و روزه میانه و فهم و عقلی عالم معنادن سنن
ی زنده بر جان به دوران و باری نور که یکی باره به دندرو آن نور که موی آسمان اوزره و در یعنی آسمانده اولان
نجوم و کواکبی کور ما یتدیه و قدر بعد مسافه و ارا یکن به (منثوی) که شتاباره که زبان آمد از وی و روزه سیلاب
حکمت و صبر و جو) ات باره می که زبان کادی آمدن حکمت سیلابی جو که کیدر یعنی کوشش باره اولان
لستادن بنایع و معارف و حکم جای که باری اولور (منثوی) سوی سوراخی که ناشش کوشش است به تا باغ جان که
میوهش هوشیاست به شول بردلک جابنه که آنک نامی که شولدر جان باغنه دل که اول جان باغنه میوه می
هوشلدر (منثوی) شامو باغ جان شمع اوست به باغ و بیستانه ای عالم فرغ اوست به اصل و سر شمع خوشی
آست وان و زود بخیری تحت الاتهار خوان به جانلر باغنه شاهراهی اول جان باغنه میوه می اولان هوشلک
شرعیدر و باغ بستان عالم ظاهر جیعا اول هوشلک فرعیدر زیر انظر حقیقت به نظر اولنسه و جله حدائق و بستان
عالم تدبیر عقله ظهوره کاور و کال و پور و بجهتدن عقل و اصل و باغ و بستان عالم فرغ اولور جله خوشاقلن اصلی
و سر شمع می من حیث الحقیقه اول هوشلدر زیر خوشاقلن ایکی قسمدن خانی دکلدر رقصی معنوی و رقصی
صوری معنوی اولان خوشاقلن متلاوم و معارف الهیه و مخلوط و اذواق و حاشیه در غایت مافی الداب و جله
معنوی اولان خوشاقلن اصلی عقل که منتهی اولور و هیچ بر فوع خوشاقلن بود که عقل کل آنک اصلی اولیه و سایر
عقل مانند جدول و انهار اول بحر خوشیدن آکوب هر بر می به اساله و اجر ایدر و صوری اولان خوشاقلن دخی
اولور و علی القور بخیری تحت الاتهار آیتن اوقو که مضموم و باطنیسی بومعنا به اشارت قبول و قبولی که بر می قرآن
عقلیده جوق واقع اولشدر جلدن بری (ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات لهم جنات تجری من تحتها الانهار) پس
بوجه مناسب اولان معنای باطنیسی و اولور که تحقیقا شول کسه لکه وحدت حق علی طریق المشاهده صدفین
ایلدیر و صالحه و خالصه اولان عظمی اشدیلر انرا بیچون شول جنات عقول و ارد که اول جنات عقول تحت
احکامندن انهار و اذواق خوشی جاریه اولور دکل اولور (تمة صحبت رسول علیه السلام ببار) (منثوی) گفت
بنام بری ان ببار به چون عبادت کرد با رازار به بنام بر علیه السلام اول خسته به ایدن زاری و باری چون که
عبادت ایلدی (منثوی) که مکرر فوعی دعای کرده از جهالت زهر بانی خورد به که و ارا به بر فوع دعا الهی شن
جهالتندن بر زهر بایش من (منثوی) یاد اورد چه دعای گفته چون ز مکر نفسی آشفته نذ کرا که کندی حقنده
نه دعا ابایشن چونکه نفسن مکرندن بر نشان اولش من (منثوی) گفت بادم نیست لاهمی داریا من بادم آید
ساعی اول مر بیض حضرت رسول صلی الله تعالی علیه و سلم ایدن خاطر مرده بود قدر الا نکاهت طوبت بر ساعتده
خاطر مره کاه (منثوی) از حضور نور بخش مصطفی به ش خاطر آمد اوزر آن دعا حضرت مصطفی علیه السلام که
نور بخش اولان حضورندن اول ایلدی دعا آنک خاطر نک او که کادی روشنکده اولان یعنی مجل روشنائی و معدن
نور الهی اولان بنام بر علیه السلام هینله اول ضایع اولش آنک خاطر نک او که کادی (منثوی) تافت
زان روز که از دل نالست و روشنی که فرق و باطلست اول روزندن بیدرادی و بر و صالادی که و کولدن
که و کول و اولدر بر روشنک که حق و باطلی فرق ایدیمیدر (منثوی) گفت اینک بادم آمدی رسول و آن
دعا که گفته ام من و القبول اول صحابی ایدن ای رسول خدا اینسته خاطر مره کادی اول دعا که آتی بن و القبول
دیدیمش (منثوی) چون گرفتار کاغان فی شدم و غرقه گشته دست و بانی می زدم چونکه کاهه گرفتار و اسیر کلام
دربای عصیا به غرق اولش اولدیم حلاله بدست و پا اولدم (منثوی) از تو تید و رعدی می رسیده و بحر مان از عذاب
بس شد به سندن بر و رعد و تید و بر شدی و عصا و بحر مان زاده شد اولان عذابدن (منثوی) مضطرب می کشتم
و چاره نود به بنحکم بود و قتل تا کشود مضطرب اولدم و چاره و درمان اولدی زیر ان بنحکم ایدی و آچلر کایدی
یعنی بند آخرت محکم و قتل معنوی مفتوح دکل ایدی (منثوی) فی مقام صبری راه بر و فی اسید به فی جای ستر
نه صبر مشای و نه جفا جن بول و نه توبه اسیدی وارد و نه عسادی چونکه روحانی مشاهده قیلم و کندنی
کویا آخرتد بولوب شویله کورد که صبر محل بوق و ما جمعدنی بر بر بوق و به اید که دخی امید و بوعتدادنی
مجال بوق (منثوی) من چو هاروت و اسرافیل از سر نه آمی کردم که ای خلایق من به بس دشمنی خرنند هاروت و

ماروت کی آه ایلدم بولید نوکای بنم خلاقم (ذکر دشواری عذاب آخرت و سختی آن (منشوی) از خنجر هاروت
 و هاروت آشکارا به یابل و ابکر دناختیاره آخرت عذابش خوف و خطرندن آخرت عذابی دناختیاره اوزرنه
 ایشارایدوب بولیدامعذب اولقمه اشکاره یابل چاهنی اختیارایدیلر دناختیاره آخرت عذابش اوزرنه ایشار
 ایدوب بولیدامعذب اولقمه راشی اولدیلر (منشوی) تا عذاب آخرت اینجا کشند * کر برزندو قائل و ساجر شوند *
 تا آخرت عذابی بوند چکر لال آنکه اول ایکی ملائکه بولر قائلر و ساجر و ثلر در منقولر که بویکی ملائکه یابل
 البصر باشلری آشنی آهشلر و کوکونه عذابه گرفتار اولمشلر (منشوی) نیک گردند و بجای خوش بون * سهل برآند
 زانش ریخ دود * بولملکر بولیشی اوایلدیلر کندی عجلنده و تمام برنده ایدی زرا آتش عنانندن توتولکر ریخی سهار
 یعنی آخرت عنانندن دناختیاره آخرت ریخی آساز کدر دیک اولور (منشوی) * دندارد وصف ریخ آن جهان * سهل
 باشد ریخ دنیا باش آن * اول جهانک عذابش وصی حد و نهایت طوع و زنا عذابی آخرت عذابش قنده سهل
 و آساندر (منشوی) ای خنک آنکو جهادی میکند * بردن زجری و دادی میکند * ای سعادتلر اول برکسه که
 اولر جهادی بدنی اوزره برزجر و بردا دیلر یعنی کایا یشت و ربوب آتی اخلاق میهن و افعال را به بدن باله و طاهر
 قیلر (منشوی) تا زینج آن جهانی وارده * بر خود این ریخ عبادت سینده * تا اول جهانبوسوب اولان عذابندن قورنده
 کندی اوزرنه و عبادت و طاعت و حقی قوره و دناختیاره و صلح اولنلر را به (منشوی) من همی کستم که
 یارب آن عذاب * هم درین عالم بران برمی شتاب * اول مرضی طلثده نوکونه حکایت ایدوب ایدنی بن دیم که یارب
 اول عذابی هم بولم ایلدم اوزره سر عله سور یعنی آخرت ایدیه چک عذابی الا ن بوندا به ی تا خیبر کا حواله اید
 دیدم (منشوی) نادان عالم فراغت باشد * در چین در خواست حلقه می زدم * تا اول عالمه بکفر اغت و حضور اوله
 یوخیان طلثده و سواد حلقه اولدم و باب حق دق قیلام (منشوی) ایختین زنجوری سیدام شد * جان من ازینج
 بی آرام شد * اول سوال و طلثده نصکره مکا یونک کی مرض جدا اولدی بنم جان الا ن یوخیان فی صبر و بی آرام اولدی
 (منشوی) مانند ام از کروز اولرد خود به بصر کستم زخوش و شک وید * کشیدی کرمدن اولور آمدن عالم
 کندمدن و ظایف طاعانی واذ کار و اوراد و مناجاتی ادا ایلکدن عابر اولشم کندمدن و شک ویددن فی خبر اولدم
 (منشوی) گفتم دیدم * کنون من روی * ای خجسته وی مبارک بوی تو * کاشدی بن شک مبارک بوی تو
 کور میسیدم ای خجسته وی مبارک بوی تو که که راجع به طلثده شکسته لر همت و اقامی شر شک ضعیف
 اولنلر قوت و قدرت بر میسر مقرر در (منشوی) می شدم از ندمن یکبار که * کردم شاهان بن غمخواری * بن شد
 وجوددن بالکلیه کیدردم بوغم خوار و لکی کاشا هاته ایلدیلر (منشوی) گفت هی هی این دعا دیگر مکن *
 بر مکن و خوش و زاریخ و بر * حضرت رسول علیه السلام ایدنی غافل اوله کور و دعای ایلدم کند بنی یخ
 و شکدن قورمه (منشوی) توجه طاقت داری ای مورزنزید * گنهد بر و خجستان گوید بلند * ای ضعیف و عابر
 مورسن نه طاقت طور سن که حضرت حق سنک اوزرنه آنک کی بلططای قویه یعنی عظیم اولان عذاب و قهر
 کوهنی سنک اوزرنه وضع ایلده سنک * کی ضعیف * آکاییه طلقی اولور (منشوی) گفت بویه کردم اکو
 سلطان کمین * از سر جلدی نلام هیچ فن * اول مرض حضرت رسول علیه السلام ایدنی ای بنم بلططای قویه
 ایلدم جلادت و حرأت طرفیندین هیچ فن لافن ایلیم و اظهار قیام قیلیم زیر اجمو برلقنده مقبول اولان
 عابر اقدرو اعدا قنده لازم کلان قیام و نصیر در (و اذ قال ابن القلبرض) (ت) و یحسن اظهار القیام لهدی *
 و یقین غر البصر عند الاحی (منشوی) این جهان تهنسب و موسی و ما * از کته در به ماند سید * بار رسول الله
 فی المثل و جهان صحرای تبه کیدد و من موسی کی سن و بر گاه اجلندن تبه دم بتلاش و جهان حسته اسیر
 اولنر (ذکر حال قوم موسی علیه السلام و شجاعتی ایشان (منشوی) قوم موسی راهی پیونده اند * آخر اندر کلام
 اول بوده اند * حضرت موسی علیه السلام قوی ول اولچملر در آخر اولکی اودعه اولمشلر در (منشوی)
 سانه راهی روم در آخر * هجیمان در اول منزل اسیر * نجه یلر بویه کیدوز و عاقبتده انجیلن اول منزلده اسیر ز
 یعنی بی اسرائیل هر کون کیدوب و صباح کیدیلری نه منزل اولده بولم قیلری کی بر دخی را عتدایه اگرچه
 کیدمیز ولیکن کیدمیزی نه منزل اولده اسیر کوروز (منشوی) کردل موسی زما را بنی بدی * آخر اینر ده بیان
 آمدی * که حضرت موسی * کورکی بردن راشی اولیدنی تنگ راهی سیدا اولوردی موسی
 علیه السلام من را در حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم در اول صحابی چون * کندی قوم موسی
 و راه حق صحرای تبه و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمی حضرت موسی علیه السلامه تشبیه

ایلدی پس کندیتک حسب طاعتی او امایب اوزره نقل ایلدی بالواجبه حضرت یغمبر علیه الصلوٰه والسلام
 خطاب ایلمکدن ومن بزدن راضی دکسن دوسو یلمکدن تأدیب ایلمسی اشعار ایلم (منشوی) وریکل بیزار بودی
 اوزما که کرسیدی هیچ مان خوان از سما و اگر حضرت موسی بزدن تمام بیزار اولیدی بزه آجانندن نعمت و خوان
 هرگز بخی ایشیدی یعنی هیچ ایشیدی (منشوی) کی ز سخی چشمها جوشان شدی و دیسان مان مان جان شدی
 بر طاعتدن بخی چشمه جوشان و روان اولودی یا بنده بزم جاقز بخی امان اولودی (منشوی) بل بجای خوان خود
 آتش آمدی اندرین منزل لایب در مازدی بلکه خوان و مانده برینه آجانندن آتش کلودی و منکرده بزم اوزر عزم
 بالآ اولودی و باقوب احرار قیلولدی (منشوی) چون دودل شد موسی اندر کارگاه که خشم ماست کاهی بارگاه
 چونکه حضرت موسی علیه السلام بزم ایشیده ابکی کو کلی اولدی کام بزم خصم کاهی بزم بارش اولدی (منشوی)
 خشمش آتش می زند در خشمنا * حلم آورد میکند تعریلا * آتش خشمی بزم رخت و اسبابه آتش آورد آتش حلم
 و لطیفی بزدن قضا و لایق در دایره (منشوی) کی بود که حلم کرد خشم نیز هست این نادور لطف ای عزیز اول
 اصحابدن بیار اولان کسه چونکم وجهانی تبه و حضرت رسول احکرم صلی الله علیه و سلمی حضرت موسای
 تشبیه و کندیتک وجهانی تبه لا اولسی موسی قوملت تبه فالتسبه تشبیه ایدوب و یونرل تشبیه فالتسبه انتره
 موسایک عدم رضا ستدن و خشم و غضب قیلمستند و یونرله مانده کلسی و بجزدن آب روان اولسی حضرت
 موسی علیه السلام حلم و زیاده مرحمتی بلای دفع قیلمستند درید کدنصکره حضرت رسالت صلی الله علیه
 و سلم کمال فضیله و زیاده حسن سیرته اشارت ایدوب و یونرله که یا رسول الله بخی ممکن اولو که خشم رخ عین
 حلم اولو و خشم و تهر عین مهر اولقی ستمت لطفندن نادود کلداری عزیزالوجود اولان سلطان حقیقتکه
 ستمت مشرب سعادته بمحض احلم و مر جت عاب اولد یقینه نه حضرت حق تعالی کفو و منافقینه غلظت و شدنه
 و ترک ملائمت و ملائمت امر ایدوب یونرله که (بالله الاهی جاهد الکفار و المنافقین و اغلظ علیهم) و حضرت موسی
 علیه السلام مشربله نه عتف و غضب غالب اولد یقینه نه اناری حق تبارک و تعالی فرعون ته طاعتی قولاله
 قولالینا) دوملاعت و ملائمت ایتمکه امر ایلدی پس حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم خشم رحمانه
 ایدوب و خشمی عین حلدن حاصل اولیدی و اولجندن کی بود که حلم کرد خشم نیز دیدی و حضرت موسای اول
 حضرت حضور زنده علی طریق التخیل ابرار اولی ستمت عنده شریع ایدوب در لکه (منشوی) و مدح حاضر و شست
 از هر برین * نام موسی ای بزم فاصد بختین * حاضر مدح و حشدر یونرل اوتری قصدا دیو و تحلیف موسی ک نامی
 ایلتورم یعنی مدح حاضر شرع و حشدر و دوستایش ایتم عند الادبانه بخلاف قدر و اولجندن نام موسای
 قصدا بولک * کبریا میدی (منشوی) و یه موسی کی رواد اید که من * پیش یونرل ایدم از هیچ تن و اگر امر ایدوب
 اولیدی و موسایک ذکر اولیدی حضرت موسی بخی رواط و تردیک بن ستمت * کبریا سلطان ایستاک قننده
 بادایلم هیچ تدبیر یعنی ناموجود اولان کسه دن که اول حضرت ستمت شرف کور و یلمکندن اولقی رسال ایدوب
 (اللهم اجعلنی من امة محمد) دیمشدر (منشوی) عهد ما بیکست عهد بار و هزار * عهد و چون کوه ثابت برقرار
 * بزم عهد من یوزکره وین که صدی ستمت عهدک طاع کی ثابت و برقرار اید (منشوی) عهد ما کاه و هر باری
 زبون * عهد و کوه و رسد که هم عزون * بزم عهد من فی المثل کاهدر و هر یاددن زوندر ستمت عهدک طاع و یوز
 طاعتدن دخی زیاده و احضر یعنی ایمنج حکمت و معدن رسالت ستمت عهدک کوه کی ناشد و بزم عهد عزم کاه
 کبی بی قرار و هر هوای شایسته اید زون و بی مقدار اید (منشوی) حق آن قدر که بر تلوین ما و حتی کن ای امر و نه
 اول قدر و تمکین حقیق و نه وجود شرعک آنک منظره یوز بزم تلوین و عدم تمکین اوزره مشفق و مر جت ایلدی
 اولان و اشکالات امیری وای طاعت رسالتک ماه متیری اولادن مر اداسیاد و حضرت حبیب کرم صلی الله علیه و سلم
 جمع اشیاک امیری و سدیدر (منشوی) خویش را دیدیم و رسولی خویش * احسان ما بکن ای شایسته * کندیزی
 و کندی رسوا بلفظی کردی ای شاه ارق بری * احسان امله * منشوی * ناقصه های دیگر را نهان * کسره
 باشی ای کرم مستعان * ای مستعان اولان کرم بزم غیر فضیلت بری نهان ایلمش اولمن اگر بری احسان
 اید و جلالت اولورسل اول غر فضیلت بری غنی ظهوره کابوب دخی و سوا اولور حضرت یغمبر علیه الصلوٰه والسلام
 دخی کرم و مستعان دیک صحیح اولور (منشوی) بی حدی و قدر جمال و در کمال * در کرمی مای حدم و در ضلال
 * جمال و کمال اسمن بی حد و بی غایتسن برآ کویلمکده و ضلالتده بی حد و بی نهایت (منشوی) بعدی خوش بیکار
 ای کرم * بر کرمی بی حد و بی غایتسن * کندی بعدی لطف و بی غایت اولان لطف و کرمی ای کرم بر اوج لایم کسه لک

بی حد اولان کر بیلگی اوزره حواله الیه (منشوی) همین که از قطع مایه نارماند مصر بودیم و یکی دیوارماند که اول
 اول که بزم قطعی عزمین بر نزار قالدی وجود مصر ایلد و دیوار قالدی قطع نیابد بر نوعد صاریغ و طولوغه
 دخی در بر یعنی دیدیکه ای رسول خدا وای بی چیتی آسکاه اولکه بزم عمریز بریدن بر تل قالدی و عمر نهایت
 بولدی بر شهر کی معمور ایلد بر دیوار قالدی (منشوی) البقیه البقیه ای شدی و تا نکرد دشتا دکی جان دیو و شول
 بقیه بی شول بقیه بی تمه و ترس و حفظ الهی خدیو تا کم شیطانک جانی بالکلمه شد اولیه (منشوی) هر مانی
 چهران لطف غشت که تو کردی کرها را باز جست و برین اوزری دکل بلکه اول غشت و قدیم لطفدن اوزرک سن
 کر اهلری اول لطف که مکر طلب ایلک ایلد یعنی طریق مستقیم دوراوانلره هدایت ایلد پس مظهر دن
 ظاهره یعنی خلیفه دن مختلفه اشغال ایدوب حضرت حق مناسب اولان مناجاته شروع ایدوب در که (منشوی)
 چون نمودی قدرتت جای رحم و انهاده و بهادر شمع و علم و چونکم قدرتکی کو ستر دل رحم کو سترای علم
 و شمع ایچنده جالغوش سلطان یعنی الهی چونکم کمال قدرت و قوتن رسولکدن کو ستر دل رحم کو سترای علم
 و شمعده عقل اولاد قیلا و یا خود مرحت و شفقتر قوین پادشاه دیدی (منشوی) این دعا کر خشم افزایش ترا
 نودعا تعلم فرما به ترا بودعا که بر دیرزا کسر کا غضب زیاده ایلر سه ای برز کوارسن دعا تعلیم یور
 منشوی) ایچنان کام بیتاد ایدوست و رجعتش دادی که رست از دیو زشت (النجین که آدم علیه السلام حضرت نری
 جتدن دوشدی اگر رجعت و رولدی یعنی توبه و انابت میسر قیلد که زشت شیطاندن قورقلدی (فتلی آدم من رب
 کلمات کتاب علیه) خواهسخه آدم علیه السلام دنیا به کلد کنده کمره حضرت حق و جوع قلوب مکر دودن
 خلاص اولدی (منشوی) دیو که بود کوز آدم بگذرد بر چنین نطی ازوبازی بر * شیطان کیدر که او آمدن
 بکه و اندن عالقدر اوله و نجیلین بر تلغ اوزره حضرت آدمدن ایلر و اوون ایلته یعنی صفت و عجله آنک اوزر نه
 غالب اوله قطع بساطه در بر رنده شطرنج اویجا بیچتی برذر (منشوی) در حقیقت نفع آدم شد همه و لغت حاسد
 شده ان دمده و شیطان افواض لالی حقیقتنده آدمه نفع اولدی و کولی اول دمده و اول مکر و حیله نه حاسده
 لغت اولمشور یعنی شیطانک آدم خنده ایلدی کی حیله و خدعه نه کند ملک لغت نه سبب اولوب درگاه جتدن
 ملعون اولسنه باعث اولدی (منشوی) بازی دید و و صد بازی ندیده بس ستون خانه خود را برید و اول ایلین
 بر تنبیس براروی کوردی و ایکی یوزاروی کورمدی یعنی حضرت آدمی جتدن اشراج ایلک خصوصه و منده اگر چه
 بر لعاب ایلدی لکن کندی ملک مات اولسی خنده واقع اولان نجه بازی مر مشاهده قیلدی پس فی الحقیقه
 کندی خانه سنگ در کنی کسیدی و کندی الیه کند ملک فیادی بقدی (منشوی) آتشی زشت بگشت دیگران
 باد آتش را بگشت او بران مثلاً بر کسه کجه غیر بیلر من رعه سنه بر آتش اوردی که آتی باقوب خراب اید باد آتشی
 آنک کشته ایلتی اولدی برانده مامش و حدر که بردن لفظدن صفت مشبهه در ایلتی معنایه فارسیله بران
 اوچور بی معنایه اولسه دخی با نذر (منشوی) چشم بندی بود لغت دورا و نازبان خصم دیدن رورا
 لغت خدا شیطان بر چشم شد اولدی تا اول مکر و حیله بی خصم زبان کوردی (منشوی) هم زبان حال او شدر و او
 خود تو کوی بود آدم دیو او و بود دخی نسخه در کوی آدم بود دیو او شیطان مکر و حیله سی هم نه کندی
 جان زبان اولدی خود سن دیدل آدم علیه السلام اول ایلینک دیوی اولدی یعنی چونکم اول دیولن مکر
 و ضرری آدمه نفع و هدایت اولدی و اول ایلینک جاتنه ضرر و خسارت قیلدی پس من دیدیکه آدم علیه السلام
 آنک دیوی اولدی و آتی قهر و لغت مظهر قیلدی و نسخه ثانی اوزره معنی من دیدیکه آدم علیه السلام
 اول دیولن دیوی اولدی اگر اضافت معنای من ادا اولور سه خبره مضاف اولان دیو مصدر معنایه در تقدیر
 معنی آدم علیه السلام آنک دیولنکنک دیوی و سبب ضلالتی اولدی دیکه اولور (منشوی) لغت این باشد که کز پیش
 کند حاسد و خود بین و پر کنیش کند و لغت اولدر که بر کسی کز بر نیاید و حاسد و خود بین و پر کن ایلله
 (منشوی) تابدا ند که هر آنکو کرده و عاقبت باز اید و روی رند یعنی اول ملعون اولان کسنه آخر الامر یله که
 فر شول کسه که بدل ایلدی عاقبت ککر و کار و اول بدنه ایل اولته او بر بعض نسخهده تابدا ند بر نه نوله تابدا ند
 واقع اولمشور یعنی تا غفلت و غرور ندن بیاز که هر اول کسه که غیره ضرر ایلدی عاقبت اول ضرر و رور و کاور
 ز کا قال الله تعالی من عمل صالحا فلنحسبه ومن اساهه فلما وقال ایضا (ان احسنتم احسنتم لا تشکرون) ان اساتم
 ظها (منشوی) جله فرزند نه دیند بکس و مات بری گردد و نقصان و وکس و جله فرزند لری عکله کور و رومات
 و نقصان و وکس آنک اوزر نه اولور یعنی ملعون و مظهر اولان کسه جیعا بساط شطرنج کونده اولان قضایک

فرزین بشد اولی بر عکس کوروی یعنی کندی به توت ومنفعت و خصه نکبت و مضرت یاور پس مات و هلاک الی
اودرینه رجوع ایلد و نقصان و خسران ا کا اولور و کسی فلان فی تجارته دیر و خسران معنای ویرلر (منشوی)
زانکه اود هیچ بند خویش را به مهلت و تا سیر و بندش را به در خیزد زین چنین دیدن درون به دور اوارا از حجاب
اود برین به یو متکرر سوال مقدره جواب و پاسخ اوارا کن دیک لازم کارد که ملعون و مطرود اولان کسه به هدایت
و منفعت نه به هتند و یورول اول جهند که اگر اول ملعون اولان کسه کندولی هیچ کورسه و بی وجود
و ناجیز عدا به ریش نفسانه و مرض قلبیه سنی مهلت و نلسور کوروی یعنی هت و بولش و زائل اولمش کور سدی
جواب شرط و موصرد و در و روی و به کورمک کدن یعنی هت و بولمش و امراض نفسانه دخی زائل اولمش و روح
کاله ابرمش کورمکدن درد فالتار و هت نفسه و اصلاح قلبه طلب حاصل اولور و در و درون و عشق بی چون آنی
حجابدن طشره کتور و درگاه الهی به ابرشد بر یعنی درد و طلب ایه اول مرض معنوی اولان و حرمان و خذلانده
فلان کسه بی حجاب انا میدن و برده کبر و غی و تدن طشره کتور و هت و صفوت مرتبه سته تور (منشوی)
تا نکند مادر از در زده طفل در زان باید هیچ ره انا مانست و در دل بدل طله ست به این نصیحتها مثال فایده ست
مادامکه مادر لری او غزلن و بروری طوبیه طفل طو غم غلظه هیچ بول بولز بومانست قلبه در قلبا کاماله در
بوضیعت ابره کیدر یعنی بومانست الهیه دخی دلده در که مراد ایا خلاص و ایا عاندر و یا عرفان و ایا شاندر و یا محبت
حسرت و حساندر که دل بونکر حمله در و می شد بونصلح و مواعظی فایده کیدر (منشوی) فایده کوبد که زن را
در دیکست به در بدایدرد و کولترا ایه ست به فن فایده اولتر زین حمله در و در اضطراب کورمه لر در که زنک کدری
بوقدر و در و اضطراب کر کدر کدر کوبد که بولدر کذلات بدو نصیحت صاحبی بر کسه دهم در و اضطراب کورمه لر
در که بوبارمانتی حمله اولان نفس کدر و مطای بوقدر پس در و اضطراب کر کدر که اضطراب قلبی و لدمعنی سنک
قولده بولدر (منشوی) آنکه اولی درد باشد و زنت زانکه بی دردی انا ملحق گفتنت اول کسه کبی درد اوله
ره زن طریق در زرا که درد سنک انا ملحق دیکدر یعنی شول کسه کد و رفته بطن شدن تخلیص روح ایچون
درد و ادای امانت الهیه ایچون اضطراب اولسه بلکه قلبی و مخصوصه ساکن و بی اضطراب اولسه قطع عطر بق
انیا اولی ایدر زرا و خصوص ایچون در و در و اضطراب اولمی فرعون کی انا ملحق و انا بر کیم الاعلی دیکدر
نمودن فایده یعنی امانت الهیه بی ظهور و کتور مکدم و اسی اولی بر نه و محمله بر کسه نلک کاضربا دردی
اولیه مستفاد و عدم احتیاجدن عبارت اولور و حق و ثابت بنفسه اولدم و عیود و احتیاجی ترک قیادم دیک
معنای اشارت قیور (منشوی) آن انا بی وقت گفتن امنتت به آن انا در وقت گفتن رحمتت اول سنکی و قیادم دیک
یعنی تقصابت حالده قائل اولی و انا امنتله انصاف قیلقی الهدن لغتدر اول انا ملحق و رفته دیک رحمتدر و ب
انالحق دیکن و قی اولور که فن سالک خدمت و اوفل و ادای فرایضه طریق حق سالک اولسه و مصله ذکر الهله
قلبه جلایورسه حتی جهل کد و واث تقصانه دن و اخلاق حیوانیه دن نجات بولسه و اوصاف الهیه و وجود
حقانه انه ظهوره کسه اول و رفته و وجود حقانه دن تعبیرا بلیوب انا ملحق دیسه رحمتدر زرا و انا بی در وجود
مجازی دیکدر وجود حقیتدر (می) آن انا منصور رحمت شریفین به آن انا فرعون لغت شریفین اول انا ملحق
سوزی شکسر منصور رحمت اولدی اول انا فرعون لغت اولدی یعنی حسین منصور قدس الله سره العزیز
حضرت تار سنک انا دیسی بقتنار رحمت اولدی که اتفاق مشایخ بولک اوزیر شد و اول فرعون انا دیسی لغت
اولدی که انا بی تقصابت جهندن اولدی بیچ و ندر (منشوی) لاجرم هر مرغی به حکام را به سر بریدن واجبست
اعلام را به لاجرم هر وقت سر مرغی غل باشی کسه را به جدر و سر روقد احتی اعلام بنگ ایچون (منشوی) سر بریدن
چیت کشتن نفس را به در و جاد و ترک کشتن نفس را به کسه کسه کد و نفسی دیک کد و به داده و نفسی ترک
ایا کد و یعنی مرغ نفس کسه کد و نفسی طریق حقه اولد و مکد و روقد و هوا سنی کیدر مکد و پس
نفسی اولد و مکد اوصاف خبیثه سن کد و مکدر (منشوی) آنجهانکه نیش کر زمی بر کنی به تا کاید اوز کشتن اغبی
انجمن که عترتک نبشتی قو بر سن تا کم اول عقر اولمکدن اعلک و خلاص بوله (منشوی) بر کشتی دندان
بر و زری زماره ناره دما را از لای سسکماره مار دن زمره بر و دیشی قو بر سن تا کم اول لای ن طاشلق بلانندن
قورتلور (منشوی) هیچ نکشد نفس را بر نزل بیلر داسن آن نفس ککش و رخت کبر به نفس اماره بی بیلر
سایه سندن غری هیچ نسنده به لمر سایه سندن مراد آنرا شادی و تریه در اول نفس اماره بی قتل اید بیجنگ دانستی
محکم طوت (منشوی) چون بگیری هت آن توفیق هوست و در و فرعون که اید بجنب اوست به چون تکم اول بیلر

دامن مبارک بحکم طوموس اول دامن بره غشاک بخت فوئیت هودر یعنی آفتاب بل اسی وارادته تثبیت قبایل حق
 تعالیٰ بکند ادب و توقیر و سکا هر قوت و حالت که کاور اول پیرل جندیدر و با خود اول عوید مسی اولان خدایک
 جذب و عنایتیدر (منشوی) ماریت اذرمیت راست دان هر چه کار دجان بودان جان ماریت اذرمیت ایانی
 واست بل هر نی که جان کتور و اول جانیک جاندندو یعنی سکا هر جاندن هر نه قدرت و قدرت کاورسه اول الهلک
 جاندن و سکا بختندو لکن پیرل وجودی واسطه سبیل که اول آلت حق اولشدر (طرمیت اذرمیت) مفهوم
 شریفی سن بر سر حقیقه همه واست و درست بل زبر هر نی که اولی خدایک جانی کتورسه اول حضرت حقنددر
 و روی و فاعل فی الحقیقه جناب الهی و لکن مصلحت وجودی اول قوت و قدره بر آکندو (منشوی) دست گیرنده
 و دست و بردبار و مدیدم آن دم از و امید داور دست گیرنده و می شود هدایت کنند من حیث الحقیقه اول جان جان
 و حضرت بر داند و حلیم و کریم دخی اول سبها در نفس نفس دائما لا تقطع اول دی یعنی اول فیض سعادت نوای
 آیدن امید طوط (منشوی) نیست غم کزیری و امانده و در کبر و صفت کمرش خوانده و در کبر و صفت کبر در عرش
 بل خدمت غائب نداد حضرتش و غم داکدو اگر آنسر کج فائش ایسل اول خدای کج طوئنی اوتو مسمن یعنی
 غم بودرا کجوق زمان اوفیض مریحت نوامسر قاله کسه در برادر کبر و صفت کبر معنای آیت و حیدر شدن
 اوتو دلز کا قال الله تعالی ان بطن ربک لشدید و قال علیه السلام ان الله لیل لظلمنا فاذا اخذتم یقاتله پس رحمت
 الهیه غضب اوزر و سبقت قبلی و کرم و فضلی قهر و جلالتدن زیاده اولشدر پس مقبول و مسیوقه دشان شریفی
 در کبر و صفت کبرک اولیجی فاضل و سابق اولان مصلحتند دخی در کبر و اولی بطریق الاولی و طریفنده یله تاخیر
 و تراخی امهال در خوشه امهال داکدر پس اول جان جانیک رحمتی دخی اگر چه در بطور لکن حکم طوئیر دم سنی
 ککنیدن غائب طوئیر اول جان جانیک حضرتی و آلت حضرتی دیک اولور (منشوی) و روق خواهی
 شرح این وصل و لا از سر اندیشه معنوی و الهی و اگر سن شود صلتک شرح و محبتک فوضن اسرقل اندیشه
 و تدبیر طرشدن سور و الهی فی اوتو که حق تعالی قولی کندی قطع ابان و عیدنه بعضی وعداوت قبیلز که تم نیجه
 مدت حضرت و سالتنه صلی الله علیه و سلدن دخی منقطع اولوب حتی بر مرمره تاخیر ابان دیک اول حضرت خزون
 و کفار بغایت مسرور و اولوب دیکر که ان محمد اوعه ره) پس حق تعالی حضرت ناری حتی وایله قسم ایادوب
 بیوردی با هم درستی وایل ختیون ریک سنی ککنیدن قطع ابان دخی سکا بعضی وعداوت نبیلدی و سورده
 تقصیری مفصل و مشروح و جلدکذیاجه سته قریب و الهی نور خیم مصطفی) یتندهم و اول ابان دیکر سوال
 اولنورسه که سورده شرح بیده اولان (ماودعک ربک و ما فیل) اول حضرت مخصوص صدر سائر عباد بونکه نیجه
 استنهاد اولنور و الحواب تم و رودی اول حضرت مخصوص صدر و لکن سائر عباد حکمی و مفهومی جمیع مؤمننه
 بقدر استعدادهم عامدر که حق تعالی مؤمناری کندی حضور عزتدن بر دم قطع ایتر و غائب طوئیر و لکن
 تاخیر رحمت حکمت در وقتهم هر و در ساعته زده ظهور ایلر (منشوی) و روق گوی هم مدجا الزو است و لکن آن
 نقصان فضل او کیست و آن بدی دادان کمال اوست هم من مثالی کو عتای محسن و و کرسن در ایسل ضرور
 و قبا احتل دخی خداند در تم جله قبا ع و شرور بر مصداق (قل کل من عند الله) و قلی الله خالق کل شیء اندندو
 و جله تک خالق اولدر و لکن بوقبا ع و شرور و لاندن اولمی آلت فضل و کمال معین نقصان و بر اول قبا عی و بر مک
 هم اول خدایک کالیدر یعنی اول بد و رقی دخی خالق اولی آلت کال صنع و حکمتنه دلالت ایلر و خصوص سکا
 تعظیم ایچون ای محسن بن رمال دیم تا حقیقت حال سلتک معلوم اوله (منشوی) کردن قبا عی دو کوبه نقشها
 نقشهای صاف و نقش فی صفا و مثلاً بر قبا عی یکی در اول نقشها ایلدی صافی نقشها فی صفا نقشها یعنی بر قع صافی
 و طبع نقشها و روق دخی منکدو و قبا عی نقشها ایلدی (منشوی) نقش یوسف کرد و حور خوش سرشت
 نقش عفر یان و ابان سرشت یوسف نقش و خوش سرشت اولان حوری نقشنی ایلدی زشت عفر یان و زشت
 ابان سرشتنی دخی ایلدی (منشوی) هر دو کوبه نقش استادی اوست و زشتی اوست آن رادی اوست و هر یکی
 کوبه نقش آلت استاد نصیر را سالتنک شاهیدر اول استاد زشتلکی داکدر اول بد نقش دخی نقاشک جواد لقی
 و کربلکبیدر (منشوی) زشت و ادر غایت زشتی کندی جله و زشتیا بگرده بر تدبیر زشتلک غایتد ایلر
 جله زشتلک اول زشتن اطرافه طوئیر (منشوی) تا کمال دانش پیدا شود و منکر استادش رسا شود و آلت
 علمت کالی ظاهر اوله آلت استاد لفته منکر اولان بر سوا اوله (منشوی) و زشت اندر زشت کردن ناقصت و زین سبب
 خلاق کبر و مخلصت و اگر قبا عی زشت نقش ایلک بلیه ناقصدر بوسیدن جناب حق کبرک و زشتلک خلاقدر

نوش قیاد بینه اترار ایلک دخی خصال جیده و اوصاف پسندیده و ندر پس یومناستیده دنیاده اولان اعمال و احوالات
و عیادتند و صدور این افعال ذکر نه انتقال ایدوب و کند یاری دخی چله ماهیته اذلال قلوب بیورور (منشوی)
بر خط و فرمان اوسری هم * جان شیرین را کر و سکان دی دهیم * بر حضرت خدائک حکم و فرمانی اوفده باش
قوروز شیرین جانغزی آکارهن ویشکشی و بریز (منشوی) ناخیال دوست دواسر ارماسه * چا کر ی و جان سبباری
کارماست و مادامکه دوست فکر و محبتی نرم اسرار و قویوم زده درنده لک و جان سیارای نرم ایستیزد (منشوی)
هر کس با شمع بالا و روشنند * صدهزاران عاشق سوختند * هر کس دله که بلا شمع شعله لند در بار اول بلا شمع
نیجه یوزیک عاشق جانجی با قدر (منشوی) عاشقانی کردون خانه اند * شمع روی بار و روانه اند * شول عاشق که
خانه نک ایچنده درل یارلک شمع روی بار و روانه لیدر یعنی شول عاشق که درون خلوتخانه معشوقه دندر و محرمان حرم
حقیقت دندر انلر عشق روی بار و روانه دور (منشوی) ای دل انجارو که باوروشند و زبلاهامی ترا چون جوشند
ای دل اول بره کیت که سنگه روشنلردو یعنی شول اهل صفا چاینه سیرایت که انلر سنگه صفا اوزینه و وفا اوزینه
بی غل و غش معاشرت اید و زبلا دن انلر سکا جوشن کیدر یعنی جوشن برکسه بی زخمی و تینه دن نیجه
حفظ ایدر سه اندر دخی سنی بلا و جفا لردن اوله حفظ ایدر (منشوی) بر جنایات مواساتی کند * در میان جان
ترا جایی کند * سنگ جنایتلر اوزینه بلک ایدر جان ایچنده سکا بر ایدر و سنی جان کبی عزیر طو لور (منشوی)
زان میان جان ترا جایی کند * تا زار براده چون جایی کند * اول سیدن میان جایی سکا بر ایدر یعنی اتن اوزری
جانلری ایچنده سنگیون مقام ایدر که ناسی بر جام کبی داده اله سدن بر ایلر (م) در میان جان ایشان خانه گیر
در قلک خانه کن ای بد رستم * انلر میان جاتده خانه طوب یعنی خدمت و عیب و دله کوکلر نه کیروب یارب ای بدر
منیر فلکده خانه طوب یعنی ارکانلر ککوکلنه کیر و سکن میان جاتنه داخل اولور سکن بر می نه رفیع القدر
و عالیشان اولور سکن که بدر منیر فلکده خانه طوب رفیع المرتبه اولد یقی کبی می نه لک اندن ارقم اولور (منشوی)
چون عطار دقدردن اوا کند * تا که بر فوسر سدا کند * کاتب قلل اولان عطار دلدوی کبی کوکل دقتی سکا
آچه لرا تا کم سکا سیری سدا و آتشکار ایدر (منشوی) پیش خویشان باش چون آواره * برمه کاسل زن ارمه باره
افر با و نطقا نک اؤکنده یگانه و آواره کبی اولر کرماه باره ایسک کند و بی بر کاسل ماهه ادر یعنی ارکه باره ایسک بدر
کانه کند و بی مقارن قیل دیکل اولور (منشوی) بر زور از کل خود برهیز حیست * با مخالف این همه آسیر حیست
بر زور کند کلند برهیزی ندر بخلفه بود و کالی اختلاط و مصاحبت ندر یعنی سن برکلی می نه مستنده اولان
کمال بی الحقیقه جزوی ایسک اندن برهیز واجتناب قیلر سن و مخالف و اضداد اولنر الله مختلط اولور سن (منشوی)
جنس رابین نوع کشته درویش * غیبا بین عین کشته درهش * جنسی کور و روده فوخ اولمش یعنی
کشته و بر می نه بدن بر می نه به سیرا نمکده جنس فوخ اولمش کور و غیباری عین اولمش قورلقده و خلاص اولقه
روش کسر و اوله ورهش کسر هائله درویش و قشندن اسم مصدر درویش کذلک رهیدن لقشندن اسم مصدر در
پس توضیح معنی اولدر که جن بر جنس بر فوعل مختلط اولسه و انلرک چاینه کیدوب انلر اله و انست قلبه اول
جنس اول نوعل حکمده اولور و آتلمر می نه سن بولور منلا اصحاب کهفل کللی اصحاب کهفلدن اولد یقی کبی و دخی
نسان جنسی حیوان و حیوان جنسی انسان می نه لری و اولد یقی کبی و غیباری کور که می نه شایطندن قورتلوب
عالم ظهوره میسل ایلکده عیان اولمش و شهادت می نه سسته کلش یعنی عالم غیبده اولان عیانی و ارواحی کور که
جنس غیبدن ایکن می نه سسته کلشدر (منشوی) ناچورن عشوه نری ای بی نرد * آذر دوغ و عشوه نری بیای مدد
ای عقلنر مادامکه زن کبی عشوه صافون اکور سن دروغ و عشوه دن جن مدد و نفع کور و سن یعنی بوختی عالم
عشوه سنی و ورشختنی زن کبی قبول ایلیمه سن بولنرک کذبند و عشوه سندن جن مدد بولور سن یعنی بولنرک دروغ
و عشوه سندن سکا مدد و قدر (منشوی) جابلوس و لفظ شیرین و فریب * بی ستایی نمی چون زنجیب * مداحلرک
جابلوسی و خوش آمد ایدر جیلرک شیرین لفظی و فریبی * آکور سن و التون کبی آفی جیبک قور و سن و قبول قیلور سن
(منشوی) می ترادشنام و سنی نهان * بهتر ایدر نهان کرهان * سکا بادشاهلرک دشنام و سلاسی کر اهلرک مدح
و شناسندن یکرلر کاور (منشوی) صفع شاهان خور و خورشید خسان * تا کسی کردی زاقبال کسان * بادشاهلرک
سلاسی بی خسلرک عسلی نیجه تا کسلرک اقبالندن برکسه اوله سن یعنی طر بقت شاهلری اولان عارفلرک و عزیرلرک
طیایحه سن بی وزخم و جفا سن چل اهل صورت اولان دنلرک شه و سکرن نیجه تا زلرک صاحب سعادتلرک اقبال
و درلندن سندی برکسه اوله سن و اهل سعادت می نه سن بولر سن (منشوی) زانکه زوشان خلعت و دولت ترسد *

در پناه روح جان گردد جسد * زیرا که اول پادشاهان معنویان دولت و خلعت پیشور و حلقه پناه جایانده
جسدیان اولور و زبانی * مقارنت حکمن اخذ قیلور و اولور مصاحبت و مقارنت قیلان اولور می تبیین
اولور (منشی) هر یکای برهنه بی نوا دانکه او بصر بخته ست از اوستا * هر چند هر یکان و قدرت سر کورور
یعنی بر کسبی هر نه برده که آج و محتاج مشاهده قیلور سن بل که او کسبه استادن فاجه شد در (منشی) (تاجان
گردد که بی خواهد داش * آن دل کوربد بی حاصلش * استادن اول بی نوا انگبون خوار انگبلان اول که کوکلی
استر آتک بی حاصل اولان بد اولان اول کور کوکلی یعنی استادن اول بر نصکت انگبون نفرت ابلر که
تا کندنی کوکلی استدی کی اوله اوله کوکل که کور و بد بی حاصل و استادک کندنی نفسنده تصرف ابلسی
آ کابار و جت کاور (منشی) که جنان کنشی که استا خواستی * خویش را و خویش را آراسی * اگر اول بی نوا
انگلان اولیدیکه استاد است یعنی اگر استا استدی کی اولیدی و کندنی مراد نفسن ترک قیلیدی کندنی
و اقربانی آراسته ایلردی و استاد عالم اولوب مقبول اولوردی (منشی) هر که از استا کر برد در جهان * او در دولت
بی کر ندان بدان * هر شول کسبه که استادندن قیاری بی سل که او دواتندن قیاری (منشی) یشته آموختی در کسب
چنگ اندر یشته دی بر * تن کسبند بر صنعت او کردند نه منسوب اولان صنعت ال اور (منشی) در جهان
پوشیده کنشی و غنی * چون برون آتی اینجا چون کنی * جهانه لباس ایل پوشیده اولد * و ماله غنی اولد
چونکم بوجهاندن طشره که من نیجه ایلرسن و استاد عالم سن که اول جهانه لباس و اسواالت فاشده بی و قدر
بلکه اندم نه منسوب اولان اعمال و احوال و اقوال فاشده بی و ارد بر سن آتی بر اهل دین استادن تعلیم (منشی)
بسته آموخت کاندرا ثروت * اندر آید دخل کسب مغفرت * بر صنعت او کر که آخر ندیم مغفرت که بنگ دخل و حصول
کله و سکا و اصل ایل (منشی) از جهان شهرت بر بازار و کسب * تا نندار که کسب اینجا است حسب
اول جهان آخرت بر بازار و بر کسب بر شهرت و ناما نیجه منک کسب انجی بودیاد در بلکه تجارت عظمی و فوائد
کبری اصل آخرت باز آید اولور (منشی) حق تعالی گفت کین کسب جهان * پیش آن که بستان کسب بود کان
حق تعالی آیدیکه بجهان کسبی اول کسب آخرت کند اطفاک لعیدر (منشی) همچون اطفی که
بر طغی تده شکل حسب کن مساسی میکند * اول بر طغی که بر غیری طفل اولور هر که ایلر بجهت بر جاع
ایدی بی بر مساس ایلر او بر آخونه یا شوب مجامعته تشبیه و تقلید ایلر (منشی) کود کان سازند بازی
دکان * و سود و بر که تعبیر زمان * اطفال لعب بازیده دکان دوزر اگر چه بولد ایلر زمان بچو ریکدن غیری
اندر سود و صنعت اولر (منشی) شب شود در خانه آید کرسنه * کود کان رفته جانده بکنه * اقسام اولور طفل
خانه نه آج کولر اطفال جیعا بر آکنده اولوب هر بر بی خانه سن کشش و الکر و تنها قاشش (منشی) این جهان
بازی که است و مرل شب * باز کردی کسبه خالی بر تعب و بجهان بازی و لعب بریدر و موت شد بر جوع ایلرسن
کسبه خالی بر مشقت (می) کسب دین عشقت و جذب اندرون * قابلیت نور حق دانی ایلر * جور مشرب که
بوجهانده اولان کسب لعب کود کان کیدر (کا قال الله تعالی) اعملوا انما الحیوة الدنیا لعب و لهو و قال ایضا
(وما هذه الحیوة الدنیا الا لهو و لعب) پس بودنی بازیجه اطفال کبی بل و بوعالده کسب دین اصل عشته و جذب
اندر و ندر زراعت عشق سر عمل و علم و روح جسم کیدر حق چاینه جذب در و ندر اولان عبادت و طاعت غری لذت
و رسوم بی حقیقت کیدر پس اصل کسب دین عشق خدای بی چون و اول حشره جذب در و ندر بر اینک
عند اهل العقیق و رشفه قابلیتند رای حرون اولان و کسب عشق یا بکنده عمر قیلان کسبه کسب عشق و نور
حقه قابلیت اقرار الیه الهی شور و اولقدن و اوصافی ربانه الهی انصاف قیامندن عسارتدر (منشی) کسب فانی
خواهدت این نفس خشن * چند کسب خشن کبی بکذار پس * سنک و دنی و معنی نفسک فانی بی کسب استر نیجه
بر خشن کسب ایلرسن بر فراغت الهی (منشی) نفس خشن که جودت کسب شریف * حله و مکرری و دنا تر ایدیف *
اگر سنک خشن و دنی نفسک شریف کسب استر بر مکرر و حله اگر دیف اولور یعنی اگر سنک دنی نفسک امور
دیده دن و اعمال آخرت و دن سکا * کسب شریف ایلر سو یلر و اعمال شریفه و مریه چاینه سن ترغیب
و تحریض ایلر نفس خشن اگر حله و مکرری ایدای ابلسی مقرر در نفهم اعمال شریفه کسبه میل و رغبت
قیلیدی و صالح اولدی و مقرر اولیده سن بلکه آتک مرادی کمال دقتله بل کسبی قیلن سن تا کمال مکرر و حله بی
دامنه نجات بولسن و الاغراض نفسانه ایلر اولان اعمال شریفه کسب فانی و دنی که معاویه دنی الله عنه
حضرت تلمی ابلس نمازیده ایلر ایلدی و حضرت معاویه ایلر کسب طاعت چاینه کندنی و سوا ایلر سن ابلر

اعتقاد و حسن اعتقاد را بدو آتی عصر و مؤاخذه ایلدی نتیجه منازعه و مبارزه و حقیقت حاله و ابلیس
 مراده و اقبال ایلدی که هر دو حکایه دن معلوم اولور (یدار کردن ابلیس معاویه را که خیز وقت نماز است (مثنوی)
 در خبر آمد که خال مومنان هفتصد و در قصر بر پستستان خیزد کلدیکه مؤمنانک خانی یعنی طایبی قصرند
 دوشک اوزره جاقو بر یعنی ارقمی اوسنه یا تش ایلدی (مثنوی) قصر را از اندرون در بسته بود که ز نار اتری مردم
 خسته بود قصرک ایچرون قوسو بنفش ایلدی زیرا اول معاویه حضرت تلی خلقت زار تزلدن خسته
 اولشدی یعنی کثرت زیارت ناسدن انرا و وجوده ضعف و خور کلدیدی (مثنوی) نا کهسان مردی و را ایدار کرد
 چشم چون بکشد ان پنهان کشت مرد نا کهسان بر که آتی خولیدن یدار ایلدی حضرت معاویه چونک کوزن
 آجیدی یدار کشته اولان می دینان اولدی (مثنوی) گفت اندر قصر کس راه نبود که کیت کین کستانخی
 و جرأت نمود حضرت معاویه کدی بسته ایلدی قصر ایچره کهکله اولدی کیدر که تو کستانخی و ویران
 واقعا می کوسردی (مثنوی) کرد بر کشت و طلب کرد آن زمان تا یابیدز آن نهان کشته نشاند قصرک اطرافنی
 اول زمان طولندی و طلب ایلدی تا اول مستور و نهان اولشدن نشاند بوله (مثنوی) او پس در مدبری را دید که
 در پس پرده نهان می کرد و او معاویه قیوانده در مدبری کوردیکه او کلدیکه در پس پرده می کرد
 دید که واقع اولشدن پس پرده بر که می کوردیکه او پرده آکنده و زنی نهان ایلدی (مثنوی) گفت می
 تو کیتی نام تو چیست گفت نام فاش ابلیس شقیست حضرت معاویه ا کاشیدی می سن کیم سن سنک ناسک
 ندر اول کسه ایتدی بنم نام فاش و آشکارا ابلیس شقیدر (می) گفت یدارم چرا کردی بجد و راست کو یامن سکو
 بر عکس وض حضرت معاویه ابلیسه ایتدی بی چون جدله یدار ایلدک نکاط و غری دی عکس و ضد اوزره سوله
 یعنی ماهی الواقع حقیقت حاله مره ایسه کیم ایچوب آتی سوله دیدی (از تراف کندن ابلیس معاویه را و رویش
 و نهان کردن و طول منظر ایداشان) ابلیس معاویه بی اشکدن و دوشر منسک یاتده و در از تراف کندن لفظلندن
 مراد او بی غلظه براتی ز نار راست اولان بره آتی و می سندن حیلله بدوشر منک معنائنه در (مثنوی) گفت هنکام
 نماز آخر رسید سوی مسجد زودی یابدید و شیطان معاویه به ایتدی غماز و قتی آخره ایشدی مسجد طرفه
 تو یلک کرک (مثنوی) بجای اطاعات قبل القوت گفت مصطفی چون در معنی بی بست قبل القوت طاعانه
 بجایه ایلدک دیدی مصطفی علیه الصلو و السلام حضرت تلی چونک در معنای دلدی (کا قال علیه السلام بجایه اطاعانه
 التهار فی يوم غیم) و قال ایضا بجایه الصلو قبل القوت و بجایه بالتوبه قبل الموت (مثنوی) گفت فی این غرض
 نبودنرا که بخیری رهنما باشی مرا چونک ابلیس سوزنی سو یلدی معاویه حضرت تلی اکادیدی یوق یوق
 و غرض سکا اولوز سندن خبر نه داعی اولقی ظهوره کلز که بکار خیره دلیل و رهنما اولسن (مثنوی) دزد ایدان نهان
 در مسکنم که گویدم که با سانی سیکتم مثلاً دزد نهانندن بنم مسکنه که بن آکانه ایلرسن دیدکده نکاده که
 بن با سبانی ایلرم (مثنوی) سن گما یاور کیم آن دزد را دزدی داند و اب و مزدر را بن اول دزد قنده اعتقاد
 ایلرم دزد و اب و مزدی چن یالور (دوم بار از تراف کندن ابلیس معاویه را (مثنوی) گفت ما اول فرشته بوده ام
 و اطاعت را بجان پیچوده ام ابلیس حضرت معاویه به جواب و ربوب ایتدی یا معاویه بر اول فرشته اولش طاعت
 یوانی جاله اولش مشر یعنی طریق عبادت بهان و دل سالتا اولش (مثنوی) سالکان راه را بچرم بدیم ساکان عرش را
 همدم بدیم سالکان راه حقه مجرم اولقی عرش سالکتر شه همدم و مصاحب اولقی (مثنوی) خسته اول چکا
 ازلد و در مهر اول کزدل بیرون شود اولکی صنعت و عادت کو کلدن چن کیدر اولکی محبت کو کلدن چنان
 طشره کیدر (مثنوی) در هر کرورم بی با ختن ازلد و کدر و حب الوطن مثلاً سفر و سیاحت کدر و بی با ختن
 کور سن سنک فلکدن وطنک محبتی چن کیدر (مثنوی) ما هم از استان این می بوده ام عاشقان در که دی
 بوده ام بر هم سوبک مستلزلدن اولشز اول الهلدر کاهنک عاشقنزلدن اولشز یعنی شیطان علیه اللعن
 صورت ملاحدن کاوب حضرت معاویه بی کلمات عموه و اقاویل مزوره ایداضله سعی اید بدید که معاویه بنم
 سلوا قیچون ایضا ایلدن نه تعجب ایلرسن بر دخی اول وحدت شرابنک مستلزلدن و اول حضرتک در کاهنک
 عاشقنزلدن اول خود فرشته ایدم و راه طاعانی جان و الله پیچوده قیلام ابلیسک ملائکدن اولسنده علما اختلاف
 ایلشور و لکن قول اصح عذاب و بودر که ابلیس ملائکه دند زرا که ملائکه دن اولمیدی مجرده ملائکه
 اولز دی و ملائکه عاصی اولز دی زرا (واذ قلنا للملائکه اسجدوا لادم فسموا و الا ابلیس) آیتده امر
 بالسجده ملائکه به مخصوص اولوردی و استنجا هیچ ابلیس ملائکه زمره سندن خارج کالوردی مثلاً

برپادشاه بر شهر خلقته ندا میدرسد و بدیهه که (امرنا الخ) تا این بقدر که کینم فتقوا الاله الدارین) پس حداد
 امر متخافت ایش او را لرزیزا تحت امر دده داخل دکلادر و لهذا کلام عریده غیر جندن استننا انک متحسن
 دکلدر صباه کر آمدن ابن عباس و ابن مسعود و سعید بن المسیب و نولدن غیر سنک و بعض مفسر سنک و ابو حسن
 اشعر سنک مذهبی بود و اما حسن بصر سنک و متکلمیندن او اححاقک مذهبی بود که ابلیس جندند و (کا قال الله
 تعالی فصبوا الی ابلیس کان من الجن) و ابن عباس و ابن مسعود دین روایت او را نکره کان ابلیس من اشراف
 الملائکه و اگر هم قبله و کان له سلطان عامه الیه و سلطان الارض و کان خازنا علی الجنان و لداستی الجن لانه من
 خزان الجنة) محصل کلام بو خصوصه مسوز جوق و قبل و قاله نهایت بوقدر واضح قول ملائکه دن اولمیدر
 (مثنوی) ناف ما بر مهر او بریده اند و عشق او در جان ما کاریده اند و دخی بو گونه تسویل و ترور شروع ایدوب
 دیدیکه با معاویه بزم کو بکزی اول خدا نیک محبتی او زوره کسبشدر و بوگاهه در بر شینک جلی و اصلی او لمیسندن
 انک عشقی بزم چاهمه کشدر پس لا بزل ما بالذات ما بالعرض کلامی او زره ذاتی اولان صفتک انما کما کی بر شیدن
 نیجه قابل اولوریدی (مثنوی) روزی نکو دیده ایم از رور کار آت برست خوردیم اندر بهار و روز کاردن او کوون
 و کور مشرب یعنی قرب الهی و متع و لمشرب هارده رحمت الهی یعنی جناب حقیقتی لطیفه و جمالیه شده
 رحمت صونوش اعظم (مثنوی) فی که ما را دست قضای کما کشت از عدم مارانه او را داشت و بزی
 اول الهی فضل آلی اکمش میدور یعنی بزم وجود عجزی آنک فضل الی خلق ایدوب وجوده کتور و تمجید و عدمدن
 بزی اول الله قادر تمجید یعنی بزی عدمدن وجوده او و کتور و مشرب وجوده نعمت بزم اول عطا قیلشدر
 (مثنوی) ای جاسا کزری نوازش دیدیم در کستان رضا گردیده ایم ای جوق که اندن نوازش و احسان کو در مشرب
 رضا گستانده طولش و سیرایش (م) بر سر ما دست رحمتی نهاد و چه شهای لطیف از ما کی کشاد و دست
 طلق ام که بودم شیرجو و کاوارم را که جانی ندا و حضرت حق رحمت الی بزم باشز او زوره قودی بر زمان لطیف
 چشمه درین دیوان ایلدی یعنی اول حضرت بزم باشز او زوره رحمت الی خودی و لطیف و کرم دیده لرین و با خود لطیف
 و کرم بکار لرین بزدن آجری و یا بزم جابجیدن خلقته اجدی عیال اولور (کاروی عن ابن عباس رضی الله عنه قال
 جعل ابلیس ملک السماء و الارض و کان یسوس بین الناس و بین السماء و الارض) یعنی حیوات و ارض ما بنسبه اولان
 مخلوقک امور فی مالک اولور و یونله حکومت خیلور و دخی دیدیکه با معاویه طوفیم و قتی شرب طلب ایدی بی ایدم
 بزم شکمی کیم تحریر یکن ایلدی آنک قدرت و قوتی یکن ایلدی (قال ابن عباس ان من الملائکه ضربا یزالون
 و یثبون شال لهم الجن کان ابلیس منهم) بو تقدیر او زوره ابلیس طفل را می و شرب طلب قیلدی حقیقت او زوره
 اولور اما بواره بر سوال لازم کلور که بزم کهواره می اول تحریر یکن ایلدی دیکدر بونده جواب شافی و کلام وافی اولدر که
 من یخ صوفیه و فو حید افعال دیر بر سه اثبات ایدر و فو حید افعال اولدر که (قل کل من عند الله) فو اسخه
 والله خلقکم و ما تعلمون) مقتضایه و دخی (الله خالق کل شیء) مقتضایه هر شینک حقیقه خالق و فاعلی اولدر
 و مجازا مخلوقدر و معرفت شیطانیه الحق فو حید افعال می سه سند واصل اولشدر و فو حید ذات و فو حید صفاتندن
 غافل و جاهل قائمدر و لهذا قال (فما اغویتی) پس حقیقت حاله و فو حید افعال نظر ایدوب حضرت امیر غایت
 معرفتندن خبر و یوب دیر که با معاویه کود کلک و قنده که شرب خوا ایدم نظر الیه بزم کهواره می اگر چه صورتنا
 و الدین و طایف تحریر یکن ایلدی لکن حقیقه فاعل اولدر و محرر کهواره فی الحقیقه اولدر زیرا هم نفس محرر و هم عین
 تحریر یکی خالق اولدر (مثنوی) از که خوردیم شرب غیر ما و که مرا پرورد دیر تدبیر او و با معاویه آنک بزدن
 غیر شیری کیدن ایدیم و غذای و وسایفه و جسمانیه فی اندن غیر کیدن آدم آنک تدبیرندن غیر بنی کیم
 به اندشدر یعنی کیم بنی تربیه ایلدی آنک تدبیرندن غیر رب العالمین اولدر کلیدر و جیب عالم خفای شینا فینا
 و آقا (ما) تدبیر بزمه قیلان و آثاره نشو و نما برین اولر دکلیدر (مثنوی) خوی کان با شریف اندر وجود
 کی توان از انزادیم و آشکدر و خوی بکه شرب افعال خلق وجود و جسدنه کندی یعنی بر خوی بکه شرب ما داراله وجوده
 کیده بن اول خوی مردمن کبر و جفیر که قادر اولور یعنی اول خوی خاقدن رفیع و ازاله الیک حق نمکندر که
 الخلق الجلی کان خلق لا یبدل ولا یتغیر) دیکشدر پس بنده دخی اول خوی سکو تا آدمه کاتبه خود مقرر ایدی پس
 بعض حوادثه بندهن نیجه معتبر اولوریدی ابلیس خوی مادر زادی اصل و تدبیر بزم ایدوب بعدله عارض اولان
 خوی ملی حادث قیاس ایلدی خبری بو که اول خوی مادر زادی دخی علم الله نیستله حاددر و ابلیس بر مقتضای
 ابی و استکبر و کان من الکافرین ای کافی فی علم الله من الکافرین) اصلی علم الهی کافر و شکبر ایدی بعده وجود

ادمه اولان امری استقباحت عکله کافر لدن اولدی و کفر بند خویشی ظهوره کادی (م) کرتابی کرد برای کرم
 بسته کی کرد ندرهای کرم * دیای کرم که مراد حضرت باریدو کر نکار عتاب ایلدیه کرمک چو لری چن
 بفلش اولور یعنی کردیرل کدیای کرم نکار عتاب ایلدی بسته چن اولور ابوب کرم الهی (ع) که کدی که چند
 هزار کشاید عیلمرد (منشوی) اصل تقدش لطف و داد و بخشش * قهر ازی چون غباری از غشت *
 او خدا تک اصل تقدی عدل و لطف و بخشش و قهر و غضب اول لطف و کرم او زره غشیدن اولان بر عیار کبیر رسته کم
 قدر او زره بر عیار اولسه تقدسه ضرور بر میدی کی سابق اولان رحمت و کرمه قهر و غضب غباری مخلوط اولسه ضرور بر من
 زرار رحمت و کرم (سبقت رحمتی علی غضبی) خواسته سابق و قهر و غضب مسبوق در پس سابق اصل مسبوق فرع
 و عرض کبیر رحمت سابقه ظهور ایلد کده قهر و غضب تا ثیری فالز (منشوی) از برای لطف عالم را بساخت *
 ذرها را آفتاب ایاوخت * حضرت حق امام ایچون عالمی دوزدی وجود ذره لرئی آنک آفتاب رحمت واسعه سی
 رعایت ایلدی (منشوی) فرقت از هراش را آبتست * هر قدر وصل اودانست * فراق و هجران اگر چه
 اول محبوبک قدر ندن حامله در که بعد و مفارقت نفس الامر ده مظهر قهر و غضب و قهر و غضبی حایدر و لکن
 اول محبوبک و صلتک قدری بیلکدن اوز یدر طرد ایدی و در سرمدی اولقدن اوتری دکادر (منشوی) تادهد
 جان از افراش کوشال * جان بداند قدر ایام وصال * تا حضرت خدا تک فراتی جان کوشمال و تادب و بره اول فراق
 سیدله جان وصال ایام تک قدری یله (منشوی) کمت یغیر که حق فرموده است * قصدم از خلق احسان بوده است
 رسول علیه السلام باندیکه حضرت حق یورمشدر خلق ایلکدن بتم مقصودم انزه احسان اولمشدر
 (منشوی) آخر یدم تا ز من سودی کند * تا ز شدم دست اودی کند * خلقی خلق ایدم تا بشدن بر فائده ایدلر
 کافال علیه السلام حاکم عن ربه قال الله تعالی انما خلقت الخلق لیرجعوا الی و لم اخلقه لم لا رجع علیهم تا بن
 شه و عسلدن دست بولمشدر معنی ایدلر یعنی انزل کر من عفو ایدوب رحمت شهیده آلوده اوللر و بشدن نیجه احسان
 و کرم لولر (منشوی) فی برای آنک من سودی کنم * و ز برهنه من قبایی بر کنم * خلقی انکون خلق ایلدم که تا لردن
 بر فائده ایلیم و برهنه من بر بقا و قهرم خلق عراند و حضرت حق تا لردن منتفع اولتی عرانیان قیاس من صو عتی
 کبیر بوابه ممکن دکادر پس حق تعالی خلقت منتفع اولز غنی عن العالمین در بلکه خلقی آندن منتفع اولور
 (منشوی) چند روزی که ز شدم تا زده است * چشم من در روی خویش مانده است * رواج کونکه فی حضور ندن
 سورمشدر بتم چشم آنک خوب پوزنده و بلند (منشوی) کر چنان روی چنین قهرای تجب * هر کسی مشغول
 گشته در مب * من سبب را تکرم کان حادثست * و آنکه حادث حادی را باعثست * لطف سابق را نثاره میکنم *
 هر چه آن حادث دیار میکنم * و سیده لفظی نقطتین ای قرائت اولتی و نقطه واحد ایلدی حرف فی اولقدن جان زرد
 تقدیر معنی انجلین عالی پوزدن بونک کی قهرای تجبدر که هر بر کسمه مشغول اولش سبب بخود معنی انجلین
 بر پوزدن بونک کی قهرای تجبدر که بونک عتاب و قهر مظهر اولقدن قاجوب بعض علمه اعتقاد ایلش بر سببه نظر
 قیاسم زیرا که اول حادث را اول سیدن که هر حادث اولان شی بر حادثه باعثدر یعنی بواعمال صالحه و بافعال فاسده
 اسباب حادثه مقوله سیدر و اسباب حادثه قدیمه اولان خصالت و خاصیتی تغییر و تبدیه قادر اولز که لا یزل ما بالذات
 ما بالعرض در بلکه بر حادثه صفت باعث اولور پس از لده اولان کر سعادت اینه صکره اول ظهور ایدر روا کر شقاوت
 اینه نه اول ظهور ایدر پس اسباب عارضه یعنی چون نظر ایدم دیکل اولور (سبقت رحمتی علی غضبی) خواسته سابق
 اولان لطفه نظر ایدم هر نه که واحد در اتی یکی یاره ایلیم یعنی هر تکم صکره من قهر و غضب دن حادث و عارض
 اولدی دیار ایلیم که العارض کالعدم در پس فلسفه به یا یسوب ترک سجده ایلد بکنه دخی علت قویوب در که
 (منشوی) ترک سجده از حد کرم که بود * این حد از عشق خیزد نه از وجود * فرض ایدم که سجده ترک حدندن
 اولدی اول حد عشق دن صادر اولر انکار وجود دد صادر اولز یعنی سجده فی ترک ایلد یکم طونه که حدندن
 اولدی بو حد عشق و محبتدن حاصل اولور انکار دن دکل (منشوی) هر حد از دوستی خیزد بقی * که شود
 یادوست غیر هشتین * بمحقق بودر که هر حد دوستقندن ظاهر اولور که بر غیر کس دوستله هشتین و صاحب
 اوله یعنی یقین بودر که هر حد دوستقندن دو بر که دوستله غیر کس هشتین اوله عاشق استر که دوستک اول غره
 اولان التفات و انعامی کند یه اوله بوابه حد اولور زیرا حد محسوس دیکل نعمتی از لاه ادا ایلکدر پس بونکه
 حد سبب عشق اولور پس بر شکت سببی که مقبول اوله سببی دخی مقبول اولور شیطانت اولی بونک قیاحتی آدمی
 غیر کورد کیدر ثانیاً حضرت حقل عشقنی محبت تقاضیه به قیاس ایلد کبیر زیرا اول حضرتک عاشقنی (بت)

کاشکی سود بکنی سوه بنم خلق جهان سوز من بگو که همان قصه جانان اولسه در بر خلق عالمی بو عشق
 محبت دعوت ایدولر (منشوی) هست شرط دوستی غیرتیزی * هجیو بعد از عطسه گفت درازی * دوستلک
 شرطی غیرتیز کدر عطسه دمنکر بیوق زمان دیری اول دیک دوستلک شرطی اولدینی کسبی یعنی غیرتیز لک
 دوستلک شرطی اولدی عریجه (برجک الله) دیک و قاریجه برزی دیک بترکه خبر اولسون و جوق باشه دیک
 عطسه نلک شرطی اولدینی کبی و بعد العطسه برجک الله دیک شرط و واجب اولدیفته و حجت بشر فدا لالت بارکه
 اوهر بر رضی الله عنه روایت ایدر (برجک الله) پس برجک الله دیک عطسه به نجه شرط و واجب اولدیه دوستلکه دخی غیرت
 کل مسلم سمعنا بقوله له برجک الله (برجک الله) دیک عطسه به نجه شرط و واجب اولدیه دوستلکه دخی غیرت
 بویه شرط و واجب اولدی دیدی نم عند الاولیا دخی غیرت دوستلک شرط نندور و لکن بونلک دیدیکی غیرت
 صراغیت نفسانه و شیطانیه دکادر بلکه غیرت الهیه در و منه ماده تفاوت چوقدر اکر طلب اولنورسه غیرتی
 درجه غیرتده مفصلاتصر راباشر دور (منشوی) چونکه بر نطش بزمین ماری بود * کتب ماری کن چه داغ نم زور
 چو که اولک نطی اوزره و بازیدن غیرتی بوقایدی یعنی تقدر بوقضایه یا یسوب دیدیکه چو نلک اولک مطلقک نطع
 تقدر بر نده و بساط لوح محظوظنده بنم مجده دن امتناع و آدمین استکاریدن غیرتی او یون اولدی و صانع دوحکمت
 بنم وجود میده و کویه خاصه و متصلدن غرضی وضع قیلدی پس حین امتحانده نکا دیدیکه ماری ازی یعنی عمل الله
 و هرورد انشک ابرا الله دخی اول کاورد یکی خاصه فی اظهار قیلدم و انجی بنده اوائی فاعل اولدم بیلوریم بنده اولان
 خاصه اوزره بر آتعی زیاده انکی (کافال الله تعالی) قل کل یعمل علی شاکسته ای بعمل علی عنه الثابتة
 و خاصه الازلیة (منشوی) آن یکی ماری که بدن مایتم * خو یشتن رادر بلا انداختم * اول بر او یون که و ارایدنی بزم
 آتی او شادم کن دیمی بلا فلا کنه ادم (منشوی) در بلا همی چشم لالت او * مات او مات او مات او * کن دیمی
 بلا به اندیکه بلا دخی آنک لالتی طاندم آنک ماتی ام آنک ماتی ام آنک ماتی یعنی بلا دخی عاقله دخی عاقله دخی
 لذائق اولورم که (کل شی من الملیح الملیح) در آنک مایتم و مغلوب و مقهور بی بی مات و مستهلاک قیلان اولدر غیرتی
 دکل (منشوی) چون رها ند خو یشتن وای سره * هیچ کس درشش جهانشش دره * جزشش از کل ششش چون
 او دهه خاصه که بیچون می اورا از نهد * ای بر کزیده و قبول و یستیده نجه فورتر کدونی برکسه بلا فوجشش
 فوشش جهات ایچره شش در ددن یعنی ششش حس دتک بشی حواس ظاهره ویری دخی حس باطنیه که اکا
 حس مشترک درلر ایس معنی صکندونی برکسه فوشش جهات ایچره شش حواسل کسکندن نجه فورتر دکل
 اولور ششک کلندن جزشش نجه فورتلور یعنی ششش جهاتل جزئی فوشش حسل کلندن و اخود کلی ششش
 جهات دن نجه خلاص اولور علی الخصوص که حضرت بیچون تحقیقا آتی کری فویه (منشوی) هر که دوششش
 اودرون آتشت * اوش برهاد که خلاق ششت * هر کیک جهات ست ده در اول کسه آتشت ایچنده در
 اول کسه فی فورتر که جهات سق خلق ایچیدو یعنی هر شول کسه که فوشش جهاتده آتشت بلا و ایچره در آتی اول
 الله تعالی فورتر که خلاق ششش جهات و شش حواسدر (کافال الله تعالی یا معشر ایمن والانس ان استطعتم
 ان تغذوا من انظار السعوات والارض فانظروا لا تغفرون الا بسلاطین (منشوی) خودا کر کفرست و کرا عیان او
 دست باف حضرتست و آن اوچه محصل خودا کر کفرد و اکر ایماندر اول کفر و ایمان اول حضرتل دست بافیدر
 یعنی ال اور کوسیدر می ایدید قوت و ارادتک عمل و معبود و اللذان و شاید دیک اولور و راکر ایمان آنک
 محاق قیدر (باز قتر کردن معاویه یا ابلیس امین (منشوی) گفت ایدر او که اینها راست * لک ششش فو از نهد
 کاست * امیرا کایدیکه سوز را ستر لیک بونلر دن سنگ نصیبک اکسک اولنلر که اصلا بوسولدیکل
 معانی و معارف دن سکا حظ نصیب فودر یعنی (انظر ما قال ولا تنظر لی من قال) حد بیک خواصه شیطانک
 من اوله الی آخره بط ایدیکه مقدماتک جهله شی عاقله مقبوله و سلمه درولکن کلک مزوره و عوچه در
 ولها حضرت معاویه بونلری بالکلیه تسلم و تصدیق ایدوب اینهار راست بیوردی و آنک بگوونه معارفی
 قبول ایچوب انمکر و خدعه سنه نظر قبولیدنی (منشوی) صدهزار ترا چومن فوره زدی * سر کردی
 در نتر آسیدی * بخیل نجه فو یلک کسه لک سن یون اوردل چقور ایلک نتر نه کلدک یعنی نتر نه کلدک
 لغم اوروب دلاک دلوب کلدک و آندما اولان جواهر و زواهر اعمای مکر و خدعه استهلاک قیلدن (منشوی) آتش و نطق
 نوزی چاره نیست * کیست کرمست فو یلمه ش باره نیست * آتش و نطق سن یا نجه سن چاره فودر یعنی سن فی النمل

محکم و نیک و بد میروم از آنکه مشق و فاسق تقدیر او را نانی اضلال ایلرم روز از لده سعید تقدیر او را نانی اضلال ایچکه
 قادر دگام (منشوی) امتحان شیر و کلبه کرد حق * امتحان تقدیر و قلم کرد حق * حضرت حق بنی شیر و کلبه امتحان
 ایلدی حضرت حق بنی تقدیر و قلم امتحان ایلدی یعنی شیری کلبه بنی تیر ایلکه سبب اولورم و تقدیر قلمدن فارغ
 اولورم (منشوی) قلب را من کن سیه روز دهم * صبر حق ام قیت او کرده ام * قلبی بن جن سیه روا بنیم بن بر صرافیکه
 آکانت ایلشم (منشوی) نیکو از او خدای میکم * شاخهای خنک را بر میکم * اوله دلالت و هفتالی
 ایلرم قوری بود افری قویا بر بر یعنی از لده نیکو اولناری اضلاله قادر دگام آنلرم معنی و ظاهر اولورم اماند بخت و شقی
 اولناری اضلال ایلدی و هلال قیلورم (منشوی) این علفهای تم ازهر حبست * نابد ایلکه حیوان جنس کست *
 و علفی که قورم بدن او زید را طاعه که که حیوان کجک جفسیدر یعنی قنی نوعدن ایلدی که ظهوره که (منشوی)
 کرلنار اهو جوز ایلد کودکی * هست در کز کیش و اهو فی شکی * مثلاً چونکه قوردا اهو دن بر اوری طوغوره
 اول باورینک کرککنده و اهو لکنده بر شک و اورد استقام معناسی اولی بونده ایلدی یعنی اول باورینک کرککنده
 و اهو لکنده بر شک و اوارا سیه (منشوی) تو کلاه و استخوان پیشش برین * تا کامین سو کندانو کام نیز * انک اوکنه
 اوت و لک دولت نظر ایلد تافتی طرعه اول باوری ادبی نیز ایلد (منشوی) کربسوی استخوان ایلد کست * وریک احواهد
 یقین اهو رکست * اگر باوری استخوان استرسه و استخوان جابنه کله کلبه روا کر کلاه انیه بی لک اهو طرم و اورد یعنی
 یقین بود که اصلی اهو اورد (منشوی) افر و لطفی جفت شد با همدگر * زانار بن هر دو جهان خیر و شر * بر قهر و لطف
 بری بره جفت و جمع اولدی کرلنار اهو جمع اولدینی کبی و ایلکد نکه قهر و لطف در خیر و شر جهانی طوغدی پس نفسی
 قهره و شره و روحی لطفه و خیر مظهر قیلدی (منشوی) تو کلاه و استخوان اعرشه کن * قوت نفس و قوت جان اعرشه
 کن * من کلاه و استخوانی عرض ایلد نفس قوت و غداسی و روح قوت و غداسی عرض ایلد کاهدن می اورد بونده
 غذای روحانی و استخواندن می اغدای نفس ایدو پس بر کیه من غذای روحانی عرض ایلد و غذای نفسانی دخی
 عرض ایلد (منشوی) کر غذای نفس جوید ابرست * و روحی روح جوید سر و دست * لک نفس غداسی
 استرسه ابرست زرد را کر و لک غداسی استرسه و روحه قرد (منشوی) کر کند او شمت تن همت * و ورود
 دویجیان ایلد کیه * اگر اول کسه تن خدمت ایلد مشرد و اگر جان دیوانه کیده کوه و اورد (منشوی) کر چه این
 دو مختلف خیر و شرند * لیک این هر دو یک کار دارند * اگر چه و ایلک مختلف که مقصود بوندن خیر و شرند
 لکن معناده و ایلکسی به برانده و در یعنی اهل خیر و اهل شر و جلدی حق تعالی لک اوردنک مظهری و لک
 حکمت ایلد و ایلدی طوعا کی کره حق تعالی به بر و بوندن عبادت ایلکدن خالی دکلور (منشوی) انبیا طاعات
 عرصه یکنده و دشمنان شهوات عرصه میکنند * انبیا علیهم السلام طاعت عراض ایلر و دشمنان شهوات عراض ایلر
 (منشوی) انیک را چون بدکنم بر داننم * داعیم من خالق ایشان نم * خوب را بن زشت سازم رب عالم *
 خوب را زوشت و اینه ام * یا معاویه نیک بنی نبیه که ایلرم بر دان دگام بن اناری شروفا دیا نبیه دعوت ایلدی بی
 انلر لسانی دگام یعنی بن انجی و نوری داعی ضلالت و ضلالت خالق دگام خوبی بن زشت ایلرم یعنی بن خوبی
 زشت ایلکه قادر دگام رب دگام بلکه خوبه و زشته آینه ام (السمی سعید فی بطن امه) * قضا ضمه سعید بطن
 لم الکنده سعید لک خوب و بد و کذلک (الشی شی فی بطن امه) مغز استخفه شی بطن امه ایلکده شقاوت زشت و بد و بن
 بونه محکم و آینه ام و الا بن المده ضلالت و غواشیدن برتی و قدر بلکه شانی ضلالت و غواشیدن اللهد درنه کم
 عقیل و ابن هدی حضرت ابن عربدن روایت سورور (قال علیه السلام بعثت داعیا و مبلغا و ایلد فی الامم الهدایه
 شی و خلق الشیطان من اوس و موس و ساولیس الیمن الضلاله شی) * کاذل الله تعالی لاتدی من احببت و لکن الله
 یهدی من یشاء (وقال بفضل الله من یشاء و یهدی الیه من انا) (منشوی) سوخت هند و آینه از دردا *
 کین سیه روی غماید مردا * مثلاً هند و دروغند آینه بی باقدی بویله و بویله اند می ساه و کو ستر
 (منشوی) گفت آینه گاه ازین و دیرم اواره که روی من زدود * آینه لسان حاله هند و باقدی کابیندن
 اولدی جری آکا تو که بنی ووزی باصدن اجدی و بیلا ایلدی (منشوی) او را نماز کرد و راست گو * تا بگویم
 زشت کو و خوب گو * اول خدا بنی نماز و طوغری سولبی ایلدی تا که زشت قنی و خوب قنی دیر یعنی آینه پوش
 هر کسک صورت حالی کو ستر کبک اول خدایک و بر مسیدر تا که زشت قنی کسه در و خوب دخی قنی کسه در
 کو ستر و بنی واسطه به بونظر ظهوره که (می) من کو اهر بر کو ازندان کجاست * اهل زندان نیست بر دان او کست
 بن شادم شاهد زندان و حبس قنده در یعنی شرعا شاهد حبس و زندان و قدر زندان و حبسه لایق دگام

و خصوصه حضرت خدا شاهد در نوکلامده حقیقته نظر انوعا غرض و او در اگر چه شیطانک من شادم و اهل زندان
 دکام دعسی کذیدر دیده ده جائز اما حضرت مولانا قدس الله سره الاعلی حقیقت حالی و ابلینک من بمی
 ابلینک لساندن بیان سور زار و ابلینک هر یک ابلینک تابع اولور عاصی و کافر اولور بغنه ابلینک لسان حالی و زبان
 مرتبی آتک کفر عصیان شتم انت قیلور و کذلت ابلینک مخالفت ابلینک حالتدخی ابلینک اصحاب هدا بندن اید و کند
 لسان حاله مشاهده اولور اما اهل زندان دکام دید بکنده سوز و درد که شیطانک اصلی نادر پس چون آتک اصلی اولور
 و کندنک اصلی و مقری ا کانتب زندان اولور اگر زندانند مراد دنیا اولور سه خود دنیامونک زندانی و کفار
 و شیاطینک چند در حضرت شیخ فصوصده و معناه اشارتی و ارد اما احتراز العدم القهم تحریر اولور (منشوی
 هر یک ابلینک درخت میوه داره تربتهای کیم ن دایه واره هر یک ابلینک درخت تلخ و خشک می برم من تارهدا و بکنک
 مشک می برم تلخ حقیقتنه جل اولور یعنی ابلینک در هر کفره کفره که میشلوفه دان کورم دایه کبی اول فدا نه
 تره ابرایلم تر بران باغبان کبی ابلینک صلاح و سداد میوسن شورور بر کبی مشاهده قیل ا کادایه وارتسه ابرایلم
 شیطانک اهل صلاحی تره ابلینک یکی نوع اولور بروی اولور که شیطان من حیث الحقیقه مرتبه سی حکمیه
 مر می با اهل صلاح در تره ابرایلم اهل صلاح اخلاقی و افساد می ابلینک انرجناب حقنه افساد و استغفاری
 و اعمال صالحه و حسن کرداری زیاده ایدور پس شیطان من حیث الحقیقه و ابلینک درخت میوه داره مر می اولور
 و نوع ثانی (اسلم شیطان علی بدی فلا می فی الا بخر) حدیث شریفک غر اسخه شول شیطان و نفسی مسلمان ایدن
 وارث حضرت محمد علیه السلام اولور دخی شیطانلری تره و القای خیرا نمکدن خالی اولور و کذلک و بکنک عکسی
 هر کفره آبی و قوری درخت کورم بن آتی قطع ابرایلم نامک بشکدن قور نه هر کفره ایدم ایماندن و هر قاندن خالی
 و ابرایلم برید بختی و بکنک ضلالت و تبرک و خدیعه آتی قطع ابرایلم تا کیم نجسندن مشک خلاص اولور یعنی
 او کتودن و اهل هدایت اهل غوایندن و و تلو و رف و قیتر سه سن بولور (منشوی) خشک گوید باغبانرا کای قضا
 مر مرا چه می بری سری خطا خشک اولور درخت باغبانه در کای جوان خطا و کاه سن تحقیقا بنم باغبانی
 کسر سن (منشوی) باغبان گوید خشک ای زشت خوب بس نباشد خشکی تو جرم تو باغبان آ کادای
 زشت خوب ابرایلم اول و سکون قبل مشک جرم قوری و اقلقلک کفایت قیلری (منشوی) خشک گوید ابرایلم من
 کورم تو جرمی جرم می بری بیم خشک باغبانه در برن طوغری ا کای د کام سن نیچون جرم و خطا سنم سکری
 کسر سن یعنی بن خود بواسطه قطع او لغنه لایق دکام (منشوی) باغبان گوید کمر سوزی کاشکی کورودی
 تر بودی باغبان اول خشک اولور درخته در کای مسعود اولور و ایدلک و ایدلک سعادت تلخ مر به سن بولیدلک کاشکی
 ا کای اولور و ایدلک اولور درختدن مراد من و مسلدور که ایمان و اسلامه تر و تازه اولور شره رضای حق
 برورم که و کندی قرب خدایه تر و مکه استعدادی و ارد و درخت خشکدن مراد اهل کفر در کای و وجودندن
 رضای رحمانی و قرب بصفای میوه لری بکنکه آتک قابلیتی و قدر که مسعود دکادر بلکه شق و بد بختد و شیطان
 بودنیا باغنده فی المثل بر باغبان کبیدر حق ایمان و اسلامدن خشک اولور کافر و وجودنی ضلالت تبریه قطع ابلینک
 قصد ابلینک کافر و وجودی آ کاسان حاله در کیم بن خود مستقیم الطیم و کندی مرتبه مستوی و راست می سن
 ظاهر ا اعوجاجم و قیاسن نیچون بنم خراب و هلاک ابلینک قصد ابلینک شیطان دخی آ کاسان حاله در کای
 از لده مسعود اولور کاشکی ایمان و اسلامه تر و تازه اولور و ایدلک کاشکی وجودی ایمان و اسلامه
 تر و تازه اولور آ کاسات اولور و کاه و خطا قیلتی ضرور مر (کا قال انی صلی الله علیه و سلم اذا احب الله عبدا
 لم یضر ذنبه) و بر کسر تک وجودی ایمان و اسلامدن خشک و خالی اولور که کندی مرتبه مستوی اولور
 و عدالت قیلتی و طبعی و رضای مستقیم اولور اصلا آ کانه قیاس و الحاصل ایمان راست است و طاعت مقید
 و نافع اولور مع ایمان و اسلام خطا و مصیبت ضرر قیلر دیک اولور (منشوی) جاذب آب حیاتی کشتی
 اندراب زندکی آغشی (رحمت آبی جنب اید بی اولور دیک زندک آبی ایچره فارشش اولور دیک یعنی اگر درخت تازه
 کبی تر اولور آب حیاتی طاعت و محبت خدای جنب اید بی اولور و آب زندکی که فی الحقیقه علم و معرفتدرا کا
 مستغرق اولور دیک و غر طاعت و حسناتی درخت وجود کدن آسان قیلور دیک (منشوی) تخم و بید و است و اصل و
 باد درخت بخوش برده و اصل و تخم و اصل و باد اولور و اصل و تخم و اصل و باد درخت خوش اولور و اصل
 یعنی سنک و اصل و تخم و وجودنی الحقیقه بر امر و قیاس اولور و اصل و تخم و اصل و باد اولور و اصل و تخم و اصل و باد
 و اهل اسلام که در درخت خوش کبیدر انرا و اشد و انلر دن ایمان و اسلام خوش شقی اخذ و جذب آتک

میل قیلند انلر کندی خاندده اولان خوشلقدن بر مقدار سنک وجود نه وصل ایله ردی (منشوی) شاخ تلخ
 اولر خوشی وصل کندی آن خوشی اندر نه ادس برزند * آجی آماج اگر برخوش اناجله وصل ایله یعنی
 میوه سی آجی اولان آجی اگر بر میوه سی خوش اولان آجیله آتسله و خوش اولان درختی تلخ اولنه وصل
 ایله اولر خوشی آجی بود انک تلخ نهد و خاندده ظاهر اولور کذلک بر فاسق بر صافه مقارنت قیلله اولر صالح
 مقارنت قیلله اولر صالح کندی خوشی باطنده اولان خوشلقدن آکا تعلیم قیلله وائی تره ایله بنهاته الله
 تعالی آنک صلاح حالی کا تا نایر بار اولر که نک وجود نه صلاح و طاعت میوه لری ظاهر و کور (منشوی) گفت
 امیرای راهزن حجت مکه و هر تراره نیست در سن ره مجوه پس حضرت معاویه ایله ایسی ای رهزن طریق خدا
 حجت سوله تحقیق اسکا بنم وجود نه بول بود قول استمه و دخی وجه در تحقیق اسکا بول بود در بنم خصوصه بول
 استمه (منشوی) رهزنی دن غرب و نایرم * هر لیا سانی که آوری کی خرم * فی المثل سن رهزن سن و بن غرب و نایرم
 هر لیا ساری که کتور در سن بن صافون الورم (منشوی) کرد رختن من مگردانز کافری * قوت رخت کسی رامشتری *
 کافر لک کدن بنم رخت و ستاعک چورمه سن طوافه فی المثل بر که رختن من مشتری دکلن (منشوی)
 مشتری نبود کسی را راهزن و در عاید مشتری مگوست و فن * سرامی که به مشتری اولر و اگر کندی سی مشتری
 کوسر سه مگر وجه در (منشوی) نایجه دار دین حدود اندر کدی * ای خدا فرادما این عدو بیت شیطانک
 مگری تعجب ایلمک مو قعده واقع اولشدر و آنک مگر وجهه سن دنی فزوق الهی خلاص میسر اولدینی اجلدن
 خدای تعالی به دعا و نجات ایلمک نموده دینلدر تعجب و حود و تقی ایتمده نه طور بود خنددن ای خدا بنم
 فرادیمز مارش یعنی حدود اولان ایلیس وجودی یقینده تعبد که بود مکرر وجه لر طو برای خدای تعالی
 بود و در بنم فرادیمز مارش و بر زمین و ناصر اولر ناولد خنددن بنم خلاص میسر اوله (منشوی) گریبی صلی ذکر
 در سن دم * دریاب از سن این رهزن غد * اگر بر دخی بر فضل بکا اوفور یعنی افسون ایله بورهن غدی شدن
 قیارتدن میاد و قعده غدا سلامد که شعرا سلامدن گایه اولور یعنی اگر بوالیسی بر تنلیس بر فضل دخی بکا افسون
 ایله بورهن لباس اسلامی بدن قیارتو شعار تعبدی بنی عمران ایلر دینی (نالیس معاویه رضی الله عنه حضرت
 حق تعالی از نیکر ایلمک لعین و نصرت خواست وی (م) این حدیث همیو دوست ایله * دست کبرایه کایم
 شد سیاه * پس حضرت * حق * بگویند مناجات ایلیوب و عرض مناجات قیلوب دینی ایلیس بسوزی نو تون کایم
 ای اله ای طوطی خوشه بنم گایم سیاه اولدی یعنی دنان کلیم و بلیسی سیاه ایلدی کی شیطانک مکرر و خدای دخی
 انسانک قانی سیاه ایلر و عاصی اولوب کرام اولور سیاه کلیم اولق عصیان قیلقدن گایه اولور (منشوی) من بحجت
 بر سیم بایلیس * ککوت قینه هر شر بف و هر خدیس * بن حجت در هاته ایله غالب کله نرم کا کما قله
 و مقاومت قیلله منمزا که او ایلیس هر شر بف و خدیسک قینه سیدر کدی و شر بی مکرر ایضال ایلمک کا
 میسر در (منشوی) آدی کو علم الاسما نکست * در نک چون برقی این ملک فی نکست * زیاده عظیم اقدار آدم کاول آدم
 علم الاسما لیمیری در بولیک برقی کی اولان جمله سندی جمله در یعنی حضرت آدم علیه السلام که (و علم آدم الاسما
 کایا) آتنگ مصداقچه علوم اسماء الهیه نک یکیدر بولیک برقی خاطف کی اولان جمله و همز اتده فی جمله بی جراتدر
 مصرع اولده اولان یک لفظی به فارسیه او قسه دخی جائز در زیر آیه فارسیک قسه سیله بلوب بیورمغه در لر
 بودر سرعت و چاکلک معنایه استعاره اولوب معنی بول اوله اولی اولور و مصرع ثانی به دخی انساب کاور یعنی
 زیاده عظیم اقدار اولان آدم که علم الاسما نکست و چاککیدر بولیک برقی خاطف کی اولان جمله سنده و کله سنده
 فی سرعت و بی طاق در دیمک اولور و آتنگ تفسیری و جلند و اخر نه قریب آغاز منور شدن * حواس عارف سر خنده
 کاور و اوچی جلده دخی بعض مواضعه تحقیق و تفصیلی انشاء الله تعالی بر اولور (منشوی) از بهشت انداختن
 بر روی عالم * چون ملک در شست او شد از عالم * شیطان آتی جندن جیاقروب خاک وزی اوزره آندی محال
 جابندن نزول ایلب و چکلی آتک آغنه کندی یعنی آجانه آیکن ایلمک مکرر و واسطه سیله زمینه عیوط ایلیوب
 آتک دام مکرر نه زمان اسم اولدی (منشوی) توحه انا طلنای زدی * نیست دستان و قوشن واحدی * انا طلنای
 فضا اوردی اولر لعینک جمله و افسوسه بر حد و نه بایت بودر و آتک تفسیری جمله اولده اضافت کردن
 آدم را با خودیش سر خنده و زایلدی (منشوی) اندرون هر حدیث او شربت * صده زان صردوی
 مضرت * آنک هر سوزنک ایتمده مشرفه و دار در نیجه یزیک صرا نک وجود نه مضرت (منشوی) مردی
 مردان بیند در نفس * درین و مرد افروزدهوس * فوری و دردم مردلک مکنی باغری یعنی انگری

مغلوب و زبون ابرازند و مرده هوس شعله اندر روز و ماه قوت و بر دس خدایه مناجات ابله کندن رجوع
 الیه و با کاف و کونه خطاب و عتاب ابله که شروع قلمی (منشی) ای بلس خلق سوز و فتنه جوهر پرچم ردا
 کردی راست گو ای فتنه طلب اید بی خلق باقی ابله س طوغری دی بی نه سیدن ردا ابله (باز تفر را بلس
 علیه الفتنه ندیس خود را (منشی) گفت هر مدی که باشد کان نشنود او راست و با حدتشان (ابلس بر تلس
 حضرت معاویه رضی الله عنه بود کونه جواب و روبر دیدی هر بر مدی که کان اوله اوله که راست سوزی و وزنانه
 استماع و قبول ابله (منشی) هر دوری که خیال اندیش شد چون دلیل آری خیا شیش شد هر بر دوری که
 خیال اندیش اولدی چونکم دلیل کتور سن آنک خیالی زیاده اولدی یعنی هر بار که کندی سوزی اثبات ابله
 ایچون آکابر برهان و حجت ابراز ایلیم سن آنک قلبنک او هام و خیالاتی زیاده اولور و شک و شبهه بی اول که دخی ارفق
 قیامور دیدی (منشی) چون سخن دروی رود علت شود بیغ غازی دزد را نشود چونکم اول بدکان و خیال
 اندیش اولان که بی سوز کیده علت اولور غازی شک بیغ دزد آک اولور و آتی مستحق اولان محله صرفا تجرب نامخل
 اولان بره وضع قبول (منشی) پس جواب او سکوت و سکون هست با اله سخن گفتن جنون پس بدکان اولان
 کسه به جواب سکوت و سکوندر (کافیل جواب الاحق السکوت) زیرا ابله سوز سوزو بلک جنوندر (منشی)
 و زون من با حق چه فای ای سلم و زینال از شر ان نفس نسیم ای ساده دل سن شدن حضرت حق نه ابله بر سن
 بولیم و فی نفسک نشدن ابله (منشی) و خوری حلوات را نسل شود و تب بکدر طبع و غفلت شود و مئلاسن حلوا
 بر سن بعد از آنکه چکان اولور منی سته طور سنک طبعک مختل اولور (منشی) بی کده لغت کی ابله سن را چون
 نه بی از خود ان تللیس را برجم و کاسر ایلیم لغت ابله بر سن اول تللیس بیچون کند کندن کور من سن کر کرد که
 آتی کندی نفس کندن کور من و شیطانه لغت و سب ابله کندن بری اوله سن (کا قال علیه السلام لا تسوا لانی شیطان
 و تعوذ و بالله من شره و ایا هو یرة کذا فی الجامع الصغیر (منشی) نیست از ابله سن از تست ای غوی که جور و به
 سوزی دهنه بی دوی ابله سن دکل شدند ای غو دیکه روی کی دهنه بیانه بر سن یعنی اول مکر و تللیسی کندی نفس
 اماره بالسو کندن بیچون کور من سن ایلیم دکل و کور سنک نفس اماره کندن ای غو دیکه کلو کی بر و شیطانی
 جانبته کیدر سن و نفس اماره مکن مرادی اختیار ایدر سن پس بچن بولک سو بران کور من ایلیم لغت ایدر سن
 (منشی) چون که در سینه بیی دهنه را دام باشند نانی و چرا چونکه سبز و چند دهنه کور من آنده طوق
 و ایدر سن بوی بیچون بیلمز سن یعنی چونکم سن سبز کاه دیاده دهنه بی کور من یعنی مشتهیات نفسانیه دهنه
 مکر و فها اولور بوی سن بیچون بیلمز سن اول دهنه دهنه و جهله احتراز قیلز سن (منشی) زان نانی کت
 زانن در در کیمیل دهنه چشم غفلت کور کرد اول جهندن بیاز سنکه سن اول دهنه کت میلی دانندن دور
 ایلدی و چشم عقلی نشندن کور ایلدی (منشی) حیل الاشیاء بعینک بعینک نفسک السواد خبت لا تختصم
 اجد و اوداد و اودردا حضرت ترندن روایت ایدر (کا قال علیه السلام حیل الی بعضی و بعضی) پس شیطان
 لسانندن حضرت مولانا یورول که ای معاویه سنک اشیا به حیلک سی کور ایلر و ما غر ایلر سنک طلمات شه و الله سیاه
 اولان نفسک شبای ایلدی کسه به اظهار خصوصت قیلدی فی الواقع بولدر که (ان النفس الامارة بالسوء)
 مقتضای سجه اصل معاصی به زیاده امر ایلن تقدیر و شیطان لازم کله التحق بر موسوس و مسولدر (لهذا قال
 علیه السلام الحمد لله الذی رد امر الی الشیطان الی الوسوسة) وقال الله تعالی ان کید الشیطان کان ضعیفا) امانس
 اماره شیطان کدی دکلدر بلکه ادای عدودر (کا قال علیه السلام اعزى عدوك نفسك الی بن جنینک
 (منشی) و که بر سن منه کتر مرین و من زید یزارم و از جرس و کین سن کاهی بکا اسناد ابله اکر یورکی
 کور به بن شروفا ددن و حرس و کیدن یزارم (منشی) سن بدی کردم بیچام هنوز انتظارم تا شم اید بر روز
 بن ربیاح ایدر و هنوز بیچام منتظرم تا شم بیچ روز کله یعنی امر حقه محالفتا بکله و آدمه ترک بجهده قیلغه
 بریدل ایلدم هنوز اول قبا حندن بیچام منتظر مکشم بوظانی اولان سالم نورانی اله حضرت حق کاهی عفو
 ایلدی بی سر حقه رب قیل (منشی) ستم کشم میان خلق من فعل خود بر من نه دهر مر دورن بی خلق ایچنده
 بن ستم اولدم هر مدی دورن کندی فعلی بن اوزر عفور (منشی) کرک بیچاره اگرچه کریمه ست و ستم باشد که اودر
 طنطنه ست و مثلا بیچاره قوردا اگرچه ایدر ستم اولور و یله دیو که اول کرک طنطنه ده در یعنی قوند و طوق قلده در
 می چونکه ساند زعفران را هفت خلق کو بد تخمه است از لوت زف و بیچاره قور چونکه ضعیف لکندن
 بولکته قادیانلر خلق دیر که قوی و وافر تخمه در یعنی اکندن امتیایه ابر حشدر بر (باز الحاح کردن

معایبه ایلمس را (منشوی) گفت عبر راسی ز هانت و داد سوی راستی خواندنت و معایبه ایلمسه ابتدای سنی
 شدن طوع و بقر بقدن غیری قور تار من عدل سنی طوع و بقر یلق جانیه افور (منشوی) راست کونا واره ای از جنگ من
 مکر نشاند غبار جنگ من * طوع و بقری سوبه تا بنیم نچیدن قور تار من بن جنگ و خصوصیت غباری مکر و حله
 نسکن ایاز (منشوی) گفت چون دانی دروغ و راست را * ای خیال اندیش براندشها * ایلمس معایبه یا بیدی
 نجه ییایورس و نه سیدن تمیز قیایورس دروغ و راستی ای نسکوله پراولان خیال فکر ایچی (م) گفت سغایر
 نشانی داده است * قلب و زب * کور اخلت نهاده است * معایبه ایلمسه ابتدای حضرت سغیر علیه السلام
 بر نشانی و بر منقلب و نیکو به محک و میزانی قومش بود خن جانزد رکذ شه قلب نسکور آئی محک قومش و بر منقلب
 صافی حضرت یغمبریک و بدی بیلکه و کذبی صدق دین فرق ایلمکه محک قومش (منشوی) گفته است
 الکذب رب فی القلوب * گفت الصدق طمانین طروب و معایبه شیطان دیدیکه حضرت یغمبر علیه السلام
 سیر مشدیکه کذب قلن واضطر ابد و فلویده و دیدیکه صدق سکوندر و طربه قلی آسوده قیایبدر نه کم این مردن
 و حسن بصیردن احمد و مندی و حدیثی روایت ایدرز (قال علیه السلام) دع ما یریک فی الما یریک فان الصدق
 طمانین وان الکذب رب (منشوی) دل یار اندر * کتار دروغ * آب و دروغ * هیچ نقر دروغ * تاب بلان
 سوزدن کاغز و مطمئن اولز آب و دروغ * هیچ شه لند و مر یعنی آله روغندن شه حاصل اولدنی * کی کذبه
 مخلوط اولان صدق دین دروغه نورضیا حاصل اولان و درون آندن منور اولوب ظلمات شکوکی دفع قیاز (منشوی)
 در حدیث و است آرم دلست * راستجا دانه دام دلست * راست و زده قلب آرم و سکونی و ارادر راستقل
 کوکل دامند الله سیدر یعنی مرغ دانه به صد اولدنی * کی کوکل دخی صدقه مائل اولوب سید اولور (منشوی)
 دل مکر بخور یا سید بدهان * که نداند چاشنی * این وان * کوکل مکر بخور اوله اغزی بدور زرا قوت
 خاتمه سی مختل اولوب اغزی نیک دادن بیلز بر مریم اوله کاول کوکل بوتک و آنک طعنی بیلده و دوقنی طوبه به حق
 بر قلب کاسره هوا نشووت اولفده بخور اوله و قوت ذاقه عقلیه سی فاسد اوله اول خبیث با کدن فرق قیاز و نیکوی
 بدن و صدق دروغدن غیبا یاز (منشوی) چون شود از یز و علت دل سلیم * طم کذب و راست را باشد علیم
 چونکه ریج و می شدن کوکل سلیم اوله یعنی سلامت بوله کذب و صدق طمعن بیلجی اولور (منشوی) حرص آدم
 چون سوی کندم فرود * ایدزل آدم سلیمی را بود * حضرت آدمک چونکه بغدادی چابنسه حرصی زیاده اولدی آدم
 حنبر تارنک کوکلندن سلیم لکی فایدی یعنی حرص کندم حضرت آدمک قلبش بفسدن سلامتی ازله ابتدای
 (منشوی) پس دروغ و عشوه تار گوش * کرد * غره کنت و زهر قاتل نوش کرد * پس سنگ دروغ و عشوه کی
 گوش ابتدای یعنی کذب و مکرکی اجتماع ابتدای و انکه ایش اندی و غرور و غافل اولدی و زهر قاتل نوش ابتدای
 (منشوی) کزدم از کندم نداشت آن نفس * سپرد تمیز از دست هوس * حضرت آدم اولدم کردی کندم دن
 بیسای و مهری و هردن فرق قیلمدی زیراهوس مستندن تمیز اوچار بر بصرا و اوندن حقیقت حالی بیلک و فساد
 صالحدن فرق قیلقی فقر (منشوی) خلق مست آرزو وند و هوا * زان پذیرا ندستان ترا * خلق عالم آرزو و هوا نیک
 مستلبد را اول سیدن سنگ حیل و مکر لقبول ایدیمیلرد (منشوی) هر که خود را از هوا خوا بر کرد * چشم خود را
 آشتی را از کرد * هر شول که کندی و هوا خوا شدن کیر و ایلدی کند بک چشمتی را از و امر او آشتا ایلدی
 پس حرص و هواند کندی خلاص ایلن که حقیقت حاله واقف اولور و نیکوی بدن و کذبی صدق فرق قیاز
 (شکایت قاضی از اقامت ضوا جواب گفتن نائب اورا (منشوی) قاضی نشاندندی که بست * گفت نائب قاضیا
 که به دست * رفایضی فی منصب قضا به نصب ایلد بلراول اغلدی نائب ایدی ای قاضی که به نند (منشوی)
 این نه وقت که به و فر یادنت * وقت شادی و مبارکادنت * و زمان سنک که به و فر یادک و قتی دکلدر بلکه
 سنک شاد بیلک و مبارکادک و قشدر یعنی وقت تعزیت دکل بلکه وقت تنهتد و پس که به نیک سببی ندریدی
 (منشوی) گفت آه چون حکمران سیدی * در میان آن دو عالم جاهلی * قاضی ناشایدی آمریدل نجه حکم
 سوزد اول ایکی عالم او راستند میر جاهل یعنی قلبنه مالک اولین و کوکلی کندی الله اولین و دایت حالی بلر
 بر که ایکی کندی حواله عالم اولان خصمک ما بشند توجه لای احکام ایلر (منشوی) آن دو خصم از واقعه
 خود را فتنه * قاضی * سبکین چه داند زان دوند * اول ایکی خصم که دعایه کاور و کند بلر نیک واقعه مستندن و افلدر
 مسکین قاضی اول ایکی خصم بند و حیلای نه ییایور (منشوی) جاهلست و غافلست از مال شان * چون ورد
 در خوشنای مال شان * قاضی ائزل حالتدن جاهل و غافلدر ائزل قاته و آندل مالنه نجه کیدر (منشوی) گفت

خصمان عالمند و علی * جاعلی و ایلک شمع منی * نائب قاضی به اشدی ایکی خیمه صکر چه عالمدر و لیکن
 علت منسوب برادر اگر چه من انزلک احوالنه جاهل من ولیکن ملت اسلامک شیعی من نور علیک منشی من (منشوی)
 و آنکه * و علت نداری در میان * آنرا غایت هست نورید کلان * زیرا که من اورا زده علت و غرض طوع من اول
 فراغت و اولی علت اولی * و کور زلک نورید و یعنی علت و غرض برده دیدن دل کید و وی غرض طوع نوریده دلدر
 چونک من سنده غرض خلق حاصل اوله نور فرستاده حق باطلدن غیر ایلیکه قادر اولور من (منشوی) و آن دعا را
 غرض شان سکور کرده * علشانرا علت اندر کور کرده * و اول ایکی عالمی که مراد ایکی خصم و انزلک غرضی اثنای
 کور ایلمدی علت و طمع آنراک علی قیده ایلمدی (منشوی) جهل رای علی عالم کند * علم را علت زدها بر کند جاهلی
 علت سزلک عالم ایلمد و غرض علی قلبردن قور بر (منشوی) تا که رشوت نرسدی بنده * چون طمع کردی
 ضرر بر بنده * نائب قاضی به دیدیکه ای قاضی غرض و علتدن بری و طمع و رشوتدن عاری اول تا که رشوت آید من
 عالم و بنده من (چون رشوت نرسدی) دخی نسخه در یعنی چونک من رشوت آیدک بصیر و اهل نظر من چونک
 رشوت طمع ایلمد کور و بنده من یعنی چونک طمع ایلمد من کور دل و بنده نفس من رشوت ان ملعون و طمع
 قیلن کور دل و حکمت * سقندن مقبول اولسی مقرر در (کاروی الامام احمد بن یونان رضی الله عنه قال علیه السلام
 لعن الله الراشي والمرشي والراشي بينهما عشي وعن انس رضي الله عنه قاله علیه السلام الطمع يذهب الحكمة
 من قلوب العلماء وقال علیه السلام استعبدوا بالله من الطمع فان الطمع بعدي الى الطمع) پس معاویه باطله جواب
 و رب اشدی (منشوی) از هو امن خوی را و کرده ام * الله های شهوتی که خورد ام * هو ان بن خوی جدا ایشم
 شهوت منسوب اولان قهقهه لری از چشم (منشوی) چاشنی * کور دل شد با فروغ * راست را داد حقیقت از فروغ *
 بن کور کل چاشنی کبر با فروغ اولدی یعنی قلبان قوت ذات من و باطلدن قوت اولدی صدق * کزیدن حقیقه
 یلور و کزنی بددن فرق قیامور (باقر آراوردن معاویه باطل را) (منشوی) و بر ایدار کردی من مرا * دینی بیدارنی
 وای دعا های ایلدین تحفه قسان بی نییون بیدار ایلمدک حال آنکه من در اراطلد دینی من ای حبله باز (منشوی)
 همیو شخصاشی همه خواب آوری * همیو خنری عقل و دانش را بری * بر شخصاش کی دو کلی اوید و کور و من
 یعنی شخصاش نیجه من تمامه سده شک دخی مورث قوم و غفلت اولی شکند و خنری کی من عقل و دانشی ایلمور من
 یعنی خنر عقل و دانشی به کوه ستر ایلوب ازاله ایلر من دخی انک کبی عقل و دانشی ازاله ایلر من (منشوی)
 چار بخت کرده ام من راست گو * راست را دادم و حبله با جو * سنی چار من ایشم * اوله اول طوغری سوبدن
 طوغری سوزی یلور من حبله راسته (منشوی) من زهر کس آن طلب دارم کاوه صاحبان بلندن طمع و نحو
 بن من کس دن آن طلب طور ترکا و طمع و نحو دیده آنک صاحب اوله یعنی بنم مطلوب اولان شیک اول که طبعیده
 بنم دیده باطله صاحب و مالکی اوله (منشوی) من زهر کی تجویم سگری * و زنجشکی تجویم لشکری *
 بن من کدن سکر لک استمزم بن زنجشکن لشکره منسوب طوع من یعنی لشکره عدا دندن عد اغزم زیرا آندن جرأت
 و شجاعت کلز (منشوی) هم جو کبر ان من تجویم ازین * کورود حق یا خود از حق آیی * آتش بر ستر کی بن
 بر شدن استمزم کا اول بت حق اوله با حقدن اول بت بر نشان اوله اما یوزدن اولی و اوجه اولان معنی اولدر کدنه بن
 کا فر لکی بر شدن طلب لازم او که حق اوله و با خود حقدن بر آیت اوله زیرا حقه باطل بر برده جم اولز و باطل
 شرعیدن خاصه حقیقت ظه و ره کلز یعنی حضرت معاویه باطل بر تبلیسه دیدیکه ای شیطان هر شیک برنجلی
 وارد و هر شک بر اهل و هر بر شیتی بخندن غریب طلب خیت و خسرانه معبد رسته کت محل بطلان ایکن
 کا فر اندن حق و آیت حق طلب ایلمدن کا فر لکی بدن حق و آیت حق طلب ایلمز کت حقدن موضعی و آیت
 حقدن محلی دکادر * کا فال سلطان العارفين (بت) اطلب الدراخی وسط الصدف * و اطلب القن من اصحاب
 الحرف * حکیم اولدر که هر شیتی موضعندن طلب قبله پس شیطانکه مظهر شلا در اندن ایمان و عرفان طلب
 ایتل عین جهل و روا لدر (منشوی) من زهر کین می تجویم بوی من * من در اب جو تجویم خشت خشت * بن
 سر کندن مسکن را جمه سی استمزم بن ارمق صو شک ایچندن قوری که ایچ استمزم (منشوی) من شیطان این تجویم
 کوه من غیره کورم بیدار کردد تجویم بن شیطاندن بوی مید طوع من زیرا او غیرد که شیطان بی خیر بیدار اید
 (راست گفتن ایلدین شمر خود را جمعاویه) ایلدین چونک حضرت معاویه دن بوی من ته ابرام و اقدایی سکوردی
 عاقبت الامر (منشوی) ازین دیدن بگفتش بر آن * کوردم بیدار بیدان ای فلان * بن نداندن اول معاویه به
 دیدی یعنی با ضروری بچزند کوجها کا بزدی آندن اتری ای فلان سنی خوابدن بیدار ایلمد بیل (منشوی)

ناری اندر جماعت در نماز از پی سقامبرد دولت فرازه تا نماز ده جماعته ابریش من بلند قدر و عالی دولت سیم بر
 اردند (مثنوی) که نماز از وقت رفتی مرا بر این جهان نایل کشی فی ضیاء اکرست نماز وقتند کیدیدی یعنی
 حضرت سیم بر این نماز قیله و جماعت حاضر اولغه بشیوب و نماز سندن قوت اولوب قضایه قالدی و وجهان
 ضیاء سر فرا کو اولوردی و سندن باشسته زندان اولوب نیجه زمان قلبک تحیف و تأسفده فالوردی (مثنوی) از غیب
 و در رفتی اشکها و زدو چشم و مثال مشکها و غیب و درددن کو زبانی کیدردی سنک ایشی شکمدن مشک
 کی (مثنوی) دوق دارد هر کسی در طاعتی لا یرحم تشکید از وی ساعتی هر برکسه برکونه طاعتده ذوق
 طو تر لایرم اندن بر ساعت صبر ایلمز (مثنوی) آن غیب و درددن صدمه نماز کو نماز کو حریق آن ناز و ایماعیه اول
 غیب و درددن و نماز اولوردی یعنی اول جماعت اولان نماز سندن قوت اولیدی سنک درونکدن غیب و درددن و آمرسد
 طهوره کوردی و اول غیب و درددن و نماز معادل اولوردی نماز قی و اویناز کفر و غی قی بهی و نولک ما بنده تقاضوت
 غلیقه و مراتب کثیره و اورد که نماز توایی سوز درونک فایده مائل اولز سنک و حکایه دن معلوم اولور (فضیلت
 حسرت خوردن آن شخص رفوت نماز جماعت می) آن یکی معرفت در مسجد درون هر دم از مسجد می آمد
 بروی اول برکسه مسجد ایمنه کندی خلق مسجدن طشره کوردی (مثنوی) کشت برسان که جماعت را
 چه بود که مسجد می پروان آید سوزد اول که سوز اولدی که جماعت را چه بود که مسجدن طشره
 کارور (مثنوی) آن یکی گفتش که سقامه نماز و جماعت کردید فارغ ز راز اول برکسه اندیکه حضرت سیم
 علیه السلام نماز جماعت اولدی و راز و نیاز دن فارغ اولدی (مثنوی) نو یکبار میروی ای مرخصام چونکه
 سیم بر بادست السلام ای مرخصام سندن قنده کیدرس چونکه سیم بر علیه السلام سلام و بر مشرد و نماز دن فارغ
 اولمدر (مثنوی) گفت آه و دروازان آهش درون آه او می داد از دل وی خون اول که چونکه بوسوزی
 آهش در دله آید می و اول آه دن نو تن طشره کندی آنک آهی کو کلدن کان راهی سنی و بردی (مثنوی)
 آن یکی از بیعت گفت این آه را چه فایده دوان نماز من ترا چه جعدن اول برکسه آ کاندی بو آهی سن بکاو بروم اول
 نماز من سکایفی حضرت سیم بر آن آردنده جماعت نماز قیلان طاقه دن بری اول جماعت نماز قیلان محرم تلان و آه
 قیلان که سیم بر دیدی اول آهی بکاو بروم خلف سیم بر جماعت نماز قیلان نماز سنک اولسون (مثنوی) گفت
 دادم آه و پدر من نماز او سندن آه را با صد ناز و جماعت ابریش من که آهی و بردم سنک نماز که قبول ایلدم دیدی
 اول که اول آهی و ز نیاز الی و نیجه شکر و جلد قبول قیلدی (مثنوی) شب محبوب اندر بگفتش هانقی
 که تری ای حیوان و شقی که چه دوشنده بر هانقا کاندیکه ای نماز و بر وی انک متاله سنده آب حیوانی
 و شقی الی یعنی اول هانقا کاو دیدیکه ای آمدرون آن که فی الحقیقه آب حیات معشوی الی و امر اض
 روحه و قلبه شافی اولان و در مان قیلان علی اختیار قیلان (مثنوی) سرت این اختیار و این دخول بشد نماز جلد
 خلقن قبول و اختیار کرد بود خولت بر منته خلقن جمیع سنک نماز قبول اولدی (تمه اقرار ایلدس جماعیه
 مکر خود را) پس عزاز ایلدس بگفتش میزداد مگر خود اندر میان باید نهاد پس ایلدس حضرت معاریه به
 اشدی ای داد صاحب اولان امر کندی مگر فی اوره به قوس کرک (مثنوی) که نماز قوت هی شدن زمان و سزدی
 از درددن آه و فغان آه کراول زمان سنک نماز قوت اولیدی کو کلا درددن آه و فغان اولوردی (مثنوی) آن تأسف
 وان همان وان ناز و درددن کشتی از دوسدد که نماز اول تأسف و اول فغان و اول نیاز ایکوزد که نماز دن بگردی
 یعنی نواب و سزا و ایکوزد که نماز نواب و سزا سندن ایلد و بگردی (می) من ترا دار کردم از راهیب و انسوزاد
 چنان آهی و حجاب من خود دن سنی سید اربلدم تا که نماز قوت اولغه آه ایلدس تا بحین بر آه حجابی باقیه
 و برده روی اولدوب بقیمه (مثنوی) تا چنان آهی نباشد مرا تا نباشد راهی نباشد مرا تا نباشد ایچون انجلین
 بر آه ولیه تا اول آه که سزا بر اولدوب وسندن نولک کی بر اشرف و افضل عمل ظهوره عمل بلکه ادنی اولان
 علی ادا ایتمکه افضل و اولی اولدن محرم قاله سن و ترک افضل ایدوب مقبول و ادانی اختیار ایلدن اوله سن
 دیدی (مثنوی) من حسودم از حسد کردم چنین من عودم حسودم مکر تر کرک من حسودم حسودم
 بول ایلدم من خلق عالمه دشمنم بن ایشم مکر و کیندر جواب معاویه ایلدس را بعد از اعتراف و قبول کردن معاویه
 محض اول (می) گفت اکنون راست گفتی صادق از تو این ایدوب این را لایق حضرت معاویه ایلدس چونکه
 بوسوزی اشدی که اشدی اول طوغری و یلک صدق سندن بکاو و رس بکالا یقسن (مثنوی) و عکبوف
 نو مکر داری مشکلم من نیم ای سنک مکر زحمت میار من عکبوف و سن مکی شکار طو نارس ای سنک بن

مکس دگر زجت کورمه (منشوی) بازاسیدم شکارمه کند عکسوفی کی بگرداند * آق طوغان بنی شاه
شکار ایلر عکسوفت برنج و مرغی بنی برنج طرفه نهوجه طولنور (منشوی) و مکس میکس
تانی هلا * سوری دوش زنگک هار اصلا * هلا مادامکه کادرین پوری مکس طوط بران طرفه شکره بر صلا
اور یعنی اهل هوا اول نفس که مکس کیدور و سنگ حله و ترورک دوش کیدور پس انری کنیدی حله و ترورک
جائنه دعوت ایل (منشوی) و روحانی و بسوی انگین * هم دروغ و دوش باشد آن یقین * و کرسن برکس یا انگین
جائنه اوقو به سن اودنی معاده فی شک و دوش و دوش (منشوی) و مر ایدار کردی خواب بود * و قومودی کشی
آن کرداب بود * سن بی سدا و ایلدک خواب ایدی یعنی سن بی اگر چه طاعته انضاط ایلدک لکن اوعناعین غفلت
و ترک طاعت ایلک ایدی سن کشی کو ستردک اول و طوط و کرداب ایدی (منشوی) و مر ادر خیزانی خواندی
و مر ا از خیرم تر ایدی * سن بی اول سیدن خیره دعوت ایلدک تانی آدن اولور * خردن سورک و بی اولی و افضل
اولان عملدن محروم ایلدک * غوت شدن دزد با و از دادن آن شخص صاحب خانه را که نزدیک آمده بود که دزد را دید
و بکیر (منشوی) این بدان ماند که شخصی دزد دید * دو نایق ایدری امیدوید * ای ایلیس بر تلیس یو کاکیز که
برکس دزد * کوردی خانه سنده و آنک آردنجه بلدی تا ک طونه و آنی اله کورم (منشوی) تا دوسه میدان دود
آندریش * تا دوا فکند آن تعب ایدر خویش * تا صاحب خانه دزدک آردنجه یکی اوج میدان بلدی تا اول تعب
صاحب خانه بی عرق ایچنه بر ایدی (منشوی) آندران حله * که نزدیک آمدش * تا دوا دزد چیدر ایدش * اول
حله ده که صاحب خانه دزد به یقین کلدی حتی آ کاهج راه و آ کاهج (منشوی) دزد دیگر مانک کوشن * یا یقین
این علامات بلا * برغیری دزد صاحب خانه به جاگردیکه تا با لایک بوعلامتاری * کورمه سن و مسیت
و نشانتر نشه ارکوره سن (منشوی) زودباش دواز کردای هر کاره * تا یقین حال اینجا زار و زار * و کورمه
دوین ای ایش اری تا و اورد حال زار و زار کورمه سن و مشکل اولان حقیقت خانه نظر ارکوره سن (منشوی) گفت باشد
کان طرف دزدی بود * که زنگردم زردان برمن رود * صاحب خانه چونک و صدای شنیدی و همه دوشوب کند پس نه
ایندی شاید که اول طرفه برزد اوله * که زنگردم زردان برمن رود * صاحب خانه چونک و صدای شنیدی و همه دوشوب کند پس نه
زند * و بستن این دزد سوسد کی کند * برغیری دزد برمن زردان برمن رود * صاحب خانه چونک و صدای شنیدی و همه دوشوب کند پس نه
این مسلمان از کرمی خواندم * که زنگردم زردان برمن رود * صاحب خانه چونک و صدای شنیدی و همه دوشوب کند پس نه
طرفه و دوشوب من اوه * که کورمه دزد است کور (منشوی) بر امید شفت آن نیکشوه * دزد را بگذاشت باز آمد ز راه
اول نیکشوه اول شفتی ایدری اوزور دزدی ترک ایدری کور و اوله کلدی (منشوی) گفت ای یار نکو احوال چیست
این فغان و بانک فرازدست چیست * صاحب خانه جاغران که طلباته کلدی و آ ایندی ای اوبار احوال ندر
پوستک فغانک و فرا دلدک چکل اندند (منشوی) گفت اینک بین نشان بای دزد * این طرف رفقت دزدین مجز *
فرادایین کس صاحب خانه هایدی اشته اود دزدک با غنک نشانی کورزی مزد و اجر نه اولان دزد یعنی کیدی
دزد بو طرفه کشد (منشوی) نلک نشان بای دزد قلیان * دزدی اوزور برن نقش و نشان * اشته قلیان دزدک
با غنک نشانی اول دزدک آردنجه کیت و نقش و نشان سبیله یعنی و نقش و نشان * اشته قلیان دزدک
آنک آردنجه سی ایت دیدی (منشوی) گفت ای ایلچه بی کوی مر ا * من گرفته بودم آخر مرورا * صاحب خانه
اول فرادایین کس هایدی ای ایلچه کانه دیرین آخرین آق طوغش ایدم و آنی اله کورم بر ایدیشیدم (م)
دزد را ایلانک و بکفناشتم * من و تر ا ایدی بنشاشتم * سنگ نلک و فر یاد کدن اوزی دزدی ترک ایدم * من خری
آدی صاندلم (منشوی) این چه دزد است و چه هره ای فلان * من حقیقت یافت چه بود نشان * ای فلان بویه
زاندرونه هره درونه بیو دوسوز دین حقیقتی بولدم نشان نه اولور و بولدمه توضیح معنی و بویانده عهد بغوی
اولدر که دزدین مر ایدر که نلک اسباب و ارزاقی بیلدین و کاه اولدین الا ان کس به در لر و بولدمه حقیقت مر اید
و خانی عتدال الله و العیالعه سقدورس شول رفته که خانه وجود سالک بصیر دزد شیطان داخل اوله * آن
من حیث الحقیقه اخذنا شککه یلر وسی ایلر و سلطان کند نلک حقیقتی که اسب مضل و مکر الهیدر کند نلک حقیقتی
جائنه فر ایلر پس سالک مجاهد آنک آردنجه کمال سی و کوشش بر لیه شیطانک حقیقته یقین و مره الوهیه
قرین الوقی صد دندمه حقیقته نائل الواتی خالده اسیران عالم صورت و فر یغکان آثار و علامت اولان و ماظ
و مناسیح اول سالکی خلالت بولنه * کندی و مقصود بالذاتی ترک ایدری زعم ایلد و با کفر اید و فغان برله
سویلوب دیر لکه ای مر دکان کندی بر کدن رجوع قیل تا کورمه به دهه کلدی کورمه سن و مقصود مر ایدر سن اول سالک

[illegible]

بستدی دادی تو شعر ای سالک چونکه صولک دیده اوله سنک باشک و سن صوبه مستغرق اوله سن بچن سنک نظرک
 آبن رنک و لواجنک اعدادنه واقع اولور بلکه (ایغا اولواشم و جماله) خواسته هر نه بیره نظر تیلک
 آب حقیقه نظر قیلورسن و اگر فرضی صوبه مستغرق اولد نصکره صولک رنک کبر و کلک قهرندن یعنی
 وحدت مطلقه یارزدک نصکره و ثانی الله می منسن بولرد نصکره دونک عالم خلقه بلاشور دلق کبر و
 کلک و شایانی اندن غیری اعتبار قیلک بوقدر اوزره پس بر بلاسی الله آلت بر نه شری و بر دلک یعنی اسکیش
 و فرسوده اولش فری آلوب اصلی ترک ایلدک ایلور (مننوی) طاعت عامه کاه خاصکان * وصلت عامه حجاب
 خاص دان * حسنات الابرار میثات المقرین) قولک صد اقبه عامه ابرار و اخبارک طاعتی خاص الخاص اولان
 مقر سنک کاهیدر زیر اعامه ابرار و اخبار طاعتی * کندی وجود لای ایدر و کند بولدن کورور پس وجودک
 ذنب لایقاس علیه ذنب آخره قولک صد اقبه وجوده اولان طاعت عند المقرین فوعا معصیتور زیر اشک
 خفیدن باند کدر پس بونوع اوزره اولان طاعت خاصکانک کاهیدر و عامه ابرار و اخبارک وصلتی اصله و خاصه
 حجاب بیل و یا خود خاص اولان بنده ملک حجابی بیل که بولرک حق واصل زید کاری عن فرقت و محض بعد و هجرت زریا
 بونتر بولر زعم ایدر که واصل غیری موصول غیری اوله و قول حق و سلوک مع مغایره واره واصل اوله و قرب حق و یه
 بچن بولر بعض اسماء الهیه ملک تجلیسی ظهور ایلر و ایلر ظهور واسطه سبیل مع بقیه الوجود کندی برین الله
 واصل زعم ایدر لال بکه اعظم حجاب وجود انساندر (کا فال الحنیه و وجودک اعظم الحجاب سنک و الله) و همان
 اصلا وصال ایست و پس (حکایت وزیر که بادشاه اوزر اوزر معزول ککر و بخجی دادن مننوی) امر وزیر بر
 کندش محاسب * شه عدوی او بودید و محب * فانی فی الله اولان و مشاهده وحدت قیلان کسه حجاب حقل
 خلیقه سی وزیر کیدر و خلقی حقدن غر کورنر و شایانی الهدن بعد و ماسوا ایلد کاری حیثیندن امر معروف
 و نهی منکر قیلر محاسب * کیدر بچن بر بادشاه وزیر محاسب ایلر بادشاه الیک دوستی اولر بلکه آلت دشمنی
 اولور کذلک حضرت حق بر وحدت بین و حقیقت آیین قوایی می تمه کثرت و مغایره آنه و اول کسه عوام کبی خلقی
 حقدن غیری اولد یعنی اوزره افعالی مطلقا خلقه اسناد ادیب امر معروف و نهی منکر قیلر حضرت حق الیک
 محی دکادر بلکه الیک من وجه عدو سیدر که آتی بعد الیک و حوره آندی وزیر ایکن محاسب ایلر (ولهذا
 استخار الی صلی الله علیه و سلم قال تعلیا لامته اعوذ بالله من الخور بعد الیکور) (مننوی) هم کاه کیده باندان
 وزیر * بسبب بود تغییر کزیر اول وزیر هم بر کاه ایلش اولور یعنی می تمه اسفله می دود اولان وزیر مقرب دخی بر نوع
 کاه ایلش وزیر البته تغیر سبب اوزر یعنی ناچار تغیر و بدل نعمت البته بر سیدن لاید در اما دیک قول کاه ایلر
 جناب حق آنک نعمتی تغیر ایلر (کا فال الله تعالی ان الله لا یغیر ما یقوم حق یغیر و اما ما یقسم) (مننوی) آن کز اول
 محاسب بدخود و وزیر بخت و وزیر آن بدست از اسناد اول کسه اولده محاسب اولدی خودا کاشادان احتساب
 دولت و نصیب اولشدر (مننوی) ایلک آن کز اول وزیر شه بدست * محاسب کردن سبب فعل بدست * لیکن اول کسه
 اول بادشاه وزیر اولشدر و زارت نصکره آتی محاسب ایلر که دب وزیر قیغ فعل ایدر که بادشاه اندن اوزر آکا
 غضب ایدوب حضور ندن سورم شدی (مننوی) چون تراشه زاستانه پیش خواند * باز سوی آستانه باز زانده *
 چون که سی بادشاه آستانه سندن قشقه اوقیه یعنی عالم صورت و ککرت ندن حضوره اوقیه و مقرب قبله پس جله
 بوزدن آنکه آستانه ایلدوب اختلاف و غیر زخمیندن بخت بولر سن استکاره کیر آستانه جایته سور و حضور
 شر بقندن دور ایلر یعنی می تمه اسفله تکراری کیر سورده (مننوی) فو یقینی دان که جری کرده جبردا از جهل
 پیش آورده سن بچن و تحقیق بیل که بر حرم و قبا احتامش سکه سی اول سیدن نظر و در کاهنیدن سورم شد
 چه لکدن جبری او که کتوروش سنکه اول جبر و در (می) که می روزی و ضعیف آیین بدست * پس برادی بودت
 آن دولت بدست * تقدیر الهیه بکاسب و قسبت او اولشدر پس دونکی کون دولت اول سنک الیکدم اولدی یعنی تم
 نصیم و قسمت اولده بولاشدر بلیع عبد عارک الله نه و اردر الله در کائن در جف اقل عاف لاق در و بونتر انشائی
 دلایل بر له دا من جبره عسل ایلکدر (مننوی) قسمت خود خود بریدی بوزجهل * قسمت خود را فر ایدر مداخل *
 پس جواب بود که نیون اول دولت و کندی قسمتی جهل کدن سن کندک قطع ایلدک اهل و عاقل کسه کند سنک
 قسمتی زیاده بار یعنی کندی قسمتی جاهل کدن کدی کسک و مداخل اولنر کندی قسمتی روز بروز زیاده ایدر
 و ایلد اعلم (قصه شافان و مسجد ضر اساختن ایشان) (مننوی) ملک شاز دیکر اندر کزوری * شاید از نقل در آن
 بشوی * کز رولسده یعنی حیل و تدبیر بر غیری مثال لایقدر اکر تر آن عظیم تقلدن استماع ایده سن یعنی

کز رولک خصوصه مقدمه امثله کثیره مرور میشدی بر مثال آخر دخی کز رولک خصوصه مقدمه لا بقدر اگر قرآن
 عظیم الشان قلندن استماع ایلیم سن و قرآن عظیمک نقل شریف بوکونه واقع اولمشد که قال الله تعالی فی سورة
 التوبة فی حق المنافقین (والذین اتخذوا مسجدا شرارا و کثرا و قفر شاقین المؤمنین و ارصدوا لهن حارب الله ورسوله من
 قبل و یصلن ان اردن الا الحسنى و الله یشهد انهم لکانون لائقم فیها ابدا) روایت اولنور که بن عمرو بن عوف و سوله من
 قبای بنایلیوب تمام اولد قده حضرت رسول الله کلوب اول مسجده نماز قیلوب شریف ایتمک ایچون دعوت
 ایلدیلر بس حضرت و سالتنا صلی الله علیه و سلم اصحاب کلوب ائده نماز قیلد قده نکره بونلر کلا خولای غنم بن
 عوف بونره حیدر ایدوب بر آخر مسجد بنا ایلدیلر اول یت اوزره کاشامده اولان اوعا نام راهی کلوب ائده امام
 ایدلر اولنک دیکیکه کعبه در پس بعد التمام حضرت سید ائمه دیدیلر که بارسلو الله بنینا مسجدا لله
 و الحجة و الله الممطرة و نحن نجب ان نصلی مع اصحابک فیهاخذ الی علیه السلام فوبه لبقوم معهم فزت هذه
 الایة بس حضرت حق بونلر کلائی حبیته اعلام ایدوب یوردیکه میناقلردن بعض دوشول کسه لر که بنای
 مسجیدی اتخا ایلدیلر و مناره مضار ایچون و دخی قلابند اخبار ایلد کلمی کفری تقویت ایچون و دخی مسجید
 قیاده مجتمع اولان مؤمنلر کلائی قریق ایچون و دخی الله ایلد و الله کلائی عماره ایلن کسه قلاستاری ایچون
 و آنکا عدد و اخبار ایچون مراد اوجرو و راهبر که قبل بنامه المسجید حضرت رسول الله ای عماره و مقابله ایلدی
 یوم احدده حضرت رسوله و وروردیدیکه هر ختی قوم که سنگله مقابله ایلر البته بن آنله معاسکله عماره ایلر
 دیوب یوم حبیته دل حضرت رسوله عماره ایلوب آخر الامر مشریم اولوب شامه کاجوب ائده کندیه رسول
 عماره بی ایچون جیوش تدار کند ایلدی بس حضرت رسول علیه السلام مناقره جواب وروب یوردیلر که الان
 تسولتضامن متوجه اولدق ائدن کلا کعبه نصیب اولورسه مسجید بکزه وارلم بس حضرت رسالت بنامه تسول
 غراستند مدینه به رجوع یوردلرنده تکرار اولد مناقره کلوب بارسلو الله وعده کرمه و فای ایلدیلر کلا رنده
 حضرت رسول علیه السلام بونلر تفاقق یوزلر نه اوروب دیکه سزلک و مسجیدن مراد بکر شرافت و تفریق
 جاعتد الله تعالی نکا یو خبروردی دیک کلا رنده بونلر قسم ایلدیلر که (ان اردن الا الحسنى) یعنی بنای مسجیدن بز
 مراد ایلد کلا اخلصلت حسنی مراد ایلد کلا اول صلوة و کلا الله ایچون و صلی اولنره توسع ایچون اولقد رسول الله
 شهادت ایلدیلر بونلر عینلرنده تحقیق کلا بونلر اول مسجیده نماز قیلنه قالتمه ایدی یوردی (مشنوی) ایچون
 کلا رازق در وقت طواف بیای بی باخند اهل شاق جفت و طاقده و تجلین بر کلا رازق یعنی شیطان معاویه به
 کلوب صورت صلاحدن کلا رازق ایلدیکه کبی شاق اهل دخی حضرت رسول او سادیلر اول حضرت قریز
 و تلبیس افریفته ایلدیکه قصد ایلدیلر (مشنوی) کلا برای عزدین احدی مسجیدی سازم و دو دان حاسدی
 یوردیدیلر که احد مسلوب اولان دین عزت و شرفندن اوزری بر مسجید و زلم و او مراد کلا دینسزلک ایدی یعنی
 مناقزلر دین احد عزتندن اوزری بر مسجید و زلم دینلری و اول مسجید بنامه قصد ایللری مراد اولدی و دیندن
 رجوع ایلدیکه قصد ایلدی و خسه شرف دین و رضای رب العالمین ایچون دکل ایدی (مشنوی) ایچون کلا رازق
 بی باخند و مسجیدی بر مسجید اوساختند و یو تجلین اگری بر اوین اوسادیلر اول رسول مسجیدن غیری
 بر مسجید و زلم (مشنوی) قرش و صف و قبه اش راسته ایلد قریق جماعت خواسته و زمره منافقین اول
 مسجید لر قرش و صفی و قبه مشرین و مویا ایش لیکن اول طاقه جماعتک قریقی ایش (مشنوی) نزد پیغمبر
 بلا به آمدند و هجو اشتریش اوز اوزدند و اهل شاق رسول حضرت لر کلا قبه به و زاری ایلدیلر و کلا
 اوسکندنه بر چو کلا بونلر دیوکه (مشنوی) کلا رسول حق برای محسنی و سولکان مسجید قدم رجه کنی
 ای حق تعالی کلا رسولی محسن لک ایچون اول مسجید بنامه قدمکی و تجید ایلیم سن تا که اول مسجید سنک
 قدملرکن مبارک اوله قیامتک دینسنک نام شریفک تازه اوله (مشنوی) مسجید روز کلاست و روز بار مسجید و زور
 ضرورت وقت قمر و باغلی کوئل و باوقلی کوئل مسجید و مسجید احتیاج وقتی و ضرورت کوئل مسجید و
 (مشنوی) تاغری باید اتخا خبر و جا تاغری اوان کرد دین خدمت سرا تاغری غرب و راده خبر و سای و طوع و عبادت
 خانه فراوان اوله (مشنوی) تاغری ایدن شود بسیار و رانه با ماران شود خوش کار و تادینک شعاری و آثاری
 کثیر و راوله زیرا که ارباب خرابیش لطف و شیرین اولور و اصحاب و جماعتله کافت طاعتله قیصل اسان کلور (مشنوی)
 ساعتی ان جایکه تشریفده ترکیه مان کن زمانعریفده بارسلو الله اول جایگاه بر ساعت تشریف و بریزی
 ترکیه ایلر دن تشریف و بر یعنی بو خصوصه ده نامه بری پاک مدح ایدوب تشریف ایلد بونلر و مسجید بنامه سنک

خالص و صاف در دیو سواد (منتهی) مسجد و اصحاب مسجد و انوار * تومهی عاشقیدی باماباز * مسجدی
 و مسجد صاحب جلیلی اوخته سن ماه منور سن رشتب سیاه از بر نه دوز و مقارنت قبل (منتهی) تاشو دشت
 از جالت هجور و * ای جالت افتاب جان فروز * تاشب سنگ جالکدن روز کی ایلای رسول که سنگ جالت
 جانی روشن ای بجای افتاد (منتهی) ای درینجا کان حنن از دل بدی * نامرادان نفر حاصل شدی * ای درینجا که
 اول سوز دلدن اولیدی بجز دلدن طر قندن اولیدی * تا که اول طاقه تک مرادی حاصل اولیدی (منتهی) لطف
 کایدی دلدن و جان در زبان * همی سوز و نودای دوستان * لطف کدل و جان سزانه کاور یعنی رلطف و احسان که
 جان دلدن مراد اولوب بلکه مجر دلدن ان طر قندن ظهوره کاور ای دوستر کلنگ سزسی کیدرو سز به دین
 ثبات کیدر (منتهی) هم زدوش بکرو و اندر گذره خوردن و ویران شای ای سیر * هم ابر اقدن اول سز به نظر اید
 و همان کج ای سیر اول یک و تو قوفقه لایق دکلدر ز رانایا کدر (منتهی) سوی لطف بی وفایان هین مر و * کان بل
 و بران بودیکوشو و فاسزل لطفی جائنه آگاه اول کجه زرا اول * یو فالر لطفی و بران * کور برادر اولایت
 و یوسوزی قبول اب (منتهی) گزدم رایا بی روی زند * و شکندیل وان قدم رایتکند * اگر دمنی اول و بران
 کویری اوزره اوره کویری سز اول و قدی سز ترا کا اعتماد ایلوه اول منکسر اولوب اول نادانک دخی انگساره سبب
 اولور (منتهی) هر یک لشکر شکسته می شود * از دوسه سست و غنشی بود * هر قنده که لشکر صفی اولور ایکی
 اوج سست و ضعیف القلب بخت دن اولور (منتهی) در صف ایدیا صلاح او مر دوار * بدل و برهنند کابلت بار عار *
 اول بخت مر دکی سلاحه جنگ صفه کاور لشکر ایسته یار عار و انک اوزر سه کوکل قورر (منتهی) و بر گرداند
 چو بند زخم را * وقت او شکندیل بخت ترا * بخت اولان چونگر زخم کوره یوز دندر یعنی اول عماره و قنده
 ادنی بر زخم کوره جنگ و قتال دن فرار ایلر بخت کسی سنگ آرقه کی صر (می) این درازست و فراوان می شود
 و آنچه مقصودست بنه ان می شود * یو کاسته لی کلام دراز دراز * کدرخی سویا سیرم فراوان اولور و اولی نسنه که
 مقصود در بنه ان اولور یعنی ما هو المقصود که مسجد ضرا رقصه سیدر بختی اولور و کبر و قورر (فریق مناققان
 یقیر علیه السلام) تا مسجد ضرا رشت (منتهی) بر رسول حق فسونتا خواندند و رخس دستان و حیل
 می راندند * اهل تفاسق حق رسولی اوزره فسونتا اوقودیلر مکر و حیل و لر زخمی مودر بلر رخس رقتل آتش آدیدر
 بونده مجر دستاره طر قله مکر و حیل دن عیارت اولور (منتهی) آن رسول مهربان دوسم کیش * بر تسم
 بزیلی ناوردیش * اول رحم مذبول مهربان رسول تبسجدن غیری و بی دن غیری ایلر و کوشودمی (می) شکرهای
 آن جاعت یاد کرد و در اجابت فاصد ترا شاد کرد * اول جاعتک شکر لری و بی و خد متلری یاد ایلدی دعوت تره
 اجابت ایلد که ما اول مکر و حیل جائنه قصد اید بجزای شاد ایلدی (منتهی) می نمودی مکر و ایشان پیش او *
 یک نیک زان سان که اندر شرمو * انزل اول مکری جیعا لک خنده کورندی تک کیدنکه یک نیک صود ایچره قبل
 کور نوردی یعنی سودا بجز سیاه قبل نیجه کور نوره بر ایلر اولوبدن حضرت یقیر علیه السلام انزل
 در و تده اولان حیل و مکر انعام * کورندی (منتهی) سوی رانادیده میگردان لطف * شیر و شایا باش
 می گفت آن ظرف * اول لطف موی کر و تمش ایلدی اول ظرف سوده شایا باش و تحین بدی یعنی اول لطف
 اولان یقیر اهل تفاسق حیل و خد بختلر دن نمای ایلوب انزل ظاهرده اولان خدمت تره تحسین وافرین
 ایلدی یا و خدمت تلباش سز و کوزل خبر ایلر سز و سولدی (منتهی) صدهزاران موی مکر و دمنده * چشم
 خوابید آن دم زان همه * نیجه یوزیک مکر و دمنده موی خاندلر دن اولدم مشاهده باش ایکن اولدم دو کلسیدن
 * کوزلی ایوودی و انعام عین ایلدی (منتهی) راست میگردان بجز کریم * بر شما من از شما متفقتم *
 اول گرم دیوایی کریم * یوودی بن سز سز دن متفقتم * که حق تبارک و تعالی سور را ترایده یوور (الهی اولی
 بالمؤمنین من انهم) یقیر علیه السلام مؤمنه * کندی نفسلر دن اولی و ارجدر و هم یوور سه عین صلاح
 و بعضی فلا حدر (منتهی) من شسته در کار آتشی * با فروغ و شعله بس ناخوشی * بویت بو حدیث شریفه
 اشارت در که یوور دیر (قال رسول الله صلی الله علیه و سلم انما علی و مثل امی کرجل استوفقه ناراجعلت الدواب
 و الارش تعین فیما انا آخذ بجز کر و انتم تکمعون فیها) معنی بیت ملائک بر عظیم آتش کازنده اوتر مش اول آتش
 زیاده ناخوشی فروغ و شعله اید (منتهی) هجور و رانه همان سودوان * هر دودست من شده بروانه وان *
 سز بروانه کی اول جایه بلی سزیم هر ایکی دست بر رونه سورجی اولمشد یعنی سز بروانه * کنی نارجمه
 بب اولان شهوت و معصیه دوش سز و سز ایدن منع ایلوب قورر بر من حصه سیانیدن نه قصه بیانه

شروع ایدوب یوردر (منشی) چون بران شد تا روان گردد رسول * غیر حق بانک زده بشوز غول * چونکم انک
 اوزر نه مقرر اولد یکده حاضر رسول مسجد ضرار چاینه روان اوله غولدن سوزاشته دوغیر حق بانک اوردی
 واکایه قیلدی (منشی) **کین خیدشان مکر و حیلت کردماند * جله غلوست ایجه آورداند * که بوخینلر**
بوخصوصه مکر و حیلله ایلندور جله سی مقلوب و معکوسدر اولنسنه بی که کتور مشاردور (منشی) قصد ایشان
برسیه روی شود * خیردین کی جست تر اوجهود * انارک قصدی سیاه و یاقندن غیری اولدی تر اوجهودن
دین خیری استدی (منشی) سجدی بر جسد دوزخ ساختند * یا خدا در دنیاها باخندند * دوزخک * کور برسی
اوزور بر مسجد دوزدیلر خدای تعالی ایل مکر و حیلله لر نزدی اوستادیلر (منشی) قصدشان تفریق اصحاب رسول
فضل حق را کی شناسد هر فضول * یونارک قصدی رسولک اصحابی پراکنده ایلدور هر فضول حضرت حق
فضل و احسانی حق آکلر (منشی) تا جودی رازشام ایضا کشند * که بوغت اوجودان سرخوشند *
تا بر جودی شامدن یورله ییکه گزیر اوجودلر آن و عقی ایل سرخوش اولمشاردور (منشی) گفت یقینا برکه
آری لیلک ما * بر سر راهم و بر عزم غزه * حضرت رسول علیه السلام مناقظه ایندی نم واریم ایکن بر یوله ایتل
هوسی اوزور بر غزاه کتل قصدی اوزور بر (منشی) زین سفر چون باز کردم آنکه هان * سوی آن مسجد روان
کردم روان * و یوفردن چونکه کردیم اندکوره اول مسجد چاینه روان اولم روان اولم یعنی تحقیق روان اولم دیل
اولور تکر برنا کیدم مناسن افاده قبولر (منشی) دفع شان گفت و بسوی غزواتخت * یا غنایان اوز غزاردی
بساخت * اناری یو اوسا و یله دفع ایلدی و غزایانسه چایدی دغاله دغانن برکوه نرد اولیادی یعنی (غن اعددی
علیکر یا عتدوا علیه مثل ما اعتدی علیکم) مقتضایه (و دخی ان المناقین یجادعون الله و هو خادعهم خواصه
انارک * و خدعه بی مقابله سنده یوکوه مکر و خدعه ایلدیلر (منشی) چون سیاه داز غزایا زامند *
جند اندر و عتدماختی زنده * چون رسول علیه السلام غزادن کلدی مناقظر کیر و کلدیلر ماشی اولان و عتده ایل
اوردیلر بعضی نهضده مصرع ناای بو یله واقع اولمشدر طلبان و عتده ماشی شدند یعنی اول ساهده اولان و عتده یه
طالب اولدیلر (منشی) گفت قش گای بیبر قاش کو * غنر اوجونک بائنداش کو * حق تعالی اول رسوله
یدیی ای یغیر قاش سول و انارک تکر و قدری اظهار افشا ایلد واکر جینک و خصومت اولورسره اول و نددی
منشی) گفت ای قوم دغل خامش کند * تا انکوم رازها تان نرند * حضرت رسول علیه السلام اول طایفه یه
ایندی ای سکار و حیلله باز قوم خاموش اولکر یووجه اوزور کتدش و یده معناسته اولور * کند ایلکر معناسته
اولوب معنی بو اولسه دخی جائزدر ای دغل قوم بی خاموش ایلکر یعنی بی سوبایتیکر تاین مرکز و ازلیکری
سویلم ساکت اولکر (منشی) چون نشانی چند از امر ارشان * در میان اوردیدش کارشان * چونکه انارک
امرا لرندن بر قیاح نشان اوتا یه کتوردی انارک ایشی قیغ اولدی (منشی) قصد آن زیدار کشتند آن زمان * حاش لله
حاش لله دم زمان * اول زمان فاضلر حضرت رسولدن رجوع ایلدیلر حاش لله دم اوزر یعنی براللهی
مکر و غدر ایلکدن تنه یالیزنم و خصوصه مکر عز یوقدر دخی اولدیلر ساهه کیر و رجوع ایلدیلر (منشی)
هر منافق محضی ز بر یغل * سوی یغایر یاور داز دغل * هر منافق بر جعی قوتلوی الله دغل و حیلله باز لقدن
یغیر حضرتی چاینه * کتوردی (منشی) یهر سوکندن که ایمان جنست * زانکه سوکندن کز انرا
سنست * میئلندن اوتریکه ایمان سوردی زرا که سوکندلر کز لره صف و عادتدر سورده مناقضه اولان بوایت
کریمه به اشارتدر که (لقدوا ایمانهم حقه) یعنی مناقظر عینلری سر افتاد ایلدیلر قتلدن و سیدن خوف و احتراز
ایلدیلر کندن اوتری (قصدوا عن سبیل الله) دخی یونار غیر یلری منع ایدیلر حق یولندن (نهم) تحقیقا بو مناقظر (سأه
ما کاوا یملعون) نه عجب که اولدیلر شول شکر که اشلدیلر منظرندن و نشانلرندن و ساهه قیج معناسی واردر لیلان
لیک جی اولدی بی * کبی شبان دخی شایم جی اولدی بی کبی سوکندن سوکندلر جمیعدر (منشی) چون
نذار هر دکر دزدین وفا * هر زمان یی شکند سوکندلر * چونکم هر دکر دنده و قاطیون تر نفا راست اولان مستقیم طریق
مستقیم میل اغز هر زمان عهدی و آندی صر (منشی) راستنا ترا حاجت سوکندلیست * زانکه ایشانرا
دو چشم روشتیست * راست و صادق اولنره عینه احتیاج یوقدر زیرا که انرا ییحو انکی روشن چشم واردر اول
روشن اولان * کوزله حضرت حق حاشر کورور و نقض عهد ایلکدن و خلف و عده قیلقدن بری اولور
(منشی) نقض میثاق و عهد داز احقیقت * حفظ ایمان و وفا کز تعیبت * میثاق و عهدلری صق احققلندر
مینار و وفا یی حفظ ایلک تعیبت ایشید و ایمان جمعین (منشی) گفت یغیر که سوکندنما راست * کیرم

با که سوند خدا * حضرت یسعی علیه السلام ایستد سزک میگزید راست طوبیها که خدای تعالی سزک میبخت که حق تعالی تحقیق سزک را قائل گردید و دشواریهای او و سزهر بر مرکز صادقان و دوسو یلستره که حق تعالی سوره منافقین و نور که خاندن خبر و رب سوزر (و الله یشهد ان المنافقین لکانون) و سوره توبه (و الله یشهد انهم لکانون لا تقم فیہ ابد) سوزر (منشوی) باز سوند مکرر خورد قوم * مصحف اندر دست و رب مهر صوم * منافق را تو می گوی مکرر را بدیجید با را نرند مصحف شریف و لری اوزره صوم مهری اولی حق سالد (می) که بحق این کلام بالزات * کان یای مسجد از هر خدایت * یوبه دیو که و صبح و بال کلام حق و اول حق و اول مسجد خدان او تیر (منشوی) اندر انچه صبح حیل و مکر نیست * اندر انچه * و صدق و اریست * اول مسجد هیچ حیل و مکر و قدر اول مسجد ده * و صدق و اری دیو که و مکر و اری یعنی تضرع و خلوص و ذکر خدا الیک کلک و اری (منشوی) گفت یسعی که آواز خدا * می رسد در کوش من همیون صدا مهر رکوش شتابند حق * تا با آواز خدا رسد * ملک صریح آواز حق می آید * همیون صاف از در می بالایم * حضرت یسعی علیه السلام دیدیکه ای منافق خدای تعالی سزک را می آویز یعنی کلامی بنم قولانچه مشهور و صحت و صدقش یکی گوی اما کلام حق سز استماع آید من سز را حق تعالی سزک سمع * سز خن قودی تا که آواز خدای استماع الیکه سبقت آید به انچه بک صراحت و آشکاره آواز خدا کاور و ظاهر و آشکاره اولور صافی در ددن سوزد یکم کبی آواز خدای دخی و سوا سدن و کلام مخلوق تغییر آید علم کلام خدا تک استماعند اختلاف الی ایشادر او بمصور ما تری مع توبه کلام خدا همیون بر وجه استماع و مسجع اولغز در زبر کلام مستکم اولان الی الله مقدر پس انک صفت از لیه سی و قوت سامع آید استماع اولغز و اگر علی کلام خدا بر خوی (یسعون کلام الله) و مقتضای (حق) یسعی کلام الله * کلام خدا مسجع اولور در لری و آید به یعنی (یسعون مادل علی کلام الله) دو تا و لید و جواب و در لری و دخی و کلام الله موسی (تکلیما) آید سز ما تری به در لری که حق تعالی سز حضرت موسایه تکلیم اول وجه اوزر در کلام از لیه سنه دلالت الین حرف و صوفی خلق الی یوب آتی صبح مبارک حضرت موسایه القابلدی و حضرت موسی علیه السلام اولان کلام تکلیم تفسیری و مذهبی تأید آید (قال الله تعالی و ما کان یبشر ان یکلمه الله الا وحیا من وراء حجاب او رسل رسول لا یوحی بانه ما یشاء) قال ان معناه ماضی لاحد من البشر ان یکلمه الله الا علی ثلثة اوجه اما علی طریق الوحی و هو الالهام و هو التلقین فی القلب و التام قال کوا حی الله یبشر ام موسی و انشای کوا حی الی ابراهیم فی ذبح و لده و اما ان یسعی کلامه الذی یخلفه فی بعض الاجرام کا کلام موسی من الشجره اما کلام خدا مسجع اولور در لری دلیلی بود که امام واحدی و سبطه در ک (و کلام الله موسی تکلیما) بدلفظ تکلیم مصدره مؤکدا و لسی حضرت موسی علیه السلام خدا تک کلامی استماع آید بکنه دلالت الی اگر و فعل مصدر لری مؤکدا و لیدی مجازه عمل اولغز یا قابل آید اما با وجود تأکید مجازه عمل اولغز زبر افعال مجازیه مؤکدا و لیدی یعنی شجره بآید سز استماع آید یکی اصوات عن کلام خدا در لری اولور و امام غفر از دیو که تسمه که خدای بصره کور و تک میگردانک کلامی دخی معمله ادر الیک تا بلور و امام غزالی احیاء علومه در ک هر شول کسه که حضرت موسایه داند کلام خدای حرف و صوته استماع آید بکنه استماع آید بهی آکا سز دخی کوزله کور و سنه اشکارا لری پس الله قادر بود که کند کلام از لیه سنی که حرف و صوته و مشابه کلام مخلوق دکندر استدی که قولنه سزادی که کتب ما یشاء ایستد دره و اول قول آنک کلام خدا لیدی و کنی فیه ابد و الله اعلم (منشوی) هم چنانکه موسی از سوی درخت * بانک حق یشفید کای مسعود بخت * از درخت فی الله می شنید * با کلام انوار می آمد بدید * آنچنین که حضرت موسی درخت بآید سز حضرت حق بانک می شنید و یوبه دیو که ای حق مسعود و طالع میبوند درختن (الی الله) کلامی استند کلام الی نور حضرت موسایه ظاهر کادی و او اوز غرق اولدی سوره قصصه اولان آسما سز تدر (قل انهم) وقتا که حضرت موسی شعبین استعان الی یوب اهل مصر بآید توجیه الی یوب طور طافه کد که حکمت پرورد کار بر اول کیمه بیفایت شب تا روفطرات اعطا و ایدی پس استعمال ناره محتاج اولوب بواسطه طراب و اضطراره ایکن کور دیکه طور بآید سز بر آتش اشکاره اولدی پس مساعره الی یوب اول ناره کد کد (نودی من شاطی الوادی الاین) ند اولدی موسایه و دی انک کارند شاطی دره کناره در لری (فی القعة المبارکة) اول مکان مبارک ده (من الشجره) عناب آید سز و آید غلظدن بر آید (ان یاموسی) ای موسی دیکه که (الی الله رب العالمین) تحقیق من شول اللهم که عالمک ترسم اولم که حضرت موسی بوندای درختن کوش ایستد شراب خجلی با نای نوش آید و بالکلیه کندین فراموش ایستد امدی ای

من فی تصویره الیه
فی التام اول الی ابراهیم
ان یسعی و لده و وحی و کای
ان تفسعه فی البحر و من
همه کلامه من وراء حجاب
می علیه السلام و رسل
للزکة اما جبریل او جبریل

طالبانوار احادیث مستدعی وادی این طریقه کلوب بقعه مبارکه هر شد کامله درخت وجود شیخ واصلند صدای
 اتی انانته وندای لاموجود الا الهی گوش ایوب جان و دلگسرخوش و عقل و فکر که مدوشیده کور زراحتی
 حق نشسته اند بن ظاهر اولی جائز اولی حق نشسته انسانه دن ظه وری بطریق اولیدرت (روایات الله اندر دخی
 برانیدوروا انک یحیی منی) (منوی) چون زور و شی درمی مانند * باز فرسو کند های خوانند * چون که منافق و شی
 الهی نوزندن عابر زبون قالدی که روی یکی عینا را تو دیلر (منوی) چون خدا موند را خواند سپهر کی نه اسیر
 ز کف سکار که چونکه حضرت خدا منافق را خفته عینی سپهر و رنج و خصوصت اید بی سپهری الدن حق زور
 منوی) (باز غایب شد کذب صریح و قد گذشت گفت با ایشان فصیح * حضرت یغمبر علیه السلام که ورت کذب
 صریح له انله فصیح و اشکاره تحقیق سراسر کذب ایلدی که زیدی (اندیشیدن یکی از صحابه بانکار رسول علیه السلام که
 بر استاری نمی کند) (منوی) تا یکی باری زیاران رسول * در داری انکار آمدن زانکول * تا حضرت رسول علیه
 السلام باز نندن بر اراول و بر او عدول و اراول قلنه انکار کادی یعنی حضرت رسول علیه السلام اول صورتی
 مؤمن اولان طایفه دن نکول و عدول ایلدی و انکار کادی یعنی حضرت رسول علیه السلام اول صورتی
 حاصل اولدی یولدیو (منوی) گن چنین میران باشد و و قاری کنده شان این بر سر سار * که شب و وقاریه
 یو یقین بر یاری یو یغمبر انری سر مسار و یقین ایلر (منوی) کو گرم کوست و شی کو حیا * صدهزاران عیب پوشند
 انبیا * فی کرم فی ساری قی حیال انکه انبیا عظام علیهم السلام نیجه یوزیک عیب اورورلر (منوی) باز در دل
 زود استغفار کرد * تا کر در ذرا اعتراض اوروی زرد * اول صحابه کبر و قلند علی الشوراستغفار ایدتی تا اعتراضدن
 اول روی زرد و سر مسار اولیه (منوی) شوی یاری اصحاب نفاق کرده و من را چو ایشان زشت و عاقبت اصحاب
 نفاق ایلر فلک و انزله ادا فی مرتبه میل و معاد شک شوملای مؤمنی آنکر کی قیج و عاصی ایلدی صده و در که شول
 کسه که دشمن زله و ظالم ادا فی مرتبه میل و معاد و انله انلر کخانی و شامی مائل و معین اولان مؤمنه ساریت
 ایدوب زشت و عاصی اولسنه و نافرملر آ کادی می قیلنه باعث و بادی اولور (کا قال الله تعالی ولا تکرهوا
 الی الذین ظلموا فمکمل النار) (منوی) بازی زاید کای علام سر * سر امکذابر کفران مصر * و صحابی خدای
 تعالی به کو زوار ایلدی یولدیو که ای علام سر * کفران اوزره بی مصر قومه و کفر و مومنه ثابت قیلنه
 تار سوانکه انکار ایلیم (منوی) دل بستم نیست * و ره دل اوزری این دم چشم * الهی
 ککول المده کلدر کوزیم کورمی کبی یعنی کوزیم کورمی بن ارادده و تصرفده اولدی بی کبی کوکلی دخی
 میردیم ارادده و تصرفده کلدر و کر کوکلی بن المده و تصرفده اولدی کوکلی بن خنله بودم با قدم بومم دخی
 جائز در کوکلی المده کلدر کوزیم کورمی تصرفده اولدی بی کبی کوکلی دخی جائز در کوکلی المده کلدر چندی
 بن المده و تصرفده اولدی کوکلی بومم بن خشم و غضبه با قدم بومم دخی جائز در کوکلی المده کلدر چندی
 کوزیم کبی یعنی چندی کوزیم المده نیجه کل ایسه کوکلی دخی اشکاره کوزیم اولیه المده کلدر اکر کوکلی
 کوزیم المده اولدی بومم کوکلی غضبه با قدم بومم دخی (ع) من فرمان دلی دل فرمان منست (منوی) اندرین
 اندیشه خواش در بود * مسجد ایشان بر سر کین نمود * یوفکر دمال صحابی اوشو فادی منافق کله مسجیدی
 اکابجاستله بر کوزیدی (منوی) استکاهش اندر حدت جای شاه * می دمید از سنگها دوسه * ایلک طاشلری
 نجاست ایچره جای خراب کوزیدی اول مسجدک طاشلر دن سیاه و قون ظاهر اولور دی (منوی) در در حاش
 شد در حلقش چست * از نیب دود تلخ از خواب چست * و قون انک یو غازه * کشیدی و انک یو غازی خسته
 و رنجیده ایدتی آبی خفاک خوف و هیتندن صبر ایدی (منوی) در زمان در رو فتاد و میکر بست * کای خدا
 اینم ایشان منکر بست * اول زمانده یوزی اوزره دوشدی و اغلدی یولدیو که ای خدا بولست مکر لکن نشانید
 (منوی) خلم تراز جتن حلم ای خدا * که * کندانوزر ایمان جدا * ای خدا بولت بخان جلدن خلم یکر کدر خلم
 خامه نیک کسر سلومک معنانه درو حلم حاصمه ایلد بر دبالغه دربر که اول حلم بی ایمانک نوزندن جدا ایلده
 و الحاصل حصه بودر که عصا و منافقیند حلم و صحت ایلک دینه ضرور و ایمانک زوالنه سبب اولدی بی مقرر در
 اهل ایمانه لازم اولان اولدر که الله و یغمبره عاصی اولان کسه لر مومر صحت ایلده و رقت و شفقله دخی آنره
 سوزوس بلبله شد و غفلت ایلک آنلر حقه لازم اولدر دندر (منوی) کربکاری * کوشش اهل مجاز *
 فوژر کده بودم چون یاز * کراهل مجاز لسی و کوششی قاز من صوغان کبی قات قات قوشد در بی جمع
 اهل مجاز مسجد ضاری نالیدن منافقین کیدرا کرس اهل مجاز لسی و کوششی قاز من صوغان کبی قات قات قوشد در بی جمع

مطمع اولسک صوغان قای کی قات قات قوتشدر (منشی) هر کی از یکد گری مغز تر * صاد قاتر یکد زدیگر مغز تر
 بونلر هر بر بی بری برندن فی مغز تر یعنی بونلر هر بر یسک ففغاری بر آتر فطلدن خیت تروی مغز تر
 ااصافان عکسیدو که هر ففغاری آنلر آترندن فغز تر و یسندید فزدر (منشی) صدکران قوم یسته برقا
 بهر دم مسجد اهل قبا * حیوان اصحاب فیل ادر حبش * کعبه گردن حق آتش زش * اول قوم منا قین
 یوز کر فغلد برقا اوزر یعنی قضا ناری اوزر یوز قوش و شندیل اهل قبا * مسجد اهل هدم و فغز یسندن اوزر * نه که
 اول اصحاب فیل حبشه * قریب کعبه الله * ثلک ایچون ترکعبه بنا ایلدیلر حق تعالی کا آتش اوردی و قومی
 دخی هلاله قلدی بونلر حکایه سی جلدا اولد مشر حکایه سندن الم ترک ترک تفسیر نده مر ورا یسدی (منشی) قصد کعبه
 ساختند از انقام * حال شان چون شدر و خولان کلام * اول طائفه کعبه به قصد ایلدیلر انقامدن آنلر حالی
 نیبه اولدی کلام الیه دن اوتو یعنی قرآن عظیمدن (الم تر کیف) سوره سن اوفو که آنلر نیبه اولدی بی سکاروشن
 و طاهر اوله (منشی) امر میر و ان دین را خود چه می نیست الاحیلت و مگر وستیز * دنگ سیاه و برلر خود
 جهاز یعنی تدبیر و تدارک و اسباب و قدرت و الاحیله و مکر و عناد و خصوصت و اورد (منشی) هر صحابی دیدن ان
 مسجد عیان و واقعه * تاشد یقین شان سران * واقعات ایلان کوریک سیک * پس یقین کردد صفا بر اهل شک * ایلک
 سیریم ترکش و از شان * ناز میانه و نریه ناز شان * هر صحابی اول مسجدن اشک و واقعه کوردی نا اول
 مسجدن سری انلر یقین اولدی یعنی اصحاب رسول علیه السلامدن هر صحابی عیان اول مسجدن ارجه نهندن
 برواقه کوردیلر حتی بونلر یقین اولدی اول مسجدن سری و حقیقی پس بوندن صکر و اولان بیت سوال مقدره جواب
 اولن اقتضای تدبیر کلام آنلر * کوردیکی واقعه لری دخی ما یلنلرند مظهره کلان و قایع و حوادث فی سو یلنلر
 کورم که بونلر ما یلنلرند مظهره کلان و قایع اصل ند که جلهدن بری معاویه ثلک حضرت علی کرم الله وجهه ایل
 اولان جنگی و حضرت عباسه رضی الله عنهما ثلک حضرت علی ایل اولان جنگی گوی دخی بعض اصحاب بری بری ایل
 اولان جنگ و جدلی کی جواب یورور که بونلر ما یلنلرند مظهره کلان و قایع اصل ند که جلهدن بری معاویه ثلک حضرت علی کرم الله وجهه ایل
 یقین اولور دی صفای درون اهل شک اولنلر اوزره ما خود جوق یقین اولور دی معنا سنده در اکر پس نقطه واحد ایل قرأت
 اولورسه بعض نسخه ده تا یقین کرددخی واقعه اولشدر یعنی بونلر واقعاتی یک سیک سو یلنلرند مظهره کلان و قایع
 بونلر صفای درون اهل شک اولنلر اوزره و لکن سو یلنلر نریه قورقورم بونلر رازی خلقه کشف ایلکدن نریه اصحاب
 رسول علیه السلام ناز یسندر و انلر نازی را شور یعنی بونلر نازی ایلک سارمات اوزره لایقند و مؤمن اولنلر بونلر
 اعزاز و اکرام ایلک لازم و ویا جیدر (ماروی عن عمر بن الخطاب رضی الله عنه قال قال الانبی صلی الله علیه وسلم
 اکرموا اصحابی فانهم خیارکم ثم الذین یلوئهم ثم الذین یلوئهم ینظرون الیکذب حتی ان الرجل یلصق بالکذاب ولا یخلف و یشهد
 ولا یشهد الا عن سره یحییو حیا لجنه فلیلازم الجماعة) اور حدیث شریفه دخی امته اصحابی حق سنده سوه ظن
 ایلکدن و مالا یعنی سو یلکدن اشوا و حذر ایلکه امر ایلدوب یورور (قال علیه السلام الله الله فی اصحابی الله الله
 فی اصحابی لاتخذوهم غرضامن بعدی فمن احبهم احبنی ومن ابغضهم ابغضنی ومن آذاهم آذانی ومن آذانی فقد
 آذای الله) * کبریه و قاتلندن مر ادر و یا معنا سنده اولان واقعه اوله یا خود مسجد حقه حق چایندن
 آنلر اولان اشارت مر ادا اولسه ده جائز درو لکن بونلر بر جمعی تا یقین کردد صفا بر اهل شک مصرع ما مخصوصه
 لیک بی تر سر کشف از شان) مصرعته ملام کلز و مناسب اولز پس واقعاتن مر ادا یلنلرند مظهره کلان و قایع
 و حوادث اولن مشرب تحقیقه انسیدر (منشی) شرعی تقلید سید برفته اند * بی بخان تقدیرا * کفرته اند
 شرع شرعی تقلید سر قبول ایلشدر اول تقدی محکم شرط عتلا در و اخذ ایلشدر یعنی اصحاب رسول علیه
 السلام سارمات اوزره قضایی دخی بود که بونلر شرع شرعی بلا تقلید قبول ایلدیلر و اول تعدل شرعی بی محکم
 اجتهد و تبعسز طو تدبیر (کا قال الشیخ السمروردی فی اعلام الهدی اعلم ان میراث النبوة عالم و قد و اوره اصحابه
 و اهل بیته بلا تقلید فوجب علیک محبة الجميع فلا تکن ما تالیا لحدی البیعتین دون الاخری فان ذلک هو (منشی)
 حکمت قرآن جو ضاله مؤمنست * هر کسی رضایه خود مو قست * قرآن عظیم حکمتی چونکر مومن
 ضاله سیدر هر بر کعبه کند یلک ضاله سیدم و قندر یعنی اول اصحاب حکمت قرآن و احکام حضرت فرقی
 بلا تقلید و لا تخص طو تدبیر قبول ایلدیلر اما بعد اصحاب الرسول حکمت قرآن مؤمن اولنلر تنو * کیدر
 و مومناندن هر بر کعبه کند یلک ضاله سینه اقرار و ایتقان لید یبیدر (کا قال علیه السلام الحکمة ضالة المؤمن
 غیبت و جدنه فهو احق بها) بقی خبر صادق اول ضاله اولان خانه دن خبر ویرسه مؤمن عاشق کند یلک مظهرندن

صحیح اولان خبری یلور و آتک وصولته در حال فوجیه واجتهاد قیام و شتر ضاله اولان شخص بعد التفتد والتقص
 نافع ضاله سن و یوسفی کی حکمت قرآنیه سوکی دخی مومن عاشق بارشاد الخیر الصادق پورور و شاد و خندان
 اولور تنم کو معنایه کورده شتر جو نده اولنی تمیل ایدوب سوردر (قصه آن شخص که اشتر ضاله خودی جست
 وی برسد (منوی) اشتری که کردی و جستیش جست چون بیایی چون ندانی کان نست * بر اشتری که مضایع
 ایلدک و اول اشتری جست که جست و چو ایلدک چونکم بوله من نیچون بیازسن اوستکدر یعنی ایا مومن سن
 اشترعل و حکمتی کی ایلدک و آتی سن جست و چو ایلرسن جست و چا بیک کاه چونکم آتی بوله من نیچون بیله سن که
 اول استکدر بر کسه کندی ملکند و ایکن مضایع اولان شیئی بولده بیلک خود شاندند اولکی جون استغهام
 معنایه اولنی ضفدن خالی دکدر بلکه اولی اولان اولکی اشباع اوله و صکره کی چون استغهام معنایه
 اولنی معنایه انفسد و غلبه امل (منوی) ضاله چه بود فاقه کم کرده از کت بکر بخته در برده ضاله ندرفی المثل
 بر فاقه کی بر مضایع ایلرسن اول نافع سنک اندن فاجسد رسن هنوز حجاب فرموده سن نافع دن مراد حکمت
 دخیه در که عنقریب معلوم اولور (منوی) کاروان در بار کردن آمده * اشتر و آریه یانه کشده کاروان حاضر اولوب
 یو کونک ککش اما سنک اشترک اول اور تادن نهان و ناسدا اولشدر یعنی خافه اهل سلوک طریق الهیده
 علم و عمل یوکن مهالیدوب مقام حقیقت یابنه متوجه اولشدر و سنک و عاقل اشتری و اور تادن نهان اولشدر
 بلا زاد و راهه بوله کیدلدیکی کبی بلا علم و لاعل طریق حقه دخی کیدلرسن کر کدک حکمت اشترین
 طلب ایدوب آکسور اولوب کار تادن دور اولیه سن (منوی) بی دوی این سوان سو خنک لب * کاروان شدور
 و نرد بکت شب * بوجایه و اول جایه خنک لب و بر حرارت یلرسن کاروان ابراق کندی و کجه بقصدن (منوی)
 رخت مآده بر زمین در راه خوف * فوئی اشتر دوان کشته مطوف * اسباب راوزه عاشق بوله مایه خوف وار
 سن اشتر ایچون اطرافه دور و طواف ایشکله بیلی اولشسن بولده دو (منوی) کای مسلمانان کد دیت اشتری
 جستنه برین بامداد از آتری * کای مسلمانن بر اشترکیم کورمشد و صبا و قندنه بر آشوردن طنز و صبر و مش
 (منوی) هر که بر کور و پیدشان از اشترم * مرز کافی دی هم چندین درم * هر کیکیم اشترمدن نهان دیه و اشتری
 بولی و ره آکلو قدوردم مشتاق و بربرم (منوی) بازی چو بی نشان از هر کسی * درش خندت بی کندی بر هر کسی
 کاشتری دیدیم صیفت این طرفه * اشتری سرخی بسوی ان علف * کید هر بر کسه دن بر نشان طلب ایلرسن
 بولشدن هر جرفی سکار و یضند ایلر یعنی اروز که مناسب سوز و زسو بار بولده یو که کور دله بر اشتری بولده کندی
 بر زیاده سرخ اشتر اول علف جابنه و ایست شریقه علوم قرآنیه و حکم قرآنی ضاله سندن هر فرقه بلا یقین مشرب
 و مذهب باری و زریضن و آباری مقدار صاقد شکنده مومن عاشقه خبر و بر و پ کندی باری مقصوده عارف
 و مقصوده واقع رکنکده کومتر بلینی اشعار ایلر لکن هر بری فی الحقیقه با کلس سولر کویا که هر بر بخش طالبه
 رنشدند ایلر و آتی برشته و کندی به شفته اتمک جابنه کیدو (منوی) آن بکی کوید بریده کوش بود * و لن دکر
 کوید جلش منقوش بود * اول برسی در اول اشتر که بن کوردم قولنی کلس ایدی و اول برسی دخی ایدین اول
 اشتری کوردم آنک چلی منقوش ایدی (منوی) آن بکی کوید شتر یل چشم بود * و لن دکر کوید بری یشم بود
 و اول بر فرقه در اول اشتر یل چشم ایدی و اول برسی ایدین اول اشتری کوردم اوپوزلفدن نویسن ایدی (منوی)
 ایلش یعنی تواب مرز کایدن اوتری یوز کوه نشانی کافه و بی یسینقدن هر خن ضاله اولان حکمت قرآنیه
 و اشتر افر قاننه دن بر مقضای ظن و قیاس تعریف و یسان ایلد یلر ایتی نیجه ضعیف الذهن متعبر و مغرور ایدر لر
 (مرتد شدن در بیان مذهب اهل مخالف و بیرون شود و مختل یا قتل) (منوی) اینجا که هر کسی از معرفت * بی کند
 موم و غیبی راه صفت * غلبنی از نوع دیگر کرد مشر * باشتی مر کفت او را کرد بر ح (انکدن که هر کس معرفت
 و تعریف غلبه معنوی و اولان خدائی بر مفضل موم و اولر دخی شتر جو نده نافع خدائی هر کس و کوه تعریف
 ایلدی کی خدای جو نده دخی شریعت و طریقه در هر بر کسه یلدی کی مرته موصوف غیبی و معروف لاری بی
 توصیف و تعریف ایلر مثلاً فلسف بر غیری نوع دن شرح ایلشدر بر بحث اید بی فلسفیک سوزنی برورد ایلشدر
 یعنی فلسفه بر آخر نوع دن شرح ایلد و در لکه خدای متعال موجب بالذات و در لکه اشیا لک لوازم ذاتیه سندن
 و باشتی یعنی متکلم من اهل الاعتزال و نیک کفتی بر ح ایلر و ونله جواب و بر سو یلر که بکو نه تعریف بدن وجود
 الهی وجود متقید اولوب بل هو وجود مطلق و دخی مرید و مختار اولنی لازم کاور (و هو یقل ما يشاء و یحکم ما یرید

ولیکن اراده عن ذاتہ لاصعق زائد علی الذات (مثنوی) و آن ذکر در هر دو طعنه میرسد * و آن ذکر از زرق جانی می کند
هر یک از زبان نشانها از آن دهند * تا کجا آید که ایشان از آن دهند * و اول غیر بسی مریا یکسند دخی طعنه اور و اول
بر سی زرق و یادن زاده میان چسبید و یعنی اول بر فرقه که اهل سنت و الجماعه عن اولان متکلمیندر خلاصه به
و با حتمه طعن اور و اولاد خلاصه جانبیه در که با حتمینک قدسی سرتک تعریفکنر حقیقه برنده مدح و حق و در که سرتک
وصیفه کنون کو که نه فساد لازم کار و با حتمی جانبیه دخی طعن ایلر که بوسر لکن تعریفکنر دخی مقدس و مذموم و در
زیرا بوندن فی صفات الهیه لازم کار و (بل هو می یاراده زائده علی الذات مغایره لاهل و القدره) و اول بر فرقه دخی
یعنی واضحه تحصیل علم و معرفت لازم دکلور مقصود و اضاحت تصدور و بولامعرفه زرق و یادن جان حکم و در
هر بری راه حقدن و نشانکاری انکیون و بررور تاطن کله که انرا اول کو یکندر یعنی بعضی سادمه کله کله که بوندره
اول حق کو شنند (مثنوی) این حقیقت دان نه حقدن این همه * نه بکلی کر هاست این همه * بوقی حقیقت یل
بوجبعی حق دکلور بوجاعت نه جیعا کر اهل در یعنی بوقی حقیقت یل و محقق فهم قیل که بوجله سی بونلر
اهل حق دکلور و کلاسی دخی کر اه و اهل ضلال دکلور دیکله (مستغرق امتی علی ثلاث و سبعین فرقه کلهم فی النار
الاولاده) حدیثک مقتضای سبیه بوجله فرق ضاله نل ایچنده بر فرقه ناجیه و ادر که انرا اهل حق در حال کو که
بوجله فرق مشوعه نل اعلای و زعلری بر اهل حق در بر و آیات و احادیث الهی مذهبلی اوزره استمداد ایدر
(مثنوی) زانکه فی حق باطلی نایدید * قلب و اله سوی زرخید * زیرا که بر باطل حقیقتنظار کاراله اولنر قلی
التون امید بر صاون الدی یعنی اول اجلد نکه حقیقتن مذهب باطل ظهوره کلز و رونق و شهرت و بلز و صبیح صرف
باطل قلی کسه آلتز قلب من وری ساده دل اولنر ذهاب خالص اولتی و ایچمه سیله آور و مذهب باطل ذهاب اولان
مذهب حقدن دیو ذهاب اولور (مثنوی) کز بودی در جهان تقدیر و ان * قلبا و ارج * کردن فی توان * اگر
جهانده روان و رواج بر تقدیر الیدیدی قلبی خرج ایچکه حق امکان و قدرت اولوردی (مثنوی) تا باشد راست کی
باشد دروغ * آن دروغ از راست کی بدروغ * تا راست اولیه حق دروغ اولور یعنی بلان کر چل اله ظاهر و عیان
اولور اولان سوز کر چل سوزدن فروغ و اعتبار بطور (مثنوی) بر امید راست کز رای خرنه * زهر در قندی
رودانکه خرنه * زیرا کز راست سایدی اوزره صاون آور مثل زهر بر قندل ایچمه کید و اندف * کره بر
(مثنوی) کر تا باشد کندم محبوب نوش * چه برد کندم قلی جو فروش * با محبوب نوش و شیرین طعم بقداى اولیه
از به صائبی بقداى کو ستر * بی نه ایلنور یعنی عالمی خلقه لطیف و نیکو کو ستر و لب لکن ضیاع خلقت قصیه سی
ظهوره کلان حیل کار و من و خلقدن نه اخذ ایلردی چونکه بولرد (مثنوی) پس مگو کین جله دمه باطلند *
باطلان بر وی حق دام دلدن * پس دیمه که بوجله سوزلر باطل و دروغ در باطل حق سایدی اوزره کو کلک طوز زاعیدر
(مثنوی) پس مگو جله خیالست و ضلال * بی حقیقت نیست در عالم خیال * حق شب قدرت در شانمان *
تا کندیان هر شی را امتحان * پس سوفسطایه طاقه سی کی مقین دیمه که بوجله فرق مختلفه نل مذاهی خیال
و ضلال در زیر اهرم طاقه مذهب آخرک بطلا نه برهان و کندی مذهبنک حقیقتنه تحت ابراز قیلشدن بر
هر بری بر آخرین ابطال ایدچک جله سی باطل و خیال اولتی لازم کار و دیمه که عیالده خیال حقیقتنر دکلور یعنی
حقیقتنر زعاده هیچ خیال و قدر هر شینک حقیقتی عباد اهل الحق تا نه درو عا کما حقدنر خلافا لفسوطایه
نهایت مافی الباب حق شلره نهان و مستور شب قدر در یعنی باطل مقابلی اولان حق شب قدر کیدر و باطلر
ساتر لای کیدر پس حق شری باطل شرعینک میاتسده نه اندر لیل قدر سائر الینک میاتسده نهان اولد یعنی
کی و لیل قدرک اخفا و انفسنه باعث اولدر که تا کچان هر برشی امتحان ایلیه یعنی هر برشی شب قدر احتیالی ایل
احیایلیه (کما قال البضاوی والدای الی اخفا لیل الله دران یحی من برید هالی الی کثیره و قال صاحب المدارک و لعل
الدای الی اخفا نهان یحی من برید هالی کثیره طلب المواقفه و ان هذا کما خفا الصلوة و الوسطی فی الصلوات الحس و الالیم
الاعظم فی الاسماء الحسنى و ساعه الاجابة فی ساعات الجمعة و رضاه فی الطاعات و غضبه فی المعاصی) کذلک مذهب حق
مذاهب مختلفه میاتسده و اهل حق اهل ضلال و اصحاب دلن میاتسده بولم یعنی پوشیده در بوجله نل اخفا سنه
دای سالت بحر و طلبد اجتهاد با لسنون ایچوندن (مثنوی) فی همه شهادت قدرای جوان * فی همه شهادت
خال از آن * ای جوان جمع شیلر شب قدر دکلور نه دو کلی کچه (راول شب قدر دن خالی در (مثنوی) در مسان دلن
و شان یلن قدر * ایچمان کن و انکه حقیقت آن بکر * مثلاً دلن و شلم میاتسده بر بقدر وارد امتحان الهی و اول که اهل
حقدن از طوب و قبول ایت (مثنوی) و من * کس عیز کو که تا * باز ناند خیز کار از فتا * کس عیز منومن

فتی که تاجر کلری خندان کردیدی (یعنی المؤمن کس عزیز) حدیث شریفی از او زده و من صاحب
 کاست و اهل تمیز و اهل فراست گرد کردی. بر کاست صاحبی و عزیز و فطنت مالی مؤمن که طریقه مدح و تحسنت اولنری
 اهل فتوت و تدن کردیدی و اهل تقلید و اهل ربادن اهل تحقیق و اصحاب خلوصی فرق کردیدی و اهل تمیز و اهل
 کره معیوبان باشد و در جهان تاجران باشند و اهلان تاجر که به نامده معیوبان اولیدی تاجر لجه له اهل
 اولور دزدی یعنی اگر کج باشد معیوب اولان متاع و سلعه را اولیدی تاجر لجه له سی اهل اوائی و کلاشناس اولان
 لازم کلوددی پس تاجر لجه لری برندن فرق و کجی استاد کامل و کجی ناقص و ساده دل اولدی یعنی اول معیوبان
 موجوده اولدی یعنی واسطه میله در زیر اهر شول تاجر که کلاشناس و عیب بندر اول استاد کاملدر و هر شول
 تاجر که کلاشناس قیتم بیلز و بر متاع عیب و ناقص اولان اولی و غافلدر (منشوی) پس بود کلاشناسی سخت سهل
 چون که عیبی نیست چه نا اهل و اهل پس کلاشناسی زیاد سهل اولور و چون که جهاتده و عیب و قدر اهل نه
 نا اهل نه یعنی ایکنسی یله مساوی اولور دزدی زیرا اکثر عالمده اصلا بر معیوب شو اولیدی اهلنک مانی فرق
 اولانمق لازم کلوددی اهل و نا اهل فرق معیوب و نبودنی غیر معیوب فرق ایلکه حاصل اولور (منشوی) و هر همه
 عیبست دانش مود نیست چون همه جو پست ایضا عود نیست و اکثر جهاتده و کلی عیب اولیدی علمت
 فاندسی اولور و چون که جمعا جو بدرونده عود و قدر یعنی علم معیوبی غیر معیوبدن و عجبوی غیر عجبویدن
 فرق و غیر ایلکدن اولور و چون که جهاتده اولان اشیا نیک جیمعی معیوب اولسه نا فایده و مفید اولور زیرا
 آنی فرق و غیر ایلکه علم لازم کلزدی (منشوی) آنکه کویدجه حقدنا جدیت و آنکه کویدجه باطل و شقیبت اول که
 دیرو اشیا جه حقدرا اصلا باطل و قدر زیاد حقدرو اول که جه اشیا باطلدر در اولش و قدر (منشوی) تاجران
 انیبا کردند سود تاجران رنگ و و کور و کبود و انیبا علم السلام تاجر لری فاندله ایلدیلر زیرا حق باطلدن
 و صالحی فاندن فرق ایلیوب حق اولی قبول و باطل اولندن رجوع و عدول ایلدیلر که تاجران انیبا فاندله
 اضافت صفتنک موصوفه اضافتی قیلندن اولور سه تاجر زدن مراد انیبا اولور نه که پوجه او زده شرح اولور
 و اگر صفتنک موصوفه اضافتی قیلندن اولوب غلام زید قیلندن اولور سه تاجر زدن مراد اولیا و علمار صالح اولور
 و معنا انیبا مضایق اولان اولیا و علماسود و منفعت ایلدیلر اما رنگ و و کبود و تاجر لری کور و کبود در زیر او
 تاجر لری معیوبی غیر معیوبدن فرق ایلد معیوب و طریقی حقه کیده معیوب فانی و باطل اولان کارده قائم اولورده
 فایده حق مال و متاعه فرو اولور ایلد و ایلدن آنلره کور و کبود بندلی (منشوی) بی تمیید مارا ندر چشم مال
 هر دو چشم خوبش را بسکومال عارف و صاحب بصیرت کوزنه مال مار کور نور ای محب مال و متاع کندی
 ایکی کور کی او او یعنی ظاهر و باطن کور کی بر خوشه آج تا کم کسادنی حقیقت بین اولان انیبا و اولیا کی مال
 مار کورنه و منصب اذر هاست اده اولنه (و اهدا مال علیه السلام المال حیه و الحماه اضر منها) (منشوی) منکر
 اندر غلطه این سع و سود بنگراندر خسیر فرعون و عود و یوب و سود غبطه سه نظار ایله فرعون و عود و خسیران
 و زیاده نظار ایله یعنی بود نابازارنک سع و تر اسندن حاصل اولان منافع و فوائد غبطه ایله و یوبک دوات و عزت نظار
 قبله بلکه بود نابازارنک کامل خریدار زدن اولان فرعون و عود و خسیران و خیشنه نظار قبله که آنلره دولندن
 محروم اولدیلر نه فخر نه خسیران و خذلانده فایده ایلر (منشوی) اندرین کردن مکرر کن نظار و آنکه حق فرمود
 ثم ارجع بصیر یعنی (فاعتبر و ایا اولی الاصر) و مقتضایه بود کردن مکرر نظار زیرا که حق (ثم ارجع البصر
 سورده و آیت سورة سار لک مدد نفسری جلد اوله زید حکایه منده مرو ایلدی) امتحان هر چیزی ناظر شود
 خبر دینی که در دست (منشوی) بیک نظار فایده شومرین سقف و یوب بارها بنگرین هل من فطوره چون که گفت
 کاندرین سقف تکو بارها بنگرین هر دو عیب جو بر نظار فایده اوله یوسف بر نوردن نیجه که نظر ایلد کور که
 هیچ کورری سن شوق و عیوبدن برشی یعنی یوسف و یوسفندن بر نظار فایده اوله تکرار بنگر ایلد کور که آسماندره
 بار غلر کور و زمین کور و زمین پس و اذن تفکر و تصور ایلد که اول خلق بیعون نصیحه قادر بادشاهدر
 چون که حضرت حق کادید که یوب و یوسف و یوسف عیب طلب ایلدی هر دکی دقتله نیجه که نظر ایل (منشوی)
 پس زمین نمره را فایده چند دیدن و تمیز ایلد پسند و نایسلا لیم صافتر اذر دزد چندی با عدل مارا برد
 پس یوسف که تیره زمینه قدر نظر و تمیز کرد پسند و مقبول اولقده بالک بر قات نظارله و از تمیزه یوسف نمره
 معلوم رار آسمانه نظارنک مکرر قیلد یفک کی زمینه دخی کره بعد کره نظار سقیته ییله باق تا که یوبک

سرو حکمتی ظهور که تاصافانری در دین سوز و زخم و غیره و باله اید و ز برن عقل نه قدر زجت ایتلک کرک و حنث
 بچکمل کرک یعنی صافانلری در دین و راحتی در دین و نیاری و در دین تا کم بر سوز و زخم و غیره اید و ز برن عقل
 و فکر بجز جوق ریخ ایتلک کرک و ریاضت حکمل کرک در زبر را بوی کنودن غیرا تا حکم جوق عقل و ادراک کرک در
 و بوی نه عقل و ادراک حصول نیجه نیجه ریاضات بچکمل که اولور و ریاضات کونا کونا صبره ظهور کاور نه کم آقا فاده
 (مثنوی) اصحابهای زمستان و تران * تاب تابستان چهار همیویان * زمستان و ترانک تقیر هری تا سبب تانک
 حرارت و جان کی لطیف بهار (مثنوی) بادها و بارها بردهها * تابید اید عواض فرقهها * دادر و ابر و ورتل
 تا عواض فرقه کاوره یعنی ریاض مختلفه و حاصل مقار که ورق لامعه نیچوندر تابید کاوره و ظهوره شور عواض
 اولان شیدار به لرین و سر لرین فرقه به معنای اولدینی وجه او زرمعنی بودا کر فرقه نمیز معنای سه اولور و باد
 و ابر و ورتل آنکچوندر تا کم عواض و حوادث بری برندن فرقه و غیر اولقلر ظهوره کاوره عواض عارضه نک
 جعید در اید و سندن ظهوره کلان شیدار نه کم بویست عواضی نفس اولور (مثنوی) تابرون آرد زمین خالک زک *
 هر چه اندر حبیب دادر لعل و سئل * تا کم طشره کاوره زمین خالک زک نه کم لعل و سئل جیدنه طور سه یعنی نیک
 و بددن و اصل و افسد دین و در توه مضمر اید یسه آقی ظهوره کاوره (مثنوی) هر چه دزدیدست این خاک دتم *
 از خزانه حق دریای کرم * جو عیوس اوجها اولان خالک نه بی که او غور و لشدر حق خزنه سندن و کرمی در یاسندن
 (مثنوی) شعله تقدیر کوید راست کو * انچه بر دی شرح واد معوی * شعله تقدیر الهی لسان طالع راست سوله
 دریای خالک دتم اول خسته بی که ایتلک و اخذ ایتلک کرم و معوی شرح ویر (مثنوی) دزدیدی خالک کوید هیچ هیچ
 شعله اراد در کشید و هیچ هیچ * دزدیدی خالک کالسان طالع در هیچ هیچ بر سینه او غور و لدم تقدیر الهی شعله سی
 اول خالک ایشکجه و عقوبت جکر (مثنوی) شعله کاش لطف کوید چون شکر * که بر او ز دگند هر چه بتر *
 کاه اولور که اول خالک تقدیر الهی شعله سی شکر کی لطف سوله یعنی لطافت هوا و ملائمت بهار ادا کاه ساه ایلر
 کاه اولور که اول خالک آسار نه که ایشکجه دین بتر و صبر تر داکا ایلر خالک آساره سندن در اید و سندن غیاری دفع
 ایدوب هواده معلق ایلر اولور که شعله لک غایتید بر دزدی سارق اولدینی شیشه اقرار اید و سندن استه سله
 اکا کله ملاع اید و ز کاهی شدت و خشونت شعله کیدور (مثنوی) تاملان بقی و لطف آن خستهها * ظاهر اید
 زان شب خوف و رجا * ناهر و لطف او را نده اول مستور که هر ادر و ن خالکده مستور اولان ایشیدار خوف و رجا
 آشنیدن ظاهر که (مثنوی) آن بهاران لطف شعله کبر یاست * وان تران تهدید و تحو یف خدایت * اول بهار
 فی المثل شعله کبریا لطف در و اول تران ملا خدای ته الینک تهدید و تحو یفیدر (مثنوی) وان زمستان جار و خ
 معنوی * انوای دزدی خی ظاهر شو * اول زمستان معنوی جار و خد ناسی اخی خنی و مستور دظا و آشکاره
 اوله ستن چونکم آقا فاده اولان زمینک خالی بود راستی دخی بوکا کاوره قیاس اید نه کم آقا فاد حالی بیان ایلکدن
 انک حالی بیان ایتلک شروع ایدوب سوردر (مثنوی) پس بجاهد از مافی بسط دل بهک زما فی قبض و در دغش
 و غل * پس بجاهد بر زمان بسط دل بر زمان قبض و در دغش و غل اولور یعنی آقا فاده کاه قبض و کاه بسط و کاه لطف
 و کاه قهر نیجه ظاهر اولور سه افسده دخی آنک کی کاه بسط دل و کاهی قبض دل کامشادی و کاهی غم و کاه راحت
 و کاهی جفت و کاهی سقم ظهور کاور (مثنوی) زانکه این آب و کاهی کایدان مات * منکر و دزدضای جانهاست
 زیرا که جواب و گل کبرنم دلمتر در جاترک ضاعت منکر و دزدید (مثنوی) حق تعالی کرم و سر دویج و در د *
 برشهای نهادی * بر حق تعالی حضرت تلی کرم و سر دویج و در دی برنم نواز و ز تواری شیر مر (م) خوف
 و جوع و نقص و احوال و بدن اوتر که * جلد بهر تقدیر بیان ظاهر شدن * غور تو و اجلی و مالک ایدنک کلسی جبعی جان
 بقدرک ظاهر اولان ایدن اوتر یعنی عدود خوف * بخت و آحق و اموال و از زانک نقصی و دخی بدن خستد کله
 اکلسی بوجه ذکر اولان ریاضات و امضاقت ته دیانک نقصی ظاهر اولسندن اتریدر و نثره صبر قیلنه
 و کندینک الله بیخون اید و کنی * اوب آکار جوع قیلنه بشارت عظیمه مقرر در (ک) قال الله تعالی و لنبلونکم بدنی
 من الخوف و الجوع و نقص من الاموال و الانفس و الثمرات و البشر الصابرين الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا
 لله وانا اليه راجعون (مثنوی) این وعید و وعدها آنک خست * بچهر این نیک و بدی کامجست * بوعدل و وعده
 تو برلشد و یونک ایدن اوتر که * بری بر سه فرعش (مثنوی) چون که حق و باطلی آمیختند * نقد و ثلب
 اندر مردمان بیخند * چونکم حق و باطلی بری بر سه فرشد و دیر تعلق حرمدان امیره دوک دیر حرمدان حرم
 برینه دیر لاندن می ادب و عالم اولور (مثنوی) پس بخت میبایدش بکزدید * در حق سابق انصاف ایدید * پس بر کزیده

محکم کرد حقایقه امتحانگر کورمش یعنی اول نقد و نقلک جابجی غیر ابله کردن اوئی بر کردید محکم لازم مدرک اول
محکم هر شیکل حقیقتی و ما هیندلی فرق ابله کده تمام امتحان و تجربه فر کورمش اوله (منثوی) ناشود قاروق این
ترتیبها تا بود دستور زین تدبیرها تا بوز برری زیاد فرق ابله یعنی اوله تا بوز برری کده دستور اوله یعنی اول محکم
بوداده اولان ترزورائی فرق قبلی و حقی باطلدن نمز اولی اوله تا کورین و طریقه شده فوق و غیره ستمند اولان
تدبیرلر قاروقی و قاعده می اوله اول محکم در ادعای ربانی و مرشد حقایق اولان شول شیخ کلام کده کندی به تابع
اولان خالصی مرز اولان فاضلدن نمز ایلوب و اناره علم و حکمت شیرین و بر کرده آتار دخی اول مرئی کمالی
غیر یلر دن برگزیده ایلوب آ کاتابع و طفیل اوله لسته کم و معناه اشاوت ایلوب سورر (منثوی) شترده ای مادر موسی
ورا و اندراب افکن منبدش از بلا هر که در روز الست آن شیر خورده هم چوموسی شیر نامیز کرد ای موسی سناک
مادری موسایه مسود و روضه و آب و غرق آیدن اندیشه ابله یعنی ای مرئی کامل موسی مشرب اولان مرید که شیر
علم و حکمت و برزائی آب علم و معرفت ایچره القالی و غرق آب اولقدن وضایع و ضال اولقدن فکرا ابله هر شول
کسه که روز الست اول شوی لیلیدی حضرت موسی کی شوی نمز ایلدی یعنی اول مرید که روز الست علم و حکمت
سودین بر مرئی کامل و روحندن نوش ایلدی و عیله کلد کلد آقی نمز ایلوب آ تلک طایب اولدی و اتندن غیریدن
اعراض قیادی نهم که حضرت موسی علیه السلام بر کره مادرینک سودین ایچوب اتندن مفارقت ابله کلد نصکره
سائر مرئی و دایه لک سودین قبول ایلوب آخر الامر سه مادرینک سودین قبول ایلدی نهم بیت شرمندن
معلوک اولور (منثوی) کرور غیر نقلک مولی این زمان ایام موسی ارضی و آیت سوره قصصه در (وا حینما
الیام موسی ان ارضیه) شول زمانه که موسی علیه السلام طوغدی و فرعونک ذبح اولادین اسیر ایلده حکمی
غایبه ایلدی حضرت موسی علیه السلام مادر مشقه می خوف ایلدی که ولادت موسی مشهور اوله و فرعونک
آدمری کلوب لوی جست و جو ایلده کده حضرت موسی بر توره بر اشدی پس جناب عزت یورور که برزخی
ایلک موسی نقلک ستمه اول موسی ای راضع ایلدی کیکله ان تدبیر ایچوند (فانما خفت علیه) پس اگر سن اول
موسالک اویند شفر عونک نقلدن خوف ایلدر سن (فاتیقه فی الیم) پس القالیه آتار دایه نلر (والتحافی) و خوف
ایتمه که اول ضایع اولور (ولا تحزنی) دخی مفارقت نمز و نده اوله (اناراده الیک) بقه قیام اوله و سالی عن قرب
سکا و دایه ریز (و جاعلوه من المرسلین) و برزائی شرف نبوتله مشرف ایلوب زمره میسلندن قبلی بر معنی بیت
حضرت مولانا مرشد الوقت اولی مادر موسایه شعیبه ایلوب و مریدین موسایه عقیل ایلوب اول مرشد خطاب
ایلوب بر لکه اگر سن مریدک طفلی نمز نهم که مولع و برص ایسل و زمانه ایام السالکین و دایه طالبین
اطفال اولکی شیر حکمتلر پرورش و لبر معرفندن اناره خورش و رکه فاضل شمر حکمتکدن امتاذا ایلوب غیر نلک
شیرین طالب اولیه لسته کم حضرت موسی و ادمسندن غیری سنلک سودین قبول ایلدی و سالی که غیر نلک سودندن
مراد سائر مرئی شکر کلد اولان کسه لک وجودندن ظهور ایلین ریا و سمعه اولان کلد و خاص اولین حالات و فایع
اولین علیاتدر (می) تا یسینده علم شیر مادرش) تا فر و نایب دایه بدش (تا کندی مادرینک حام و لحن کوره تا نلک
باشی بد اولان مرئی و دایه به اشقه کلیه و تنزل قلیله (شرح فائده حکایات آن شخص مشرجه شده (منثوی) آتار دخی
کم کردای معتقد هر کسی آتار نشان معتقد دای معتقد بر اشدی که وضایع ابله سن هر بر کسه اشدردن سکا
بر نشان و بر (منثوی) و عقیده ای که آن آتار نکاست لک دلی که نشان خطاط حسن بیلمن که اول آتار
قنده در لیکن بیلمن که نشان خطاط و کاهل تقلید سکا اتندن مجردن و کاهل خبر و برور (منثوی) و انکه آتار
کم کردای و مرئی هم و آن کرده جود اشدی و اول کسه که اشتراعی ایلدی اول کسه عتاد و تقلید جه متدن
اول آتار ضایع ایش کسه کی بر اشدی طلب ابله یعنی ردخی و لکه اول بقه قیام و سن یورور و رجه بقین طالب اشدی
اولان کسه به تابع اولوب تقلید ابله دخی اشتراطی اولور و آنک کی کم کرده اولان آتار طلب قیلور (منثوی) که بلی
من هم شتر کم کرده هم که باید اجرش آورده آ کسوال ایلندر در بلی بدخو شتر ضایع ایشم هر کم که اول
ضایع اولش اشدی بوله آ کابرست کتورمشم (منثوی) آتار شتر با و ابازی کده بهر طمع اشرافین باری کده
تا اشدی سنکه ایشا لاتی ایلده و آتی بولده اتندن حصه که اشدی طعمندن اوئی بولوب و طرائق ابله (منثوی)
اوتشان کثر بشتانده و است ایلک گفت آن معتقد را عصمت اول مقلدا کری نشانی طوغری نشانندن کار
لیکن سنلک سول اول مقلده عصا و قوتدر (منثوی) هر چه را کوی خطا بود آن نلنر اشدی و سنلک و سکو دیمه مان
هر نه کی اشدردن خبر و بر نلر اول نشان خطا ایلدی دیمه سن اول مقلد سکا تقلید ابله همان آتی دیر لک دین بکی

کلام حقیقه عالم کلدور (منشوی) چون نشان راست گویند و شبیه * پس یقین کرد در اثر اربابیه *
 چون تکم سکات کردن راست نشان و راسته مشابه نشان دهنر پس یقین اولورسکا اندمشک و رب اولوز (منشوی)
 آن شقای جان ریخورد شود و رنگ روی و صحت و زور شود و اول راست نشان سنگ ریخورد اولان جانگلک شقای
 اولورسنگ بوز گل رنگی و صحت و زور کلدور (منشوی) چشم قوروشن شود پایت دوان * جسم توان کرد و جانت
 روان * سنگ چنگل روشن و سنگ بایک بلخی اولورسنگ جسم جان و جانت حق جابته روان اولور (منشوی) پس
 بگوئی راست کفی ای امین * این نشانها بلاغ امین * فیه آبان نقات منان * این برای باشد و در ریخات *
 حکمت دین و اسرار یقین نافه ضاله کبدر که مقدما عالم السده مومنگ بالقوه کندی به مقل اولش ایکن و کندی اول
 اسراری بیلش ایکن عالم طبعه کلک الله آتی ضایع قیلدی پس آنک طبلنده جدوسی ایدوب هر قننی فرقه دن سوال
 ایله هر کسی قیاسات عقلیه و دلائل نقلیه برله اول حکمت ضاله دن نشان و برور لکن اول مؤمنه و ظننات
 واستدلالا لدن شقای صدر حاصل اولوز و قلبیه اطمنان کلز یقین بر می شد سکا ای طالب مجدداشته راست نشان دینه
 و راسته مشابه پس سکا یقین اولور کماول نشاندیشگان و قوردر پس سن اول مر شده بر سن راست سوبلدنک ای
 امین اسرار یقین و نشان مر مقسوب اولان کلمات همه مطلوبه واصل ایدویی کادی ظاهر و اشکار (البلاغ یا توسل به
 الی الشئ المطلوب) در دخی آگادیر سکه و نشان ندره و اردر علامات عقلیه و محکات جنبه و براین باهره و نشان
 بر مرات اولور وصال مقصوده دخی نیران هیراندن خلاصه غایه تقدیر اولور دخی قدری جابته معنای تقدیر ریخات
 دیک اولور (می) این نشان چون داد کوی پیش روز * وقت آهنگست پیش آهنگش * اول امین چون کور و نشان
 و بری من * کالایور و بری دیر سن آهنگ و تقدیر پیش آهنگ اول یعنی مقصوده قصد ایلنگ و تقدیر بشوا اول
 وی آکالات قبل (منشوی) بی روی تو کمر ای راست گو * وی بری زاشتم چا که گو * ای راست گو سکا میرولک
 و نسبت ایلم بنم اشتریدن بوی ایبلدنگ اشتری * کوسر که قی (منشوی) پیش آنکس که صاحب اشتریدست
 کوردرین جستم شتر هر سرست * اول کسه ملک قنده که اوصاحب اشترید کادر که اول کسه که بوضایع
 اولش شتر طبلنده بر اول قلدن و از بریدر (منشوی) زین نشان راست و قندوش یقین * جز زعکس فاقه جوی راستین
 و راست نشان دن آنک قنده یقین زیاد و اولدی راست اولان نافه جوی عکسندن غیری یعنی اول و راست اولان محقق
 عکسندن غیری مقلد وجودند یقین زیاد و اولدی مکر که آنک صدقنک اثر و پرویی بوی کاتعنه اولوب اثر یقین آنک
 قلبنده حاصل اولدی (منشوی) بوی برد از جدو کرهای او * که کرافه نیست این ههای او * مقلد اول محقق جد
 و ککر میترندن و ایجه ایبلدی کندی به بوی دیو که اول طالب اشتر اولنگ ههای کرافه دکانر و طبلده و قوردر
 وسی ایلمنک براصلی و اردر (منشوی) آندرن اشتریدوش حق ولی * اشترک کرده است او هم بی * اول طبلده
 صادق و محقق اولان کسه نک اشتریده اول مقلد حق و حصه سی اولدی و لیکن اول هم بی براشترک ایبلددر
 (منشوی) طمع نافه غیر و پوش شده * ایجه ازوم شد فراموش شده * لیکن غریک ناقصنک طعی اول کسه به
 جاب و برد و اولددر اول نسه که اندن کم اولدی آنک فراموشی اولدی یعنی نعم او مقلد هم براشتری ضایع قیلدی
 لیکن اشتری وضایع قیلدی یعنی کال غفلت دن فراموش ایلدی (منشوی) هر کجا این میدودا میدود * از طمع هم در
 صاحب میشد * هر خده اول طبلده و محقق اولان بارو مقلد اولان هم کاتعنه ا کاتعلید انکله یله یله طمعندن
 اشتر صاحبی الله هم در و صاحب اولور (منشوی) کادی باصافی چون شد روان * آن دروغ راستی شده کهان
 بر کاذب چونکه بر صادق و روان اولدی اول کاذب دروغی راست اولدی ناکهان یعنی اول صادق مقارنت
 و صاحبی بر کاذبه آنک تقلید و دروغی تحقیق و صدق می نه ستمایردی (منشوی) آندران همرا که آن اشتر شفاف
 اشتر خود نیزان دیگر یافت * اول همرا ده که اول اشتر اویدی یعنی شول می نه ده که اول محقق و صادق اولان اشتر
 طالی اشتری بولدی و آنک خنده سرعت قیلدی اول غیری دخی کندی اشتری بولدی یعنی محقق اشتری بولدی
 مقامده مقلد دخی کندی شود یکی و فراموش ایلدیکی دومی بولدی (منشوی) چون بیدش یاد آوردن خویش
 بی طمع شد از اشتران بارو خویش * چون تکم مقلد اول همرا ده کندی ضایع اولش اشتری کوردی اول زمان
 سطر نه کوردی و مطلوبی بولدی او بار و خصنک اشتریدن طمع سر اولدی بعض نسخه ده و اوعاطفه سر
 بارویش و قاعده یعنی کندی بارنک اشترندن بی طمع اولدی دیک اولور (منشوی) آن مقاد شد محقق
 چون بدید * اشتر خود را که اشترای خرید * اول مقلد محقق اولدی چونکه کندی نک اشتری کوردی که اول همرا ده
 او تاریدی یعنی چون کس کندی نک مقصود و مقصودنی اول مقامده کوردی مقلد محقق اولدی و تحقیق و یقین

می‌توانسته وصول بودی (منشوی) او طلبکار شتران لحظه کشت * می‌توانستی تا ندیدی او را بدشت
 او قلندش ترک اول لحظه طلبکاری اولی و تحقیقا اول حینده آتی طلب قیادی آتی طلب ابدی تا آتی دشته
 کورمندی یعنی اول حصر ادا می‌مشاهده بلکه حقیقه آنک طلبی اولدی بلکه آتی کورد کن و بلکه کنده کرد
 مع تحقیق آتی بیست و جو قیادی (منشوی) بعد از آن تهاروی آغاز کرد * چشم سوی ناته خود باز کرد
 اندک فکری تهارولکه آغاز و شروع ابدی کنیدنک نافدی جانبیه چشم نظری آچیدی (منشوی)
 گفت آن صادقی می‌ایستادش * تا با کون باس من میداشتی * اول صادق کنیدی به تقلید ابدی
 مقلده دیدی بی ترک ابدی کنیدی به دکن ای مقلد بمن باس و رعایتی طوئدک یعنی بوآهدک بمن آدی
 حفظ ابدک و بکاتایع اولوب و امقصوده به کنیدنک پس نیون بی بوآنده ترک ابدک (منشوی) گفت تا اکنون
 قسوسی بودم * و از طمع در با لوسی بودم * مقلد محققه اشدی بوآهدک قسوسه منسوب یعنی بیهوده بلکه
 مخصوص اولتم و طمع من جانوسلکده و سکاقلی بلکه اولتم (منشوی) این زمان هم در دو کسبم که من
 در طلب ازوجدا کسبم بن * اما روزی که می‌توان تحقیقا بر شدم سنگ هم در دو کسبم که من طلبده جسمه شدن
 جدا اولدم (منشوی) از فوید زیدی و وصف شمره جان من دیدن خود شد چشم بره اشتراک وصفی شدن او غور لدم
 یعنی شدن اشتیاق ابدی و او کسبم بمن جانم کنیدنک ان و مطلوبی کوردی چشم بر اولدی یعنی غنی القلب اولدم
 (منشوی) تا ناپایدم نبودم طالعش * من کنون مغلوب شد ز غلبش * ششام شده طاعات شکر * هرزل شدفانی
 و جدا شات شکر * می‌آدم که آتی بولدم کا طالب اولدم شمدی * من مغلوب وزرا کا طالب اولدی ششام جیعا طاعات
 اولدی خدایه شکر اولسون هرزل و تقلید فانی و محو اولدی وجد و تحقیق باقی و ثبات اولدی خدای تعالی به شکر
 اولسون یعنی اول طلب علم و حکمت مشاهده محقق اولان کسبه به علی طریق التقلید و التثبیت ثبیت قیلان کسبه
 بعد و جدان مقصوده و مصداقه مطلوبه در که ای عاشق صادق و ابرو افق تا بن تقلیده ارا دیم شوکی بولدم کا طالب
 اولدم پس تقلید و تشبه اولان مغلوب اولدی و ز تحقیق و مشاهده کا طالب کلدی بمن طلب علم و حکمت ابدی که
 ششام همه طاعات اولدی شکر و الحمد لله و حقانده (اولک یدول الله ششام حسان) بن طاقه نذر من شدن
 اولدم و هر لیا تم محو اولدی و جد و بیجو کار و ثبات بولدی شکر اول فوین ابدی معنی و هاه دیر (منشوی)
 سیام چون وسیلت شد یعنی * پس من بر سیام هیچ کسبم * سیام چونکم حقه و سله اولدی و هرزل و تقلید
 بی چونکم جد و تحقیق می‌توانسته و اصل قیادی چونکم بولدم پس سیام او زره هیچ طعن و دق او زره که
 رب معصیه فوصل الی رحمة الله دید کاری و معنایه کورده در (منشوی) هر ترا صدق و طالب کسبده بود * هر مرا
 جد و طالب صدق کسبده * منی و خصوصه سنگ صدق طلب ایش ایدی سنگ جد و طلب تحقیق بکا بر صدق
 آچدی (منشوی) صدق نو آورد در جنت ترا * چشم او در صدق مرا * سنگ صدق سنی طلبه کسبده کوردی
 بمن تقلیده جنت وجودی بی صدقه کتوردی (منشوی) تخم دولت در زمین کاشتم * سحره و سیکاری بنداشتم *
 دولت تخمی زهینده کسبم بن ای مفت و سیکار قلن ابلدم یعنی تخم دولت و سعادت طلب برنده کدم آنک
 دولت تخمی اولد یعنی بی خیر اولد یعنی حاله آتی بن جارت و عوض و تقصیر صاندم نتیجه و عاقبتده بود در رفیع و فائده
 و ارایش الا ن یلدم و ا کاتاق اولدم دیدی (منشوی) آن بند سیکار کسی بود جنت * هر بکی دانه کسبم
 صبر برست * اول تقلیده اولان طلب و سیم سیکار اولدی بلکه جنت و خوش بر کسب و عمل اولدی هر برده که
 ا کدم روز شدی یعنی جین طلبده هر قدر همت و سعی دانه لرین کسبه آنک تسبیح و تازی و زمزمه زیاده حاصل
 اولدی (منشوی) در دز سوز خانه شد بر دست * چون در آمد دید کل خانه خودست * مثلار بر دز نهانی بر خانه
 جانبیه کنیدی تا آندن بعضی نشه او غورایه چونکه در دز خانه نک ایچنه کلدی کوردیکه اول خانه کنیدنک خانه سیدر
 یعنی بمن حالم شول دزدلک حالیه * کز کسب قسباسب ایتل ایچون نهانی بر خانه به قصد ابدی پس کوردیکه
 اول خانه کنیدنک خانه سیدر و ابدی اسباب کنیدنک اسباب سیدر (منشوی) کرم باس ای سدر تا کرمی رسد * مادر شتی
 ساز تازی رسد * ای سدر کرم اول تاسکا کرمک ایشه خشونت و مشتله کچک تاسکا ملاحت نشه یعنی ای
 طلب حکمتده سدر اولان کرم اول و سرازه طلب قبل نادر و کنه شوق الهی و سوزیانی نشه و طلب حکمتده
 شدت و مشتله در دز و شلد و ریاضته صبر قبل تا کم لطافت و روحانی و نعمت حقانی حاصل اوله (منشوی) آن
 دولت زیست آنک شترست * سنگ املط معنی پس برست * فقط در معنی همیشه نارسان * زان پیر گفت
 فذلک لسان نفس الامره اول ذکر اولان حکمت ناته سی ایکی دکادر که بری محقق و بری مقلد اوله

بلکه حقیقت واحد و والفاظدن ایکی اشتراکته هم اولدی لفظ تک کلمه و معنی زیاده طولودر بحر معنی
 کوزة لفظه صغیر بواجلندن متکلم اولان مرادی اوزره معنای الفاظله تعبیر قیلدمن (لاسیا فی الشعر) لفظ معنایه
 همیشه نارسا ندر یعنی لفظ معنایه دائمالیر سمجیدر که کاهو حقه و اصل اوله من حضرت رسول علیه السلام اول
 سبدن قد کل لسان دیدی یعنی اول اجلدن سقیم علیه السلام سوردیلر (من عرف الله کل لسانه) زرافره ندر
 عبارات و الفاظ و کلماته تعبیر و تقریر قیلسه نه در یادن بر قطره و آفتاب اوازندن بر ذره قدر اولر نه کابن قارض بوعنایه
 اشارت ایادیوب یورلر (یت) قالسن من یدعی بالنس عارف و قد عبرت کل العبارات کلت (مننوی) نطق اسطرلاب
 باشددر حساب * چه قدر داند سرخ و آفتاب * خاصه بحر کین فلک زوره ایت * آفتاب آفتابش زره ایت *
 نطق فی المثل حسابه اسطرلاب کیدر فلک و آفتابدن اسطرلاب تقدیر یلور یعنی اول و دیر دایره سرخ و آفتابدن تقدیر
 یلور آنجیق یعنی اوضاع فلکی بی وار تفاع و انقباض تنسیه بی یلور و کاهو حقه سرخ و آفتابک علی اساطیر قیلنر
 کذلک المنطق لا یحیط فلک المعنی خصوصاً الیک کبی بر سرخ که یونلک آدن بر پردهر آفتاب اول بر خنک آفتابندن
 بر ذره دردی علی انصوص شول بر فلک حقیقی نیجه یلور و نطق آقی ادوالک قیلور که یونلک محسوس آکانبست
 بر پرده کیدر و یونلک آفتابی آکانبست بر ذره کیدر (یت) ومن مشری بحر محیط قطره) ومن مطلی فور البیسط
 کلمه * دینر بر سرخ و آفتاب ایتلردر (بیان آنکه در هر نفسی قننه سمیدر ضار همت (مننوی) چون بدید آمد که
 آن مسجد بود * خانه سیلت بدوام بجوده چون ظاهر کادیکه اول مسجد ضار حقیقتده مسجد کل ایدی حبله
 و مکر خانه سی و دام جودی ایدی یعنی جودلر آتی مسلمانلری اولقی ایچون طوزاق ایلدیلر (مننوی) پس بی
 فرمود کار بر کینده مطرحة شاشالونک کستر کینده پس حضرت رسول علیه السلام اصحاب عظامدن بعض
 کسه بیوردیکه اول مسجد ضاری برندن قلع ایدوب خراب ایلدیرنا شاشالونک کستر لطح اوله حق یعلی ایلدیر
 کاروی عن النبی صلی الله علیه وسلم انه دعا بالک بر دحشم و معین عدی و عامر بن الکن و وحشی فقال لهم انطلقوا
 الى هذا المسجد فانما الهه و اهدموه و اسرقوه ففعلوا و اتخذوا سکاها کما کة کذا فی البیضا دی و فی المدارک قال فی تفسیر
 هذه الایة کل مسجدین مباحه اویا مریجة الاغرض سوی ابتاه و جه الله اوجمال اوله مغریب فو لاجق * مسجد
 الضرار (مننوی) صاحب مسجد جو مسجد قلب بود * دائم ایدرام برزی یست جوده مسجد صاحبی مسجدی
 کبی قلب ایدی و منور ایدی دام اوزره اده لر که دو کرم جود کرم دکادر زبیر اوله ندرن مقصودلر شکاردر
 اول وقت جود و کسدر که اده غرض اولیه (مننوی) گوشت کاند و شست فوما هر باست * آجینان لقمه
 نه بخشش فی محاسن * گوشت بارمی کسنگ اولد کده ماهر بادری یعنی شول آت بارمیسه آف مای بی
 صید و شکارا آنک ایچون اولدیه قویوب دریا به راغورسن انجیلن لقمه نه احساندر نه حصادر (مننوی) مسجد اهل
 خیابان بربجاد * آنچه کفو اوندوا هشت نداد * در جادات انجیلن حق زلفت زردان نا کفو امرداد نقت *
 اهل قیابک مسجدی که اول مسجد جاد ایدی اول نسنه که آنک کفو و نظیری دکل ایدی ا کاول و برمدی
 یعنی اهل تضایف مسجدی آنک منلی دکل ایدی زبیرا مسجد قیابک و فی الله و مسجد ضرار لر راغورسلال عبادت ایدی
 پس مسجد قیابک نه ظهور یول و برمدی جاداته بو تجیلن بر حیف کندی و ظلم واقع اولدی یعنی خالصا لوجه الله
 اولان خراب و هلاک دیرا سکر ایچون اولان بارونق و اناسلک واقع اولدی کوزه اولنا کتوه امرداد یعنی حضرت
 رسول باسداد و بر شاد اول مسجدیه شمه اوردی نه کیم یوردیکه (اسرقوه و اهدموه و اوجاوا کما کة کاسة) مننوی
 پس حقایق را که اصل هاست * داند که انصاف رها و فصل هاست * پس حقایق ایچون که اول حقایق اصل لک
 اصلیدر بلکه ازل حقانیه یعنی اول حقایق ما یستده قرقر و فصلر و اوردری حقایق انسانی که (بابن آدم خلقتک
 لاجلی و خلقت الاشیاء لاجلک) حدیث شریفک مقتضایه اصل اصول اشیا اولور زبیرا اشیا تک خلقتی
 مالتبع و اناسلک خلقتی بالاصاله اولور پس جلدات ما یستده اعدا و ادانالی فرق بو لایق بلکه اول حقایق
 انسانی ما یستده دخی قرقر و فصلر و اوردری (مننوی) نه حیاتیست چون حیات اولور * نه عانیست چون عانی اولور *
 نه اهلک حیاتی آنک حیاتی کبی اولور نه اهلک عانی آنک عانی کبی اولور یعنی نه اهلک بر کسه آنک حیاتی بر آخرتک حیاتی کبی
 و کذلک نه عانی آنک عانی کیدر و سل ایتیا ما یستده و انیا ایلما یستده و کذلک اولیا به صدیقین و صدیقین ایل
 مؤمنین ما یستده فرق و اوردری (کما قال عباس بن علی اذنی سنازل المرسلین اعلی مراتب التبیین و اذنی مراتب التبیین
 اعلی مراتب الصدیقین و اذنی مراتب الصدیقین اعلی مراتب المؤمنین و فی هذا سائر الانسان) یعنی مؤمنین ایل
 کافرن و موافقین ایل منافقین و کاذبین ایل صادقین ما یستده دخی فرق عظیم جوددر (کما قال الله تعالی فی القرآن
 مثل

مثل الثریقین کالاعی والاسم والصبیح والبصر هل یستویان مثلاً فلا تذکر (ون) وقال تعالی ایضاً فی هذا
 التوین (وما یستوی الاعی والبصر ولا الظلمات ولا النور ولا اللیل ولا الحرور وما یستوی الاحیاء ولا الاموات
 بواکی ثم ینک حقنہ سورر (وما یستوی الجبران هذا عذاب فرات وهذا علی الجاح) واما الی جاهل حقنہ (هل
 یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون) ویهندی الی ضالہ حقنہ (المن یبغی کما یشاء یمادی من یشی سوا
 علی صراط مستقیم) سورر (فقال فی الصالحین والفسادین) ام یجعل الذین آمنوا وعملوا الصالحات کالذین
 فی الارض ام یجعل الذین لا یعلمون کالذین یعلمون) حاصل انسان ما ینتد تفاوت جو قدر و خصوصه واقعه اولان آیات
 واحادیث و کلمات کابرہ نہایت بوقدر و بوقدره اکنتما اولندی واللہ اعلم (منوی) گورا و مرکز چو گورا ویدان
 خود چه گویم حال فرق آن جهان * آلت خبری هرگز آلت قبری کبی یبله یعنی ذکر اولان نفر بشینک مقبره می یله
 برابر کلد که احوال بر رخ دخی متفاوته در اول جهالت فرقنک حال و وصفی به سو یلم که تعبیری قابل کلدرد (می
 بر حکن زن کار خود ای مرد کار * تانازی مسجد اهل شرار ای مرد کار کندی کار کنی محک اورتا اواهل شرار
 مسجدی در زمیسه سن یعنی تفاق و روا به عمل الیله سن (منوی) و بران مسجد کان تسخر ریدی * چون نظر
 کردی و خود زیشان بدی * سن اول مسجد شرار لید تبخیر تسخر اوردی یعنی استیزا ایلدک چونکم نظر
 ایلدک سن خود انردن ایلدک یعنی چونکم سن کندی حال که امعان نظره نظر ایلدک سن کندی یکی انردن کوروسن
 سنک حالت بوجار هندی محمد الله بن سو یلدم و نماز قاسدا و لدی دین هند سنک حاله * کز زنه که سورر
 حکایت هند که باور خود جنگی گرد بر کاری و خیر نداشت که او هم بدان میلالت (منوی) چاره هند و یکی
 مسجد شدند * بر طاعت را کعب و ساجد شدند * درن هند و بر مسجد کندی بر طاعتن اورتی را کعب و ساجد
 اوردی (منوی) هر یکی بر نیکی * کعبی کرده در نماز آمد بکسی و در اول دین هند شک هر بریدی بریت
 اوزر صلواته تکبیر ایلدی سکت و در دله نماز کلدی (منوی) و وزن اسدن ان یکی لغتی بیست * کاب موزن
 با یک کردی وقت هست * موزن کلدی و اول بر هند بدن بر نظر صادر و اولی بولد و که ای موزن با یک ایلدی و تقید
 یعنی اذان و وقت و وقت اولدی (منوی) گفت آن هندی * کز انیزه می سخن گفتی و باطل شد نماز
 اول غیری هندی ساز و شغور عندن نماز ایچره تکلم ایلن هندی به دیدی هی فلان نماز ایچره سور سو بولد نماز
 باطل اوردی (منوی) آن سوم گفت این دوم را کعبی * چه نفی طعنه برو خود را بگو ای اولی او چنی هندی بواکشی
 هندی به اشد که ای عمو اول هندی به طعنه اوردن کند بسو به یعنی نماز هسو بولدک دوا کاطمن ایله آتی
 کند بکسو یله و اول طعنی کند که ایلدوب نفسکی اصلاح ایلد (منوی) آن چهارم * گفت جد الله که من *
 در نماز من چه چون آن من * اول در دخی هندی اشدی الحمد لله که بن او چه کبی قیو و هوشتم یعنی نماز ایچره
 طعن ایلدم و غیری به سور سو یلدم پس آنز کبی صلاته قاسدا و لدی دیدی (منوی) پس نماز هر چهارن شد شاه
 عیب کویان بیشتر کم کرده ام پس هر دین هند سنک نماز شاه اولدی بواجلدن بولی عیب کویله زیاد کرد کم ایلد
 یعنی عیب کویله عیب و اولاندرن زیاد کرد اولاندرن زیرا کنندی نفس بکنک که بنجد را که دوفیدر و نشندن
 تا قدر اولوب خلقت عمو شبه مستغنی اولق دخی اعظم عمو بدر بواجلدن عیب کویله عیب یلدن ازانق و اولن بر باری
 قیلاندر (منوی) ای خنک جانیک عیب خویش دید * هر که عیبی گفت آن بر خود خرد * ای سعادتلوشول
 جانیک * کندی عیب کوردی و هر که عیب سو بولی آتی کنده هلدی و کندی عینه * شغول اولدی
 کاری الی بلدی فی فردوس الاخبار عن ائیس قال قال علیه السلام طو فی لمن شغل عیبه عن عيوب الناس و اتفاق
 الفضل من ماله و اسک الفضل من قوله (منوی) زانکه تم اوز عیبت آن بدست * و آن ذکرش زغبستان بدست
 قرآ * نسائک نصی عیبتی عالتندرد که اول حیوانیت و سفلیت و نصی غیبتی عالتندرد که اول روحانیت
 و علویت (منوی) چونکه بر سر مرزا دهریش هست * هر هست بر خویش باید کار بست * چونکه سنک با یک
 اوزره اون بار و اوردی هر یکی کندی اوزره با غلتی کرک یعنی چونکم سنک نفسک باشند امراض نفسانیه
 و اخلاق حیوانیه و دنیویه امراض معنویه و اوردی بر سر مرزا هر یکی کندی اوزره کرک زعیبه * ملک کارن
 بغیبه سن عیب و نقصانک اوزره کچه و کوندرنا علیه سن (منوی) عیب کردن خویش را داری ارست * خود
 شکسته گشت جای ارجوست * کندی عیب ایلک اول ریشک دار و سید و زراچونکم شکسته اولدی کند فی
 معیوب و ناقص و لدی ارجو واحد بشک می اولدی * کا قال علیه السلام ارجو انلا ناعز بر قوم ذل رغنی قوم تنفر
 و ما یذهب الی الجاهل و کا قال علیه السلام الریال علی اربعة انواع رجل یدری یدری الی بدی و عاقل فاسد و ورجل

گفت چون و هست ما هر دو یکیم * در مقام احتمال و در شکیم * اول بچاره غزله بندی چون یکم و چهار
 بر اینکین بر زمین قبر اولوب آلتونی اوله اقدمه بزیم ما بیزیم ده و ده * و یکم وارد و برزیم اینکین * شکوک اولقده بر برز
 بو خصوصه احتمال مقامنده و شکده بر (منشوی) خود و بر اینکین اول ای شان * تا بریم * من هم برز و نشان
 ای شاهلر خود اول آتی دپه لیکرتا کم برن تکلدن قوردم مستور اولان زک نشانی و برم بوقه دن طالب حصه
 نه ایدوکنی بیان ایلمکه شروع ادیب یورور (می) پس گزهای الهی بین که ما به امدم آخر زمان در انتهای چون کام
 بویه در پس حق تعالی تک کرملی * کور که بر آتیه اده آخر زمانده کدک (منشوی) آخرین قرنها پیش از فرزند
 ادر حد بیست آخرون الساقون * قرنله آخری من حیث المعنی جیع قرنلردن اولکدو تنه که حدیث شریفده در
 آخرون الساقون * کافال صلی الله علیه و سلم سخن الاخرن الساقون * پس من حیث المعنی امت محمدی قرنی
 قرون سابقه دن اسبق اولد یقنه و بترکه تنبیه یورور (منشوی) تا هلال قوم فوج و قوم هود * عارض رحمت بیان ما
 نمود * قوم فوج و قوم هود هلاکی سیدله حضرت حتی بزیم جاتمه رحمت صهایی کو ستردی عارض صاحب
 معنا سده در (منشوی) کشت اینانرا که ما ترسیم اوز و رشود این بر عکس بودی وای فوج * حضرت حق انلری قتل
 و هلاک ایلدیک بر آتندن قورقا و اوزرا که خود بوعکس اوزره اولیدی سکادیل وای ایدی یعنی سنی انلرله دوزنده
 وای سنیلک حالک ایدی اما شکر قیل و بونعمت کدری یل که سنی بود و رحتده کور و پ انلری اول قرند ظاهر
 کنوردی (بیان حال خود برستان و نا شکران در نه مت وجود انبیا و اولیا (منشوی) هر که زیشان گفت از عیب
 و کاه * وز دل چون سنک و از مال سباه * مصرع اولده هر که زیشان گفت * متدادر از عیب و کاه شبر و مصرع
 ثانی خبر اوزره معطوفدرو ما بعدنده اولان سارایان تا کمر بذر دچیز فویشنه کاهیه دل جلیسی * مصرع ثانی
 اوزره معطوفلرد یعنی انبیا علیهم السلام و اولیای عظامه دن هر کیم بو خود برستلردن سوبلدی بونلرک عیب
 و کاه ندن سوبلدی و دخی طاش کی اولان کو کلندن و دخی حال سیاه ندن دیدی (می) و بیک داری فرمانهای او
 و ز فراغت از غم فرای او * و دخی اول الیه ک فرمانلری * عیب و حقیر طو تقاضدن و دخی آنک بارکی کوتلک غمندن
 فراغت قیلقلندن دیدی (منشوی) و زهوس و زعشق این دنیا * دن * چون زمان مرتقس را و بدن زبون * بونلرک
 حال سیاه ندن و هوسدن و بونلری دوی و ک عیقتندن زلرکی تحقیق نفسه زبون اولق (منشوی) و ان فرار از تنکهای
 نا صحن * و آن رسیدن از قاضی صالحان * و دخی نا صحنلرک نکاستن اول فرار قبلی و دخی صالحان ملاقاتدن اوزرک
 و نقرت قلیق (منشوی) بادل و باهل دل یکانکی * یا نهان تر و بر رویه شائگی * دل ابل و اهل دل ابله یعنی اهل
 دل اولان اولیا ابله یکنه لای ایلک و ادا شاهان طریقت اولرله تر و بر و و به شاه لک ایلک (منشوی) سیر چشماترا کدا
 بنده این و از حدشان خفه دخی داشتن * بر چشم اوللری کدا خان ایلک * حسدن بونلری عقی دخی طوق
 پس سکا به دن مخاطبه التفات ادیب خود پرست اولرله بالو اوجه خطاب یورور (منشوی) کز بر دچیز
 نو کوی کداس * و نه کوی زرق و سکرست و بیات * ای خود پرست و خود دین وای طعان بدین اکر اولیا
 و اصف ایدن اولان که سنک هر چیزل قبول ایدر لر سه بر حقیر و کدا در برسن و اکر قبول ایلر لر سه زرق و سکر و ایدر که
 خلقی نواسه تنخله صید * غل اسلرد برسن (کافال الشافی رضی الله عنه (یت) و ما احدمن السن الناس سالما *
 اولرله دال الله الطاهر * فان کنت سکتنا بقولون ابکم * و ان کنت منطبقا بقولون مکثر * و ان کنت صواما و فی اللیل
 قائما * بقولون زراق برانی و عکر (منشوی) کرد ایدر تو کوی طامعست * و نه کوی در تنکیم و اعلست * اکر برولی
 خلقله تمیز و بختلط اولرله سن کاظمه کار در برسن و اکرولی خاقله مختلط و صاحب اولرله بلکه خلوت و عزالت
 اختیار ایدر سن اکر کرده زیاده نکدر کیردن که ایله اختلاطی و قدر در برسن (می) یا نا ق و ایدر داری که سن
 ماندن در رفقه فرزند و زن * همرا بر وای سرخاید کست * همرا بر وای دین ورزید کست * ای قلات ما را بمت
 باددار * تا شویم از اولیا یاران کار * ای خود پرست و یاوه ناز و مدهان و حیل و بازیاشاک و کارک اولرک ذکر اولان صفت
 ذمیه اوزره و ایلوا و صلها هر حالده اولرله مذمت و ملامت ایلکدر و با خود منطبق کدری عذر کور و سکر برن تا شمس
 فرزند و زک تقفه و کسو می قید ندن بکا با شعی فاشقه قولایان و ارنه نکاید سنی ایغ که طاق و ارای قلات شیخ
 بری بره منته یاد طوت ناپایان کارده ایلادن اولر که منته خاقلر حضرت علیه السلام بعد الصلح عن الغزاه کلوب
 بویه عذر ایلدیلر (کاه خبر الله تعالی فی کلامه عن حالهم و قال (س) یقول لک الخاقون من الاعراب عفتنا الموالنا
 و اهلونا فاستغفرلنا یقولون بالسنهم ما لیس فی قلوبهم) حضرت رسول علیه السلام حدیثه دن مکیه شرفها الله

تعالی معتر اولاد قاری حالده متوجه اولوب قیائل عریدن بعض قسبه به خبر کوندروب دیدیکه یوسنه بزه موافقت
 و موافقت ایلیک پس یونلرک ضعف عقیده لری و تریشک قاتله و مقابله شدن خوف لری اولاد قاری جلدن یونلر دفع
 حتمت ایچون اعتذار کاذبیت و عجز عن خیلدی حضرت حق جل شانہ حیینه مقدما خبر و رب دیدیکه یا محمد
 بادیه نشین اولان عر بلردن تحقفا اولان و مکار ندرده قلاتن سکا عقرب برسویل عذر کاتب دیلر بزی
 امور المزاول و عیال مر اوقت و موافقت کنن مشغول قیلدی یا رسول الله پس بزم ایچون مغرت طلب ایله مختلف
 اوزره پس حق تعالی حضرت لری یونلرک ایلمدیکه اعتذار و استغفاری تکذیب ایروب سورکه یونلرک انزله سولر
 قلدیرنده اولیان شیئی پس اکثر خود پرستلر دخی و منافق لارک صفیله متصف اولوب وارث حضرت حق علیه السلام
 اولنلر قلدیرنده اولیان اعتذار و استغفاری دللریله سولرک وای قلاتن بزی دعا دن اوتیه و کوکلدن طشره طوقه
 دو موافقت ایلملر العاذ بالله (می) این سخن هم فی زرد و سوزو گفتم خوانا کی هرزه گفت باز خفت و بوسوزی
 دخی درد و سوزدن دیدی کو بار خوانا که هرزه فی معنی سوزیدی و کور او بودی یعنی اول خود بدستندک مشایخه
 کلوب بزه همت ایله و خیر عاقبت تا کم بایان کارده اولیا زمره مسندن اوله لم دیسی صدق و اخلاص دن دکل ایدی بلکه
 بی دل و بی جان مجرم دطر فریاد نیدن ایدی مثلاً بر نام بر مقدار نومدن بیدار اولوب قننده اولان کسه به برنجیه فی معنی
 و پیوده سوز سولوب شه او بودینی کی (مثنوی) هیچ چاره نیست از تنقه عیال و از بن دندان کم کسب حلال
 چه حلال ای کشته از اهل ضلال و غیر خون فوئی نیم حلال و اول خود پرستلر منافق و اولان اولان صفت
 قسبه مسندن بری دخی خود پرستلر مشایخه مقارنت و قننده اهل و عیالی جهاله ایدوب در که سلطان تنقه عیال دن هیچ
 چاره یوقدر یعنی عالمن قوتنلک کسبه شروعدن هیچ چاره و درمان یوقدر سرک زاریت و محبت کز که دیشم دیدن
 عیال ایچون کسب حلال ایلم یعنی قدرت و قوت و مقداری سی و اهتمام ایدوب حلال کسب ایلم ای اهل
 ضلال دن اولش نه حلال طور تر سنلک خون و هلا کندن غیر سنی حلال کور مزم یعنی نجه حلال کسب ایلم
 ای اهل ضلال دن اولان بلکه دفع سوال و رفع سوء حال ایچون بلان سولر سنلک خود نکدن غیری برشتکی حلال
 کور مزم که هر شبنلک حرام ایکن و حلال کسبه میلک و غیکن کتب و تفاتی ایدوب کسب حلال و قوت عیال
 بی ملاقاتن مانع اولور در سن لاسیاب و کذب عتدالشیخ سو یلمن اگر چه یوله کسه قاتی ظاهر شرعده
 حلال کلدر ماقای الحقیقه کذب و فتنه قننده نسلی قیلان و باطن احرام خوار اولان کسه قاتی دو کله قالی اولنلر
 حکمکنده و واجب القتل اولنلر می نیم مسنده در بملک اولور پس یوقوله کسه به چاره کچمدن درین سائل مقدر جواب
 طریقه یله یویتی سولر (می) از خدا چاره سقش و از قوت بی چاره شست از بن و از طاعت و بی یوقوله خود پرست
 اولان منافقه چاره خدا ندن قدر ندن دکل اکاد بدن چاره وارد و روطا غوتدن چاره یوقدر طاعت و شیطانه و نشه و رلر
 و هر ادن جمع مضلانه طاعت و ندن دخی تعبیر ایدرلر پس یوله کسه به چاره فی الحقیقه عذاب خدا دین مصطفی
 علیه السلام دن اولور و خسه قوت و ولایت حاصل و حاضر اولقدن و شیطان و نفس و هو او و نه متابعت قیادت دن اولنلر
 (مثنوی) ای که صبر نیست از زبانی دوزخ و صبر چون داری زخم الماهدون ای کسه کد فی دیدان سنلک صبرلک یوقدر
 زخم الماهدون دن نجه صبر طور تر سنلک الماهدون مر دا حضرت باریدر نه کم سورة ذاریاتده یوروز که (والسبحه
 و تسبیحها بید) ترا عیالی نایدلک قوت الوهیت و قدرت ربوبیتله (و انما لوسعون) و تحقیق شایر تا درلر (من الوسع یعنی
 الطاقه و الواسع القادر علی الانصاف) و یا خود بزم و سحر آسمان و زمینی و ما ینهم ماده اولان اشیای و عباد مز اوزره
 از ذاق دیدن اوله (والارض قرش نساها) دخی برار خنی دوشه دکل (فتم الماهدون) پس نه کوزل ماهد و با سطر بر
 (مثنوی) ای که صبر نیست از ناز و نفی صبر چون داری زلاله کرم ای کسه که دیناده ناز و نفی سنلک صبرلک
 یوقدر نجه صبر طور تر سنلک الماهدون (مثنوی) ای که صبر نیست از نال و یلید صبر چون داری از نال کت افرید
 ای کسه که نال و یلید دن سنلک صبرلک یوقدر نجه صبر طور تر سنلک الماهدون که سی خلق ایلمدی (مثنوی) کو خلیلی
 کورون آمدن غار کف هذاری هان کو کردار کفنی بر خلیل کاه و مغاره دن طشره کلدی چون ستاره یی
 کوردی یونم بر میدردی اما چونکه کورده که ستاره و ماه تاب و آفتاب مادی آگاه اول قتی حق تعالی دیدی یعنی
 قلی بر خلیل مشرب کسه که غار طریقه متدن طشره کله و به کله و یونم و یونم مشار الیه آمل ایدیکن یلیوب
 (احب الاقارب) ایدوب قتی کردار به و طاب حقه و تل و وایله قسیرایت جلد اولاده مدین خلیفه لیلی و ایستاده
 و بعض مجله مهر و را شدی (مثنوی) سن غر اهرم در دوعالم کسکریست و تابینم کین و دوجلس آن کیست یون
 ایکی عالم نظر و التفات ایلمن است و ما داسکه کوریم که یوایکی مجلس کیمک آن و ملکیدر یعنی اول خلیل مشرب

اندر دین بن استنتم یکی عالمه کوریم که بایکی مجلس یعنی ظاهر و باطنی و ادبیا و آخرت و یاروح و جسد کینک
 لایقیدر (مثنوی) بی غماشای صفهای خدا که خرورم نان در کلامند مرا خدا متعالت صفات علیه سنک
 مشاهده و غماشایسیرا کرانیم منم و غامزده قالور (مثنوی) چون کواردلقه بی دیدار او بی غماشای کل و کلزار او
 لقمه آتک دیدار سیر نیجه هضم اولور آتک کل و کلزار آتک غماشایسیر یعنی نیجه سکر لقمه انسان اولنه آتک دیدار
 و رضای ملاحظه و مستاهدم سیر و آتک کل و کلزار او صاف اسراری غماشایسیر عاشقان خدا و سالکان راه خدا
 بر لقمه بی نیز لرا آتای ذکر و الاسی فکر اتمکله و رضاسنه و سبیل و لقاسنه ذریعه اتمکله و طریق
 عبادته و سبیل معرفته کتمکله دیر (مثنوی) سیر امید خدا زین آب و خور که کی خور دینک لحظه غیر کلا و خر
 و آب خوردن خدا نیک رضا و لقاسی امیدندن غیری بجن دیر لحظه یعنی خدا نیک امید سیر الا شک و صغر و انزاع قال
 الله تعالی فی اکل الکفره تعذر رضالا هل الا یمان (یا کلا و کانا کل الانفصام و انذارشوی لهم (م) آنکه کلا انعام
 بدیل هم اصل و کچه بر کسرت آن کندم بقل * سورة اعرافه اولان آیه اشارتدر (و لقد ذرانا تحقیقا
 یز خلق ابدا لک (لهم) جهنم یحییون (کثیرا من الجن و الانس) بجن و انسند چوق کسه لکه حکم ازل وونلک
 شقاوتنه مقدار اولند (لهم قلوب لا یقهون بها) وونلک قلبی وارد آنکه ادراک اید هرگز کند باره لازم اولان
 قوجید و معرفتی و نیکار آنکاری صیقل تصدیق و معرفتله مرات تبلیزندن بالک ادب و طریق مستقیمه کیده هرگز
 ولهم عین لا یصرون بها) وونلک کونلری وارد آنکه آثار صنع حق و قدرت و قوت و وجود مطلق ابرار
 اید هرگز (ولهم آذان لا یسمعون بها) وونلک وونلک قوتلری وارد آنکه کلام رحمانی و مواظ و فصایح قرائی استماع
 اید هرگز (اولنک) بکوره اهل ضلالتکه همتلین لذایق تصانیفه مقصود و رغبتین خلوت و شهودت جسدانیه
 محصور قیلیدر (کلا انعام) پیام و دواب کیددور زیر اعرارین خوار و خوا به صرف ادب و حسن الخاب
 و یوم الحساب لاین لوبی کساب ایدم دیر (بل هم اصل) بلکه بکرو مشلات لقیام پیام و انعامدن اصل
 و ابجهدلر زیر احوالنه تکلیف و اتباع شرع بشی و قدر و کذلک السوال و الحساب و العذاب (اولنک هم انفسا فلون
 همان بوجاهت و مشلاتدر غفلتده کامل اولنک پس انسان روحانی و جسمانی و عقلانی و شهواتی و سیرا کوعقل
 هواسنه طالب اولور و سیر ملائکه دن افضل اولور و اگر نفسی عقلته غالب اولور و سیر اعدن اصل و ازل اولور (یت)
 جهره از ملکست و تصبی اید و سیر ترک دوی کن و بگذر فضیلت ز ملک * معنی همت اول طایفه که حیوانات کی
 اولدی بلکه آثار حیوانتندن اصل اولدی یعنی اول کسه که بیکده و ابجهدلر و غفلتده پیام صفت اولدی بلکه
 آنلردن اصل کچه بر حیل و سیر کرد اول قوتلشوی قوتش (مثنوی) سیرا سیر زیر اعرار شد * روز کلا
 بر دور و زش در شده آتک مکرر بانی آشی و اودنی بانی آشی اولدی روز کلا جینی ابلندی و آنک کوفی کچ اولدی
 یعنی زمان جفن ازاله ایدنی و آنک روزی سیکاه اولدی و غیری ضایع اولدی (مثنوی) سیرا کاهش کندشده عقلش عرف
 غرضد چیزی ندارد چون الق * آنک فکر کاهی کند اولدی و آنک عقلی عرف اولدی یعنی آنک عمل فکر که
 دماغدر سست اولدی و عقلی ضعیف اولوب نوادی و الحاصل قوت فکر به سسته قوت و ادراک عقلیه سسته
 تصور کلدی و غیری کندی حالا کالف کی رنسته طوعز (م) آنکه میگوید درین ابد بنده ام * آن هم از دستن آن
 نقست هم * اول نسنه سکه در یوفکرده ام یعنی دین فکرنده و آخرت فکرنده در اودنی هم تفکک حیل
 و مکرر ننددر زیرا مجرد بلاعل فکر دکر تفکک حیل و مکرر ننددر اگر طر بقتس اول و احوال آخرته اشتغال مرادی
 اولدی هیچ تاخیر ایلزنی (مثنوی) و آنکه میگوید غفورت و رحیم * نیست آن بر حیل نفس لیم * اول
 نسنه بی که در حق تعالی غفور و رحیم یعنی در که اگر چه بن طاعت و عبادت و قدر لکن حق تعالی غفور
 و رحیمدر سیام سنات یار و خطا را به مغفرت قیام اول سوزنی و لیم تفکک حیل سندن غیری دکلدر (و ما بعدهم
 الشیطان لا غر و آیت که به سست لغواسنه بکونه کسه لری شیطان و نفس بر عصیان بلاعل نسیف و تسویل
 ایلوب الیه رجعتنه مقرر ایلر پس بکونه کسه لری الزام ایلوب سوزلر (مثنوی) کی زغم مرده که دست از ان
 نه است * چون غفورت و رحیم این ترس چیست * ای نعمت اولش کال ناندن تپیدر جوتکه حضرت خدا
 غفور و رحیمدر بوحق و قدر یعنی امور دنیوی و دلائل ناندن تپی اولسه و وزنکم بر مقدار کچ کسه هزار سی و عمل
 ایلر سن و عذاب قدر و وجودن خاتم اولور سن و خصوصه خدای تعالی غفور و رحیمدر بوب ترسلی و کسب
 قیاسن اما امور آخره ده ترک کسب و سی ایلوب و بطالت بولنه کسب و عذاب آخر و بدنه خاتم اولوب
 خدای تعالی غفور و رحیمدر در سن جوتکم خدای تعالی غفور و رحیمدر لالت ناندن تپی اولده نیصون عذاب

فقر و جوع در ترسان اولور پس سنک خدای تعالی غفور و رحیم و دوزخ عمل اخروی ابلت نفس لثیق اغوا
 و فسادند نه فریاد و حجاب ده طیب اول پیر همه نه دیدی ابیه پیر لکند در دیو جواب و وردی (شکایت) سکنت
 پیر مردی طیب از بخور و جواب گفتن طیب اورا (منثوی) گفت میری مرطبی را که من در در حیم اردماغ
 خوشن بر پیر طیب اید که بن کندی دماغ در حیم و شفته ام یعنی دماغه ضعف و فساد لکند در
 ازتری زیاده المدم (منثوی) گفت از پیر است آن ضعف دماغ گفت در چشم زلفت هست داغ * طیب اول
 پیر ایددی دماغ اول وضعی پیر لکند در پیر طیب ایددی بن چشم او زره ملیند داغ وارد یعنی کوزم تیره
 و خیمه نوب عالمی کوزم از پیر (منثوی) گفت از پیر است ای شیخ قدیم * گفت بشنم دردی اید عظیم *
 طیب کا ایددی ای قدیم و کهنه پیر دخی پیر لکند در پیر طیب ایددی رفته عظیم درد و الم کاور (منثوی) گفت
 از پیر است ای شیخ زار * گفت هر چه می خورم سود کوار * طیب پیر ایددی ای تحیف و ضعیف پیر و هم
 پیر لکند در پیر ایددی هر نه پیرم کوار و نهضم اولز (منثوی) گفت ضعف معده هم از پیر است * گفت وقت دم
 می آدم گریست * طیب پیر ایددی معده نک وضعی دخی پیر لکند در یعنی طعماک هضم اولمسی وضع
 معده پیر لکند در طیب پیر ایددی شش و قی بکاشم طوقی وارد یعنی حین نشسته بن ضیق قسم وارد
 (منثوی) گفت از آری انقطاع دم بود * چون رسید پیری و وضع علف شود * طیب پیر ایددی بلی انقطاع نفس
 اولور و حالت دخی پیر لکند در چونکه پیر لکند در پیر ایددی یک روز می رسد اولور (منثوی) گفت ای احق برین
 برو دخی * از طیبی و همین اموختی * پیر طیب بد چونکه پیر سوزری اشددی زیاده فی حضور اولور ایددی ای
 احق فوک او زره شد بکند یعنی همان بر جواب او زره ثابت قدم اولور طیب لکند سن همان و بی او کرند
 (منثوی) ای مدخ غفلت این داشت نداد که خدا هر در را در مان نهاده ای مدخ و زان سنک علف کسا و علی
 و رمیدی که خدای تعالی هر در ده زیاده درمان قودی (منثوی) و فراسحق زانک ما بکی * بر زمین ماندی
 ز کونه با بکی * سن احق خرا می لکند یعنی علم طیده سر مایه اولور و یفتدن کونه مایه لکند بر او زره قالد لای
 پس طیبش گفت ای عمرو شست * این غضب وین خشم هم از پیر است * پس طیب ای پیر جواب و ورب ایددی
 ای که سنک عمر لکند در و غضب و خشم دخی پیر لکند در (منثوی) چون همه اوصاف و اجزای شد تحیف *
 خو بشنم داری و صبر نشد ضعیف * چون که جمیع اوصاف و اجزای تحیف اولدی سنک کندی ضبط ایل کلک
 و صبر و تحمل قیافه ضعیف اولدی (منثوی) بر تاب بدو چون زوئی کند * تاب یک جرحه نداشتی کند * و می شه به
 این بر مایه سوزن طاقت کنوره می ای ایلر یعنی برای سوزن تحمل قلیوب می های و فراید ایلر بر سر عه به طاقت
 طوقی ایلر یعنی کلمه و هضمه طاقت کوزم و صوب در حال درو شده اولای انراج ایلر (منثوی) بر سکر پیر که
 از حسن است * در درون او حیات طیب است * از برین پیرست و در باطن صبی * خود چه حیزت آن ولی و آن
 مکر شول پیر که حقدن مستدر آفت در و تنده خوب و لطیف حیات وارد یعنی شول پیر که حقدن مست اوله
 و در و تنده حیات طیب اوله اوله طشره در پیر و و باطنه صیدر یعنی میل اولش و محبت قیافه در وزن فعیل یعنی
 مغول در صبی به بودن در کربا طنده محبوب و مصبو اوله لردی اول ولی و اول بی خود نه نشسته در یعنی نشیدر
 بوزی و بی بوز خود باطنی محبوب و درونری تازه و خوب اولان کسه لردی (منثوی) گریه پیدا اندیش سنک وید
 چیست با ایشان خدای این حسد * اگر بوانیای علم السلام و اولیا اعظام سنک وید لکند ایددی ایددی وید
 ایددی قنده و سعادت و فضیله شهرت و لیه لردی آنره خسران و حسدی در حسد خود تعملت از الله می مراد
 ایلکه در لرد خداوند نعمت و احباب فضیلت اولیه را بخود ناس اولز (ولهد قال علی کرم الله وجهه ان الافاضل
 بن الناس قد حسدوا و الا باهلون لا هل العلم اعداه) (منثوی) و رعید اتدشان علم القین * حسد این بغض و حسد
 سازی و کین و وید ایددی خرای ر سختی * چون زشتی خویش بر شمر تر * و اگر آنرا علم القین انبیا و اولیا طه
 حاتی بیلز رایسه بودغن و حسد و زحمت و کین ندیده ای اگر خدای دنیا و اماند کان نه هو انبیا و اولیا طه
 محبوب ترین بلیه لردی و دولت و سعادت نه علم القین و انصاف اولیه لردی ندانند و بغض و حسد سائق و کین
 وعدا و انزاق بوز خود انبیا و اولیا طه فضل و کاله دلالت ایلر خسران برای قوم قیامت در غافل و جاهل اولد قریه
 دلالت ایلر و ارادانی و خسران قیامت بر آسانی لردی کند بلی کسکین قلیخه نیچون اوور لردی یعنی اگر برای
 ر سختی لیه لردی شمشیر تیغ و غر غلب و عز بر نه نیچون اوور لردی (م) بروی خند مدین او را چنان * صد
 قیامت در دروشتش نهان * بی وری سنک او زره کور آتی تجلین کورمه زرا آن در و تنده بوز قیامت نهان

و مستور در یعنی بوی و صنی اوله لرا کس جده ای حدود و حقوق بحسب انظار سنک ووزیک کورسه سن آتی
 آنجلین کورمه ووزیات آتک در و تده نه اتد و قیات ظاهرا حد اذله قیاردن حیات ولوب قائم اولد و زیات
 باطن اشیا بل حقه قائم اولدی و کندی مقتضای زندن و تصرف و انا تازندن فنا بولمیدر پس درون اولیا
 هر دم اشیا بی فانی کورر و حقه باقی قائم شاهده قیالورر و بونوع نیجه یک قیامت بونلک در و تده واردر و بی
 کامل منظر رهویت الهیه در که کولم تزه سند مدر (منشی) دوزخ و جنت همه اجزای اوست و درجه اندیشی
 نو با لای اوست و بونلک در و تده دوزخ و جنت دو کلی آتک ابراسیدر و ولوب وایکیم سنک مایند برزخ جامع
 هر تبه سند مدر (وعی الاعراف رجال به رفون کلابی جام) آتک بونلک معنای باطنی سنک منظر رهیدر هر تبه کمن
 اندیشه بایرس که اول و اینک ذاتی شو کونه در اول آتک و راسته در زرا که بونلک بریدن فانی و حقه قائم در لری پس
 عقول و اندیشه نل بونلک فروخته اولورر (منشی) هر چه اندیشی بذر برای قیامت و آنکه در اندیشه ملذ آن خدایست
 پس هر تکه اندیشه بایرس قیامت قبول ایدر بیدر پس فهم ایدر نور مزی اول سنک که اندیشه به کلز اول خدای پس خاتمه
 درون اولیاده حقدن غیری اولیجی (منشی) بر در این خاتمه گستاخی چیست و کرمی دانید کان در خانه کیست
 بوخانه نل قیوسی اوزره بوجک گستاخی و فی ابدیت ندر یعنی جسدولی حضور نده نامک گستاخی نل ندر
 اگر یله لری خاتمه درون اولیاده اولان کیدر بوک گستاخی انلک عظم شاته خلقت شعوری اولد یقندن ناشی اولور
 (منشی) ایلهان تعظیم مسجدی کیدر در برای اهل دل جدی گنبد و ایلها مسجدی تعظیم ایلر اهل دل
 تر ابلقنه سعی ایلر یعنی ابله اولانلر مسجد تعظیم ایلر حق تعالی و اهل قلبک جفا سنه و تر ابلقنه جید ایلر اهل
 بوکه بجز رمیدن و اولانلر مسجد مجازی و عاریتیدر و بونلوب اولیا مساجد حقیقی و صولع اصلی و الهیدر و مساجد
 ظاهر نل تعظیل حقیقه و در اولان اسادت شریفه نظر حقیقت نله نظر اولسه اول مساجد کج و شجر
 و مدراسیجون دکلد و بلکه ذکر الله محل و تلاوت قرآن و دعا و مناجات حضرت رجانه مقام اولد یقن اعتبار ایلدر
 پس فی الحقیقه محل ذکر الهی و مقام الفاط و احکام قرآنی و اسرار و انوار بیانی خود قابول ایدر تهمه بو محله مناسب
 موعظه کانلر مذکور در که بریدل عسکری حضرت امام حسین رضی الله عنک اوزره شخرج ایدوب حضرت
 امام حسین و انک اولادیا کراشته و قدر جفا لرا و اذالیوب اول حضرت و انک اولادیا کراشی قتل ایلد کفسکره
 انلندن بعضی کعبه مکرمه نل زیارت کیشلر و حرم شریفه داخل اوللر مگر که حرم شریفه وافر پشه لر
 و ارایش انلندن بریسی اول پشه لری قتل ایلش و اول بریسی دخی اتقا و هر هیز کارلک ایدوب آکادمیکه بو حرم
 شریفه دی روح اولی اولد مگر جائز دکلدر پس بری بره مباحثه ایلش مگر که اول حیده اصحاب کرماندر عالم
 نامکسه و ارایش بونلر کل امدی بو مسئله فی اول اصحاب رسولدن سوال و استفتاء ایلد بونلک حضوره کلنلر
 و دیدنکر ای سولک بر کیده اولان باری حرم شریفه قتل بعوضه ایلک حرم میدر مگر که اول صاحب سعادت
 بونلک معصیت و قیاحتنه عالم ایش جواب و بریدر دیش که ای بد بخت لرا اولد و سولی و اصحاب حقولی قتل ایلکده
 اتقا و اجتناب ایستوب اول خصوصه استفتاء ایلد بیکتر شمدی تعظیل الحرم قتل بعوضه بتمکده اتقا و هر هیز کارلک
 ایلر بونلر حقیقت آنران بیست مسجد بر درون سروان ای تر لری بلکه فهم و ادرا کده خوردن بد تر اول صوری اولان
 مسجد مجاز در و بوقلب اولیا حقیقتدر سرور لدر و تده غیری خود فی الحقیقه مسجد بودر (ولایه قال الحرقانی
 مشیرا لی هذا المعنی لوعر حقولی مسجد حقولی و قال یاربید بطنای ما اعظم شافی و لیس فی جیتی سوی الله (منشی)
 مسجدی کان اندرون اولیاست مسجدی که جله است انجا خدایست و شول بر مسجدی که اولیا نل اندرون و قلیدر
 جله ملک مسجد که ایدر خدا آتد مدر (منشی) نادل مدر د خدا نامد مدر و هیز قری و اخدا رسوا نکدر و مادامکه
 خد دوستنک کولکی درد و تقاضیه کلدی بر قری خدای تعالی رسوا و هلاک ایلدی بلکه هر ترک هلاکته سبب
 مردان لهیمنک قلوبی رغبیده اولد یقندن و اول قوم بد دعا قیلد یقندن اولمشدر (منشی) قصد جنگ انبیا
 مساندند و جسم حیدر آدمی شد آتد و اول طائفه که رسوای و هلاک اولد بلر انلک جنگ ایلک قصد فی طوطیدر
 آنلری جسم کوردر و بونلک یار کبی آدمی صاندیلر (منشی) در و هوست اخلاقان یشتیان و چون غمی بری که
 قویانی هسان و اول اول کان قومک شده شو بلی و اودر نیچون قورغز سنکسن او هلاک و رسوا بلفه لاین اولان
 قوم مدن ایلش (منشی) آن نانیانیا همه چون در و هوست و چون قویانی کجا خواهی برت و اول جمیع نشانلر
 چونکه سنده واردر ای اولیا و اصفیا نل منکر و عدوسی چونکمن سن انلندن سن قنده خلاص استر سنکه اول هلاک

اولان قومك علام و آكاری سنك وجود كده اولد بغنه بو حكایتی اراد ایلوب سورور تا كم جوخی ماغزده اولان
كهك نك سولید بكي كفتاری كندی خانه سنك حسب حالی یلوب سورور بزم خانه منك وصفیدر دیونه وجهله
عبرت بذر اولوب اول سوروری كندی خانه سنك لایق یلیدیه سنك دی بو قورن ماغزیه وام مهلكه حقدقه نقل
اولان كلیانی كندی حسب حالک یلوب آقی خانه نهك صفتاری یل ته كم سورور قصه جوخی وان كوكك كیش
بنازه پیر خویش بوسه میگرد (منشوی) كودكی دریش تاوت پیر نزاری نالیذ بری كوفتس بر كودك پیر نك
تاوتی او كنده زار لكه اغلدی وایشی دوكدی بولهدو (منشوی) كای بدرا تركاكات می برند * نازاد بر رخا كی
آورد * كه ای بدرسنی آتر قنده ایل تورل تاسنی رخا كك آتسه ككتوره (منشوی) می برند خانه سنك وزجر *
فی درو وانی فی دروی حصیر * سی تنك وزجر یعنی برام خانه به ایل تورل نه آنده فالی ونه آنده حصیر وار (می) فی جراحی
در شب وی روزان * فی دروی طعام وی نشان * نه كچه ده بر فراغ ونه كوند زمان واردره آنده طعامك رایحه سی
ونه طعامك نشانی واردر (منشوی) فی درش معمورونی برام راه * فی بكي همسایه كو باشد * نه اول خانه نك
قیوسی معمورونه طای افره بول واردره بر همسایه واركه اوسكا تاواوله (منشوی) چشم و كه بوسه كه خلق بود
چون شود در خانه كور و كبود * سنك چشك كه خلق بوسه كاهی ایلی كور و كبود خانه ده نجه اولور (منشوی)
خانه بی زینهار و جای تنك * كاندرونی روی می مانده رنك * امانسز چار سز برخانه در طایر در كه اوسانه ده نه یوز
ونه رنك فالور (می) زین تنك اوصاف خانه می شورو و زودید ماشك خونین فی شرد * واسلو بد خانه نك و صفاری
صلایدی وایكی چشمتدن خاتلو كوزباشن مقصدی و صاجدی (منشوی) كفت جوخی یایداری ارچنده * والله این را
خانه * مای برند * بر جوخی چونكم اول ماغزده دن سوروری اشندی پدنه ابتدای ارچنده والله بو بزم خانه مزه
ایلتور (منشوی) كفت جوخی راید رابه نشو) كفت ای با ناسانیا نشو) جوخی به پیری ابتدای الله الله جوخی پدنه
ابتدی ای با ناسانلری ایست (منشوی) این نشانیا كه كفت اولنك * خانه ما راست فی تریوروشك *
بر روشنه ناریكه اول باسی اولن سپردیدی بزم خانه مزه اچووند ترور و تكسز یعنی جیعا سولید بكي علام و آكار
بزم خانه منك حسب حالیدر شهسز (منشوی) فی حصیرونی فراغ وی طعام فی درش معمورونی حسن ونه بام
بزم خانه مزه حصیر ونه فراغ طعام واردره المن قیوسی ونه نك حولوسی ونه طای معموردر (منشوی)
زین عطا داند بر خور حصیر نشان * لیل كی یشدر اطاقیان * یعنی بوذ كراولان سولوب و فوعدن كند افره یوز
كونه نشان طوترل و لكین طای و باغی اولنر اول نشانلری كندیل افره بچن كورر یعنی كورمرل (منشوی)
خانه ان دل كه ماند فی ضیاء * از شعاع آفتاب كبریا * اول كوكك خانه سكه ضیاء فله آفتاب كبریاك شعا عددن
یعنی اول كوكك خانه سی كه شعاع آفتاب ذات كبریا دن فی ضیاء فله (منشوی) تنك و تار بكست چون جان چود *
فی اواز ذوق سلطان و دود * چودل جلی كی تنك و تار بكست در سلطان و دودك ذوقندن نصیسز درونی تنك و تار بكست
اول خانه دل چودل جانی كی زیرا حطون و دودك ذوقندن فی نوادر (منشوی) فی دران دل تاقت نور آفتاب
فی كساد عرصونی فتح باب * نه اول قلیه نور آفتاب حقیقت طوعدی ونه آكار عرصه معرفت كشاده ونه آفاتخ باب
اولدی (منشوی) كور خوشتر از چین دل مرزا * آتر از كور دل خود برزا * بوله كوككادن سكاه مقبره خوشتر دركه
عند العارین ظلت جهل و غفلت ظلمت قعدن اشد در آتر كندی قبر تلبكدن بو قوروكی و خلاص اول نیصه بر قور دل
ایچره ظلمت جهل و غفلت * فالورسن و حیات و عقاب اخلاق ذمییه به سبتلا اولورسن (منشوی) زنده و زنده زاد
ای شوخ و شنگ * ده می كبر تر ازین كورتن * هر مؤمن عالم زنده دیو مضعونه مات و اخبار چوق واقع اولمشدر
بچودن بری (اومن كان مسيا فاحينه) آقیدر یعنی (اومن كان مسيا بالجهل و الكفر فاحينه) باعلم والايمان
دیشلر دنه كه هر جاهل و كافر مرده و لذت اهل (انك لاتسبع الموتي) وقال ايضا و اماتت بمسح من في القبر * پس
حضرت خداوند كار مؤمن و مؤمن زاده لری زنده و زنده زاده مغزله سته تغزل ایدوب آكره خطایا سورور مؤمن سن
و مؤمن زاده سی ای شوخ و شاطر مدو طوعزی سی بوتك اولان كوردلن فی الواقع زنده اولان انسان بر تنك و تار بكست
كبریه نفسی طوقلور و كماله ستام و مضطرب اولورا كرسنده دخی علم و ایمان حیات اولیدی بو جهل و غفلتله علو
اولان قیردلن خلاصه سی لیدر دل (وارض الله واسعه) چاینه كیدر دل ديك اولور (منشوی) و سوفی و
خورشید سما * زین چه وزندن بر آروزه * زمانك و سفین و آسمانك آتیه سن بوپانه وزندن طشره كل
ویوز كوستر (سبب خلاص یونس علیه السلام از ماهی و خلاص روح از تنفس (می) یونس در بطن ماهی بخت شد
مخلص را یست از سبع بند * سنك یونسك یانی قارنده پشش اولدی المن خلاصه تسبیحدر خیر چاره یوقدر

یعنی ائمه خلاصه تسبیح لازم و لابد در تنه که حضرت یونس علیه السلام بن ما عیدن خلاصه سب تسبیح اولدی سنل دخی
روحن ظالمی جسدن خلاصه یولقه سب اولور (منشوی) که بودی واسنج بطنی فون * حبس زندانش شدی
تایعون * اگر بن ما عیدن یونس علیه السلام تسبیح ایچی اولمیدی بالنگ قاری آسکا قیامتہ دکن حبس
و زندان اولوردی تنه حق تعالی سورة صافانده یورور (وان یونس لن المرسلین) تحقیقا یونس بن ی دخی
هر سیندن حق تعالی آقا اهل یتوبه ارمال ایلدی یمنی موصول دید کیری شهر داول قوی آقا تکذیب
ایدوب قومنه غضبنا الاولوب بلاذن خالق اول قومندن فرا ایلدی تنه که یورور (اذین) ذکر الله یامحمد یعنی آله
یا محمد شول وقتکه یونس آتق و هارب اولدی قومندن (الی القللم المشعون) طوش کی جانبته روایت اولور که
یونس علیه السلام کی یسوار اولوب بر نیجه میل کند کده کی کردایه گرفتار اولوب ملاحاردیدیلر که سرلما یکنزده
عبد آتق و اراسه اترای ایلد یونس علیه السلام ایلر و کلوب دیدیکه بن عبد اثم دیدیلر که حاشا براسنده
آتد حرمیت و انوار صلاحیت لمسان ایدر یس تکرار دیدیکم بن بسده کتکام (ضام) خاذا کان كذلك
یتهماده مسامحه و مقارعه ایلدیلر سه (تکان من المدحین) یس یونس مغلوبندن اولدی دحق لغته آتق
دیرنه که دیر یس همدامکه کند یی دریا به آتدی (فالتقمه الحوت) یس براتی فی الحلال آتد انتقام و استقام
ایلدی (وهو علیم) اول یونس کند یی ملامت ایلدیک یی همدامکه آتدی (غولاله کان من السجین) اگر اول یونس
امدی عکله موافق برادر تحمل ایلد یونس تسبیح و تلیل ایدردی (غولاله کان من السجین) اگر اول یونس
یونس بن ما عیدن مسجندن و جناب حق مقدسندن و مذکر بندن اولمیدی (للیث فی بطنه الی یوم یبعثون) قالیدی
یونس حوت نوم قیامتہ دل و آتده کشارد کره و اشتغال تسبیح و فکوه و ترغیب و تحریض واردر و حضرت
خداوند کاردخی یورور که ای اسیر نفس رقتا اگر حبس تن و ماهی بندن خلاص اولتی استمرک یونس وار تسبیح
و تقدیرسندن خالی اوله و الاحبوس زندان طبیعت و مسجون خود بشریت ثمر و زقیات فالورسن (منشوی
اول تسبیح از تن ماهی بیست * بیست تسبیح آتد روز الست * اول یونس علیه السلام تسبیح سیدله تن ما عیدن
خلاص اولدی تسبیح حقیق قدر الست کونک آتیدر تسبیح تنزیه دیر یس تنزیه املی و سقیی الست
کونک نشان و علامتد که حضرت حق جل شانه اول کون ارواحه (الست برکم) دیدی و هربرج استمدادی
مقداری بی دوی اقرار ایلدی و و اقرار و یلری اوصاف کامله ایلد یسکی صفات نافصدن تنزیه و تلیقی مستلزم
اولور یس روز الست آتق که صفات شوبه و صفات علیه ایلد یسک متصف اولد یفسه اقرار قیلتد اول اقرار
و اول آثار جانک تقدیس و تسبیح اولور یس اول تسبیح حقیق هر بار که یولمده یاده کله و یسی آتده تنزیه ایلدیک
مقداری چنان ولسانه یوندمدی تنزیه ایلر و بعض کسه به غفلت و مقتضای طبیعت غلبه ایلدیک واسطه ایلد
اول علمده اولان جلک تسبیح و تقدیس فراموش ایلر یس اول کسه به دریای الهینک ماهیلری اولان جلک تسبیح
و تقدیس یو کوش ایلد استماع ائمه لازم و لابد در تنه که آتد تقدیس و تسبیح واسطه سیه غفلت و نسیان بر طرف اولوب
چنانک روز الستد ایلدیک تسبیح یانه کله و یسی اول تسبیح جانله سب اوله (کا قال جنبه مولانه شرا الی هذا
المعنی) می) که فراموش شدن تسبیح جان و بشواین تسبیحهای ماهیان اول جان تسبیحی اگر سنک فراموشک
اولدیه ماهیلرک تسبیجلی ایش یعنی ای روز الستد ایلدیک اقرار و تسبیح واسطه اهل و الفقه الی خبر
اولان اگر کسا فراموشق اولدیه اول جانک ایلدیک تسبیح و ماهیلرک تسبیجلی ایش (منشوی) هر که دید
الله را الله هست هر که دیدن حجرا و ماهیست هر که که الهی کوردی اللهه منسوبد هر که اول دریا کی کوردی
از کسه ماهیدر ماهیلردن مر ادنیای اولیادر و ادنیای اولیای ماهی تعبیری ملاسه ایلد و در یسک هر که اول
بحر و حقیق کوردی و دریای حقیقتد داخل اولدی اول کسه عند العرفا ماهی دریای الهیدر و هر شول کسه که
الهی بصیرت کوردی و دیدن سر رتله مشاهده قیلدی اول کسه اهل الله یس ذلت الهی یس جمع صفاته
مناهر کونه مشاهده قیلان کسه لره اهل الله دیرلر و اللهیلر تعبیر ایدرلر الله اهل یس مشاهده نل
صاحبیلدر اما انکه ابرار و اختیاردن کرامات و خوارق عاده و اهل اولان اولیادر آتد اهل کرامت و اهل ولایت
تعبیر اولور هر اهل کرامت الله اهل اولز (خافهم هنا الفرق خیمه منشوی) این جهان دریاست و تن ماهی
ورج * یونس محبوب از نور صبح * و یونس دریا در و تن ماهیدر و روح صبح نورندن مستور اولان یونسدر
یعنی وجهان منظر صفات الهی اولد یی اعتبار ایلدیر با کیدر و تن ماهی کیدر روح ایلدیه نور صبح
حقیقتد محبوب و مستور اولش یونس کیدر (منشوی) که سب یاشد از ماهی رهید * ورنه دردی دهنم

کشت و نابیدید * اگر جان مسیح اوله ماهدن قورتلدی و کروح تسبیح الهیه به مشغول اولیه تنظمانده هضم
 و نایند اولدی یعنی اگر مسیح اولورسه بدن خودن خلاص بولدی والا بدن تنده (ایوم یعضون) هضم و نابید
 اولدی (کما قال الله تعالى فی حق یونس) فلو لانه کان من المسجین لایت فی بطنه الی یوم یعضون ولازمدرکه الهی
 تسبیح قلبی بر جان دیبا سنک ماهدندن تلم الیه من اکر سن ماهدان باقی کور من در سنک (می) ماهدان جان
 درین دیا پرند * قوی بی بگردت می پرند * جان ماهدیلر بودریاده پردر سن کور من طلب سنک اطرافکده
 پرواز ایلر یعنی ماهدان جان بودریای عالمده طولودر سن انری عدم استعداد کن و نقصان طلب واجتهدا دکن
 کور من سن (قوی یعنی که کوری ای نرند) دخی نسخه درای حالی خراب و متغیر اولن کسه سن کور من سن زیر
 کور من (منشوی) برو خود را می زندان ماهدان * چشم نکشا نایب شایان عیان) اول ماهدیلر کندیلر سنک اورو
 چشمکی آج تا آنری عیان و اشکاره کور من یعنی آنرا سنک اطرافکده عقل و ادراک بر لرباره او چرک سنک اورو
 کندیلر بی اورو و سنکده صحت قبولر اول ماهدان والا هیان قلبی کوزنی علم و معرفت سورمه سیله آج آنری
 عیان کور من (منشوی) ماهدان را کر نمی بینی بدید کوش و تسبیحشان آتشید * ماهدیلر اگر آشکاره کور من
 ایلن قولن آنرا تسبیحی اشتدی یعنی اگر ماهدان بصر حقیقی ظاهر ایشان صهم کور من سنک سنک کوشای
 طالب آخر آنرا السنه علامدهم کور و اوراق کیده مسطور اولان تقدیس و تسبیح برین اشتدی و کلام برین فهم
 ابتدای پس اگر خصم بر دخی کور من و کندیلر سنه نفسه ایلن استرک آنرا لطر بقنده اولان ریاضات و تکلیفاته
 صبر ایلن تا آنکری کور من و صبر و مقام لر سنه دخی بر سن نه کم سورر (منشوی) صبر کردن جان تسبیح تست
 صبر کن کانت تسبیح درست طاعات اوزر صبر ایلن سنک تسبیح بر بکل روحی و لیدر طریق الهیه صبر ایلن که
 تسبیح درست اولر تسبیح عند اهل تحقیق اوج فیه منقصدنر قوی و لای و فعلیدر فی الحقیقه تسبیح بمعنای
 مسکوت نشنه عائد در خه عا دالوای قابل د کادر پس تنزه قولی اولدر که لسانکله حضرت حق شانه لایق اولن
 اوصافدن واقوالدن تنزه الیه من و فی الحقیقه بولسانکی تنزه! تنزه! تنزه! تنزه! قلبی اولدر که جنانکی عقاید
 فاسد دن تنزه و جناب حلق شانه لایق اولن صفته اعتقاد ایلکن قلبی تقدیس ایلکن و تسبیح فعل
 اولدر که جوارح و ارکانکی جمع مناهی و معاصیدن حبس ایلن و صراط مستقیم ایلن اولدیلن اوزر که کیدر
 پس تسبیح فعلن بمعنای جمع معاصیدن حبس نفس اعلی و راه طاعانه کتک اولدیلن و حبس طاعانه
 اولان اوزر تسبیح جان روحی کیدر و انواع تسبیحات قویایه و قلبیه صبر نسبت جسد و روح کیدر و لهذا قال علیه
 السلام صبر یا صبر یا صلو (نور) حدیث مشهور و ایمان جسد منزله سنده صبر کاسر منزله سنده و (کما قال
 علیه السلام الصبر من ایمان بمنزله الرأس من الجسد و ما الیه یقین عن علی کرم الله وجهه و الدلیلی عن انس رضی الله
 عنه) صبر ک حقه آیات کریمه و احادیث شریفه حق و واقع اولشدر ابرادی ممکن د کادر بر مشه و دخی جلد اولن
 آخر دماز لشدر و الحاصل تسبیح کاسانی و جناندر هیچ بر تسبیح و صبر در وجه لر طو غز تسبیح درست فی الحقیقه
 صبر در و مفتاح فری دخی و در سنه کم سورر (منشوی) هیچ تسبیحی ندارد آن درج صبر کن کاسر مفتاح الفرج *
 هیچ بر تسبیح اول درجه لر می سه لر طو غز پس صبر ایلر صبر غدن خلاص بولنک مفتاح حیدر (منشوی) صبر
 چون بل صراط ان سو بهشت * هست باهر خوبیلن لایق زشت * مثلا صبر صراط کو برسی کیدر اول جانب
 بهشت کیدر هر خوبیلر زشت لاا و ارد (می) تا زلا لای کر بری وصل نیست * زانکه لاا را شاهد فصل نیست
 مادامکه لاا لدن نفرت و فرار ایلر سنک محبوبدن وصل بوقدر زیرا که لاا محبوبدن فصل و مفارقت بوقدر نه که
 اعراضدن بری کندی اشرفی تور و بافر جست و جو ایلوب آتی بولند قد نصکره قسم ایشان کای اشتراک کنی
 بولورس بر آنچه بهیج ایده ایم اتفاق اول جینه شیرین بولش واکا کال طمعدن آتی بر آنچه به صانوب اشر حریله
 ایشی تحریف و زار بر فوری بی آلتا و مستغویوب آتی بازاره چیقاروب دیمش که بولر بر آنچه به بوقوزی اون سنک
 آنچه لکن ایلک سنک بری بزدن مفارقتی و قد هر کیم بوقوزی بی اون سنک آنچه به آورسه بوددی دخی آنکه
 معا بر آنچه به آورس بزدن بری و سوزی استماع ایشان (ما اخص هذا الجبل و لم یصکن معه الجبل) اول اعرابده
 آ کادیش ایاتی تقدیر فی العا و محبوبار خصان تصرعی بلانده جدول صحرایا پس و قول هر محبوبه بر گونه
 بلا و مشقت اولدی بی خصوصه مشرب مثل از لش صبره شاهدی دخی نوکا کوره قیاس الله صبر محبوبدن و محبوب
 صبردن مفارقت ایلر هر کیم صبری آورس محبوبه واصل اولور (کما قال الله تعالى فواب الله خبرن آمن و عمل صالحا
 و لا یقیم الا الصابرون) (منشوی) نوچه دانی ذوق صبرای شیشه دل * خاصه صبر ازهر ان نقش چکل * سن صبر ک

ذوقی نه یلورس ای قلمی نازل وادی المدین منکسر ومتغیر اولان کسه علی الخصوص صبر اعلی اول چکنه
مضائق اولان نقش ایچون اوله چکلر بر ولایت امجد که آنک مجبور بی غایت خوب اولور بوراده مراد حضرت
حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم اولور که نبوت و ولایت مه تسلیت مجبور بلکه حقیقت چکنک نقش خوشه
و یحیی صفایه الله تعالی اولدینی اعتبارله حضرت محبوب حقیقی اولسه دخی قابلدر که موجوددن اکادخی نقش
و صورت اطلاق علی طریق انجاز جائز اولور (منشوی) سر اذرق از غزاد کورفر * مر محنت راود ذوق ایز کر
سر دل ذوقی غزادن و حله و شوکتند رخسته ذوق ذ کردند (منشوی) بوز کرفی دن اونی ذ کراو * سوی اسفل بر
اورا فکراو (آنک دخی و آنک ذ کری ذ کردن غیری دکلا و آنک فکری آفی اسفل جائزه ایلندی یعنی آنک عادتی و ذ کری
فرخنت حکمده اولقدن غیری دکلا و روز و شب خدمتی و ذ کرفکری فرخنه متعلق اولان بشیر ایچون اسیر فرج
و کلا اولقه سفلت ائدن عبارت در اول محنت فکری آفی سر سه اسفه ایلندی اولیاقنده محنت اسیر فرج و کلا اولان
کسه لرد (منشوی) کر بر آید نافذ انزوی مترس * کوز مسق سفل آموزیدرس * ادا کر طاهر اول محنت
فلکدن یوقر که یعنی عالی قدر و صاحب صدر اوله ائدن قورقه زیرا که او محنت سفلت عشقنه درس او کزدنی
و علی فرج و کلو سندن انزوی تحصیل ایلدی (منشوی) اوبی سق یی راند فرس * کر چه سوی علوج بناد برس
اول محنت سفل جائزه آت سوردا کورچه بر سی بلندک جائزه در بره یعنی اگر چه صداسی و ادایی عالی
مه سه دندر و بلندک محنت دم اوور لکن قاله اعتبار یوقدر (منشوی) از علمای کدایان ترس چیست * کان
علمه الله * نازار هیت * مثلاً اندیکر که خضرلندن خوف اندر زیرا اول علان از سؤل لقمه سنک بنده سیدر
یعنی محتاج و زبوندر هی ایا صلی الله بنده معنانه اولدینی اوزره معنا و اور امارهیده یا وحدت ایچون اولوب
یعنی که اول علان لقمه ثان ایچون بر وسیله درد یک دخی اولیدر و معانی طریق سداددن خارجدر دین معنایه واقف
اولیوب بی تأمل سو بلشدر (ترسیدن کولدا زان شخص صاحب شبه و گفتن آن شخصه ای کولک مترس که من
نامر دم (منشوی) کنل زنی کودکی ریافت فرد * و زرد شد کولک زیم قصد مر دم * برجیم محنت و نامر دم بر کولک
فرد و تم اولدی * کولک اول مر دل قصدی خوفندن زرد روی اولدی یعنی فعل شمع ایدمه یوقر و دی (منشوی)
گفت این باشی از نیازی من * که تو خواهی بود بر بالای من * کنل اول کولک نایسندی این اول ای بنم
فرسام زمراس من اوزر معده اولیسر من (منشوی) من اگر هول محنت دان مرا * هموا شتر بر نشینی ران مرا *
بن اگر طاهر اولان کم و حسیم بی محنت سفل محنت ارشکلنده اوله و لکن عورت کی فری اوله بعضی سنک
اتشاقی غالب اولور و روحی مغلوب اولور و کونه محنت عورت حکمده مر پس اول محنت اول کولک دیدی
ای بنم زیرا اولان محبو هم اوزر معنی بی دوه کی سور بنده جولیت و ارساق و خوف ایتمه دیدی پس بوضه دن
حصه یانه شروع ایدوب سورور (منشوی) صورت مر دان و معنی این چنین * از برین آدم درون دیو این * مر دل
صورتی اولمعنای یوخیلن طشره دن آدمیدر و درون و سیرن جهنم دیو لیسندر یعنی بر مر دل که صورتی مر دم
شکلنده و رجال بیاتند اوله و لکن معنای بود کراولان محنت کی شیطان و نفس مغفوقی و مستعملی اوله
ایچیلن کسه طشره دن آدمدر و درون دیو لیسندر مر دان مر دل جعی اولسه دخی جائزدر یوقدر اوزره معنی
مر دلن صورتی بی رمال الله شکل و هیئت و معنای یوخیلن اولان طشره دن آدمدر و درون دیو لیسندر دیک
اولور (منشوی) آن دهل را مانی ای زنت چو عاده که بر و آن شاخ رای کوفت با ده اول طبله بکر زمی ای عاد قوی
کی جسم و شکلا اولان کسه که طبل اوزره اول شاخ با اوردی اول دهلدن مراد بعض کسه لرک طاق
کوسلری و کور کجی کوسلری و باغبار و سی اوزره بر طلی بر آخاج اوزره وضع ایدر و بر رخ سدا ایدوب آنک
اوجنه و طبلت اوستنه صفه لر شاخ باره وضع ایدر لر هر بار که با دال برخی دونددر اول شاخ باره طبله طوقرب طبلت
صداسی چقار و ره آفی استماع ایدوب ائدن قورقور و اور کرس صورتده مر دانه اولان و سیرتده نفس و شبه طانه اوزان
اول طبله بی کسیدر که و مر آفی بر شی زعم ایلیوب ائدن قورقور (منشوی) و بر جی اشکار خود را با نداد * بر طبل
همیوشیک بر زیاد * و بر با هلدن بری اول طبلی کورب کندی شکافی به وردی بادن بر خیش کی بر طبلدن
انزوی (منشوی) چون ندید اندر دهل او فر جی * گفت شوک به ازین خیل جی * چونم که ربه امعان نذر
ایدوب ده قورب کلدی دهل ایچره قورجک کورمدی بلکه درونی هو الله بر اولش اشتیاق بر قوری تقدیری و تقدیری
کوردی بوشیک تمهیدن یعنی درونی سفل طبلدن بر خول بکدر دیدی (منشوی) و بر جان ترسند از آواز دهل * عاقلش
چندان زند که لاقبل * دهک آوازندن دلکوز قورقور و فاجر عاقل دهل اولقدر حویب اورور که دجه یعنی دهان

خوف انجیب دله من سوله دیو وافر او زرد هلدن مرا دشول طبل نی کی درون نری بی معنی اولان مدعیل در که
 خفقه کند بر نی اولی و درون نری معنایه طولو کوسر ترل حال بو که باد هوایه پرو باد خدا ذوق و متاندن خالید درلر
 روه طبعیت اولان بی معنی قتل و نزل های و هو یندن وصیت و صداسندن قورقور الا عاقل و عجز اولنر و نوز
 لسانه لکه لازم ~~کک~~ کور سیدایه جوق او زورلر که سوله کسک احوالته مقولدر (قصه تیر اندازی و نرسیدن او
 از سواری که در میته بی رفتن (مثنوی) یلک سواری با سلاح و بس مهیب * می شد اندر میته براسی نجیب *
 بر سلاح و زیاده هیئت و نور و خوب و لطیف بر آن اوزر میته نلک ایجنه کندی (مثنوی) تیر اندازی بی حکم
 او را بدید * پس ز خوف او کار ازادر کشید * استاد حکمیه بر تیر اندازی کوردی یعنی اول سوار با سلاح
 و بر میهی استاد حکمیه بر تیر انداز کوردی بحکم استاد تقدیر زنده در تهم که عرف نام استاد حکمیه و استاد
 حکمیه تیر انداز در در بر پس تیر انداز اول سولر که خوفندن یا بی چکدی (مثنوی) تازند تیری سوارش با کک زرد
 من ضعیفم گرچه وقتتم جسد * نایر تباروه سوار اول تیر اندازم جاغری ن ضعیف و بزمم اگر چه بنم
 جسم جسم و زرد کرد (مثنوی) هان و هان منکر و در زنی منم که در وقت جنگ از بیرونم * آگاه اول
 آگاه اول منم جسمه نظر ایله تر ا جنگ و قشده قری عورتدن ادنی و کم (مثنوی) گفت روه نلک کفی
 زورنه پیش * بروی انداختم از من خویش * تیر انداز سوارو ایندی وور که اوبد لکونی حسب سالکدن آگاه
 ای دلر که خوشه تر و خوشی سکا کندی خوفدن آردم پس قصه دن حصه سانه شروع ادب و بیورلر (مثنوی)
 پس ~~کک~~ ککازا کات سکار کشت * فی رجولیت چنان بینی بخت * جوق کسه لریک جنگ آتی دلدی
 در جوبلنر مستند هاتیلن بر تیغ و ارایکری یعنی اولن کسه لریک اندام بر تیغ انداز وار ایکن اول تیغ و سلاح
 آنک قتل و دلاکته سبب اولدی شول جهندن که قطع طریق اولنر آنک تیغه طمع ادب و آنک اوزر نه کاورلر
 اندامه ناله جنگ ایچکه اولک اولیوب آنک تیغ و ملاحی اندن اولور و آتی قتل قیلور و باخود اول فی رجولیت
 اولان تیغ و سلاحه اعتقاد ادب و جنگ کاور پس بعضی دلاکت تیغ و ملاحندن خوف ادب و آتی برهم دار
 مرد صاقوب اول آتی اولور و وجه هلندن جوق کسه لریک تیغ و سلاحی ~~کک~~ دلاکت تیغه سبب اولور (مثنوی)
 گر بیوشی و سلاح رستم * رفت جانم چون باشی مردان * اگر سن رستم لک ملاحی کیسه سن جنگ جانم
 کندی چون کس آنک مردی اوله سن سلاح رستم اندن مراد اولی آنک لباسی و کلامه بر دادم که او اوله سن
 واکاستعداد تحصیل قیلمن سنک هلا که سبب اولور (مثنوی) جان سیرگن تیغ و بکذا ای پسر * هر که
 فی سر و اوزن شه بر سر (ای پسر جانکی میرایه تیغی الکنن قهر کیمیکه باشنر اولدی و شاهدن باشی ایشتدی یعنی
 تیغ نه ایه سنده اولان آنک جنگ و جدل هر نه ایه آتی تر لایه و جانکی حق چایندن کلان امره و قضایه سبب اولوب
 تر لک شس و هوایه هر شول کسه که فی خود و فانی اولدی شاه حقیقندن باشن قور زردی و آلتهم مردن قضایت بودی
 (مثنوی) آن سلاح حیل و مکر فوت * هم زو نایسده هم جان و خست * سنک اول سلاح سنک حیل
 و مکر کندی یعنی سلاحن مراد سنک وجود کدن حاصل اولان حیل و مکر و قضایه کدر هم اول حیل و مکر سندن
 طوغدی و هم سنک جانکی خسته قیلدی (مثنوی) چون نکردی هیچ سودی زین حیل * تر لک حیل ککن که
 پیش آید دل * چون گری و حیل لرن هیچ رفاند ایلدلک حیل فی تر لک که او کک دلاکت لک (مثنوی) چون یکی
 لحظه بخوردی و زنی * تر لک قوی طلب رب المن * چون کم فن و حیل دن بر لحظه بریدل فی تر لک رب الذی
 طلب ایله حیل و مکر و قدن مراد حیل و مکر معنی اولان فنون و ناسی کندی جابنه میل و فوج اندر مکت
 ایچون اولان علومدر (مثنوی) چون مبارک نیست بر نوان علوم * خویش کنی کن و بکذر ز نوم * و علوم
 چونکه سکا مبارک و نافع د کادر کندی بر کول و سادمدل ایله و شومدن کیم یعنی چونکم سنک اوزر که مبارک
 د کادر و علوم فلاسفه و معارف کلاسیه کندی و کوکوه علومدن سادمدل ایله و شوملندن خلاص اول (مثنوی)
 چون ملاتک کوی لاعلم لایه ایله ایله غیر ما علمنا * سلاکت کبی (لا علم لنا) دی بالهی شول نسندن غیره کسن
 بر تعلیم ایلدل یعنی ملاکت کبی دیکه بالهی نرم علمز و قدر الاستن بزه رسولک لاسندن تعلیم ایلدیکم عدل من
 و اردر علوم ظفیه و کلامه دن برسی تنزیه ایده زردی پس و ~~کک~~ کوه علم و حکمتک شوملندن مناسب
 بر سادمدل امرایه بر حکم فیلسوف قصه سنی ابراد ادب و بیورلر (قصه اعرابی و ربک در جوال کردن و ملامت
 کردن آن فیلسوف اورا (مثنوی) اعرابی بار کرد ما شتری * دو جوال زنه تازانه بری * اعرابی بر ویده بر کاشش
 دن نه برایی سول جوالی (مثنوی) او نشسته بر سر هر دو جوال * یک حدیث انداز کرد او سوال * اعرابی

چوالا بانی اوزره اوترمش برسوزانی یعنی بر صاحب کلام اعرابی به سوال ایادی (منشوی) از وطن پرسید
 و آوردش گفت * و اندران پرسش بی درها بخت * اعرابی به وطن و مسکن شدن ضروری و اعرابی مصاحبت
 کنوری و اول سوال فیلسوف چوق دراز دلی یعنی معارف و افرس و بلدی (منشوی) بعد از آن گفتش که این
 هر دو چوال * چیست * گفته بگو مصدوق حال * اندنصر که فیلسوف اعرابی به اندیکه به هر ایکی چوال طرولش
 ندر مالک مصدوقش سوله یعنی بویکی چوالا ایچینده و اولید و کنی صحیح بیان الیه (منشوی) گفت اندرک چوال
 کند مست * و در گرگی نه قوتی در مست * اعرابی آگاهانیدی بنم بر چوالده بغدادی در و ابرو چوالده صافی قومدر که
 خلقت قوت و غدا سی دکلدر (منشوی) گفت و چون باز کردی این دمال * گفت تا تها تها اندان این چوال * فیلسوف
 اعرابی به اندی بوقولطری سن نیچون دومه و اولاد اکر اعرابی اندی تاو چوال بالکز قالیه (منشوی) گفت
 نیم کندم آن تن راه ندر کرورازی فرختن راه فیلسوف آگاهانیدی لول شک کندمک نصفی غیری چواله دول
 کال و هنردن اوتری (پی) ناسک کردد چوال و هم شتر * گفت شایاش ای حکیم اهل و حر * تا چوال و هم شتر خف
 اده اکر ای آگاهانیدی افر بن و تحسین ای اهل و سزا و لان حکیم (منشوی) ایچین فکرتد قیق واری خوب * بوجین
 عریان ساده و رانوب * بولک کی فکرتد قیق واری خوبه و مریمه عقل و ادراک هر خوبه بن و یقینان عربان و ساده
 وورغند قدس یعنی بولک سبی ندر لغوب زیاده عاجز و یوزغون معنانه در (منشوی) رشن اکر بر حکیم و عزم
 کرد * کش بر اشتر بر ناسک مرید * اعرابی به حکیم اوزره صحت ایلک کلدی و تصدایلدی که ای اشتر اوزره بندیره
 اولنک مریدی اعرابی (منشوی) باز گفتش ای حکیم خوش سخن * شمه از حال شود هم شرح کن * اعرابی
 حکیمک حقیقت حالن بیلک ایچون اکا کور ویدی ای خوش سوزنی حکیم کندی حالکدن هر بر شمه شرح و بیان
 الیه (منشوی) ایچین عقل و کفایت که تراست * و وزیر باشی بر گوی راست * بوجین عقل و کفایت که
 سکیو ندر و غیری دی سن وزیر سن یاد شاه مسکن (منشوی) گفت این هر دو بنم از عامه ام * بگراند و حال
 و اندر جامد * حکیم اعرابی به اندی هر و نیکیسی یله دکام عامه فاسد بنم حاله و بنم تشنه نظر الیه (پی) گفت
 اشتر چند داری چند کار * گفت نه این و نه آنما را سکا و اعرابی آگاهانیدی تقدرد و تقدرد صغر طووسن حکیم
 اعرابی به اندی نه بوی و نه ای طووسن پری فایزیه یعنی هیچ بر نسته به مال دکام بنم حسب حالدن بحث الیه (منشوی
) گفت رخت چیست باری دید کان * گفت مارا کودکان و کوسکان * اعرابی آگاهانیدی باری دکامد مست
 اسبابک ندر حکیم آگاهانیدی قی بنم دکاتر و قی بنم مکاتر (منشوی) گفت پس از قد پرسم تقد چند *
 که تو ای تنهار و بوجوب بند اعرابی حکیمه اندی پس سکا تقدن صورتام تقدلنه تقدرد که سن تنهار و بوجوب
 و خوب و لطف نصیحتاوسن (منشوی) کیسای سن عالم باؤست * عقل و دانش را کهر و بر نوست * عالم سکن
 کیسای سکنه در سکن عقل و دانش کوهری قات قاتدر (پی) گفت والله یست باؤسه العرب در همه ملک
 و جوه قوت شب * حکیم اعرابی به اندی ای عرب بولک وجهی یعنی سیدی و کردی سی الله حقیر و تقدرد جمع ملکده
 کیجه بولک قوی و جوهی یعنی بر کیجه ملک طعام و غذا سکنک خرچلانی بنم جمع ملکده بوقدر (منشوی) بابرهنه تن
 برهنه پی دوم * هر که نایبی دهد آغجاروم * هر جابه آباغم چپلاق و تنم چپلاق بلام هر شول کسه کبر اکل و بره
 اوزره کیجه دم (منشوی) اسرم ازین حکمت و فضل و هنر * یست حاصل جز خیال و در دسر * تحقیقاکا بولک حکمت
 و فضل و هنردن حاصل و فایده و قدر خیال و صداعن غیری (منشوی) پس عرب گفتش که رود و اوزرم * تا یارید
 شوی * تو بر سر * پس اعرابی حکیمه اندی بنم تقدن ابراق حکمت تا سکنک شوم ملک بنم اوزرم * انجبه
 (منشوی) دوربران حکمت شومک زمن * نطق و شومست براهل زمن * اول شوم اولان حکمتکی و نامبارک اولان
 ادراک و فطنسکی بلند ابراقا یلت و براسنک نطق و کلامک زمانه خلق اوزره شوم و نامبارک (پی) باوآن سورو
 من این سوی دوم * و دراره پیش من و ايس روم * یاسن اول چابه حکمت بن بوجابه بولک و کرمک بولک
 ایلر و اسبه بنزده کیجه (منشوی) یلک چوالم کندم و دیگر ندیک * به بدیزین حیلای هر دیک * بر چوالده بغدادی
 و اوبرسی قومدن بوآزده فاسی حیللر و نیکدر (منشوی) اسحق لم یس مبارک احمیست * کدم مبارک و یاسم
 مقیست * بر احم زاده مبارک الله مقدر یعنی اگر چه بنم بوداندن اچتم و سکنک یلد بیک علدن نادان و اباهم
 لکن بنم احقلم و بولعلدن نادانلتم زیاده مبارکد زیرا بنم کوکام ازله و قناعتلدر و یاسم مقید (منشوی)
 کرفوخواهیک شقاوت کم شود * جهدن ناز و حکمت کم شود * ای حکیم فلسفی وای علم دهری اسکر سن
 استرک که سندن شقاوت کم و خواوله جهد الله تا کم سندن بوحکمت طبعیه کم و یاسد اوله (منشوی) حکمتی

کرمطیع زانده و زخیال * حکمتی بی فیض نورد و ذوالجلال * زیرا بر حکمت که طبیعت ندان و تصور و تخیلند طوغر
 ذوالجلال اولان اله که نور بنک فیض سزاول بر حکمتندو (منشوی) حکمت دنیا فزایت ظن و شن * حکمت دینی
 بر ذوق ظن * حکمت دنیوی ظن و شن آرتیر حکمت دینی ظفا اوزره مایلت و رویه دنیا به منسوب اولان حکم
 فلسفه و علوم کلامیه انسا که ظن و شن زیاده ایلر و موجب حق البیق و مستلزم توحید رب العالمین اولان ولو کانت
 فی زعمهم موجب البیق و لهذا نیزم قضاها (من طلب الله بالکلام وحده تر ندق) دید بر امام حکمت دینه که حقایق
 قرآنییه و واقف و احکام و اسرار احادیث سویه عارف اولق و سید بکت اوزره عمل فایقه درلر (الحکمة علی تحقیق العلم
 واتقان العمل) دینلر بمعنایه اشارت ایدرلر و دخی (من یوفی الحکمة قد اوفی خیرا کثیرا) آفنده اولان خبر کثیری
 بود کرا اولتان حکمت دینه دن عبارت ایدرلر و حکای الهی و علمای دین مصطفوی اولنلر قانون و شغلدن تحصیل
 حکمت قیلنلر دم و قدح ایدرلر و بنلر حقیقه دین راستقا لیس اوزره درود و سوزلرلر کا فال عمر بن السهروردی فی کتاب
 الرشف (نظم) و کم قلم للقه و انتم علی * شفا حفره من کلاب الشقا * فلما استهانوا بیتی بیضا * فزعنا الی الله حتی کفی
 فما اوعی دین رسطالی * و عشنا علی دیننا المصطفی * (منشوی) زویمان نزلک آخر زمان * بر فرود و خورش
 بر یمنیان * زوین زویمه ماله بمعنی حقیر و حیل مندیعی آخر زمانک نزلک اولان حقیر و حیل مندری کند لیری
 زیاده ایلدیرلر سلف اوزره اصحابک و تابعینک و مشایخ کرینک سوزلر دی علی سوزلرلر اولدن تصانیف * کتب
 ایلدیرلر که بوعی کلامک خلاصه که اصحاب جدل بوی مجر دجدال و بحث ایتلر ایچون وضع ایشلر در نم اهل سنت
 و الجماعه دن نیجه مشایخ عظام و علمای کرام یوفنده تصنیف کتب ایشلر و خلاف و جدل سمته سوزسوزلرلر
 و لکن فی الحقیقه بوزم و قدح دمه داخل اولنر زویرا بونلرک نیی تکلم دکادر بلکه فرق ضالهدن متکلم اولنلر و اهل
 سقته ظن قیلنلر جواب و اظهار طریق باصواب درامحق بودر که اهل سنت هیئتده و سمته دخی متکلم
 مشر شده و اهل خلاف و جدل مذهبنده که هر چو قدربونلر اندر که مطلق بوعی کلامی و جدل و مساحنه و مباهات
 ایچون و مجاهد و عمارات ایچون تحصیل ایدرلر و نیجه اهل سلوک و تحت الاطمار عتقی اولان بلوکی تکفیر
 و تضلیل جانیته کیدرلر (منشوی) حیللر آموزان جکرها سوخته * فعلها و مکرها آموزخته * حیللر اوغچیلر جکرلر
 باشلر در فطرلر و مکرلر اوکتر شلر در یعنی و نلر شول حیللر آموزلر در که قضا و صلوا و مشایخ جکرلر بیاقدیرلر
 و بونلرک خاطر خاطر لربن سهام کلاملرلر بوجر ایدوب یاقدرلر مسائل دینه شکنده اقاویل بر غرضلرلر تصور
 ایدوب و عت مکاره و مانعه به کیدوب یوفنده فعل و مکرلر اوکروب اکسیر نه ناملرلر علما ایتدیلر امام فی الحقیقه
 دیندن حقیقیلر (منشوی) صبر و ایشار و خضای نفس وجود * بادداده حککان بود اکسیر سود * صبر و ایشاری
 و خضای نفس وجود و کرمی یعنی طاعت و عباداته صبر ایتمکی و ایشار و بذل مال و خضای نفس وجودی
 هر بری باده و ایه و بر مشلر که اول اوله زعملرنده اکسیر بود بلکه اکسیر (دع قیل و قال و کثره السؤال) حدیثک
 فواستجبه لثقیل و قال و صبر علی الشدايد و النکال و بذل الرزاق و الموال ایلکدر و مجاهد و مکالمه ایلر سه دخی لله
 و فی الله فی غرض سو یلکدر و الا اغراض نفسانییه اوزره سوزسوزلرک و مباهات و عمارات ایچون فکر ایلک دینه
 متعلق دکدر و مصرع ثانیه بمعنی دخی جائز و صبر و ایشار و خضای نفس وجود و کرمی اول طاقته به و بر مش حال
 بو که اکسیر سود و ادر رویه سو و نافع اولان کیلر اول صبر و ایشار و خضای نفس وجود و کرم مقتدر
 (منشوی) اذکران باشد که نکشاید روی * و راه آن باشد که پیش آید شعی * فکر اولدر که برول آیه و اولدر که
 آنک اوزکر بر شاه کله (منشوی) نشاء آن باشد که از خود سه بود * فی بمنزله اولنکر شود * حقیقه شاه اول
 اولور که کند بسندن شاه اوله نزنلر و لشکر لرا شاه اولیه (منشوی) تاچاند شاهنی اوسردی * هموعر ملت
 دین اجدی * تا آنک پادشاهانی سمردی و ابذی قاله اجده منسوب اولان دینک ملکتک عزت و شرفی کبی که کند بکه
 شرف و عزتی زیاده اوله در دور ملک و ارثلری اولان اولیا آنک عزت و شرفلری دائم و یاقدرلر لیکن هر که آنلرک عزت
 و شرفی کورمک میسر اولر نه که ابراهیم بن ادهم حضرت تلری اگر جم سلطنت فانیته ترلر ایلدی امبارد و لغت و عزته
 و اصل اولد بکه اول دولت ابدی آنکله قالدی و نام شریف اولیای گرامدن اولدی نه که بوحاکمه دن اول حضرت قلمر تیه
 عالیلری معلومک اولور (گرامان ابراهیم بن ادهم بر لب دربار می) هم ز ابراهیم ادهم آمده است * کور زراعی
 بر لب بجری نشست * هم ابراهیم بن ادهم حضرت تلرندن کلد و یعنی نقل اولنلر دروین اهل السلوک و بن الناس
 شهرت بولشد در کاردل ابراهیم بن ادهم حضرت تلری بر بولدن لب در باده و تردی یعنی بر بولدن جانب دربار کارنده قرار
 ایلدی (منشوی) دلق خودی دوخت آن ملطان چیلن امیری آمد انجا تا که اهل اول جانب سلطانی کندینک

دافتی دیگری تا کهان او را به برامیر کادی (مثنوی) آن امیر از سدگان شیخ بود شیخ را شناخت جید کرد و زود
اول امیر مقدا حقیق بنده زندن ایدی شیخ اکلدی یعنی اکل برامیر بن ادم ایدوکنی فهم ایلدی علی انورا کاپوز
بیره قودی و قهظیم قیلدی (مثنوی) خیر شد و شیخ و اندرداق او شیخ شکل دیگر کشت خلق و خلق او شیخ
شیخ و اکل دلقته خرم و جیدان اولدی اکل خلقی و خلقی دیگر شکل اولدی یعنی خلقی و ذاتی متغیره اولدی (مثنوی
سکوره ها گردانچان ملک شکر فیه بر گردان ضرب بار یک حرف اول امیر کندینه یوله دو که اول اخیلین
اولو ملک ترلا ایلدی اول قری اختیار ایلدی زیاد مدق حقیق حرف یعنی ملک شکر قری ترلا ایدوب اول قری
اختیار ایلدی زیاد مدق معارف که هر کس فهمی آتی ادراک ایلز حرف طارقه در بر آورده معنی طرفی مراد اولور
(مثنوی) ملک هفت اقلیم ضایع میکند چون کد ابردلق سوزنی زند ایدی اقلیم سلطنتی ترلا وضایع ایلر کدا
کی دانی اوزره سوزن اورور بعض نسخه ده یویت دخی و نسخه اوزره واقعده کمناسی و در او ابرامیر بن ادم ایدی
اقلیم بادشاهلقن ترلا ایلدی کدا کی شدی خلقی اوزره سوزن اورور (می) شیخ واقف کشت از اندیشه اش شیخ چون
شیرست دلاشه اش شیخ آلت اندیشه و خاطر سندن واقف اولدی شیخ ارسلان کیدور و قلوب خلایق اکل
عیشه سی کیدور ارسلان کاینفی میشه و ایچره نیجه کورسه اولیای خدای خلیق قلوب خلایق ایچره اکل کی کرور
(مثنوی) چون رجا و خوف در دله اروان نیست محنی روی اسرار جهان شیخ کامل خوف و رجا کی کوکلرده
رواندر جهان اسرار اکل خلقی اوزره محنی کد کدور پس ادب اولور که (مثنوی) دنلک دایر یابی حاصلان
در حضور حضرت صاحبان ای ای حاصلار قلبکزی حفظ ایلکیز صاحب دل حاضر تارنک حضورنده
(مثنوی) پیش اهل تن ادب بر ظاهر است که خدای نشان تبارناست اهل تن قننده ادب ظاهر اوزره درسته کم
دنیا کار برنک اوکنده وارد قده ادب ظاهر رعایت لازم در زیر حضرت خدای اهل ظاهر دن تبار و اسرار ایدی ستر ایدیمیدور
(مثنوی) پیش اهل دل ادب بر باطن است و آنکه دلشان بر سر ابر قاطعت اهل دل قننده ادب باطن اوزره در
فرا که انازل خلقی سر ابر اوزره قاطعت دینی باطن اسرار ایدی انازل دینی و فهم ایلیمیدور پس لازم اولدی که یونلک
حضورنده قلبی افکار فاسده و خواطر خبیثه دن حفظ ایلیمه سن و انازل اقال یعقوب السوسی فاهم جوایس القلوب
یدخلون فی قلوبکم و یظلمون علی اسرارکم فاذا جالسوهم فبالسوءم بالصدق (مثنوی) فوکیکیش پیش کوران
پیراه و با حضور ایشیق با یکا من عکس له سن فزا کورلر قننده بیه و منصفن اوزری حضور و ایدوب کاور سن
ایکام وصف نهاده اوزر سن (مثنوی) پیش ینایان کنی ترلا ادب نار شهوت و ازان کشتی حطب ینالر قننده
ایلی ترلا ایلرس اول سیدن شهوت انشئه حطب اولد (مثنوی) چون ندای قننت نور هدا و هر کوران و ویرا
سین جیلا چونکم زیر کلک و هدایت نورنی طوعن سن کورلردن اوزری ووزیکه جلاور و انازل قننده ادب
و خضوعه ال قشوق طور (مثنوی) پیش ینایان حدیث بر روی مال فانیکن باجین کندیه حال ینالر
اوکنده حدیث و نجاساتی ووزیکه سور حدیثن مراد استکار و عداوته متعلق اولان افکار فاسده و خواطر خبیثه در
و خبیثان قوش و خبیث حاله فانیال حال آنکه معقول اولان یونک عکسی ایدی کورلر قننه وارد قده قلبکد مانلره نیجه
انکار و عداوت حاصل اولدی که انار اسرار عالم کد کالدر اما ینالر قننه کلد کده وجه دورنک حدیث انکار دن ینالر
و طهار اولوب هزار خضوع و ادب انالر قننه خدمت و تعظیم ایلک کولایلی (مثنوی) شیخ ووزن زود در دیرا قنند
خواست سوزن و بابا اوزرلند شیخ در مال الله اولان سوزنی در باب اراقدی اندکسکروا و از ینلک دایه سوزنی استدی
(مثنوی) صد هزاران ماهی اللهی سوزن زیر آب هرامهی نیجه یوزیک الله منسوب ماهی لهر برما هیلک
لب و دهاتنه برالتون سوزن وار (مثنوی) سر بر آورد ندای حق که بکیری شیخ سوزنهای حق حقیق
دیرا سندن باش و قور و کتور دیر یوله دو که ای شیخ حنک سکا عطا ایلدی کی سوزنلری طوط (مثنوی) برورد کرد
و بگفتش کای امیر ملک دل به باچان ملک حقیر شیخ قدس الله سراله ز بر حضرت تری اول امیر وجه ایدوب اکا
دید ای امیر کوکل بادشاهلقی یلک اخیلین بر حقیر بادشاهلقی یلک (می) ان نشان ظاهر سن این شیخ نیست
تا باطن دروری یعنی نیست ووزیکه مشاهد ایلدک نشان ظاهر در بوج کد کدر یعنی وگرامت باطنده اولان
دولته دلالت ایلدی بر نشان صویدر و هیچ برنک کد کدر ناس باطنه کیده سن بکری کورور سن یعنی اضعا ف
مضا عاف یوندن زاده دولت و سلطنت مشاهد قیلور سن (مثنوی) سوی شهر از باغ شاخ اوردن باغ وستانرا
کجا انجار برند سلاطونمه ایچون بهار و قننده باغدن شهر بروداق کتور در باغ وستانای شهره قنده بیلور (می)
خاصه باغی کن فلک یلک برک اوست بلکه آن مغزمت و این عالم جو پوست مغزنان و خارق عادات باغ الوهیت

وروضه حقیقتند بر شاخ و شکوفه شکبدر که انبیا علیهم السلام و اولیای عظام آن عالم شهادت نموده ایچون
 کوروز را ناول باغ حقیقته و همون اوله و دلالت قیلله (کایان القلیل بذل علی الکثیر و الجریع بتدل علی الغدیر و الممنوعه
 تدل علی البدر الکبیر) پس غوغه ایچون کلادن اصل باغ و ستان اول غوغه قدر اولی و بالکلیه کلی لازم کلز مس
 باغ صوریده بوقصه متصور اولی یعنی علی انصوص بر باغ معنویه که بواقلالتسه اقل بر کی در کینه رنجیه قابل اولور که
 بوکرمان و خارق عادت اول باغ حقیقتک بالکلیه محصور اولوره و بوندن غیری نیجه و زیلک از اهرار جعبه و عمارت غریبه
 اولیه بلکه فی المثل باغ الوهیت مغز کی بو عالم ظاهر آ کاتبه نشتر کبیدر (منشوی) بر غنی داری سوری آن باغ کام
 بوی افزون جوی و کن دفع ز کام و اول باغ جاننه کام و رفتار طوعت رس یعنی وصول بولغه قادر دکلن رایحه بر ایزاده
 طلب اولور که کای دفع و رفع ایلده بعض نسخه دهمصر ع اول بر غنی داری سوری آن باغ کام واقع اولشدر و بتقدیر اوزره
 معنی انبیا علیهم السلام و اولیای کرامک اظهار ایلدکاری علوم و معارف اول باغ حقیقتک بوی کبیدر آرزایحه
 سیدله اول باغ حقیقته آدم قالدیر من سک وایلر و کیدوب آتای آنه من سک رایحه فی افزون استه یعنی علوم و معارف
 انبیا و اولیای زیاده مطلب ایلد و برودت هوی نفسانیدن حاصل اولان و منام جانی فاقد قیلان زکام معنوی بی
 و امر اض قلی دفع ایلد (منشوی) تا که آن بوسی بستانت کندی تا غلیمه تراوده رشده تا که اول بوسی بستان
 جاننه حکه ناسک طوعت غیری بول کوستره یعنی تا که اول باغ حقیقتک رایحه سی سنک جانکی اول جاننه جانب اوله
 و بولایکه رایحه معنوی و تفسیر بانی سنک عقل و قلب کوروز رسنه نور اوله (منشوی) چشم بایشتار وایشنا کندی
 سنه ات رایسته سینا کندی سنک نایشتار اولان کور کی نایشتار سنک سنه کی محل تجلی اولان ستانک سنه سی
 ایلده یعنی اول بوی الهی و تفسیر بانی سنک حقیقی کورمین و جمال حتی مشاهده قبلین باطن کور کی کور بوی ایلده
 و سنک قلبی تجلی کاه اولان طور ستانک صدوری قیلله که تجلیات الهیه سنک سنه بر سکنه کده ظهوره کله پس
 یعقوب وار بصیر بصیرتک کشاده اولوب یوسف حقیقی کورمین و معشوق و محبوه که ابره سن (منشوی) گفت یوسف
 این یعقوب بی (هم نورالوقایع و جمالی) یعقوب نینک اوغلی یوسف علیهم السلام بوندن و تری (القوایع و جمالی)
 دیدی سورده یوسف نه بویه آشارتندر (اذ هو ابقه میی هذا) حضرت یوسف علیه السلام برادر لر نه دیدیکم
 ای بنم برادر لر کم ایلد کیشو میرا یعنی و می ویدر که اوله یص حضرت خلیل قیسی ایدیکم جبرائیل که فرما چاده
 کیدرشدی (فالقو) پس اول میرا یعنی انشالیلک (علی و کورک اهل کتری جیعیاس بیود نامم برادر اول بوی ایهی
 بصیرا یعنی بکاشنا کله دیدی (و اوقی باهکم اجمعین) و کتا کورک اهل کتری جیعیاس بیود نامم برادر اول بوی ایهی
 اولوب کنعانه قوه ایلدی (فانفصلت العبر) و فتاکم کاربان قنای مصر دن منفصل اولوب خروج ایلد سیه (قال اوهوم
 بابا یاری یعقوب علیه السلام حضورنده اولان اولاد نه دیدیکم (الی لاجد) تحقیق باین یوروم (ریح یوسف) یوسف
 رایحه سن ای او غلر (ولان تغندون) اگر سز بی فنده منسوب قیلز سکنز بی تصدیق ایدر سز فند بقتن
 میرا کدن نقصان عقله در لر یعنی یونامق و جواب لو محذور قدر تقدیری اولان تغندون لصدقه یق دیکدر
 (قالوا) اولاد یعقوب دیدیلر (تالله) الله حقیقون (انما فی ضلال القدر) تحقیق سمن محبت یوسفده همان
 قدیم اولان حیرتده سن یعنی حیرت قدیمه سن یوقدر زماندن برو سنی فراموش ایتوب عشقنده جوش و خروش
 قیلرسن (فلان جاء البشیر) و فتاکم اول مرده دهنده و بشارت کنده کلبه سی (القاه) اول بوی ایهی انشالیلدی
 (علی وجهه) یعقوب علیه السلام و وجهه (فارتد بصیرا) پس رجوع ایلدی بصیر اولدی یعنی سالد یوسف جاننه
 پس اولاد و احفاده نه فوجه ایلدوب (قال) دیدیکم (الم اقل لکم) بن سزه دیمدی (الی اعلم من الله) تحقیقا
 بن یوروم (لانهن الهامه) (مالا علون) سز یلد بیکز شینی پس حضرت خداوند کار قدس اله سره العز بر یورور که
 رایحه تنک بصیر کشاده قیلتی و تخریب محبوب غیری اولسنی اشعار ایچون حضرت یوسف بن یعقوب بی یوردیلر
 و اختاتمه خطاب ایلدیر که (اذ هو ابقه میی هذا فاقوه علی وجهه ای بات بصیرا) دیوب سبازش قیلدیلر (فلان جاء
 البشیر انشاء علی وجهه فارند بصیرا) لغو استخبره بشیر کاوب اول میرا یعنی یعقوب علیه السلام و وجهی اوزره القاه
 خیلوب تنک رایحه سندن یعقوب کوروزی آچاوب یوسف علیه السلام جاننه بصیرا رجوع ایلدی پس سنک دخی
 یعقوب وار شمام چاک بوی یوسف حقیق بن رایحه نه اول رایحه ایلد قلب کوزی کشاده اولوب محبوب حقیقی طرفه
 بصیر اولد بقلک حالدیر رجوع قیلرسن و جمال با کالی مشاهده ایلرسن (منشوی) پهر این وقت اجدد در عظمت دنا
 قره عینی فی الصلوت حضرت رسول علیه السلام و عظلهده بوییدن اوزری دنا بنب کوزم نوری نمازدهمزدیدی
 و حدیث شریفه اشارتدر که ائس حضرت نوری روایت ایلدیر که یوسف علیه السلام یوردیلر (حب الی من دنیا کم

الناس وطيب الرائحة وقرة عيني في الصلوة حبب يوردي على بناء المفعول احببت ديدني نكته بودركه وحببت
لها انفسا لئلا تدرك كل بله جانب حقدن ايدو كن مشهود ونسايه محبب كلاك جزدو محبب قبيلند نور وحنك نفسه
وعقلك عالم طبعه محبب كيدور و نفاذ كرايدوب هر امدع كار بدن دخی نكته بودركه نسايه ناساندن مأخوذ در
ونسافلند تاخير دوزر ونسايه نفاذ نسايدنلمی مرسته ووجود درجلدن تاخري اولوبقندن او زيردنه تم كافاده
طبعه كل عقل كادن متأخر و ينهماده معايشه و عيالها همان مرسته اناندره حال نسايه محبت ويلي كيدور
نتم مجامعت و نسايدن صورت اولدا بنديكي عقل كل وطبعه كلاك ارباط وجعتندن دخی صورت عالم
كه صورت انسان كبير ومعنا انسان صغير دراصل اولور عقل كلدن مراد حقيقت محبديه و طبع كلدن مراد مديده
حركات جميع موجودات كونه دپرس اول حضرتك حقيقتك عالم كافاده طبعه كله محبب مقرر اولوب هر مرسته
انساند دخی نسايه محبب آفاق وانفسك مطابقتي مشهور لمارا رايحه مثليه دن مراد يا صوري و يا معنوي اولور رايحه
صوري معلومدر و اما رايحه معنوي و روحاني طواع اوارالهي و فواح اسرار رهياني و تقاديس ونسايه صلا نكته
آسماني و اعمال صواع انسانك امانك شيندر زيرا رايحه كفيات وجوديدن بر كفيديركه هوا واطمه سيلد ماغ
آق ادر ازل ايلد كه روح حيواني مجتمع و تنلند اولور پس مرسته كه روحه واسطه عقل و قلبه رفاهيت و مرسته رايحه معنويه
قبيلندن اولور بوقدر برجه ديك اولور كه نكا محبوب اولدي جمله روح روح انظرهاواو كر باطن (قاحب الي
رسول الله الا الطيبين كل شئ) و اما اولدنه مرقه العين محبوب اولسي (لان الصلوة مناجات بين الله وبين العبد الممل
خانه بناجي ربه) پس صلوة سبب مشاهده و مشاهده محبوب قرة عين محب اولديغي مقرر دوجه آخر و رايحه الهی
و نفعه را يابندن اوتري حضرت اجدع له الصلوة والاسلام وعظما ندره يوردي بيم كوزك كتر قريسيه يدي مفسرت و نوري
دائما صلوة در پس صلوة كوزك نور قريسيه حشودنای محبوب دن و ملام كلسي و بدقن اول حضرت
مشاهده قبيلندن حاصل اولور بحضرت محبوب رايحه سني قيام جان صلوة زنده زياده اولديغيون
و استعمال رايحه محبوب تنور عينه سبب اولديغيون قرة عيني في الصلوة يورديا ار كجه استعمال قوت شاهه نك
خاصه سير و قوت و روي قوت با صرته نك شاهه صدر اما بنجر برحس جانب حقدن قوت ولسه و غذا اليه باقي
حواسه دخی قوت كاور و اول برحس باقي حواسه و اعضا و اجوار حواسي اولور نكته يوردر (منثوي) پنج حس
باهمدر كه يوسته اند زانكه اين هر پنج زاعي رسته اند * بش حس بری بره اولوشمدر زيرا بوهر يش براصلدن
بخشادر (منثوي) قوت يك قوت باقي شود عايني زاهر يكي باقي شود * اول بشدن برنك قوتي باينك قوتي اولور
يعني چونكه بويش قوت دن برسي قوت يذراوه باقي قوت نورا اول قوت دن قوت نور اولور عايني سنه هر برسي ساق اولور
(منثوي) ديدنه فزايد عشق را به عشق در ديدنه فزايد صدق را به صدق كورسي كوكالده عشق زياده ايلر دلايه
اولان عشق ديدنه صدق زياده ايلر يعني ديدنه كلك محبوبي كورسي عشق و محبوبي زياده ايلور (اس المنبر
كالمعانيه) حديثك مقتضايه معانيه هر نبي استماع اخبار ايلك مرسته كي دكلور زيرا استماع اخبار
محبوب ميل و رغبت باعث اولور اما مشاهده و معانيه عشق و محبوبي زياده قبولور و عشق دك كوزنه صدق زياده ايلر
يعني هر بار كه دروزنه محبت زياده اولدنه ديدنه محبت مشاهده و صدق معانيه زياده اولور اما بايل عشق ديدنه نك
مشاهده سني صحيح و صادق اولز ديك اولور (منثوي) صدق بيداري هر حس مي شود * حسها را ذوق مونس
مي شود * صدق حسك بيداري اولور حسله ذوق مونس اولور يعني ديدنه نك صدق مشاهده سني و صحت معانيه سني
هر حسك حقه با دا اولسته باعث اولور پس و معانيه توضيح ايچون عارفك ابتداي حاله حواسك حق نوريه
منور اولينك ياتيه شروع ايلدوب يوردر (آغاز نور شدن حواس عارف بنور عبيبن) بسخ شريف غيب
كوري اولان كوزله عارفك حسله نك متور اولينك ياتيه نور غيب شدن مراد نور الهيدور (منثوي)
چون يكي حس دروزر بكشاد بنديكي عايني حسها همه بيدل شوند چو نك برحس ساولور و نشدنه بيدوردي
باق حسلر جمع ايدل اولور يعني چونكه برحس طريق حق استقامته سلك ايلدكه برده غفلتي از اوه
وقيد طبيعتي فتح و دفع ايليه نور اوليه متور اوليه غريجه حسها جمع ايلدكه برده غفلتي از اوه
(منثوي) چون يكي حس غريجه سوسان ديدنه كشت غريجه حسها بايد چو نك برحس محسوساتدن قري
كوردی و اسرار معانيه مشاهده قبليدي جميع حسها از نور غيبه مفسوب اولان نسه آشكار و ظاهر اولدي (منثوي)
چون رجوع است كلكي كوشند * پس يابنچه از نور غيبي جهند * مثلاً چونكه سوريدن برقيون چويدن
صرا ادي سني جمله كوشند لر بری آوردنه * كاما وقتك استكله اول حاسدن صرا ادر ردهم صرا ادر كوشندلر

طوریست بره جمع اولور (مثنوی) کومسندان حواس و ابران در سر الزانج المری جوان * سنک حواسک
 کومسندری سور حواسکی اخرج المری دن اولان چرا کاهده اولات بویت لطیف و سوره شریفه به اشارت در که
 سبع اسم ربنا الاعلی (یا محمدا و علیا کل اسمی تزیه الله تأویلات زایفه به والحاده میل الیحدک و یا غیری به اطلاق
 ایلکدن و یا مطلق شانه لایق اولین شیلردن و یا خود سبع دیک تسبیح الیصلواتند دیک اولان یعنی مصان ربی الاعلی
 دی ته که حدیثه وارد اولمشدر که نو آیت تزلزلد نصکره سبع علیه السلام یوردیلر که (اجلوهافی وجودکم) (الذی
 خالق) اولوریک که خلق ایلدی جمیع اشیا (نوری) و تعذیل و تسویه ایلدی هر شیک و وجودی علی مقتضی
 الحکمة (والذی قدر) دخی اولوریک یعنی تزیه الیکه تقدیر ایلدی هر شیک از راق و آجانی و ذات وصفات
 و افعالی و هر وقت انخاص و اشکالی (فهدی) و هدایت ایلد هر برینی بحسب استعداد هم باطعای اختیار
 بر کاره و فوجیه ایدوب الهام و ادراک از زانی خیلدی (والذی اخرج المری) دخی آنکس یعنی تزیه الیکه اخرج و ثابت
 ایلدی مرعایه تا باقی تادواب و حیوانات تقدیر ایلد بر علی طریق الاستعاره التفضیلیه سائل راه حق
 خطاب ایلد یوردیلر که ای طالب قرب الهی حواس و ادراکات کفر سرفرا کاهه و رای اولوب الیهک اخرج
 ایلدی مرعایه حقایق دن انری اولات (مثنوی) نادراک حاسیل و ریحان برند * تا کنگزار حقایق ره برند *
 تا کم حواسک کومسندلی مرعایه حقایقه مندل عرفان و ریحان افسان و تنایله از حقایق کا زار نه ول ایلد
 یعنی کلستان اعیان ناته به و بستان ماهیات اشیا به کندی بارینی واصل ایلد و حقایق کورنه فی مشاهده قیلد
 (مثنوی) هر حست یغیر حسه شود * چه حسه ارا عیشتی کشد * بعده هر حبسک سائر حقایقه واصل
 اولین حسه یغیر اوله و چه حواسی جنت حقیقت یابنه جذب قیلد (مثنوی) حسه باحس فو کور بند و زاره
 فی حقیقت یابان و بی حجاز * غیر حسلر سنک که راز سولر حقیقت سوزانسر و مجاز سوزنی جمیع حواس
 و ادراکات اناس سنک ادراکه راز سولیه رو کندی کشدی به سر لری و حقیقت لری تقرر یابله رو لکن لسان مقالله
 دکل بلکه زبان مقالسر و بعد اهل المعانی متعارف اولان حقیقت و مجاز سوزان سالله و لسان استعداد ایلد تعبیر
 مافی اختیار ایلد و اهل معانی قنده حق بر کله ماضع لهنده استعمال اولنسه حقیقت در لری مثلاً در کجارجحه
 مخصوص و مشهوره دستعمال اولنسه حقیقت در لری و اگر نعمت و نصرت و قدرت و قوت و معنای نه استعمال
 اولنسه کا مجاز تعبیر ایلد (مثنوی) ککن حقیقت قابل و تأویلهاست * وین قوم مایه تفضیلهاست
 زیرا بوحقیقت تأویله قابلدر و بوقوم تخیل لری مایه واصلدر یعنی و عملای معانی ما هند متعارف اولان
 حقیقت مذکور ه قابل تأویلات در که باب مجاز و اسعد لاسیانی شان الله تعالی کر قوت و افزوسه لازم تأویلات در
 زیرا یدلشان حقه حقیقت لغوی بهی قابل دکلدر و بوقوم که هذه الحقیقتدن حاصل اولور مایه تخیلدر یعنی
 اگر جناب خدا شناده و اگر اشیا خصوص مندر قرآن و حدیثه متشابهاته متعلق هر نه قدر حقیقت لغویه واقع
 اولدیه حقیقت حلی و لکنده فساد معنی قوم اولوب بوحقیقت قابل تأویلات اولدی و بوقوم مایه تمثیلات
 و تخیلیلات اولدی که علما ظاهر حق بر محله حقیقت لغویه اوزره معنی و بر لکده مصعوب و فساد کور مار لری علی
 تمثیل و تخیل دیملکه و یا خود مجاز و تدویمیرا بملکه خلاص اولور مثلاً (لوانر لاهذا القرآن علی جبل) آیتده
 قاضی در که تمثیل و تخیل (کامری فی قوله تعالی ان اعرضنا الامانه) و دخی (وان منها لما یعط من خشیه الله)
 آیتده در که الخشیه مجاز عن الانقاد و اما عن اعدال الله و نلر و نلر دن ماعدا اولان جمیع متشابهات و تسبیح
 جادات و نباتات قابل تأویلات و مایه تخیلیلات دکلدر بلکه قابل تأویل اولان حقیقت لغویه در و خوسه بین المشایخ
 متعارف اولان حقیقت عیان دکلدر ته که موعنا به اشارت ایدوب یوردیلر (م) ان حقیقت را که باشد اعیان
 هیچ تأویلی نکند در بیان اول حقیقت که عیان اوله هیچ بر تأویل میانه صغیر یعنی جهنندن اولان
 حقیقتک شایسته هیچ بر وجهه تأویل صغیر و فوجیه قابل ایلز بعض نسخه دومیان برینه در بیان واقع اولمشدر و بوقوم
 اوزره معنی اولین المشایخ متعارف اولان حقیقت که هر شیک مایه یقندن عبارت در که اهل مشاهده به من جهة
 المعانیه حاصل اوله هیچ تأویل و فوجیه صغیر آتی بان ایلکده و آتی عبارت کتور و بر سو بلکده در بیان اولر
 مشاهده ایلد کزنی نفس الامر ده درسی تیس الامر تأویل اولتی جائز دکلدر مثلاً و نلر لکده مشاهده سده سخوات
 و افاض و جمال اوزره نفس الامر ده درسی تیس الامر تأویل اولتی جائز دکلدر مثلاً و نلر لکده مشاهده سده سخوات
 حقیقتدر و کذلک تسبیح جادات و مویوط چهار من خشیه الله مجاز و تخیلی دکلدر بلکه و نلر لکده مشاهده سده
 بلا تأویل و بمعنا لکده حقیقتدر و لکده سلف تأویلی جائز کور و بر حقیقتیه معتقد اولشدر حتی امام ابو حنیفه

رحمة الله عليه و مستنده توقف قبل از در (منشوی) چونکه هر حسن بنده حس فاشد * مر فکها را باشد از توبه
چونکه هر حسن سنک حسک بنده می اولدی یعنی چونکه هر حسن سنک ادرا کات بنده می اوله و سنک ادرا کات و عرفانک
حقیقت سنک هر تبس بنه بوله تحقیق افلاک تسعه و ما فاعلند دخی سنک ادرا کات ککدن بلکه امر واراد که امتثالدن
مضارعتی اولز بلکه سنک روح و افلاک جسم منزله سنده اولوب سنک عقل و ادرا کات تدبیر اولوز و دوران قیلول و لهذا قال
این القاضی (یت) و لا خلاف الاوس * ویرا بلخی * به سفلندی الهدی پیشینی (می) چونکه دعوی رود در ملک پوست
مغز آن که بود قشر آن اوست * مثلا چونکه بر دعوی کندی یعنی واقع اولدی بر پوست ملکیتند مغز
کلیک لایق ایه قشر دخی آنکدر یعنی لب کلیک اولور سه قشر دخی آنکدر (می) چون سازد در قشر در سنک کگاه
دانه آن گسست آن را کن نکاه * چونکه صماک سنکده سازد دوشه یعنی چون تازع واقع اوله بر صماک سنکده
دانه کلیک آن و ملکیدر آ کا نظریا بلخی نظر ابله دانه ملک صاحبی کیم ایه صماک صاحبی دخی اودر (منشوی)
پس فلک قشر مست و نور روح مغز * آن بدست اف خنی زین و رملق * فاذا کان کذاک فلک قشر در روح نور مغز در
زیرا اولونکلر ظاهر در و اول نور روح خنی و باطندر یوفلکلر قشر در و دیکم جهندن سن طرعه (منشوی) جسم
ظاهر روح خنی آمدست * جسم همیون استن جان همیون دست * جسم ظاهر روح خنی کلشدر یعنی هر جسم
ظاهر و محسوس کلش روح خنی اولشدر مثلا جسم یک کبی و جان ال کیدر پس ظاهر روح آ کانبست
خنی رکدر (منشوی) باز عقل از روح خنی بزود * حس سوی روح زورره برد * و کذاک کبرو عقل روحندن مخبرک
اولور زرا حس روح جانه تیرک اول یلتور و ادراک الابر و لکن عقله کل (منشوی) جنبی یعنی بدانی زندامت
این بدانی که عقل آ کندامت * مثلاً بر شخصدن بر سر کت کور سن یلور سنکه زندام را موی بیاز سنکه اول شخص
عقلندن بر در و یاد کدر (منشوی) نا که جنبشهای موزون سر کسند * جنبش مس را بدانش زور کسند * تا کمال اول
شخصدن حرکات موزونه و افعال معقوله باشا بلیه یعنی ظاهر اوله و اول شخص مس کی اولان جنبشی اکید دانسته
التون و میزان تدبیر له موزون ایلله (منشوی) زان مناسب آمدن افعال دست * فهم آید مرا که عقل هست
مقدما * جسم همیون استن جان همیون دست * یور و شریدی پس وراده دستدن مراد روح اولور یعنی دست کی
اولان روح فطری مناسب موزون کلک کی جهندن فهم * کلور تحقیقا سکا که اول شخص عقلی واردر
(منشوی) روح وحی عقل نهان تر بود * زانکه او عیست اوزان سر بود * روح جهندن اخنی و عقل روحندن
اخنی و کذاک روح وحی عقلندن اخذ اولر که اول روح وحی غیبیدر و اول غیب القیوب و حقیقه الحقایق
طرفند در روح و حیددن مراد و حیمه مضاف اولان عیدر که عمل دخی روح المطلق اولتور * کا قال ابن الاثیر الروح
یطلق علی معان و الغالب منها المراد بالروح الذي يقوم به الحسد و يكون به الحياة و قد أطلق علی القرآن و الرحمة و علی
جبرائیل و علی الوحي و العلم) پس وحی الهیندن حاصل اولان علم دخی حیات قلب اوله یعنی همیون روح وحی بدندی
و نفس الامر ده و علم وحی عقلندن اخفا (منشوی) عقل آخذار کسی نهان نشده روح وحیش مدرک هر جان نشده
نه که حضرت احد علیه السلام عقل شریفی بر کسده دن نهان اولدی و لکن اول حضرت روح و حیسی
یعنی علم الهیسی هر جانک مدرک و معلوی اولدی مکرر کا ایمان کنور نره (منشوی) روح وحی و انما سب است نیز
در بنیاد عقل کان آمد عزیر * پس روح وحی به و علم لدی به مناسب افعال و مخصوص احکام و احوال واردر
روح وحی عقل ادراک ایزد زرا روح وحی عزیر کادی یعنی عقل و روح وحی به مناسب اولان افعال ادراک
ایده مزیرا که اول عزیر کلش و اولک ادراکنده عقل بی تمیز اولشدر (منشوی) که جنون یند که هی حیران شود
زانکه موقوفست تا اوان شود * و لهذا بولعلم فلک صاحب زنده که جنون کور و کاهی حیران اولور زرا که موقوفدر
تا اول اوله یعنی اوصاحب عقل صاحب وحی اوله و صاحب و حیك و علم لدی اهلک مر تبس بوله تا کمال
کارنه و اسرارنه مطلع اوله مادامکه صاحب عقل صاحب وحی مر تبس بوله و آنک باطنندن علوم و عرفان
استفاده قبله آنک وجودنده جنون کور و مکدن خالی اولز و حیران اولقندن بری کلز نه که حق تعالی نیسی حقنده
سویلن کلامی کانز را لستادن حکایه یورور (و یقولون انه یجنون) قال البشای حیرة فی امره یعنی مع علمه
یو غایره و نور عقله آنک کارنده حیران اوله تری اییون تحقیقا اول محمد یجنون در زردی (منشوی) چون مناسبهای
افعال شخص * عقل موسی بود در دیش کدر * روح و حیونک دخی مناسبی واردر و عقل آتی ادراک ایده من
زرا که اول عزیر بر کلشدر و سوره شریدی پس یوحی یو کلامه مثال طریقه یور و مثلاً حضرت خضرک افعالک
مناسبی کی که حضرت موسی ک عقلی آنک ادراکنده کدر اولدی و بواسطی (منشوی) نامناسبی نمود

افعال او پیش موسی چون بودش حال او با کلام مناسب کورندی حضرت خضر را فعلائی حضرت موحاثل
حضورند چونکم آنک حالی اولدی عقله آتی ادراک قیلدی (مننوی) عقل موسی چون شود در غیب بند
عقل موسی خود کسبت ای اربند * قصه من حصه عقل موسی علیه السلام چونکم اسرار غیبک ادراک کنده
بشد و قید اوله ای محترم بر موشک عقل خود کید که حتی آتی ادراک ثابله علم تقلیدی صاحبزری بوفه ادراک اسرار
ادراک اید منزل (مننوی) علم تقلیدی و دهر فروخت * چون یابدم تری خوش فروخت * زرا علم تقلیدی
خلقه بیع و شرادن او تری چونکم علم تقلیدی صاحبی طالب و مشتری بوفه خوش و لطیف صادی (مننوی)
مشتری علم تحقیق حقست * دانا بازار او بار وقتست * اما علم تحقیق مشتری حقد و دانا آنک بازاری
لطافت و رونق در (مننوی) لب بسته مست دوس و شر * مشتری بصد که الله اشتری * لب بسته خوش باکن
بیع و شراده در مشتری آنک کی حدی قیاسد که (ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم ولمواهم بآن لهم الجنة)
یورلدی و یونلر بذل اولان نفس و مال و اولان علوم و اعماله الله مشتری و غنی جنت اعلا در هر مملکت
کندی یماسب طایر و هر مدرک علم مستعد مشتری و یورلدی (مننوی) درس آدم وافرشته مشتری *
محرر در شنه دوست وری * سه کم آدم حضرت تری نکه در سته ملائکه مشتری و آنک در سته بحری دیو وری
دکله که اول علم آنک استحقاقی و قدر (مننوی) آدم انبیم با جمادرس گو * شر بد اسرار حق را موی * ای
آدم انبیم با جمادرس در سنی حضرت حق اسرار حق جمادرس الیه ناسنک فضلک ظاهر اولوب ملائکه سندن
مستفید اوله لیسره بقره ده و آیه اشارت یورلدی (و علی آدم الاسماء) یعنی الله تعالی تعلیم ابتدی آدم با جماد
السمیاتی مضاف الیه تقدیری اوزره (کها) علویات و سفلیات دن کل معیاتی اسمانی یعنی انسان و حیوان و جن
و شیطان و ملائکه زمین و آسمان و اسرار سکون و مکان ما حاصل نهان و عیان مایکون و ما کان هر نه ایسه اول
الله آدمه اعلام و اعلان یلدی و فی الحقیقه اسماء عند العرف ما معانی و حقایق اشیا در و فی نفس الامر معیاتی صفات
الهی در که ظهوران متنوع تک وجوده سیدرس بواقعاظ و سر و قدرن مرصک اولان اسماء اول اسماء کل
اسماء سیدر متلازمی اسمی حقل علی وجه العموم و رتبه تجلیسی خداستند وضع اولسدر و یورلدن هر یک
اولان اسم سرت عامی معنی اسماء سیدرس حق تعالی آدمه کل اسمانی تعلیم یورلدن و حقایق معانی و کله
داخلدر (نم عرضهم) اندک صکره اصحاب اسمانی عرض ایلدی الله تعالی (علی الملائکه) ان جعل فیما دن ملائکه اوزره
قتال الله تعالی دید که (انبیوی) تکا خبر وری ای ملک کرم (یا جمعه هولاء) و معیاتی اسماء کرم که حقیقت آدم آتی
جامعه و حواره و خلقت انسان آتی شامله و طایفه در زیر خلافته لایق اولان کسه تک خاصص و شاندن در که اعلم اوله
زیر ابرجرت تبیع و طاعت خلیفه اولغ طاعت خلق صفتد و علم خلق صفتد و امدی خلیفه مستخلف صفتد
متصف اولدیقه خلافته لایق اولغ (ان کنتم صادقین) اگر دعوی استحقاق خلافتد صادق ایسه کز
مکایومذکور و اتدن خبر وری (قالوا) ملائکه علی طریق الاعتذر و الاعتراف دید یلر که (صباک) ای تنزه
عمایلیق بشانک (لا علم لنا) بزم علمز و قدر (الاما علمنا) الانس تک تعلیم ایلدیکن (الملائکات العلم) تحقیقا
سن شول عالم کسن کخی اولغ سکا هیچ برخافیه (الحکیم) دخی شول حکیم کسن کهر فقی مقتضای حکمت اوزره
ایده یسین پس یونلر اظهار عجز و قصور ایلد که بر نوردن منکر توروب حضرت آدم علیه السلام اکصود ایدوب
(قال) جناب عزت دید که (یا آدم) ای آدم (انبیم با جماد) خبر وری ملائکه به اول اسماء کل معیاتی که عاجز اولدیلا آنک
علمنه یونلر پس آدم علیه السلام هر شیک اسماء صفات و منافع و خواص ذات و نوره خبر وری و تحقیق ابتدی
یونلر تدقیق ابتدی (قلنا لهم با جماد) وقتا کم آدم علیه السلام ملائکه به هر شیک اسماء خواص و منافع
و مضار ظاهر اولطنا حصار و خلاص خبر وری دسه (قال) جناب حق ملک کرم دیدیکم (الاقبل لکم) بن سزه دیدیم
ای علم غیب السموات و الارض و علم ما تدون و ما کنتم تکون و دخی تحقیق ان اعلی سموات اهلنک اسرار
و حقایقنه زمین و تو منک خفا و دقا بقنه و علم دخی بن یلورم ما یکنزده اید و اظهار ایلدی یککز
شیری و ما کنتم تکون و دخی شول نسبه بی که سز آتی کتم و اخفا ایلدی یکز و ایندا حضرت آدمه حق تعالی
حضرت تری جل شانه خطاب ایلدی (قال یا آدم انبیم با جماد) یعنی و ملک کرم اسمادن خبر وری دیکله امر قیلدی
و دیورنک و علمه استعد اداری و لار بغندن آنلری دخی ملائکه زمی منه ادخال ایدوب و نلر دخی خبر وری
معالم اولدی که ناله اعطای معارف اعناق خنازیره تقلید جواهر ایتل کیدر سته که انما جانه انس رضی الله عنه

حضرت نرنگ بن یوحنا بنی روایت می‌سوردر (قال علیه السلام طلب العلم فریضة علی کل مسلم ومسئله ورواض العلم غنیر
 اهل کتله الخنازیر الذه بالؤلؤل والجواهر قال علیه السلام لاتضعوا الذرفی اقواء الکلاب وایضا قال علیه السلام
 لاتعلقوا الجواهر فی اعناق الخنازیر فان الحکمة خیر من الجواهر ومن کرهها شرم من الخنازیر (منثوی) الخنازیر
 کس را که گویند بن بود در تلون غرق وی ~~کن~~ بود * بویات عقل موشی خود که است ای ارجمند سورد قری
 کلامه وجه مناسبی ~~کن~~ گویند بنده موشک ما متداولان مشایقی بیان اید یعنی انجیلن کسه به که گویند بن اوله
 وتولند همستغرفی تمکین اوله (منثوی) موش گفتم زانکه درنا کست جاش * حال باشد موش را جای معاش *
 موش دیدم زرا که کمال بدند در آنک مقامی پس شاک اولور موشک جای و مکان معاش و طعامی (منثوی) واهها
 داندولی در زیر خاک (موش را و خاک را کست چاک) نم اول موش و لایر یاور اما حال التمداولان یولاری یلور موش
 هر طرفه فنا کی چالو سوراخ ایلند یعنی یولاری یلور و لایر یق مختلفه به عالم اولورولکن زرنال بنده و هر طرفه بیث
 با تیکله اول عالمی خاک چال ایلدی اول واصل اولد یعنی محفلدن سوز سوزیلدی (می) نفس موشی نیست الاقمه رنبد
 قدر حاجت موش را عقلی دهنه * موشه منسوب اولان نفس دکلدو الاقمه رنبد یعنی اشقی اقمه اوقلابی
 بود چک بعبید و احتیاجی مقداری موشه دخی عقل معاش و بررور که اولقدر عقله ~~کن~~ ندیشک لوازمین تدارکنا غمکه
 قادر خد اوند حکیم هر کسه استعدادی مقداری بر عقل و بر مشدو که بر کس متک عقلی بر آتر کسه به بکر زمزم عقل
 تفاوته نقل دخی شهادت ایلرته کم این سلام حضرت نبی علیه السلام دن سوال ایلدی اول حضرت بر حدیث
 طویلک آترنده عرضی بیان ایتک مناسبته یوردی (قال علیه السلام ان الملائکه کانت یارب هل خلقت خلقا
 اعظم من العرش قال تعالی نعم العقل قالوا بلایبلغ قدره قال هیئت لایحاط بعله هل لکم علم بعد المال قالوا
 لا قال فانی خلقت العقل امتنا فاشق کعدد المال فن الناس من اعطی حبه ومنهم من اعطی حبتین ومنهم من اعطی
 الثلث ومنهم من اعطی الربع ومنهم من اعطی صاعا ومنهم من اعطی وسقا ومنهم من اعطی اکثر من ذلك الی غیر
 للنهایه کذا فی الاحیاء پس موشک عقلی یو جلدن حبه قدر درو آنک زیاده استعدادی و احتیاجی دخی یو قدر
 (منثوی) زانکه فی حاجت خداوند عز و جل یغضد هیچ کس را هیچ چیز * زیرا که بر کس به خداوند عز و
 جل ~~کن~~ بلا حاجه و لا استعداد هیچ بر شیء مغفلر بلکه هر شیء حاجت و استعدادی مقداری خلقت و عقل اعطا
 ایلدی و مکره آتی کند یی مناسب بر کار هدایت ایلدی (کا قال تعالی عن موسی) قل ربنا الذی اعطی کل شی
 خلقه ثم هدی (ای اعطی کل شیء صورته و شکله الذی یطابقه ثم هدی الی ما یصلیه و قل الله ایضا فی سورته السجده
 الذی احسن کل شیء خلقه) ای احسن خلق کل شیء موافقا علیه مایستعد و یلایقه به علی وفق الحکمة و المصلحه
 پس بعض اقدس الهی اولاهر شیء استعداد و احتیاج بخش ایلدی و بعد اول شیک استعداد و احتیاجی هر نه قدر
 ایسه کا محتاج اولد یعنی شیء اعطا ایدر (منثوی) گزودی حاجت عالمین * نافریدی هیچ رب العالمین * و کریمه
 عالم و خلق عالم احتیاج ایلیدی حق تعالی هیچ زمین خلق ایلزیدی (منثوی) و بن زمین مضطرب محتاج کوه
 گزودی نافریدی بر ~~کن~~ و و حرکت اید یعنی زمین اگر طاعه احتیاجی ایلیدی حضرت حق طایع هیئت
 و عظمت اوزره خلق ایلزیدی (منثوی) و زبودی حاجت اخلاصهم * هفت گردون نافریدی از عدم * اگر افلاک
 دخی حاجت ایلیدی حضرت حق عمد ندیدی خلقی خلق ایلزیدی (منثوی) آفتاب و ماه و ان استار ~~کن~~
 جز بحتاجت کی بد آمد عیان * پس ظاهر آفتاب و ماه و یوکواکب حاجتدن غیری ایلدن آشکاره و ظاهر کلب
 (منثوی) پس کند همتا حاجت بود قدر حاجت در آنک دهد * پس ظاهر اوله که موجود دلکندی حاجتدر
 حضرت خدام ده احتیاجی مقداری آنک و قدرت و برور (منثوی) پس یفر حاجت ای محتاج زود * تا یجوشده
 در گرم دریای جود * پس ای محتاج نیز حاجتکی زیاده اله ناجود و خدا ربانی کریمه جوش اید (می) این لدیان
 برره و هر مبتلا * حاجت خود می نماید خلق را * یو کدا اول اوزره و هر مبتلا یعنی ول اوزره سوال ایدن دلچسب
 و هر می ~~کن~~ خلقه کد نیک احتیاج و حاجتی کوستر (منثوی) کوری و شلی و بیاری و در * تا زین حاجت یجند
 و هم مر ~~کن~~ کور لکی و النزل لکی و خسته لکی و دردی کوستر تا یو حاجتدن مر لک و ریحی حرکت اید (منثوی)
 هیچ کویدان دهد ای دمان * کهر اما لست و یابست و خوان * هیچ در لری نان و بر یکزای مر دله که بن عالم
 وارد و تا بارم وارد و خوان و نم و وارد (منثوی) چشم نهامت حق در کور موش * زانکه حاجت نیست
 چشمش بر روش * کور معانده حق تعالی حضرت ناری چشم قومش در زرا کلا کل و شربدن اوئی * آکا چشم حاجت
 دکلد (منثوی) می فاند نیست فی چشم و بصیر * فارغست از چشم اوزر خالتر * کور موش چشم و بصیر

در ملک کسند و کورموش تروانه خالک ایچنده چشندن فارغدر (منشوی) جز بدزدی او برین ناید ز خالک
 تا کسند خالق از آن دزدیش بالک کورموش دزد لکدن غیری الی خا کدن طشره کلز تا خا خالق اول دزد لکدن
 آتی بالک ایده یعنی دزد لکی تر لک بالک یتله کرنا کدن طشره کلیدی حتی خالی اول خوی بد دن قور تردی (می
 بعد از آن برایدومی می شود چون ملائک جانب کردن روده اند فکرها پروپور و بر مرغ اولوردی ملائکه کی
 کردن جاتنه کیدردی (منشوی) هر زمان در کشتن شکر خدا او را رد هجو بل صدوا هر زمان حضرت
 خدا نک شکر کاشفنده بلبل کی اولور نوازتم کوردی یو بدو (منشوی) گای رها سیدم را اول صف زشت
 ای کسند دور تر از پیوست که بی قبح و سفند قور تر مش ای دوزخه منسوب اولی سن اهل بهشت ای بیجسن
 (منشوی) در یکی پی پی نهی دوروشی استخوانی و ادنی جمع ای غی قور و روشنی سن بر پیه قور سن
 ای غی بر استخوانه جمع و بر سن یعنی بر باغ یاره سن سن رویت قور سن در استخوان یاره سنه کمال
 قدر نکدن اشتک قور سن (منشوی) چه تعلق آن معانی را بجسم چه تعلق فهم اشیا با هم اول معانی
 بجسمه نه تعلق وار و اشیا نک فهم نک اخنه نه تعلق وار و بدی معانی نک که مراد جمع و بر و سایر ادا کاند
 جسته اصل تعلق وار و اساطی و قدر و کذلک اشیا بی فهم الی نک اسم دخی اصل تعلق و قدر لکن سن قدر
 کمال و حکمت بالغه لمعانی جسته و فهم اشیا اسم بر نه تعلق الی نک که اول معانی غیبیه جسته
 ظاهر اولور و فهم اشیا دخی اسم سیدله فهم اولور (منشوی) لفظ چون و کرم و معنی طارست جسم جوی
 روح آب سارست حتی تبارک و تعالی نک حکمت بالغه و صفت بدیهه معنی معانی نک ذکر ازلان اشیا تعلق
 ای غی واسطه سبله ذکر قیلد قدر نک صکره لفظ و معنای و کر و طیر و روح و جسمی آب و نه و تشبیه ایدوب
 و روح کد اما ارون و عمر لهر دم سیر و کذران نیل سن اشارت قیوب سیرور که مثلا لفظ و کز کیدر و معنی
 مرغ کیدر و جسم جوی کیدر و روح سار و جاری آب کیدر یعنی لفظ الی المثل اشیا کیدر و واضع حقیقت
 اول لفظ مقابله سنده وضع الی بدی معنی مرغ اشیا کیدر مرغ کندی اشیا سنده سا کن اول بدی کی هر معنی
 دخی وضع اول بدی انقلده اول سا کن اول بدی و کر چه کاه و کر ما وضع دن جی قیوب هوای استعاره و کاه و تشبیه
 و مجازده پروازا بلر کن لازم کد کده نه ما وضع لای اولان اشیا سنه کلوب فرار ایلر و قدرت با هر فی الفاظ
 و معانی سنده مشاهد قیلد کسه جسته روحه کاه لم جسم ابرق کیدر و روح اول جسته آب روان کیدر
 و وضع حقیقت نظر و ایدوب و بدی مجرا سنه مرغ و ایدوب نه اصله کیدر و اما نا فا تا جران ایدر (منشوی
 او روانست و کوی واضع او روانست و کوی عا کشت اول روح روان در سن در سن و افقد
 و اول و اول در سن در سن عا کقدر (منشوی) گزینی سیراب ازیا کها چیست بری تو خوشا کها اگر
 یا کار دن آب سیر و براتی کور من ایلک آب او زنده تو خوشا کار ندیا کها بر نه خا کها دخی لخته در یعنی
 اگر سیراب روحی بدن خا کار دن کور من سنک ندرا اول خالک بدی او زده تو خوشا کها احوال غریه و افکار غیبیه
 (منشوی) هست خالک تو صورت های فکر تو بودی رسد اشکال بکر سنک خاشاکل سنک فکر کل
 صورت لیدر تو شو بکر شکل ابر و بدی سنک خالک صورت افکار مختلفه لئو نو آب روح روان واسطه سبله اشکال بکر
 سنک قلبه کلوب مشهور (منشوی) روی آب و جوی فکر اندر روش بست بی خاشاکل محبوب و خوش (آب و جوی
 و فکر لئو جوی و خوش و کده خوب و زشت خاشاکل کسزد کدر بدی آب او سنده اولان خاشاکل بعضی لطیف
 و بعضی قبح اول بدی کی آب و روح و جوی فکر لئو جوی و زده و کید شده و بکی کوه خاشاکل خالی
 ذکدر بروی خوب و محبوب و بروی دخی موحش و مرغوب و مرغوب یعنی بعضی خواطر و افکار محبوبه
 و مرغوبه گاهی مخوفه و مرغوبه بلکه دن آب و روح و جوی خالی ذکدر دیک اولور (می) فشرها بروی این آب روان
 از غار باغ غیبی شده دوان فشرها را مغز اندراب جو زانکه آب از باغ می اید بجو و روان و جاری آب
 جوی او زده فشر و باغ غیبی نک تا زدن روان اولدی یعنی و روح روان صورت او زنده کلان و قله او تران فشر
 خواطر و افکار غیبیه منسوب اولان باغ حقیقتک تا زدن روان اولدی توضیح معنی بود که مثلا معنی ایچون
 حتی جبل شاه بر پادشاه روح نشین کی فرض الی و کند یکی روضه محصور بدن خروج ایلن آب روانک کار ندی سا کن
 بر کسه عدلیه که می نه الوهیت روضه کی و روح آب روان کیدر و خواطر و افکار آب روح او زده فشر و افکار
 کیدر که آب روح آتی جرای و واسطه سبله مجرای قله کتور و تجلیات و اوصاف الهیه باغ غیبیه و بنده حاصل
 اولش اما کیدر بر روح صورت ظاهر الی که کور که فشر خواطر و افکار دن نه مقوله فکر و خاطره کتور اگر

انبساط و انشراحه متعلق افکار این سه اسم با سطوات و قشریدر واکرم و تکه متعلق و دردم و الیه مناسبه و اطراف
 موله ایسه قاض و قاهر غرر شک قشر و اثر لیدر و دخی علم علم است و حلیم است و صلاحیت و طاعت مادی
 است و ضلالت و معصیت منحل است از اثری و قشر لیدر و قس علی هذا سائر الافکار و الاحوال قشر لیدر و قس
 آید ایست زراجوه آب با عدن کلوب یعنی اثری و قشری که آب و روح اوزره کور من بوتلک لایانی که مراد
 اوصاف الهیه و در باغ حقیقته و می نه الوهینه طلب اید و باغ حقیقت و بی روح روان بودند اول جانب کسکدر
 و قشر و افکار و احوال لایانه و منبغه تکه کدر یعنی واصل حق اولی و اوصاف با کانی مشاهده قیلقد رآب روح
 باغ حقیقت کلوب جویدنه و اغر و وفود احوال مختلفه فی کتور و پ نه اصله کسکدر (منوی) کربنی
 رفتن آب حیات * بکر اندر جوی این سربان * اگر سن حیات صوت شک کسی کور و شک جویدنه وینانک سیر
 و رکنه نظری اید یعنی جوی قلک که نظری اید کور وینا ناک مختلفه شک سرفی شول و قنده که (منوی) آب جوانه تر
 آید در کدر * و زکند قشر صورت زکند * کدر و عبورده آب چونکه زیاده و کله یعنی آب روح و فیض فتوح انبه تر
 که کوفران اید کدر اید کده اول آتقوت در قشور و صو و خوطر علی القور بچی اولور (منوی) چون بغایت
 تیز شد این جور و آن * غم نباید در خیمه عارفان * چونکه جویدنه و تیز روان و جاری اولدی یعنی غایب تیز اوله
 و جویدنه روان اولقه و فیض الهی جریان قیلقد اول زمانده عارفان که غم کافر (منوی) چون بغایت محلی
 بود و شتاب * پس تکیه اندر والا که آب * چونکه جوی آیدن محلی و بر اولدی و زیاده سرعت و شدت روان و جاری
 اولدی پس اول جویدنه صغیر الا که آب صغیر یعنی بر اولان جویدنه و آیدن غیری بر نشسته صغیر دخی کجی چونکه
 فیوضات الهیه و آب روانه دخی غایب محلی اولدی و کالیله جریان و سربانده سرعت قیلدی پس صغیر اول بدن
 ابرمغه الا که آب روح و صرف فیض و فتوح پس و می نه ده اولان اصله صوری و معنوی بر خیت شدن اولور اولور
 و ظاهر اولی و باطنی پس قول قیلدنه که و ذکرا اولان شیخ کمالک حالتند معلوم اولور و و حکایه و می نه ده
 اولور کمال صوفی و زاهدی اظهار قیلور (طنه زدن سیکانه در شیخ و جواب کسکدر می دیش اولور (منوی)
 آن یکی بل شیخ را نمیت نهاد * کو دست و نیست برده و شاد * اول کسه بر شیخ * همت قودی یعنی همت ابدی و یوله
 دو که اول شیخ بدور و طوطی و یوله دکلور (منوی) شارب خرس و سالوس و خیت * هر می دینار ایکا باشد
 حقیقت * شارب نوش اید بیدور و می ای و خیت بدور و خیت ایدره و خیت ایدره یعنی و یوله خیت می دینار
 نیجه فریاد نه و بر شو و یوله آنری ظاهر قیلوریدی (منوی) آن یکی کفش ادب را هوش دار * خرد بود
 اینجین طرب کار * اول بر که مراد شکف می دینار اول مکره دیدی ادبی هوش و آت یعنی ادب عقل طوطی آتی
 حقیقت آب کار اوزره وونک کجی سو من خرد اولر بلکه مشایخه و کسکدر سو من طرب ایلک کاردن اولور (منوی)
 دور از دور و رازان اوصاف او که در سبلی تیره کرد صاف او ایدن و آنک اوصاف دن دور در که بر سبیلدن آنک صافی
 تیره اوله یعنی آنک ذاتدن دخی زیاده بعدر که آنک پاک و صافی اولان روح و قلبی که سبیلندن مکرر اوله و خطا
 و معصیت آتی بولاندره (منوی) اینجین بختان منه بر اهل حق * کین خیال تست بر گردن ورق * اهل حق اوزره
 بو خیلان بختان قوما زرا و سو من و بختان سنگ خیال کدر و رفی دوندور یعنی ظاهر با قیوب باطنه نظری اید تا حقیقت
 حالی کورده سن (منوی) این باشد و یوله دی مرغ خاله * بحر قلم راز می داری چه باک * بولور واکرا و یوله رسیده
 ای طبع قوتی بحر قلم نه باک و اوردر یعنی سنگ شارب الخرد دیو سو من ایدلک حالت پاک و صافی اولان
 عز بر بدن صادر اولور فرض ایدم که شارب الخرد اولور و بعض معانی و شوقی اختیار قیلن و یوله وجودندن
 صادر اوله ای بر وازه قادر اولور و یوله مننده قتلان قوش دریای قلم نه نیجه می دارد و کک آتک نه باک و رازر عالم
 خرفی و سائر خیت شینلری دریایه دو کسک نه بر جایتندن آیدست آتق جا ز اولور (منوی) یست دون اقلتن
 و حوس خرد * که و آتق طره اش از راه برد * مذهب شافعیده که بر صو قتلتن مقداری اوله می دارد طوطی (و عجب
 اذابعلی اقلتن لا ینحسه شی) معنی یست پس شیخ کمال و وجودی قتلتن دن دکلور و صغیر حوضدن دون
 ناقص دکلور که قطره آتی بولدن ایلکه قادر اوله پس شیخ کمال و وجودی بوندن کم اولمینی معصیت و خطا
 قطره لری آتی بولدن نیجه کدر و و یوله آ کانسور و یوله وجودی می دارد و خیت قیلر (م) آتش ابراهیم را بود
 زیان * هر که غم و دست کوی ترس زان * مثلا آتش ابراهیم را بود و یوله که هر دوردی آ آتشد خور و دندی
 یعنی نه و او معتقد اولان شینلردن که مانند آتشد و ابراهیم مشرب اولان کسه به زیان اولور می شول کسه که غم و دوردی
 آ که و غم و اول مانند آتش اولان شیه و انفسا نه دن (م) نفس غم و دست و حق و جان خلیل روح در عیفت

و نفس اندر دلیل * اگر نمود کجور در سنگ اهل نفس غرور و در و اهل عقل و بیان خلیل در روح عین و مشاهده در
و نفس دلیل در بعضی بان مرتبه عین در غیرت عالمند کادر و نفس غیرت عالمند در کدلیل محتاج در (منشوی)
این دلیل را در هر دو را و * کو هر دم در بیان کم شود * بود دلیل راه حق ایسه اگر عقلی و اگر عقلی و هر دو اولان کسند
ایچون اولور که اول را در هر دو بیان کثرت و صورتده کراه اولور و طریق یاری قیامور (منشوی) و اضلا زانست
بجز چشم و چراغ * از دلیل و راه شان باشد چراغ * مقصود و مدلوله و اصل اولان ایچون بود در الا چشم دل و چراغ بقی
دلیل عقلی و تقلید و طریق بقدر اندازه فراغ حاصل اولی (منشوی) کردیلی گفت آن مرد و سال * گفت
بهر فهم اصحاب جدال * نهر فرضا اول و سال مردی اگر دلیل دیدی ایسه اصحاب جدال * فهمندن اورتی دیدی
یعنی اول مرد و سال و اهل کالدلیل متعلق اگر نرسنه سوبله و یا خود بر فعل ایسه اصحاب جدال * اهل قبل
و قال فهمندن اورتی سوبله و خود بجز دکندی آنکله استدلال ایله * کدن اورتی دکاندر (منشوی) بهر طفل نو
بدی فی کند * کجه عقلش هندسه کیتی کند * مثلاً طفل بودن اورتی باباسی قافیه در بعضی اطفال فهمنه
مناسب الفاظ سوبله * کجه بدی در سنگ عقلی عالمی هندسه ایله و عقله اولی (منشوی) کم نکرد در فضل استاد از علوی
کراف چیزی ندارد کوی او * علومی به سندن ساد * فضلی کم اولی فرضا اگر استاد القده یوق بایک الله
بر نقطه دیسه (منشوی) بهر تعلیم بچینه دهن * از زبان خود برین بایشدن * اول بسته دهان اولان مبتدئ
تعلیمندن اورتی کند شک * بدی کس لساندن طشر اولی کر * (منشوی) در زبان او بایشد آمدن * نایاموز در نوا و علم و فن
سوزده طفل زبانه کل * کر * لطف سندن علم و فن او کر * کا قال علیه السلام کلوا الناس علی قدر عقولهم
لا علی قدر عقولکم و قال ایضاً نحن معاشیر الانبیاء امرنا ان ننزل الناس منازلهم و نکلم الناس علی قدر عقولهم
(منشوی) پس همه خلقان جو طفلان و سندن * لازمست این برادر وقت بند * فاذا کان كذلك جمع خلقان اول
شیخ * کمال اطفالی کبیر سوبله و صحت و قنده بیره و حالت لازمدر بعضی بود کونه بر ایچون و قنده
اولاده کاه قولا و کاهی فعلا هر نه کونه اقتضای ایسه استعداد لیه مناسب شد و ارشاد ایله ناشیخ اول مردی
شیخ * حقه قبیح و نامعقول سوبله و اولی اولی کفر و کراهی ایله آکسند و بر اولیه (منشوی) گفت خود را
رومزن بر تیغ نیزه * دین مکن باشا و سلطان سستیز اول مردی اول بد کوی و بدیجه * سیدی پوری کندی کسکن
قلیبه اوریه * آگاه اولی بی زینهار یاد شاه و سلطان * عناد و سوز ایله (منشوی) حوص بادریا * کفر یازوند *
خویش را از تیغ هتی بر کند * مثلاً حوص * کر دیا به * یلوا و بر بعضی در ایله مقابله ایله کند شک و جودنی کو کردن
قور بر (منشوی) نیست بجزی کو کران دار که تا * نیره کرد اوزمر دار * شیخ آنکی در یاد کرد که اول دریا کار
ملونه که ناشیخ سرامر دار کردن تیره و سکر اولی (منشوی) که را حدیث و اندازه بدان * شیخ نور شیخ را بهر کران *
شیخ * کمال می به سندن کفر و عصیان بود در سل فرنی کفر و عصیان * شاه افعال و اقوال دخی صدور ایله معنا
عین حکمت و محضه اسر حقه * قدر زرا * کفر * حد و اندازه می وارد و سل که او کاب و ستنه معلوم و مفهوم اولمشدر
اما شیخ و شیخ نور کران و بیان اولی یعنی شیخ * حقیقه و نور سوبله حد و بیان بود که آنک حقیقی حق و نوری
نور بود مطلق (منشوی) شیخ * بجز هر چه محدودست لاس * کل شی * غیر و به الله فاست * پس بی حد
او سندن هر نه که محدود و در هر شیخه الهی ذاتدن غیرید که مراد کثرات اشیا در فنا و هالکدر دایم و باقی
آنک فایده و شیخ * کال اولدر که صور مختلفه اشیا الا آنک چشم شهودنده فانی و هالک اول اول سقله دایم و باقی قاله
(منشوی) کفر و ایمان نیست ایمانی * که اوست * زانکه او مغزست و این دورنگ دوست * پس کفر و ایمان
بود را دل برده که شیخ نور بر که شیخ * بجز و مغز و رو بایکی که مقصود کفر و ایمان در رنگ و بو سندر یعنی * شیخ اولی
مقامده کفر و ایمان بود و اول جهند که اول کمال وجه باقی حکمتده مغز و رو بایکی اشیا حکمتده رنگ
و بو سندر زرا * کفر و ایمان مخلوق در و هر مخلوق فانی و هالکد و الا الهی که وجه باقیسی دکل (منشوی) این قضاها
برده آن وجه کسند * چون چراغ خفه اندر زربطست * بود و کلی فضا و وجه اشیا اول وجه باقیانک برده می اولی
لکن البته خفه و نهان اولان چراغ کبی یعنی وجه باقی زربطست * چراغ خفه کبی اولی اگر چه اول اشیا
محبوب دکاندر لکن ناظر اشیا اولان نه نیست اشیا * کا جابدر (منشوی) پس سر برین تن حجاب آن سرست
پیش آن سر برین سرست * کفرست * بوتک باقی اول حقیقت باشد * کجا در و اول حقیقت سرست * آکرده بوتک
سری ساردر کافر گرفته سارده بر و این کجیه و آکبیه کافر در بر پس سرست سر حقیقی سر ایلمی مقرر در
و بوزان جبار شک ذات حقیقه برده اولی محققدر (منشوی) کسب * کافری خبر ایمان شیخ * کسب مرده بی

خبر از جان شیخ بشر بعد کافر و از شر بعد کافر اولان اولدر که الله و الاهدن کله و انبایه
 و ایتیان صادر اولنه انکار ایلندر و عند اهل الشر عین بر کسب حسب الباطن انکار و حسب الظاهر اقرار
 ایلنه اکثر مومن در لکن حقیقت بین اولان اصحاب طریقت مجرد آنک قولنه و فعلنه باقوب مومن دینر بلکه
 بونازک قننه کافر کیدر بر وارث حشرت نبی اولان شجک ایمانندن غافل اولندر و آنک ایمانی کبی ایمانندن محروم
 قلندر و موفی کیدر فی الحقیقه شجک جانشندن بی علم اولندر و بی شیخ کاه و وارث فاضل جانی که عین تجلی
 و حساند هر کیم اول حیات حقیقه بدنی خبر اوله فی الحقیقه جهل و غفلتله مرده و پروت هواله افسرددر
 (منشوی) جان باشد جز خبر در آرمون هر کرا افزون خبر جانش فزون * جان حقیقتله شجره ده خبرن غیری
 دکادر یعنی فی الحقیقه جان اولدر که وقت امتحانده فی خبر اولز پس هر کیمیک که خبری و علمی خدای متعاله افزون
 اوله آنک جانی زیاده در (منشوی) جان ما از جان حیوان بیشتر * از جه زان روکه فزون دارد خبر * مثلا برن جائز
 حیواناتک جانشندن زیاده کردن زاندر اول جهندن که خدای متعاله علم و خبری زیاده موطر (منشوی) پس فزون
 از جان ما میان ملک * ککوتر شد زحس مشترک * پس برن جائزندن دخی ملک جانی افزوندر که اول ملک منزله
 و مقدس اولدی حس مشترکندن حس مشترک عند الحکماء حواس باطنه بدتر و کدر که حواس خسیه ظاهره
 نسبت اول بر حواس کیدر که بوش حس ظاهره کچمیدر که رؤیا و تکرکه کور یور و کذک زبانه بصیر و مسجوع
 و مذوق و مشهور و ملموس اولان جله و قوت واسطه سیه اولور و لهذا که حس مشترک دنور و عند التکامین
 حس مشترک عقلدر که بر جوهر مدر که در فحیل و قف و تحفظ و نهم و نیک کاریدر و اهل او کاس مشترک
 ددیلر پس ملائکه و حس مشترکندن متزه در که بونر صرف نوردر پس حس مشترک صاحبندن بونر افضل
 اولور (منشوی) و زملک جان خداوندان دل باشد افزون و تحیر و اهل * اماملا که دن اهل دلت و اصحاب قلبان
 یا ناری افضل و افزون اولدی سن تحیری تو که حکایت عکس سونلر در اولر که قولیه کساحیت کلسون (منشوی)
 زان سبب آدم بود مسجودشان * جان او افزونترست از بودشان * اول سیدن آدم ملائکه دن افضل اولدی
 جهندن آدم علیه السلام بونر که مسجودی اولدی زیرا اول آدمک جانی افزونتر در ملائکه دن افضل اولسندن و وارفتندن
 ته کم بیضی (واذ قلنا للملائکه اسجدوا لآدم) آئینده در که اوله بدل علی ان آدم افضل من الملائکه المأمورین
 بالاجوده (منشوی) ورنه بهتر از مسجودن بری * امر کردن * بود و رخوری * اگر آدم ملائکه دن افضل
 اولیددی بهتر از دوتر مسجودنی امی ایلنک هیچ لایق او ازدی بلکه لایق اولان مغضول افضل مسجود * اعتکدر (می
 کی پسندد عدل و لطف کرد کاره که کالی * صده کند در پیش خاره حق بکنور و مقبول قبولر عدل و لطف حضرت
 کرد کاره بر ک صده و لطف و متعاله خارا و کنده یعنی آدمکه خلیفه الله در ملائکه و سائر اشیا را و ابرابادر
 عدل کرد کاره و حکمت پرورد کاراتی پسند ایلد بلکه خلیفه مرعایه تعظیم و اقتیاد قله بلکه عدل اولدر که رعایا خلیفه به
 تعظیم و اقتیاد قله پس بی آمدن * هر کیم خلیفه الله اولدیه اندر دخی ملائکه دن افضلدر ته کم انالین آمنوا و علوا
 الصالحات اولنک و خبر الیریه) آیتی دخی بمعنا به دلالت ایلر (و لقد کرمانای آدم و جملناهم فی البر و الجبر و رزقناهم
 من انضیبات و فضلناهم هم علی کثیر من خلقنا تفضیلا) آئینده امام بغوی در که رسل بشر رسل ملائکه دن افضل
 و کذلک انبایا بشر انبای ملائکه دن و اولیای بشر اولیای ملائکه دن و مؤمنین بشر مؤمنین ملائکه دن افضلدر اما
 عامه ملائکه عامه بشر دن افضلدر (می) جان چو افزون شد کذشت از انتها خدمت عیش جان حله جزها) برسانکه
 حقدن آکا و خبر اوله افزون اوله کدی و عو و ایتدی اول جان انتها و غایت کده اول مبلغ ملائکه و منتهای عقول
 و ادرا کدر اول جامع طمع اولدی جمیع اشیا نیک جانی و حقایی (منشوی) مرغ و ماهی و بری و آدمی * زانکه
 او بیست و ایشان در کی مرغ و ماهی و بری و آدمی دخی آنک محکوم و مطیع اولدی زیرا که اول جان دانا تجلی
 الهیه و اوصاف ربانیه ایزنا زیاد مکده در و نوز کاردانانر ککده و فزاده در (منشوی) ماهیان سوزنکر دافش شوند
 سوزنا زار اشتها تابع بوند * اول افضل و افزون اولان جانک و مستان عبور قیلان روح روانک ماهی در دلفن
 ایلکه جیبی اولور و ته کم دافش مرمت ایلک ایچون ماهی در یادن اکسوزنر ککوزور زیرا یکله ایه ایلک تابع
 اولور و مصرع مصرع اوله تا تعلیل و تا تعلیل طریق اوزره واقع اولمشدر اگر عت اولور و سوزنلر در مراد اولیا
 و و شنه لرن مراد اولشوق شد اولور و تقدیر کلام ماهی در ایلک سوزنکر دانی اولور زیرا آنرا یکله کیدر یکله را ایلک
 تابع داور با خود معنی ماهی در ایلک سوزنکر دانی اولور و کاسیت قبولر ته کم سوزنله و شنه لرن تابع اولور و عین
 اولور (بقیه قصه ابراهیم ادهم رب دیا) (منشوی) چون نفاذ امر شیخ آن میردیده زاندهای شش و جدی بدید

چونکه اول امیر شغل امیرنك كودرى يعنى چونكه اول امير ابراهيم ابن ادهم حضرت تلمسك شيايه اميرنك
نقوذى كودرى ماهنك كلسندن اول اميره بر وجود حالت ظاهر اولدى (مى) گفت آن ماهى زير آب گيست
شه خراكو لعين در كهست * كند يسه ابتداى اول ماهى اولياء الله دن كاه و خبر دار در شه اول كسه به كه
در كاه الهنك ماهون وم دودير شه بضم الشين تف معناسنه در شه تركيده تقهر واهانت محملده
توسكارو و حال كه درلر (منشوى) ماهيان از يره كه ما بعيد * ماشق زين دولت و ايشان تعبيد * ماهيلر شخ كالندن
آ كاه و خبر دار ز اعيد وى خبر بر نو وادتن شقى و دور و انر سعيد و مسرور (منشوى) معبد كرد و رفت كريان
و خراب * كشت يوانه ز عشق فتح باب * اول امير و سوزلى ديوب شخه تعظيا مجده ايلدى و اورادن كريان و خراب
كندى فتح بابك عشقندن ديوانه اولدى (منشوى) بس تو اى ناسته رودر چيستى * در نزاع و در حسدا كيسى *
هر ديشخ لساندن منكر شخ اولنه خطاب در فاذا كان كذلك حال الاولياء كايين بس سن اى وجه باطنى تو غمدق
نه مى نه دمسن نزاع و حسده كيكاهه سن يعنى كيه نزاع و حسدا نمكده سن (منشوى) بادشهرى و بازى رى كنى *
بر ملائكت ركنازى مى كنى * كوا بس بر ارسلان تو برينى الهيا و ايناوسن ملائكه اوزره ركنازى ايلرسن يعنى ملائكه
اوزره قيله اورسن (منشوى) بدجه مى كوى تو خير محض را به هين ترغف كهر آن خضض را به سن خير محضه بده در سن
يعنى مشايخ عظامك وجودى خير محض در همچون كم و بدسو در سن خير محض همچون نورلر حقه كده سوزو بلك عين
خضض و محض دناه تدركاه اول ترغف عدايله سن و كونه انخفاضى (مى) بدجه باشد مى محتاج مهان * شخ كه
بود كياى رى كزان * فى الحقيقه بده اولور خير اولان محتاج مى اولور كه مراد اصلاح نفس ايتنلر در و فى الحقيقه
شخ كيم اولور كياى رى كزان * كسى رى پايان يعنى مكمل انسان و مصلح و مرفى بان و جهان اولور (منشوى)
مى كزان كيا قايلا بده * كيا ايلرسن هر كز مس نشده * مى كز كيايدن اكنون اوقى قبول ايدى ايلر بده
كيا اسدن هر كس اولدى يعنى مى كسى ايقى و خديس اولان ميشلر كيايدن قابل شرف و فعال اولد بده
كيا مى شهنس بولنلر مى كى دن اولنلر دن هر كز دن و خديس اولنلر (منشوى) بدجه باشد سر كسى آتش عمل
شخ كه بود عين در اى ازل * اصل بده اولدى امى خدادن سر كش بر زل و غضوب و آتش عمل اولدى شخ كيم اولدى
در اى ازل عيني اولدى كه آتش عمل اولدن معرى و خلل و زلادن سر ادر (منشوى) داهم آتش و ايتنلر آتازاب *
آبى ترسيد هر كز آلتاب * داهم آتشى آيدن قورقودر آت رآب قن خوف ايلر آلتاب دن يعنى داهم آتش غضب
و شم و اى ماه طهور و آب نوره تقوى ايدر آت رآب و شعلدن قن قورقودى يعنى منيع آب و نور و ماه طهور اولان
قن آلتاب نقايه و اشتغال اوصاف حيوانيه دن خوف ايلر يعنى ايلز (منشوى) در رخ هر عيب * هى سبكى *
در بختى خارجى مى كنى * اى منكر وجه بدر كاملده عيب دنلر ايلرسن و دنلر قلى بهشت حقيقه بدر كوا بهشت
ايجره خارجى لعل ايلرسن و كوا صاف و قلرسن (منشوى) كه بهشت اندر زوى تو خارجو * هيج خار انجايانى غير تو
سن خار طلب ايدى ايجر كه بهشت كيدن سن چنده سندن غيرى خار بولرسن يعنى كز فرشى جنت ايجره كيدن سن
اى خار جو اولان كسه هيج خار بولرسن آنده وجود مى دار كدن غيرى (منشوى) هى بيوشى آفتابى در كلى *
رخنه مى جوى ريدركا * بى * هر مقدار با بقده عظيم آفتابى ستر و نيلان ايلرسن بريدركا سندن رخنه و نقصان طلب
ايلرسن يعنى اورنك استرس آفتاب حقيقه كل انكار مذمتده و رخنه و خلل استرس بدر كاملده (منشوى) آفتابى كه
بنايد در جهان * هر خفاشى كجا گردد نهان * بر آفتاب دين كه جهانه طلوع قيلور بر خفاشندن اوترى قنده نهائى
و محتق اولور (منشوى) عيها اوزد بران عيب شد * عيها اوزر شك ايشان عيب شد * عيها بيلر رلدن رلدن عيب
اولدى غير اهل الله رلر و غير تدن عيب و نهان اولدى يعنى جميع عيوب عقله و شرعيه خود و اوت انبيا اولان
بيلر لرد و قدح ايلنلر دن عيب اولدى و وارث * حضرت نى اولان بيلر زير كه عند العوام عيب اولان بر شى فرضى
قبول ايلسه اول عيب اولنر بلكه ظاهرى بخلاف عقل و شرع و باطنى موافق عقل و شرع ادر اگر چه عند العوام
كاه و ام اول عيب و مراد بر ملا افعال حضرت نى عليه السلام كى و جميع اسرار غيبيه و انواع امور لائز بيه اول
بيلر لرنلر و غير تدن عيب و مستور اولدى يعنى دارن انبيا اولان اوليا خلق عاشق و طالب اولد قلى اسرار
غيبيه به و انوار ازميه به عارف و خزينه دار زردن الله آقى خلقه اظهار را نمكه قادر ددر و ليكن كالر شك و غير تلمرن
ناخرمه اول عيب اولان سرلى افشا و اظهار ايلر بولنلر چخته عيب اولدى و لهذا عند الانظار بحرم اسرار اولنلر
بحسب الجماله آكا نكار ايدوب عيب قيلدى اگر چه بهر ان ارميه و شك و غيرت * محبوب اكل حقيقى عوامه افشا
ايله لردى خود اول عيب اولنلر بلكه جله آكا نكار ايدوب بر احداث كار ايلزدى دكلا اولور (مى) بارى اذ دورى

برسیدی آن سیه رسو اشود زیرا که هر برشی مشدیده بدالو و بر سید اوزره اول سیاه رسو اولور (می) چون
 سیه شدین پس تا نبردده بعد ازین بری که سید زود و چونکه دین سیاه اولدی پس دودل تا نبری یوندر کمره
 یعنی سیاه اولدقدن کمره اول چولان اوزره دوی نیز کیم کورری علی القور دوی کورمه که قادر اولور
 (منشی) مراد تنگه که اوزنکی بود دودل و باروش هر تنکی بود دودموری که که اوزنکی اولد دودل تنک یوزله
 هر تنکی اولور (منشی) امر دوی کو کند آتکری و روش ابلق کردد از دودلور * اماروی کسه که
 او آتکری لایه آتک یوزی ابلق اولور دودتور ییگلدن (منشی) پس بداند زود تا نبرگاه * پس بداند زود کوی الیه
 پس روی تابی فوروجی دایه سیاض و متور اولان کسه علی القور کاهاک تا نبردن سیلور پس حضرت خدائک
 در کاهاک علی القور ناله ایلر ای الیه بادشاه دوسور (منشی) چون کند اصرا روید پشه کند * خاندن جشم
 اندیشه کند * امام معاصی اوزره چونکه اصرا اولیه و بدانی کندی به بنه و صنعت ابلیه اندیشه کوزنه
 خاندن ابلیه یعنی عقل و فکری کوزنی و کور قله (منشی) قوه شدید ذکر شیرین شود بر دین ابرم تا نبر دین
 شود * کمر و کور کوفه فکر ایلر اول جرم رنک * تنک قلی اوزره شیرین اولور تا نبر دین اولور و عاقبت کافر اولور (منشی)
 آن شب باقی و ارب رفت اوزره کست بر آینه تنک بیج قوه اول کاهاکد پشمان اولق و باروی دیو اضرع قیاتی آدن
 کندی آینه سی اوزره بش خات پاس اولور دوی یعنی قلبه زیاده پاسر غالب اولدی (منشی) آهش رازنکها خوردن
 گرفت * کور هر رازنک کم کردن گرفت * اول عاصیلک آهش قلبی * کور کرام معاصی بیگلدن طودی * کا قال علیه
 السلام ان القلوب قعدا کا یصد المیدیه فالوا و اما جلا و هابا رسول الله قال ذکر الله * کالک کور امانی باسکر * ابلک
 طودی (منشی) چون نویسی کاغذ اسید بر * آن نوشته خوانده اید در نظر * چونکه سید کاغذ اوزره باز سن
 اول مسطور اولان نسته نظر ده اوقوش کاور یعنی قلب بر کاغذ سید کیم در حق خط خطای آتک اوزره باز سن
 اول مره نظر ده اوقوش اولور و ثانی آتک اوزره بر دخی باز مل اوقوشی متفهم اولوب هر ایکسی غلط اولور
 تنک میورر (منشی) چون نویسی بر سر نوشته خط * فهم ناید خواندنش کردد غلط * چونکه خطی
 باز مل کاغذ باشی اوزره باز ملن فهمه کور یعنی فهم اولور آتک اوقوشی غلط اولور (منشی) کال سیاهی بر سیاهی
 اوقاد * هر دو خط شد کور معنی * بداند زیرا اول بر سیاه خط که بر سیاه اوزره دوشدی یعنی واقع اولدی هر یکی
 خط کور اولدی و بره یعنی برمدی (می) در سوم باره نویسی بر سرش * پس سه کردی چو جان کافرش و کور او چنی
 کره اول خطک باشی اوزره خط باز ملن کافر کجی او خطی زیاده سیله سیله ایلد یعنی اگر نالنا آتک اوزره
 بر خط دخی باز ملن پس اول کاغذ باشی سیاه ایلر کافر باقی کبی کا قال علیه السلام ان العبد کلما ذنب ذنبا حصلت
 فی قلبه نکتة و داه ان استغفر صلت وان عاذ زانت حتی یسود قلبه وهو الران الذی قال الله تعالی فی کاب کلا بل ران
 علی قلوبهم ما کانوا یکسبون (وقال ایضاً فی العصاة الذین کسبوا السیئات و یزیدون سئمتهم ثلثا قال و یزیدونهم ثلثا
 ما لهم من الله من عاصم الی آخر الایه) (منشی) پس چه چاره چر شاه چار که * فامیدی میس واکشش
 قدر پس نه چاره واردر یو کونه سیاه روان اولان کسه به چاره کراولان الله رجوا النجاة من غیر رحمت حقن باس
 میس کیدر و تنک کجیاسی نظر الیه در نظر یعنی انتظار اولده چار در معنی فامیدلک مسدر و تنک کجیاد و اسی
 عبدالله رحمت حق انتظار ده که افضل العبادات انتظار العرج سور لمسدر (منشی) فامید بیا به پیش اونی *
 تازدر بدیو بیرون جهید * امید سز لکری آتک او کتده قور کتا و اسز در ددن طشره صغیر به سز یعنی خلاص
 و نجات یوله سز (منشی) چون شعیب این نکتها با او بکت * زان دم جان در دل او کل شکفت * چونک شعیب علیه
 السلام اول نکتات حقشانه فی اول مغرور مدیدی اول به مضاف اولان نفس و کلامدن آتک قلبند کل ایمان و اقیان
 آبدی و لکن اول موآخذ نکل نشان طلب قیلدی پس حضرت حق شعیب علیه السلام و جی اید ب خبر بردی
 کاری فی الطمان رجلا فی زمان شعیب قال الهی کم اعصیلک فلا تعاقبی فارح الله الی شعیب قال یا عیسی قل لفلان
 کرا عاتبه و لکن لا یعلمه الماسل عته لذه طاعانی الی آخذه منه حلاوة مناجاتی (می) جان او بشد در و جی آخن * گفت
 اگر گرفت مارا کوفشان * آتک جانی آسمانک و حیثی استدی اول کسه آیدی حضرت حق اگر بری طودی اید به
 آکشان فنی (می) گفت ارب دفع من میگوید او * وان رفتن رانشان ی جویده حضرت شعیب علیه السلام
 آیدی بار فی اوبه دفعی دیار و غرور اول مواخذه به نشان اسفر (می) گفت ستارم نکورم رازهاش * چرنکی رمز
 از برای آتلاش * حضرت خدش شعیب یغیر علیه السلام آیدی بن ستار العیوم آتک رازین دیزم بر مرزدن
 غیری آتک بتلاسندن اوزری (منشی) یکن نشان آنکه می کیم و را * آتک طاعت دآرد و صوم ردها * آتک بر نشانی

اولدر که آتی مواخذہ ایلرم اولکه سومدن دوعادن طاعت طور (منثوی) از غار و از کوه و غیر آن * لیلک ذره
 ندر اذوق جان * ودی خمازند روز کاندن ودی آنک غیر بسندن یعنی اگر چه آندن و کوهی طاعت ظاهر اولور لیکن
 اول که بر ذره جان ذوقی طوغ و روشن و لطیف طاعت ابر لیکن اول طاعت واقعه اذن بر ذره جاشی و ذوق طوغ
 (منثوی) ی کند طاعت واقعه سنی * لیلک ذره ندر جاشی * آنک طاعتی بحسب التظاهر نیز و لطیف و لیکن
 معنائی نفوذ کادر جواز و قدر و آنچه بود (منثوی) ذوق باید ناده طاعت بر * عزیز باید ناده دانه * خبر
 ذوق کرک * طاعان تلمیه و محصول و بر مغز کرک * ناده خبر و بره ذوقن مراد اخلاص و حضور قلب مراد اما که
 اخلاص و حضور قلب اولیه طاعت محصول و غرات و بر منتهی مغز کرک * ناده خبر و بره (منثوی) دانه
 بی مغز کی کرد نهال * صورت بی جان باشد بر خیال * ای سز دانه چن نهال اولور یعنی اولز جانش صورت
 خیال دن غیری اولز کذلک بلا حضور و اخلاص اولان اعمال خیال دن غیری اولز و غرات لذتی بر من و قبول
 مرتبه سن بوایز (بقیه قصه طعنه زدن آن مردی که بر شیخ (منثوی) آن خبیث از شیخ ی لایب در آن * کرک نکر باشد
 همیشه عقل کار * اول خبیث * خدن او تری و افرمه ملت سوبلدی لایب اولودی دیکدر بوراده هر سوبلدی
 معنائیه اولور شاشینک عقل دایم کرک و کرک فهم اولور (منثوی) نه منش دیم میان مجلسی * اوزن قوی
 عاریست و غلبی * که اول شیخ بن بر مجلس اورتاسنده کوردم پس اول تقوادن عاری و زاده مفلسد (منثوی)
 و نه بار نیست خیر امیان * تابی قی سکت و اعیان * و اگر که سنک بکاتصدق و اعتدال ذوق ابیه و کجه
 خالق تا خصلت قی عیان و اشکاره کوره سن (منثوی) شب بر دش بر سر یک روزی * کت بکر فقی و عشرت
 کردی) اول منکر مری کجه بر روز یک طرفه ایلندی و ابتد نظر الله قی و عشرت ایلک کت (منثوی) بکر آن
 سالوس روز فقی شب * روز خمسون مصطفی شب و لایب * نظر ایل اول روز دانه اولان ریه و شیده اولان فقه کوندر
 مصطفی صبی و کجه اولوب کی (منثوی) روز عبدالله اویا کشته نام * شب نفوذ بالله اودر دست جام *
 کوندر * کلام عبدالله اولش شب نفوذ بالله آنک افعال قییه مسندن الله جام شراب (منثوی) دید شیشه در کف
 آن بپر * کت شیخا مرهم هست غری مرید اول پرک الله شیشه بی پر کوردی اول مرید شیشه ایدی
 ای شیخ سیکند فرب و غرور لارود (منثوی) نونجی کفی که در جام شراب بی مجیز دودوری با شتاب * سن
 دیمیر که شراب جامند شیطان ایشرا نده عجله اید بعضی شیشه دهبوبه واقع اولور دودی مزه شتابان با شتاب
 یعنی شیطان اوورلک عجله آ آ کالیش (منثوی) کت جامی ایشرا برگرداند * کاند اولور کجی بکشد
 مرید که خصلت الله جامی کی کوروی ای شیخ سنک دخی غرور و حیلتنی وارد دیدی کده تعلیم اید و ارشاد الله عقیده
 معقولی محسوس مرتبه شده ارازا دیوب و خرابطن و یام فاطمی تفهیم ایچون ظهوره کتور دیدیکه ای مرید
 بیجی آخلمین مالامال ایشلدی که اول جامک ایچنه صغیر روز و زلاله سی (منثوی) بکر ایچا هیچ کجی ذره
 این سخن را کتوشود غرقه نظر ایل بوراده هیچ بر ذره صغری یعنی ای مرید نظر ایل هیچ بر ذره غرور و سوادن بر قطره
 بوجام محسوسه صغری صغیر اما بوسوزی کز اشتمش حسن یونک سرندن مغرور و غافل سن یعنی اول منکر دن
 ای مرید بوسوزی اگری اشتمش و کامفرور سن (منثوی) جام ظاهر خیر ظاهر نیست * دور و دایر از شیخ
 غیب بین * بوجام ظاهر خیر ظاهر کادر غیب بین خیدن بوی بعبید و بحال طوب یعنی بوجام ظاهر شراب
 ذکر سن بوی غیب بین و اهل دین اولان شیخ صاحب تمکیندن عبید و تنزیه ایل (منثوی) جام بی هستی متعجب
 ای قلوب * کاندرواندر تکعب بول دیو * جامی خصلت و راقی و وجودید روی الله کت و وجودیدای عقلی ناقص
 ایل که اول نور حقله مالامال اولان وجود جامه هر کز بول دیو و خدعه و ریوض صغیر بلکه مغایرت و سوا حکم نمده
 اولان مخلوقات و مکنونان بر ذره داخل اولز (منثوی) برومالامال از نور حقست * جام تن شکست و نور
 مطلقست * اول خصلت وجودی حقل نور دن برومالامال در تن جامی صندی و نور مطلق و یعنی اول بر جامد که
 نور حقله برومالامال اولوب طولدی و جام خصلت محو قیایه شکست قیایوب عن نور مطلق اولدی جام وجود شیخ
 بر مرتبه لطیف و دقیق اولدی که نور مطلقه دویوبری بر سه مشابه و متشاکل اولدی اگر نظر حق به نظر
 اینک کو با قدح وجود شیخ وارد در غالی بود (و اما قال الجندی مناسبا لهذا المثل (تنظیم) رقی از اجاز و رت انحر
 قضا با رتسا کل الامر * فکنا ما خرو لا قدح * و کنا ما قدح و لا خیر * و بوجدله الیق تعبیر و ایلش قهر اولدر که مشابه
 عظام و ایلای کرام قدس الله ارواحهم بر مقلمه و اصل اولور که ناده اصل جمیع اذواق و لذاتی و لذت و وجه تقایس
 و طبایعت حقیقت مشاهده قیور و بودوق حقایق به وجود پر جودری محل و منظر اولدی اعتبار به وجود لیتنه

جام و اول ذوق حقیقه مدام تغییر ایدر او بود و اول تحت الاطهار و ملائک عالی مقداره حضرت پروردگار بر مرتبه
 قوت و اقتدار و بر مرتبه که بر مقتضای حکمت باطن الهیه اگر استراره باذن الله اول امور غیبیه و ذوق و سرور
 معنویه و فی تعلیم و ارشاد و ایچون و یا شود معنائک صورت بغلشنده و سر غیبینک شهادت نگلشنده بر آخراذات
 و بر غیری حلاوت ایزدیلدی ایچون صورت کتورور و مرتبه حبه نورور حتی جنبه منکر لک و باده عقل
 و ادراک شایع ایدوب نورور نه کم شیخ مر قوم ذکولان منکر مذموم عقل و ادعای خود یکی کبی و جنبه
 مریدان دخی ایمان و باقیان احیای ایدوب بتورور شیخ مذکور مرید مرید ایمان و اعتقاد ن زیاد ایدوب بتورور یکی
 کبی و دخی حضرت قصب البان موصی کندی معتقد لرندن بر نیک شمه سن دفع ایدوب حقیقت حاله واصل
 ایدوب بتورور یکی کبی قنوجا تده شیخ قصب البان موصیلنک نقبه سنده بوکونه نقل لرندشدر که قصب البانک
 حجره سنه بعض کسره لر کورد لرکه اجل نسوان و احسن انساندن محجوب رنجوبه شکندد مایک کسه داخل
 اولد لر بس آنلر در حال شیخی انکار ایدوب بعض مجلسده شیخک قدح و منته سنه شروع قیلد لر شیخک مرید و معتقد لرندن
 بری یونری دفع ورد قیلد قدح و نور دید لرکه بزوبه کورد لر شیخ حکم باقناها راستر سگ سنندی تجسس اله تاسکا
 دخی بوقصه کشف و باهر اوله پس مرید شیخک احوالی تفصیلدی فی الحقیقه کورد دیکه ایکی کسه کلوب حجره
 شنه داخل اولدی مرید دخی و عقب دخی باب ایلدی شیخ کبدر دوسو یلدی و مرید دخوله استبدان قیلدی شیخ
 رضا و ربوب مرید ایچری داخل اولوب کورد دیکه بر دایر زیا شیخک عیننده و بر حسن او لر باخا نشده اوزمشر شیخ
 حضرت نری و نوله کاهمه عاتقه و کاهمه کاهمه و کاهی تلذذ و تمتع طریقه معامله ایلر مرید شیخ اولوب دیدیکه ای سلطان
 حقیقت یونفر غرضی باجم اولسه لر نه بن جناب ولایت مانکه انکار بوکورد که قصه موسی و خضر مسطور اولوش وین
 العلماء شرت یولشدر و لکن رجا ایدوب که یوسرد فتح باب و یوزدن کشف نقاب یوسر سزید کده شیخ تبسم ایدوب
 دیدیکه ای فرزند بر عینده اولان محبوب شکر خند و بلند بنم عقل و مساعدت عینک صفتیدر و یوحجوبه و انبیه
 بنم نفس نقبه ملک هیتیدر حضرت خدایان اشری و نعمت کبری حاصل اولق ایچون اولیا سنه معقوفی مرتبه
 شهادت و معنائی عام صورت کتورور اول مبتذل و متجسد اولان معنادن لذت صوبه بی تمتع و تلذذ ایدر لر
 و استراره اول معنائی صوره بن مرتبه لر نه کبدر لر پس شیخ قصب البان اول محجوب و در کار ایدوب کندی به
 شمع ایلدی در حال غائب اولدی و کذلک محجوبه بی دخی سنه سنه اولوب در آغوش ایلدی اول دخی نابید اولدی پس
 مرید شیخ یوسر لشماهده سنده حیران قالدی و حالت جبریل امینک رسول اگر مه دحیه کابی و حضرت مرعیه
 بشر و اسکننده مثل و تجسد ایلمی قیلندن اولور (منشوی) نور خورشیدار بقدر حدیث * او همان نورست
 سید بر دخیب * نورع آخرا وزره اولان کرامته و بر کونه حالت دخی اشارت ایدوب یوزدر یونرشول خورشید
 اعظم درگاه کرونلرک نوری حدیث و خبث اوزره واقع اولسه بنه اول نوردر یونلرک من بعد خبیث و صاوت اوزلر
 و بر یحیی * کراتدر که من کل الوجوه مریدار قبول قیلر لر مثلا بر یحیره جمیع ام الخبایث اولان خری دوکسک
 مریدار ایلر پس بر محیط اولیای کلینک یحیر باطنه نسبت بر قطره و شمس منیرا نلرک نوره کور و بر فزده پس یونلرک
 باطنی مریدار و خبیث حرامدن و طعنا مدن نیجه خبیث اولور و نوجه له نجاست قبول قیلور زرا یونلر طهارت
 حقیقه حاصله اولشدر بشریت لوشله ملوث اولنره * و ره فیاس ایلک جائز کادر زرا یونلرک جله خوارق
 عاد اتلندن بری تبدیلی ایمان ایلکدر مثلا نظر اکسیر تاثیر لر میس زوزره نری یراقا کبر ایلر نه کم حضرت
 عمر رضی الله عنهن روایت اولنور که زمان خلافت نرنده قیصر روم آکابض هدا یونیشکش ارسال ایدوب رسول
 روم آتی حضور عمر فاروقه ایصال ایلد کده کورد دیکه یو جله ملک میاستد مال مال بر شیشه و ارسوال ایلدیکه یوندر
 رسول دیدیکه بر زهر قنولر که زهر کرم بر متفان ایچر ساعت و ارسوب دیدن کوی خود شنه بر اجهل ایچوسر
 در حال ککندیدن کمر پس حضرت عمر رضی الله عنه دیدی که بکاشقندن اشده دخی اولز و یوب اون و یبه
 مقداری زهری قالدی و یوب نوش ایدوب رسول بحالی کوروب کندی فراموش ایدوب بعد زمان کورد دیکه هیچ
 فاروقه ضرر کادی و متعبد دخی اولدی پس ایمانه کلوب مسلمان اولدی (منشوی) شیخ گفت این خورده جامست
 ونه ی * هین بر بر امکنر ان * کبروی * پس اول شیخ بهام جام ایچره اولان مدای عمل مصفا ایلوب منکره
 خطاب ایلدی و بر وجه عتاب بوکونه سوز سوز یلدی ای منکر بوالده اولان خودنه جامدرونه میدرگاه اول اشغه
 کل ای منکر و اول جام ایچره واته تلر تیل (منشوی) آمد دید اکنین خاص بوده * کورشد آن دخی کور و کبود
 پس شیخک حضور نه کادی کورد دیکه اکنین خاص ایدی پس کور اولدی اول بیهوده و یعنی اولان دخی (منشوی)

گفت میرا ندیم مرد خویش را و رو برای من بخوابی ای کاش که مرا بخوابست مضطر گشته ام من فریخ از محضه
 بگذشته ام * اول * الله عمرمان و منی ای از کتاب الباری طرق نشسته در حالی دکلوا باغش و با خود نظر و تبدیل
 طریق او در کار ما و با خود وقت ضرورتند امثالاً لا امر الله و خصت شرعی بی اوت کتاب ایک او زوره در زیر
 عزایله عمل نفعه واجب و مستحب آنست و قنده و خصت الله عمل ایکن اوله واجب و مستحب (کاروی عن ابن عمر ان
 الله یحب ان توفی رخصه کما یحب ان توفی عزائمہ و عن انس رضی الله عنه ان الله یحب ان لا یعمل رخصه کما یحب العبد
 مضطر فیه) پس حین ضرورتند اولان و خصت شرعیة یک سائله شروع ایدوب سور را اول شیخ کندی مرید نه اول
 دمه دیدی و منکره تعریف و سایر انکار قیلاندر مسئله ضرورتی تعلیم ابدی و ارای اولوس بدیم ایچون شراب نید
 استه زیرا که بنم و نجیم وارد و بن و جاله مضطر اولشم و بن شیخ و المده حالت محضه دن یعنی شدت جوددن اوله یکرم
 منوی (در ضرورت هست هر مرد را پاک و بر سر منکر زاعت با ناله و ضرورتند هر مرد را پاک و بر سر منکر زانتی او زوره
 لعنتند خالک اولسون یعنی بر خورای الضرورات تسبیح المختارات حین ضرورتند هر مرد را و بر سر منکر زانتی او زوره
 شریعت بیان منکر نک باشد لعنتند خالک اولسون خورای مضطر اولاندر حضرت کریم و وحیم حلال ایلند و یو کا
 دلائل جود و جودن قرآن عظیمه حکیم مطلق سور را که (انما حرم علیکم المیتة و الدم و لحم الخنزیر و ما اهل به
 لغیر الله من اضطرعیر باغ و لا عاذ خلائم علیه) یعنی ای مؤمنان و سکر سکر اولان و زوریکز حرام ایلدی الامر دار اولشی و دم
 مسفوحی و لحم خنزیری و اصنام ایچون مذوحه اولوب او زوره اسما اصنام ذکرا و انانی برکسه مضطر اولسه و باغی
 و طاعنی اولدی فی حلاله و وقت نفسانی به نجار و زو یلمدی فی حلاله و برام اولان شیناری تا اول قیلسه اکا کا یو قدر بلکه
 اول دمه و یو یله ایلنک شیری چو قدر فضا برکسه حین ضرورتند و رخصت شرعی بی از کتاب ایلوب اولسه هر دار
 اولور و میته جاهلیت او زوره اولور مثلاً مسائل فقهیه دن بری و در که برکسه بیک برکن یو غایزه برقمه طور سه و آتی
 مضطر قیلسه اول سینده مالک دفعی ایچون صوامق و وضو و نجسه و لکن قنده خبر اولسه و آتک دفعی ایچون کفایت
 مقداری شرب خیر ایلسه آتم اولان صورت آخری بر قاج کسه سفرا یسه لور بر جابه کنه لور اولان صولری اولسه
 اما با ایچله واد واد و کسه بعده یونلر ما میتده بر شریعت عالم کسه به زیاده عطش غالب اولسه یونلردن صوامق
 و یونلره و لکن خبر اولسه و اول عالمک دخی عن قریب آه و صوله یقینی اولسه و درمق مقداری علی قدر الکفایه اول
 خبر دن ایچیه آتم اولان اکبر بعد الشرب بعد خطوات محدودده آیه واصل اولسه نه قویه قیلان زیر اول حنده
 ما کول و مشروب اولان محرمانه حرام دینز قافیه و لا تغفل فیه مسائل شرعیه و احکام مرعیه (منوی) کرد
 سخنان بر آمدن مرید * هر شیخ از هر شیخی اوی چشید * اول مرید شیخ فرما فی ایضاضه نک چوره سینه کلدی
 شخدن اوژی او مرید هر بر کو بدن شراب طاعتی (منوی) در همه سخنانها اوی نید * کشته بد بر اعلی خیم نید
 دو ککی مضانه لرد مال مرید شراب * و مریدی شراب و نید ابه بر اولان کوپ عسلدن بر اولش ایدی (منوی)
 گفت ای زندان چه حالت و چه کار * هیچ شیخی در دخی بیم عقار * مرید مضانه ده اولاندر ابدی ای و نذر لانه حلالر
 نه ایلند و هیچ بر کو بده شراب کو و مریم (منوی) جله زندان نردان شیخ آمدند * چشم کران دست بر سر ی زدند *
 جله و نذر چونکه کوکرامی کورد بلار اول شیخ حضور نه کاد بلر چشتری کریمه اید بی الاری با شاری او زوره واد و بلر و ناز
 و نضرع ابه یو دید بلر (منوی) در خرابات آمدی شیخ اجل * جله سب از قدومت شد عسل * ای اولورل شیخ مضانه به
 کلدک جمع شراب منک مبارک قدومت کدن عسل اولدی (منوی) کرده مبدل قوی را از حدت * چان حارام
 بدل کن از خبت * من شرای نا پاک کلدن تبدیل ایلشن بریم جاقزی دخی خشدن تبدیل ابه یعنی خبایش نفسیه
 و نجاست بشریه و جسمیه دن بریم و جزی دخی بال و طاهر ایدید بلر (منوی) کز شود عالم بر از خون مال مال *
 کی خوردند خدا الاحلال * یعنی شد کان خدا من بعد حرام بیک احتمال یو قدر فضا حرام بیکه به متوجه اولسه
 الله تبارک و تعالی آتی تبدیل ایدوب حلال ایلر نه کم اول شیخ کلدی حین ضرورتند مضانه منی ایچمه که متوجه اولوب
 و مریدی مضانه به کاوب جله خلی یو قیدوب جمع خلی عسل مضانه بر اولش کوردی بس یونلر بر علقند
 هزار گونه حکمت و کرامت مشدر چه دوید کلدی حلال اندر * حلالر کوکر رخصت شرعی بی از کتاب ایلد بلر
 بر حلال * ثانیاً حق تعالی آتی صورت حرامده قویوب عسل مضانه تبدیل ابدی ثالثاً کوکرامت علیه واسطه سیه
 مجبور اولر قویه و انانی ظهوره کلدی پس اگر عالم خوندن مال اولسه و حرام طوله قن بیرنده خدا حرامی یز
 الاول حلال بیر یعنی خدای متعال کندی عبد الله که عالم دم مسفوح طوله و مرید حرام اید مال مال
 اولسه اول مردار و حرامی بال و حلال قیلاندر سیه حلال و طیب و طاهر بیش اولور و یونده بر نیکین معنی دخی

اولد که مثلاً بنده خدا بر عالمه و ارسه که اول زمانده هیچ حلال قالسه اول بنده خدا حرامدن قدر کفایه سد حق ایلر
 پس حلال بیش اولور و بونک مفهوم مخالفه شدنن بر لطیف معنی حاصل اولور اول مفهوم **حکرم** عالم حلال ایل
 مالا مال اولسه و هیچ حرام قالسه بنده خدا اولین اسره و اینزالا بنه حرام بیدر یکدور زیاجاهل و مختلاف هیچ اولر سه
 اسراف ایلر پس حلاله اسراف ایلک حرامدر پس بنده خدا اولان و مالکنک و ضامن طلب قیلان و وجهه حرام
 یومن بعد و نوره حرام بیک مسر اولر (ولو کان طعمه هم فی صورت الحرام) گفتن عایشه رضی الله عنها با مصطفی علیه
 السلام که فوقی صلی بریا تا از سیکتی چونست (می) عایشه روزی به پیغمبر گفت **یا رسول الله** ویدار نهفت
 حضرت عایشه رضی الله عنها بر کون حضرت رسول علیه السلام دیدی یا رسول الله سن اشکاره و نهان (منوری)
 هر یکا یکی نمازی میکنی **بی** دود در خانه نابلز دینی **بی** هر قدمه بوله سن یعنی هر بر موضع که اتفاق دوشه اولد نماز
 ادا ایلر سن حالا کشته کتا ایچنه نابلز دینی کیدر و خانه نابلز ییسی نابلز و آلوده ایلر (منوی) کچه بی دانی که
 هر طفلی بلد **بی** کرمستعمل هر جا که رسید **بی** اگر چه یاور سنکه هر بر نابلز و بیلد طفل مستعمل و ملوث ایلدی
 هر ره که ایر شدی (منوی) گفت پیغمبر که از هر مهان **بی** حق نجس رابلز کرد ابدان **بی** و ایست شریفه ای آتیه
 حاکم بنده اولان ایستادن (کی خورد در خدا الاحلال) یعنی مؤید اولور یعنی حضرت راستن با عمله السلام بعض
 برده بلا مصی و لاحصاده نماز قیلدیکه اول بر عدم طهری موهم اولور دی حضرت عایشه بونکس ندن سوال
 ایلد کنگزنده جواب با صواب یوردی که با عایشه حق تبارک و تعالی اولور ایچون یعنی کار یا اویلا ایچون نجس
 و ناپاکاری نابلز یوردیل (منوی) حیده کاهم را از آن رولطف حق **بی** نابلز کرد اید تا هفت طبق **بی** اول بیلدی راک
 ایلدی کی جهندن لطف حق بنه دخی حیده کامعی نابلز ایلدی هفت طبقه یه دل بن نابلز ایلدی رده دخی قیسم الله آق نابلز
 ایلر (منوی) همان و هان ترک حسدن کناشهان **بی** و روره ایلدی شوی اندر جهان **بی** پس آگاه اول شاهان حقیقت
 اولان انبیا علیهم السلام و اولیای عظامه حسدی ترک ایلد و روزه جهاند بر ایلدی اولور سن قیاس انفس علی
 النفس جائز کلدرد (می) گوا کر زهری خورد شهیدی شود **بی** نوا کر شهیدی خوری زهری بود **بی** زیرا اول فرضا کر
 یز زهره سه صافی عمل اولور یعنی شر ایلر سن اگر صافی بر شهیدیه سن تمام زهر اولور (می) کوبدل کشت و بدل
 شد کارا **بی** لطف کشت و نور شد هر نار ایلر زیرا اول ولی بدل اولدی و آنک کار دخی بدل اولدی بدل ابدان اولان
 کسه به در لرا نکجون بدل دیدیلر که کندی اوصاف بشره سی افتاد و اوصاف الهیه به و اوار بانی به منظر اولدی
 جمیع کاری دخی **حکرم** نابلز کرید کار الهیه به بدل اولدی و اول عین لطف اولدی و هر نار نفسی مختصا و اوار اولدی
 و بونک لایم داری لطیف و خدیت **بی** نقیض قیلری کندی قدرت بشره لری حبیلده کلدرد قوت انسانیه به محدوده
 و معاومه در بلکه قدرت الهیه واسطه سه یله در (منوی) قوت حق بود می بایلر و **بی** رده می چی چون کسند
 می یلر **بی** ته کم قوت حق اولدی ایلا یلر قوشنه که اصحاب فیلر هلاک ایلدی یوخسه برضعف مرغ اوفیل نیجه
 هلاک ایلر (منوی) لشکری را می عک چندی شکست **بی** نابدانی کان صلابت از حقت **بی** کوروک بر عظیم
 لشکری بر قاج حقیق و شغف زار صدی نابلز سنکه اول قوت و قدرت حضرت حقندرد (منوی) کر ترا سوا می آید
 زین قبیل **بی** و بونکوان و سورا اصحاب فیل **بی** اگر کا و سوسه کاور سه یوقیلدن قوری اصحاب فیل سور سستی
 او قوتاسکا مشکل حل اوله و سورة فیلر تقسیری جلدار الله مشیر حکایه سنده می ورا شدی فلیطیل فیها (منوی)
 و رگنی با و می و همسری **بی** کافرم دان کر و زیشان سریری **بی** اکرای بشر بنده قلان اول ولی کله سن عناد
 و همسر لک ایلیه سن یعنی (ما هذا الا بشر مثلنا) دوسو بلیه سن کافر یل بی اکر سن بوکست خلق سبیله آتیردن
 باشی قورتره سن یعنی البته باش قورتره می سن دیکل اولور و اکر بواصحاب سلوک و معنای اولان و اشتیر سیر تلر
 ای موش طبعیت خصلت حسنه و لطافت جبلت لری حبیلده سکابه مصطفی ایچون متابعت و مطاوعت دخی
 قیلر لیه صقن مغرور و مهب اوله که حضرت پیغمبر علیه السلام (رحم الله امرأ عرف قدره و لم يتعد طوره
 یور شد و وحسن سیرت و کمال ملائمت و متابعت مؤمنانک شانتدرد و ادا قیلندرد **بی** کافال علیه السلام
 المؤمنون هینول لذنوب کاجل الانفان قیدانقاد و لن ینج علی حفره استناخ **بی** و معنایه مناسیب موشله اشتیرلر
 حکما به ایراد ایلدوب یورور و اشتیردن ولی کامل و قاضی مر ادا و نورو موشدن کوا تاهین اولان مرد جاهل و غافل
 مقصود قیلور (کشیدن موشه هلا اشتیرا و مهب شدن موش در خود) (منوی) موشکی در کفه هلا اشتیری **بی**
 در بورد و شیردان اولر می **بی** برحقیر موش بر اشتیرلر لولاری الله قایدی و عناد و یکجندن موش روان اولدی
 (منوی) اشتیرا زحمتی کشد یا و روان **بی** موش غرمتد که هسم یلوان **بی** اشتیر حست لککن و طبع بنده اولان

ملایمت و ملائمتند که موشه روان اولدی موش مغرور اولدی کندیشه یوله دی که بن یولان اولدم (منشی) برشته
 نزد پرو اندیشه باش * گفت بنجام زانو باش خوش * موشک اندیشه سنگ بر تو باشه اوردی و منعکس اولدی
 اشتریدی بن سکا کوستره من خوش اولدی کنی مقدار ک وین من می سکا بلدر به من مغرور اول شدی
 دیدی (منشی) تا ما بدر برل جوی بزل که کاندرو کشتی رفون بل سکر * و موش تا بر عظیم تکر کاره کادیکه
 عظیم جسم قبل آند زبون اولوردی (منشی) موش انجا ایستاد و خشک کشت * گفت اشترای رفیق کوه و دشت
 موش جوی کارنده طوردی و خشک اولدی اشتر موشه ایدی ای بن کوه و دشت رفیق (منشی) این توقف چیست
 حیران چرا * بانه مردانه اندر جوی راه یوقف ندر و حیرانلق نیو ندر آیا عکی مردانه قوجو ایچنه کل خوف
 ایله (منشی) قولا و روی ویش آهنگ من * در میان رمباش وق مزین * سن فلا و سن وین * من هیش آهنگ من
 یولک اوره * سنده اوله وصیت و سکون قیله (منشی) گفت این آب شکرست و عین * من همی ترسم زغر قاب
 ای رفیق * موش اشتره ایدی و جوی عظیم و دریک آندرای رفیق بن یوایده غرق اولقدن قورغم (منشی)
 گفت اشتراییم حدکب * باد رویت ایدان اشتر شتاب * اشتر موشه ایدی تا آتیک حدوققداری کورمه اولاشتر اول
 آتیک ایچنه شتابه آتاق قودی (منشی) گفت نازا فوست آیدای کورموش * ترجمه حیران کنی و رفیق زهوش *
 موشه ایدی ای کورموش آب بن دیزمه دکن دره سیدن حیران اولد و هوشدن کتیک (منشی) گفت مورست
 و ما را از راهست * که زانو تا بارانی و رفیق هاست * موش اشتره ایدی و آب سکا مودر ورنه اوده هادر زرا زانو دن
 زانو به فرقلر وارد یعنی اشتر موشه متابعت قیلد قنصره موش دخی مغرور و جب اولد قنصره بر صوکارنه
 کلرب مقبر اولوب اشتر آتیک نحر ووقفندن سوال قیلوب اول دخی کنی به نسیله آتک شکر و عین اولسنه
 اغتراف ایلوب و ایلدکاری کستا خلفنه اعتذار قیلوب و اشتر عظیم شانی یلوب دیدیکه سلطان کسکنته یوآتی یعنی
 سلوکده اولان و رطایف بی حسابدر سکا کنته مودر ورنه نسیله ادر هادر زیرا که زانو دن زانو به فرق عظیم شفقدر
 و یو خصوصه (دقیق کل ذی علم علیم) کلامی * صدقددر (منشی) کرزا نازا فوست ای پرهر * من همی صر
 گذشت از فرق سر ای پرهر * کر بوضو و سنگ دیرنه دکن ایبه تحقیق بن یاشم اوستنده و زانو دن مقدار ک کشمدر
 (منشی) گفت کستاقی سکن باری دکر * نانو ز جسم و جانت زین شر * اشتر چونکم موشک یوچیز بن کوردی
 آکا نادید ایلوب ایدی برگرد دخی کستا خلق ایله نانو شردن سنگ جسم و یالک باجمه (ای) نومی بامثل خود
 موشان بکن * باشتر موش را بنود مضن * ای موش من کتیک کی موشره عتاد و مشایله ایله موشک شترایله
 سوزی اولز (منشی) گفت قویه کردم از هر خدا * بگذران زین آب * هالک من را * موش اشتر دن چونکم یو یوچ
 و تفرع به متعلق اولان سوزی اشتردی آکا ایدی قویه ایلد الله ایچون یوآب مهلکدن بی کور پس شتر موشی
 تنادب قیلد قنصره موش ایلدیکي کاهه * کستا خلفه قویه قیلوب معترف اولد قنصره (ما جلی الله و لیا الاعلی
 حسن الخلق و الکرم) حدقنک مصداقیه (منشی) ارحم امدع شتر ا کتیه * برجه و رکوبیان من نشین *
 اشتره من جت کادی و دیدیکه آکاملول صیره من اور بکم اوزره اوزور (منشی) این کذشتن شد مسلم من را * بگذرانم
 صدهزاران چون ترا * بوجور مکملک تحقیقا کا وین نوعه مسلم اولدی صدهزاران سنگ کی که لری بوجو نه و رطه لردن
 بوجوریم پس تعلیم ادبه شرع ایلد و دیدیکه (منشی) چون بعبه یسی پس ویراه * ناسی اچاره و روی سوی جا
 چونکم یغیر دکلن متابعت ایت و آردجه کیت یوله تا کجاه طبیعت وجهالتدن تورنلوب پرکون منصب
 متبوعیه و مر تبه مشیخته و اصل اوله من نفسکه نظر قبل و منصف اول (منشی) تورعیت باش چون سلطان نه *
 خود را چون مر دگشتیان نه * چونکه سلطان دکلن رعیت اول کشتی کتیک کدک سورمه چونکه مر دگشتیان
 دکلن یعنی اگر من سلطان طریق دکل ایست بر سلطان رعیت اول محصل نظر ایله مر دگشتیان
 دکلن دریای حقیقت جابته تنها کدک سورمه بلکه کشتی و طریقت علنه عالم برش مندره متابعت ایله
 تا ما دیو الله کشتی فی شکسته قبیله من و کردل ضلالتنه مبتلا اولیه من (منشی) چون نه کامل دکان تها تمکیم
 دست خوش می باش تا کردی خیر * چونکم دین و طریقتده کامل اولیه من تها دکان طوعه یعنی شرد و تنهار اولک
 ای عده دست خوش اول یعنی التی فی خاستندن و خبانه دن یالک و طبیب قبل تاخیر ایلیمه من سدتن مر ادش و خورتن
 مر اد علدر و تخمیر اعمال ایتمکه دست ظنیف و نفس شریف لازمدر (منشی) انصوارا * کوش کن خاموش
 باش * چون زین حق نکشتی کوش باش * الله سارک و تعالی سور ما عرا نک آترده یو دیکه (و انذاری القرآن
 فاستمعوا له و انصوا لعلمکرم ترعون) یعنی شول و فته کدای * و منلتر قرآن ارقنه سزاقی سامع اولت و سکوت قیلب

الهی بدن رحمت و امانی را جای اولی بقدر خاله هم لایر که بآیت مأموم حقدند و در عند قرآن القرآن اقصا صلوات
 البخره واجب و خارج صلواتند و مستحب در پی حضرت مولانا صاحب طریق امام علم اولان مر شده اقتدا
 ابطه کاری جهتن من و تمیز یکنه تنزیل ایدی و آنکس استند ظهوره کان (ان الله يقول علی لسان عبد) حدیث
 شریفی که خواسته حتی کلامی اید یکنه تنبیه قبول در کارهای مستعمل و مستور شدی به سنده اولان جناب حقد
 انصتوا اصری قول الله و ناموس را اول جو که کس لسان حق اولدک و بلا واسطه وجودی مطلق حق اولدک حقدن سبق
 اکثره و مظهر وحی و الهام اولدک و فوای اول و آنرا کلامی استماع قبل (منوی) و رو کوی شکل استمار کو *
 باشه نشان و مسکن و اوز کو * صاحب دل و مر دکامل حضورند اکرم و سوز بسک استمار و سوال طریق
 سوله لای طریق المکاله و المناظره و الاختیار و تنه نشان طریق اولدک کلامی مسکن صکی سوله
 و اولدک طریق اولدک و اوضه و مسکن الیه تا کبر و کینه عمل قلیه سن و سهوت و شعور و معیلا اولیه سن (منوی)
 ابتدای کبر و کینه از سهوت * راهی شهوت از عاده است * صکر و کینه ابتدای ظهوری شهوت ندر سن
 شهوت کل ثبات و استحکامی عادت ندر یعنی اوصاف و دیدنک خبیث و قبیح اولان مظهر کبر و کینه در بابی
 صفات ذمیة فلان ابتدای شهوت تقسایه در و سهوت تقسایه حظ اید کفری تنه درده ای قیه منقشه در و سهوت
 شهوت قلیه در کبر و تنسک محسوس و ظاهر در اولان نشان در حظ اید بقدر مثلا دراهم و ذنوب کثیره و حدایت
 و بناتین لطیفه و دهده و تصور و حیوت رفیع و ما کل و مشارب تنبیه و ملاس قیه و مرا تیبیه و محاسن و مجامع
 کبی و نورانی خیار در نفس و ندرن حظ اکرو و نوله متکبر اولور و حق بر اهل حق و مشیتان دن منع قلیه
 نوله اسیر اولان آکا کین قبولی پس ابتدای کبر و کینه شهوت اولور و در سهوت دخی شهوت خبیله در اول نفس
 تقسیم ناسدن حظ آگمی و علم و علی اوزر مدخ خلقان لغت و لمسی و بین التام عزت و ریاست طلب قلیه در اصل
 قورقن شهوت و در اولدک قال علیه السلام ان اخوف ما انا فی علیکم الایه و الله شهوت و تنبیه محصل ابتدای کبر و کینه
 شهوت ندر و شهوتله رموز و شوق شهوت تقسایه و خطوط جسمانی به اعتدال اید کینه در جو کیم شهوت اعتدال
 اید کفری بد حکم اوله سی آدن کرو چکن کسه به خشم کور و شول کسه اندونه تم کیمور (منوی) چون
 فحان کشت حکم خوی بد * خست اید بر کس کت و کشد * چون کیم عادت دن قبیح خول حکم اولدی
 خشم کور و شول کسه اوزره کسنی خروجه (می) چون کول خور کشتی هر کاه و کاه کشتار کل باشد عدو
 چو کیم کل خور اولدک هر اول کسه کل یکدن سی کیم و کسه کاه کسه عدو اولور (منوی) بت پرستان چون که
 گردن بند * مانعان واه بترا دختند بت پرستان چون کیم بت کور و سی طول و تربت اولدک مانعان
 دختند و هر کیمیک انلری بت پرستان دن منع ایلر به آگاه اوت ایدر (منوی) چون که کربلیس خویسر وری
 دید آدم ارحم از نری ایلر چو کیم سرور کله خوی ایددی و ریاسته اعتیاد قیلدی حضرت آدم علیه
 السلامی اول ایلر سرخرافدن خور و حقر کوردی و یلدی (منوی) که بازم سروری دیکر بود تا که او مسجود
 چون من کس شود * که بدن او و عالی غیری بر سروری اولور تا کم او بعلین کسه نیک مسجود اوله (منوی) سروری
 و عزت عزت روح را * که بود ترقی لای و ابتدا * سرور کله زهر در اول روح دن غیری که اول روح ابتدا دن
 ترقی لای اوله یعنی ازل از ازل محلی تریک اوله تریا کدن مراد کمال خلوص و حب الهی و (منوی) کوا که بر مار
 شده که مدور کان بود اندر درون تریا که طایغ اگر بر مار اولدیه بریا طوغه که اول طایغ در و ندر تریا کرار
 اوله مار کاشوری اولر * کذلک ماردن اضر اولان به ریاست دخی معدن تریا اولان بنده کل حق ضرر و مر
 (منوی) سروری چون شده غایت را ندیم * هر که بیکشده شود خصم قدیم * چون کیم سرور کله دعا حکم
 ندیم و صاحب اولدی هر کیمیک آنی صدی ایه مسکن قدیم دختن اولور یعنی هر کیمیک سنسنت سرور کله اعتبار
 اغیوب طبع که مخالفه کلام و سوله و تنسکی شکست ایلر سکا دخی قدیم اولور (منوی) چون خلاف
 خوی تو گوید کیمی * گینا خیزد تریا ابوی * چون کیم اهل حقدن بر کسه سنک خوریکه خلافی سوله سنک
 آکا چو کینه لایق و افر و افر سوله یکنه بر سن (می) که مر از خوی من بری کند * هر مارا که در تابع میکند
 کبی فلان کسه بنم خوریدن قویار و بی شا که در تابع ایلر پس حضرت مولانا قدس الله سره العز بر طایفه علی
 طریق الحکایه بیور (منوی) چون باشد خوی بد حکم شده * که فروزد از خلاف انشکده * قبیح خوی
 چون کیم حکم اولدک اولیه مخالفدن انشکده دن قن شده لئور یعنی چون کیم اول ریاست جو و مصیبت خو
 اولان کسه دم خوی بد حکم شده اولیه دی اهل حق مخالفدن آتش محلی اولان تنسی مشعل اولور میدی

و عناد و مخالفت قیام میدوی بد آنکه چون کم سر کش اولمیدی بجن مخالفتند آنده آتش بارلاری
 و اهل حق اولان ناصحه عناد و مخالفت قیلدی (منثوی) با مخالف اولماری کند * در اول خویش را
 جانی کند * بپشتن ماقبله مناسبی سؤال مقدره جواب طریقه اولور من بر سائل * و اسؤال ابلر که
 بعض کسه اولور که اهل حق آلت خویش خلاف سوبله و افصال شبعه من مذمت ابله آلت مخالفت ابلز
 و آنکه کده نفسی مستعل اولوز سوز سوبلر بلکه اهل حق موافقت و متابعت ابلر و بر منه
 اعتراف ایلدوب منم بل دویوب سوبلر سورور که بگویند کسه دخی اولکی کبی اهل تقدیر زیر مخالفت اولان
 اهل حق مدار ایلر یعنی باطنی باغض و عداوت و ظاهر متابعت و موافقت ایلر و تسلیم و رضایه منسوب سوز سوبلر
 تا اول اهل حقن * کواکنده و قلبنده کندنی به بر ایلر الحاصل و است جو و معصیت خوادان اهل نفسن
 ایکی حالی او در اکر ناصح مخالف ضعیف و کندنی قوی ابله بی محابا غصه کاور و خجسته در و تدن اظهار قیام
 و اکا شکاره مخالف اولور و اکبر ناصح مخالف قوی و کندنی ضعیف ابله مخالفه اولماری ایلر و اکا ناصحه
 تسلیمت و موافقت سیدله به بر ایلر کن باطنی آلت سوختن را کلیل دخی نیاز دیک اولور (منثوی) زانکه خوی
 بد کنست استوار * مورثوت شد عادت * هجو مار * فرامدار ایلدن کسه ده قبیخ خوی استوار و بایدار
 اولمدر مورثی ضعیف اولان شهوت عادتدن مارکی قوی اولدی (منثوی) مارثوت رابکس درایتلر و ورته ایلن
 کشت مارث ازدها شهوت مارثی ایلادریاضت و بجاهده ایلدوبلر و خوسه همان سننک مارث ازدها اولدی
 (منثوی) لیک هر کس مورثیده مارثویش * نوز صاحب دل کن استفسار خویش * لیکن هر کسه کندنی
 مارثی * و در کورر زبهر کسه کندنی عادت و خویش خوب و زیبا کورنور و مامن کندنی صاحب دل و مرشدن
 استفسار و تجسس ایلر (منثوی) تانند زرمس نداند من سم * تانندش دل نداند مفاسم * مادامکه من زرد
 اولدی بن سم بیلر مادامکه کواکل شاه اولدی بن مقدم بیلر یعنی مادامکه در قانون اولده کندنی باطل یعنی
 بیلر و بن سم و عقربا یم دیو اعتراف قیلز بلکه مسلت منم نه منده * کندنی بر جوهر عالی و مرتبای
 صاحبی زعم ایلر اما اقران منم نه مندن تبدیل اولوب زرمی نه منده * واصل اولدی کندنی * دل منم نه منده اولان
 حقیرانی یلور و کذلک مادامکه بر کواکل شاه اولده کندنی اول حالنده اولان افلاسی بیلز و مفلسکی
 حالنده بنم فاسم دیز و تنم غنای حق و غنی اوله و افلاس و احتیاجدن نجات اوله و ظاهر سلطه الهی ایلر
 آنده کسه کندنی اولی منم نه منده اولان و تعلق و افلاسی * اولور الحاصل انسان بر اعلا و مامل اولیضه کندنی
 منم نه مندن و تعلق بیلز دیک اولور (منثوی) خدمت کسیر کن منم و اولور * جوهر میکش ای دل از دلقارو
 منم منم کبی کسیر خدمت ای دل دلقارو کن دلقارو (منثوی) کست دلقارو ای دل نیکو بدان * جو
 و روزوب جه انداز جهان * دلقارو کد دلقارو دلقارو ایلر که اهل دل روزوب کبی جهاندن صبر ایلر و یعنی
 دلقارو کد دلقارو ای دل بوی اویلر که روزوب کبی و ناز جهاندن صبر اولور و کون و سکندن مغارت و مایست قیامور
 یعنی روزوب بری برندن صبر ایلر و مغارت قیلدی کبی و ناز دخی جهاندن اوله صبر اولور و تسلی و منخل اولور
 و الله نه منده لک قیامور (منثوی) عیب کم کو بنده الله را * منم کم کن بدزدی شاهرا * حضرت خدا ایل بنده منن
 عیبی سوبله یعنی الله بنده منی طامع دیند عیلمه و تابع نفس و دوا در عیلمه و باخود و نازمندی تعیب و نهیم
 ایشکله عیبا * منم ناز کون و سکندن آزاد اولان شاه جهان اولور بس شاه اولدی دزد کاه از منم ایلر یعنی
 هیچ منم ایلر و لوکان فی سورة الفکر و المکاره زرا اهل * لور * کندن تحت الاطام و جوفی ملوک وارد و روتا
 اشعت و اغیر کنی عبدالله دعا لری مستجاب و معتبر (کا قال علیه السلام و ب اغیر اشعت مدفوع بالاوب
 لواقسم علی الله لایرم) ممکن اولدی منم نه صورت فقر اده اولان حسن ظن قیلان و سوز مندن محبت اولی لازمدر
 (کا قال علیه السلام یا کمالظن فان الظن اکذب الحدیث قال علیه السلام خطا لعم و ارشاد الامته
 اذا ظنفت فلا تحققی) نه کم اهل کشتی مقبول خدا اولان بر درویش معادت کشتی سر قیامه منم اولوب آنتره قلی
 آزرده اولدی و کماله قوی و بیخ و نقر یلر ایلر آنتری صحبت و رضای * فاند منن خائب و خاسر قیلدی (گرامات
 اند درویش کد کشتی منم کد بدزدی (منثوی) بود درویشی درویش کشتی * باخته او رخت هر دی پشتی *
 بر درویش و اولدی بر میکش ایلر منم دل و رختدن بر دقن یعنی دیه و نهیم ایدی و هر دل و رختدن منم دقن کل
 و نهیم و خلق * کور * بهرله و رومنی دخی جازد که رخت منم و مضاف اولیه و تقدیر معنی یوله ایلر که برکی ایچره
 بر درویش و اولدی و هر منم در خندن و سیاه بدن پشتی درویش شدی پشتی ارتمه صیدی و هر منم و حدت ایچره و بدنی اول

درویش کندیسمه مردلار رخنه ندرن برارقه بصدیقی دیوشدی واکا اعتماد و اتساک قیلش ایدی (منشوی)
 یارمده همیان زرا و خفته بود * جلد را جسته و اورا هم خود * کشیده اتون کیسه سی ضایع اولدی و اول درویش
 اویش ایدی و آندن غافل ایدی * کشیده اولارک جله سن طلبا بله دیلر و پوند بله ارقی دخی * برسی کوسیدی بوبله
 دیو (منشوی) کین قهر خفت را جو بیم هم * کردید اوش زغم صاحب درم * که باو اویش قهری دخی و اولیم
 صاحب درم غم و لالندن قهری خوایدن سدا را ایلدی (منشوی) کاندین کشتی برمدان ک شدت * جلد را جستم
 تنوائی زورست * اتون صاحبی خواجه دید بیکه و کشیده همیان زورک و ضایع اولمشدر مردان کیسه معنا سنه در
 کشیده اولارک جعیسمی آرداق و وفلقد سن فور لقمه کاند کلسن (منشوی) دلق بیرون کن بره نه شوز دلق
 تازو فارغ و دوا هام خلق دلق اوستکدن چیقر دلقدن عریان اول تا خلقک او هام و ظنوفی سندن فارغ اوله (منشوی)
 ک گفت ارب مر غلام را خسان * منم کردند فرمان در زمان * درویش چونکم یوسوزی اشتدی و رنجیده
 خاطر اولوب ایدی یاری سنگ غلامکی خسلمم ابله بلر فرمان ابر شد (منشوی) چون بدره آمد دل درویش ازان
 سر یون کردند هر سودر زمان * چونکه درویشک ککلی اول تمتمدن درد و الهه کادی خوری هربا بدن باش
 چیماردیلر (منشوی) صد هزاران ماهی از دریای زرف * در دهان هر یکی دری شکر * نیچه بوزیک ماهی
 پراولان در یادن هر بریک اغزنده بر درامانه در یعنی اول درک تعریفی قابل ایلر و ککلی وصف دیا نه گلز
 (منشوی) هر یکی دری تراج ملکی * کلاهت این ندادش رکشی * هر در در برکت تراج ایدی زبر اولر
 حضرت خداداد بر بر برترک طوعز (منشوی) در چند انداخت در کشتی و جست * همه را را با سخت کرسی
 ونست * درویش ماهی بلر اغزندن بر فاج در اوکب کشتیکل ایچنه اتدی و کندیسی کشیدن طشره صحرادی
 تحقیقا هوا فیکری دوزدی و افروردی (م) خوش مرع چون شهاب بر قش خوش * افرار اوج و کشتی اش
 به بش * شاهلر خشنده خوش مرع افر دیتی * ککلی درویش اوکب فوخته هواده و کشتی آکل اوکنده
 (منشوی) گفت و و کشتی شعلرا حق مرع * نایاشد ناخدا دزد کدا * درویش هوادن کشیده اولته ایتدی یوری ای
 اهل کشتی کشتی سزه حضرت حق بکا ناکد ادم ز سر کله اولیم (منشوی) تا کرایشد خسارت زین فراق * من خوشم
 جفت حق و با خلق طاق * و فراقدن عجب کجه زبان اولور بن خوشم حضرت حق جفتی و خلقه طاق اولور یعنی بن
 حضرت خفیه مصلاب و خفقدن مشرق اولور یعنی حاله ملطیف و خوشم (منشوی) بی مرا اوتتمت دزدی نه
 فی هم را بهمازی دهد نه اول خدا بکا دزدلالت متنی قورینه دم یولاری بر نمازه ویر (منشوی) بانک کردن دهل
 کشتی کای هماد * از چه دانودت چنین عالی مقام * کشتی خلق درویش چاغردیلر بوبله کوه ای همایان ایل
 بوبله عالی مقامی سگاه سجدین ویردیلر (منشوی) گفت از تهمت نه لدن بر قهر * و از حق آزار بی چیزی حقیر
 چونکه کاه کشتی آتک کرامت عیلمن کوروب کادیلر که ای همایان نه جسدن سکا بوبله عالی مقام ویردیلر اول دخی
 علی وجه التوبه و التضرع و نزل قباحتی اول اطاعت منزله سنه تنزل و ثابا آندن کندوبی تنزه ایدوب موصل
 کرامت عظمای و سورت خدمت مولا اولان خدمت و طاعتی تبیین قیلوب دید که بو کرامتی فقر ایتهمت قومعدن
 بولدم و بر حقیر نه ایچون حق و حمیده ایدیمیل کدن بولدم (من امانتی و لیاقتد بارزنی با نهاریه) حدیث
 شریفنکد موجهه و لیبی ایچون حق ایچونکد اولور و جیز و حقیر ایچون بونله امانت ایدن جقه محاربه بیلور اول
 چیز حقیر نیوا فایه نادر (کا فال علیه السلام لو کانت الدینان عنده جناح بعوضه ما فی منها کار انر بهما
 بعده قول اولدن تنزه و اضطرار ایدوب دید که (منشوی) حاش لله بل تعظیم شأن * که بنوم رفیقان بدکان *
 حاش لله آندن بولدم بیکه شاهلر تعظیمدن که قهر او زره بدکان اولدم یعنی حاش لله بن جناب حق تنزه ایلر
 فقر و صلهایه تهمت ایلر کرامت ولادت و بر مکدن بو کرامت عظمی و ولایت کبری مشیتا مان طریقه تعظیم
 و خدمت ایلکند که قهر لحظه بدکان اولدم بونله سوء ظن قیلق مقبول خدا اولدم (منشوی) آن فقیران
 لطیف خرس نفس * کزنی تعظیم شأن امد عیس * عیس نلک تعصیری و جلدک واسطنده خرس حکایه سنده
 ترک کنتن آن مردانسم سائده مرد و ایتدی یعنی قهرادن مراد مطلق بی زورسم اولان کاند کلد بیکه خوش
 نفس لطیف قهر لردر که انارک تعظیمدن اوتری حضرت رسول علیه السلامه بر وجه تعلم عیس سوره سی کادی
 اگر سوال ایلر و سیمه عیس سورسی عبدالله بن ام مکتوم حقه کادی جواب اول فقره وارن اهل خانه
 هر زمانده معنای شامل اولور و آنرا دخی و تعظیمده اسفل اولدی (منشوی) آن قهری بر بهیا بیج نیست *
 بل بی آنکه بجز حق هیچ نیست (یعنی اول در کراولان و تعظیم قیلان فقیر لاق دیا به طو انشققدن اوتری قهر لرد کادر

بلکه اندر اتری اولان یوقلق و قشر اقدر که حدقن غیری هیچ یوقدر و سکندی و جمیع اشیا نکل نظر ندیده من کل
الوجه مقبر و قاید بر یوقلقه و اصل اولان و عدمیت اصلیه من بولان ولی به مقید بر لر کاینات سقیقه القمر من درجه
القمر فی طیف فیه (منشوی) منم چون دارم اظهار که حق و کردار من بخزن هضم طبع و بدی دیدیکه نیجه منم
طوثر من انزیکه حق تبارک و تعالی بدی قات احتمال غرضه امین ایلدی قن سالک بالیکه کنیدن قاتی اوله حقه باقی
اولور و جمیع کونه تصرف قیلول و غزن هضم آسمانه تر شمه داوا اولور (منشوی) منم نفس سنی عقل شریف
منم حسنی فی نور الطیف و فی الحقیقه تمت لایق ارلان نفس دو عقل شریف دکلدر منم حسدر نور الطیف
دکلدر (منشوی) نفس سوفطانی آمدی زنی * کش زدن سازنده همت کفشتش * نفس اماره سوفطانی
کلدی اول قسمی اور یعنی نفس اماره سوفطانی طبیعت کلدی آکاشیت و ریاضتله اور که آکاور دقلق دوزرانی
دو ککال ایلد اصلاح ایلر آکاجت عقلیه و تعلیه سوئی که دکل سوفطانی فلاسفه دن اوج نوع اوزده بر فرقه در که
حقایق اشیا بی انکلا دیلر کاید اقی الحلد الاولی حکایه الوزیری بی در خیا لاش چوسوفطانی (منشوی)
مجهز یندر فروردن زمان * بعد ازان کوبد خیالی بودان * نفس سوفطانیه کبی مهزات و شوارق عادی
انیا و اولیادن کور اولر زمان ایمان و اتقاد جانیته شمله نور و بالیکه نوراندن کوردر اول مهز که بن کوردم
بر خیالی ایدی (منشوی) در حقیقت بودان دید عجب * چون مقیم چشم نامدر و زینب * عکس حقیقت
اولیدی اول عجبی کوریم کوزدم مقیم اولوردی روز و شب نیرون چشمه مقیم کلدی پس جواب و بر لر که (منشوی)
آن مقیم چشم با کانی بودی قن برین چشم حیوانی شود * اول مهز با کور چشمه مقیم اولور حیوانانک
چشمه قن قن اولر (منشوی) کان عجب برین حس دورد عورتک * کی بود طواس اندر چاه تک * زیرا اول عجب
اولان مهز بود طواس ظاهر مدافعت ایلدی عار و تنک طوطاوس طار قیوده قن اولور و وطن قیلول (منشوی)
تافس و بی مهر اسیر کوبد من رعدیک کوبد ان هم چوسو * زنه بار کاجوق سولبی دیه من زربان
یوزدن بری سولیم و اول برسوزم موی کی دقیدر یعنی ناسن کبکس قن دیه من بو خصوص صله جوق و سولبی
و آکاکلام الطبی بر یوزدن برین سولیم و اول دخی قیل کیدر حد اعتدال دن خارج دکل و خبر الکلام ماقبل دول
مضو تندن محاوره کام کلامه مومناده و طعنه مده و شرابه شرط اعتدال هر کسک استعداده کورده و روضه
مطلق بر حالته مخصوص دکلدر تنه کومعنائی اشارت ایچون کثیر الکلام طویل انما کول طعنه اولان
صوفینک حکایه من قلمه کتور و امل لساندن هر کسک استعداده مناسب اولان اعتدالی یان یورولر (تشیع)
ظدن صوفیان بران صوفی که شش شیخ بسیار کوبد * (منشوی) صوفیان بر صوفی شمه دزدن * بیش شیخ
ساقای آمدن و حاققه اولان صوفیلر بر صوفیه شمه اوردیلر یعنی تشیع ایلدی اول خاتاه شمشک
او که کلیدر (منشوی) شیخ را کفشدند ابل ما و نوا برین صوفی بجوای بنشوا * صوفیلر شمه ایلدی بر
چاتر زدن دانی من بوضو فیدن نامدی بنشوا (منشوی) کفست آخر چه کله ست ای صوفیان و کفست این صوفی سه
خود اردن کسک شیخ ایلدی صوفیلر آخر شکایت کزندن صوفیلر زمر می دیدی بوضو اوج ثقیل خوی طوثر
(منشوی) در حوض بسیار کوبد چون جرس و در خورش لغزون خوردن ازیست کس و اولاسوزده بسیار کوبد
جرس کبی نایاب طعنه بکری که سه دن زیاده بر (منشوی) و بر بخت بدست چون اصحاب کف * صوفیان کردند
بیش شیخ زحف * ثالثا و ارباب اصحاب کف کیدر که نوم طویل صاحب در صوفیلر شخ اکتده زحف ایلدی
یعنی و اوج خصلت صوفیلر بقیه زیاده محال قدر دو لوله اوردیلر و شخ و غوغا ایلدی زحف جنکه و غوغایه
در لر (منشوی) شیخ روز اور دوی آن فقر * که زهر سالی که هست اوسط کس * در خبر الامور اوسطاها نافع
آمدن اعتدال اخلاطها * شیخ چونکه صوفیلر اوقدامی کوردی اول فقر جانیته توجه ایلدی و نصیحت
طریقه ایلر آکایه سولیدی که هر برالدنکه و اردن و سطرطی طوط یعنی هر برالدنکه واقع اولدی و سطرطی طوط
و افراط و تفریطدن حذرایت نه کم دینشدر (نوسط اذما شت است افا نه و کلا طریقه صد الامور منم) و خبر دخی
خبر الامور اوسطاها سولیدر زیر اخلاط اعتدال دن نافع کلدی یعنی اخلاط امور معتدله ایلدن نافع کلدی
و حدندن مجاورتا تیمکه نفع فیلدی نه کم اخلاط بدن انسانی کور منم من (منشوی) کزیک خنای فزون
شد از عرض * در من می دم بد اید می * اگر بر خلط افزون اولسه و حدندن شج و قیله بر عارضه جهندن
انسانک تندن مرض ظاهر کار و سید اولور کذلک امور صوری و معنوی دخی حد اعتدال دن تجاوز ازانسه خلادن
خالی ایلر (منشوی) بر من بر خورش و غز در صفت * کان خرق آرد قن در عاقبت فلق موی بد بر اندر زایل

هم فزون آمدن گفت اینک هر کس استعداده مناسب اولان اعتدالی تأیید اجون موسی ابد خضر که احواله شروع ایدوب و اندن اولان حصه ناید بکن - ان - و در هر که صفت و خصلته کندی صاحبک اوزره زیاد اوله فزا اول عابتهده صبح فراق کتور یعنی اگر چه کندی تفکد من استعدا که مناسب کند یکی معتدل فایده که کندی قرین و صاحبک اوزره صفتده و کلامه افراط و زیاده ایله که اول افراط و زیاده لاق بقضا عابتهده فراق کتور و جده الفه بباب اولور حضرت موسی علیه السلام خضر علیه السلام اولان نفق شرعی کندی استعداده کوره اندازه و اعتدال اوزره ایدی و لکن هم فزون کادی یا نیک گفتنک اعتدالندن (منشوی) آن فزونی باخضر آمد شفاق گفت درو نمکری هذا فراق اول فزونی حضرت خضر شفاق و خلاف کادی حضرت خضر حضرت موسی علیه السلام ایدی و ورین مکشور و یسار کوبن پوفاقدو یعنی علی وجه التعمیر (انتقل نقض کعبه) دملک کبی فزون و فضول خضر شفاق و دخی (اخرقتها لفرق اهلها) دو اعتراض ایلک کبی فزون و فضول خضر شفاق کادی و مساویه مخالفت ایلک کادی و لیهذا خضر علیه السلام اگادی ووری سن مکشور (هذا فراق دخی وینک) یعنی شوا اعتراض و اکثر کلام بخله سنک ما نیک آیریمجد ویدی کویا حضرت خضر مقدم موسی علیه السلام (فلان تنقطع معی صبر) دیکله بتم فعله قهر ایده من و اعتراض و سوال ایدوب یکاسو بلس وین اعتراض و سوال استمرد و بصفت و سکونی بروجه کانه تعلیم ایلشدی و اول حضرت دخی (تخدی فی انشاء الله صابرا و لا اعی لک امر) دیکله سکونه عدم انکار و اعتراضه راضی و تسلیم اولشدی پس بعد مدهر فکله بروجه اعتراض سوال ایلدیکچون مکشور منزله سنه تنزیل اولندی و حضرت موسی علیه السلام ابد خضر احوالندن شعله می یلد احوالی ابد بلندی پس اسان خضر وقت اولان شیخدن موسی مشرب اولان میده خطابا آداب مصاحبی تعلیم ایدوب و درر (منشوی) موسی بسیار کوی دور شو و ریه یامن کنگناش و کور شو و زور فنی و سینه شسته و یعنی رفته یکسته و حضرت وقت اولان شیخ در کاهیه موسی مشرب اولان میده یسار ککو و معترض خوسن صحتزدن دور اول و الا شرط طریقت بودر که کاد بلسر و کوزن اول کوزن عیب دین و الحسون و لسان اعتراض فیلسون و اگر کندی کور و اوکم کور من و صحتزدن دخی کتیز من و سینه و عذاب جهنندن صورتا و او فرد کسه سن معنا کنگناش و فواید صاحبندن منقطع اولدن زرا شرط و لیمجه مشروط حاصل اولن شرط تعلیم و ارادت بر مشروط اولدیم صحتزدن قرن تسلیم و ارادت و لیمجه صحتزدن اول و صحتزدن منفعت ظهوره کفر (منشوی) چون حدیث کردی فواید کدریغانه کویذت سوی طهارت و ریتاز و مبتلا چونک سن ناکه نملزده حدیث ایلدک و ابداستی مدلل سکامتی و فقه اولان طهارت جائزه جای و تجدید وضو ابد ابدی (منشوی) و زور فنی خشن جنان می نوی خود نمازت رفت بشین ای غوی و کاد طهارت و وضو ایتمک کتیز من بیوده بیره فوری حرکت و یعنی بیره فواید و قامت قبلی اولور سن خود نمازت کندی ای ازغون استرسن سن او فوری طهارت اوزره مبتنی اولشد و کنگناش صحتزدن تسلیم و ارادت اوزره قرار اولشد پس طهارت اولیه صلو فاسد اولور و ارادت اولر صحتزدن معنی و عبت فایز اوله ایهی (منشوی) زور برانها که هم صفت فواید علقان و نشنه گفت فواید و ارشول کسه لرل قننه که سنکله هم صفت و هم صحتزدن زور و سنک گفت و کوی کد عاقی و نشنه درر یعنی هم صفت اولر سنکناش فاعقل و طایر کدر و سنک سو زیکه مستحق و نشنه درر (منشوی) پاسبان برخواستن کان برزخ و ما عیان را پاسبان حاجت بود باسبان ناغلا اوزره اوردی ما هیلر باسبان حاجت اولدی یوهم وجه در اول طریقت و ما هیلر بجر حقیقت اولان ما هیلرک پاسابه احتیاج اولدی و اهل فائک صحتزدن داخل اولان و شرط صحتزدن لایق کندی کچین و فناشرا بن ایچین و بجز علم شریعت و طریقتله آثار باسابق ایلر منفعتدن خالی دکل دین کسه (متر یعنی طریقتله واقع اولشد یعنی ای کندی علم شریعت و طریقت و صحتزدن اهل فایه پاسبان و حافظ اولورم زعم ایدن پاسبان خواستار اولر و موغلتله قتلانله منفعت زیاد مالیدی ما هیلر بجر حقیقت اولدر باسبان حاجت دکادر اندر وای وحدت ایچر معنی و او او در (می) جامه و شاترا نظیر رکاز است * جان عربانرا شقی زور است * جامه کچیلرک نظری کار زور اما عیانک جاته تجلی زور و لباس در یعنی اناخت و نقسانت لقمه سن بنار و زور و دشر به جامه سن کیندرک نظری جامه شوی اولدر و فقه و قلب و نفس قیلنره دوعربان اولان جاه و لباس وجوددن مجرد قلن روح روانه تجلی الهی زور در ای وجود و اناخت لباسله مزین اولان و قیلنره و قال و معارضه وجد الدن حظ آلان کسه شرط طریقت اکیدن خالی دکادر (منشوی) باز عریانان یکسو باز و باجوانان فارغ از تقاضا شو * باعربانلر دن اشکاره برجایه کیت یا نلر کبی لباسدن فارغ اول تضامه جامه تن

تقدیر ندمد و بعضی با وجودی استند عاری اولن لر دن و شهرت و امانت کس و سندن تفرج و تبری فیلن لر دن بر جانه کیت
 و آنتری ترکت و یا خود آنرا کبی هنگامه و تضامه دن فارغ و آزاد اولر بر ابر قومه محبت و آنرا که صحبت ظاهر
 و باطن آنرا میباید انتضال دیر (مثنوی) در یکی تابی بکل عریان شوی * جامه که کن تاره اوسط روی * و کر
 قادر دکل ایسل که بالیکه عریان اوله سن جامه بی ازایله اوسط یولنه کیده سن یعنی و کر قادر دکل ایسل که بالیکه
 معارضه و جدال و تبذل و فغان تفرج دقله سن و من و مادن عریان اوله سن باری جامه من و مانی ازایله سوز کانی
 سوز بارسل آرزو یلنا که طر اوسطه و اعتداله کیده سن و یونلر دن منافع اخذ ایده سن (عذر گفتن تقصیر آن شیخ
 (مثنوی) پس فقیر آن شیخ را احوال گفت * عذر را بآن غرامت کرد خفت * هر سؤال شیخ را دادا و جواب * چون
 جوابات خضر خوب و صواب * پس اول فقیر او شنه احوال دیدی یعنی اول مذکور اولان درویش معرفت کیش
 کنیدی حسب حالی اول شنه نقل ایلدی و عذری اول غرامته جفت ایلدی یعنی غرامت کبی واجب الاذا اولان
 جوابه عذری جفت ایلدی شیخ هر واثه اول فقیر جواب و یردی حضرت خضر که حضرت موسای خوب
 و باصواب اولان جواباتی کبی جواب و یردی (مثنوی) آن جوابات سؤالات کلم * کیش خضر خود از یرد علم *
 گفت * مشکهاش حل و افزون زیاد * از یرد مشکاش مفتاح داد * حضرت کلجک * و الا تسک اول جواباتی که آقا
 خضر علیه السلام بر علم و الهام و تعلیم حکیم جهنندن کو ستردی اول کلجک * مشکلی حل اولدی و با کندن
 و یاد یافتن افزون حل و کشف اولدی زیرا هر بر مشکلدن اوزری بره مفتاح و جواب کالمصباح و یردی و معنی دخی
 چا ندر که و افزون زیاد مصرع ثانی به مصرف اوله و تقدیر ادرزه معنی یوله دیک اولور که حضرت موسی
 علیه السلام مشکلی حل و فتح اولدی و افزون و زیاده هر بر مشکلدن اوزری آکا خضر حضرت تری مفتاح و یردی
 و حضرت موسای خضره اعتراضاتی و خضره حضرت موسای جواباتی بکا کرت فی اشران تعلیم لاطالین
 و بحمله مبت اولدی و قهقهه می بود که حضرت موسی علیه السلام خضره ملاقی اولوب و آکا شاعره آتدن
 استیذان قیاب اولدخی آکا (ان تستطیع معی صبرا) دیگله جواب و یردی حضرت موسی علیه السلام (صبردی
 ان شاء الله صابرا و الا اعیی لک امر) دیوب اطاعتی و عدم مخالفتی مشعر جواب یورد قد نصکره حضرت خضر
 دیدیکه پس آکا تراغ ایلد که سندن بر شی * سوال ایلد بن آقا سکا خبر یرم * بآن ایلد بن بعد الباقی عواصم
 در یا بانه منطلق اولدی یرم سینه طلب قیلد بلر حتی سینه به آکا اولدی پس حضرت خضره بانه باله آکوب
 سینه دن بر ایکی لوحی تو یردی آقا خضر ایلدی پس حضرت موسی علیه السلام صبر ایده صوب (قال ان رقت)
 لتفرق اهلها لقد جئت شیئا امرا) و سینه فی واهانی غرق قیلندن اوزری دلالت واثه تحقیقاسن شی عظیم
 کتوردن با خضر پس حضرت خضره مواخذله و یرد دیدیکه موسی مقدمین سکا بدیدیکه تحقیقاسن بانه
 اولان کاره صبر ایده من موسی علیه السلام دخی اعتذار شروع لیدوب آکا دیدیکه یا خضر بی مواخذله آقا
 اعتراض و سوال ایلد که خصوصه اولان وصیت کی نسیان ایلد یکم سبیل اول امر ده نای اوانی بجه دکدر پس
 بوا یکدی کشیدن جیقوب بر جانه دخی منطلق اولدی بلر حتی بر غلام یری یکمر مرآت کلدیلر پس حضرت خضر
 آقا طوبی بی جرم و گناه آقا یوغا زایوب قتل قیلدی و سکره حضرت موسای به صبر ایله صیوب (اقتلت نفسا
 زکیة بغیر نفس) دیو اعتراض ایلدی و دخی (لقد جئت شیئا نکرا) دیو انکاری موجب سوز و یردی پس
 حضرت خضر دخی رض و صیت ایلد بکنه عتاب ایدوب (الاقبل لک التان تستطیع معی صبرا) قوفی تکرار ایلدی
 حضرت موسی علیه السلام و دفعه دیدیکه با خضر آکوب سکا اولر قد نصکره بر شیدن سوال ایلد پس بی کشدیکه
 آراقت صاحب قیلد بن عذر بانه اولدم و سکا ایلد یکم مخالفته استخیا ایلوب کندمدن عذر قیلدم دیدی پس
 به منطلق اولدی و بر قرینه کلدیلر بوا یکدی اول قرینه نک اهلندن استطعام ایلدی اهل قرینه یونلری و نقلدی
 اما و اعراض ایلدی پس اول قرینه بر دیوار بولدی که دو شکله قریب اولمش پس حضرت خضر آقا با عمارت
 ایتمکله بانه ایتمکله و با عمارت آقا قائم قیلدی حتی جدار راست و مستحکم اولدی پس حضرت موسی علیه السلام
 ابر تدن صبر قیلدی و با خضر ایتمکله فقر بعض طریقه دیدیکه (لو شئت لا تخفنت علیها امر) پس حضرت خضر
 آکا (هذا راقی بین ینک) دیدی یعنی شول اعتراض ثالث و با خود شو و جفت سسکه بتم مابینی مرافقه سیدر آمدی
 یا موسی سکا خبر یرم بر صبر قادر اولدیک شیدن زیر او کور بلین شین نظر اهرامنگر باطن مقبول و معتبر در پس
 جوابه شروع ایدوب (اما الیسفنة فکانت لمسا کین یعملون فی البصر فاودت ان اعیها و کان و راهم ملک یاخذ کل
 سفینه غصبا) یا موسی اما سفینه بر تاج مسکینک اولدیکه اون قرنداش ایلدی بر شی رده و نشی مجرده ایشردی پس

بن اول سینه می معیوب قتل استدم و بولر لکده و آرد نه بر لک و وارید یک کل سینه صالحی غضب اخذ
 ایدردی پس و کشتی شکست ایدم تا اول اخذ ایلمر و اما القلام فکان اوام مؤمنین غشیان بر هغه ما طغیان
 و کفر افاد نمان بدله مار حما خا منزه کاه و اقرب رحا (جواب ثانی ما قتل اید یکم غلام آتک بابای و آتای
 مؤمن و مؤمنه را ایدردی پس بر خوف ایدر که بوا یکدیگر آتک سبیل طغیان کفر بوری به اول غلام کفر و شری
 بوا یکدیگر لاحی ایدر و دخی کافر له مؤمن بر خانه دما اجتماع قید پس بر ایدر که بوا یکدیگر ریدی بوا یکدیگر
 اول غلامدن خیر لوسی تبدیل ایلمر کفر و زویدن طاهر اولدینی جهندن و عطف و رحمت پوشندن اقرب اولی
 ا کاذب و عوض و برهیدی (و اما الحداد فکان لغلامین یثین فی المینه و کان تحت کتلهما و کان ابوهما صالحا
 فاداد و کان یلقا اشد همار و یخیرا کتلهما رجعتن ربک و ما فعله عن امری ذلک تاویل ما لم تستطع علیه صبرا)
 جواب اعتراض ثالث اما قاتل اید یکم جسد او ایکی قیم ار غلظت قتل ایدی اول شهره و اول جدار لک آتند
 بوا یکدیگر ایچون التوتندن و کومشدن بر کتله و ایدردی و بوا یک غلام کبابای صالح ایدی اول صالح ایچون
 بوخته فی ایدردی پس با موسی سئل ربک ایدر که اول ایکی غلام حله و کال را به بالغ ایدر و استخراج قید لرزیه لرز
 الی ایدر یکدن و نیز رحمت ایچون و با خود و بوا یک کتله فی استخراج ایدر یکدن و نیز می حوم اولدنی حلاله دیک
 اولر با موسی و کور و بکای عجمی بن کندنی رأی و ایتم احمدن ایشلم بلکه باهر الله و یارادته ایشلم شواجوبه
 ثلاثه درس اتم اوزر نه صبرا بکجه ایدر و اوله مرگ دیدیکم شیک تاویلی (مشوی) از خضر درویش هم میران
 داشت * در جواب شیخ معتبر بر کاشت * اول اوج خو فی صورت اقیل و نامقول و بواج خصلت اصلندن مسؤل
 اولان درویش دخی حضرت خضر دن میران ما و تدی و اتم قدمه کندنی (کا قال علیه السلام الان ایاه ما ورنوا
 درهما و لادینا و انا و اورو علما فن اخذ خذ یحفظ وافر) پس معترض اولان شیک جوابه خضر و رحمت حواله
 ایددی و حقیقت حاله ایدر که لسانه کتور و سوبلادی (مشوی) کف را و اوسط اوجه حکم است * لیک
 اوسط نیزم با نسبت * ایدر یکم نم طریق اوسط دخی هم نسبتله در یعنی بوله بیک کتله هر کس بونده مقتضای
 شریعت و طریق بقدر لیکن اوسط دخی هم نسبتله در یعنی بوله بیک کتله هر کس بونده مستوی به الاقدام دکلر
 بلکه هر کس استعداده کوره قیاس اولتور (مشوی) آب جو نسبت با شریعت * لیک باشد موش را آن
 همجو * مثلا ارمغک صوی یا شتر نسبت اندک و کدر لیکن ارمغک صوی موشه نسبت دریا کیدر پس اشتراک
 حد اعتدالی استعداده کوره و موش دخی اعتدالی کندنی به کوره قیاس اولتور (مشوی) هر کز باشد وظیفه
 چار نان * در خور دیا سه خورد هفت اوسط آن و فی المثل هر کجه که غذا و وظیفه سی دین اتم اوله ایکی نان
 سه با و چ نان یکسه اول اوسط ایدر (مشوی) و در خور دهر چار دواز اوسط * اسیر حرص ما سید طست *
 اما در ثانی جیهه اول زمان اوسط دن دور داول اسیر حرص و آرا و مقدمه ما سید طست و مورد (مشوی) هر که ایدر
 اشتاده نان بوده شش خورد میدان که اوسط آن بوده هر کجه که آتک اشتها سی اون نان اولانی برمه بلکه اول اوسط
 اولور (مشوی) چون مرایجه نان هست اشتها * می تراش کرده هم دستیم * چونکم بانی اتم یکجه
 اشتها و ایدر و سکاکی کرده یکجه سن غله هم دست دکلر (مشوی) بونده و کفتم غازی ملول * من یساند
 در بنام در خول * سن اون رکعت نماز قیلفله ملول کاور سن و زبون اولور سن بن بشیور رکعت قیلندن خول اولزم
 یعنی بوجبه کرمی و ترک خدمت قیلزم دیکدن کاه در خول بر نه تحویل دخی نسخه در وقت در روز رزمعنی بن بشیور
 رکعتله عجز و خوله کترم یعنی زبون و لاغر اولزم (مشوی) آن یکی تا کعبه طاقی می رود و بن یکی تا مسجد از خود
 می شود اول بر کسه کعبه دله آتای جلاق کیدر و بر بی خانه سندن مسجد دکن کندی سندن کیدر (مشوی)
 آن یکی دریا کازی بان بیدار * و بن یکی جان * کندی تا نان بداد اول بر کسه عاشق قله و بدل و ایدر به ووردی
 و نو بر کسه جان یکشدنی تا بر نان ووردی یعنی اول بری تا بر اتم و بر ریجه جان قور و رولک مالتنه * کلور پس
 راه اوسط بوجهلک کعبه دله آتای جلاق کیدر و بر بی خانه سندن مسجد دکن کندی سندن کیدر (مشوی) این وسط دریا نهایت
 مسعود * کن مرا ازل و آخر بوده * و اوسط نه اشته اولدنه کیدر یعنی وسط منتهای به نسبت قیاس اولانی همکدر
 زیرا اتم اول و آخری اولور غیر نهی اولدنه اوسط و وسط همکدر دکلر (مشوی) اول و آخر باید نادان * در تصور
 کندی اوسط با میان * اول و آخر کرک تا آتده اوسط با میان تصور صغه زیرا اول و آخر موجود اولی کرک تا که اوسط
 و میان تصور و اولانی همکدر اوله (مشوی) فی نهایت چون ندارد و طرف * که بود او را میانه منصرف * نهایت
 اولان نسبت چو نکا ایکی طرف طویله و اولی و آخری اولیه یعنی فی نهایت انبیا علیهم السلام و اولیای عقلا

با منبر در چو نه کم یکی طرف طوغمز جن اول بی نهایت میانه یعنی اوسط منصرف اولور یعنی جن اول بی نهایت
 حداثه تبدل صرف اولور و افراط و تفریط تصویر یکنور (مثنوی) اول و آخر نشانش کس نداده کف لو کان له البحر
 مداد * سورة کهف آخر نه اشارت در (قل لو کان البحر مدادا) دی با محمد کر بحر محیط مرکب اولسه (لکلمات برقی
 بنم و عکس معانی و کلمات شری رو کا بنی ایچون (لغذ البحر) تحقیق البحر و محو و فانی اولیدی زیر جسد و هر جسم
 متناهی در (قبل ان تفد کلمات برقی) عکس کلمات متناهی اولازدن اول زرا کلمات الله غرض متناهی در پس مداد
 متناهی اولازدن اول علوم نامتناهی کلماتی ممکن اولاز (ولو جتنا بجملة مداد) ای ولو جتنا بقدر تالاهره و نواز باده
 یعنی اگر چه بر کنور سکه اودر پای محیط مثل مدد و زیاده معاونت کتور رسیده نه کلمات الله متناهی
 اولز زرا مجموع متناهی دخی متناهی در بلکه تحت وجود مد داخل اولان اجسام مقوله می هر هایشه متناهی در
 پس یوا نیک سبب زنی یوا لیکه عود یارید یار که کابار در بر محله (وما و یتم من العلم الا قلیلا) یورور بر محله دخی
 (ومن یزنی الحکمة فقد اوفی خیرا) (کثیرا) یورور پس تا خضد و فوفی نیه اولور دید کارنده یوا بیت نازل
 اولدیکه علم الله نسبت علم انسان نلیلد عکس اولور معنای بیت اول و آخر ده مرتبه حقیقتیه واصل اولان اولینک
 نشانای احوال بی باغی بر کسه شرح و برهمن زرا و نزل صفت حقله متصف اولشدر و اوصاف حق ایسه
 غرض متناهی در انبیا اولیا کلمات الله در اول جهت که کن امر به ظاهر اولشدر اگر چه جمیع موجودات دخی یوا سرده
 داخل و جلوه می و جوشیدن کلمات الله در لکن انبیا اولیا علت غایه موجودات و مکنونات در پس یوا نزل باطنی
 صفت حقله متصف و متعلق اولین یوا نزل در و نده اولان معلومات و اسرار و اوصاف و حکمت کلمات اغصان
 و اشعار و اقلام و بحار و روزگار می کب اولسه الی یوم التیام تحریر اولننه نهایت و انجام یوا لیدی (مثنوی
 هفت دریا کوشود کلی مداد نیست مر یا بان شدن راهیچ امید ییدی دریا که چه جیعا مرکب اوله منتهی اولسنه
 هیچ امید و امکان یوقدر یعنی هفت دریا کوشود اولسه یوا لیلیک قلینده اولان عکس پایانه هیچ امید یوقدر
 (مثنوی) یاغ و ییسه کوشود کسرتلم * نین سخن هرگز نکرد دیش و کم * و کذلک یاغ و ییسه اگر چه باقم اوله
 یوا انبیا اولیا نزل باطنده اولان سخن خدن هرگزیش و کم اولز (مثنوی) آن همه حیر و تم قاف شو و یون حدیث
 بی عدد باقی بود اول در کلی مرکب و تم قافی اولور که متناهی در و انبیا اولیا نزل باطنده اولان حدیث بی شمار نه
 باقی اولور که غیر متناهی در (کا قال الله تعالی فی سورة لقمان فی حق کلماته (ولو ان ما فی الارض من ثمرة اقلام
 و البحر عدده من بعده سبعة ابحر ما نفدت کلمات الله) پس بوجه کاختیه دل اعتراض اوله جواب در کاهول * بیسار کو
 و کسار خوار و قدر نفس الامر ده یوا عین بر وی هر قدر رسو ییسه در یادن بر قطره و کوشدن بر ذره کبید در پس
 مکثر اولز بعده اعتراض ثانی به جواب و بر وی یورور (مثنوی) حالت من خواب را مانده کسری خواب شداد
 مرا ترا کرمی * ظاهر ده کاهی بنم حالت خواب بکر اول حالتی بر کراه خواب نلن ابلر یعنی ای شیخ نیکا کاه کاه حالت
 و بر راحت پیدا اولور که غلبه نومله مستغرق اولوب میسر کی بدخی یوا یوم و یوجها ندن کوز و یوب عالم حقیقته دیده
 بصیری کشاده قیاس بر بنم و حالت کاهی خوابه مشابه اولور و حقیقت حاله واقف و عالم اولور دن کراما اولز تحقیقا
 یوحانی نوم دام زعم ایلر زور یجب ده ست چون اصحاب کهف دوسوز و یلر یو کونه حالت اولیا دن بعضی نه جوق
 واقع اولور نه کرا بن قارض حضرت تلمسقه سنده اوائل دوانده یوله مطبوع در که (قال ولان الفارض حاکما
 عن حل اسه و نارة یكون الشیخ رضی الله عنه مستقیما علی ظهره کالنام و یر علیه عشرة ایام متواصلة و نارة اقل
 من ذلت و نارة اکثر و هو علی هذه الحالة لا یأکل ولا یشرب ولا ینکم ولا یغتسل فیهو کما قال (ابن تری الهیین صری
 فی دیارهم * کتمة الکهف لا یدرون ما لشیوا * والله لو حلف العشاق انهم * صری من الحب اومو فی لما احتسروا
 ثم یستفیق من هذه الحالة و ینکون کما کان (مثنوی) چشم من خفته دلم یداردن * شکل سیکار مرا بر کار دان
 ای شیخ اگر چه نلر ده من چشم او یومشدر اما بنم قلبی یدار یل بنم صورت کار و علمش شکل و جسد می
 کارر عمل اولور یله یعنی بنم سیکار و معطل اولدیم شکلی من عین کارور بر تحصیل یل همان عمل بدن کار بلکه
 عمل نلن عمل بدندن افضل و اشرفدر (ولهذا قال علیه السلام لاعباد کالتفکر قال البضاوی لاه المخصوص
 بالقلم (مثنوی) کف یتیمه مرکه عینای نام * لاسام قلی عن رب الایام * حضرت رسول علیه السلام ایندیکه
 بنم چشمم او یور لیکن بنم قلبم رب الانام دن او یومز و حدیث شریفه اشارت در که امام یحماری حضرت عایشه رضی
 الله عنها دن روایت ایلدر حضرت عایشه حکایه ایلدر که حضرت رسول علیه السلام قبل اداء الوتر نام اولوب بعده
 قاتوب بلا قوسی نماز شروع قیلدی بن یدیم یا رسول الله تم حتی نقتب بقل من قال صلی الله علیه وسلم ان عینای

تمامان و لا یام قلی) یعنی بنی ابی ککوزم بحسب الظاهر او بر حال بود که بن قلب رب العالمین داخل گذرد
 پس اول صوفی دخی کند سن و سنه و قلیک اشیا غایبه و محدثه استقامت ابدی فریادند اهل تحقیق و یوصلت
 و حالت حضرت رسول علیه السلامه مخصوصه اولی سته دلیل و قدر بلکه علی طریق الوارثه اولی سته دخی میسر در
 (مثنوی) چشم ویدار و دل خفته بخواب چشم من خفته دلم در فتح باب ای طاعن و معترض اولان سنک کوزله
 سیدار و قلیک خواب غفلت خفته دروین ککوزم و با حسم ظاهر او و مشدرا ما بین ککوزم فتح باید در
 (مثنوی) هر دلم و اینج حس دیکرست حس در اهر دو عالم منظرست تحقیقا قلبه پنج حواس دخی وارد
 بوحواس ظاهر مدن غیری که اول قوت خفیه و قوت متفکره و قوت متوهمه و قوت حافظه و حس مشترک در کوزل
 حسنک هر ایک عالم یعنی ظاهر و باطن منظر بدر (مثنوی) قوز ضعف خود میکن در من نکاه بروشب بر من
 همان شب چاشنکاه سن کندی ضعف و عقل کن بکانترا ایله زیرا قیاس نفس علی النفس جائز گذرد بر نفس
 حالی بر نفس بکرمه شلاب سنک او زره که شید درم اول شب بنم او زره چاشنکاه وضع دستکاه در (مثنوی)
 بر نوزندان بر من آن زمان جویاغ عین مسغولی مرا ککسته فراغ زندان سکا زندان که اندمضه طرب اولوب
 بر نشان خاطر اولور سن اول زندان بکایاغ کیدر زرا آندم حال الهی ایلهم سرور آسوده یعنی سنک او زره که شب
 ظلماتی و نوم جماعتی زنداندر و بکا اول باغ و جناندر عین مشغولن بکافراغ اولشدر یعنی مرته و لایته ابر نر سائر
 بشر کی دکلر بلکه سائر بشر لک عینک دله جائز در زرا بونر صور تا نام و معنی ایدار و صور نامشغول و بر کار
 و معنا فارغ و بیکار در (مثنوی) پای فودر کل مرا کل کشته کل مر زما تم مرا سور و دل سنک ایاتگ بدن
 بالجفنده و کل و شرب آب و کنده فالشدر و بکا اول آب و کل عین کل روحانی و کستان آثار و اسرار ربانی اولشدر
 تحقیق سکا بکایوب کل عالمی ما قدر بلا شهود محبوب و بکا سور و دل در مع مشاهده محبوب (مثنوی) در زمزم
 با تو ما کن در محل بی دم بر رخ ختم چون زحل نیم صورت نازمیند سنکله بر محله ساکن و قرار ابدی هم
 من حیث المعنی زحل بلدی کی ملک سامع او زره بلم (مثنوی) هم نشین من نیم سایه منست بر زرا اندیشه
 پایه منست هم نشین و جلیسک من حیث الحقیقه بر دکلر بلکه بنم سایه مدد یعنی جسد در که روحه فیه
 سایه کیدر بنم سایه و قدم اندیشه لردن عالم کرد (مثنوی) زانکه من زاندهش با کشته ام خارج اندیشه یوان
 کشته ام زیرا که بن اندیشه لر عالمند ایلر و کجشم اندیشه لک خارجندن یلی اولشم یعنی عالم حقیقت و مرته
 الوهیده یوان اولوب او چشم (مثنوی) حاکم اندیشه ام محکوم فی زانکه بناسا حاکم اندیری وری حقیقی کورنر
 و مرته و لایته ابر نر کند یلردن فانی و حقه فانی اولد قد نصکره آندره عقول و اندیشه لک تصرف اولر و افکار
 و عقول حکم قیلر بلکه بونر لک حقیقی عقول و اندیشه یه کادر و لهذا اول صوفی وی لساتدن سور در بر لک
 اندیشه لک حاکم ام من حیث الحقیقه محکوم و اسیری دکلر شول اجله که بنا با او زره سا کلدی پس نظر
 قبلک جمیع موجودات صوری و کر معنوی بنای حق در پس جمیع بنای حق حقه فام و باقی اولان خلیفه حقل
 محکوم اولور و وی خدا بنای اشیا ماذن الله تصرف قبولر پس من هذه الحیثیه بونر حاکم اندیشه و عقول
 و متصرف مخلوق ذلولدر (مثنوی) حله خلقان خضره اندیشه اند زان سبب خسته دل و غم یه اندیشه اما حله
 خلق اندیشه لر سنک مغلول اولشدر اول سبیدن خسته دل و غم یه لدر ا کدیر سنک کس دخی کور و زک
 عند الاحسان اسیر عقل و اندیشه بعض زمانه خسته دل و غم یه سن جواب پیوردر (مثنوی) قاصدا خود را
 باندیشه دهم چون بنوا هم از میان شان بر جهم قاصدا کندی اندیشه و بریر و برای استقار بر عقول
 و افکار اولور و نامحکوم اندیشه اولنر بی کند یلر کی قیاس ایدر لرحو ککیم بر اسقیم و غم یه اولنر لک و محکوم
 اندیشه تا لک ملایمتدن صبر و دم و او جمعانده پرواز بلم آنلر کی دایما گرفتار دلم اندیشه دکلر (مثنوی)
 من چومرغ اوچم اندیشه منکس کی دیو بر من مکس رادست رس بر مرغ اوچ کی ام و اندیشه و افکار مکس
 کیدر مکس بنم او زره چن غلبه سی و لی ابر شمی اولور یعنی مکس کی اولان اندیشه و هوشت چن بنم او زره
 دستری اولور (مثنوی) قاصدا تو بر ام از لوچ بلند ناشکسته با بکان بر من نشند اوچ بلندن و مرته
 سعادت خندن قصد آشفه کلورم و مرته بشر به نزل قبولر ناشکسته با بکان طریقت و خسته دلان عالم
 صورت بکا طولنه لو کند یلر جنس و اشکاره آشنا کور و بجر در دونه صولنه لر و عری و ولینک خود بشر به
 کلری عباد الله عین نعمت و ناسک فیه ایلدی کی مرته دما اولری ناسه محض الطف و آفتدر زیر قوت بشر به
 حقیقت انیا و اولیایی کورمه بلکه ملائکه فی کورمه طاقی و قدر و لهذا قال الله تعالی (ولو جعلناه ملکا

لجملته رجلا ولبسنا عليهم ما يلبسون) ووجه مناسب خلافتند تقضیل اولی وثلثدر (منوی) چون ملاک کرد
از سفل صفات * بر بر هم چون طیب و الصافات * و سوره المکده (اولم یروا) ای محمد که بر منی در نظر آن تزلزل و کفار
مکذبان (الی الطیر فوقهم صفات) و نیز زنده اولان قوشه که جو سجاده عند الطیران اجنه لری بسط ایدر (و یقبض
ودخی قبض وضمن ایدر) اجنه لری * کند باره حنا غنا سبب تنظیر الطیران (ما یجسکهن الا الرحمن) پس انتری
عند القبض والبسط حفظ واسال ایان الاول رجن که می حق علی کل شیء واسع و شاملدر و کذلک جمع اشیا ی حفظ
واسال ایان اول رجن در (اله بکل شیء بصیر) تحقیق اقول رجن کیفیات ابداع مبدعاته بصیر و تدبیرات و احوال
مصنوعاته علیدر معنای بیت چون که بی ملال طوبه و عالم سفل صفات در بی عالم طبیعت و مرتبه بشر شدن پرواز
ایدوب او بر من با سرش * جعفر طیار را بر جاره است * جعفر طیار را بر جاره است * طیب و صافات کی عالم حقیقه او بر من
دور بر من با سرش * جعفر طیار را بر جاره است * جعفر طیار را بر جاره است * طیب و صافات کی عالم حقیقه او بر من
دعیدی اول مناسبه در که بنم بر من شول عجز عاری بی اولان اجنه مکر و حیل و تزویر و دغل دکلدر و ایستدر
ملکه بنم بر من بر سرته دیرم خندام هم کندی ذاعدن بشدر که اول علم تحقیق و ذوق و شوق و فو فیقیدر بن جریته
کند به ای کفنا دیر بشدر من که اول قوت علیه و قوت علیه در (کائن اهل التخلید و اصحاب التزویر ربطن علی
انفسهم علومه عقیده و نقلیه یا هوون بها العلم و عارون بها القسمة و یصرفون وجوه الناس الیهم * کندی الجناحین
بنظنون طیب و الهیة و یسوا کذلک جعفر طیار که کفادی چاره و زاید جعفر طیار که کفادی عار و عارض در تحقیق
و صادقین جعفر طیار کیدر و مقلدین و مزوین جعفر طیار کیدر جعفر طیار که کفادی چاره و زاید جعفر طیار که کفادی عار و عارض در تحقیق
طیار حضرت علی که برادر بزرگوار دیر زانند از من باش زاده و اسلامه آندن اول آماده اولش در و حضرت بی علیه
السلام اول حضرت عقیده جعفر ان اشبه فی خلقه و خلقا یورشر در حق و بشارتک مسرتدن اول حضرت
فا تقرب اول حینده رقص قیلشدر و حضرت علیدن * کونه روایت اولش در که یورشر بر کون بن حضرت
رسول الله صلی الله علیه و سلم حضور زنده ایدم نماز قیلنه متوجه اولد یلر اول حینده بیام ابوطالب کلدی
و حضرت بی علیه السلام آقی صلاه ترغیب ایدوب دیدیکه یا عی یولیدی بکا یا عی یولیدی بکا یا عی یولیدی بکا یا عی یولیدی بکا
یا بن اخی عیلت انا لک حق و لکن اسنی من العرب) پس جعفر متوجه اولوب دیدیکه یا جعفر من ابن عیلت جناحی
قتند نماز قیل پس جعفر حضرت رسولت با تسبیح نماز قیلوب تمام ایلد که تسکیر حضرت بی علیه السلام
اکالتهات ایدوب یوریدر که (الا ینبک یا جعفر ان الله تعالی اعطی لک جناحین من نورک طیرم مساف الحیة و اهذ
اول حضرت زید و ابی جاحین دیندی و طیار دخی تسبیح اولندی و منقبه زنده و دخی متقولدر احبابا و عاده طیران
و طیور کی سجاده سپران ایدر دی و بعضی قوله اول حضرت روم دیر زنده شهید اولد قدده لطف حقله آکابکی بشل
قناد ظاهر اولوب عالم علوی جانیه پرواز ابشدر و ابشدر اسکا جعفر طیار دوسو بشدر و الله اعلم
اما جعفر طیار معین بر که اولی احتیاجه واردر لکن معلوم و مشهور دکلدر که نه کونه کمدر بلکه هر مکار
و غدار اولان که نه زمره اولد که انزل جناحین علم و عملی کند باره ملای اولیه بلکه عاری بی اوله و خلقه نماید ایچون
کندی به هر بوطیه (منوی) زدانکه لم یذ قد عویسین * نزد سکان افق معنیست این) اول که نه ملک قند که
بولندن طاعی و یومعدان ذوق ایتدی یوسوز دعویدر که بوی ادعایه حل ایلر اما افق * سکنر لک قند که
یومعدی صحیدر یعنی سکان افق معناه قاعدان تنق سر ایدر خدا اولنر قند که یوسوز رجن معنادر (می) لاف
دعوی باشد این بش غراب * دیک فی و بر یکی پیش ذباب * غراب کی اولان اصحاب صورتک اولد که بمعنی لاف
و دعوی اولدی سکنر قند و بوش و طلو جو لک بر ایدر زیرا که که نه بی و کر که طلو ذباب چو لک اولد رخنه و فرق
قیلغه فادر دکلدر متکرر قند دخی و بی و مر اقی بر ایدر (منوی) چونکه در قوی شود لقمه که نه تن مزین چندانکه
بنوائی یصور * اسکول و شراب اولد بی صف از زده اعتراضه جواب نا ایدر کثرت اکل و شراب مذموم اولمی
و انسانی حیوان صف قیللی و مبتلا کی و کثافت ایللی ایچوندر چونکه لقمه سنده که هر اوله و سنی طاعت
و عبادت سق طایب و جالالتیه فارغ اوله اولد که قادرس بی ز بر آندن سکا ضرر و دکلدر لکن نفی چو قدر تن مزین
چندانکه می خواهی بخور دخی نسخه در بی طوره و ایسم او زمره اولد که استرسک فی شایخ عثمان بن بدین
نقل او نوکر که اکل و شراب به مقدماتش بعض احبابا و صدهای و نکند و انزل آتقا کول و شراب اولد بفته باطننا
ذهریض ابشدر و بری ما سنده و شغلک کالی اتیاعا لیم السلام و اولیای عظام اکلنه او بجز دلب سولشدر شیخ
بولنر لک خبر نه واقف اولوب و لکن استیوب و بولنر سوغتنی دفع ایچون لکن ایچو فی ابدی لکن برادر اولدی

سه تمه سورر (منشوی) شیخ روزی بهر دفع سوطن * در لکن قی حکم در در شد لکن * سوطنی دفع
 ایتمکد اوتری شیخ بر کون لکن ایتمه فی ایلدی لکن بر داولدی (منشوی) کوهر معقول و احمسوس کرد *
 بر منابر (عقلی مرد) * کوهر معقولی محسوس ایلدی بر منابر دل کم عقل اولدیفتن اوتری آنک کار و علقه
 طعن و دق قیلد فلاندرن اوتری (منشوی) چونکه در معده شود یا کت پلید * نعل به بر حلق و پنهان کن کلید *
 چونکم معده دستنک پاک و حلال اولان لقمه پلید اوله یعنی لقمه مع هفاطیب و حلال ایکن * کثافت
 و تشنگ برله معده میلو و خبانت و کدورت درونه باعث اوله حلق و دهانک نعل قو و متناحر پنهان اوله
 تا کم کل اولیمن و سوا * کولات طبعی بر داره طبعیسن (منشوی) هر که دروی لقمه شد فورجلال *
 هر چه خواهد تا خورد اوار حلال * هر شول کسه ده که لقمه فورجلال اوله و حسن خصال و لطیف فعالی
 زیاده قبله هر نه اسر سه که به کاحلال را کتر مشایخ عقیق لقمه به لقمه بی منه نظر * بمشربلکه لقمه خوارش
 کار و کردار نه باشلار کار و کرداری طاعت خدا و رضای حق ایچون ایسه لقمه حرام کادر و کاده اسراف و قدر
 دشمن زراحم لقمه دن و اسراف اوزره حق طاعت میل و رغبت حاصل اولر * بمشربلکه کرا کل اولانک
 کاری طاعت خدا اولر * سوا رضای حق ایچون کل قیلر ایتمه اول لقمه ده شایه حرام مقرر در و لو کان فی زعم الا کل
 حلالا زرامید * معاصی و آنام لقمه حرام در طعام حلالدن عصبیه میل طوع و نذر بر پس کثرتا کل و شرب عصبی
 اولی * کثافت و معصیه سبب اولدیفته تا هر دو خسه بجر کثرتا کل و شرب معصومه دکلدر لاسیا و فورجلال
 اولان و هم و شهبی دفع ایچون لکن ایدو معنای و یذ اولان کلامه رجوع ایدوب تقیه ایچون بعض شرب امشاله
 شرب ایدوب سورر (بیان دعوی که عین ان دعوی گواه صدق خویش (منشوی) گروهی آشنای جان من *
 نیست دعوی گفت معنی لان من * ای سوزوری دعوی زعم ایلن کسه کرس بن جائیک آشنای ایلن بنم
 معنای لان اولان کتم دعوی دکلدر بلکه عین دعوی نفس دعوی شک گواهیدر (منشوی) گر بگویم تفسیر پیش قوم
 هین منس از سب که من خویش قوم * مثلاً کر نصف اللبده و ظلت شیده سنک قنده بدیم * کمال اول شدن
 خوف ابله که بن سنک قریب و اشال نام (منشوی) این دود دعوی پیش قوم می بود * چون شناسی بانک خویشاوند
 خود * وایکی دعوا سنک نیکه دعوی معنادر چونکه * کندی خصمک بانک و آوازی آکیه سن (منشوی)
 پیش و خوشی دود دعوی بود لیک * هر دومی بود پیش فهم نیک * پیشک و خوشی لایکی دعوی اولدی یعنی سنک
 او کندی و سنک خصمک دیل ایکی دعوی اولدی ولیکن هر ایکسی خوب و لطیف فهمک قنده معنی اولدی
 و نفس دعوی کندی شک صحت و صدق شهادت قیلدی (منشوی) قرب آوازش گواهی می دهد * کیم در نزدین
 باری می جهده * آواز قری * کاطا تلق و بر زرا که * هم و آوازی بانک قنده حاصل اولور پس آنک آواز شک قری
 اول بار سنک حضور که اولدیفته شهادت قیلور (منشوی) لذت آوازه و بشاوندنیز شد کو ابر صدق آن خوش
 عزیز * خصمک آواز شک قندی دخی عریز را ول خصمک صدق آوازه شاهد اولدی زرا آشنا و اقربانک آوازی اجنبی
 و یسکانه ناک آوازند فهم و عقلی اولان کسه شک قنده * بزا و نش و فرق قیلند (منشوی) بازاری الهام حق کورجهل
 می ند آید بانک یسکانه زادل * کبر و الهام سراجقه اول حق جهلندن یسکانه ناک بانک و آوازی اهلتک بانک و آوازند
 بلز (منشوی) پیش او دعوی بود گفتار او * جهل او شد ما به انکار او * آنک قنده آنک عوزی دعوا در آنک جهلی
 آنک انکار شک سبب و ما به می اولدی (می) پیش زرنک گاندرو نش و رهاست (عین این آوازه می بود راست) زرنک
 قنده که آنک باطن و دروخته افوار الهیه دن نور و اورد و آوازه زرنک و زرنک و است و صحیح معنی اولدی (منشوی) با بزاری
 گفتک تازی زبان * که همی دایم زبان تازیان * مثال آخر بالسان عری یلور بر کسه لسان عری الیه دیدیکه
 عرب طایفه سنک لاتی یلورم مثلاً اعراف لسان العرب دیسه و دخی لسان عری بیلمک دلیل بعض لغات
 و کلمات عری فی سوله (منشوی) عین تازی گفتن معنی بود * کچه تازی گفتن دعوی بود * آنک عری عری
 سولای معنادر و صدق دعوا سته دلیل و گواه را کچه آنک عری بجه بن تازی یلورم دیمی دعوی اولور لکن
 عین دعوا کندی نفسک صدق سته شهادت قیلور (می) بانو یسد کاتبی بر کاغدی * کاتب و خط خوانم و من امجدی
 مثال آخر بار کاتب بر کاغذ اوزره یازسه کاتب و خط خوانم بر اولور (منشوی) این نوشته کچه خود دعوی بود
 هم نوشته شاهد معنی بود * بورق و اوزره یازش اکرجه خود دعوی اولور هم یازش معنایک شهادتی
 اولور بر اکر کاتب دیدیک کاتبیدن معلوم اولور و خط خوانم دیدیک دخی آنک خطندن ظهور کاور واجد اولسه

دخی حسن خطی و نظام کلاهی دلالت قبول (می) یا بگوید صوفی دیدی تو دوش در میان خواب سجاده دوش
 عین دعوی کندیشی قسمی صدق اولی سینه بر مثال دخی اول در که با خود بر صوفی سکا کله و سولیه که سن کوردن
 دوش خواب ایچره سجاده سی آموزنده بر کسی بی و هم وجه دریا بر کسی سکا دپسه که سن دوش کچه دنگده آموزنده
 سجاده و ارموفی کوردن (منشوی) من بدم آن و آنچه کفتم خواب دره با تو اندر خواب دیش شرح نظر به نایم اول و اول
 نسنه بیکه دیدم خوابد مسکا خواب ایچده شرح نظر و فتح بصیر جهندن (منشوی) گوش کن چون حلقه اندر
 ککوش کن * آن سخن را بشوای هوش کن * آتی کوش ایله و حلقه زرین کنی و لافکده اول ایل سوزی هوشکه
 یهشاقیل (منشوی) چون ترا یاد آن خواب این سخن * همزه نباشد وزر که * چونکه اول دوش سنک یاد
 و خاطر که کله بوسوز سکا یکی مجز و ایکی التون اولور (منشوی) گرجه دعوی بی نمایند ولی * جان صاحب واقعه
 کوید بی (منشوی) ان زهر که بشنود مومن بود * پس چونکه حکمت مومنک ضاله سیدر حکمت هر کیدنکه
 ضاله مومن بود * آن زهر که بشنود مومن بود * پس چونکه حکمت مومنک ضاله سیدر حکمت هر کیدنکه
 استماع اید مومن و اعتقاد اید بی اولور یعنی (الحکمة ضاله المومن خبیث و جده هافو احتیاج) حکمت و معرفت
 مومنک بتور بکیدر آتی هر قنی کنسیدن که استماع ایله بلا شبهه مومن اولور (منشوی) چونکه خود را پیش او
 باید فقط * چون و دشک چون کند خود را غلط * چونکه مومن کنیدی اول شاه سکن او کنده حاضر بوله مطلقا
 و قطعاً آنچه شک اولور آکاره حاله کند و بی غلط ایلر بر کسی بیو کنی بر آن خوردن بعینه استماع ایله یله شک ایدوب
 غلط ایلر فکف ضاله سنک حضورنده حاضر اوله و جله شک و غلط ایلر سن دیمک اولور (می) نشنه را چون بکوی تو
 شتاب * در قدح آبست بستان زرد آب * مثلاً بر تشنه یمن چونکم ایدو سن قد حده آب وارد اول ای فوری
 آلوب تشنه لکی دفع ایله (می) هیچ کوید تشنه کنی دعویست رو * از برم ای مدی و مجبور شو * هیچ تشنه درم که
 بوسوز دعوی و ادوری بنم قنن ای مدی دور و مجبور اول (منشوی) یا کواه و جی * جا که این جنس آبست و از آن
 مامعین * یا بر شاهد و جت کوسر که بواب جنسیدر اول مامعیند غیر (منشوی) یا بطفل شیر مادر باند *
 که یامن مادرم هان ای ولد با خود سودا صر طفله مادری بایک اوردی بوله دو ککل بن مادرکم آگاه اول ای ولد
 منشوی طفل کوید مادر را جت بیاره * تا که با شیرت بکیرم من قرار * طفل دیری ای مادر بوضوح و صده جت دلیل
 کتورنا که سنک سودا اوزره قرار طوط و سندن قرار ایلم (منشوی) دردل مرا پی کزنی مرست * وری و آواز
 پیچیر مجرست * هر برامتنک قلبیده که حضرت حقندن ذوق و لذت و ادری سغمه کوزی و آوازی مجرست (منشوی)
 چون پیچر از برن بانگی زند * جان امت از درون سجده کنده * چونکم سغمه علیه السلام طشر درن برانک اوره
 و اسلامه دعوت اید امتنک جانی دروندن سجده ایلر و مطیع اولور و آکان تقیاد قبول (منشوی) زانکه جنس باق
 او اندر جهان از کسی نشنیده باشد گوش جان * آن غریب از ذوق آواز غریب (از زبان حق شنودانی قریب) زبیر که
 اول سغمه کلامنک جفتی بوجان ایچره بر کسی دن استعجلی جان قوتی اول غریب و عجیب و بدیع اولان آواز که
 ذوقندن حق لساندن (اقی قریب) مفهومی اشتدی (کاظمی الله تعالی) و انسا لک عبادی عنی فانی قریب واجب
 دعوت الداع اذاعانی (وضیع معنی هر کسیه الله تعالی حبل ویدندن و عقل و قلندن اقرید و اول هر کس بوقرب
 حقیقتنه واصل اولد قریب چهندن کند بلی حقندن بعید نل ایدر و بوقرب کالیه حقیقتنه واصل اولان ایلر علیهم
 السلام بعده اولیای عثماندر و لهذا خلیفه مستقلین عیندر بر لر بر خوی (ان الله يقول علی لسان عمده) جن
 بر نینک با خود بر اولنک لساندن سجاده حق سولیه اول غریب حقیقتن غریب اولان امتنک جانی اول آواز عجیب
 الشاک ذوقندن زبان حقندن که اول زبان آتیا و اولیاد که بوزلک لسانی حق منزله سنده در (اقی قریب) دیدی کی کلامنک
 صدق معناسنی اشتدی و حقل آنله کال قریب بادی پس امان و اقرار قیدی و بوزلک قریب واسطه سله کنیده اولان
 قریب دخی بادی و بولی (وهو معکم) سر نه آگاه اولی (سجده کردن بیجی علیه السلام در شکم مادر عسی علیه
 السلام) (منشوی) مادر بیجی بر در نهفت * بیشتر از وضع حل خویش کف * بیجی سغمه علیه السلام
 مادری نهاده هر چه کنی تنک وضع جلدن اولر کنیدی (منشوی) که بقی دیدم درون قشده است * کاوا اولو العزم
 و قبول آک هست * که بقی کوردن سنک درونکده بر شاه وارد که اولو العزم و زیاده کاوا سودر سندن
 اولو العزم اول کسه در که حقندن کا کتاب نازل اوله و کنی سنک مستقلا شریعتی اوله شرعنه نامی دعوت قیلد پس
 عیسی علیه السلام اولو العزم در و حضرت بیجی علیه السلام بی صلح دوش عمو سی علیه السلام اوزر (منشوی)
 چون برابر افتاد با من * کرد سجده حل من در زمین * چونکه بن سنک برابر مقابله که واقع اولد بنم حلق

در حال سنگ چاینه حیدر ایلدی ذوالقطن دخی نسخه در یعنی زیر کلک صاحبی ~~دیک~~ کدر (منثوی) این چنین
 هر آن چنین را حیدر کردی که محمودش در تن افتاد دردی و قهر نمده اولان چنین اول قورنگه اولان چنینه حیدر
 ایلدی که بنم حاکم مجودند بنم تنه در دوال واقع اولدی (منثوی) گفت میرم من درون خویش هم * حیدر قدیم
 ازین طفلی شکم اسیرم بجای پیغمبر که مادر نه باندی شدی کشیدی دروغده هم و شکمده اولان طفلدن بر صده کوردم
 (اشکال آوردن برین قصه) (منثوی) ایلهان کونند کین افسانه را خط بکش زبیرا دروغست و خطا ایلها را ایدولر
 بوقصه به خط جلت زبیرا کذب و خطا در یعنی ساده دل اولاردن بعضی کسه فر درلر بوقصه غیر واقعدر (منثوی)
 زآنکه میرم وقت وضع حمل خویش بود از سگاه دور و هم ز خویش زبیرا حضرت میرم * کندینک حاکم
 وضعی وقتند اجنیدین و حصه دین یعنی جمع خلقدن دور و بعد ایلدی (منثوی) از برون شهران شیرین قسون *
 نانشه قارغ نیامد خود درون * شهر لاشهره سنده اول شیرین قسون مادام که قارغ اولدی شهر لایحه کلدی میرم
 چونکه حضرت عیسی علیه السلام طوغردی اندن صکره حضرت عیسی علیه السلامی قوجاغنده طوغردی وقوم
 ونبیه سی قننه ایلندی (منثوی) مادر بجای کادیش که تا * کوید او این سخن در ماخرا * بجای پیغمبر
 علیه السلام کادری میرم قننه کوردیکه نام صاحبته بوسوزی میرم به (جواب اشکال) (منثوی)
 این بداند کانه اهل خاطرست * غایب آفاق اورا حاضرست * قوی سلور اول کسه که اهل خاطر و اهل الهامدر
 آفاق غایب آقا حاضر در قبی معدن الهام الهی و خاطر ربانی اولان کسه لر غایب حاضر دور و بعد وقرب برابردر
 (منثوی) بیش میرم حاضر اید در نظر و مادر بجای که دورست از صبر * میرم قننه نظره حاضر * کور بجای
 پیغمبر که مادری که بحسب الظاهر مصرودن دوردر (منثوی) دیده هاسته بیند دوست را * چون مشبک کرده باشد
 بوستر را * دوستی ماسودان بسته و قارغ اولان چشم کوردر چونک اول کوزک صاحبی بوسی مشبک ایلش اوله
 بوستدن مراد وجود جسماندر و آتی مشبک ایلکدن مراد مانع انوار الهی اولان اوصاف نفسانی چایجا
 از آله ایدوب خانه فانیه اول روزنه لردن انوار الهی و الهام ربانی دخول ایلکدر (منثوی) ورنش از برون فی
 از برون * از حکایت کرمعنی ای زبون * نه چنانکه افسانه بنفیده بود * هجوشین برنش ان جسدده بود *
 اصکر مادر بجای قرنشای میرم طشره دن کورمیدسه و درون غافلدن دخی مکالمه قیلدیه حکایه دن
 معنی طوط ای زبون که قصه دن مراد حصه در اخیلن دکل یعنی اول کسه کی اوله که افسانه لر ایشش ایدی
 و حرفش کلقتش او زبیرا باشد بی کسی اول کسه لر دخی اول حکایه تک نقش و صورتیه باشش اولدی
 (منثوی) نا همی گفت آن کایه فی زبان * چون سخن نوشد زدمنه فی بیان * کایله بر دلکونک احمد و دمنه دخی
 بر دلکونک نامیدر پس دایلم حکیم و ابیکسنک لسان حالندن ظاهر ایلن احوالی بزوب و صا و حوش و طیور
 لسنه احوالندن جاریه اولان احوالی و اناری سطح شعر بره بزوب جمله سن برکاب عجیب دوزوب آلمدر کن اعظمی
 کایله دمنه حکایه می اولد یفته بنه آ * کایله دمنه دیو نام و بر مشدر فارسیده انوار سهیلی ترکیبه همایونه آلم
 ترجمه سیدر پس معنی تا که پردی اول کایله فی زبان دمنه به دمنه بی یاندن توجه له سوزا شیدردی تفکر ابله
 و آنکه سنک بری بر نه مکالمه سمنه لسان حال دیر که عندالعراف اول انطق من لسان المقادیر عارف و عالم اولدر
 حیر و افانک حالندن بو گونه حصه آلب فی صورت قصیه که تور و پنبه غافلن و ایشاط ناغمن ایچون آتی نقل ایدلر
 (منثوی) ویرد انستندین همدگره فهم آن چون کردی طفلی بشر * ولش سلم و حیوانات اگر بری بر تنک لحن
 و صوتی بلدیله آلم الحان و اصواتی بلانطق بشریه کونه فهم ایلدی (منثوی) در بیان شیر کوان دمنه چون
 شد رسول و خواند بر هر دو فسق و شیرله شیریه دید کلری کاوله ما سنده اول دمنه دیکلری ربه نبیه رسول اولدی
 و وایکسنه نه کونه افسون او قودی (منثوی) چون ویر شیریه کاز نیل * چون زنگس ماه ترسان گشت * سل *
 وایل کاز نیل اسدک نیجه و زیری اولدی و فیله صول ایچنده اولان ماهله عکسندن نیجه خوف ایلدی کاز کر
 هذه القصة فی الجلد الثالث (منثوی) این کایله دمنه جمله اقترابست و ربه کی باز اعلک و اهر است * بو کایله دمنه
 جمله اقترادر بر دگر یعنی بو کایله دمنه تک جمله صور و حکایاتی خود اقتدار که فی الحقیقه آفاقده واولش دکلدر
 و اصکر اقتراف اولدی * دی زاغله کلکلن جن جنک و خصوصتی واردر یعنی کلکلن زاغله عناد و سوزیلکی یقین
 حقیقه متصور اولوردی همان قصه دن حصه آتی و حکایه دن منفعت و لطف و آنکه اصلاح نفس قیلقدردن
 صورت حکایه صمیم اولسون و صکرک اولسون (منثوی) ای برادر قصه چون بیانه است * معنی اندروی
 مثال دانه است * ای برادر قصه بیانه کیدر قصه ایچنده معنی بیانه ایچنده اولان دانه کیدر (منثوی)

دانه معنی بگریدم عقل * شکر دانه را گرفت ثقل * صاحب عقل اولان کسه دانه چسبی مقبول
اولان معنای طور پیمانه به نظر و التفات ایاز اسکر پیمانه نقل و دفع اولادیه (مثنوی) ما برای بلبل و کل
کوش دار * کرچه کفنی نیست آنجا آشکار * بلبل و کل ما براسنه قوت طوط اگر چه بلبل و کله
برسوز آشکاره در کل یعنی بلبل ایله کل ما متد معنوی حاله نیمه مکالمه واقع اولور حال بوکه اصلا نقدن اشر
بو قدر لیکن اهل حال اولان بوی اندک وجود زین فهم قیلول (حسن گفتن زبان حال و فهم کردن آن (مثنوی
ما برای شمع با پروانه نیز به بنوی معنی گزین کن ای عزیز * پروانه ایله شمع قصه سنی دخی ای عزیز زیادت
و معنای گزین اختیار ایله (مثنوی) کرچه کفنی نیست سرگشت هست * هین یا لا پر مبر چون جغد پست * اگر چه
پوندر ما سنده بحسب الظاهر برسوز و قدر ولیکن سوز سیری و معنای واردر آه اول بوکسه اوج با بقوش
کی آلفه اوچه یعنی معنی جانبته پرواز ایدوب سفل اولان لفظ و صورت جانبته میل اجمه (مثنوی) گفت در شطرنج
کین خانه رخست * گفت خانه از کجا آمد بدست * خانه را بخیرید یا میراث یافت * فرح آنکس کوسر معنی شتافت *
یعنی بر شطرنج بازیده که شطرنجیده و خانه رخ خانه سیدور بر لمب شطرنج و واقف اولن ابله دخی و خانه جفتی زعم
ایدوب آکادیکه خانه رخک لانه قندن کلدی اوی رخ صافوئی آلدی و امیر اشی وادی همان برای قیام فرقه
جواب محذوقدر یعنی نه آلدی و نه میراث وادی فرح و سعادت اول کیسه که اومعنی جانبته اوردی (مثنوی)
گفت نحوی زید عمر و افتد ضرب * گفت جوش کردی بری ادب * کثر اعرابی لغت عربی عالمدر کندی لبانی
اولادینه بنه اما اصطلاحات نحویه چاهل در حق قواعد نحویه دن اصلاح الفاظ ایچون بر ترکیب معلومه
فاعل و مفعول تعلیم ایچون بروجه ضرب مثل ذکر اولن اعرابه واقف اولن اعرابی آتی لغت معنایسته
حل ایدر و معنی تحقیقی جانبته کیدر سه که نحوی زید عمر و افتد ضرب و بر کیدن اول نحوی زید لفظا
مرفوع مبتدا و عمر و افتد ضرب مقدم مفعولیدر ضرب مثک و ضرب مع ماعیل فیه جمله فعلیه اعرابدن
مخلا مرفوع خیرید و مبتدا شوب معنای دلدی و لغت معنایسته عارف و واصطلاح نحویه واقف اولان کسه زدن بری
آکادیکیم نیچون اول عرووی برم زید اوردی و تادیب قلدی (مثنوی) عمر و ابرمش جده دکان زید خام
فی کما اوردی برده هوسون غلام * اول عمر و لیرم و نگاهی نه ایدی که اول ناچخته وی انصاف زید کاه سزائی غلامی کی
اوردی (می) گفت این پیمانه معنی بوده کندی بستان که پیمانه مترده نحوی آکایدی که متر کب معنی اولنکی
اولدی سن یغدا ی آل نرا پیمانه و اولشدر که معنای لغویسی بو محله مراد کلدی (مثنوی) زید و عمر و ابرمش
اعرابست و سازه کرد و رفت آن تو اعراب سازه بلکه زید و عمر و اعرابدن اوزی دوزلشدر اگر چه دوزن و دوسن
اعرابه دوزل (مثنوی) گفت لیس آن ندانم عمر و ابرمش زید چون زدی گاه و بی خطاه اول جاهل نه دیدیکم بوی
بو یله کل بر آتی یلزم محصل عمر و زید نیچون بی گاه و بی خطاه اوردی بکاش و نقدن مستفاد اولان معنیدن سوله
(مثنوی) گفت آن نایار و لاغی برکشود * عمر و یل و اوی فزون زیدیه بود * آسرا له نحوی ناچاردن دیدی ویر لاغ
و لطیفه آجذی یعنی ناچار بر لاغی آجوب و کندی یلدیکی مر نه دن یکوب اول جاهله دیدیکه عمر و زید و اواد و غرض
ایدی (مثنوی) زید و واقف کشت دزدش و ایزد * چون که از حد برد حدش می سزد * زید و حوله واقف اولدی
کند مثک دوزد نه کو تله اوردی چونکه عمر و حددن اتندی یعنی حدش رعیدن تقاضا یلدی سرقه سیدله عمر و
حد لا یق اولور و س زید عمر و یلرم و گاهی سیدله تادیب آتش اولور اول خیت بو کر معنای فهم ایدوب قبول ایدلم
دیدی (بذر آمدن حوض باطل دول باطلان (مثنوی) گفت یا نک راست بدرقم بجهان * کر نماید راست دریش
کران چاهل اول نحوی دن چو فکرمی بوسوی اشتدی آکایدی اشته جاهله بوی قبول ایدلم اول نادادن بوجالت
عجب کاد زید را کر لفظنده غلو غری کری کور و نورا کری دخی طوغری کور و نورا (مثنوی) کر بوی احوالی را
مه یکبست * کویت این دوست در و جدت شکست * مثلا اگر راجوله ماه پردیده سن احوال سکادر
بوی یکبدر را اولقد مثک و ارد (مثنوی) در و رو خند کسی کوید دوست * راست دوا دین سزای بدخوست * و اگر
برکسه شخص طریقیه احوال او زده کوله و ما ایدیکدر به احوال و کندی راست طوطر کو نه خصلت قیه به بدخوی
اولن کیسه مثک لا بقدر (مثنوی) در و روان جمع ی ایدد و غ * ایلشانه ایلشیدن زدر و غ * عین کذب اولن او زده
کذب جمع کور و صبح اولور و را خیت اولان تسلما ایچون خیلر فروغ و نور اوردی یعنی خیت اولان شیلر خیلته
اولان نقره صفاد و قردی دما اولور (کمال الله تعالی انشیان الخیشین و انشیون لشیان و الطیبات و الطیبین
للطیبین و الطیبون و الطیبات پو آیت کریمه تله ووردی خاسد که حضرت عایشه رضی الله عنها لایق حقند دهر

ولکن حکمی عامد و لهذا علما و مفسرین در تفسیر دو آیه مثل مجرمانه ابرار و انوار پس مشایخ کرام بوی اکثر
مثل موفقتند ابرار اید باشند (م) دل فرخاخر اید دوست فرخ چشم کور از اعشارت کلاخ دل فرخ اولند
ایچون وسعت و یاد درک (الطیبات لطیفین) دیو کور کوز ایچون سر نکون اولق و آینی فایق و ایدر سکتانده که
(انفیشات الغشینی) در (دریان جستن) پادشاهی آن درخت که هر که میوه آن درخت خورد غمزد (منشوی) گفت
دانای برای داستان که درختی هست در هندستان و در آن داستان ایچون دیدید که هندوستانده بر درخت وارد
(منشوی) هر کسی که میوه آن خورد و بر درختی بود او بی بی هر که زبرد هر بر که که آنک میوه سندنیدی
والتدی اول که نه بیدار و نه هر که زاولدی (منشوی) پادشاهی این شنبه از صادق بر درخت و میوه اش شد عاشق
بر پادشاه بر صادق التولدن بوسوزی اشندی درخته و آنک میوه سته زیاده عاشق اولدی (منشوی) فاصدی دانا
زدوان ادب و سوی هندستان روان ککر داز طلب دیواندن بر دانا فاصدی یعنی عالم و عامل بر رسول طلبیدن
اوتری هندستان جایند روان ایلدی (منشوی) سالهای گشت آن فاصد زوره گرد هندستان برای جست و جوی اول
فاصدانند اوتری غیمه بلار هندستانک اطرافنی دور ایلدی اول درختی جست و جوی ایچون (منشوی) شهر شهر ازهر
این مطلوب گشت و بی بره زره ماندنی کوه و نه دشت اول فاصد و مطلوبدن اوتری هندستانده شهر شهر کردی
و طولندی اول فاصد دور و گشت ایلد که نه جزیره فادلی و نه طایغ و نه صحرای فادلی (م) هر که بر رسید گردش رشتند
کین که جوید بزهر که چون بنده اول درختی هر که میوه صودی ایسه آکار شختد ایلدی و بوله بوسو یلادی که
بود درختی غیر کیم استمر که چون بنده است (م) پس گسان مقفش زدند از درخت و از هر گسان گفتندی صاحب
فلاح چوق که لا راع و لطیفه ده آکسلی اورد بلر و چوق که لر بر سبیل تهمک بدید بلر صاحب فلاح (منشوی)
جست و جوی چون نوزرک سینه صاف و کتی باشد کتابا شد کراف و سخیل سینه صاف نوزرک طبلی چن خالی
اولور چن کراف و بیوه اولور (منشوی) وین مرا عاشق یکی صفی ذکر وین زمزم آتشکارا صفت تر اول فاصده
و مراعات برغری صفه یعنی خلقت به صفت نک و کوه رعایتی آکا بر آخر طبعه ایدی و وصف آتشکاره
صفعدن شدید رکدر (منشوی) می ستودندش بشعرا یزرک در فلانجا بد درختی بس سترک و آلی عنصر
واسترا اله مدح ایلد بلر بوله کای یزرک فلان بر در زاده عظیم بر درخت وارد (منشوی) در فلان بیه درختی
هست سبز بس بلند و پهن و هر شاخیش آتیز فلان بیه دمی بر درخت وارد زیاده بلند و جسم و آنک هر شاخ
یزرک و عظیم در (منشوی) فاصده بیه در جستن کر و نی فاد زهر کیمی توخی خبر به پادشاه فاصدی درختک
طلبنه کر ماغلیش هر که در درختی خبر اشندی (منشوی) پس سیاحت کرد آنجا مسالها و ی فرستادش پهنه
خانه پس نیچه بلر اورد و سفر و سیاحت ایلدی پادشاه آکا مالر کوندردی (منشوی) چون بی دید اندران
هر به تعبیر عاخر آمد اثر الامر از طلب فاصد چون که اول غریبده زیاده چوق تعب و مشقت کوردی آخر
الامر طلبدن عاجز کلدی (منشوی) فایع از مقصود اثر پیدا نشد و آن غرض غیر خبر پیدا نشد مقصودندن هیچ
اثر پیدا اولدی اول غرضدن خبردن غیری پیدا اولدی (م) رشتنه امید او یکسسته شد و حسته او عاقبت ناجسته
شد و آنک امید رشتنه سی مقطوع اولدی آنک مطلوب و مقصودی عاقبت ناجسته و نایب اولدی (منشوی) گرد
عزم باز کشتن سوی شاه و اشکی باریدی و بر دراه و فاصد شاه بایسته کبر و دوغمل عزمین ایلدی کوز نایش باغوردی
و قطع مسافه ایلدی (شرح) گردن شیخ مران درخت را بان طالب مقلد (منشوی) توشنی عالم و قطعی کریم
اندران منزل که ایس شدند و زیاده عالم و غم قطب بر شیخ کریم و ایلدی اول منزل که ندیم ایس و لمیید
اولدی (منشوی) گفت من تومیدیش اورویم و زستان او بر اماند شوم و فاصد کندیسه ایلدی بن تومید
اولش که شینگ حضوره کیدییم آنک آستادن بوله کیدییم (منشوی) نادعای او بود هر امن و چون که
تومیدم من از نلوا امن و نا آنک دعای من همراه اوله چون که کندی دلو امدن تومیدم یعنی کندی مطلوب
و مقصودم و منکر ماوس و مقنوطم باری اول عز بره واره و آنک خبر دعاسن الو بعهه آنک آستانه سندن بوله
روان اوله دیدی (منشوی) رفت پیش شیخ ناچشم بر آن و اشکی بارید ما ند حجاب اول فاصد چشم بر آینه شغل
اوکنه کندی صاحب کبی کوز نایش باغوردی (منشوی) گفت شیخا وقت رحم و وقتت و نا امیدم وقت لطف
این ما عست فاصد خدایندی ای شیخ رحم و وقتت و فصد و مطلوبدن نا امیدم لطف و قتی و سعادتر (منشوی)
گفت و گو کر چه تومیدیت بیست مطلوب و نور و ایچیت شیخ فاصده ایلدی آتشکاره دیدک مثل
تومید لک نذر نسل مطلوبن نذر نسل روی و نوجو ک نیدر (منشوی) گفت شاهنشاه کرم اختیار و از برای

جستن يك شاخسار * فاصده شجره استی شاهنشاهی اختیار ابدی بر درختی طلب ابد کردن اوتری (مثنوی)
 که درختی هست نادر در جهان * میوفاو میوه آب حیات * جهان نادر و عجیب بر درخت و بار در اول درخت
 میوه می آب حیات که ما به سیدر که آب حیات نیمه سبب حیات ایسه و میوه و درختی سر ما به حیاتدر (مثنوی)
 سالها جسمت قدیم یک نشان * جز که طرز تنه و تنه از سر خوشان * نیمه بقرا فی طلب ابدی آمدن بر نشان کور مدینه
 بوسر خوش شلر که طرز تنه و تنه از سر خوشان * نیمه بقرا فی طلب ابدی آمدن بر نشان کور مدینه
 اول شجره ثمره حیات نام و سرمنه فرشته اولان که شمع عارف کولوا گلدید که ای سادله اول درخت علم
 اولدی علم اولان که نیک باغ وجود نده که (مثنوی) پس بقدر پس شکر و پس بسط * آب حیوانی ز دریای محیط
 اول علم درختی زیاده بلند و جوق اولو و درختی بسط و پهنادنه درخت بلکه دریای محیط الهی مدن آب حیاتدر
 (م) توصیف و رفتاری بعضی از آن شاخ یعنی بنی بارور) سن اولست صورت درخته کتد که ای بعضی اولو مدین که
 شاخ معنیدن بی بار و برسن اول شاخ معنای شجره ثمره حیات اعلا عالم و وجود میوه دار درخت که وحدت شرف
 و معنایه دلیل و رهنمادر (عن یونان رضی الله عنه قال قال علیه السلام اذا تقیمت شجره من اشجار الجنة فاقعدوا
 فی ظلها و کولوا من ثمرها قالوا لو کفینا کلک من ثمرها فی دار الدنیا یا رسول الله قال علیه السلام اذا تقیمت غلافا فکنا انما تقیم
 شجره من اشجار الجنة (مثنوی) که درختش نام شکره آفتاب * کاه بخرش نام کتد که حساب * علف نامی
 که ای درخت کاهی آفتاب اولدی علف نامی کاه دریا و کاهی محراب اولدی یعنی مسی بر درو و لکن هر کس
 آ کاسب بر کوه اسم اطلاق پذیر مثل کاه اول علم درخت نام اولدی غیر معانی و معارف نفیسه اولدی اعتبار
 و کاه آفتاب دیندی مشرق و ثلوث انسه اولدی اعتبار و کاه آفتاب دریا و محیط حقایق اشیا اولدی
 علیه اب و کاه محراب دید بر محضر قطرات مسائل روحانی و جسمانی اولدی و مسائل الهی (مثنوی) آن یکی کش
 صده از انار هاست * کترین انار اوغر * بقاست * محصل اولو بر مسجدر که آتک صده از انار و اولور آتک کترین
 انار و عمر بقادر (مثنوی) که چه فرست او اثر دارد هزار * آن یکی نالم شادی شمار * اگر چه اول فرود او حد در
 من حیث المسمی و لکن هزار گونه آثار و خواص و کردار طر اولور بر یک انار و اولدی شمار و بی عدد نام
 کرک یعنی اول بر ذمه بی شمار اسم الهی تسبیح قیلان لایق و بی از در (یت) عباد و اسحق و حسن و واحد * و کل الی ذلک
 انجال بشیر * دین و معنایه فائز و مآثر در شخص واحد اسمی * کثیره دایه تسبیح فلقی صحیح اولدی بنده ضرب مثل
 طریقه بقیه بر آج آیات بیورد (مثنوی) در حق دیگر بود قهر و عدد و در حق دیگر بود لطیف و نیکو و متلا اولور بر که
 سخته قهر و عدد اولور بر غیری که نیک سخته لطیف و خوب اولور (مثنوی) صده از انار نام اولدی (ادی) صاحب
 هر وصف از منی عی * بر خصص صده از انار نامی و اولور و او ذات سده بر آدمیدر آنکه هر وصف یک صاحبی بر وصفدن
 اعداد یعنی هر وصفی کاین فی بلکه قادر کادر بلکه اکثر اوصافه عالم ایسه بعضی اوصافدن فاعلدر (مثنوی)
 هر که اندر نام بیحد کنی نه ست * همیو تو نمید و اندر تفرقه ست * هر شول که که نام نه طول شدی و بده دو که
 یونان نه و محکم دری جو بنده درخت حیات سنگ کنی نامیدر و تفرقه در ز بر نامدن حقیقت ذوقی ظاهر اولور
 (مثنوی) فوجه بر بعضی بر نام درخت * تا معانی تلخ کام و شور بخت * بود درخت نامی اولور من نه تعلق و تشبیه
 ابرسن تا تلخ کام و شور بخت فالور من یعنی فی لذت و فی سعادت اولور من (مثنوی) در کدر از نام و بکر در صفات
 تا صفات سه فایده سوی ذات * اختلاف خلق از نام او فتاد * چون یعنی رفت آرام او فتاد * ذات واحد و صفات
 مختلفه واسطه سلیه اسمی * کثیره اطلاق ایدر منشأ اختلاف اسمی * اختلافات صفات اولور و آثار و افعال
 مختلفه من عند المصدقین صفات مختلفه مشهور قابل اولور و کترین اسمی و صفات قاض و حدث ذات اولور و لکن
 ناقص المعرفه اولور و اسمی و صفات نظر قیلانر بچای اولور و اناری اسمی * کثیره اسمی اولان ذات واحد و حد کبر و
 قیلورنم که ارباب متفرقه صاحب لری اولان کفر رسول علیه السلام اله واحد دعوت ابدی که حیدر دیدر
 اجعل الالهة الالهة الواحد لله الذی عجب (پس حضرت مولانا قدس سره طالب و حیدر الهی اولنره خطاب ایدوب
 بیورد که نامدن که وصفه نظر الهی تا صفات ذات جانیه سکا ول کوستره یعنی اسمی * مختلفه دن که وصفات
 متشابه نظر آج که هر اسم بر صفات مقابله سنده وضع اولنشد و تا صفات متکثره سکا ول کوستره ذات
 مخصوصه جانیه تا صفات مختلفه الهی متغیله و افعال متنوعه الهی ظاهر اولان ذات واحد بی مشاهده قیلور
 و شباهت و شکو کردن بری اولور من خلق اختلاف نامدن دوشدی چونکه معنایه کتدی آرام واقع اولدی یعنی
 بو خلق جناب حق خصوصه اولان باختلاف اسمیدن واقع اولدی چونکه یونان معنایه ذهاب اولدی و معنا

نماید یکن بدی و حقیقی بودی آرام و سکون حاصل اولدی و بر مسافت حسب اللغات اصطلاحات مختلفه
اولی سندی اشارت قیاب و معنی وضع ایچون اول چها کسه تل بری بره اولان تراعی حکایه ایوب سرور
مناعت چهل کس جهت انکورد که هر یکی نام دیگر فهم صکرده بودند انکورد (منثوی) چار کس وادامدی
یلدیم هان یک کت اینها انکوردی دهیم بر آدم دین کسه بر اچیه وردی اول بر کسه مردانچی ایدی ایدی
بر اچیه بی انکورد و بریم (منثوی) آن یکی دیگر عربده کتلا ه من عتب خواهیم انکوردی دغا * اول بر غریبی
عرب ایدی ایدی لای حیلله باز من عتب اسقم انکورد استقم (منثوی) آن یکی ترکید و کت اینم ه من غی خواهیم
عتب خواهیم اوزم * اول بریسی ترک ایدی و ایدی وینم قیل و قالی ترک اید اوزم استر (منثوی) آن یکی روی
بگفت این قیل را ترک کن خواهیم استافیل راه اول بریسی روی ایدی ایدی و کلانکی ترک اید یعنی سنک دیدی بگفت
اولی من استافیل اسقم (منثوی) در تازع آن قهر جنگی شدند که زیر نامها غافل بدند * اول طاقه تازع
و محالفتده بر بریه جنگ ایدی اولی ازیرا اولی لعلک * هر حقیقتدن غافل ایدیلر (منثوی) سبب برهم
میزند از اولی * پریدن از جهل و از دلش نمی * اید لکلرندن بر بریه شت اوردیلر زیرا اول طاقه
جهلندن بر و علمدن خالی ایدیلر (منثوی) صاحب سری عزری صد زیان * صکریدی آغیل ایدی صاحبان
چوق دیلر بر عزری بر صاحب سرا کو اید اید ایدی آتله صلح ووردی (می) پس بگفتی او که من زین یک دوم
آرزوی جهنم زای دهیم پس اول صاحب سرا اولان عزری بریدیک بر بر اچیه دن سزک * چچکلرک آرزوی بریم
منثوی) چون که بسیار دیدی در ایدیلر * این درمشان میکنند چندین عمل * چونکه قلیکزی حیلله و خدعه سر صدقه
بکاسلم ایله سز سزک و دیگرز و قدر علی ایلر (منثوی) یک درمشان می شود چار ایلر * چار دین می شود
یک زانچده سزک و دیگر دین می ادا اولور یعنی دین می ادا حاصل اولور دین دشمن اتحاد و محبتدن بر اولور زیرا
بودیت کت مناعتی عالم اولد قلدن تراع قلی ایدی چونک بر اهل دل و نرلر مدافعی ظهوره کتوریه ایدی
و نازمعد اولوب جدال و خصومتلری زائل اولیدی (می) کت هر یکان دهد جنگ و فراق * کت من آردنجهلرا
اتفاق * هر یکدن سوزی سزده جنگ و فراق ویردیم سوزم سزده اتفاق و اتحاد کتور (منثوی) پس شعلاموش
ماشد استصفا * نازبا تنان من شوم در کت و کو * سورة اعرافک آخرنده اولان آینه اشاورندر (و انقاری القرآن
فاستعوا) سبب نزولی و در که انصارندن بر کسه رسول الله صلی الله علیه و سلم اوزنده تمایز قیاب هر نه که اول
حضرت قرأت پیوریدلر اول دخی قرأت ایلد که ده یو آیت کریمه نازل اولدی اول وقتده که قرآن قرأت اولنه پس
استماع ایلد استماع حقیق و قبوله (له) ای (و انصتوا) دخی ساکت و خلوش اولول (لعلکم ترجون) نفازا اول سز
اول من حقه که اقصای مقاصد در ظاهر نظم شریف و جواب استماع و لثامه دلالت ایلر حین قرأت فرانده لکن
عامه علامت تفکر در که خارج صلواته مستجابند در معنای بیت یعنی بر صاحب اسرار بنان و عزری سید زیان
اولیدی اصحاب تراع و ارباب جداله صلح و جواب و بریدی ویدیکه درهم قلیکز نکا تسلیم قیلد بعد سز خاموش
و صاحبکیت اولنکره مقتدی و و تم حقهده انصتوا پیورادی پس قیلد حقیقته متوجه اولان امامه اقتدا قیلان
بریدلر ایچون دخی سکوت واجب اولدی تا کم سزک زانکز بر اولم کت و کو و جست وجوده (منثوی) کرختشان
می نمایند خط * در اثرمایه تراعست و خط * وحدت مطلقه دخی علم اولنلر و تفرقهده قائلر کلا اولور که کلاملرین
برخط و فراعده و تفرقه و واجده اوزره سیورلر و تراع و جدالندن حذر ایلر لر مع هذا من مورت تفرقه و موجب اختلاف
و تفرقه در پس تبیله الهذا پیورلر و می تفرقهده قائلر خطاب قیاب لرای اصحاب تفرقه اگر کسه سزک سوزیکز
سزله کوزل بلا اختلاف بر اسلوب اوزره کویر شود لکن اثر دمایه تراع و مضطرب زیرا اول کلامک نمط واحد اوزره
بعثه الدیولسی و کرم اولسی حقیق دکل عاریت سید (منثوی) کرمی عاریتی نه دهاثر * کرمی خاصیتی داود هنر *
عاریتی و عاریتی اولان حرارت اثر و برمی خاصیته منسوب اولان کرمیت هنر طو تر یعنی ذاتی و خاصیتی حرارت هنر و اثر
طو تر (منثوی) سر که را کرکرم کردی و انش آن * چون خوری سردی فراید یکان * مثلاً سر که یک کس طبعی باردرد
اگر آتشندن آتی کرم طو تسک یعنی سر که ای اگر آتشندن کرم ایلدک ایسه و هم وجهه در کرمی کرمه آتشندن کرم
ایلدلر چونک آتش سبیل کرم اولمش سر که سی یعنی ایچمن شلک و کانسز اولور سر که برودت زیاد مالر (منثوی)
زانکه آن کرمی اود هلیزیست * طبع اصلش سردیست و تیز زیست * زیرا سر که نک اول حراری دهلزیدر یعنی
طوره منسوب و ایدریدن دکلدر آتک اصلی و طبیی برودت و جدله زیرا کسه کت طبیعی بارد و جدت اوزره
(منثوی) ووردیغ بسته و دشا بای پسره چون خوری کرمی فراید در کرم * بکمر که بالبع ساردرا کویر انش

اوله ووردون کا تاثير عليه اى بىر چونكه يه سن جكرده حرارت زياده ايلريس اصحاب وحيديك اخلاقي موجب اتحاد وارباب تفرقه نك صليغ وسادى قى الحقيقه مورت تفرقه وتضاد قبول (منشوى) پس راي شيخ به ز اخلاص ما كنز بصيرت باشد ان روى ارعى پس شيفك ظاهر رايى نرم اخلاص مردن يكدور راي شيفك رايى بصيرت ندور ووميد مبتدلك اخلاصى عى وتقليد تدبر يعنى شيخ عارف باللهك رايى مريد مقامنده اولئك اخلاصندن يكدور (كافال الخبير رايه العارفن خير من اخلاص المريدن) اول اجلدن خير ليدركه شيفك رايى بصيرتدن ومريدك اخلاصى عى وعدم معرفتدن حاصل اولور پس عن علم اولان رايه عن جهل اولان اخلاصندن نيمه وجهله خير ليدور (منشوى) از حديث شيخ جعيت وسعد تفرقه آرددم اهل حدس و راي شيفك سوزندن جعيت ابريشور اهل حدس سوزى قلبه تفرقه و براص كننده لك كتور (منشوى) چون سليان كز سوي حضرت ساخت كوزبان جله مرغان ساز ساخت چونكم سليان يقمير عليه السلام خدا جانبدن چاپى يعنى حضرت حق طرقدن دعوت خلق ايجون كوندلدى كه اولسيان عليه السلام جله قوشلرد بلنى فهم ايلدى (منشوى) در زمان عدلش اهو باطنك انيس بگرفت و برون امدر جنك انك عدلى زمانه اهو قباله انس طرقتدى و چنگدن طشره كادى (مى) شوكور اين از چنگال باز كو سفنداز كلنه ناوردا حتران كيو تر باز چنگالندن اين اولدى تيون قوردن حتران ز خوف كتور مدي (منشوى) اوسماي شدميان دشمنان) انصاف شدميان بر زمان اولسيان عليه السلام دشمنان اوزا نسمده مياي اولدى و بر بر نه عدوا و اولئك ما حنى اصلاح قيلدى پرزنان اوزا نسمده غلام انصاف اولدى يعنى طيور ميا نسمده انك اصلاحي سبيله الفت وانسبت ظهوره كلى (منشوى) فوجومورى بهر دانه موى دورى دين سليان جوجى مياي عوى) سن بر موركي دانه دن اوتري بلسن اكامل سليانى طلب ايله غوى اولور سن (مى) دانه جور دانه اش داي شوده وان سليان جوى را مرد وورد دانه طلب ايدى به دانه اك بر دام اولور و اول سليان طلب ايدى به ايكس يله اولور يعنى غداى نفسى طالب اولنه اولان سليان حقيقى وهم غداى جماعى و ضرورى قينده فالور وليكن سليان حقيقى طالبى اولنه هم مطلوبى اولان سليان حقيقى وهم غداى جماعى و روحانى حاصل اولور (مى) مرغ جانهارا دزين آخر زمان نيشنان از همديگر بدم امان جانلرم غنه و آخر زمانه برى برندن انازه بر دم امان و قدر يعنى خلق عالم غداى نسايندن اوتري برى برلر بخت و خصوصه تدور و برى برندن امين دكلادر (مى) هم سليان هست اندردوما كودده صليغ و نماذ جورما بزدم و درمهم سليان وارد و زراهر عسره اولان شيخ كامل و تنك سليان دركه او و تنك سليانى صليغ و بر ورمز جور و زخان (منشوى) قول ان من امة راباد كرم نابالا و خلافيه انذر بقرآن عظيمه (وان من امة) قولنى ياد طوت الا و خلافيه انذر بقرآن سورة ملكه دما و اولان آتشارتدن (انار ملكنا بالحق) يا محمد بر بنى ارمال ايلدك دن حقه كه اسلام دنيديرو با خود ملتس بالحق (بشرا) بشارت ايدى اولديك حلاله طلب ايلدك (ونذرا) ونذوق با بديك حلاله مصعب قبلناره (وان من امة) امم مالفه دن هيچ پر كرم و قدر (الا خلافيه انذر) الا اول امتد بر نيكه شدر (ولكل قوم هاد) متفاسحه الان به هر قرند بر نذر و هاديكه وارث بوى وقررور (منشوى) گفت خالى خود و دست امتى از خليفه حق و صاحب حق و حق تعالى حضرت نلرى ايدى هيچ برامته خالى اولمشدر حضرت حق خليفه سندن و بر صاحب هشدن (منشوى) امر غ جانهارا چنان يكدل كد كز صفاشان بهش وى غل كنده هر زمانك سليانى كندى زمانه دالان جانلرم غنى المجلين قصد و متوق ايلركه صفادن جانلرم غنى غش و غلبر ايلر يعنى غل و غندن بالذليل و پز ناده صفايه ايرشدر برى بر نه دهك (منشوى) متفقان كزنده هيون والده متسلمون را گفت نفس واحد و مادركي برى بر نه شفقت ايدى اولور حضرت نى عليه السلام متفقان نفس واحد و مدنى يعنى حضرت نى عليه السلام مسلمان ايجون (المسلمون كنفس واحدة) ديدى (مى) نفس واحد اوز رسول حق شندن و زنه ريك دشمن مطلق بنده و مسلمان رسول عليه السلام (بر ساختن مخالفت و عداوت از ميان انصاير بكات رسول دشمن مطلق ايلر نركم و قصه دن روشن و ظاهر اولور) بر ساختن مخالفت و عداوت از ميان انصاير بكات رسول عليه السلام (مى) دوقيله كارس و خرن نام داشت يلك نديكربان خون آشام داشت) ايك قيله كه اوس و خرن نام طورتدى يعنى بر قبيله خرن و بر نه اوس در ردى برى برندن فان قوش ايدى جان طورتى يعنى قديم الا آمدن برى بر نك قانز ايجمكه جان طورتلدى (مى) كينها كه نه شان از مصطفا محوشدور و اسلام و صفاء انلك قديم عداوت و كينه لى رسول عليه السلام سبندن اسلام و صفافوندن محو اولدى يعنى بونلك كه نه اولان كينه لى حضرت مصطفي صلى الله عليه وسلم انشاده اشدن و فراسلام و صفاف امانه محو اولدى و هر برى

اخوه من بنی سبی بولدی نه که بیوردر (مثنوی) اولاً اخوان شدنن دشمنان * همچو اعداد عنب در بوستان *
 وز دم المؤمنون اخوه بنده * در شکستند و تن واحد شدند * اولاول دشمن بری بری * به اخوان اولد بولر و ستانده اولان
 عنب اعدادی کبی * بهی بوستانده اولان و عنب و دواحد و اوزره اجتماع قیلان اعداد عنب * کبی اول بری بری نه
 اعداد اولتر اولتر اخوان اولد بولر و ستانسا (اعمال المؤمنون اخوة) دندن اولان بند حیدله صندیلر و تعین و انانیتن بر قضا
 قیلدیلر و تن واحد اولدیلر نه که الله سارک و تعالی بعد الایمان و الاتحاد و توارک نعمته اتحادی ادا بیلک ایچون و غیر
 مؤنفره ارشاد قیلان ایچون امر ایدوب سورة آل عمرانده بیوردر که (واذکر نعمت الله علیکم) که او نعمت
 جله مستندن بری اتحاد و اخوت و زوال بغض و عداوت و مؤدی اولان اسلامه سری هدایت ایلکدر (اذکنتم اعداء)
 زیرا سر زمان جاهلیتده بری بریکزه اعداواضداد ایلدیکر (خالف بین قلوبکم) پس الله تعالی سارک قلوبکری الیف
 و ایس قیلدی بری بری نه اسلام و ارشاد سید الانام صلی الله علیه و سلم حیدله (فاصبحتم نعمته اخوانا) پس سر اول
 الله تعالی نعمته اخوة فی الله اوزره شجاعت و صحابین اولدیکر و بنیان هر صوص هر بنس بولدیکر که المؤمنون
 کالبنیان المرصوصدر (مثنوی) صورت انکورهای اخوان بود * چون فشریدی شیره واحد شود * اوزر سارک صورت
 بری بری نه اخوان اولور که حله سیلک رنگ و یکدلدر یعنی صورت اسلام و ایمانده اولتر بری بری نه اخوان اولور
 زیرا بیک رنگ و یکدلدر و لیکن اعداد و تعینانندن خالی دکلدر چونکه صمدلر بر شیره اولور یعنی چونک و توارک مقتضی
 اعداد اولان جسدلری صمدلر و شکسته قیلک و توارک در و توارک روحانی و ایمان و معرفتی بر شیره اولور یعنی تفرقه
 اولوب بیک جنس و بیک رنگ لک می بنس بولور (مثنوی) غوره با انکور و صمدانیدلک * چونکه غوره بخت شدم
 یارینک * غوره و انکور بری بری ضدلدر اما چونکه غوره بخت و انکور اولدی او یار اولدی زرا جنس حاصل
 قیلدی یعنی کافر و فاسق غوره کیدر لرا کچه مؤمنله بر اصلدن حاصلد اما بری بری نه ضدلدر و لیکن چونک
 غوره بخت اوله یعنی کافر و فاسق مؤمن هر بنس بوله ضدیت بولور اولوب مؤمنله یارینک اولور و غوره می نه بنسده
 اولان کسه لر حضرت رسول علیه السلام اخوان اولقی و ایمان اوزره اتحاد قیلقی امر ایدوب و تدار و شواغندن نهی
 قیلوب بیوردر که (ولا تأخضوا فی الفحشاء و الاثم و الاذکار و کوا عباد الله اخوانا) (م) غوره کونست بخت و نام ماند
 در اول حق کافر اصحاب خواند * بر غوره که طاش کبی قتی اولدی و خام قالدی یعنی اول کسه لر که غوره سنگ بنسده
 کبی خام قالد بر غوره سنگ بنسده می بعد اوزم اولمین و لذت بولین غوره به در ر حق تعالی بوکونه کسه لر ازله کافر
 اصلی او قودی که دنیاده سائر مؤمنلر کبی ترسه نییا و اولیا الله اصلاح اولر و ایمان و اسلامدن لذت بولر (مثنوی)
 فی اخوتی نفس واحد باشد او * در شقاوت نفس ملحد باشد او * اوبیعنی کافر اصلی نه برادره نفس واحد اولور کفر
 و شقاوت اول کسه نفس و ملحد اولور و شام و نایبخت قالدور العیاذ بالله (مثنوی) کریم انچه او در دهنان * قتنه
 افهام خیزد در جهان * کرسو بولم اول نسنه فی که اول کافر اصلی نه باشد طوره جهانده افهام و عقوله قتنه قاتلر
 و بعض کسه نك ناقص المعرفة اولد یغندن ضلالتنه و یأس و قنوت و نه سبب اولور (مثنوی) سر کبر کورینامد کوریه
 دور و دوزخ ازارم مستوریه * کور کیم لر مر و زوی نامد کور اولق یکدر دوزخک و تنی باغ اوردن دور و مستور اولق
 یکدر بعض نسخه دماور بر نه نظر واقعدر (مثنوی) غوره های نیک کاشان قالمند * ازم اهل دل آخر یکدلند
 او غوره لر که آثار انکور اولمغه قالدراهل دلک نفسندن آخر یکدلدر (مثنوی) سوی انکور همی رانندیز *
 تادوی بر خیزد کین و ستر * انکور لغه قابل اولان غوره لر انکور لقی جانبته تیز سوردر و بخت اولوب کاله امر که
 او بر ناک کینیکلر و کین و عناد قالمه و توارک و اوصاف ذمه دن بال اوله لر (م) پس در انکور همی درند پوست *
 تا بکی گردند و حدت و صف پوست * دوست دشمن گردد ابراهیم دوست * هیچ یک با خویش جنگی در نیست پس
 انکور لقی می نه بنسده یعنی ایمان و اسلام مقاسمده و سستی برتری یعنی کبی موت اضطرابه و کبی موت اختیاریه
 صورت ظاهره لرین وجود بشریه لرین فنا ایلدر تا جیسع انکورلر شیره اولوب بر اوله لر که بر لیک و صنی
 وحدت و یعنی وجود بشریه لرین فنا قیلد قدض کفره حتی و و واحد اولور و وحدت می بنس بولور و حدت انارک
 صفت خاتمه می اولور اما اول کسه که وحدت می بنس بولدی دوست کادشمن اولور و زراهم اول کسه ایمانیکدر هیچ
 بر کنده سیه بر چنک بعلدی زرا چنک ایکده اولور و بر دما اولر یعنی دوستی غیر کور و سبیلده هیچ بر کسه کنده سیه
 جنگ ایلدی پس صاحب وحدت اولتر و اتحاد حقیقی می بنس بولر خلق من حبس الخلقه غیر کور و بر آناله
 اغراض نفسانه دن اوتری جنگ طوعز بلکه جنگ کفری الله اولور که کندی اجر الی کبی اولان خلقی وحدت حقه
 و اتحاد دعوت ایلدر (مثنوی) آخرین بر عشق کل اوستاد * صد هزاران دهر را داد اتحاد * آخرین و صدهزار

تحسین استاد کلاک عشقی اوزره یعنی استاد کلاک عشقی اوزره که اول حضرت سید انبیادور هجده استاد اولان انبیا
 و اولیا سالک کلی منزلت سنده در کجه ترکیب استاد کلاک عشقی اوزره دیک معناسی افاده ایلر و لیکن
 اولکی معنای اولدور یعنی اول استاد کلاک و افضل رسلاک عشقی اوزره آقرین اولسونکه صدهزاران ذره فره افغان
 و بردی و وحدت حرم سینه ابر کوردی و عشق یعنی معشوق اولسه و مراد حضرت حق اولسه دخی لطف اولور
 و کلی استاد کلاک معشوق ایلر و اوزره و احه فی الحقیقه اتحاد و برملک شایدر (مثنوی) همونکلاک معشوق ذره کدر
 یلن سببوشان گردد دست کوزر که * کجیک یوللرده خالصه معشوق کیمی ایدر ایلر اول کوزر که * باطنی الی یوللری برسیو
 ایلدی و یو اتحاددن مراد اولان اتحاد و واحد (م) کا اتحاد جسمه های آب و طین هست نافعین جان غیاثه
 پدین * زیرا آب و کادن نشو و نما یولان جسمه اتحادی صورت ظاهره نافع صدریا کلاک اتحادی نوکه بکزمز
 یعنی اتحاد اجسامه آب و کادن حاصله در ناقص و ابترا و لدی بان اتحادی یو اتحاد صوری به بکزمز (مثنوی)
 کر نظایر کومر ایجاب در مثال * فهم را ترسم که آرد اختلال * اکر یو مجمله اتحاد ارواح ایچون نقاب رو برسم مثاله
 قورم که فهم خلقه اختلال کتور دپس یوقدره اکتفا اولندی (م) هم سلیمان هست اکتون لکلاک افران شایدر
 یعنی در عالم بشدی سلیمان دخی وارد ولیکن بر ذریه نیل سر و زدن عماده بر سه که مشهور و مثله در خاک دبی قرا کاق
 اولور در (مثنوی) دور یی کورده ادر مرده * همونکلاک دوسرا کور اوزر ادر دور و یلنک کشتی کور و طویر زیرا
 بعیده نظرا ایلکدن قریب کور من سر ایدر او پوش کسمس ایدر کور اولدی قریب کبی زیرا خولیده ایکن چشمی کزاده
 دکل که سرائی کورم که قادر اوله (مثنوی) سولیم اندر صحنای دقیق * در که هاباز کورن ماعشوق * یویت اسلوب
 حکیم قاعده سی اوزره کند برین احماض نصیح ایچون کلاک دقیقه دیکه سی ایدر لک و مشکلات عهقه فتنه عقلی
 کیدر لک میبسته ادخال ایدوب علی طریق التعمیض و زور که سلیمان وقت و خلیفه محققن بر نیجه * گاه اولور زواری
 فوجله یلور زونه کونه یلور ز * کدر یلنک و تدقیق و تعمیق نشاطندن عماده بر الفاظ و عباراتده و یلنک مشاهده
 اولیادن کور و طویر می دی او ایچر منخته اولان اولدن کور اولدی قریب کبی بر ذریه سوزر حرمس ایزر عقده لر آچمه بر عاشق
 یعنی بر یوملر ذریه سوزر سو لکده عقده لر فتنه و مشکلات آچمه عاشق بر معشوق حقیقی فی نیجه یلور زواری کا
 دلیل اولان سلیمان و قی فوجله یلور ز (مثنوی) تا که بنده و یکشایم ما * در شکال و در جواب آیین فرا * بر ناعقده
 و غلبه وز و چوره وز یعنی صحنای دقیق معانی عقی اراد ایدوب سه آتی شرح و بیان ایلدی و زان کال و جوادیه
 آیین زاده ایدوب اولد بزم خالده (مثنوی) همومرغی کوکشاید بندهام * گاه بنده تا شود در فن غام * و شلاشول
 بر قوش کبی که او مقید اولدی قی دامنک بنده آبر کاهی طوزاغلا بنده یلر تافن و صنعته تمام اوله (م) او و دهر دم
 از صحرای مرج * عمر ایدر کور کار بست خرج * اول مرغ صحرای مرج و ایلر ایلر عمری همان که کارلده
 نر جدر یعنی اول قوش که بندهام پای جان اولان مسائل حل و عقده مقید اوله مجرم اولور صحرای حقیقته
 طیران و مرج روایتده میران غنکدن و آتک عمر نازینی که کارلده شرح اولور (م) خود یون او نکرده هیچ دام
 لیک پرش در شکست افتد مدام * خود اول فوشک هیچ یونی اولر مقید اولدی قی دام هر ندن ایه لیکن اول
 مرغ غل بری دام شکسته دوشر یعنی آتک بر عقل و فکری شکسته لکه دوشر مدام (م) با که کوش تا بال و پریت
 نکس لیدن یک ازین * و رفت * عقده چالنه تاسنک مال و پرک یعنی عقده فتنه و که کنا اولقه از سی ایل
 و کندی قیود عالمتدن خلاص ایل تا کمال و بر عقل و فکر کلاک بر مرتفع اولیه و کور و غرور و کدن (مثنوی)
 صدهزاران مرغ بر هاشان شکست * وان کن گاه عواوض و ایست * حال ایشان ازین خوان ای حریص * تقوا
 فیما یخون هل من محیص * سورة فافنده اولان آیه اشارتدر (و کلاک اهل کلاک یلهم من القرون) و جوق کسه لری بر نلک
 قیادق و نلر دن اول یعنی سنک قوم کدن اول هر ترک اهلندن (هم اشد) یعنی یوقوم مقهور اشد ایلدی (منهم) یوسنک
 قوم کدن (بیشا) قوت و قودت و قهر و غلبه و تندن (فقیوا فی البلاد) ای حرفوا و نر قوفای یعنی اول قوم شهر زده
 تصرف ایدلر و جولان ایدوب سفر ایلدیلر مودن حذر ایلدیلر کندن و یوللری نخر یسفا دیوب سفر لره کندی ایلر اهل
 تعقیب و تعقیب ایلدیلر مودن بخت و تقوی طلب ایتکه در (هل من محیص) هیچ یونر ایچون بر محیص و یلما
 و ایدر که مودن و تقاضای حقدن و نلر آزاد و خلاص اوله یعنی یسفا دهر هزاران مرغ که ایلر کلاک خالده یسفا
 و اول عواوض کلاک هانی برسی با غلدی یعنی نیجه یوزیک مرغ غنا که مراد دفع قضایه پرواز ایدر نلر و نلر پرواز
 حیل و دگر لری شکسته اولدی و اولد کین گاه عواوض و حوادث بغلندی یونلرک حالی قرائندن اتقوی دنیا حریصی
 اولان یونلر نر زده تصرف ایلدیلر و سفر ایچون یوللری خرق ایلدیلر و ییچنلر قیلدیلر یخون یعنی افر که یونلر محیص

وخلص بولد باری ابدی قشایه رضادند غیری به چاره بودند (منشوی) از نزاع نزاع و روی و عرب * حل نشد اشکال
 انگور و عنب * ناسایان لسن معنوی * در نیاید بر تخت ز دین دوی * پس حضرت خداوند کاریت سابقه اولان
 فتنشوا فی البلاد شهر لدمه مقصود لری جائنه بولر ایدر و آندن بحث ایدوب فتنه اقدام قیلدیار مع هذا اول
 جائنه بر محبس و محلس بولوب سنازع لری بر طرف اولدی دیک معنایه آکوب بیورور که منازعه تزلزل روی و عجم
 و عربدن اولوز و استافیل و انگور و عنب اشکالی حل اولدی یعنی قبل و قاله اولان نزاع وانسان و اصطلاحانته جدال
 فیصل بولدی تا که سلیمان زبان دان معنوی کلیه و حقیقت حاله و اهل جدالی ارشاد قلیله بولر ما جائنه اولان اندیفت
 مرتفع اولوز و هیچ بری مرتبه انصادی بولر این صاحب لسان و سخن دان معنایه در پس اهل نزاع اولان قوشلره
 خطاب ایدوب بیورور (منشوی) جمله مرغان منازع باز و از * بنشیند این طبل از شهر باره ای منازع اولان قوشلر
 بیکلر طغان کبی استماع ایلک شهر را حقیقتک و طبل بازی که اول دعوت مرشد کاملدر و آتی اشتک داعی حقه
 اجابت ایکن و آنک بیورودینی اولوز طریق توحید و اتحاد کیمکدو نه که بیورور (منشوی) از اختلاف خوبش
 سوی اتحاد * هین زهر جانب روان کردید شاد * کندی اختلاف فکر دن فراغت ایدوب اتحاد جائنه آگاه اولکتر
 هر جائنه شاد و خندان روان اولکتر یعنی کندی اختلاف فکر دن ای اهل تضاد جانب اتحاد کاما اولک توجه و سرعت
 قبل شاد بیکله (منشوی) حیث ما کنتم قولوا وجهکم * نحو هذا الذی لم یکنکم * و آیت سوره بقره در دو تفسیری
 عن قرب رب مقدمه بقیه قصه * ابراهیم ساینده می ورا بیدی ای اصحاب تفرقه هر نه مجله اوله سوز بکزی اول قلم
 حقیق اولان سلیمان معنوی جائنه دوندورک شود کراولان سلیمان معنوی و خلیفه الهی سزی کندی چنانندن
 نمی ایلدی بولم وجه در هر قنده اوله سوز بکزی حضرت خدا طر قنده دوندورک بولکام که مراد (قولوا وجهکم)
 شول نسنه در که سزی نمی و منم ایلدی خدا طر قنه دوندورک بولکام که مراد حضرت خدا ن شول احسان در که کال
 کمرندن سزی کندی درگاه ندن نمی و منم ایلدی بلکه (یت) هر که خواهد کویا و هر که خواهد کویا که کبر و نانو
 حاجب و دیوان درین درگاه نیست * قولک معنوی اولوز علی ای وجه کان کندی به دعوت قیلدی دیک اولور (می)
 کور می غایب و پس ناساختیم * کان سلیمان رادی نشناختیم یعنی بر ایسک شول کور و قوشلر که زیاد
 ناساخته بر یعنی دوزخش و ترسه اولغش از زرا اول سلیمان حقیقی و حضرت الوهیتی بر دم کلدق پس با
 فارس سله اولسه دخی جائنه و یعنی کور می غلر و عاقبتی تدارک ایلدک بر لازم اولاق دوزخک زرا اول سلیمان
 بر نفس اقلدق و مجمله بوند نصکره سلیمان ندن مراد حضرت رب العباد اولور و متشوی شریفک دأ بندند خلیفه ندن
 مستخلفه و بعضی مناسبتله مستخلفن خلیفه به اتصال ایدر نه که شوم وجود مطلق قافی غما بینند مقدمه واقعدهی
 ذکر ایلدک (منشوی) هس و جفندان دشمن بازان شدم * لاجرم و امانده دشمن اولدقاری کبی بر ذی و برانه برست
 اولدق و جفندن و برانه نک و امانده و محبوس اولدق یعنی جقدر باز لره دشمن اولدقاری کبی بر ذی و برانه برست
 اولان جقدر کبی بازان الهی اوللره دشمن اولدق لاجرم و برانه دشمنک و امانده لزند اولدق و بونک عود و ولتی
 عزت و دولت متدق (می) سیکیم از غایت جهل و عما * قصد از از عز بران خدا * نهایت جهالت و عما ندن
 عز بران خدا نک خاطر لرین از از رو بچیده * عک قصد ایلر (منشوی) جمع مرغان کز سلیمان روشنند * بروبال
 بی کنه کبر کنند * شول طیلور کجلی که سلیمان حقیقتند یعنی حضرت رویتندن روشنر و ولایت و کرامتله
 مره نلدر بی جرم و کما اولان کسه نک بروبال بجن قور بر ذی قوای جسمانیه و روحانیه سن و یا بروبال
 دشمنه و انحره سن بجن از لاه قیلور (منشوی) بلکه سوی عاجزان چینه ککشدن بی خلاف و کینه ان مرغان
 خوشند بلکه دردمند و عاجز اولنر جائنه حکمی و رعایت ایلدینی اولور و اول مرغان الهی بی خلاف و کینه
 فی نفس الامر صفوت سینه اله خوشلدر (منشوی) هد هد ایشان بی تقدیس را * بی کشاید را صد بقیس را
 بو طر و اهل نه که هد هد بیک مراد و سولان الهی و مبلغان احکام ریاندن جناب حق تقدیس و تنزه ایتمکدن
 اتری ملاقات سلیمان حقیقی به مستعد اولان صد بقیس راهی آجر نه سلیمان حقیقت جائنه و اجر (منشوی)
 زاغ ایشان کر بصورت زاغ بود و چاه همت آمد و از زاغ بود * و بو مرغان الهینک زانی اگر چه صورت و ظاهر ده
 زاغ ایدی یعنی بحسب اظهار سیاه ووش و احقر و کر به المنظر ایدی و لیکن فی الحقیقه شباهت کادی
 ما زاغ البصر و ما ظنی کلانک منهن و منکله منظر ایدی یعنی اول صورت از زاغ کبی اولنک قلب کوزی ما سوا به
 میل ایلدی و دخی خنایه و محبوب حقیقتدن بجا و قیلدی دیک آنک شاندند رو دخی جمیع اولور دیک اولور
 (منشوی) لکن ایشان که لک لک می زند انش توحید در شک می زند * و بو طیر الهینک لک لک که داغ لک

صداسی اورشکه تو حید انشی اورسته که مرغزده سورور به شیخ مرغانست لکک لککش دانی که چیست
 حدک والاشکرک والکک لکک مستعان (منشوی) و آن کبوترشان زیارت نشکند و باز سریش کبوترشان نه بد
 و بطور الهیه یک کبوتری که مراد بالا بروعالی تراولان اولیای عظامکینک کوهر لیدر دنیا زلزدن هیت طوغرل
 و طوغرل بلکه باز لکک کبوتری او ککونده باش قوربعی بو عالم سوید میاز کی و شکار کی شکار ساز اولندر
 و نزل کبوترل یک او ککونه باش قور و تعظیم و انقیاد قبولور (منشوی) بلبل ایشان که حالت ارد او بدردون خویش
 کاشن دارد او و بو مرغان الهیه یک بلبل که مراد عاشق کل حقیقت اولندر که آنلر کلاهی صداسی انسانه و جد
 و حالت کنور اول بلبل کند بتک درو تده کاشن طوگردنیا ککسته احیاج طوغر خار جده اولان ککستانی
 خاروش کی سیاه آتر (منشوی) طوطی ایشان رقتد آزاد بود * کز درون قند ابدرویش نمود * اول مرغلر
 طوطیسی ظاهر افتدند از ادا بدی ز برادر و نندن کا ابدی قندوز کو ستردی یعنی بونلر حکرمعارف و علوم بین
 طوطیاری قصه صوری بیکدن آزاد اولدی ز برادر و نندن خند ابدی یعنی حلاوت سرمدی آنره بوز کو ستردی
 (منشوی) پای طواسن ایشان در نظر * بهزار طواسن پران در ک * و نونلر طواسنک آتانی نظره و نبت
 صوریه ادمترن اولان کسه لردن دخی قدم سعادت و آملری نظر عرفاده اول غیری طواسنک قنادندن بیکدر یعنی
 غیری که لر طواسن برارلن مرن محبوب بونندن بیکدر بوهم و جده غیری پرواز و جولان ابدی بی طواسن بیکدر
 بووجه اوزره طواسن مضافدر (منشوی) منطق الطیران خاقانی صداسی منطق الطیر سلیمانک کاست * خاقانه
 منسوب اولان یعنی سلیمان بیغمه علیه السلام و با خود یاد شاهان جهان و مخصوص اولان قوشلرک منطق الخی
 صیت و صدا و آواز و نوادر سلیمان حقیقتیه منسوب اولان طویرلر منطق قنده در که آنلر هوان سو بر و نوادر خدادن
 سولر (کا قال الله تعالی فی منطق نبعه) و ما یخلق عن الهوی ان هو الا وحی) پس بنده تفاوت بقدر و الهیه
 دعوت فیلان که لر منطق و تولدن احسن بر قول و صداسی بقدر (کا قال الله تعالی من احسن قولاهن دی
 الی الله و عمل صالح) مراد الهیه دعوت بلبل انبیاء علیهم السلام و اولیا و علمای عظامد (کا قال فی التفسیر الکبیر
 ان کل من دعی الی الله بطریق من الطرق فهو داخل فیه) پس و آیت کرمه یک مفهوم معلوم اولدی طویر و آفاقینک
 منطق طویر الهیه یک منطبقه بیجه معادل اولور که بونلر لوقی احسن اقوالدر (دی) فوجه دانی بانک مرغانر الهیه
 چون بنده سی سلیمانرادی * پس مرغلر بانک صداسی نه یلوسن چونکه بر نفس سلیمان کک و رمدلر یعنی
 سن بو کراولان مرغان الهیه صداسی نه یلوسن و سوزلنده اولان سوزور و زنه نوجهل عالم اولور سن
 چونک سلیمان حقیقی بر دم کک و رمدلر و اول طویر الهیه کی مشاهده قیلندر طویر و الهیه یک کلماتی سلیمان
 سلیمان حقیقی مشاهده قیلندر در و آتک علیه السله انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامه عالم اولندر (منشوی)
 پران مرغیکه بانک مطر بست (از برون مشرق و مغرب بست) اول بر مرغیک خدای که آنک بانکی طرب و شوق
 و بر بیدر مشرقک و مغربک طشره مستنددر یعنی مرغان الهیه دن اول بر مرغیک بر عقلی ککه آنک صداسی
 و بر بوی روح آتر بر بیدر مراد اول بر و لیک بر عقلی ککه آنک صداسی مطرب ارواحدر اول بر عقل صداسی
 مشرق و مغرب و راستدن و اطراف جهانک غلاستنددر (منشوی) هر یک آهکش ز کسی تار بست * و زری
 ناعرش در کفر بست * اول بر عقل هر بر آهکی کسیدن تر اهد کیندر و نردن عرشه دکن زیاده کور و قدر یعنی
 عرشدن مرشه و فرشتدن عرشه دل اول مرغ الهیه اولان عقل حکم و آهشکی نافذ و جاری و کلال و وضعتن عابد
 (منشوی) مرغ کوی ابن سلیمان مرده * عاشق ظلمت جو خفاشی بود * هر غک بو کراولان سلیمانر کیدر
 بر خفاش کی ظلمته عاشقدر سلیمانن مراد کک که جناب الهیه اولسون و ذکر کسه خلیفه الهیه اولان
 ولی کامل اولسون علی کلا التقدر برین بر کسه که بوسلیمانر کیدر بر خفاش کی ظلمته عاشقدر اول کسه
 مانند خفاش عاشق ظلمات اولور و نور دین و یقیندن چقبوب ظلمت کبر و ککینده فالور و بوا یک مفهوم
 ماصدق حالی اولور (والذین کفروا اولیا و هم الطاغوت یخترجونهم من النور الی الظلمات) (منشوی) بسلیمان خوکن
 ای خفاش رد * کا که در ظلمت غامی نالیدی ای مرده خفاش سلیمان خوی اید تا که ابدی ظلمته فالیده سن یعنی
 سلیمان حقیقتله خوی اید و آنکله انسی اول ای بد اولان خفاش تا که ظلمت طبعیه ده ابدی فالیده سن مادامکه
 سلیمانر انسی قلیبه سن ظلماتن خروج و مرسته نورانی به عروج و یلیه سن (کا قال الله تعالی الله الی الین استوا
 یخترجونهم من الظلمات الی النور و الذین کفروا اولیا و هم الطاغوت یخترجونهم من النور الی الظلمات) (منشوی) یک کوی
 ره که بدان سوی روی * همیو کز قلیب مساحتی شوی * من تقرب الی زراعتی بت الیه با عادی بکشتن صدافیه

براشون بوله که سلطان حقیقی جانینه کیده سن ارشون کی دین وطر بقصد قلب مساحت اولورسن یعنی معیار و میزان خلق عالم اولورسن که هر کس دین و دباتن وفهم وقراسن سنکله وزن وعیار ایله (می) وانه لنگ دلولک آن سوی جهد ازمه لنگی ولوکی و رهنه واول که سنکله اول لیجان جانینه صغیرایه ووجه قبله وولی سفلقدن وورغو نلقدن قورتلور وهم وجه دراول وقت که اول جانینه لنگ واولک طاقمرسن و صغیرارسن جمیع لنگ وورگودن قورتلورسن (قصه بط بحکانه مرغ خانکی بروردشان) فاز دایر یلنگ قصه سی یاتدمده که آنلری طاق و بلسدی (مثنوی) تخم بطی کرچه مرغ خانه ات * گرد بر پرچو دایه تربت * فازک تخمی سن اگرچه مرغ خانه سقادتای السده دایه کی تربت ابلدی بطنن مراد روح محمدی و مرغدن مراد طبع انسانیدرس امان الله (المؤمنون من قوری) حدیث شریفنک خواستهای مؤمن سن تخم بط سن یعنی بحر حقیقت بط کی غواص اولان روح محمد سنک تخمی سن اگرچه مرغ خانه طبع دایه کی سنی رحایت و صبا تنده ترسیه ابلدی و لکن سن فی الحقیقه طبعیت عالیه دکنس (مثنوی) مادرو بط آن دریا بدست * دایه ات خاک بد و خشکی برست * سنک مادرنک که روح لنگ ندن تولد ابایش و ظهوره طمشدر اول دریای حقیقت بط و غواصی اولشدر سنک دایک که طبعیت که در عالم که مفیوب اولدی و دخی خشکی برست اولدی (مثنوی) میل دریا که دل فاندست * از طبعیت جانت را از مادیست * دریا به میل که سنک کوکک ایچنده دراول طبعیت و میل سنک جانکه مادر کدندر یعنی شول دریای معنایه میل و محبت ایلک که سنک دل کده وارد اول طبعیت سنک جانکه مادر حقیقتن جانیندندر دایه که اولان طبعیت جسمانیه طرقتن دکل (می) میل خشکی مر ازین دایه است * دایه ایلک اوروک بدریاه است خشک لنگ عالیه سنک میل ایلک دایه طبعیت برست دایه طبعی ترک ایلک که اول بدریاه در (مثنوی) دایه را بکدر رخسار رخسار بران * اندر در بحر معنی چون بطن * دایه فی قوریده قورسن سور بطر کعبی معنی دریا سنک ایچنه که یعنی بو خشک لنگ عالیه دایه طبعی ترک ایلک و سور بحر معنی ایچنه کل بطر کی و غواص اول مر غایلر کی (می) کرت دایه بر نمدن زاب * قورسن سوی دریا بران شتاب * اگر سنی مادر طبعیتن قور قورده آب معنادن سن قورده و دریای حقیقت جانینه سرعله سوو کندی اول بحر و حده طالدر (می) و بطی رخسار و مرتزنده فی جومرغ خانه طالع کنده * سن من حیث المعنی مانتد بطن خشک عالیه و ترک عالیه زنده سن یعنی ظاهر و باطن عالیه و حاکم و کوسن سن مرغ خانه نک قیچ رایحه لوسی کلسن (می) قور کرنا بی آدم شی * هم بختن و هم دریا بهی * سن کرنا بی آدم سن شاهسن هم قوری به هم دریا به آتاق قورسن یعنی سن ای مؤمن جناب حقل برنی آدمی مکرم قیلدق بدبندن شاهسن هم بره و هم دریا به آتاق قورسن و متصرف اولورسن (مثنوی) که جلنا هم علی البحر بیجان * از جلنا هم علی البریس وان * سورة خی اسر ایلده اولان آیه اشارتدر (ولقد کرمانی آدم) تحقیقا برنی آدمی علی العموم مکرم قیلدق احسن صورته واعتدال قامتله و دخی ارض اوزوره سلطان ایل و دخی نیمه صناعتله و نونر لثانی * یله و علی الخصوص مکرم قیلدق علوم و معارف و انوار دینه و اسرار یقینیه ایل (وجلنا هم و بر آنلری سوار ایلدک دواب اوزره (فی البر) قره ده (والصبر) دخی آنلری سوار ایلدک بجرده سقن جاریه اوزره (وزرقنا هم) دین و نونر رزق و نصیب و بر دل (من الطیبات) خنون نعیم و شرب مثلندادن که بانه هم حاصل اوله و یاغیر منه هم حاصل اوله (و فضلنا هم) فی آدمی بر تفضیل ایلدک علوم و ادرا کانه که نونرک وجودنده می کیدر (علی اکثری معنی خلقتنا تفضیلا) بر خلق ایلدکیمز که لردن جوق خلقت اوزرنه تفضیل ایلدک لکله اما محققین بود معنای و برور که برنی آدمی مکرم قیلدق معارف و علوم و عارف و معارف و مله و نونر ایلدک حاصل قیلدق بر جسمه و بحر روحه یعنی آنلری متصرف قیلدق عالم اجسامه و بحر ارواحه و بشر لکله اوزره تفضیلینه علمات جوق قبل و قال و بیعت و جدالی وارد لکن زیده کلام و حاصل مراد بودر که رسل بشر رسل ملکدن و اولیای بشر اولیای ملکدن و صلای بشر صلای ملکدن و عوام بشر عوام ملکدن افضلدر معنی * بیت سن جان سن یل بحر روح اوزره بر نونر می بو کاندک دین سن یونلری بر اوزره حل ایلدک دیدکی جانیدن اوکه سوو یعنی بر طبعیتدن بحر روحه و عقله جانکی ابر کور دیکل اولور (می) مر لنگ را سوی بر راه نیست * جنس حیوان هم زهر آگاه نیست * بحقه شاملاک لنگ بو بر طبعیت و حیوانیت جانینه ولی و قدر و جنس حیوان دخی بحر حقیقت و دریای ملکیدن اکادم کادر (می) فوین حیوان بجایان ازلت * ناروی هم بر زمین هم رفک (می) تا ظاهر منلکم باشد بشر ابدل و شی الی دیده وور تا کم کیده سن * تله زمین اوزره و هم روحه قف اوزره (می) تا ظاهر منلکم باشد بشر ابدل و شی الی دیده وور بودر ای حقیقتنه آتش اولان تا ظاهر دهنرک منلکمز بشر اولور بکادل ایلدیده و روحی اولور و حقن قلبه القای

اسرار قلمش و وحش بشر و صفت مسبیله برتر در دین یکی سوره که خدا مولان اینه اشارت در تفسیری جلد اوله فرید
حکا به مندمه و رابندی (منشوی) طالب حاجی قناده بر زمین روح او گردان برین شرح برین شا که منسوب اولان
طالب زمین اوزره دووشم کشف اوله بغیون و آنک روجی بوعالم فلان اوزره جولان و دور اید بیدر (منشوی) ماهمه
سر غایانیم ای غلام بجزیری داند زبان ما تمام بجز جمعا صوفی و شری بر ای غلام بر نه سلاطین بجز حقیقه قلمش اسرار فی
سلطان بالتمام بولید بکشد و وجه در بریم انحری در با تمام سلو و زرا او قدر و شائق واقع اولمشدر (منشوی) پس سلیمان
بجز اما چو طیر در سلیمان پای ایدار بر سر پس سلیمان دریا کلدی بر طیر کبی کلدن تا ابدی سلیمان سلطون بر
یعنی سلیمان حقیقی فی المثل بجز کبی کلدی و بر زم مثل صوفی کبی اولی سلیمان حقیقه تا ابد ایداد بر سر طو تر
و هر حاله سریع الله اندرز و هر کاری اشد سک و هر ره که کتک بر خوی (و هر معکرا اینجا کشم) آنکه ایدار و آنکه
کیدرز (منشوی) با سلیمان پای در دریا نه باجو داود اب سازد صد زره باجو داود اب دارد در زره و دخی نسخه در
سلیمان یعنی عون و هدایت رحاله دریای روحانیت و ملکینه آباء تو تا که حضرت داود علیه السلام کبی آب روح
سکا اوزره دوز و آلام صوری و معتودن سنی حفظ اید ما خود معنی تا که داود علیه السلام کبی آب حقیقت سنی
زهره طوطه یعنی حفظ و آمانده قلمه (منشوی) آن سلیمان پیش جله حاضرست بیک غرت چشم بند و مسرست
اول سلیمان حقیقی جله ناک او کند حاضر و هر شیشه ناظر و اول کالشمس فی اوقات الهوا بر ظاهر و باهر در
و ایکن غرت الهی چشم بند و مسرور (منشوی) تا ز جهل و خویشا کی فضول و او پیش ما و انزازی ملول
حتی جهل و نایا ناک و وضو و کلا جلدن اورتی او زم و اکر دهر بر اندن ملول این (منشوی) آتشه مراد در سر ایدانف
و عد چون نداند کو کشتا نادر بر سعد بوی مشک ما قبله مناسبتی سوال مقدوره جواب اولغه اولور کان دیک لازم
کد نکر بر اول آب حقیقه و آتی بمش اولان و عد بررق کبی گناه تشنه بر اندن تجمه ماول اولور جواب
یورور که نم تشنه و در سر کنور بمش آب حقیقی اولان و عد صدا ندای چون کم اول تشنه بلیله که اول ناک
و عد حکم سعادت ابری در جفت بولونی (منشوی) چشم امانده مست در جوی روان بجزی خبر اندوز آب آسمان
وله اول تشنه ناک چمنی جوی روانده یعنی اسباب جهاتده عالم در آسمان معنوی آبلان و نودن و فیشنک
جاشنشدن بی خبر اولمشدر (منشوی) هر کسب همت سوی اسباب راند از سبب لاجرم محجوب ماند
و اول جلدن مرکب همتی اسباب جایته سوردی و سبب الاسبابدن لاجرم محجوب قالدی (منشوی) آنکه بشند
اوسبب و رعیان) که نهد دل بر سیمهای جهان و اول عاشق که سبب الاسبابی عیان کور و رانی هر حاله مرید و فعال
مشاهده قبول اوان که جهاتک سبیلری اوزره چن کوکل خور و ناک قلبی و مسائل و وسایطه نوبهله مربوط اولور نه که
اول یادیه تشین اولان زاهد اول بریه و یابانده عبادت خیالان علی قطع اسباب و مایل ایدوب جمیع امور فی حضرت
حقه تقوی بن قیلش و عبادت حقه جان و دله مشغول اولش ایدی و آب و نان و غذای جائی اول برده و بلند شدی نه که
و مناسبتله و حکانه شروع ایدوب یورور (حیران شدن حاجیان در کرامات ان زاهد که در یاده تپاش
زاهد بر سر بیک سوزان (منشوی) زاهدی بد در میان یاده و در عبادت غرق چون عبادیه و عبادیه بفتح العین قبایل
شی در طو نر بدن عبادیه اول قبائل متفرقه به منسوب اولان که ره در بر زاهدی عبادتده عبادیه تشیه
یورملری اول طایفه اولایره تشیندر و نایا کشدی آملری اوزره عبودیت و شدله کد یکدی و مقدمه در و لهذا
اول زاهدی بوطایفه عبادتده تشیه یوردر یعنی بیت یاده ایچنده بر زاهد و لرایدی عبادیه کبی عبادت غرق
ایدی (منشوی) حاجیان ایچا رسیدن از بلاد یاده مشان بر زاهد خنک افتاد و ساجیل اطراف بلاددن اورایه
ایرشدیلر آنک چمنی خشک و یاده زاهدی اوزره و شدی یعنی ساجیل اول خشک مکانه زاهدی و کوریدر
(منشوی) جای زاهد خنک بود او تر مزاج از سجم یاده بودش علاج زاهد لای و مکافی خشک ایدی و اوزاهد
تر مزاج ایدی یعنی مزاجی یوسندن بری ایدی آنک علاجی یاده مک جموندن ایدی یعنی حق تعالی باد صومری آکا نافع
قیلشدی سنی مزاجنه و اعضا سنده اول باد صومدن علاج و قوت کلشدی (منشوی) حاجیان حیران شدند
از وحشت و از سلامت در میان آفتش و آنک وحدت و تنه لغندن ساجیل حیران اولدر و آنک آفت ایچنده
سلامتندن حیران اولدر (منشوی) در دعا استاد مدبر روی رین و یک کزتش بیجوشد آب دیک و نمازده قولن
قوی اوزره طو رومش ایدی بریکله که آنک تف و حرارتدن چو یکد اولان صوفی ایدی (می) کتی سر مست
دو سیزه و کست و سواره بر اق و دلاست دید که سیزه و کل ایچنده مست بر کسه دوا بخود دیدک براق و دلا
اوزره سوار اولش بر سواردر (منشوی) یا که یاش بر سر و حله است و یا سجم اورایه از با دصباست و یا خود

دید که آنانی سر برو حله را و زنده دریا خود سوم کباباد صبا دن یکدور (می) ایستادند انتظار او در نماز نشاند
 در پیش فارغ از نماز پس اول جماعت نماز و انتظاره هالدها بلر تادرویش نماز در فارغ اوله (می) چون راستغرق
 باز آمد و خبر هوزان جماعت زنده روشن خبر و چونکه خبر عالم استغراقند که بر و کندی اول جماعت در روشن
 خبر بر زنده (مثنوی) دید که کاش می جکد ز دست و رو به جامه های تر بود ز آوار و رو به اول روشن خبر اولان زنده که
 کوزید که اول درویش آب طهارت ندن و وزندن آلت جامه های یاش ایدی آید سنک انزل ندن (مثنوی) پس
 بر سیدش که آب از جامت دست و پا برداشت کز سوی جماعت (پس) اول که درویش صورت که سنک آلت قدند در
 النی و قری فالدری و بیدو که مجاب آیندند (مثنوی) گفت هر گاهی که خواهی می رسد و می زیاده و می زحیل
 من مسد و اول روشن خبر و زنده دل درویش ایدی هر چن که استر من آب بر و رو به جامه سز و لیفتن او را شایب سز
 (مثنوی) مشکل ما حل کن ای سلطان دین و تا بختد حال و ما را یقین و ای دینک سلطان بزم مشکلمزی
 حل ایله تا سنک حال و کر امل کن به یقین بغشلیه و اطمنان و بره (مثنوی) و غاسری و زمرارت بما و تا بریم از میان
 ز نارها و سنک اسرار کردن بره آشکاره بر سر کوستر تا بلایزدن ز نار و لی قطع ایدلم (مثنوی) چشما را کز سوی
 آسمان که اجابت کن دعای حاجیان و درویش چون که اول که دن و سوزری اشدی کوزری آسمان چایته ایدلی
 بیدو که الهی حاجیلند عاسی اجابت ایل (مثنوی) رزق جوی من زیلا خور کم و زو یا لا برگشود سی درم و الهی
 رزق جوی بلغه بن بالادن خور کم یعنی رزق طلب اید بجه که عالم اعلان خوی طوغمش زمران قیو بیکا آسمان دن
 آجیل (مثنوی) ای غوده تو مکان در لا مکان و فی السماز قسکم کرده عیان و بو آب سوره دارا نده در قهری
 عماده در سبب رزق کنر یعنی امطار و دخی سز و وعده اولند یکنز خنث و اب جناب عز نه خطایا و روزی که ای بر قادر
 سنکه کوستر من لا مکانی عدم مکنده و سبب کوستر دل (وقی السماز قسکم) قولی قولر که عیان ایدل حال
 نو که ما را امطار و صحاب و ما اشیه ذلک هب آلت ملاحظه در پس و برن حقیقته منس سن (مثنوی) در میان این
 مناجات بر خوش و زود پیدا شد جویل آبکش و زاهد مناجات ایچنده ایکن خوش صباب و جکی فیل کبی
 فوری پیدا و ظاهر اولدی (مثنوی) همیو آب از مشک بایدن گرفت و در کو دریا و هاسکن گرفت و مشک صوفی
 کبی اول ابر یا غدر من طوتمدی یعنی مشک صوفی نیجه جاری اولور سه اول بر خوش دخی امطاری اوله ابر ایدلی
 چقه و ورلده و غارلده اول آب مسکن طوتمدی (مثنوی) ابری بارید چون مشک اشکها و حاجیان جله کشاده
 مشکها و ابر مشن کبی اشک را غدری حاجیلر جله مشکرفی آچشلر اول آیدن مشکرفی طولر و مشلر (مثنوی)
 یکن گودی زان بحجاب کارها می بریدند از میان زارها و قوم دیگر را یقین در ایداد و زین بحب و الله اعلم بالرشاد
 قوم دیگر را پذیرش و خام و نقصان سرمدی تم الکلام و طائفه حاج تو کرامت عظمی نک ظهوری مشاهده
 قیلدر قنده اوج قسم اوله بلر بر کرو اول بحجاب کارلر دن جلدن بری اول سیان خشکستاتک تر نواز اولستدن
 و دعای مستجاب اولوب آسمان دن در حال باران نزول قیلستدن بلر ندن زار و لی کسیدلر یعنی مسان جانلر ندن
 زار کفری و انکار لی قطع الیدوب کرامت اولیا به اقرار قیلدیلر و خوارق عاده مؤمن اوله بلر بر قومک دخی و بحب
 کرامتدن یقینی از داده اولدی یعنی بر قومک دخی مقدما کرامت اولیا به اقرار و خرق عادات اصفیا به ایمانلری وار
 ایدی آنلر و کرامت بحب معدن یقینی از داده اولدی و الله تعالی مقصود بالذاموصول اولان طوعری و له اعلدر که
 از دیاد یقینی دخی اول معلوم الهی اولان ارشاد و سداد دندر و بر قوم دخی و کرامتی ناپذیرا یعنی قبول انعمی
 اتکی و خام اوله بلر نقصان سرمدی هالدها بلر کلام تمام اولدی و سوزغایتی و لیدی زیراتسکر کرامت اولیا
 اولنله کلام سو بلیک مقتضای علم و حکمتدن عدول ایلکدر و الله اعلم بالصواب و والیه المرجع والمآب این چنین
 فرمود مولای ما و کشف اسرارهای کبریا و این نه بجمعت و نه و ملت و نه خواب و
 و حی حق و الله اعلم بالصواب

بجزه الثانی من شرح المثنوی الشریف و بلیه الجزء الثالث

Bibliotheca Alexandrina

0410587